

ספר

אֲשֶׁר בִּנְחָל

חלק ק

והוא קבץ מסכתים ושאלות ותשובות אשר פנחל הנוכח
מקור הקטח ופרתם, ענינים נוראים ונפלאים, עצות יקרות,
התמזקות והתעוררות להתקרב אל השם ותפוד פכל הנהגה
והנהגות פכל מקום שהוא, יתנה מי שיתנה.

בני זמננו על פי דברי רבנו הקדוש ומנוח, אור הנגיד ומצפון
מוציא קרישא עלאה, אדוננו, מורנו ונביאנו

רבי נחמן מברסלב

זכותו יגן עלינו

ועל פי דברי תלמודו, מורנו הנאון הקדוש, אור נפלא, אשר
כל דבר לא אגים ליה

רבי נתן מברסלב

זכותו יגן עלינו

ומשלב במוסרי תורה, נביאים, פתונים ומאמרי חכמינו
הקדושים מנארא ומרדשים ויתר הקדוש

חוקא לרשום על ידי
חסיד ברסלב
ע"ה"ק ירושלים תובב"א

פְּתַח דְבָר

הִנֵּה חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", נִדְפְּסוּ כְּכֹר כַּמָּה פְּעָמִים בְּכַמָּה מִהֲדוּרוֹת, וְנִתְפָּשְׁטוּ מְאֹד בְּעוֹלָם, עַד שֵׁשׁ בְּנֵי-אָדָם שְׁמַחִיִּים וּמְחַזְּקִים עֲצָמָם עִם סְפָרִים אֵלּוּ, וְכָל חִיּוֹתָם וְהִתְמַדְתָּם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, הִיא רַק עַל יָדָם, וְיָמָה גַּם שְׂאֵפְלוּ אֶת הַנְּהַגְתָּם בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵם גַּם-כֵּן לּוֹקְחִים מִסְפָּרִים אֵלּוּ, כִּי הַסְפָּרִים מְדַבְּרִים אֶל הָאָדָם כְּדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְהָאֵב אֶל בְּנוֹ, וְהָרֵב אֶל תַּלְמִידוֹ.

וְהִנֵּה סְפָרִים אֵלֶּה נִדְפְּסוּ עַד עַתָּה שְׁלֹא כְּסֵדֶר הַשָּׁנִים, רַק בְּכָל פְּרֶךְ מְעַרְבִים מְכַתְּבִים מִכַּמָּה שָׁנִים, וְכֵן חֲסֵרִים הִרְבֵּה מְכַתְּבִים מִכַּמָּה שָׁנִים, לְזֹאת לְקַחְנוּ עַל עֲצָמֵנוּ לְסֵדֶר אֶת כָּל חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", מִהַמְּכַתֵּב הָרִאשׁוֹן שְׁנִדְפָּס עַד עַתָּה, דְּבַר הַמְּסַתֵּם בְּיֹתֵר מִשְׁבָּעִים אֶלְף מְכַתְּבִים, וְסִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים עַל-פִּי סֵדֶר הַשָּׁנִים, וְכֵן הוֹסַפְנוּ מְכַתְּבִים רַבִּים שֶׁהִגִּיעוּ לְיַדֵּנוּ אַחֲרֵיכֶם מְכַתֵּב יָד, אֲשֶׁר טָרַם רָאוּ אֶת עֵין הַדְּפוּס, וְכַמוֹ-כֵן סִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים בְּהַדְּפָסָה מְחֻדָּשֶׁת עִם נִקּוּד בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהִיפִי, וְהַכְּנֵסְנוּ אֶת כָּל מַרְאֵי הַמְּקוֹמוֹת מִפְּסוּקֵי תַנ"ךְ וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים ז"ל, כְּאֲשֶׁר עֵינֵיכֶם תִּרְאִינָה, גַּם הוֹסַפְנוּ מִפְּתַח הָעֲנִינִים עַל

כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב, הַמְבִיא תְּמִצִּית הַנוֹשָׂאִים שְׁמֵדְבָר עֲלֵיהֶם
בַּמִּכְתָּב.

וְלְאַחַר עֵמֶל וְיִגְיעָה רַבָּה, אָנוּ מִדְּפִיִּסִים עֵתָה אֶת כְּרֹךְ ק',
וּמִקְוִים לְהוֹצִיא אַחֲרָיו אֶת כָּל שְׂאֵר הַפְּרָכִים כְּפִי סֵדֶר
הַשָּׁנִים, כְּרֹךְ אַחַר כְּרֹךְ, וּבִלְבָנוּ תִקְנֶה, שְׁפָל מִי שִׁיקְרָא בְּזָה,
יִהְיֶה וִיחִיָּה אֶת עֲצָמוֹ מָאד, כִּי מִכְתָּבִים אֵלָיו הֵם אוֹצֵר כְּלֵי
חֻמְדָּה, הַפּוֹתְחִים דְּרֹךְ חֲדָשָׁה בְּפְרוֹשִׁים נִפְלְאִים עַל פְּסוּקֵי
תַנ"ךְ וְעַל מֵאֲמָרֵי חו"ל הַקְּדוֹשִׁים בְּגִמְרָא וּמִדְרָשִׁים וּבִזְהַר
הַקְּדוֹשׁ וְכו', וְגִלְוִיִּים חֲדָשִׁים בְּהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, מְלַבְּשִׁים
בְּכַמָּה לְבוּשִׁים מְלֻבּוֹשִׁים שׁוֹנִים, עַד אֲשֶׁר אֶפְלוּ הִזְרוּד
וְהַנְּמִךְ בְּיוֹתֵר, יוֹכֵל גַּם-כֵּן לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְׁגוֹת
אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּאִפְסוֹן נִפְלֵא וְנִעְלָה מָאד, מִשְׁכָּל עֲלִיוֹן לְשִׁכָּל
תַּחְתּוֹן, מַעֲיֵלָא לְעָלוּל, כְּאֲשֶׁר יוֹדֵה מִי שְׂרָגִיל בְּהֵם.

וְכָל הַמִּכְתָּבִים הֵם עֲצוֹת נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ, אֵיךְ לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד עַל כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּפְרִטֵי פְרִטִיּוֹת, וְנוֹתְנִים עֲצוֹת נִפְלְאוֹת
אֵיךְ לְהַתְמוּרֵד עִם כָּל בְּעִוֹת הַחַיִּים שְׁעוֹבְרוֹת עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בְּזָה הָעוֹלָם מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל.

אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיתְמִיד בָּהֶם, וְאִזּוֹ יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת,
נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְיִזְכֶּה
לְאֲשֶׁר אִמְתִּי וְנִצְחִי לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, חִבְלִים נִפְלוּ לָנוּ
בְּנְעִימִים, אוֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוּן שְׁעָלָיו נֶאֱמַר עֵינַי לֹא רָאִיתָהּ
אֱלֻקִּים זִוְלָתֶיךָ יַעֲשֶׂה, וְיִזְכֶּה לְגֵאֲלָה שְׁלִמָּה, אֲמֵן וְאֲמֵן!

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הַקְדָּמָה

מבואר בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א: על-ידי אמונת חכמים יכולין להוציא משפטינו לאור.

הינו מכל הלמודים שאדם לומד, צריך שיקבל ויוציא מהם משפטי אמת, שלא יהיה משפט מעקל, שיקבל וילמד מכל הלמודים שלומד משפטי הנהגות, שידע איך להתנהג — הן לעצמו והן לאחרים, שמתנהגים לפי דעתו כל אחד ואחד כפי בחינתו, וכפי הממשלה והרבנות שיש לו, הן לרב או למעט, וכל זה זוכים על-ידי אמונת חכמים וכו'.

והנה עקר שלמות אמונת חכמים הוא, בשיופה לסלק את דעת עצמו לגמרי, וידע ויבין באמת באיזה מעמד ומצב אני נמצא, ועל-כן עלי לסלק את דעתי לגמרי, וכל מה שאומר לי החכם הרב האמת, אני צריך לקבל עלי כל אשר יאמר כהוא זה — דבר קטן ודבר גדול, ולבלי לנטות, חס ושלום, מדבריו ימין ושמאל, וכמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (ספרי, שופטים יא): אפלו אומר לך על ימין שהוא שמאל וכו'; ולהשליך מאתו כל החכמות, ולסלק דעתו כאלו אין לו שום שכל בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב שבדור. וכל זמן שנשארו אצלו שכל עצמו, הוא אינו בשלמות ואינו מקשר ומקרב לצדיק, אבל כשזוכה לבטל את עצמו לגמרי אל

הצדיק והרב האמת, אז יכול לקבל ממנו עצות על כל דבר, הן לו והן לאחרים — החפצים לשמע בקולו (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן קכג), וגם יזכה לצאת משגֵעוֹנו ומשטיותיו, שנדבקו בו על-ידי עוונותיו (עין שיחות-הר"ן, סימן סז), כי הצדיק הוא מלא עצות וחדושים נוראים ונפלאים מגדול ועד קטן, דרי מעלה ודרי מטה, ועל-כן עלינו רק להעתיק דברי הצדיק כפשוטם ולהלבישם בכלים מכלים שונים לכל השואלים אותנו דבר השם, ולכלי לומר ולהמציא סברות פְרסיות וכו', כי כל אלו החולקים על הצדיק, למודם הוא ממוותרות, אשר משם יוצא משפט מעקל, ולא די שאינם יכולים אפלו להנהיג את עצמן, מכל שכן שאינם יכולים להנהיג את אחרים וכו'.

ועל-כן העקר לשוב על פגם אמונת חכמים, וכשאחד שואל איזה דבר או איזו עצה בעבודת השם, העקר להשיב דברי הצדיק האמת, ועל-ידי שזה מקשה ושואל, וזה משיב ומתרחץ את השאלה, על-ידי-זה נעשה ספר שאלות ותשובות, ועל-ידי-זה יתחדשו הרבה ספרים לגלות ולפרסם את הרב האמת, שהוא שכל הכולל כל העולמות וכל הדרגות וכו'.

ואמר רבנו ז"ל: יש פמה ספרים עכשו וגם עתידים להיות עוד פמה ספרים, וכלם צריכים לעולם, ואסור ללעג עליהם, חס ושלום (עין לקוטי-הלכות, קדושין, הלכה א), כי רק הספרים המדברים מחקירות צריכין להרחיקם כמסתוי קשת, ולבערם מביתו בבעור חמץ ושאר ויותר ויותר וכו', וראוי לגזר שלא להדפיסם עוד, כי שורפים נשמות הקוראים בהם וכו', אבל כל הספרים ההולכים בדרך התורה הקדושה, בדרך אבותינו, בדרך האמונה הקדושה, בודאי מצוה גדולה להדפיסם להרבות ספרים כחול הים, כי כל ספר שמדבר מעניני תורה הן בדרך פשוט, או דרוש, או רמז, או סוד, או פרוש, או באור, או ספרי הפוסקים ושאלות ותשובות, או

ספרי מוסר ואגדות וכיוצא בהם, כולם נכוחים למבין, וככלם צריכים לעולם, כולם אהובים, כולם קדושים, כי כולם מדברים מרצונו יתברך, הנעלם בתורה ובמצוות, ובודאי אסור לקוץ ברבוי ספרים, כמו שנמצאים קצת, אשר עינם צרה כשרואים שנתחדש עוד איזה ספר חדש, ועתק יוצא מפייהם כאלו מצטערים על הראשונים, שכבר יש הרבה ספרים, ולמה להם עוד; ובאמת לא בדעת ידברו, כי "לכל זמן ועת לכל חפץ" (קהלת ג, א), כי מי יכריח אותם ללמוד זה הספר, ואם לא יהיה להם פנאי ללמוד זה הספר החדש, רק יבלו ימיהם בספרים שיש מכבר, מי ימחה בידם, ומה אכפת להם, שיש עוד ספרים בעולם, אולי יש בני-אדם שמסגל להם זה הספר דוקא, כמו שרואים בחוש, שיש בני-אדם שיש להם חיות מספר זה, ויש בני-אדם שמחיה אותם ספר אחר, וגם באדם אחד בעצמו יש שנויים בין הזמן, לפעמים מתעורר להשם יתברך על-ידי דבר זה שבספר זה, ולפעמים אינו יכול להתעורר כי אם על-ידי דברי תורה ומוסר שבספר אחר, וגם מי שנפשו חשקה בתורה, ומבלה ימיו עליה כראוי כי לכך נוצר, יש פנאי בימי האדם אשר הוא חי על פני האדמה לעיין ולהביט בספרים הרבה מאד, כמו שראינו כמה גדולים, שהיו בקיאים בכמה ספרים הרבה מאד, ולמה לא נלמד קל וחומר מהגוים, שלא קבלו את התורה הקדושה, וכך עניני חכמתם בעסקי העולם הזה, שהוא הכל וריק, צל עובר, ואף-על-פי-כן יש להם הרבה ספרים באריכות גדולה מאד, ובכל מדינה ומדינה נתחדשים אצלם ספריהם הרבה מאד בכל שנה וכמעט בכל יום, ואינם קצים ברבוי ספריהם, ומדוע נבגד אנחנו, חס ושלום, להקפיד, חס ושלום, על רבוי הספרים של התורה הקדושה, אשר היא חיינו וארץ ימינו בעולם הזה ובעולם הבא, לעולם שכלו ארץ טוב לעולמי עד ולנצח

נצחיים?! והלא כִּמָּה תחבולות עושים וכִּמָּה ספרים לאֲלָפִים ולרַבּוֹת מחברים בשביל עסקי העולם הַזֶּה, קל וחֹמֵר בֵּן בְּנוֹ שֶׁל קל וחֹמֵר כִּמָּה אֲלָפֵי אֲלָפִים וְרַב רַבִּי רַבּוֹת רַבּוֹת וְכוּ' ספרים עד אין קֶץ, אָנוּ צְרִיכִים לַחֲבֵר וּלְהַדְפִּיס בְּשִׁבִיל הַתְּכָלִית הָאֲחֻרֹנָה לְעוֹלָם הַבָּא, כִּי אָנוּ צְרִיכִים לְהַכִּיֵּן לְעֲצֻמְנוּ צִידָה לְדַרְכֵנוּ הֶרְחֻקָה מְאֹד מְאֹד, וְכִבֵּר נִלְכְּדוּ רַבִּים מְאֹד מְאֹד בְּתַאוּוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה וּבַהֲבִלּוֹ וּבַטְעִיּוֹתָיו וְכוּ', וְכִמָּה ספרים ותחבולות אין מספר אָנוּ צְרִיכִים לְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם, כְּדֵי לְמַצֵּא עֵצָה וְתַחבּוּלָה לְהַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ וְנַפְשׁ בְּנֵינוּ וּבְנֹתֵינוּ וְהַתְלוּיִים בְּנוֹ לְהַצִּיל כָּלָם מִנִּי שַׁחַת, וְלְהַחְיֹתָם עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה בְּחַיִּים נְצִחִים, לְקַרְבֵּם אֶל הַתּוֹרָה וְאֶל הָעֲבוּדָה, וְגַם כִּי הָעוֹלָם אוֹמְרִים בְּשֵׁם הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ, כִּי תוֹרַת ה' תְּמִימָה, כִּי לֹא נִגְעוּ בָּהּ עַדִּין.

נִמְצָא, שְׁכָל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרָאִים שֶׁכָּבֵר נִמְצָאִים בְּעוֹלָם, עַדִּין לֹא נִגְעוּ בְּעֵצָם הַתּוֹרָה, וְעַתָּה רְאֵה וְהִבֵּן כִּמָּה ספרים צְרִיכִים עוֹד, עַד שֶׁנִּתְחִיל לַגַּע בְּתוֹרָה, מְכַל שֶׁבֵּן וְכָל שֶׁבֵּן לְבוֹא לְחֻדְרֶיהָ וּלְיַרְדָּה לְעִמְקָהּ, עַל-כֵּן כָּל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁחֲבָרוּ עַד הַנּוֹה, עַדִּין אֵינָם חֹלְקִים אֶחָד מֵאֵלֶּף מַעֲמֵק רַבּוֹי הַסְּפָרִים שֶׁיִּתְגַּלּוּ עוֹד, בְּעַת שֶׁיִּתְגַּלּוּ סִתְרֵי וְרִזֵּי הַתּוֹרָה הָאֲמִתִּיִּים, עַל-כֵּן צְרִיכִים לְהַזְהֵר לֹא לְלַעַג וּלְבִזּוֹת שׁוֹם סֵפֶר הַהוֹלֵךְ עַל-פִּי דֶרֶךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עַל-פִּי הַגִּמְרָא וְהַמְדַרְשִׁים וְסִפְרֵי הַזְּהַר הַקְּדוֹשׁ וְהָאֲרִיז"ל, כִּי כָּלֵם צְרִיכִים לְעוֹלָם, וְגַם כִּי יֵשׁ כִּמָּה וְכִמָּה מְדִינּוֹת וְעִירוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וּבְמִקּוֹמוֹת אֵלּוּ מִתְפַּשְׁטִים אֵלּוּ הַסְּפָרִים וְהֵם מְחִיִּין אֶת עֲצָמָן בָּהֶם, וּבְמִקּוֹמוֹת אֲחֵרִים מְחִיִּין אֶת עֲצָמָן בְּסִפְרִים אֲחֵרִים דִּיקָא וְכוּ'.

והנה תמצית הספר הזה היא מכתבים, אשר נכתבו למקורבים חדשים, אשר, תהלה לאל, באים ומתקרבים אל האור הגנוז והנעלם, אורו של רבנו ז"ל, ומריצים מכתביהם להורותם הדרך, לראות אור ולצאת מהחשך והרע שגלפדו בו וכו' וכו', והמכתבים האלו נכתבו תשובות על מכתביהם.

ובאמת לא נתחדש בו שום דבר, באשר יראה הרוצה, רק נלקט מפל ספרי רבנו ז"ל בכלים מכלים שונים, וכדרך הרופא אשר מערב כמה סמים יחד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן נוז), פי כל הרפואות הן הרפבות, דהינו שלוקחים סם פלוני ועשב פלוני במדה ובמשקל כן וכן, וכן עשב אחר, שמשקלו כן וכן, וכן שוקלים מכמה מינים, וכל עשב ועשב יש לו כח אחר, ומערבין אלו המינים ביחד, ועושין מהם ההרפבה, וזאת ההרפבה יש לה כח לרפא החולאת, כי עקר הרפואה הוא על-ידי הרפבה דיקא, שנעשה לה כח אחר חדש, על-ידי הכח שקבלה מפל אלו העשבים שנתערבו, ובזה הכח החדש של ההרפבה דוקא מרפאין כל מיני חולאות וכו', עין שם; ודבר זה יכול כל אחד מאנשי שלומנו ומחביב לעשותו — לגלות ולפרסם את הצדיק האמת בעולם, ולהציל נפשות מרדת שחת, ובפרט אם בא אחד ושואל אותו, מטל עליו חיוב לענות לו, כי הרבה דורות תלויים בנפש זו, ואם תרחקהו בענוה של שקר, אתה הורג אותו וכל התלויים בו וכו', וזהו החסד הגדול ביותר בעולם, ואין עוד חסד גדול מזה — בשזוכין להכניס את הדעת האמת בחבריו, ובפרט בעתים הללו אשר החשך והאפלה נתפשטו בעולם, ונתקיים בעוונותינו הרבים (איכה ד, א): "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות", דהינו ישראל קדושים מתגלגלים, רחמנא לצלן, בראש כל חוצות, ובפרטיות נערי ישראל, אשר עוברים

עליהם בעתים הללו נסיונות כאלו, אשר לא שערום אבותינו ואבות אבותינו בלי שום גזמא כלל, ממש כמו בדור המבול, רחמנא לצלן, ואין מי שירחם עליהם כלל, כי נתפשטו ספרי מינות ונאוף לאלפים ולרבות, אשר רבים נתפסו בזה בידועים ובלא יודעים, רחמנא לצלן, וחברא חברי אית ליה, וחברא דחברי חברי אית ליה, ואחד מכשיל את חברו, ושום ראש ישיבה ומשגיח אינו יודע מזה כלל (או עושה את עצמו כאינו יודע), ועל-ידי-זה נשקעים יותר ויותר, השם יתברך ירחם; על-כן ההכרח להרחיב את הדבור בכמה מיני דבורים, כאשר אמר רבנו ז"ל, למוהרנ"ת ז"ל: כשיגיע בכתובתו לענין "אמונה" או "צדיק", ירחיב את העט, פי אי אפשר להנצל ולצאת מהחשך, פי אם על-ידי התקרבות אל הצדיק האמת, אשר מגלה אמונתו יתברך, אמתתו יתברך ורחמנותו יתברך, פי הוא הרופא האמתי, הרופא הממחה מאד מאד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ל), והוא ואנשיו יכולים לירד אל כל מיני צנורות של הסטרא אחרא להכניעה, לשברה ולבטלה, ולהרים את הנפשות שנסקעו שם (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ח).

על-כן אשרי הזוכה להתקרב אל הצדיק האמת מיחידי הדורות, שהוא גמר כל התקונים וכו', שהוא תקנת כל בית ישראל, ותקות כל הדורות ותקות כל העולמות וכו', נחל הנובע בו מקור החכמה הקדומה היוצאת משלש ראשונות דעתיק וכו', גאלתן של ישראל וכו', ואל אנשיו היקרים שבכל דור, שהם צדיקי האמת שבדור, כי כל אחד מאנשיו הוא איבר לצדיק, ובהתחברותם יחד, שם כל הצדיק וכו'.

ואז יזכה לתקון אמתו ונצחי, ויזכה להתגלות האור הגנוז, אשר עין לא ראתה אלקים זולתה יעשה ויזכה לגאולה שלמה, אמן פן יהי רצון!

ספר אשר בנחל פרך ק'

כב תתמה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויגש, "זאת חנכה" ה'תשנ"ה.

שלום וברכה אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

עם כל זאת לדעתי, זה חשבון מגזם כמעט אלפים ש"ח לחדש, זה מכרח להיות, שבלילה פתוח בכל הקומה וכו', וכך זה מסתבר. כתבתי ל... ואכתב לעוד כמה מאנשי שלומנו כל מה שאתה צריך לסגור, כמו המקרה וכו' והמים וכו', ראה לסגור עד שאני בא, אולי יכול ... למצא איזו עצה לעשות איזה שעון כללי, שבשעה מסוימת יסגר רב החשמל, כך אם יבוא איזה מטרה וכו', שלא יוכל להדליק את כל החשמל.

מה אמר לך! אם שומרים על קדשת בית-המדרש, זוכים לבנים ויבנות צדיקים וצדקניות, כמו אביו של רש"י הקדוש, שכבד את בית-המדרש, וזכה שיצא ממנו בן כזה, שהאיר את העולם, וכן זכה לנכדות, בנותיו של רש"י הקדוש, שהיו חכמניות, שעזרו לו

לכתב את פרושיו, וכן הרבנו תם והרשב"ם נכדיו, והכל בזכות שכבוד את בית המדרש — פן יקים אצלך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב תחמט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויגש, ב' טבת ה'תשנ"ה.

שלום וברכה אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי ששלחת את הספר, וברגע שאקבלו — אכתב לך.

אבל מאד מאד אני מצטער מהפאבים שיש לך בהחזרה וכו', לדעתי, זה מתח של עצב שסביב החזרה, ויש על זה פדורים שמשחררים את העצב, או יכול להיות קלקול מאיזה מאכל וכו', וטוב שתברר אצל רופא, כי צריכים לשמר מאד מאד על הבריאות, והוא בכלל מצות עשה של "ונשמרתם לנפשותיכם", ובפרט אתה צריך להיות בריא וחזק, כי יש לך עוד הרבה עבודה בזה העולם, להדפיס את כל ספרינו על ה"לקוטי-מוהר"ן", ועל "ספורי-מעשיות" ועל "ספר-המדות" וכו', ובפרט כל חלקי "אשר בנחל", אשר לפי חשבון המכתבים שיש תחת ידי, זה יצא לכל הפחות מאה חלקים ויותר, יראו עינינו וישמח לבנו בישועתו יתברך.

תראה לגשת אל רופא, וכן תנוח הרבה, ותאכל ומישן, ואל תסגף עצמך.

המצפה לשמע ממך אם קימת את דברי...

כב תתנ.

בעזרת השם ותפלה, יום שני לסדר ויגש, זאת חנכה ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַבְּשׂוּרָה מְשֻׁמַּחַת, שְׂיֵצֵא לְאוֹר חֵלֶק י' מְשׁוֹ"ת "אָשֶׁר בְּנַחַל", יִזְכְּנוּ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְרֵאוֹת בְּמוֹ עֵינֵי עַד חֵלֶק ת'. ... כִּי עֵינֵי וְלִבִּי הֵם רַק בְּתוֹךְ "אָשֶׁר בְּנַחַל", כִּי זֶה נִכְתָּב בִּישׁוּעַת ה', כִּפִּי הַתְּשׁוּקָה וְהַשְׁתַּוְּקוּת שֶׁל הַפּוֹתְבִים וְכו', וּמִמֶּשׁ נִכְתָּב בְּתוֹךְ טְרֹדוֹת וּבְלִפְוֵלִים עֲצוּמִים, מִמֶּשׁ יוֹמָם וְלַיְלָה לֹא נִחְתִּי, וּפֹה וְשָׁם חֲטַפְתִּי מִכְתָּב לְעֲנוּת לְשׁוֹאֲלֵי, וְנָה רַק אֲחוּז אֶחָד מִכָּל הַמִּכְתָּבִים שְׁאֵנִי מִקְבֵּל, וְאֵיךְ יֵשׁ לִי זְמַן לְהַשִּׁיב לְכֻלָּם?! וְאֵף שְׁאֵנִי מְאֹד מְאֹד חוֹשֵׁשׁ, שְׁאֵהִיָּה עֲתִיד לְתֵן הַדִּין עַל כָּל אֵלוֹ שֶׁכָּתְבוּ לִי, וְלֹא הַשְׁכַּתִּי לָהֶם, אֵף מָה לְעֵשׂוֹת?! אָשֶׁר טְרֹדוֹתַי רַבּוּ בְּכָל יוֹם יוֹם וְכו', וְאֵנִי סוֹבֵל כָּל-כֶּף הַרְבֵּה צְרוּת וְיִסּוּרִים וְכו', וּמִחֲלָקֶת וּמְרִיבוֹת מִבֵּית וּמִבְּחוּץ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

תִּרְאֶה לְשַׁלֵּחַ תְּכַף-וּמִיד סֵפֶר דְּרָךְ דָּאָר מֵהִיר אִם אֵין שְׁלִיחַ, כִּי נִפְשֵׁי יוֹצֵאת לְרֵאוֹת אֶת הַמַּתְנָה הַיָּקָרָה הַזֶּה, אָשֶׁר פָּעַם תִּדַּע חֲשִׁיבוֹת "אָשֶׁר בְּנַחַל".

כב תתנא.

בעזרת השם ותפלה, יום שלישי לסדר ויגש, ג' טבת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי לְדַעַת אֵיךְ אֶתָּה מְרַגֵּשׁ, וְהֵאֵם הוֹטֵב לְךָ? וְהֵאֵם הִלְכַתְּ אֶל רוֹפֵא? אֵנִי מְקַנֶּה לְשִׁמְעַ בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמַּחַת.

עֲכָשׁוּ שְׁלַחְתִּי אֲבָרָךְ אַחַד, שִׁיקַח אֶת הַסֵּפֶר "אֲשֶׁר בַּנַּחַל",
וּבְרָגַע שְׁאַקְבְּלוּ אֶכְתֹּב לָךְ.

הַעֲקֹר רְאֵה לְחִזּוֹק עֲצֻמָּךְ בְּיוֹתֵר, וְשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל
לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, הַרְגֵל עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּלִשׁוֹן שְׂאֵתָה רְגִיל בָּה,
וּבַפְּרָט בְּשַׁעָה שְׂאֵתָה נוֹסַע בְּדֶרֶךְ לְבַד, תְּדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּתְבַקֵּשׁ
מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מָה שְׂאֵתָה צְרִיךְ, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאָדָם מֵתְפַלֵּל אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ, אֵינָה חוֹזֶרֶת רִיקָם.

הַמְצַפָּה לְשִׁמְעַע מִמָּךְ מֵהֲרָה...

נֹא לְהַתְּוֹדַע אֵיפֹה נִמְצָא ... כִּי אֲנִי צְרִיךְ לְדַבֵּר עִמּוֹ.

כב תתנב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁ, ג' טֵבֵת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי עֲכָשׁוּ אֶת הַסֵּפֶר "אֲשֶׁר בַּנַּחַל", חֲלֵק י', וּמִמֶּשׁ
רְקֻדָּתִי מְרַב שְׂמֵחָה, כָּל־כֶּף יִפֶּה וְכוּ', כָּל־כֶּף מְפָאָר וְכוּ', כָּל־כֶּף
בְּהַדוּר וְכוּ', מִמֶּשׁ לְהַפְּלִיא, פְּלֵאִי פְּלֵאוֹת, מִי יִתֵּן שְׁנוּכַל לְהַדְּפִיס
חֲלֵק אַחַר חֲלֵק, כִּי הִרְבֵּה דְּבָרִים יִהְיוּ נֶעֱשִׂים עַל־יְדֵי סֵפֶר זֶה בְּעוֹלָם,
יְבוֹא יוֹם וְזֶה יִהְיֶה קִנְיָן שֶׁל כָּל־יִשְׂרָאֵל, וְכֵן עִם הַסֵּפֶרִים "אוֹצֵר
הַקּוּוֹטְרִסִים", יִשְׁתַּעֲשְׂעוּ רַבְּבוֹת גְּשֵׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְזֶה יִהְיֶה לָהֶם
הַסֵּפֶר מוֹסֵר, כִּי הַקּוּוֹטְרִסִים הֵם מְלֵאִים זִיו וְעִנְיָן, מְלֵאִי הַתְּחִזְקוֹת,
אֲשֶׁרֵי עֵינַי רְאֵתָה זֹאת, רַק חִזּוֹק וְאַמֵץ מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה,
וּתְרָאֶה לְנוֹחַ הִרְבֵּה, לֹא לְהַתְּיַגֵּעַ יוֹתֵר מְדַאי, וְאַל תִּכְנַס בְּלִחְצִים.

רְאֵה לְבִשֵׁר לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת מ... וְאַשְׁתּוּ.

הַמְצַפָּה לְשִׁמְעַע בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת...

כב תתנג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויגש, ג' טבת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הַקָּצֵר, אֲשֶׁר בּוֹ אָתָּה מְבַשֵּׁר שֵׁישׁ לֶךְ חִלִּישוֹת הַדַּעַת... מָה חֲשַׁבְתָּ, אָתָּה תַעֲסֵק לְגִלוֹת אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וְהַסְמִיךְ-מ"ם, יִמַח שְׁמוֹ, יַעֲזֹב אוֹתָךְ? ! עוֹד יַעֲבֹר מֵה שְׁיַעֲבֹר וְכו', אֲבָל הֲלֹא אָתָּה הֵייתָ בַּמִּפְקָדָה, וְיָדוּעַ שֶׁכָּאֲשֶׁר הַמִּפְקֵד מוֹצִיא פְקָדָה, שְׁצָרִיךְ לְכַבֵּשׁ אֶת הַהֶר... אִזּוֹ אֵין שׁוּם דְּרָךְ וּמְנוֹס לַחֲזוֹר אַחֲרֵינוּ... הַהֲכָרַח לְהַתְקַדֵּם אֶפְלוּ בְּתוֹךְ הָאֵשׁ וְכו', וְאִיךָ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (חֲזִי-מוֹתֵר ז", סִימָן רכז): הַגָּה הוֹלֵךְ לְקִרְאָתָנוּ הֵר גְּדוֹל וְנוֹרָא מְאֹד וְכו', וּמָה שְׁאַתָּה שׁוֹאֵל הֵיכָן הָאוֹצָר? גַּם לְזֶה צְרִיכִים לַעֲבֹר אֶת הַהֶר (עֵין שִׁיחוֹת-הֶר ז", סִימָן קצא); הַכֵּלֵל וְהַעֲקָר שְׁלֹא יִתְפַחַד כֵּלֵל, יֵשׁ אֶחָד שְׁכֹלִים מְדַבְּרִים עָלָיו, וְנַעֲשֶׂה מִמֶּנּוּ מַעֲצָמוֹ דְבוּר, וְהוּא מְכַרַח לְהִיּוֹת בְּפֶה כֵּל אֶחָד (לְקוּטִי-מוֹתֵר ז", חֵלֶק א', סִימָן קסג), וְהוּא יוֹשֵׁב בְּשִׁמְיִם 'יִשְׁחֵק' — סוֹפֵי תְבוּת: ב'ק'ם' (עֵין לְקוּטִי-מוֹתֵר ז", חֵלֶק א', סִימָן נז), שֶׁהֵם הָאֲבוֹת הַקְּדוּשִׁים, שְׁמִסְרוּ נַפְשָׁם עַל קְדוּשַׁת שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדִי-זֶה וְכו' שְׁנִמְשָׁף עֲלֵיהֶם פְּלֵא עֲלִיוֹן (תְּהִלִּים פט): בְּשִׁמְן ק'דְשֵׁי מִשְׁחָתָיו, עֵין שָׁם; "תִּכְבֵּד אֶת אֲשֵׁתְךָ וְאֵל תִּצְעַק עָלֶיהָ", "תְּמִיד הִיא צוֹדֵקֶת", עַל-יְדִי-זֶה תַעֲבֹר אֶת הַהֶר וְכו', צְדִיקִים נִדְמָה לָהֶם כְּהֶר וְכו' (סְפָה נב).

הַמְצַפָּה לְשִׁמְעַ מִמֶּךָ רַק טוֹב...

כב תתנד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויגש, ג' טבת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

ומה מאד גדלה שמחתי, שהכולל מתפתח, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שיִתְרַחֵב גְבוּלֵי הַקְּדוּשָׁה, ויִכְדְּאֵי לומר גם להִזְקֵנִים וכו', אין לך מה לחשש מהסמ"ך-מ"ם, ימח שמו, זו התרופה שלו, רק להוסיף שעורים ואחדות בין אנשי שלומנו, וזה אשר יפילו בְּקִרְוֹב מאד, כל ההתפארות של ... הכל שקר ודמיון, ל... אכתב מכתב במשך היום, אין מה לדאג, הקדוש-ברוך-הוא אֲתֵנּוּ, ועוד מעט תִּרְאֶה נִפְלְאוֹת רבות, פְּלֵאֵי פְּלֵאוֹת, שְׁיַעֲשֶׂה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֲתֵנּוּ, רק חזק מאד, ותִּרְאֶה ותִּשְׁתַּדֵּל שֶׁהַכֹּל יִהְיֶה נְקִי, וְלְדוֹן תִּמְיֵד אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְכַף זְכוּת, וְאִז תִּרְאֶה אִיךָ שֶׁקִּהַלְתֵּנוּ רַק תִּפְרַח ותִּגְדֵּל, יֵרְאוּ עֵינֵינוּ ותִּגַּל נִפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתוֹ יתְבַרֵךְ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תתנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יתְבַרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּגֶשׁ, ג' טַבַּת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

הַכֶּתֵב וְהַמְכַתֵּב הַזֶּה בְּיַד ר' ... גְּרוֹ יֵאִיר, הוּא לְאוֹת וְלִרְאִיָּה, שֶׁהוּא עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת בְּמוֹסֵד "בֵּית שִׁפְרָה" הַמְקַרֵּב לָבָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל לְאַבְיָנוּ שְׁבַשְׁמִים, וְכָל מַעֲשָׂהּ הוּא לְשֵׁם שָׁמַיִם, לְכֵן אֲשַׁרֵּי מִי שְׁיַעֲזֹר לוֹ, וְתִהְיֶה מְשֻׁפָּרְתוֹ כְּפוּלָה מִן הַשָּׁמַיִם.

הַכּוֹתֵב וְחוֹתֵם לְמַעַן הַמְצִיחָה...

כב תתנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יתְבַרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּגֶשׁ, ה' טַבַּת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

שָׁלְחוּ אֵלַי תְּלַמִּידֵי אֶת הַתְּלוּנָה שֶׁלָּךְ אוֹדוֹת הַיְלָדִים שֶׁלָּנוּ,
שֶׁמֶסְתוֹבְבִים בְּכַבִּישִׁים עִם אוֹפְנִיָהם, וְדוֹהָרִים בְּחִשְׁכָּה וְכוּ', וְאַתָּה
רוֹצֵה וּמְצַפֶּה לְשִׁמְעַת אֶת תְּגוּבַתִּי...

עֲלֵי לְהֵבִיא אֶל תְּשׁוּמַת לְבָבְךָ, אִם אַתָּה לֹא מוֹדֵעַ לָזֶה, שֶׁבִּשְׂכוּן
הַחֲדָשׁ שֶׁאַף נִבְנָה, יֵשׁ מְקַלֵּט גָּדוֹל שֶׁיִּכּוֹל לְשַׁמֵּשׂ אֶת כָּל הַיְלָדִים
שֶׁלָּנוּ לְמִשְׁחָקִים וְלְפַעֲלוֹת אַחֵר שְׁעוֹת הַלְמוּדִים, וּמִמִּילָא תִתְבַּטֵּל
הַתְּלוּנָה שֶׁלָּךְ וְכוּ', אֵךְ מַה לַעֲשׂוֹת? כְּשֶׁשְׁנֵי נְצִיגֵי הַמוֹעֵצָה הַמְּקוּמֵית
מְקַהֲלֵתָנוּ בְּקִשׁוֹ אֶת הַמְּקַלֵּט מְרֹאשׁ הַמוֹעֵצָה, וְהֵבִיאוּ אֶת זֶה
לִישִׁיבַת הַמוֹעֵצָה, אֲזַי הִחְלִיטוּ כְּמוֹ בְּסֻדּוֹם — לֹא! כְּמוֹ הָאֵם
הַנִּכְרָיָה בְּמִשְׁפָּט שְׁלֵמָה הַמְּלִיךְ — גַּם לִי גַם לָךְ לֹא יִהְיֶה (מְלָכִים-א'
ג), סֶתֶם רְשָׁעוֹת לְשֵׁם רְשָׁעוֹת בְּלִי שׁוּם בּוֹשָׁה, בְּשַׁעַת שִׁילְדֵינוּ מוֹנִים
כִּהְיוּם מְאֹתִים וְשִׁלְשִׁים (בְּנִים וּבָנוֹת) בֶּן יָרְבוּ, כְּמַעַט פִּי שְׁלִשָׁה מְכַל
יְלָדֵי הַמוֹשְׁבָה... וְהֵם לֹא זִכְאִים לְאִיזוֹ פִּנְיָה מְשֻׁלָּהָם?...! לְאִינָה
מְקַלֵּט מְשֻׁלָּהָם?...! אוֹלֵי מְפָנֵי שְׁהֵם סְפָרְדִים... אוֹ אוֹלֵי מְפָנֵי שְׁהֵם
חֲרָדִים... אוֹ אוֹלֵי מְפָנֵי שְׁהֵם שְׁנִיָהם בְּיַחַד... לְאֵלֵקִים פְּתוּוֹנִים!

יְדִידֵי הַיְקָר! הֵאֵם אֵינְךָ רוֹאֶה אֶת הָאֲפָלוּת שְׁעוֹשִׂים פֹּה
בְּיַבְנָאָל?! הֵאֵם לֹא מְפֹרֵת לָךְ שְׁנוֹת הַחֲמִשִּׁים שְׁחוֹזְרוֹת וְנִשְׁנוֹת
עֲכָשׁוּ?

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תתנוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְבֵי-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֻדְרֵי וַיִּגַּשׁ, וְ טַבַּת הַיְתַשְׁנָה.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלוּת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגְּרִים בְּ"יַבְנָאָל עִיר בְּרִסְלָב",
הַזִּנְיָה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה
וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם,
אָמֵן.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם ביותר להיות בשמחה, אשר עקר ההתחזקות הוא רק שמחה, וכפי שאדם משמח את עצמו, כן נעשה כלי לקבל גלוי אלקותו יתברך. ורואים בני-אדם ששמחים, אז הולכים להם החיים בצורה אחרת, ובאמת מי השמח האמתי? רק הצדיקים הדבוקים בו יתברך, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן קיט): אין עולם הזה, אלא או גיהנום או גן-עדן, הינו רואים שכל העולם פלו מלא צרות ויסורים וכו' וכו', וכל אחד מתאנח על צרותיו ועל דחקותו שעובר עליו ברוחניות ובגשמיות, וכפי הנראה כאן הוא הגיהנום, לא-כן גדולי הצדיקים, שהם תמיד דבוקים בו יתברך, ויודעים אשר אין בלעדיו יתברך פלל, וכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא ממנו יתברך, על-די-זה הם תמיד שמחים. ולכן הם הכי מאשרים בחייהם. ואל דבר זה רוצה רבנו ז"ל לזכות אותנו. ולכן תשתדלו מאד מאד להיות בשמחה, ותתאחדו באחדות אחת, ותשתדלו להתקבץ בכל יום בבית מדרשנו ולדבר הרבה מרבנו ז"ל, ובפרט בלילי שבתות, תשתדלו לעשות "ענג שבת", ולהתאסף אז ביחד, ולשיר את הזמירות, ולדבר הרבה מרבנו ז"ל, ולספר ספורים, וכן תשתדלו לעשות השבוע סעדת הלולא של מוהרנ"ת ז"ל באור לעשרה בטבת, ביום שני בלילה, ולדבר הרבה ממוהרנ"ת ז"ל, אשר דיקא בזכותו יזכנו להתודע מרבי גדול כזה, רבי אמת כזה, רבי המחיה ומחזק אותנו, רבי המשמח אותנו, והיה אחד מאנשי שלומנו הרב החסיד ר' אפרים'ל רגיל לומר: "ולא נתן למוט רגליך", אם לא הביא לנו הקדוש-ברוך-הוא, את ר' נתן, היה חס ושלום, למוט רגלינו, ולכן ראוי לנו לדבר הרבה מגדלת מוהרנ"ת ז"ל, ולדבר הרבה מהדפסה ומתפצח, וצריכים לטפס עצות איה להרחיב את ענין הפצת אור רבנו ז"ל בעולם. ודבר זה נוהג מקדמת דנא אצל אנשי שלומנו, שבסעדת ההלולא של מוהרנ"ת ז"ל, היו עושים מגבית למען הדפסת ספרי רבנו ז"ל. ולכן תשתדלו גם אתם לעזר, שנוכל להדפיס את כל ספרי רבנו ז"ל ומוהרנ"ת ז"ל וספרינו בתכלית ההדור והיפי, ותשתדלו להשיג "הוראת קבע" לקרן הדפסה

יט **בַּנְחַל** כב תתנח — כב תתנט אֲשֶׁר

"היכל-הקדוש", כי בחסדו יתברך וכינוו להדפיס עכשו את ספרי רבנו ז"ל בתכלית ההדור והיפי, שלא היה פמותם בכל הדורות, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שגזקה לברך על המגמר על כל חלקי ה"לקוטי-הלכות" הקדושים של מוהרנ"ת ז"ל באותיות גדולות ומאירות עינים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו וירפכם תמיד.

המאחל לכם שבת שלום...

כב תתנח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויחי, ח' בטבת ה'תשנ"ה.

שלום וברכה אל ... גרו ואיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רק חזק מאד ללכת תמיד עם פנים שמחות, ותשמר מאד לא ללכת עם פנים עצובות, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כג), שזו עבודה זרה ממש, כמו שכתוב (שמות כ, ג): "לא יהיה לך אלהים אחרים על פני", "פני" דיקא, הינו שלא תמשיך עבודה זרה על "פניך", רק תהיה תמיד שמח ואנפין נהורין, פנים שמחות ועליונות.

הדורש שלומך באהבה רפה...

כב תתנט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויחי, ט' בטבת ה'תשנ"ה.

שלום וברכה אל ... גרו ואיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רק חזק ואמץ באמונה פשוטה בו יתברך, ותראה שעל-ידי-זה הפל יתהפך לטובה, כי כף אמר החכם מפל האדם (משלי כח, כ): "איש אמונות רב ברכות"; על-ידי אמונה ממשיכים על עצמו כל הברכות.

יודוע איך שרבנו ו"ל הדגיש כל-כף על אמונה, ואמר (לקויטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ה'): העקר הוא האמונה, וצריכים לחפש ולבקש בעצמו איך אוחדו באמונה, כי יש סובלי חלאים, שעקר הסבל שלהם זה רק מחמת חסרון אמונה, ולכן חזק ותתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ואז תראה איך שהכל ישתנה לך לטובה.

אשרי מי שמרגיל עצמו לדבר עמו יתברך בשפת האם שלו, ועל-ידי-זה תבנה האמונה אצלה, כי תפלה ואמונה תלויות זו בזו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב תתס.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויחי, ט' בטבת ה'תשנ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויודפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", תלמידי "היכל-הקודש" די בכל אתר ואתר, הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרם ויצילם מפל צרה ומפל צוקה, מפל גנע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, אמן.

אחי ורעי היקרים! הנה עכשו קרב וכא בעזרתו יתברך שמו עשרה בטבת, שהוא ההלולא של מוהר"ן ת"ו"ל, אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא להיות אתכם ביחד ולערף את הסעדה. בדרך כלל אצל אנשי שלומנו בכל הדורות עשו בעשרה בטבת מגבית, ומה היתה? על שני דברים: בגן בית-המדרש על שם הצדיק,

שִׁיְהִיָּה לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מְקוֹם הַיְכָן לְהַכְנִיס וּלְהִתְקַבֵּץ. וְכֵן עַל הַפְּצַת סִפְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל. וְזֹאת עוֹשִׂים אֶצֶל כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּמֵאֲזוּ שְׁנִסְתַּלַּק מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל מִזֶּה הָעוֹלָם עָשׂוּ מַגְבִּיּוֹת. מִדּוּעַ? כִּי מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל אָמַר קֹדֶם הַסְּתַלְקוֹתָיו: לָכוּ אֶל יוֹסֵף, וְכָל אֲשֶׁר יֹאמַר לָכֶם תַּעֲשׂוּ. יוֹסֵף הוּא הַצַּדִּיק וְלָכוּ אֵלָיו וּתְצַיְתוּ לְדַבְרָיו. וּבִקְשׁ מֵאֵד אֵת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שִׁיתְקַבְּצוּ יַחַד, וְתַמִּיד יְדַבְּרוּ מִרַבֵּנוּ ו"ל, שְׁזֶה הַדְּבָר הַכִּי גָדוֹל. עַל־כֵּן אָנוּ צָרִיכִים מְקוֹם הַיְכָן לְהִתְקַבֵּץ, וְהִנֵּה, בְּרוּף הַשָּׁם, אֲנַחְנוּ בּוֹנִים בֵּית־הַמִּדְרָשׁ עֲנֻקֵי מַעַל אוֹלָם הַשְּׂמֻחוֹת. רֵאשִׁית, עֲלִינוּ לְסִים אֵת בְּנֵי־אֹלָם הַשְּׂמֻחוֹת, אֲשֶׁר עָלְיוּ אָנִי חַיֵּב הוֹן רַב. כִּי יִשְׁנֻם צַ'קִּים שְׁלֹא נִפְרְעוּ עֲדִין. עַל־כֵּן אָנִי רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת אֵת הַהִלּוּלָא בִּיבְנָאֵל. וְזוֹ הִיְתָה מַחְשַׁבְתִּי, אֲבָל "רְבוֹת מַחְשָׁבוֹת בָּלָב אִישׁ וְעֲצַת ה' הִיא תְקוּמָה" (מְשָׁלֵי י"ט, כ"א); תַּכְּף כְּשֶׁהַחֲלֻטִּי לַעֲשׂוֹת אֵת הַהִלּוּלָא בִּיבְנָאֵל, בָּאוּ וּבִקְשׂוּ מִמֶּנִּי מֵאֵד מֵאֵד, הֵיְתָה שְׁלֹכְבוֹד מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל עוֹשִׂים כְּנֶס תְּשׁוּבָה אֲדִיר בְּרַמַּת־גֵּן, רוֹצִים שְׁאֲבוּא לְשָׁם, וְלֹא עֲזוּבוּנִי. וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּף־הוּא סִבָּב סְבוֹת שְׁהַסְפַּמְתִּי. אֲזִי נִסְפַּם כָּף, שָׁפַל אֵלַי מִיבְנָאֵל, נִטַּל יְדִים לְסַעֲדָה תַּכְּף־וּמִיד אַחַר עַרְבִית, בְּשַׁעַה חֲמֵשׁ וְחָצִי, וְאָהִיָּה שָׁם עַד שְׁמוֹנֶה, וְאֲדַבֵּר הַרְבֵּה מִמוֹהֲרַנְ"ת ו"ל, אֲשֶׁר יֵשׁ הַמּוֹן מֵה לְסַפֵּר מִגְדֻלְתּוֹ. וְאַחַר־כֵּף נִסַּע לְרַמַּת־גֵּן. וְכָל אֵלַי שְׁגָרִים בְּמִרְכָּז, יְבוֹאוּ יִשִּׁירוֹת לְרַמַּת־גֵּן, וְשָׁם נִפְגַּשׁ בְּיַחַד וּנְדַבֵּר שָׁם גַּם־כֵּן מִמוֹהֲרַנְ"ת ו"ל.

לְזֹאת כָּל אֵלַי הַגָּרִים בְּמִרְכָּז, יִשְׁתַּדְּלוּ מֵאֵד לְסַדֵּר הַסַּעֲדָה לְרַמַּת־גֵּן, אֶהְיֶה שָׁם בְּסִבִּיבוֹת תְּשַׁע וְחָצִי, וְכֵן בִּיבְנָאֵל יִאֲרָגֵנוּ הַסַּעֲדָה לְשָׁם. אֲבָל אֲבִקְשְׁכֶם מֵאֵד, הֵיְתָה שְׁזוֹ הַהִלּוּלָא שֶׁל מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל, וְאֲנִי מְקַנֶּה מֵאֵד מֵאֵד לְהִיְתָר אֶצֶל הַצִּיּוֹן שֶׁל מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל בְּבִרְסָלָב בְּקָרוֹב מֵאֵד, אָנִי רוֹצֵה לְהַדְלִיק שָׁם נֵר לְכָל מִשְׁפָּחָה וּמִשְׁפָּחָה. לְזֹאת אֲבִקְשׁ מִכָּל מִשְׁפָּחָה לְתַת בְּעִבּוֹר נֵר אֶחָד מֵאֵה שְׁקָלִים, וְאֲדִלִּיק אֵת הַנֵּר בְּצִיּוֹן שָׁם, וְאֲזַכִּירָה לְטוֹבָהּ. וְהַכֶּסֶף הַזֶּה הוּא בְּעִבּוֹר גָּמַר הַחֻבוֹת עִם הָעַרְבִי, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, שְׁגֻנָב אוֹתִי, וְרַמְנִי, בְּעוֹנוֹתֵי הַרְבִּים. עַל־כֵּן רְצִיתִי מֵאֵד, שְׁבָלִיל הַהִלּוּלָא כָּל מִשְׁפָּחָה

וּמִשְׁפָּחָה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ תִּנְדֹּב מֵאֵה שְׁקָלִים — עֲשָׂרִים וְשֵׁשׁ
דוֹלָרִים, וּבִזְכוּת זֶה יִשְׁפַע עֲלֵיכֶם שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה.

וְכֵן אֲבָקֵשׁ מְאֹד אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, מִי שֶׁרַק יָכוֹל לְתַרֵּם לְעֵלוֹי
נִשְׁמַת קְרוֹבִים, יְדִידִים, שֶׁהָלְכוּ לְעוֹלָמָם, אוֹ לְהִתְרַם בְּגִי-אָדָם
שֶׁנִּפְטְרוּ יְקִירֵיהֶם, וְלִהְדָּפִים קוֹנְטְרָסִים לְעֵלוֹי נִשְׁמָתָם. אֲשֶׁר זֶהוּ עֲנִין
שֶׁל כְּמָה מֵאוֹת שְׁקָלִים בְּסוֹף הַכֹּל וּבְעֵבוֹר אֶלֶף קוֹנְטְרָסִים, אוֹ
לְהִדָּפִים לְזְכוּת הַחַיִּים. שְׁלֹכֵל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ יִהְיֶה לוֹ לְכֹל
הַפְּחוֹת זְכוּת שֶׁל קוֹנְטְרָס אֶחָד שֶׁעֶזֶר לְהִדָּפְסוֹ, וּמִדָּפִיסִים אוֹתוֹ
פְּעָמִים אֵין מִסְפָּר. וְהַקוֹנְטְרָסִים הוֹלְכִים מִסוֹף הָעוֹלָם וְעַד סוֹפוֹ, וְזוֹ
זְכוּת גְּדוֹלָה כָּל-כָּף, שְׂאִין מְלִים בְּפִי לְהִסְבִּירְכֶם. מִי שֶׁרַק עוֹסֵק
בְּהַפְּצָה יוֹדֵעַ מַה עֵרְפָּה. מִסְתוֹכֵב בְּחוֹר מֵיֵאֵשׁ מִחַיּוֹ, וּפְתָאֵם בָּא
אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ וְנוֹתֵן לוֹ קוֹנְטְרָס: "תִּהְיֶה שְׁמַח", "אֵל תִּדְאָג",
וְהֵיחָא חוֹשֵׁב: זֶה בְּדִיוֹק בְּשִׁבְלִי, זֹאת אֲנִי צָרִיף. אוֹ קוֹנְטְרָסִים
אַחֲרִים, כְּמוֹ: "לְמָה לְהִתְאַבֵּד", "מַה שֶׁבִּיד בְּטוֹח", "הֲכִי מִשְׁתַּלֵּם"
וְכוּ', "חֲנוּף טוֹב" — זֶה בְּדִיוֹק בְּעֵבוֹרִי, "חֲנוּף לְמִלְמָדִים" — אוֹ
זֶה עָלִי לְהִבִּיא לְמִלְמַד שֶׁל בְּנֵי, "חֲנוּף לְמַחְנֻכוֹת", וְכֵן כָּל קוֹנְטְרָס
וְקוֹנְטְרָס יֵשׁ לוֹ הַכְּתָבָת שְׁלוֹ. בְּאַרְבָּעִים חֲמִשִּׁים אוֹ שֵׁשִׁים אֲגוּרוֹת
הַצְּלָתָם נִפְשׁ מִיִּשְׂרָאֵל. אִם יֵאמְרוּ לָכֶם — בְּעֵבוֹר חֲצִי שְׁקָל, אַתֶּם
יְכוֹלִים לְהַצִּיל יְהוּדִי. מַה?! לְהַצִּיל יְהוּדִי? אֲנִי נוֹתֵן כָּל אֲשֶׁר לִי,
יְהוּדִי טוֹבֵעַ בַּיָּם, אָדָם קוֹפֵץ וְאֵינוֹ חוֹשֵׁב פְּעָמִים, הָעֵקֶר לְהַצִּילוֹ.

הַיִּיתִי פְּעַם בְּמַעוֹנוֹת קֵיט, כְּשִׁילְדִי הָיוּ קִטְנִים, וְהַחֵם כְּאֵן הָיָה
מִחֲנִיק מְאֹד, וְזוֹנְתִי בְקִשָּׁה שֶׁנִּצָּא לְנוֹחַ מְעֵט וְכוּ', לֹא הָיְתָה לִי
פְּרוּטָה וְכוּ', אֲבָל הָיִיתָ שְׁהִיא רְצָתָה, אֵין צְרִיכִים לְהִתְעַקֵּשׁ
וְהִסְפַּמְתִּי, וּבְקִשְׁתִּי אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שִׁיעֲזָרְנִי וְכוּ' [וְהָיָה זֶה
בְּשֵׁנַת תְּשֻׁל"א. וְכָל הַמְּכַתְּבִים בְּשׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל" שֶׁכְּתַבְתִּי בְּקִיץ
זֶה בְּתַקוּפָה הָיָא — הָיוּ שָׁם]. וְהָיְתָה שָׁם בְּרִיכַת שְׁחִיָּה. אֲנִי
לְמַדְתִּי גְּמָרָא בְּהַתְּמָדָה, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, וּבְאֲמָצַע הַלְמוּד שְׁמַעְתִּי צַעְקוֹת
יְלָדִים מִהַבְּרָכָה: הַצִּילוֹ, הַצִּילוֹ! וְהָיָה לִי דַחֵף פְּנִימִי לְרִאוֹת מַה
קָרָה. רְצָתִי כְּצָבִי מִמֵּשׁ, וְרִאִיתִי שְׁכָלָם צוֹעֲקִים, וְרַק שְׁתֵּי יָדַיִם
מְצִיצוֹת מִהַבְּרָכָה. הַבְּנֵי שֶׁאָדָם טוֹבֵעַ כְּאֵן. אֵינְנִי יוֹדֵעַ לְשַׁחוֹת, אֲבָל

אֶחָזְתִּי יָדִי בַמְדַרְגּוֹת הַבְּרָכָה, וְהוֹשַׁטְתִּי יָדִי וְהִצַּלְחֹתִי לְתַפְסּוֹ, הוֹצֵאתִיו לְבַחוּץ, דַּפְקָתִי עַל גִּבּוֹ, וְהִקִּיא אֶת הַמַּיִם, וְכִף הִצַּלְתִּי אֶת חַיֵּי יְהוּדֵי יַקֵּן וְכוּ'. מֵאִזְ הַבְּנֵתִי, אִם שׁוֹמְעִים יְהוּדֵי צוּעֵק: הִצִּילוּ! יֵשׁ לְרוּץ מִיָּד. אַף פַּעַם אֵין לְדַעַת אִם זֶהוּ לֹא הִרְגַע הָאֲחֵרוֹן שֶׁל יְהוּדֵי, וְכָל הַמְּצִיל נֶפֶשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל כְּאִלוֹ מְצִיל עוֹלָם מְלֵא. וְכֵן אָנוּ נִתְקָלִים בְּסַפּוּרִים כְּאִלוֹ חֲדָשִׁים לְבָקָרִים. בְּנֵי-אָדָם טוֹבְעִים בְּיָם שֶׁל צָרוֹת, בְּיָם שֶׁל יְאוּשׁ, בְּיָם שֶׁל מָרָה שְׁחוּרָה, וְהִנֵּה אַתָּה נוֹתֵן לְמִישֶׁהוּ רַק חוֹבֶרֶת אַחַת, וְהוּא מְסַתְּפֵל עֲלֶיךָ פְתָרְנָגוּל בְּבֵנֵי-אָדָם, בְּעֵת שְׁעוֹשִׂים אֹתוֹ כְּפָרוֹת, וְאוֹמְרִים: "זוֹ חֲלִיפְתִּי" וְכוּ', וְאַתָּה אוֹמֵר לוֹ: "זֶה בְּשִׁבְלֶךָ, תֵּן מִשֶׁהוּ לְצַדִּיקָה". וְהוּא מִתְבּוֹנֵן: "שְׁלוֹם בְּבִיתְךָ". וְשׂוֹאֵל: "מֵאִין יִדְעַת שְׂיֵשׁ לִי בְעִיּוֹת בְּבֵיתִי?" אוֹ "חֲזוּק לִילָדִים" — "מֵאִין יִדְעַת שְׂאֵנִי זְקוּק לְזֶה, כִּי הִילָדִים שְׁלִי שׁוֹכְבִים, מְצִיָּקִים לְמַלְמֵד, לְמַשְׁגִּיחַ" וְכוּ'. אוֹ "חֲנוּף מְצִלַח" — "אֲנִי עוֹמְדַת וּבּוֹכָה", אוֹמֶרֶת הָאֵמָּה, "וְאֵינִי יוֹדַעַת הִיאֵךְ לְהִצִּילֵךְ בַּחֲנוּף, וְהִנֵּה קִבַּלְתִּי קוּנְטֶרְס כָּל-כֶּף מִתְאַיִם לְמַצְבִּי". אוֹ אֶחָד מְסַתּוֹבֵב בְּכַעַס עַל זוּלָתוֹ, פְּלוֹנֵי הַעֲלִיב אוֹתוֹ, וְהִנֵּה בָּא 'בְּרֶסֶלְבֶר' וְנוֹתֵן לוֹ קוּנְטֶרְס: "מָה אֲכַפֵּת לָךְ", וְהוּא שׂוֹאֵל: "אֵיךְ יִדְעַת מָה דְרוּשׁ לִי, הֲלֹא זֶה בְּדִיוֹק בְּמַקּוֹם", וְכָל הַיּוֹם כָּבַר הַשְׁתַּנָּה אֶצְלוֹ לְגַמְרִי. אוֹ אֶחָד מְסַתּוֹבֵב בְּכַעַס עַל גִּיסָיו שֶׁלֹּא קָרְבוּהוּ, וְנִסְפָּם בְּדַעְתָּם, שְׁעוֹשֶׂה שְׂנָאָה בַּמְשַׁפָּחָה, וְהִנֵּה אֶחָד נוֹתֵן לוֹ "שְׁלוֹם בַּמְשַׁפָּחָה", "אוֹי, הֲרִי זֶה פִתְקָה מִן הַשָּׁמַיִם" — הוּא חוֹשֵׁב. כָּל קוּנְטֶרְס וְקוּנְטֶרְס יֵשׁ לוֹ הַפְתָּכַת, וְכָל קוּנְטֶרְס זֶה תַּמְצִיַת דְּבָרֵי רַבְּנוֹ ז"ל בְּ"לְקוּיֵי-מוֹהֲרָן", "לְקוּיֵי-הַלְכוֹת", "שִׁיחוֹת-הַרְ"ן" וְכוּ'. וְהִנֵּה יֵשׁ לְאָדָם פְתָרוֹן — לְהִצִּיל עַצְמוֹ. לְזֹאת אָמַר מוֹהֲרָנִית ז"ל קִדְּם הַסְתַּלְקוֹתוֹ: הַעֲבֹדָה שְׁלָכֶם יְהִיָּה — יְפוצוּ מַעֲיִנוֹתֶיךָ חוּצָה, אֵין מְדַרְגָּה יוֹתֵר גְּדוּלָּה מִלְּהַפִּיץ אוֹר רַבְּנוֹ ז"ל. לְזֹאת אֲבַקֵּשׁ מְאֹד אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּכָל מַקּוֹם וּמַקּוֹם שָׂרָק נִמְצָאִים, שְׁכָל אֶחָד יִתֵּן צַדִּיקָה לְהַדְפִּיס קוּנְטֶרְס אֶחָד עַל שְׁמוֹ וְשֵׁם אֲשֶׁתוֹ וְיִלְדָיו, וְיִזְכּוֹת זֶה תִּגַּן עֲלֵיכֶם. וְאִם אֶחָד נֶפְטָר וְהוּא בְּגֵן-עֲדָן, יִדְפִּיס קוּנְטֶרְס לְעֵלוֹי נִשְׁמָתוֹ. אֲבָל זֹאת אֲנִי נוֹתֵן לָכֶם, שְׂאֵתָם תַּעֲשׂוּ כְּמִיטֵב יְכַלְתְּכֶם, וְכָל הַמְרָבָה הֲרִי זֶה מְשַׁבַּח, אַף זֶה נִתּוֹן לְבַחֲרֹתְכֶם. אֲבָל הִנֵּה בְּעֵבוֹר אוֹלָם הַשְׁמַחֹת

ובנִינְ-בֵית־הַמִּדְרָשׁ אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַמְשִׁיךְ קְדִימָה, לְזֹאת אֲבַקֵּשׁ שְׁכָל מְשֻׁפְּחָה וּמְשֻׁפְּחָה תִּתֵּן מֵאָה שְׁקָלִים בְּעֵבוּר נֶר, וְאֲנִי אֲדַלִּיקוּ עַל צִיּוֹן מוֹהֲרָנִי"ת ו"ל, בְּעֶזְרָתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִיעַ עֲלֵיכֶם שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה, וְתִהְיֶה הַכִּי מְאֻשָּׁרִים, וְנוֹכַח בְּאַמַּת לְחַדֵּשׁ אֶת הָאֲהָבָה וְהָאֲחֻדוּת בֵּינֵינוּ, כִּי רַבְּנוּ ו"ל מֵאֵד מֵאֵד בִּקְשׁ, שְׁתִּהְיֶה אֲהָבָה גְדוֹלָה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ. וְכֵן אָמַר לְפָנַי שְׁנֹסַע מַעִיר בְּרִסְלָב לַעִיר אוֹמֵן לְהַסְתַּלַּק, וְהַחֲזִיק אֶת הַיָּד עַל הַמְּזוּזָה: אִם תִּחֲזִיקוּ עִצְמָכֶם בְּיַחַד, עוֹד תִּמְשִׁיכוּ אוֹתֵי אֲלֵיכֶם. בְּאוֹ גַחֲזִיק עִצְמֵנוּ בְּיַחַד, בְּאֲהָבָה גְדוֹלָה, וְנִמְשִׁיךְ אֶת רַבְּנוּ ו"ל אֶצְלָנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תתסא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר וַיְחִי, עֲשֶׂרָה בְּטַבַּת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרִסְלָב", תְּלִמִּידֵי "הַיְכָל־הַקֹּדֶשׁ" דֵּי בְּכָל אֲתֵר וְאֲתֵר, הַזֶּה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וּמִכָּל צוּקָה, מִכָּל נֹגַע וּמִחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! הַדְּבָר הַרְאֵשׁוֹן שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ, שְׁתִּשְׁמְרוּ עַל הַצְּנִיעוּת. אֶצֶל רַבְּנוּ ו"ל הֵיךְ הַיְסוּד צְנִיעוּת. יְדוּעַ, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ו"ל לֹא הִרְשָׁה שִׁכְנוּסוֹ אֶצְלוֹ נָשִׁים, וְלֹא נִכְנָסוּ אֶצְלוֹ נָשִׁים כָּלֵל. אֶצֶל מוֹהֲרָנִי"ת ו"ל הֵיךְ כָּבֵד עֲנִין אֲחֵר, וְהִיָּתָה לוֹ הַנְּהַגָּה אֲחֵרָת, אֲבָל אֶצֶל רַבְּנוּ ו"ל הֵיךְ יְסוּד גְּדוֹל שֶׁלֹּא יִכְנָסוּ נָשִׁים. מוֹהֲרָנִי"ת ו"ל אָמַר פַּעַם, שְׁאֶצְלוֹ יֵשׁ שְׁלִחַן הַרְבֵּה יוֹתֵר יְפֵה מִשָּׁל רַבְּנוּ ו"ל. אֲזִי בֵּת רַבְּנוּ ו"ל אֲדֹל, הִיָּתָה לָהּ חֲלִישוֹת הַדַּעַת גְּדוֹלָה — לְמַה מוֹהֲרָנִי"ת ו"ל יֵאמֵר דְּבַר כְּזֶה, שְׁאֶצְלוֹ יֵשׁ שְׁלִחַן יְפֵה בְּהַרְבֵּה מִשָּׁל רַבְּנוּ ו"ל,

הֵינּוּ שְׁהִיּוּ לוֹ הַרְבֵּה יוֹתֵר אֲנָשִׁים. עָנָה וְאָמַר מוֹהֲרַנְתָּ ו"ל לְבַת רַבְּנּוּ ו"ל: אָבֵל הַכֵּל בְּכַח שֶׁל רַבְּנּוּ ו"ל.

בְּרוּךְ הַשֵּׁם, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָכָה אוֹתָנוּ, שְׂיֵשׁ לָנוּ שְׁלֶחַן עוֹד יוֹתֵר יָפָה; יֵשׁ לָנוּ קֵהֳלָה קְדוֹשָׁה, קֵהֳלָה מְגַבֶּשֶׁת, תִּלְמוּד תּוֹרָה, בֵּית סֵפֶר לְבָנוֹת, פְּעוּטוֹן, שְׁנֵי גַבִּים, כּוֹלָלִים, בּוֹדְאֵי יֵשׁ עוֹד מֵה לְשֹׁפֵר, אָבֵל, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, יֵשׁ לָנוּ שְׁלֶחַן עוֹד יוֹתֵר יָפָה; וְהַכֵּל בְּכַח רַבְּנּוּ ו"ל וּבְזָכוֹת מוֹהֲרַנְתָּ ו"ל.

אָבֵל עָלֵי לְהַקְדִּים קֹדֶם כָּל, וְלוֹמֵר לְנָשִׁים; אֶצֶל רַבְּנּוּ ו"ל הִיָּה עֲנִין שֶׁל צְנִיעוֹת הַכִּי גְדוֹל; כְּשֶׁאֲנִי מְדַבֵּר אֶל הַנָּשִׁים — זֶה דְּבַר אַחֵר, אָבֵל בְּשַׁעַה שְׁאֲנִי מְדַבֵּר לְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲנִי מְבַקֵּשׁ, שְׁתִּהְיֶה הַמְּחִיצָה כְּדָבְעִי, כִּי זֶה אֲסוּר חֲמוּר, חַס וְשְׁלוֹם, שְׁתִּהְיֶה הַמְּחִיצָה פְּתוּחָה אֶפְלוּ קֶצֶת.

פַּעַם אַחַת סִידוּ אֶצֶל רַבְּנּוּ ו"ל בְּבֵיתוֹ, הִיָּה זֶה שָׁבוּעַ לְפָנַי פֶּסַח; בְּדֶרֶךְ פָּלֵל כְּשֶׁמְסִידִים אֶת הַבַּיִת, מְכַסִּים אֶת הַרְהִיטִים בְּגִילּוּנִים אוֹ בְּסַמְרָטוּטִים, שְׁלֵא יִתְלַכְּלוּ. לְרַבְּנּוּ ו"ל הִיָּה עַל הַקִּיר שְׁעוֹן יָקָר מְאֹד וְיָפָה לְהַפְּלִיא, אֲזִי מוֹהֲרַנְתָּ ו"ל לְקַח צְעִיף שֶׁל נָשִׁים שְׁאִין מְשַׁתְּמָשִׁים בּוֹ, וְכִסָּה אֶת הַשְּׁעוֹן, תִּכְף כְּשֶׁרַבְּנּוּ ו"ל נִכְנַס, וְרָאָה אֶת הַצְּעִיף תּוֹלָה עַל הַקִּיר, אָמַר לְמוֹהֲרַנְתָּ ו"ל: עִם דְּבַר כְּזֶה מְכַסִּים?! הֲלֹא הַיּוֹם יֵשׁ קֶטְנֵי מַח, שָׂרָק מְעִיל שֶׁל נָשִׁים יְבַלְבֵּל אוֹתָם... כָּל-כָּף הַקְּפִיד רַבְּנּוּ ו"ל עַל דְּבַר זֶה, שְׁאַף צְעִיף שֶׁל אִשָּׁה יָכוֹל לְהַכְנִיס בְּאֶדָם הַרְהוּר רַע, וּמְכַל שֶׁכֵּן בְּדוֹרוֹתֵינוּ אָנוּ, שְׁצָרִיכִים לְהַזְהֵר בְּעֲגוּנֵי הַצְּנִיעוֹת, וְכָל שֶׁכֵּן, שְׁלֵא תִהְיֶה עֲזוֹת הַנָּשִׁים פְּתוּחָה. עַל-כֵּן צְרִיכִים בְּאוֹלָם הַשְּׂמֻחוֹת לְהַשְׁמֵר שֶׁהַמְּחִיצָה תִּהְיֶה סְגוּרָה פְּהֻלְכָה, וְלֹא לְהִסְתִּיחָה בְּשׁוּם פָּנִים וְאֶפֶן. וּמוֹבָא בְּשֵׁם הַ"שְּׂמֻחַ מְשָׁה" זי"ע, שְׁאָמַר: אֲשֶׁר בְּעַת שְׂמֻחָה, הַשְּׁטֵן נִמְצָא בָּהּ, וְרוּצָה לְהַפֵּר אוֹתָהּ, מְדוּעָ? כִּי כְּשִׂיהוּדִים שְׂמֻחִים, וּבִפְרָט בְּשְׂמֻחָה שֶׁל מְצוּנָה, כְּגוֹן: חֲתָנָה וְכוּ', זֶה הַשְּׂמֻחָה הַכִּי גְדוֹלָה בְּשָׂמִים; כִּי כְּשֶׁשְׂתִּי נִשְׂמָוִת הוֹלְכוֹת לְהַזְדַּוֵּג יַחַד, אֵיזוֹ זָכוֹת הִיא זֹ! אֵינָה יַחוּד הוּא לְמַעְלָה! כִּי עַד שֶׁהַהוּרִים מְבִיאִים אֶת הַיְלָדִים וּמְגַדְּלִים אוֹתָם, וְעוֹשִׂים לָהֶם

חלק'ה, ועד שעושים בר-מצוה, ועד שמביאים את הילד לחפה טהור וקדוש. רק ההורים יודעים אילו נסיונות יש בדור הזה, צריכים רחמים רבים, שהילדים לא יתחברו ולא יסתוכבו במקומות שליליים, כי היום הכל הפקר, וצריכים פקוח רב על הילדים. והנה הקדוש-ברוך-הוא עזרנו בזכיות חנם, ובזכות מסירות הנפש שיש לאנשי שלומנו, שבנינו מוסדות נפלאים, ובעזרתו יתברך, נזכה להצליח בחנוף. הנה יש לנו את ר' ... גרו יאיר, שהוא יעיד על כך, כי הוא היה הראשון, ובאיזו מסירות נפש פתחנו פה גן; כי הסמ"ד-מ"ם, ימח שמו וזכרו, רצה רק שיהיה לנו גן מערב — בנים ובנות, "זהו זה אני רוצה כך" — אמר חד משמעית. והיתה לנו מסירות נפש לא להסכים בשום פנים ואפן. ובל תחשבו שיש פה איזו שנאה או קנאה אישיים נגדו, כי אוי לי אם אקנא בו, אשר כמו שמגדף לקנא בגוי, כי מה יש לקנא בו?! כן בודאי אין עם הסמ"ד-מ"ם ענין של מריבה וסכסוך בעלמא על רקע קנאה ושנאה, אלא הוא רצה לעקר מאתנו את היהדות, וכבר בראשית הדבר רצה שילדינו ילמדו בגן מערב בנים ובנות עם ילדי החילוניים. והלך לו בחיים, ור' ... גרו יאיר, עמנו פה, ויכול להעיד על כך. על-כן לחמנו והפסדנו מה שהפסדנו, אבל, ברוך השם, הצלחנו, ההפסד היה שלא היתה לנו אגורה אחת, אבל הקדוש-ברוך-הוא עזרנו, שפתחנו את הגנים נפרדים, ויש כיום פעוטון ושני גנים, תלמוד-תורה לבנים ובית-ספר לבנות, ברוך השם; וכל אחד מתפעל, וחושב שפה זורם כסף וזהב, אבל, ברוך השם, הכל כאן מהקדוש-ברוך-הוא, בנסי נסים. אם אתם רוצים לראות קהלה נסית — תסתכלו כאן, אף אחד בעולם אינו רוצה לעזרנו, אפלו מה שכן עוזרים מעט, זה רק פרוורים תחת השלחן, אנו במצב קשה בגשמיות, אבל, ברוך השם, ברוחניות אנו יכולים להתפאר, שבמקום מדבר שממה זכינו להקים מוסדות כאלו. אבל עדין יש לנו הרבה עבודה; עקר התכלית לחנף לאמונה פשוטה בהקדוש-ברוך-הוא, שמאז שמתחיל הילד לדבר, יוכל לדבר ממנו יתברך. כי עקר היסוד זה אמונה, אמר רבנו ז"ל. והנה הקדוש-ברוך-הוא עוזר, עד שעושים חלק'ה, עד שעושים בר מצוה, אילו גיעות

וטְרַחֲוֹת, וְעַד שְׁמַחְנֻכִּים אֶת הַיְלָדִים לֹא לְהַתְעַרֵב בֵּין הַחִילּוּנִים,
 בְּעִירוֹת הַגְּדוֹלוֹת: בִּירוּשָׁלַיִם וְכוּ', אֲשֶׁדּוֹד וְכוּ', שֵׁם הַסַּפְּנָה גְדוֹלָה
 מְאֹד לַיְלָדִים בְּגִיל שְׁלֹשׁ-עֶשְׂרֵה אַרְבַּע-עֶשְׂרֵה חֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה, אֲשֶׁר שֵׁם
 יִשְׁנֵה זַחְמָה גְדוֹלָה, אָבֵל פַּה, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, אֵין אֶת זֹאת, כִּי פַה זּוֹכִים
 לְחַתֵּן אֶת הַיְלָדִים סְמוּךְ לְפָרְקָם, אֲשֶׁר זֶה זְכוּת גְּדוֹלָה מְאֹד,
 שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָכָה אוֹתָנוּ בְּקִהְלָתָנוּ, וְאִם לֹא פָעַלְתִּי אֶלֶּא דָּבָר
 זֶה — שֶׁהַיְלָדִים יִתְחַתְּנוּ סְמוּךְ לְפָרְקָם וְלֹא יִטְעֲמוּ טַעַם חֲטָא, כְּבָר
 כְּדָאִיוֹת כָּל הַטְּרַחֲוֹת. וְהִנֵּה כְּשִׁזּוֹכִים כְּבָר לְחַתֵּן אֶת הַיְלָדִים, אַתֶּם
 יוֹדְעִים אֵינָה יְחִוּד גְּדוֹל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת. אוֹמֵר ה' "יִשְׁמַח מֹשֶׁה", אֲשֶׁר
 הָיָה תַלְמִיד ה' חֹזֵה מְלוּכָאֵין' [שֶׁהָיָה צָדִיק גְּדוֹל מְאֹד, וְנָתַן הַסַּפְּנָה
 עַל ה' "לְקוּטִי-מוֹתֵר"ן", וְהָיָה רוֹאֵה מִסּוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפּוֹן], שְׁדִינְקָא
 בְּעַת חֲתֻנָּה, אִזּוּ בָּא הַשְּׁטֵן וְרוֹצֵחַ לְהַפְרִיעַ לְשִׁמְחָה, וְכִיצַד? עַל-יְדֵי
 רְקוּדִים מְעַרְבִים, הַשֵּׁם יִשְׁמַר. אִזּוּ הָיָה נְפוּץ מְאֹד בֵּין כָּלל יִשְׂרָאֵל
 רְקוּדִים, וְאָמְרוּ: זֶה מְשַׁפְּחָה, אַחֲיוֹת, גִּיסוֹת, לֹא נוֹרָא אִם יוֹשְׁבִים
 יַחַד וְרוֹקְדִים מְעַרְב, רַחֲמָנָא לְצַלָּן. אִזּוּ בָּא וְצַעַק: מָה אַתְּכֶם! אֵינְכֶם
 רוֹאִים שֶׁהַשְּׁטֵן רוֹצֵחַ לְבַלְבַּל שְׁמַחְתְּכֶם, וְגוֹרֵם שְׂתֵאכְלוּ יַחַד נְשִׁים
 וּגְבָרִים וְכוּ'. אָבֵל הַיּוֹם, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, אֶצֶל הַחֲרָדִים נוֹהָרִים מְאֹד,
 שְׁלֹא יִהְיֶה כְּדָבָר הַזֶּה — רְקוּדִים מְעַרְבִים. אָבֵל יֵשׁ עוֹד דָּבָר אַחַד
 שְׁצָרִיךְ לְהַקְפִּיד מְאֹד: בְּעַת חֲתֻנָּה, בְּעַת שְׁמִחָה, צָרִיכָה לְהִיּוֹת
 מְחִיצָה גְּמוּרָה וְסִגוּרָה הַיֵּטֵב. וְאַבְבָּקֵשׁ מְאֹד אֶת הַנְּשִׁים, שְׁלֹא לְהִזִּיז
 אֶת הַמְּחִיצָה, וְאַף שְׂרוּצוֹת לְרֵאוֹת אֶת הַנְּעֻשָׂה שֵׁם, אָבֵל בְּעַת שְׁיֵשׁ
 חֲתֻנָּה, אוֹ בֶר-מְצוּנָה, אוֹ כָּל אֶסְפָּה כָּלְלִית, וְיִשְׁנֵם גַּם גְּבָרִים, צָרִיכִים
 לְעֻשׂוֹת מְחִיצָה כְּדָבְעִי, וְלִשְׁמַר עַל הַצְּנִיעוּת הַמְּחַלְטֵת, וְלֹא לְפַתַּח
 אֶת הַמְּחִיצָה אֶפְלוּ סְדָק קַל.

רַבְּנוּ ז"ל הָיָה מִתְבּוֹדֵד בְּחֲדָרוֹ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא יָכֵלוּ
 לְהַפְּנֵס אֵלָיו רַב הַיּוֹם וְרַב הַלֵּילָה, רַק שְׁעֵתִים שְׁלֹשׁ, שֶׁנִּפְתְּחָה הַדָּלֶת
 לְקַהֵל, וְנִכְנְסוּ רַק גְּבָרִים. הָיָה אַחַד מְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שֶׁקָּם לְחֻצוֹת,
 וְהֵלֵךְ לְמִקְנֵה בְּאֻמְצַע הַלֵּילָה, וְנִתְאַוָּה לְרֵאוֹת מָה עוֹשֶׂה רַבְּנוּ ז"ל
 עִמָּה. וְרָאָה אוֹר בְּחֲדָר רַבְּנוּ ז"ל. הִתְקַרֵּב אֶל הַחֲלוֹן, וְהִתְבּוֹנֵן דָּרָךְ
 סְדָק שְׁבִתְרִים, לְרֵאוֹת אֶת רַבְּנוּ ז"ל וְעַבְדוֹתָו בְּקִדְשׁ. וְהִנֵּה נִתְגַּלָּה

לְעֵינָיו רַבְּנוּ ו'ל', כְּשֶׁעוֹמֵד עִם הַפְּנִים אֶל הַקִּיר בַּהֲתַלְהֻבוֹת גְּדוֹלָה, וְלֹא רָאָה אֶת פְּנֵי רַבְּנוּ ו'ל'. וְאַחֲר־כֵּן הִמְשִׁיךְ לְדַרְכּוֹ. בַּבִּקּוּר אַחַר וְתִיקִין, רַבְּנוּ ו'ל' עָשָׂה לוֹ סִמָּן עִם הָאֲצָבַע, שֶׁיִּגַּשׁ אֵלָיו וְיִגַּשׁ. אָמַר לוֹ רַבְּנוּ ו'ל': עָשָׂה לִי טוֹבָה, כְּשֶׁתּוֹכַל — תָּבוֹא וְתִסְתַּם אֶת הַסֶּדֶק בַּתְּרִיס, כִּי הִסְתַּפְּלוֹת אַחַת כָּבֵד מִבְּלִבְלַת אוֹתִי. וְהָיוּ נִבְהַל מְאֹד, הֲלֹא רַבְּנוּ ו'ל' לֹא רָאָהוּ בְּשַׁעַה שֶׁהִסְתַּכַּל, וּבְכֹל זֹאת אָמְרוּ שֶׁיִּסְתַּם אֶת הַסֶּדֶק וְכוּ' הֵיזוֹת שֶׁמִּבְּלָבָלוּ. רוֹאִים מִכָּאן מֵהוּ כַחוֹ שֶׁל סֶדֶק; לְפַעְמִים רוֹצֵה אֵשֶׁה לְהַצִּיץ דֶּרֶךְ סֶדֶק בְּעִנְוֹת נָשִׁים, אֲבָל לְצַעֲרָנוּ הָרַב, יֵשׁ גְּבָרִים שֶׁמַּחֵם צְרִיף תְּקוּן, עַד שֶׁאֲפִלוּ דָּבָר זֶה מִבְּלָבָלִם. לְכֵן אָמַר רַבְּנוּ ו'ל' לְמוֹהֲרַנ"ת ו'ל': עִם צְעִיף שֶׁל נָשִׁים אַתָּה מְכַסֶּה אֶת הַשְּׁעוֹן?! לְזֹאת אֲבַקֵּשׁ אֶת הַנָּשִׁים, שֶׁבְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן הַמְחִיצָה לֹא תִהְיֶה פְתוּחָה בְּעַת שְׂמֻחָה, כִּי הַשְּׁטָן רוֹצֵה לְקַלְקֵל אֶת הַשְּׂמֻחָה. — כֹּל זֶה הִנֵּה הַקְדָּמָה, אֲשֶׁר הַקְדָּמָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מֵהַסֶּפֶר בְּעִצְמוֹ. וְעַתָּה בְּיוֹם הַהֲלוּלָא שֶׁל מוֹהֲרַנ"ת ו'ל', נִדְבַר קִצַּת בְּשִׁבְחוֹ, הֲלֹא הוּא עֲזָרָא הַסּוֹפֵר.

מוֹהֲרַנ"ת ו'ל' נִפְטָר בְּעַרְב־שַׁבַּת פְּרֻשַׁת וַיִּגַּשׁ, שְׁעֵתִים קֹדֶם הַדְּלָקַת נֵרוֹת. וְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ אוֹמְרִים, שֶׁהִנֵּה עוֹד זְמַן לְעֶרֶךְ אֶת הַקְּבוּרָה קֹדֶם הַשַּׁבַּת, [אִם הֵייתֶם בְּבִרְסָלָב, בְּוֹדָאֵי רֵאִיתֶם שֶׁזוֹ עִיר קְטָנָה, לֹא גְדוֹלָה בַּהֲרַבָּה מִיְבִנְאֵל, וּמִהַעִיר עַד בֵּית־הָעֵלְמִין, אֹרֶךְ כַּחֲמֵשׁ דַּקּוֹת הִלִּיכָה]. אֲבָל הֵיזוֹת שֶׁשְּׂמָעוּ מִמוֹהֲרַנ"ת ו'ל' דִּבּוּר שֶׁאָמַר: קֹדֶם שֶׁקּוֹבְרִים אוֹתִי רְצִיתִי לְהִשָּׂאֵר עוֹד לִילָה אֶחָד פֶּה בְּנֵה הָעוֹלָם, לִישָׁב עִצְמִי, כְּדִי לְהִפְגֹּס לְעוֹלָם הַבָּא; עַל־כֵּן לֹא קָבְרוּהוּ קֹדֶם הַשַּׁבַּת. [בְּדֶרֶךְ כָּל הַהֲלָכָה הִיא לְקַבֵּר תַּכְרֵי־יָמִיד. וְכָתוּב בְּשֵׁם הָאָר"י ו'ל', שֶׁיֵּשׁ לְעֶרֶךְ אֶת הַלְוִיָּה מֵהַ שְׂמֻחָה, וְזוֹ זְכוּת גְּדוֹלָה לְנִשְׁמָה; הֵינּוּ שְׂמֻחֵימִתָּה עַד הַקְּבוּרָה לֹא יֵאָרֶךְ זְמַן רַב. לֹא כֹל אֶחָד זוֹכֵה לְזֶה, וּבַכְּפֹרֵט אֲצֵל הַחִילּוּנִים, הַשֵּׁם יִשְׁמַר, מְחַפְּסִים יוֹם, יוֹמִים, שְׁלֹשָׁה, אֲשֶׁר זֶהוּ צַעַר גְּדוֹל מְאֹד לְנִשְׁמַת הַנִּפְטָר. הִנֵּה לִי סָבָא צְדִיק גְּדוֹל, שֶׁאָמַר וְהוֹתִיר צְוָאָה, שְׂמֻחֵימִתָּה עַד הַקְּבוּרָה רוֹצֵה שְׁלֹא יִקַּח יוֹתֵר מִשַּׁעַה, וְהוֹדְרוּוּ אֲצֵלוֹ מְאֹד מְאֹד. אֲבָל מוֹהֲרַנ"ת ו'ל' בִּקֵּשׁ שְׂרוּצָה עוֹד לִילָה אֶחָד לְהִיֹּת בְּנֵה הָעוֹלָם, מוֹהֲרַנ"ת ו'ל' הִנֵּה

מוֹהַרְנֵ"ת ז"ל וְכֵן בְּקֶשׁ. וְהָיִית שְׁנֵפֶטֶר בְּעָרֵב שַׁבָּת, אֲזִי הוֹתִירוּ אוֹתוֹ בְּחֶדְרוֹ עַל הָאָרֶץ, וּבְחֶדְרֵי הַשָּׁנִי הַתְּפִלָּה אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְכֵן הָיָה כָּל הַשַּׁבָּת, וּבְמוֹצָאֵי שַׁבָּת הַתְּקִימָה הַלְּוִיָּה, וְכָל אֲנִשִּׁי הָעִיר בָּאוּ לַלְוִיָּה, וְכָלֵם בָּכוּ — אֲנִשִּׁים, נָשִׁים וְטָף. וּמִדּוּעַ בָּכוּ? כִּי בַחֲיִים חִיּוֹתוֹ בְּקֶשֶׁי הָיָה לוֹ מִגֵּן, הֵיכָן שֶׁהֵלֵךְ זָרְקוּ עָלָיו קְלָפוֹת וְאֲבָנִים, בְּזוּהוֹ מְאֹד. וּבְהַלְוִיָּתוֹ כָּלֵם בָּאוּ וּבָכוּ — מָה עָשָׂה לָנוּ יְהוּדֵי זֶה, שֶׁרָדַפְנוּ אוֹתוֹ כַּל-כֵּף? אִזּוֹ הַתְּעוֹרָרוּ בְּתִשׁוּבָה. וְאֶפְלוּ תַלְמִידֵי רַבֵּנוּ ז"ל לֹא כָּבְדוּ כַּל-כֵּף אֶת מוֹהַרְנֵ"ת ז"ל כְּפִי הַכְּבוֹד שֶׁמִּגִּיעַ לוֹ, אֲשֶׁר סוּף כָּל סוּף הָעִיר רַבְּנוּ ז"ל, שָׂאֵם לֹא מוֹהַרְנֵ"ת ז"ל, אֶפְלוּ עָלָה אַחַד, עֲמוּד אַחַד לֹא הָיָה נִשְׁאָר מִמֶּנּוּ; כִּי הוּא כָּתַב כָּל אֲשֶׁר קָבַל מִרַבְּנוּ ז"ל.

בְּלִיל שַׁבָּת ר' אֶהֱרָן מִבְּרֶסְלָב הַתְּפִלָּל גַּם-כֵּן בְּדִירָה שֶׁשָּׁכַב מוֹהַרְנֵ"ת ז"ל. וּכְשֶׁסִּיְמוּ אֶת הַתְּפִלָּה, פָּתַח אֶת הַדָּלֶת הֵיכָן שֶׁהִגּוּפָה הַיְתָה מִנְּחֹת, וְאָמַר: שַׁבָּת-שְׁלוֹם מוֹהַרְנֵ"ת. וְאָמַר לְאֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ: תִּדְעוּ לָכֶם, שֶׁאֲרוֹן-הַקֹּדֶשׁ עִם הַסֵּפֶר תּוֹרָה וְהַתּוֹרָה שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל מִנְּחִים פֹּה. אֲזִי אָמַר ר' אֲבָרְהָם, בְּעַל מַחְבֵּר סֵפֶר "בְּאוֹר הַלְּקוּטִים": כֵּן, כֵּן הָיָה צָרִיף לומר אֶת זֹאת בְּחַיֵּי מוֹהַרְנֵ"ת ז"ל; הֵינּוּ אֶפְלוּ בְּחַיֵּי לֹא הִכִּירוּ בְּגִדְלָתוֹ.

וּבְזֶה שָׂאֵנוּ זוֹכִים הַלֵּילָה לְהַתְּקַבֵּץ פֹּה וּלְדַבֵּר מִמוֹהַרְנֵ"ת ז"ל, וּבְכֻלָּל כָּל הַקְּבוּץ שִׁישׁ לָנוּ פֹּה, וְהַקְּבוּצִים שֶׁל חֲסִידֵי בְּרֶסְלָב בְּכָל הָעוֹלָם, הֵם רַק בְּזִכּוֹת מוֹהַרְנֵ"ת ז"ל. אִם לֹא הוּא, הָיָה נִשְׁפַּח מִזְמַן כָּל עֲנִין רַבְּנוּ ז"ל. רַבְּנוּ ז"ל הָיָה נִשְׁמָה כְּזוֹ, שֶׁמּוֹרִידִים רַק כְּמָה פְּעָמִים בְּדוֹרוֹת, כְּמוֹ נִשְׁמוֹת: רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי, הָאֶרֶ"י הַקְּדוֹשׁ, הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ וְרַבְּנוּ ז"ל; נִשְׁמוֹת כְּאֵלוֹ שִׁיכּוֹלוֹת לְקָרֵב אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי הָיָה תַכְף-וּמִיד אַחַר הַחֲרָבָן, וְאָמַר אֶת הַהֲלָכָה הַמְּפָרְסֶמֶת שְׁלוֹ: הַהֲלָכָה הִיא בְּיָדוּעַ שֶׁעָשׂוּ שׁוֹנָא לְיַעֲקֹב; אֵל תַּחֲיוּ בְּאֲשֻׁלְיוֹת כְּאֵלוֹ הַגּוֹיִים אוֹהָבִים אוֹתָנוּ, אֶלֹא תִדְעוּ שְׁגוֹי שׁוֹנָא יְהוּדֵי. וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, שֶׁמֵּאֵז שֶׁקָּבְלוּ עִם יִשְׂרָאֵל אֶת הַתּוֹרָה בְּסִינֵי, יִרְדֶּה שְׁנֵאָה לְעוֹלָם (שַׁבָּת פט), מִדּוּעַ? כִּי הַתּוֹרָה מִחֲנֻכַּת אוֹתָנוּ אֵיךְ לְחִיּוֹת כְּמוֹ

אָדָם הַשְּׁלָם, כְּמִלְאָךְ, אֵיךְ לִהְיוֹת בֶּן שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְגוֹי נִשְׁאָר גּוֹי מְזוּהָם, עַל-כֵּן מְקַנְאִים מְאֹד אַמּוֹת הָעוֹלָם בְּעַם יִשְׂרָאֵל. וְהַקְּנָאָה מִתְבַּטָּאת עַל-יְדֵי הַשְּׁנֵאָה שְׂיִשׁ. וְזֶה הִנֵּה הַתְּחַלַּת הַחֲרָבָן, וְעַל-כֵּן הַכְּרִיז: תְּדַעוּ לָכֵם, שֶׁהַלְכָה הִיא בִּידוּעַ, שְׁעָשׂוּ שׁוֹנֵא לִיעֶקֶב. וְזֹאת אָנוּ רוֹאִים עִתָּה, שֶׁהַמְּסִיחַ עוֹבֵד חֲזָק מְאֹד, יִמַּח שְׂמֵם, וְיִמַּח שְׂמֵתִּכְנָנִים — הִיָּה לֹא תִהְיֶה, וְכֵן כָּל תַּכְנוּנֵי הָאִפִּיפּוֹר, יִמַּח שְׂמוֹ וְכוּ', שְׂאֵף בְּעַת הַשׁוֹאָה הִיָּתָה לוֹ יָד בְּכָל הַמַּתַּת שֶׁשָּׂה מַלְיוֹן יְהוּדִים. וְעִתָּה שְׁחָרַר מַלְיוֹן דּוֹלָר רַק כְּדֵי שֶׁהַמְּסִיחַ יִתְפַּשֵּׁט, אֲשֶׁר יַכְלִינּוּ לִבְנוֹת בְּסִכּוּם כְּזֶה אֶלֶף יְשִׁיבוֹת, וְנִתְּנָה אֶת זֹאת לַמְּסִיחִים, שְׂעָשׂוּ מֵה שְׂעָשׂוּ, הַשֵּׁם יִשְׁמְרֵנוּ. וְאִם-כֵּן רַבֵּי שְׂמֵעוֹן בֵּר יוֹחָאֵי מְגַלָּה לָנוּ, אֲשֶׁר גּוֹי נִשְׁאָר גּוֹי, וְשִׁנְאָתוֹ נִצְחִית. וְכֵן גַּלְיָה אֶת הַזִּהְרָה וְהַתְּקוּנִים בְּגִלּוֹי נּוֹרָא וְנִפְלָא, וּבָא הָאֲרָ"י הַקְּדוֹשׁ וּפְעָנַח אֶת הַכְּתָבִים וּפְרָשָׁם, שְׂאֵלוּ הֵן תּוֹרוֹתֶיךָ, וְר' חַיִּים וַיִּטְאֵל תְּלַמְּדוּ כְּתַב הַכַּל. אַבְל עִם יִשְׂרָאֵל יִרְדּוּ עוֹד וְעוֹד, עַד שֶׁשְׂקָשָׁה לָהֶם לְהִבִּין מֵה הֵם כְּתָבֵי הָאֲרָ"י, עַד שֶׁבָּא הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִ"ע, וְהַגְּבִיָּה אֶת כָּל הַמּוֹן הָעַם, וְהַכְּנִיס בָּהֶם אֱלָקוֹת, וְהַקִּים תְּלַמְּדִים גְּדוֹלִים כָּל-כָּף, כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב נִסְתַּלַּק, וְהַתְּלַמְּדִים נִסְתַּלְּקוּ, לְקַחוּ אוֹתָם, אַבְל נִשְׁאָרוּ לָנוּ הַסְּפָרִים שֶׁהֵם לְמַעְלָה מִכְחוֹתֵינוּ. כִּי פַעַם הָיוּ צְדִיקִים עוֹבְדֵי הַשֵּׁם, אֵף מֵה עוֹשִׂים הַיּוֹם — אָנוּ נִשְׁמָוֵת נְמוֹכוֹת? אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: אֲנִי רוֹצֵה לְהַקִּים תְּלַמְּדִים כְּאֵלוֹ, שְׂיַקִּימוּ עוֹד וְעוֹד תְּלַמְּדִים, שְׂיַקְרְבוּ אֶת כָּלֶם לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. רַבֵּנוּ ז"ל מְכַנֵּס בְּעַם יִשְׂרָאֵל תְּשׁוּקָה כְּזוֹ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמְגַלְיָה, שְׂמָה שְׂגַלְיָה רַבֵּי שְׂמֵעוֹן בֵּר יוֹחָאֵי, הָאֲרָ"י הַקְּדוֹשׁ וְהַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ, זֶה שְׂיָךְ לְכָל יְהוּדֵי בְּלֵי יוֹצֵא מִן הַכְּלָל. וְכָל יְהוּדֵי יְכוּל לְזַכּוֹת לְכָל הַמְּדַרְגּוֹת שְׂבַעֲוֹלָם — אִם רַק מְצִיַּת אֶת רַבֵּנוּ ז"ל. וְזֶה הַלְמוּד שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל. אֵין דְּבַר כְּזֶה מִיַּחְסִים אֲצִלּוֹ יִתְבַּרְךָ, הַעֲקָר זֶה הַיְגִיעָה וְהַטְּרַחָה. אִם אָדָם מְתִיגַע בְּעַבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יְכוּל לְהַגִּיעַ לְמַדְרַגּוֹת הַכִּי גְבוּהוֹת, אַבְל עַל לְמוּדִים אֵלוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל צְרִיכִים הַמּוֹן הַתְּחִינּוֹת, כִּי מִי שֶׁשָּׁב בְּתִשׁוּבָה אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, מִתְחִילִים לְעַבֵּר עֲלָיו הַמּוֹן חֲלִישוֹת הַדַּעַת וּמְנִיעוֹת, עַל-כֵּן בָּא מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, וּמְחַזֵּק אוֹתָנוּ, וּמְחַזֵּק וּמְאֲמֵץ וְכוּ' וְכוּ'. בַּהֲלִילָא שֶׁל מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל

אמר פעם אחד מאנשי שלומנו: אנו אומרים בכל ערב בערבית: "ולא נתן למוט רגלינו"; אם לא ר' נתן, הנה מזמן — למוט רגלינו; היינו מזמן נופלים. פי מוהרנ"ת ז"ל הוא מחזק ומעודד ומשמח את כל הנשמות.

קדם הסתלקות מוהרנ"ת ז"ל בקש מאד מאנשי שלומנו, ואמר: אני מאד מאד מבקש אתכם, שהענין שלכם יהיה — יפוצו מעינותיך חוצה. ואמר כך: עזרא הסופר הולך להסתלק מזה העולם, (ורמו בזה על עצמו, שיש בו נשמת עזרא), אבל נשארם ספרי מינים פסולים בעולם, מה נעשה? ואמר: אני מקווה שעלה אחד — עמוד אחד מספרי רבנו ז"ל, יהיה תקון על הכל, אזי אני מאד מבקש, שהעבודה שלכם יהיה — יפוצו מעינותיך חוצה. מה אנו רואים? דבר שאף צדיק בעולם לא חלם בדור הזה, שרחמנא לצלן, בחמשים שנה האחרונות עקרו כמה מליונים יהודים מהיהדות לגמרי, ואם לא די בכך, שהחדירו בהם כפירות ואפיקורסות, אזי מביאים גויים וגויות, שלא מזרע ישראל, לערבם בין נשמות ישראל; כל אלו הבאים מרוסיה, מאוקריינה, אשר אולי עשרה אחוז מהם יהודים. הנה עיר חדשה שנוסדה בשנים האחרונות, והקימו בה, רחמנא לישזון, חמש כנסיות חדשות, השם ישמר. בעיר שפנו אותה יהודים! פי כל-כך הרבה גויים וגויות הגיעו לארץ, והפריצות נוראה, ורק רוצים להכשיל את נשמות ישראל עם כל השמאה והזחמה, וכמה אלפי בתים נשברו בעטנים, כי נתערבים בין נשמות ישראל וזורעים הרס וחרבן; מצד אחד — כפירות ואפיקורסות, ומצד שני — נאוף, רחמנא לצלן. אבל, אמר מוהרנ"ת ז"ל, שעלה אחד מספרי רבנו ז"ל, יהיה תקון על הכל.

אם-כן — זה היה רצון מוהרנ"ת ז"ל — שדבר רבנו ז"ל יתפשט בעולם. כשבא לארץ ישראל עבר דרך מצרים, והיה לו צער בזה, שצריך לחזור למצרים, שהתורה הקדושה אומרת שלא נשוב לשם, ועל-כן מה עשה שם? הפצה. מכר שני "לקוטי-מוהר"ן", וכמה "ספר המדות", והיה כל-כך שמת, ואמר: אם לא באתי למצרים אלא בשביל הפצה — כבר כדאי, וזו היתה כל חיותו.

רואים מכאן, שזה היה כל רצונו — להפיץ את אור רבנו ו"ל. הקדוש־ברוך־הוא זכנו עם הקונטרסים, שהם תמצית ה"לקוטי־מוהר"ן" וה"לקוטי־הלכות", לזאת חובה קדושה עלינו להפיצם — אם רצונו לתקן מעשינו, כי אין לנו כח להתענות, הלא אנו שבורים ורצוצים, בקשי אנו מסגלים להתענות הארבע תעניות שתקנו חכמינו הקדושים: תשעה באב, עשרה בטבת, צום גדליה ותענית אסתר, ויום כפור שהוא דאורייתא. ויותר מזה אין לנו כחות, אזי אם אנו רוצים לתקן מעשינו, אין תקון גדול יותר מלהפיץ אור רבנו ו"ל. וברוך השם אנו מדפיסים את החוברות, וזה יוצא, ברוך השם, למליונים, ולכן הייתי מצייע לכל אנשי שלומנו, מי שרק רוצה איזו זכות, שינדפס איזה קונטרס, אשר איננו עולה בדמים הרבה, ובעבור כמה מאות שקלים יכולים להדפיס כאלף קונטרסים, ולזכות את אשתו ובניו, ויכולים לקרב אלף יהודים אל הקדושה. ומכל שכן מי שיכול יותר וכו'. על־כֵּן מי שרוצה להשתתף בהדפסת קונטרס, יפנה לר' ... גרו יאיר, אשר זו זכות גדולה לאין ערף. כי אם המסיון, ימח שמו, מתכנן בשנה שלהם מעכשו והלאה להתפשט בכל כחות הטמאה בעולם, עלינו זה לעמת זה לעשות פצצת הפצה כזו בכל השפות, ובפרט: בצרפתית, בספרדית, באנגלית וכו', כי באים תירים מכל העולם, ועלינו למלא את כל ארץ ישראל, עד שיקרו שני דברים — או שיתגירו אותם גויים, או שישתלקו מכאן. כי לא יהיה להם מה לעשות כאן. על־כֵּן עלינו לעשות הפצה כל־כף גדולה, כל אחד מאנשי שלומנו, כל מי שביכולתו להפיץ את הקונטרסים בכל השפות — אשרי לו ואשרי חלקו! ואינכם יודעים מה פועלים הקונטרסים, אשר צריכים על זה מסירות גפש גדולה. ואם אחד אינו יכול להפיץ, אזי לכל הפחות יש לו משפחה, הורים, אחים, אחיות וכו', ישתדל הוא לגדב להדפסתם, וכן שמשפחתו יהיה לה חלק בהדפסה, ויתן את הקונטרסים למפיצים, ואז תהינה שתי זכויות: הן שינדפסו קונטרסים, וכן שתהיה פרנסה לאנשי שלומנו. ועל־כֵּן יראה כל אחד מאנשי שלומנו להפיץ מה שיותר לארבה ולרחבה של ארץ ישראל, וזה יעשה פעולות גדולות, וזה יהיה התקון שלנו; כי כמה

אָנוּ יְכוּלִים לְהִתְעַנּוֹת?! אֲבָל בְּזֶה שְׂמֻקְרָבִים יְהוּדֵי אֶחָד —
מִהֶפְכִּים אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת — זֶה דְבַר רֵאשׁוֹן.

וְדָבַר שְׁנֵי: בְּקָרוֹב אֲנִי נוֹסֵעַ, בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, לְצִיּוֹן רַבְּנוּ
ו"ל וְלְצִיּוֹן מוֹהֲרַנ"ת ו"ל, אֲזִי אֲנִי מִדְּלִיק גַּר לְעֵלוּי נִשְׁמַת מוֹהֲרַנ"ת,
שְׂתַגֵּן עָלֵינוּ זְכוּתוֹ. עַל-כֵּן רְצִיתִי מְאֹד לְבַקֵּשׁ מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, הֲיִוֹת
שְׂאֲנוּ חֲיִבִים לְאוּלָם שְׂמַחוֹת חוֹב לֹא קָטָן, וְכֵן לְבַנְיָן בֵּית הַכְּנֶסֶת,
הַגַּם שְׂפָרוֹף הַשֵּׁם שֶׁהִנְעֵנוּ הַלּוֹם, וְגַבְּאֵי הַצְּדָקָה ר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר
עוֹשֶׂה עֲבוּדָה נִפְלְאָה, אֲבָל עֲדִין לֹא סִיַּמְנוּ, וַיֵּשׁ הַמּוֹן מֵהַשְּׂקִיעַ,
אֲנִי רוֹצֶה שְׂיִהְיֶה הָאוּלָם מִפְּאֵר מְאֹד, וְלֹא נִתְבַּיֵּשׁ מִשׁוּם אוּלָם
בְּעוֹלָם, וְעַל-כֵּן צְרִיכִים עוֹד לְהִשְׁקִיעַ בְּמִרְאוֹת, פְּנִסִים וְכוּ', וּמַעַל
זֶה יִבְנֶה הַבֵּית-הַכְּנֶסֶת הַגָּדוֹל, עַל-כֵּן רְצִיתִי שְׂכָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ יִתֵּן מֵאֵה שְׂקָלִים בְּעֶבְרוֹ גַּר שְׂאֲדִלִיק בְּעֶבְרוֹ בְּצִיּוֹן
מוֹהֲרַנ"ת ו"ל, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ו"ל אָמַר: חֲדוּשׁ כְּמוֹנֵי לֹא הִזָּה בְּעוֹלָם,
וְצְרִיכִים לוֹמַר דְּבוּר זֶה עַל מוֹהֲרַנ"ת ו"ל, כִּי רַבְּנוּ ו"ל אֵין לָנוּ מִשְׁגַּ
מִי הִיָּה, אֲבָל בְּמוֹהֲרַנ"ת ו"ל יֵשׁ לָנוּ מְעַט מִשְׁגַּ, שְׂכַתְבִּי סִפְרֵי רַבְּנוּ
ו"ל, הַפִּיץ סִפְרָיו, וְרַחַם עָלֵינוּ, אֲזִי הִכָּה נַעֲשֶׂה רְצוֹן מוֹהֲרַנ"ת ו"ל,
וְנִטָּה שְׂכָם — הֵן לְהִדְפָּסָה וְהֵן לְהַפְּצָה, אֲשֶׁר כָּל הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ הִיא
רַק בְּזְכוּת מוֹהֲרַנ"ת ו"ל. אֲזַי בָּאוּ גִתָּן כְּתָף לְמוֹהֲרַנ"ת ו"ל!
וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂנִסִּים אֶת הָאוּלָם שְׂמַחוֹת, וְנִתְחַיֵּל עִם
הַבֵּית-הַכְּנֶסֶת הַגָּדוֹל, וַיִּהְיֶה מְקוֹם בְּרוּחָבוֹת לְכָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ. וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂלְכָל אֶחָד מִכֵּם יִהְיֶה חֵלֶק בְּזֶה.
וְגַר אֶחָד אֲדִלִיק שֵׁם אֶצֶל מוֹהֲרַנ"ת ו"ל, וְאֲזַכִּיר שְׂמוֹתֵיכֶם וּבְנֵי
בֵיתְכֶם. תִּתְּנוּ לִר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר, אֶת שְׂמוֹתֵיכֶם, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יַעֲזֹר, שְׂזְכוּת רַבְּנוּ ו"ל וּמוֹהֲרַנ"ת ו"ל, וְזְכוּת הַבַּעַל-שֵׁם טוֹב הַקְּדוּשׁ
וְתַלְמִידָיו וְזְכוּת הָאֲר"י הַקְּדוּשׁ וְתַלְמִידָיו וְזְכוּת רַבֵּי שְׂמַעוֹן בַּר
יֹחָאִי וְתַלְמִידָיו וְזְכוּת כָּל הַתַּנְּאִים וְהָאֲמֹרָאִים וְכָל הַשְּׂבָעָה רוֹעִים
תִּגַּן עָלֵינוּ, וְנִזְכָּה לְרֵאוֹת כְּמוֹ עֵינֵינוּ גְלוּי שְׂכִינָה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי

מתפלל ומבקש בעדכם, שתצליחו במעשה ידיכם, ותזכו לנחת מכל יוצאי חלציהם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כב תתסב.

בעזרת השם ותפלה, יום שלישי לסדר ויחי, עשרה בטבת ה'תשנ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל נשות אנשי שלומנו, "חסידי ברסלב" הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהן ושרה שכינתו תמיד, וישמרן ויצילן מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהן, אמן.

אין אתן יכולות לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, שאני רואה שאשה עוזרת לרעותה, הן כשיש בשורות טובות, ונולד בן או בת למזל טוב, שאתן תכף ומיד מתארגנות לקחת את הילדים מביתם, והן פשצריכים לעשות שמחה או יום הולדת, אתן כבר מתארגנות ביחד, ותכף ומיד מבצעים את זה לעבדא ולמעשה.

מה אמר לכן! את האהבה והאחדות הזו שיש ביניכן, זה אין בשום מקום בעולם, ואני תובע מכן יותר ויותר, שתחיו ביחד, יותר קרובות מאחיות, כמו שאמר החכם מכל האדם (משלי כז, י): "טוב שכן קרוב מאח רחוק", ואין אתן יכולות לתאר ולשער את גדל השמחה שיש בכל העולמות, פשנשמות ישראל מחזיקות את עצמן ביחד, כי בזה תלויה כל הגאולה, ולהפוך — כל הגלות היא כשיש קנאה ושאון והרע ורכילות, רחמנא לישזבן, שזה גורם כל הצרות שבעולם. ולכן אנחנו צריכים להיות דגמא חיה לכל עם ישראל, איך שיש ד' אמות במקום אחד, ששם יש קבוצה של יהודים שמחזיקים את עצמם ביחד, באהבה כזו יותר מאהבת אחים ואחיות, ובודאי נעזר על ידי זה להקים את השכינה מעפר.

נא ונא אל תפחדו משום דבר, אין לנו את אף אחד בעולם רק

הקדוש-ברוך-הוא, ולכן כל מה שצריכים, עלינו לבקש רק ממנו ותברך, ואם הייתן יודעות את מעלת תפלת הנשים בשמים, הייתה תמיד מתפללות ומבקשות ממנו ותברך מה שאתן צריכות.

ובענין מה שקורה במועצה וכו' ובמעון וכו', הם לא מבינים שפה אחרת רק בעזרת דקדושה, כי עם חצוף ועזות פנים לא יכולים להשתוות רק בשעונים לו כפי השפה שלו. ולכן אל תחיינה באשליה, כאלו הוא יתן לנו משהו וכו', לא מתבישים להגיד ברבים: "אין לכם זכות לחיות ביבנאל", ואם אומרים ככה, אנחנו נעשה כל מה שהחק קובע, ומהיום הכל ילך דרך בג"צ, הגיע הזמן שנפסיק לחיות באשליה, עלינו להתאחד ביחד, שזה בעצמו קוצים בעיני הסמ"ך-מ"ם, שהוא רק רוצה לראות את הפרודים והמתלוקות ביננו (היה לא תהיה), הוא אף פעם לא יחיה לראות את זה... וזה סוד כל הצלחתנו, שאנחנו מחזיקים את עצמנו ביחד.

אבקש מכל אחת מכן סליחה שלא כתבתי בפרטיות, אבל אתן יודעות שעברתי גתוח וכו', ולא היה לי הפנאי, ולכן אבקש שכל אחת מכן תכתב לי בפרטיות, ואם ירצה השם, אענה לכל אחת ואחת בלי יוצא מן הכפל.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכן, שיהיה לכן רב נחת מילדיכן, ותגדלנה אותן בגל, ותהיה לכן פרנסה בשפע, ויהיה שלום בביתכן תמיד.

המאחל לכן ברכה והצלחה מן השמים...

כב תתסג.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר ויחי, עשרה בטבת ה'תשנ"ה.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ותהלה לאל, נוכל להיות עוד פעם בקשר אמיץ וחוץ.

אָקוּהָ שְׁסֹדֵר הָעֲנִיָּן שֶׁל הַתְּנוּרָה בַּמְּקוּהָ שְׁמִסְפִּיק אֶחָד וְכוּ', אֵינן אֶתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעֵר אֶת גְּדֹל הַצְּרוּת וְהִיסוּרִים וְהַמְרִירוֹת וְהַמְסִירוֹת וְכוּ', שְׁעוּשָׁה לָנוּ הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, וּמְסִית וּמְדִיחַ אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם עָלֵינוּ, וּבִפְרָט אֶת הַנְּחֹשׁ ... וְכוּ', אֲבָל אֲנִי מְקוּהָ שְׁעַל-יָדֵי הָאֶהָבָה וְהָאֶחָדוּת שִׁיְהִיָּה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, דִּיקָא עַל-יָדֵינוּהָ נְצַלִיחַ מְאֹד מְאֹד, וְתִהְיֶה לָנוּ רַק הַצְּלָחָה.

פֶּה תִקְבֵּל מִכְּתָב כָּלְלִי לְתַלּוּתוֹ עַל לוּחַ הַמוֹדְעוֹת, וְכֵן מִכְּתָב מְאֹד מְאֹד נַחוּץ וְדַחוּף לְ... שְׁתַּמְסֵר לָהּ אֶת זֶה עוֹד עֲכָשׁוּ, וְכֵן שְׁתַּעֲשֶׂה הָעֵתָק מִמִּכְתָּב כָּלְלִי, שְׁכַתְּבִי לְהַנְשִׁים, וְתַמְסֵר אֶת זֶה לְכָל אַחַת מֵהֶם.

נָא לְדוּחַ אִם שְׁלַחַת וּמְסַרְתָּ אֶת הַמִּכְתָּב שְׁלָהּ, כִּי יֵשׁ לָהּ חֲלִישוֹת הַדַּעַת, עַל-יָדֵי אֵיזָה שְׁקָרִים שְׁאֲמָרוּ לָהּ בְּשָׁמַי, שְׁלֹא הִיָּה וְלֹא נִבְרָא.

הַמְצַפָּה לְשִׁמְעַ מִמֶּךָ...

כב תתסד.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֹדֵר וַיְחִי, עֲשֶׂרָה בְּטַבַּת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... תַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת כָּל מַה שֶׁהֵעֵתַקְתָּ, מַה שֶׁדִּבְרַנּוּ אֶתְמוּל בְּלִילָהּ, וְזֶה נִפְלָא, וְהִיָּה טוֹב שְׁתַּמְסְרִי אֶת זֶה תַּכְף-וּמְיָד לְ... כְּדִי שְׁיִדְפִּסְנוּ בְּעֵתוֹן "אוֹר יְבִנְאֵל", דַּעַת לְנִכּוֹן, שְׁצַרִיף לְעֵבֵר עַל זֶה, וּלְהַגִּיָּה עַל כַּמָּה דְּבָרִים, וְדַבֵּר טוֹב שְׁתַּשְׁתַּדְּלִי בְּכָל שְׁבוּעַ לְתַקַּתְּךָ אֶת הַשִּׁיחָה, אֲבָל לְמַסֵּר אֶת זֶה לְ... כִּי הוּא יוֹדֵעַ אֵיךְ לְסַדְּרוֹ בְּסֹדֵר נְכוּן, שִׁיְהִיָּה רְאוּי לְדַפּוּס, וְכֵן הוּא הַדְּפִיס כְּבָר שְׁלֹשָׁה חֻלְקֵי "דְּרָשׁוֹת מוֹהֲרָא"ש", וְרוּצָה לְהַדְּפִיס עוֹד, וְכֵן זֶה יִקַּל עָלָיו. וְלִכֵּן טוֹב מְאֹד, שְׁתַּמְסְרִי אֶת זֶה לוֹ בְּכָל שְׁבוּעַ, וְהוּא יְסַדְּרוֹ בְּסֹדֵר נְכוּן, שִׁיְהִיָּה רְאוּי לְדַפּוּס.

הַעֲקֹר רָאִי לְהַתְחַזֵּק לְהַמְשִׁיךְ בַּעֲבוּדַת הַדְּפָסָה, כִּי זֶה נִפְלָא מְאֹד מְאֹד, כָּל סֵפֶר שְׁאַתֶּם מוֹצְאִים לְאוֹר, מִמֶּשׁ לְהַפְלִיא, פְּלֵאֵי פְּלֵאוֹת, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֵר, שְׁנוֹזְפָה לְהַדְפִּיס אֶת כָּל חֻלְקֵי הַ"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת" וְאֵת כָּל חֻלְקֵי "אֲשֶׁר בַּנַּחַל", שְׁשֹׁנֵיהֶם צְרִיכִים לְהַעֲוֹלָם, זֶה מְחֻזָּק אֶת זֶה.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כָּבֹר יֵשׁ לִי פֶקֶס חֲדָשׁ אוֹתוֹ מִסֵּפֶר, בְּעֶרְבׁ אֶכְתֹּב לְ... נָא לְהוֹדִיעַ

ל...

כב תתסה.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְפַּרֵּךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, עֲשֵׂרָה בְּטַבַּת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בְּ"יִכְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְהוּדִים עֲלֵיהֶם יִשְׂרָאֵל שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֹגַע וּמַחְלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִחָה שֶׁיֵּשׁ לִי, שְׁאַתֶּם מְחֻזְּקִים אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לְכֶם, שֶׁזֶה עָקֵר הַצְּלָחָתֵנוּ, שְׁאַנְחֵנוּ מִצְּלִיחִים, רַק מִחֻמַּת שְׁאַנְחֵנוּ מְחֻזְּקִים אֶת עֲצָמֵנוּ בְּיַחַד, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֵאמֶר חוּזֵק, וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, תִּמְשִׁיכוּ כִּכָּה, וְתַרְאוּ אֶת גְּדֹל הַנְּסִים שֶׁיַּעֲשֶׂה לָנוּ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, דִּיקָא עַל-יְדֵי-זֶה שְׁנַחֲזִיק אֶת עֲצָמֵנוּ בְּיַחַד. וַיְדוּעַ אֲשֶׁר מוֹהֲרֵנוּ ת"ו לְאֵמֶר קָדֵם הַסְּתַלְקוּתוֹ: "נִצְטַרְךָ לְהַתְקַבֵּץ יַחַד". וְשִׂאֵל אוֹתוֹ אֶתְד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ "אֵיפֹה?" עָנָה וְאָמַר: "בְּעוֹלָם הַעֲלִיּוֹן". וּרְבֵנוּ ו"ל אָמַר: "כָּל אֱלוֹ שְׁהֵיוּ מְקַרְבִּים אֶל הַצְּדִיק בְּחַיָּיו, יֵהִיוּ מְקַרְבִּים אֵלָיו בְּמוֹתוֹ"; וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת קְרוֹבִים אֶל רַבְּנוּ ו"ל, וְלַצִּיּוֹת אוֹתוֹ עַל כָּל אֲשֶׁר יֵאמֶר כִּי הוּא זֶה, לְקַיֵּם בְּתַמִּימוֹת

ובפשיטות. ואם רבנו ז"ל בקש אותנו כל-כף שנגחזיק את עצמנו
 ביחד, מדוע לא נצית אותו? אני מכרח להגיד לכם, שאם נחזיק
 את עצמנו ביחד, אף אחד בעולם לא יוכל לנו. ולכן ראו והשתדלו
 מאד מאד לא להחסיר תפלה אחת מלבוא לבית המדרש, וזה היה
 כלל גדול אצל אנשי שלומנו היקרים, שבאו להתפלל אפלו
 ביחידות, העקר שיהיה בבית המדרש על שם רבנו ז"ל. ושמעתי
 מר' לוי יצחק ז"ל, שהוא היה הולך שעה ברגל לבית המדרש
 חסידי ברסלב במאה שערים להתפלל שם, כי הוא היה גר בהתחלה
 בשכונת ליפּטא (זה היה קצת מחוץ לירושלים), והיה הולך מרחק
 כזה העקר להתפלל בבית מדרש הנקרא על שם רבנו ז"ל. ואף
 שבתחלה לא היה מגן שם, הוא היה עקשן גדול, ובא בכל יום
 ובכל שבת מרחק כזה, ואף שעבר בין כף הדרך כמאה בתי כנסיות
 ובתי מדרשות, ועם כל זאת היה מעדיף להתפלל בבית מדרש על
 שם רבנו ז"ל, ואף שהרבה מאנשי שלומנו לא הבינו מה זה ועל
 מה זה, אבל אני הבנתי מדבריו, שהיתה לו הסתפלות רחוקה וכך
 הוה, כי על-ידי שהתעקש והתפלל תמיד בבית המדרש הנקרא על
 שם רבנו ז"ל, לבסוף היה שם מגן ערב ובקר ובשבת, ואם לא היה
 מתעקש לבוא להתפלל שם אפלו ביחידותא, אף פעם לא היו
 מתאספים שמה להתפלל, על אחת כמה וכמה באין ערך כלל כאן
 ביבנאל, תהלה לאל, יש לנו מגן ותיקין, מגן בשעה שמונה, ושני
 מגנים למנחה, ושני מגנים למעריב, אין שום תרוץ לאף אחד
 מאנשי שלומנו, שיחסיר איזו תפלה מלבוא להתפלל בבית המדרש,
 אשר דבר זה עולה על הכל, כי אימתי הוא עת רצון? בשעה
 שהצבור מתפללים. ובפרט מי שזוכה להפגס בבית המדרש כזה
 העולם, יזכה להפגס לבית המדרש בעולם העליון. ולכן ראו
 להשתדל להתפלל את כל התפלות בבית המדרש דיקא, וכן תראו
 שהאירח בבית המדרש שלנו תהיה תמיד אירח של שמחה ושל
 אהבה, ואיש את רעהו יאמר חזק, ואף אחד שלא יעשה בקרת על
 השני, רק ידון אותו לכף זכות, כי מה האדם יודע מה שעובר על
 השני. ואם תהיו חזקים כזה, אז תראו שיגישו את רבנו ז"ל בתוך
 בית המדרש.

אֲשֶׁר כב תתסו — כב תתסו בַּנְחָל לט

מֵאֵד אֲבָקֶשׁ אֶתְכֶם לְהִתְפַּלֵּל בְּעֲדֵי בְרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, כִּי אֲנִי
צָרִיךְ הַרְבֵּה יְשׁוּעוֹת, וְאֶהְיֶה לְכֶם אֲסִיר תּוֹדָה עַל זֶה.

הַמֵּאחַל לְכֶם בְּרֻכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תתסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר וַיְחִי, י' טַבַּת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּב ... אֲבָל שְׁנֵי הַמִּכְתָּבִים יֵצְאוּ לְבָן, וְכַפִּי
הַנְּרָאָה פְתוּבוֹ אֶת זֶה בְּעֵט פְּחַל, וְזֶה לֹא נִרְאָה דְרָךְ פִּקֶּס, וְעַל-כֵּן
שִׁיחֹזֵר וְיִכְתֹּב אֶת זֶה בְּשִׁחֹזֵר (אֵינִי יוֹדֵעַ שֶׁל מִי הַמִּכְתָּב).

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּעִבּוּדַת הַכָּלָל, וְאֵל תִּפְחָד וְאֵל תִּחְלַשׁ
מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַע-עוֹלָם, יִהְיֶה מִמִּי שִׁיְהִיָּה, כִּי יֵשׁ לָנוּ עֲתִיד גְּדוֹל
בְּיִבְנָאֵל, וְאִף שְׁגִדְמָה וְכוּ' וְכוּ', הַכֹּל הֶבֶל וּרְעוּת-רוּחַ, הַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית, וְאִין דְּבַר שְׁנַעֲשֶׂה
בְּזֶה הָעוֹלָם בְּעֲצָמוֹ, הִנֵּה הַרְשָׁעִים חוֹשְׁבִים מִחֲשָׁבוֹת אֵיךְ לְהַצִּיק
לָנוּ, וְיֹשֵׁב בְּשָׁמַיִם יִשְׁחַק, וְהוּא יַעֲשֶׂה מֶה שֶׁהוּא יוֹדֵעַ שְׂטוֹב בְּעֲדָנוּ,
פֹּה יִהְיֶה "יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב" — עַל אַפָּם וְעַל חֲמַתָּם שֶׁל
מִתְנַגְּדֵינוּ.

תִּמְסֹר אֶת הַמִּכְתָּב לְ... כִּי נִחוּץ הוּא עֲכָשׁוּ בִּבְקָר שְׁנוּסֵעַ
לִירוּשָׁלַיִם לְעוֹרֵךְ-דִּין.

הַמְצַפָּה לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמְּךָ...

כב תתסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר וַיְחִי, י"א טַבַּת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאָרֶךְ, וּמְאֹד מְאֹד שִׂמְחָתִנִּי בְדִבְרֶיךָ וְכוּ', וְאֲנִי רוֹאֶה אֶת תְּשׁוּבַת לִבְךָ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אִף הַהִכָּרַח לומר לך, שְׂאֵתָה צְרִיף לְצַמְצָם אֶת עֲצָמְךָ, כִּי אֵתָה רוֹצֵה בְּפַעַם אַחַת אֶת הַפֶּל וְכוּ', וְאִי אֶפְשֶׁר לְלַמֵּד אֶת כָּל הַתּוֹרָה עַל רִגְלֵ אַחַת, וְלִדְעָתִי, זֶה כָּל הַבְּעִיָּה שְׁלָךְ, שְׂאִין לך מִדַּת הַצְּמִצּוּם, כִּי בּוֹ בְּרָגַע שֶׁהִיָּתָה לך מִדַּת הַצְּמִצּוּם, הִיִּיתָ תָּמִיד שֶׁמַּח בְּחִלְקֶךָ, וְכִשְׂאֵתָה תָּמִיד בְּכַחֲנִינָת צְמֵאוֹן, זֶה מֵה שֶׁהוֹרֵס אוֹתָךְ לְגַמְרִי.

הִנֵּה טוֹב מְאֹד, שֶׁתִּלְמַד עֲכָשׁוּ אֶת הַתּוֹרָה בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ע"ו, וְלוֹמַר עֲלֵיהֶּ הַתְּפִלָּה מִלִּקוּטֵי-תְּפִלוֹת, כִּי שָׁם מְדַבֵּר רַבֵּנוּ ו"ל מִפֶּל עֲנִינֶיךָ, אִיךָ שְׁעַל-יָדֵי בְּחִינַת צְמֵאוֹן, הָאָדָם מְאֹבֵד הַרְבֵּה דְּבָרִים וְכוּ' וְכוּ', וְאִיךָ שְׁעַל-יָדֵי הַתְּקַרְבוֹת אֶל הַצְּדִיק, נַעֲשֶׂה אֲצִלוֹ כְּלֵי וְצַמְצוּם, וְזֶה מֵה שְׂאֵתָה צְרִיף.

עֲלֶיךָ לְהַתְחַזֵּק בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּלֵי שׁוּם חֻכְמוֹת וְהַשְּׁפִלוֹת כָּלֵל, כִּי דִיָּקָא זֶה עֲקָר הַנִּצְחָוִן, וְזֶה עֲקָר הַהִצְלָחָה שֶׁל הָאָדָם שֶׁמִּסְלַק אֶת חֻכְמָתוֹ וְדַעְתּוֹ לְגַמְרִי, וּמֵאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּלֵי שׁוּם חֻכְמוֹת, כִּי לְהַפּוֹף אִם הָאָדָם מִשְׁתַּמֵּשׁ עִם חֻכְמָתוֹ וְכוּ', עַל-יָדֵי-זֶה נוֹפֵל בְּפַח יָקוּשׁ, וְהוּא תָּמִיד מְבַהֵל וּמְבַלְבֵּל וְכוּ' וְכוּ', וּבְאֵמַת מֵה נִקְרָא אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה? גְּלַה לָנוּ רַבֵּנוּ ו"ל, כִּשְׂאָדָם זֹכֶה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּתַמִּימוּת וּבְפִשְׁטוּת גְּמוּרָה כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ וְהֵבִן אֶל אָבִיו, וְאִף שֶׁנִּדְמָה לוֹ בְּהַתְחַלָּה, שְׂאִין מִי שֶׁשִּׁמְעַע אוֹתוֹ, וְהוּא מִמְּשִׁיף לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, זֶה מְחַזֵּק אֲצִלוֹ אֶת הָאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה.

וְלִכֵּן הִיִּיתִי אוֹמֵר לך, יְדִידֵי הַיָּקָר! רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עוֹ לְטִיֵּל בֵּין הַהָרִים, וְלְהַתְּבוֹדֵד עֲצָמְךָ עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁבְּהַתְחַלָּה יִהְיֶה לך מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, כִּי לְמִדַּת הַרְבֵּה חֻכְמוֹת וְהַשְּׁפִלוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה לֹא מִשְׁתַּנֵּה עִם דַּעַת רַבֵּנוּ ו"ל וְכוּ', כִּי הֲלֹא אוֹר רַבֵּנוּ ו"ל הוּא אוֹר נוֹרָא וְנִפְלֵא מְאֹד, אוֹר גְּלוּי אֱלֻקוֹת, אֲשֶׁר אִי אֶפְשֶׁר לְהַשִּׁיגוֹ, כִּי אִם עַל-יָדֵי אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְלְהַפּוֹף — כִּשְׂאָדָם הִנֵּה מִשְׁכִּיל וְחָכָם, שֶׁלְמַד כָּל מִיָּנִי חֻכְמוֹת שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה

וכו' וכו', לו קשה להשיג דברים כאלו, כי קשה לו להסתיר את דעתו. ועל-כן הייתי מיעץ לך, שתראה ללמד בכל יום שעור קבוע בספרנו שו"ת "אשר בנחל", ושם תמצא מרגוע לנפשך, כי תמצא שם גלויים רבים, כי המכתבים זה יעזר לך מאד מאד ברוחניות ובגשמיות גם יחד.

נא ונא אל תבלבל את עצמך משום בלבול, ומכל שכן שלא תכנס בך מחשבה לברח מיבנאל, כי היקא פה תבוא אל עניניך, מה שאתה לא מתאר ומשער כלל, אך אתה צריך סבלנות, לכן אבקש אותך מאד מאד, אל תמכר את ביתך רק תשאר כאן, ופה תצליח דרךך, כי פה יתהפך ויהיה "עיר ברסלב", ואף שגדמה עכשו פחלום, אבל אני מבטיח לך, שהפל יתהפך לטובה.

נא ונא ראה לכתב לי מכתב בכל שבוע, והיה טוב מאד, שתתחיל לכתב את המכתב מיום ראשון, ובכל יום תכתב קצת עד סוף השבוע תשלח לי את המכתב, וכך נהיה בקשר.

הכפל הדבר, חזק ואמץ מאד, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך, ובדרך עוד שלשה שבועות אני בא, ואז נדבר ארפות וקצרות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרךך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב תתסח.

בצורת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויחי, י"א טבת ה'תשנ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואני מקנה

להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יסתדר עם המנהלת, ואני מאד מאד רוצה שתעשה באפן הפגנתי לצאת משם בבת אחת, ולעשות פעוטון בעצמנו, וכך לא נצטרך להסתפל פני הכלב הזה וכו', כי אתה רואה שהוא עושה כל מיני צחוק מאתנו, ואנחנו אף פעם לא יהיה לנו שום דבר וכו' וכו'.

ראה לחבל לו את התכנית וכו', וכן את הפסך וכו', איך שרק אתה יכול, ואל תחמל עליו פרגע, כי בלי שום ספק שהוא יקח חלק מהפסך, וילחם נגדנו על-ידי בגצ"ים ועורכי דינים, ואל תפתע מזה. ועל-כן תהיה פקח, ותכף-ומיד תשלח את כל המכתבים ליצדס, ומאד מאד תודרו בדבר פזה, ואני מקנה שלא יקבל את הפסך, כי מה שאמר ... יש דברים בגו, וחשבתני על זה כמה שעות, ואני רואה שהוא צודק, כי הוא אינו יכול לסדר את הספרים בשום פנים ואפן, רק בצורה כזו, ואף אחד אינו תופס מה קורה פה, כי אם הוא יקשר את יבנאל לישובי הגליל התחתון, אף פעם לא יהיה כבר ... ביבנאל, ולא תהיה מועצה מקומית, וכלם יהיו כפופים תחת האפרים, שהם אשכנזים השונאים בנפש את הספרדים וכו', וזו בולשה וחרפה, ואנחנו צריכים לסכל את מזמותיו ושל האפרים, כי הם מאד מאד מפתחים, כי יבוא יום שיתהפך ויהיה עוד פעם ראש המועצה ספרדי, ולכן אל תרחם עליהם בשום פנים ואפן, אלא מה שאתה רק יכול לעשות לסכל את עצתם תעשה את זה.

תראה לנחם לי בלילה אודות העורך-דין מה שהוא אמר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב תתסט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויחי, י"א טבת ה'תשנ"ה.

שלוש וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי הנקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבכי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לְנֹכַח קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְאֶף שְׂאִינִי מִבֵּין כָּל־כָּף בְּקִשְׁתְּךָ וְכוּ',
 כִּי הָרִי יֵשׁ קוֹנְטֵרס שְׁנֵקְרָא "פֶּרְנֶסָה טוֹבָה", וְהוּא הִמְשֵׁךְ שֶׁל הַסֵּפֶר
 הַגְּדוֹל "פֶּרְנֶסָה טוֹבָה" וְכוּ', עִם כָּל זֹאת לְדַעַמִּי, תַּעֲשֶׂה מֵה שְׂיֹתֵר
 קֵל וְיֹתֵר יִפֶּה לְךָ, וְאִנִּי בְטוֹחַ שְׁנֵה יֵצֵא מִמֶּשׁ יִפֶּה מְאֹד.

עֲכָשׁוּ הִבִּיא לִי אֶת הַסְּפָרִים, וְזֶה מִמֶּשׁ פִּלְאֵי פִלְאִים, אִין לְתֵאֵר
 וְאִין לְשַׁעַר אֶת זְכוּתְךָ וְזְכוּת הָרַבִּים, כִּי עוֹד יָבֹוא יוֹם, שְׁלֹא יִהְיֶה
 בַּיִת, שְׁלֹא יִהְיֶה שֵׁם אֶת הַסְּפָרִים הָאֵלֶּה, כִּי בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים,
 עוֹבְרִים עַל בְּנֵי־אָדָם מֵה שְׁעוֹבֵר, צְרוּת וְיִסּוּרִים, קִטְנוֹת וּמְכֹאֹבִים,
 וְאִין לָהֶם בְּמֵה לְהַחְיוֹת אֶת עֲצָמָם אֲלֵא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל. וְעַל־כֵּן
 אֲשַׁרִּיךְ וְאֲשַׁרִּי חֲלֻקְךָ, שְׂאֵתָה זֹכָה וּמְזַכָּה אֶת הָרַבִּים, אֲשֶׁר זְכוּת
 הָרַבִּים בּוֹדֵאי תְלוּיָה בְךָ.

גַּא וְנָא רֵאֵה לְחֻזֵק אֶת עֲצָמְךָ, וְשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוֹלָם לֹא יוֹכֵל
 לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, אֵתָה תִּמְשִׁיךְ בַּעֲבוּדְתְךָ, וְתִרְאֶה אִיךָ שֶׁהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־
 הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, בַּעֲגִינְ הוֹצֵאת הַדְּפוּס וְכוּ' וְכוּ', פִּתְאֹם יָבֹוא לְךָ
 שְׁפַע, שְׁלֹא שְׁעַרְתָּ וְלֹא תִאֲרַתְּ כָּלֵל, וְלִמְעַן הַשֵּׁם לְטוֹבְתְךָ הַנִּצְחִית,
 שְׁלֹא תִהְיֶה לְךָ שׁוּם חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם, מֵה לְךָ
 וְלֵאחֵרִים! אֵתָה צְרִיךְ רַק לְהִמְשִׁיךְ לְהַדְּפִים, וְכִסֵּף יִמְשֵׁךְ לְךָ
 מִהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּשִׁפְעַ פְּזָה, שְׂאֵתָה לֹא יִכּוֹל לְתֵאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ, שְׁלִבְל תַּחֲשֵׁשׁ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם, אֵתָה
 הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לִילֶךְ כְּדָרְךָ הַתָּם הַקְּדוּשׁ, שְׂתַּמִּיד הִיָּה אוֹמֵר: זֶה
 מַעֲשֶׂה שְׁלִי וְזֶה מַעֲשֶׂה שְׁלֶךָ, וְלֹא רִצָּה לְהִתְבַּלְבֵּל מֵאַחֵרִים כָּלֵל,
 וְדִיקָא עַל־יְדֵי־זֶה מְצַלִּיחִים מְאֹד מְאֹד.

מֵה אִמַּר לְךָ! הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא גָּתֵן לָנוּ מִתְּנָה כְּזוֹ, שְׁנֹזְכָה
 לְשִׁמֵּשׁ אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּהַדְּפַסַּת סְפָרֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, אֲשֶׁר אִין לְךָ עוֹד
 מִתְּנָה כְּזוֹ, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂתַּמִּיד גִּזְכָּה לְהִתְעַסֵּק בְּקְדוּשִׁים,
 בְּהַדְּפַסַּת וְהַפְצַת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, עַד הַתְּגַלוֹת כְּבוֹד מְלַכוּתוֹ
 יִתְבַּרַךְ בְּעוֹלָם.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תתע.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"א טַבַּת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר ... שְׂיִחִיָּה נִצַּח.

הַנַּה הַיּוֹם בִּישִׁיבַת הַמוֹעֵצָה, אֶל תַּכְנִיס יָדְךָ בַּצִּלְחַת וְכוּ', אֶלֹּא תֵן לוֹ כְּפִי חֲצַפְתּוֹ וְעִזּוֹתוֹ וְכוּ', הַנְּחַשׁ הַזֶּה אֵינּוּ מִבֵּין שְׁפָה אַחֲרַת, וְדִקָּא כְּשֶׁתְּדַבֵּר בְּתַקְיָה גְדוֹל וְתַתְקִיף אוֹתוֹ, אִזּוּ יִהְיֶה לוֹ דְרָךְ אַרְצָה גְדוֹל מִמֶּךָ, אֶל תִּהְיֶה כְּבָר נְאִיבִי, הֵם לֹא רוֹצִים אוֹתָנוּ בִּיבְנָאֵל, וַיַּעֲשׂוּ כָּל מַה שָּׂרַק בִּיכְלָתָם לְהַצִּיר לָנוּ, וְאַפְלוּ אִם יִקְבְּלוּ אֶת הַסְּכּוּם שֶׁל שְׁלוֹשִׁים מְלִיוֹן ש"ח חֶלֶק נֶפֶר יִקְחוּ לְלַחֵם בָּנוּ, עַל-יְדֵי עוֹרְכֵי דִין, וְעַל-כֵּן אִם אַתָּה יְכוֹל לְחַבֵּל לוֹ אֶת כָּל הַכֶּסֶף — מַה טוֹב וּמַה נְּעִים בְּלִי שׁוּם רַחֲמָנוּת, כִּי כָּל הַמְּרַחֵם עַל הָאֲכֹרִי נַעֲשֶׂה אַכְזָר עַל הַרְחֲמָנִי, וְזֶה בְּרוּר, וְכָךְ הִרְאָתָה לָנוּ הַמְּצִיאוֹת הַמְּרָה, וְלִכֵּן שָׁלַח אֶת הַמַּכְתָּב הַזֶּה לְ..... וְהֵן לְ..... וְהֵן אֶל וְכוּ' וְכוּ', אֶל תַּחֲשַׁב כְּרַגַּע אַחֲרַת, יֵשׁ שְׁתֵּי דְרָכִים לְלַחֵם מִלְחָמָה: א. לְפַתַּח בְּשָׁלוֹם, כְּמוֹ שֶׁהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה צִוְּתָה אוֹתָנוּ, וְאִם לֹא תַעֲנֶה לָךְ בְּשָׁלוֹם, אַדְרָבָה עוֹד יֵצֵא כְּנֶגְדְךָ אִזּוּ. ב. לְהַתְקִיף אוֹתוֹ וְלַחֵם עִמּוֹ בְּלִי שׁוּם רַחֲמָנוּת כָּלֵל, כִּי כְּרַגַּע שְׁתַּרְחֵם עָלָיו, הוּא יִהְרַג אוֹתְךָ. וְכָךְ הִיא הַמְּלַחְמָה עִם הָעַרְבִים, יַמַּח שָׁמַם, כְּשֶׁפּוֹתְחִים בְּשָׁלוֹם, וְהוּא אֵינּוּ רוֹצֶה, אִזּוּ אֲסוּר לְרַחֵם עָלָיו, כִּי אִם תַּרְחֵם עָלָיו, רַחֲמָנָא לְצַלּוּ, מַה שְׂיִהְיֶה וְכוּ', כְּמוֹ שְׂרוּאִים אֶת הַמְּצִיאוֹת הַמְּרָה מַה שְׁקוֹרָה בְּאַרְצָה יִשְׂרָאֵל, הַבְּאִתִּי לָךְ אֶת הַדְּגָמָא הַזֹּאת כֶּךָ הוּא בְּפַעַל כְּאֵן בִּיבְנָאֵל, פִּתְחָנוּ עִם שְׁלוֹם, וְאַמְרָנוּ לוֹ שְׁנַלְךָ עִמּוֹ עִם עֵינַיִם סְגוּרוֹת מַה שָּׂרַק יִרְצָה "אֲדָם פִּקְחָה הָיָה יְכוֹל לְתַפֵּס אוֹתָנוּ" בְּדַבּוּרֵינוּ, וְלַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ מַה שְׂיִרְצָה אַחֲרֶיךָ... אַבְּל הַנְּחַשׁ הַזֶּה אָמַר תַּכְיָה-וּמִיד, שְׁעַדִּיף לוֹ לְפָרַק אֶת הַמוֹעֵצָה מֵאַשֶׁר לְלַכֵּת עִמָּנוּ... וְעַל-כֵּן הִיִּתְפַּךְ כּוֹשֵׁי עוֹרוֹ... הוּא אוֹתוֹ רָשָׁע וְלֹא יִשְׁמָנָה, וְלִכֵּן אֶל תַּחְיֶה כְּבָר בְּאַשְׁלִיּוֹת, תִּלְחָץ אוֹתוֹ

אֲשֶׁר כב תתעא בנחל מה
אָל הַקִּיר בְּלִי שׁוּם רַחֲמָנוּת, וְרַק זֶה עֲצָה וְרַק זֶה יוֹעֵל, לֹא לְרַחֵם
עָלָיו, לְשַׁלַּח מִכְתָּבִים לְכָל הַגּוֹרְמִים.

נָא לְכַתֵּב לִי תַכְף־וּמִיד אַחַר הַיְשִׁיבָה מִחֲדָרִי, וְאִז נִדְבֵר יַחַד.
הַמְצִיפָה לְשִׁמְעַע מִמֶּךָ...

תַּעֲשֶׂה כְמוֹ שְׂאֲמַרְתִּי לְךָ, וְלֹא תִתְחַרֵּט.

כב תתעא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"א טֵבֶת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב פֶּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, אֲבָל לֹא הִנֵּה הַפְּנָאִי לְהַשִּׁיבָךָ
תַכְף־וּמִיד כְּרִצּוֹנְךָ, כִּי עֲבַרְתִּי נְתוּת, לֹא עָלִינוּ.

מָה אָמַר לְךָ, יְדֵי הַיְקָר! אֵין מְלִים לְהוֹדוֹת לְךָ, עַל שְׂאֲתָה
עוֹזֵר לִי בְּהַדְפָּסֶת וּבְהַפְצַת סִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים, כִּי בְּאֶמֶת בָּזָה שְׂאֲתָה
לוֹקַח סִפְרִים אֲצֵל יְדֵינִי ... גְּרוּ יְאִיר, בָּזָה אֲתָה עוֹזֵר לִי לְהַדְפִּיס
לְהוֹצִיא לְאוֹר אֶת הַסִּפְרִים הַקְּדוּשִׁים, כִּי לֹלֵא זֶה, מִי יוֹדֵעַ אִם הֵינּוּ
יְכוּלִים לְהַדְפִּיס, וְלִכֵּן רָאָה לְהַמְשִׁיךְ לְקַחַת מִמֶּנּוּ סִפְרִים, הֵן סִפְרֵי
רַבְּנוּ ז"ל וְהֵן סִפְרֵי מוֹהַרֵּנ"ת ז"ל וְהֵן סִפְרֵינוּ, אֲשֶׁר הִיא זְכוּת הַרְבִּים
לְדוֹרֵי דוֹרוֹת, כִּי מָה אָמַר לְךָ! הַקּוֹנְטְרָסִים עוֹשִׂים מִהַפְּכָה בְּכָל
הָעוֹלָם כְּלוּ, וְאֵין מִי שְׁיִכְתֹּב אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַלָּלוּ, וְלִכֵּן רָאָה לְעוֹזֵר
לוֹ בְּכָל מָה שְׂאֲתָה רַק יְכוּל, וּבָזָה שְׂאֲתָה עוֹזֵר לוֹ — אֲתָה עוֹזֵר
לִי, וּמְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁנַהֲיֶה מְקַשְׂרִים תָּמִיד בְּעוֹלָם הַזֶּה
וּבְעוֹלָם הַבָּא.

רָאָה לְהַתְּבוּדָד עֲצָמְךָ בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי כָל דְּבוּר וְדְבוּר
שְׂמֻדְבָרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, הוּא הַצְּלָחָה נְצִיחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאֵין

לתאר ולשער כלל, ואשרי מי שחזק בעבודה הקדושה הזו לדבר אליו יתברך, כי אפלו דבור פשוט שמדברים עמו יתברך, מנענע ומזעזע את כל העולמות, כי בר ישראל שהיא בנה העולם מנח בגשמיות ובחמריות, אף-על-פי-כן מדבר אליו יתברך, זה עושה רשם גדול בכל העולמות, אשרי מי שיהיה חזק בעבודה הקדושה הזו, ואז טוב לו כל הימים.

ראה לכתב לי וממש תחיני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב תתעב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויחי, י"א טבת ה'תשנ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויחדפו אל ידי הקר לך מאד ... גרו ואיר.

לנכון קבלתי את מכתבך הקצר, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שימתקו ממך כל הדינים, ותבשר לי תמיד בשורות משמחות.

ראה לחזק עצמך באמונה פשוטה בו יתברך, ועל-ידי-זה תצליח דרךך תמיד, כי 'איש אמונות רב ברכות' (משלי כח, ט), וככל שמכניסים את עצמם יותר באמונה, יותר מצליחים, בין בגשמי ובין ברוחני.

נא ונא ראה לדבר בכל יום עמו יתברך אפלו כמה דבורים, וזה יסוד גדול בדרךי רבנו ז"ל, אשרי מי שחזק בזה!

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך, שתצליח דרךך תמיד, ותבשר לי בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב תתעד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּדֶה, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"ב טַבַּת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְאִין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת
גְּדֹל שְׂמֹחַתִּי שֵׁשׁ לִי מִמֶּךָ.

רְאֵה לְעֶזֶר לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּמָה שְׂאַתָּה יָכוֹל לְעֶזֶר, הֵן לְלַמֵּד
אֶת הַיְלָדִים אַחַר הַצְּהָרִים, שִׁיְהִיו עֲסוּקִים וְכוּ', וְהֵן לְתַקֵּן בְּבֵית-
מִדְרָשׁ מַה שְּׂצָרִיכִים, אֲשֶׁר הוּא דָּבָר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְאֲשֶׁרִי מִי שֵׁשׁ
לוֹ חֵלֶק בְּעֶבְדוּתָהּ הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת.

הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמְךָ לֹמֵר בְּכָל יוֹם פְּמָה פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, אֲשֶׁר דָּבָר
זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל, כִּי (תְּהִלִּים ל'): "ה'עֲלִיתָ מִן שָׁאוֹל נִפְשֵׁי רְאֲשֵׁי
תְּבוֹת: מִשְׁנֵיָה', הִינּוּ מִי שְׂמִרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לֹמֵר הַרְבֵּה פְּרָקִים
מְשֻׁנִּיּוֹת, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹצִיאֵנוּ מִן הַשָּׁאוֹל תַּחַתִּית שְׁנֶפֶל לְשָׁם.
וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׂאוֹמֵר בְּכָל יוֹם פְּמָה פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, וְאֵז טוֹב לוֹ
בְּזֶה וּבְכָפָא כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תְּמִיד, וּתְבַשֵּׂר לִי בְּשׁוֹרוֹת
מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תתעד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּדֶה, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"ב טַבַּת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יְאִיר.

רֵאָה לְהִתְחַזֵּק בְּאִמּוֹנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְתִכְנִיֵּס בְּעֶצְמָךְ תְּמִיד מִחֻשְׁבוֹת אֵיךְ לַעֲשׂוֹת רְצוֹן אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמַיִם, אֲשֶׁר זֶה עֵקֶר הַצְּלָחַת הָאָדָם. וּבְאֵמֶת מוּבָא בְּסִפְרִים הַקְּדוּשִׁים בְּפִרְשַׁת הַשְּׁבוּעַ הַזֹּאת: מֵאֲשֶׁר שְׁמָנָה לַחֲמוֹ, וְיֵשׁ לוֹמֵר אֲשֶׁר — רֵאָשֵׁי תְבוֹת: רֵאָה אֶת שְׁלֹם אַחִיךָ, וְהוּא עַל דְּרָךְ שְׁאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל לְפָרֵשׁ אֶת הַפְּסוּק (תְּהִלִּים קמו): "הַשֶּׁם גְּבוּלְךָ שְׁלֹם חֵלֶב חֲטִים יִשְׁבִּיעֶךָ", כְּשֵׁי שְׁלֹם וְאַהֲבָה, אֲזִי לֹא חִסֵּר כְּלוּם, יֵשׁ פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַ, וְזֶה מֵאֲשֶׁר שְׁמָנָה לַחֲמוֹ, אִם מְקִיָּמִים אֶת רְצוֹן אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמַיִם, עַל-יְדֵי-זֶה רֹאִים אֶת שְׁלֹם כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְלֹא חִסְרָה לוֹ פְּרִנְסָה, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד נִזְכָּה לְרֵאוֹת אֶת הַטּוֹב בְּכָל עַם יִשְׂרָאֵל, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִצְלִיחַ דְּרַכְּנוּ תְּמִיד.

רֵאָה לַחֲדָשׁ אֶת הַשְּׁעוֹר שְׁלֶךְ עִם ... וּמִמֶּשׁ תְּחִיָּה אוֹתִי, אִם אַתָּם תִּלְמְדוּ בִּיחָד, כִּי הוֹלֵךְ לִי בְּחַיִּים שְׁיִהְיֶה אֲצִלְנוּ מְקוֹם תּוֹרָה, וְאִם תִּתְחַזְּקוּ יַחַד, אֲזִי תִהְיֶה טוֹבָה לְכֻלָּם, כִּי יֵרְאוּ אֲנִשֵׁי שְׁלֹמְנוּ שְׁיִוְשְׁבִים שְׁגִי אֲנִשִׁים וְלוֹמְדִים בְּחִבְרוּתָא, וְזֶה יִתְרֵם מְאֹד מְאֹד לְהַקְהִלָּה, וּמִי יִתֵּן, שְׁפָל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנִשֵׁי שְׁלֹמְנוּ יִקַּח לְעֶצְמוֹ חֵבֵר לְלַמֵּד עִמּוֹ עַל-כָּל-פְּנִים שְׁעָה אַחַת בְּיוֹם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשְּׁמַיִם...

כב תתעה.

בְּעִזְרַת הַשֶּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"ב טֵבֶת ה'תשנ"ה.

שְׁלֹם וּבְרַכָּה אֶל הַבְּחוּר ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הַקָּצֵר.

בְּעִנְיָן לְגוֹר בְּיִבְנָאֵל, הִיָּה טוֹב מְאֹד, שְׁתִּמְצָא זְיוּג נִכּוֹן וְלְהִתְחַזֵּק, וְאַחֲרֵי-כֵן לְבוֹא לְגוֹר פֶּה, וְאֲנִי מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבָקְרוֹב מְאֹד תִּזְכָּה לְמִצָּא אֶת בֵּת זְוִיגָךְ, וְתִבּוֹא לְגוֹר פֶּה, וְאֲזִי תִהְיֶה לָךְ רוּחַנִּיּוֹת וְגַם גְּשָׁמִיּוֹת.

מט בנחל כב תתעו אָשׁר

רָאָה לְהַתְּבוֹדֵד עֲצָמָךְ בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְשׁוֹם דְּבַר שְׁבַע עוֹלָם
לֹא יוּכַל לְשׁוֹבֵר אוֹתָךְ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תתעו.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חַמִּישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"ב טֵבֶת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, הֵרֵב ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב
מִמֶּךָ.

הִנְנִי מְבַרְךָ אוֹתָךְ וְאֶת אֲשֶׁתְךָ בְּבִרְכַּת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְבָבִית
עַל הַלְּדוֹת בְּנֶךָ ... גְּרוֹ יְאִיר, וְאֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה הַזֶּה שֶׁיֵּשׁ לִי, שְׁנִתְּתָה
שֵׁם אַחֵר מוֹהֲרֵנִי "ז"ל — אֵינְךָ לְתֹאֵר וְאֵינְךָ לְשַׁעַר כָּלֵל, יַעֲזוּר
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּמַשִּׁיךְ לִילְךָ בְּדִרְכּוֹ הַקְּדוּשָׁה, לְחִזּוֹק וּלְאַמֵּץ
אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בִּיבְנָאֵל אַתָּה צְרִיךְ לְחִזּוֹק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים
שְׁבַע עוֹלָם, וּכְדָאֵי לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ לְעִשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ
וְכוֹ' וְכוֹ', אֲבָל מִחוּץ יִבְנָאֵל אַתָּה לֹא צְרִיךְ בְּכָלֵל, כִּי זֶה יִהְיֶה לְךָ
עַל כֶּבֶד מְאֹד, וּבִפְרֹט לְהֵאֲשֶׁה מִחִפָּה וְכוֹ', לֹא כְּדָאֵי לְךָ לְהַכְנִיס
אֶתָּה בְּשִׁיחוֹת אֲרָכוֹת, וּמִכָּל שְׂפָן שֶׁהִיא מְצֻלְצֶלֶת לְךָ אַרְבַּע אוֹ חֲמֵשׁ
פְּעָמִים בַּיּוֹם, כִּי הִיא פְּשוּט סוֹבֵלֶת עַל הָעֲצָבִים וְכוֹ' וְכוֹ', וְדִי
לְחִפְיָמָא. הַעֲקָר רָאָה לְחִזּוֹק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּקֵהֲלֵתָנוּ, וּלְעִשׂוֹת
שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְרֵעֵהוּ וּבֵין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ, שְׂזוֹ מְצוּהָ גְדוֹלָה מְאֹד
מְאֹד, וְהֵם מִהַמְצוּוֹת שְׂאֵינְךָ לְהֵן שְׁעוֹר.

אודות המלמדים שפכתבת וכו', אני אשתדל לכתב לך מלמד ומלמד לחזקו לאמצו ולעודדו, ובנדאי מלמד צריך שתהיה לו סבלנות גדולה, כי בלי סבלנות, אין שום דבר, ולכן ראה להעלים עין כפי שאתה יכול, ולבסוף הכל יתהפך לטובה.

נא ונא ראה לחזק את עצמך באמונה פשוטה בו יתברך, וסוף כל סוף תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא ברוחניות ובגשמיות, כי אתה רואה שהקדוש-ברוך-הוא אינו עוזב אותנו, בענין בית-המדרש, וכן בענין התלמוד-תורה, ובנדאי יש עוד הרבה הרבה ללכת, שיהיו לנו הרבה ישועות, אבל רואים את הישועות שעושה עמנו הקדוש-ברוך-הוא, ולכן צריכים להתחזק בכל מחיר, ולא לפל ביאוש, חס ושלום.

ראה ששום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך, אדרבה תחזק ותאמץ את אנשי שלומנו היקרים, וצריכים לקיים (תהלים טז): "שויתי הו"ה לנגדי תמיד"; ויש לומר "שויתי" — ראשי תבות: תחלתן יסורים וסופן שלווה, מי שמרגיל את עצמו תמיד להסתפל אל הקדוש-ברוך-הוא, הוא רואה בהתחלה דרך קשה ודרך ארצה מלאה אבנים וקוצים בדרךכו וכו' וכו', שזה תחלתו יסורים, אבל בסופן שלווה, כי המאמין האמתי, שמאמין שאין בלעדיו יתברך כלל, לבסוף רואה שלווה. יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שפבר תהיה לנו שלווה, ונוזכה להכלל בו יתברך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב תתעז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויחי, י"ב טבת ה'תשנ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, אף זה יצא לבן וחלק וכו' וכו', ולכן לא יכלתי לקרותו.

ראה לחזק את עצמך ביותר, לתן שעור בין מנחה למעריב לאנשי שלומנו, כי זה דבר חיוני ממש, כי אני רוצה שבבית-המדרש יהיה שם תמיד אוירה של תורה ויראת שמים, ולא, חס ושלום, מקום ליצנות, וצריכים לשרש את המקום מכל מיני יצים והולכי בטל.

אם תוכל לעשות איזה שעור ביום אפלו חצי שעה עם ... ו... תעשה בזה מצוה גדולה וחסד נפלא, כי הם מסכנים, מסתובבים ולא יודעים כלום וכו' וכו', ועל-כן מה טוב ומה נעים ש'תגנב' רק חצי שעה בשבילם. ודעת לנכון, שזה צריך לבוא ממך, שלא ידעו שאני עוררתי אותך לדבר זה, כי פשוט הם מסתובבים וכו', ועובר עליהם מה שעובר, ולכן ראה ללמד עמהם איזה למוד קל מאד, שיבינו, כגון: 'עין יעקב', ותהיה להם טובה גדולה בזה.

ראה לחזק את אשתי, שלא תפחד מהרשע ... שהוא סף הכל נחש ערמומי, ושללא תפחד ממנו כלל, כי נח"ש ראשי תבות: שומר נפשות חסידיו, ומיד רשעים יצילם, כי מי שמדבק עצמו בו יתברך, אין לו להתפחד כלל מהנחש הזה, שהוא היצר הרע והסמ"ך-מ"ם, ועל-כן סופי תבות של שומר נפשות חסידיו, הוא רות, וכל הגיורות שמתגירות קוראות את עצמן רות, על שם הגיורת הראשונה רות, שדבקה בהקדוש-ברוך-הוא, ועל אף כל הרחוקים שהרחיקו אותה, היא לא רצתה להתרחק, אלא אמרה "באשר תלכי אלך" וגו', וכך צריכה להיות עבודת בר ישראל — לא לעזב את הקדוש-ברוך-הוא בשום פנים ואפן, ואפלו שמנסים אותו בכל מיני נסיונות שבעולם, אין עליו לעזב את הקדוש-ברוך-הוא בשום פנים ואפן, וכן לגבי הצדיק, צריכים להחזיק בו, ועל-ידי-זה יזכה להצליח דרכו תמיד.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני

מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׁתִּהְיֶה לְךָ פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעִי, וְתוּכַל לְהַפְיִץ אֶת
אֹר וּרְבִנוּי ז"ל בְּעוֹלָם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אם לא תוכל ללמד עם שלשתם ביחד מאיזו סבה, ראה ללמד
אפלו עם אחד חצי שעה ביום, וזו תהיה תועלת גדולה הן לך והן
להם, פי חבל להניח להם ככה לבזבז את הזמן היקר.

כב תתעח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"ב טבת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

דְּבַרְתִּי עִם ר' ... גֵּרוּ יְאִיר, וְהוּא מְסֻכִּים לְפָנוֹת אֶת כָּל הַדִּירָה
שֶׁתַּחַת דִּירָתוֹ, וְלִמְסָר אֶת זֶה אֵלֵינוּ בְּעֵבֹר שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת דוֹלָר לְחֹדֶשׁ,
וְלִכְּנֹן רָאָה עוֹד הַיּוֹם לְהִתְחִיל לְרוֹץ עִם עֲבוּדָה, וְגַם דְּבַרְתִּי עִם
הַמְּנַהֵלָת ... תַּחֲזִיחַ, וְהִיא אָמְרָה שֶׁתַּתֵּן לְךָ צ'קִים עַל כָּל הַחֲמֹר
שְׁצָרִיכִים, וְטוֹב מְאֹד שֶׁתַּקַּח כֶּמֶה פּוֹעֲלִים מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, כְּגוֹן ...
וְכוֹי וְכוֹי, כִּי זֶה מְכַרְח לְהִיּוֹת גָּמוֹר תוֹךְ עֲשָׂרָה יָמִים, כִּי עַל הָרֵאשׁוֹן
בְּחֹדֶשׁ הַלּוֹעֲזִי אָנוּ מְכַרְחִים לְפָתַח אֶת הַפְּעוּטוֹן, וְעַל-כֵּן עֲשֵׂה מֶה
שֶׁתַּעֲשֶׂה, שְׁנוּכַל לְהַצְלִיחַ בְּתַכְלִית הַהַצְלָחָה, וְאֲנִי מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁזֶה יִהְיֶה בְּרָמָה גְבוּהָה, בְּאִפְּן שֶׁגַם כֶּמֶה מִתּוֹשְׁבֵי
הַמְּקוֹם יִכְנִיסוּ אֶת יְלָדֵיהֶם שָׁם.

רק חזק ואמץ, ואל תירא ואל תחת משום בריה שבעולם,
ואודות שרוצה עוד פעם להביא הישיבה במועצה בענין המסים,
תעשה עמו קנוניה, קדם תביא לישיבת המועצה עוד פעם את ענין
המקלט, ואם הוא יצביע בעדנו, אז נצביע עמו. ודעת לנכון, שפדאי
לשאל לעורך-דין אם דבר כזה אינו נגד החק, כי בענינים כאלו נגד

הַמְדִינָה, הַזְהִינֵנו רַבְנוּ וְ"ל מָאד מָאד, שְׁלֹא גַלְיָה נִגְדַת חֲקֵי הַמְדִינָה, וּבְאֵמֶת אֲנִי לֹא מִבִּין, אִם יֵשׁ חֶק בַּמְדִינָה, שְׁצָרִיכִים לְהַעֲלוֹת אֶת הַמְסִים, מֵה שִׁיף לְהַבִּיא אֶת זֶה לְהַצְבֵּעָה?! כִּי מִמָּה נִפְשָׁה, עֲצָם הַהַצְבֵּעָה מְגַלֶּה שֶׁזֶה לֹא רִצּוֹן הַמְדִינָה... כִּי אִם זֶה רִצּוֹן חֶק הַמְדִינָה מֵה יֵשׁ לְדוֹן בְּזָה?! וְאִם מְבִיאִים אֶת זֶה לִידֵי הַצְבֵּעָה, סִימָן שֶׁמִּשְׁהוּ לֹא בְסֵדֶר... אוֹלֵי אֲיֵנִי מִבִּין בְּזָה.

עַל-כָּל-פָּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא רָאָה לְעַמֵּד חֲזַק נִגְדַת כָּל הַקָּמִים עֲלֵינוּ, וְאֵין לָךְ מֵה לְפָחַד כָּלֵל, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, אֲנַחְנוּ מְאֻמִּינִים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלוֹמְדִים חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו יִתְבָּרֵךְ, וְיֵשׁ לוֹמֵר: חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל — רֵאשֵׁי תְבוֹת: ח'ו'ל', כִּי גְבוּל שָׁם הַקְדוּשָׁה-בְרוּךְ-הוּא לֵימִ, וְהוּא הַחֹל, וּמֵהוּ הַחֹל? הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, שֶׁהֵם חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל, כִּי בֵּינָם יֵשׁ גְּלִים שְׂרוּצִים לְשִׁטָּף אֶת הָעוֹלָם, וְהַחֹל שֶׁהֵם חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל, הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה עוֹצֵרֶת שְׁלֹא יוּכְלוּ לַעֲשׂוֹת לָנוּ שׁוּם דְּבָר.

הַמְצִיפָה לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ...

כב תתעט.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"ב טֵבֶת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מָאד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת הַמְכַתְּבִים שֶׁל אֶתְמוֹל שִׁיבָא לָבֵן וְחֶלֶק לֹא קִבַּלְתִּי, וְאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁל מִי הֵם וּמֵה הֵיךְ כְּתוּב בָּהֶם.

רָאָה לְחֲזִק עֲצָמָךְ מָאד, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, אֲדַרְבֶּה רָאָה לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, וְלִהְיוֹת מֵאֵד מָאד, שֶׁיְהִיָּה תְּמִיד שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּין אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאִם אֶתָּה שׁוֹמֵעַ, חַס וְשְׁלוֹם, חַס וְשְׁלוֹם, אִיזוֹ מְחַלְקֶת אוֹ אִי הַבְּנָה וְכוּ' וְכוּ', תִּכְרַף-וּמְיָד תִּדְוַח לִי, בְּאִפְסָן שְׁאוּכַל לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם, כִּי הַסְּמ"ךְ-מ"ם אוֹרֵב עַל הָאֲחֵדוּת וְהָאַהֲבָה וְהַשְׁלוֹם שֶׁל אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְצָרִיכִים לְעַמֵּד עַל

הַמְשָׁמֵר, הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנֹזֶפֶה לְהַרְבּוֹת חַיִּים לְאוֹרֵיתָא, וְנֹזֶפֶה לְבָנוֹת "עֵיר בְּרִסְלָב" עַל אַפֶּס וְחֻמְתָּם שֶׁל שׁוֹנְאֵינוּ, וְכֵלֶם יַחֲזִרוּ בְּתִשְׁבָּה שְׁלֵמָה, וְנֹזֶפֶה לְרֵאוֹת בְּבִטּוּל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לְבָנוּ בִּישׁוּעַתּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַמְצַפֶּה לְשִׁמְעַ מִמֶּךָ...

תְּבָרַר אִיפֶּה ... עֲכָשׁוּ, וְאִם הוּא לֹא בְּבֵית, תִּכְרַף-וּמְיָד כְּשִׁיבֹא עִם ... שִׁיחִיו בְּקֶשֶׁר עִמִּי.

כב תתפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיְחִי, י"ג טַבַּת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... תַּחֲיָה.

אֶתְמוּל נְסִיתִי לְהִיּוֹת בְּקֶשֶׁר עִמְכֶם דְּרָךְ הַטְּלָפוֹן וְלֹא הִצְלַחְתִּי.

בְּקֶשֶׁתִּי הִיא, שְׁתַּעֲשִׂי אֶת רְצוֹנִי לְהוֹצִיא אֶת הַתִּינֻקָּת מֵהַפְּעוּטוֹן בְּצַרוּף מִכְתָּב הַפְּגָנְתִּי לְהַנְחֵשׁ ... וְכֵן תְּעוֹרְרִי אֶת כָּל הַנְּשִׁים שֵׁישׁ לְהֵן תִּינּוֹק בְּפַעוּטוֹן, שְׁתַּעֲשִׂינָה אוֹתוֹ דְּבָר, לְכַתֵּב מִכְתָּב אֵל הַנְּחֵשׁ, שְׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם רֹכֵב עָלָיו, לֹא יִמְלֹט שְׁנַפְטִים אֶת יְלָדֵינוּ בְּטִרְפוֹת וְנִבְלוֹת וּבִשְׁר וְחֵלֶב וְכוּ', וְעוֹד יַעֲזֹר לֹאמַר לָנוּ: "אֵין לָכֶם זְכוּת קִיּוּם בִּיבְנֵאֵל" ... וְאַחֲר־כֵּן כְּשִׁירוֹאִים שְׁהַקְרָקַע בּוֹעֶרֶת תַּחְתּוֹן, מֵתַנְצְלִים עִם חֵיוֹף ... מִסְפִּיק סְבָלְנוּ מֵהַנְּחֵשׁ וְהַסֵּמ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמֵם. לְכֵן תַּעֲשִׂי תַעֲמוּלָה עוֹד בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת, וְעַד שְׁנֵהִיָּה מְסֻדְרִים בְּפַעוּטוֹן מְשָׁלְנוּ, כְּדֹאֵי לְהַסְתַּדֵּר עִם אֵיזָה אִפֵּן שְׂרַק יִהְיֶה, כִּי לֹא יִמְלֹט שִׁיִּרְקוּ לָנוּ בְּפָגִים וְאַנְחָנוּ נִשֵּׁב בְּשִׁקָּט, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְגַדֵּל אֶת יְלָדֵינוּ בְּחֻנּוֹף הַכִּי טוֹב וְהַכִּי מַעֲלָה.

הַמְאַחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כב תתפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קִדְשׁ לְסֹדֵר וַיְחִי, י"ד טבת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מָאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ בְּעֶרְב־שִׁבְת־קִדְשׁ, אִךְ לֹא הָיָה הַפְּנֹאֵי לְהַשִּׁיבְךָ.

אֹדוֹת ה'יִתְקוֹן הַכֶּלְלִי, אֵל תְּשֻׁנָּה בְּשׁוֹם אַפְּן שְׁבַעוֹלָם מְלַהֲדָפִיס הַמְּלוּי שֶׁל אֵל אֱלֹקִים, כִּי זֶהוּ בַּמְדָּרֶשׁ פְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ: "הַקְּבֻצוּ וְשִׁמְעוּ בְּנֵי יַעֲקֹב וְשִׁמְעוּ אֶל יִשְׂרָאֵל אֲבִיכֶם", א"ל הוּא יִשְׂרָאֵל אֲבִיכֶם, וְכֵן הוּא בְּזֵהֵר (פְּרֻשַׁת פְּנִיחָס): אֲלַעְזֹר שְׁמִיָּה גְרִים, אֵל מִיִּמֵּינָא עֶזֶר מְשֻׁמָּאֵלָא, נִמְצָא, שְׁאַפְלוּ שְׁכֶתוּב אֵל עִם סָגֵל אוּ עִם קִמְץ, עִם כָּל זֹאת דְּרָשׁוּ אֵת זֶה עַל שְׁמוֹ יִתְבַּרַךְ — אֵל, וְלִכְּנֵן כָּל אֵלוֹ הַמְּתַנַּגְדִים עַל זֶה שְׁאֵל אֱלֹקִים (צוּ גָאֹט), הֵם סִתְּמֵ עַמִּי אֲרָצִים, וְלֹא עִם הָאֲרֶץ חֲסִיד, וּבְאֵמֶת מִי שְׁמִתְנַגֵּד עַל זֶה, בְּזֵה הוּא מְרָאָה שְׁנֹאֲתוּ שִׁישׁ לוֹ עֲלִי, וְעַל־כֵּן בְּשׁוֹם פְּנִים שְׁבַעוֹלָם אֵל תְּדַפִּיס בְּלִי אֵל אֱלֹקִים, וְאֵל תִּפְחָד, הָאֲדָם צָרִיךְ לַחֲיִיּוֹת עִם עֲקֻרֹנוֹת בְּחַיִּים, לֹא תְּמִיד הַכֶּסֶף הוּא הָעֶקֶר, וְאִם תִּהְיֶה חֶזֶק, אִז תִּרְאָה שְׁיִבֹאוּ אֵלֶיךָ. וְזִכּוֹר תִּזְכּוּר לְבִסּוּף יִהְיֶה לְ... מִפְּלָה גְדוּלָּה וְכוּ', כִּי מִי שְׁמִתְחִיל עַמִּי, הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְאַרִיךְ אִפּוֹ, וְלְבִסּוּף גְּבִי דְלִיָּה, וְזֵה בְּרוּר. וְעַל־כֵּן אֵל תִּפְחָד מְשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם.

הַמְּצַפֶּה לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ...

כב תתפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר שְׁמוֹת, ט"ו טבת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה גִּיעֵוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוּ יְאִיר.

פה תקבל מכתב מאד מאד דחוף למסר ל... אבל תעשה העתק, ולמסר ל... כי הוא מכרח לקבל גם-כן העתק, כי רק אם יעבדו בשתוף פעולה יצליחו.

מה אמר לך, ידידי הקר! הרבה פעמים אני בוכה להקדוש-ברוך-הוא, מה לי ולצרה הזאת, הרי אני יכול לישב בפנה, ולהיות דבוק בו יתברך, ומה לי עסק הכלל, שגורם לי רק שונאים ובזיונות וכו' וכו', אך כשאני בא לישוב הדעת, שחוטא ופושע כמוני, שמי יודע אם יהיה לי פעם תקוה, רחמנא לצלן, על-כל-פנים בזה שאזכה לעסק בצרכי הרבים, ולשמש את רבנו ז"ל, מי יתן שאזכה להיות על-כל-פנים עפר ואפר תחת כפות רגלי הצדיקים, וזה יהיה תקוני הנצחי לפני היודע תעלומות ברוך הוא וברוך שמו.

נא ונא תדון אותי לכף זכות, פי עובר עלי מה שעובר, תעשה העתק מכתב ... ותמסר את זה ליד ...

המצפה לשמע הטוב ממך...

כב תתפג.

בצורת השם יתברך, יום ראשון לסדר שמות, ט"ו טבת ה'תשנ"ה.

שלום רב אל ... תחיה.

שמעתי שהכנת מכתב יפה מאד מאד, והיה טוב שתכניסי את זה ב... וכמוכן בצרוף מאה דולר, ואני אשלם את הכסף, אין לנו עכשו שום בררה, רק להכניע את... מפל הצדדים, הוא רשע מרשע, נחש שהסמ"ד-מ"ם, ימח שמו, ויכב עליו, ואיני מתפחד ממנו כלל, עברתי משברים וגלים רבים בחיי, ותהלה לאל, עברתי על הכל, אקנה להקדוש-ברוך-הוא, שאזכה לעבר על הכל גם כן ביבנאל, ונופה לנצח את המלחמה. בשום פנים ואפן לא לשלח את הילדים שלנו יותר לפעוטון, לא בשביל זה חזרנו בתשובה, שיפטמו את ילדינו באכילת טרפות ונבלות וכו', תקחי עכשו את

האפי של האבא שלך... שפה אחרת אינם מבינים כלל, אני נותן לך רשות רק לביטל אותו, ובכל דבר ששייך לפעוטון תהיי גבורה, והקדוש-ברוך-הוא יצליח בךפנו.

המצפה לשמע ממך דו"ח על הכל...

כב תתפר.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שמות, ט"ו טבת ה'תשנ"ה.

שלום וברכה אל ידידי ... גרו יאיר.

מאד מאד אני מתפלא עליך, אם אני מבקש אותך איזה דבר, תבין שיש לי בזה פונה אפלו בגשמיות, ומכל שכן וכל שכן ברוחניות, לי אין שום נגיעה, כל פונתי היא לבנות עיר על שם רבנו ז"ל, שתהיה "עיר ברסלב", ואף שעדין הכל בבחינת "וירא את המקום מרחוק", אבל תהלה לאל, זה בבחינת "וירא" כבר, רק זה עדין "מרחוק", אבל בבחינת "וירא" זה בודאי, ועל-כן אם אני מבקש אותך איזה דבר, ראה לעזר לבצע את זה, יש הרבה דברים שעדין אתה לא מבין, ולבסוף תבין שהיה הצדק עמי.

בענין הפעוטון, איני רוצה בכלל בכלל שיהיה תחת רשות המועצה, רק פעוטון עצמאי לגמרי, בלי שום שליטה של המועצה, אני לא צריך ממנו שום דבר, רק שיתן קרקע את המבנים, והכל כבר נשיג אני והמנהלת דרך איזה גוף שרק לא יהיה, אבל בשום פנים ואופן שלא יהיה תחת רשות המועצה המקומית. הן אמת צריך לתת פעוטון חרדי, אבל הכל על השטח שתקציע המועצה, ולא שיהיה תחת רשותה, שאז לא פעלנו כלום, עוד פעם יקח כסף כמה שרוצה, ועוד פעם יעשה מגבלות רק נשים עובדות וכו' וכו', אני רוצה שהפעוטון יהיה לכל אנשי שלומנו בלי שום הגבלות, ובלי שום תנאים, כמו שהיה כל הזמן, אנוחנו עצמאיים לגמרי.

בודאי אתה בתור חבר המועצה, צריך לשחק אתו כפי

המשחק, מצד אחד להפגיו רק עם מכתבים, ולא לנוח כלל, עד שנקבל קרקע וכל מה שמגיע לנו וכו', ומצד שני להראות לו פנים שוחקות, אבל הנשים צריכות ומחייבות להתקיף אותו בלי שום חמלה, פי הגיעו מים עד נפש, ובשום פנים לא נמסר את חנוף? לדינו בידי רשעים ופושעים מחללי שבתות ואוכלי בשר החזיר וכו', לא בשביל זה חזרנו בתשובה, ולא בשביל זה באנו ליבנאל.

אני מקנה להראות דבר כזה, שאף אחד עדין לא הראה, שדיקא במקום חלוני נהפך את המקום למקום קדוש וכו', אני יודע שיש הרבה עבודה, אף למה באנו לזה העולם, אם לא להפך את הגשמיות לרוחניות וכו', לעשות לו יתברך דירה בתחתונים, ואף שהסמ"ך-מ"ם, ימח שמו, אורב עלינו מאד מאד, אבל לא יועיל לו שום דבר. רבנו ז"ל אמר: "נצחתי ואנצח".

ולכן מאד מאד אני רוצה, שכל דבר תעשה בתאום יחד עם ... ובניחוד תצליחו, לא בחנם ... שונא את ... פי הוא קלט אותו ככר מזמן, כמו שקלטתי אותו, עליו נאמר: "היהפך כושי עורו" ... הוא ילחם בנו כל זמן שיכול, אבל בו ברגע שיתקיפו אותו, ויהיה חנוק, אז יכרע ויתבטל לפנינו לגמרי, אישית הייתי אומר, אם יכולים להפיל לו את התקציב הנקדתי, היה הכי טוב, כי עם חלק גדול מהפסף ילחם בנו בלי שום ספק, ועל-פן הבא להרגף השכם להרגו'.

נא ונא תתחזק באמונת חכמים, ותבין ותשפיל, שגם אני מבין מה שאני עושה, ולכן תחזיקו עצמכם יחד אתה ... ובניחוד תתעצו, כי תשועה ברכ יועץ, ואז נתייעץ יחד שלשתנו, והכלל הזה תקח תמיד בידך, ואז תצליח, כי גם אני איני עושה דבר לפני שאני מתיעץ עצמי וכו', ותמיד תזכר את הכלל: קונץ לבנות ולהכניס אוצרות להמלך, ואינו קונץ להחריב ולבזבז אוצרות של המלך.

בענין ... תהיה מאד מאד חזק מהיום כשאתה מדבר עם ראש המועצה, אסור לו להיות שם, ואם אינו רוצה לצאת, אזי תצא

ותאמר לראש המועצה: באתי לדבר רק עמך בארבע עינים בלי הנוכל הזה, כי זהו סתם לץ מסית ומדיח.

אָנֹכָה שְׁתַּקְבֵּל אֶת דְּבָרֵי בְּהִבְנָה, תֵּאֱמִין לִי, שְׁפִלוּם אֵינֹה הוֹלֵךְ קֵל, וְכָל דְּבָר שֶׁרַק רוֹצִים לַעֲשׂוֹת בְּשִׁבִיל רַבְּנוּ ו"ל, בָּא בְּקִשֵׁי רַב, וּבִפְרָטִיּוֹת לְבָנוֹת "עִיר בְּרִסְלָב", אֲשֶׁר בְּוֵדָאֵי לְבִסּוֹף אֲנֻצָח אֶת הַמְּלַחְמָה, וְאֵינָה יִפִּי יִהְיֶה כְּשֶׁתְּעֹזֵר לִי.
הַמְּצַפֶּה לְשִׁמְעַ מִמֶּךָ אִם קִבַּלְתָּ אֶת דְּבָרַי...

כב תתפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר שְׁמוֹת, ט"ו טַבַּת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

שְׁמַעְתִּי שְׂדֵבֶרֶת בְּעֶרְב־שַׁבַּת־קֶדֶשׁ עִם הַנְּחֹשׁ ... וְכו' וְכו', לְדַעְתִּי, חָבֵל עַל הַדְּבוּרִים, הוּא רַמְאֵי וְצָבוּעַ וְכו', וְכָל אֲשֶׁר יוֹצֵא מִפִּיו הוּא שֶׁקֶר, הוּא רַק עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי צָחוּק מֵאֲתָנוּ, הוּא אֵינֹה מְבִיֵן שֶׁפֶה אַחֲרָת, רַק לְלַחֵץ אוֹתוֹ אֶל הַקִּיר עִם עוֹרֶף־דִּין, לְהַמְטִיר עָלָיו מְכַתְּבִים מִהַעוֹרֶף־דִּין עַל כָּל פֶּרֶט, וְכֵן לְהַלְחִיץ אוֹתוֹ מְלַמְעֵלָה, רַק זֶה הוּא יָבִין, אָדָם כְּזֶה שְׂרוּצָה רַק לְהַכְרִיתָנוּ (הִיָּה לֹא תִהְיֶה), אֲסוּר לְרַחֵם עָלָיו כָּלֵל. וְאוֹדוֹת ... שְׂאוּמֵר שְׂיִכָּה בָּנוּ עַל יָמִין וְעַל שְׂמָאל, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁכֶּבֶר לֹא יוּכַל לְהַשְׁתַּמֵּשׁ עִם הַיָּמִין וְהַשְׂמָאל שְׁלוֹ, כִּי יָד שְׂחַתְמָה נִגְדַּ בֵּית־הַמְּדֻרָשׁ — תִּפְרָת, אֶל תִּשְׁכַּח, הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְאָרִיף אִפּוֹ, אֲבָל לְבִסּוֹף גְּבִיָּה דְלִיָּה.

רְאֵה לְהֵיּוֹת בְּקֶשֶׁר, וְתוֹדִיעַ אֶת הַתּוֹצְאוֹת אוֹדוֹת הַפְּעוּטוֹן; לְדַעְתִּי, זֶה הַצַּעַד הַכֵּי נָכוֹן, לֹא יִמְלֹט שְׁנַנִּיחַ לְפִטְטִים אֶת יְלָדֵינוּ עִם טְרַפּוֹת וּנְבִלּוֹת בְּשֶׁר וְחֶלֶב וְכו', כָּל זְמַן שֶׁהִיָּה רַק בְּדֶרֶךְ הַשְּׁעָרָה וְכו' אֲמַרְנוּ מִיָּלָא וְכו', אֲבָל כְּשֵׁיִשׁ לְהֵם חֻצְפָּה לוֹמֵר בְּפֶה מְלֵא, שְׂאִפְלוּ עָנָה שֶׁל נּוֹצְרֵי יִפְטָמוּ וְכו', וְאוֹמְרִים: "אֵין לָכֶם זְכוּת קִיּוּם בְּיִבְנָאֵל", זֶה כְּבָר מְגֻזֵּם, וְאִף שְׂמַתְחִילִים לְהַתְנַצֵּל וְכו', הַכֹּל הֶבֶל וְרַעוּת־רוּחַ, זֶה כְּבָר טוֹבֵת עֲצָמָם וְכו', כִּי מִפְּחָדִים שִׂיאֲבָדוֹ הַפְּרָנְסָה

וכו'. אָבֵל עָלֶיךָ לְזִכֹּר זֹאת תָּמִיד — לֹא לְהִיּוֹת נְאִיבֵי כָּלֵל, הֵם שׁוֹנְאִים אוֹתָנוּ שׁוֹנְאֵת מוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, הֵם לֹא רוֹצִים אוֹתָנוּ כְּאֵן, וּדְבָרִים אֵלּוּ תִזְכֹּר תָּמִיד, וְאֵל תְּנִיחַ לְהִתְפַּתוֹת, כָּל זְמַן שֶׁלֹּא נוֹתֵן לָנוּ קֶרֶקַע וְכוּ', כָּל זְמַן שֶׁאֵינּוּ מְשַׁתֵּף אוֹתָנוּ בְּמוֹעֵצָה, הַכֹּל שֶׁקָּרַ וְכֹזֵב, עִם דְּבוּרִים יָפִים שֶׁלֹּא יִקְנֶה אוֹתָךְ, תִּזְכֹּר זֹאת תָּמִיד, וְכִשְׁתָּמִיד יִהְיֶה זֹאת לְפָנַי עֵינַיִךְ, אִזּוּ תִלְךָ עִמּוֹ בְּצוּרָה אַחֲרָת. הָאָדָם הַזֶּה אֵינּוּ מִבֵּין רַק עוֹרֵף-דִּין, וְעַד שֶׁלֹּא דוֹחֲקִים אוֹתוֹ הֵיטֵב הֵיטֵב אֶל הַקִּיר, וְעַד שֶׁלֹּא נִחְנַק מִמְשַׁפְּטִים, הוּא לֹא יַעֲצֹר מִלַּעֲשׂוֹת לָנוּ רְשָׁעוֹת, וְזֶה נִקְדָּה, אֵינּוּ עֹצֶה אַחֲרָת, וְשֶׁלֹּא יִקְנֶה אוֹתָךְ עִם דְּבוּרִים חֲמוּדִים.

הַמְצַפֶּה לְשִׁמְעַ מִמֶּךָ...

כב תתפו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמוֹת, ט"ו טַבַּת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֲקוּהָ שֶׁהַכֹּל מִסְתַּדֵּר אֶצְלָךְ עַל הַצֵּד הַיּוֹתֵר טוֹב, פְּשׁוּט אֲנִי לֹא הֵייתִי בְּקוֹ הַבְּרִיאוֹת יוֹתֵר מְשֻׁבּוּעַ, וְכֵן אֲשֵׁתִי לֹא הֵייתה בְּקוֹ הַבְּרִיאוֹת יוֹתֵר מְשֻׁבּוּעִים, וְעַל-כֵּן לֹא הֵייתִי בְּקֶשֶׁר עִמָּךְ.

רְאֵה לְהוֹדִרוֹ שֶׁיֵּצֵא עֵתוֹן יָפֶה עַל חֹדֶשׁ טַבַּת, וְאֲנִי מְקוּהָ שֶׁיְדִידָנוּ ... שֶׁלַח לָךְ אֶת הַעֵתָק מִמֶּה שֶׁדְּבַרְנוּ בְּעֵשְׂרָה בְּטַבַּת מִהַלּוּלָא שֶׁל מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל.

רַק חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד מְאֹד, וְתַתְּחִיל לְסֵדֶר חֲלֵק ר' מִסְפֵּר "דְּרָשׁוֹת מוֹהֲרַא ש", כִּי לֹא נִשְׁאַר כְּבֹר מִהַשְּׁלֶשֶׁה חֲלָקִים הָרֵאשׁוֹנִים, וְעַכְשָׁו ... גֵּרוֹ יְאִיר, מִדְּפִיסוֹ עוֹד פַּעַם, אֲקוּהָ מִהַשְּׁבּוּעַ הַזֶּה הוּא יִשְׁלַח לָךְ הַעֵתָק מְכֹל שְׁעוֹר שֶׁאֲנִי לוֹמֵד בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, כִּי אֲשֵׁתוֹ מִתְקַתֶּקֶת אֶת זֶה בְּעֵת הַשְּׁעוֹר.

הַמְצַפֶּה לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ...

כב תתפז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שמות, ט"ו טבת ה'תשנ"ה.

שלום וברכה אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

נא ונא ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ושום דבר לא יוכל לשבר אותך בשום פנים. חסדי השם יתברך, אנו זוכים לשמש את רבנו ו"ל, וזו צריכה להיות כל שמחתנו וכל תקוננו.

עליך לדעת, פי עדין לא היה פושע וחוטא כמוני, ועקר שמחתי, שאזכה להיות נעשה עפר ואפר תחת רגלי הצדיקים לעתיד לבוא, בזכות השמוש שאני משמש את רבנו ו"ל, ברוך ה', איני תלוי בכסף של הסבא... ושל הסבתא... אני מוסר נפשי זה שלשים ושלש שנים ברציפות לגלות ולפרסם את דעת רבנו ו"ל, ואבדתי את שמי, שקל ריק ופוחז וכל נבזה מדבר עלי כל דבר אסור, ובודאי מגיע לי כל זאת, אבל איני מתפעל, אלא כל עוד נפשי באפי אדפיס את הספרים ואפיצם.

חשבותי בענין השמות הצדיקים, תסכים עם ... על האלף הראשון, ואחר-כך אתה עושה מה שאתה רוצה...

נא לשלח את שני העמודים אל ... גרו יאיר, ותכתב לי את מספר הפקס שלו.

המצפה לשמע ממך...

כב תתפח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שמות, ט"ו טבת ה'תשנ"ה.

שלום וברכה לידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

מֵאֵד מֵאֵד שְׁמַחְתִּי שְׁסֻדְרָת לְמַעֲלָה אֶת הַמְשָׁרֵד, רֵאָה שְׁיֵהִיָּה
סְגוּר הַיָּטֵב, אֶקְוֶה לְהַשְׁקִיעַ בְּצִיּוּד יָפֵה, שְׁיֵהִיָּה מְשָׁרֵד שֶׁל הַקְּהֵלָה
בְּאִפְסוֹן מְסֻדָּר עַד מֵאֵד, אֲכַל צְרִיף מְנַעוּל טוֹב.

שְׁמַעְתִּי שְׁהֵיָּתָה לָךְ הַיּוֹם חֲלִישוֹת הַדַּעַת גְּדוּלָה מְ...
מָה אֵמֵר לָךְ! כְּבֹר הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁתְּבִין שֶׁהוּא טְפוֹס כְּזֶה, נִחַשׁ
עֲרֻמוּמִי וְטִפְשִׁי בְּיַחַד, וְהוּא אֵינּוּ מִבִּין שֶׁפֶה אַחֲרָת, רַק שֶׁתְּסַגֵּר אוֹתוֹ
לְגַמְרִי, וְאִזּוּ יִתֵּן לָךְ.

דַּעַת לְנִבּוֹן, תַּעֲשֶׂה אֶת זֶה בְּחֻכְמָה, מְתִי שְׁצְרִיף לְקַבֵּל עַל
הָרֵאשׁ — תֵּן לוֹ, וּמְתִי שֶׁהוּא מִתְחַנֵּף אֵלַיךְ, עֲשֵׂה עֲצָמָךְ כְּאֵלוֹ הוּא
יְכוּל לְהַטְעוֹת אוֹתָךְ... אֲכַל עֲקֻרוֹנִית תִּתְחִיל לְהַבִּין, שְׂרַק עַל-יְדֵי
עוֹרְכֵי דִין וּמִשְׁפָּטִים וּמְכַתְּבִים הוּא יִשְׁחַרֵּר וְיִתֵּן וְכוּ', אַחֲרָת חֲבַל
חֲבַל עַל כָּל יוֹם.

כְּזֶה שֶׁהוּא מְאַיִם לְקַחַת אוֹתְנוֹ לְמִשְׁפָּט שֶׁהוּצֵאנוּ אֶת הַיְלָדִים
מִהַמְּעוֹן, זֶה סֵתֵם טִפְשׁ, אֲדַרְבָּה, אֲנִי מוֹכֵן לְקַחַת אוֹתוֹ לְבַגְ"ץ עַל
זֶה, אִם יֵהִיָּה חֻכְם יוֹתֵר מִדְּאִי, וְלִכֵּן אֵל תִּשִּׂים לִב לְכָל הַשְּׁטִיּוֹת,
אִתָּה צְרִיף רַק לְהַמְשִׁיף לְטִרְטֹר עִם מְכַתְּבִים, אֵין שֶׁפֶה אַחֲרָת שְׁיִכְבִּין,
וְאֵל תִּדְאַג, דִּיקָא מִתוֹף צָרָה תִּהְיֶה לָנוּ הַרְחֻבָה גְּדוּלָה עַד מֵאֵד מְמַנּוּ
יִתְבָּרֵךְ.

הַמְצַפָּה לְשִׁמְעַ מִמֶּךָ...
חֻזַק וְאַמֵּץ, וְעוֹד תִּרְאֶה דְבָרִים יְפִים כְּאֵן, תֵּן לָכֵם וְיִחַכְם.

כב תתפט.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְרֵי שְׁמוֹת, ט"ז טַבַּת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם רַב לְ... תַחֲנִיָּה.

אֶקְוֶה שֶׁהַכֵּל הַסְּתֵדֵר עַל צֵד הַנְּכֹוֹן. אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-כְּרוּף-

הוא, שִׁיְהִיָּה לָנוּ שְׂטַח אֲדָמָה, שָׁבוּ נִבְנָה אֶת הַבֵּית-סֶפֶר וְהַתִּיכּוֹן, הֵגֵן וְהַפְּעוּטוֹן, כִּי שִׁיְהִיָּה הַכֹּל מִרְכּוּז בְּמִקּוֹם אֶחָד בְּבִנְיָנִים נִפְרָדִים.

רְצִיטִי לְעוֹרֵר אוֹתָךְ, שְׁתִּרְאִי לְבִטֵּל אֶת כָּל הַטְּשָׁעִים שֶׁנִּתְּתָה לְמוֹעֶצָה בְּשִׁבִּיל הַמְּעוֹן, אֵל תִּפְחָדִי כְּלוּם, הוּא לֹא יָכוֹל לְעֲשׂוֹת דְּבָר, שְׁמַעְתִּי שֶׁהוּא מְאִים, זֶה הַכֹּל הֶבֶל הַבָּלִים, אֲנִי מוֹכֵן לְקַחַת אוֹתוֹ לְמִשְׁפָּט אִם יִפְתַּח אֶת הַפֶּה, הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁכָּבֵר נִבִּין, שְׁמַמְנוּ לֹא יִהְיֶה לָנוּ שׁוּם דְּבָר, הוּא סֵתֵם צְבוּעַ, וְהוּא יִשְׁלַם בְּסוּפוֹ שֶׁל דְּבָר מִחִיר כְּבֹד עַל כָּל הַרְשָׁעוֹת שְׁעוֹשָׂה לָנוּ, כְּמוֹ שֶׁ... שְׁלֹם עִם הַכֶּסֶּא...

אֲקַנְהָ שְׁתּוֹכְלִי לְסַדֵּר מִשְׁהוֹ זְמַנִּי לַפְּעוּטוֹן, שִׁיְהִיָּה מִשְׁהוֹ מְסַדֵּר לְכָל יְלָדֵי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ.

רַק חֲזָקִי וְאִמְצִי, וְאֵל תִּירְאִי מִשׁוּם דְּבָר, וּמִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְנוּ, וְעוֹד נִרְאֶה כְּאִן נִסִּים נִגְלִים בְּזִכּוֹת הָאֲחֵדוֹת שֶׁל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שִׁיְחַזְּקוּ עִצְמָם בְּיַחַד.

הַמְּצַפָּה לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ...

נָא לֹא לְהַפְּנֵעַ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן שֶׁבְּעוֹלָם.

כב תתצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר שְׁמוֹת, י"ז טַבַּת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַחֶתֶן ... גֵּרוּ יְאִיר.

פֶּה תִקְבֵּל אֶת שְׁנֵי הַמְּכַתְּבִים שֶׁדְּבִרְנוּ בְּטִלְפוֹן, וְתִשְׁתַּדֵּל לְמַסֵּד אֶת זֶה בְּיַדְיָךְ, כִּי הֵם מְאֹד מְאֹד נְחוּצִים, כִּי הַיּוֹם הִיָּה דִין תּוֹרָה בְּבֵית-דִין שֶׁל ... וְאִין אֲנִי יוֹדֵעַ מַה יֵּצֵא הַפֶּסֶק, עַל-כֵּל-פְּנִים לְמִיחַשׁ מִיָּהָא בְּעֵי אִם הַסְּמ"ך-מ"ם לֹא יָבֹא אֶל הָרֵב ... שְׁלִיט"א עִם לְשׁוֹן-הָרַע, וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְהַקְדִּים אֶת הַתּוֹרוֹפָה קֹדֶם לְמַכָּה, וְלִכְּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ אִישִׁית, שְׁתִּמְסַד מְכַתְּבֵי אֶחָד לְדוֹדְךָ ...

גרו יאיר, ומכתב להרב ... גרו יאיר, יתר הענינים בענין הנהגות
לחתנה, הנה טוב מאד שתעין בקנטרס "יום הנשואין", ושם תמצא
מרגוע לנפשך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב תתצא.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר שמות, י"ז טבת ה'תשנ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל כלליות אנשי
שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ב"בנאל עיר ברסלב",
הו"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרו ויצילם מפל צרה וצוקה
ומפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, אמן.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם ביותר להחזיק את
עצמכם באהבה, אחדות ורעות, אשר אין עוד דבר גדול מזה, כי
כשעם ישראל מחזיקים את עצמם ביחד באהבה, אז אין שום פגע
רע יכול לגנע בהם, וזה עקר עבודת הסמ"ך-מ"ם — רק להפריד
בין נשמות ישראל, ורואים בחוש, אם היתה אחדות ואהבה בין
נשמות ישראל, הנה טוב לכלנו, ואחד הנה עוזר להשני. ועל נקדה
זו אורב הסמ"ך-מ"ם מאד מאד, לעשות פרודים בין נשמות ישראל,
כדי שיהיה רע לכלם, וזה ממש פלא על גבי פלא, כי עם ישראל
יכולים להיות ביחד באהבה, אחנה ורעות, ואיש את רעהו יאמר
חזק, אבל בשביל הבחירה והנפיון נברא הסמ"ך-מ"ם, שהוא יעשה
פרוידים בין נשמות ישראל, ורואים בחוש מה שקורה בכל העולם
כלו, איך שיש כל מיני מפלגות ושיטות ודעות וכו' וכו', הכל כדי
להפריד בין נשמות ישראל, וזה קרן נפלא להסמ"ך-מ"ם, ימח
שמו, כי על-ידי זה רע לכלנו, וזה עקר הגלות, כי אם היתה אהבה
ואחדות, ואחד הנה מבין את השני, מזמן היינו יוצאים מן הגלות,
כי באמת אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והוא יתברך נמצא
ומבלעדיו אין שום נמצא, ומה שיקף לגמרי גלות, הלא הכל אין סוף

בְּרוּךְ הוּא, וְעַל-כֵּן לֹא בָחַנְסְךָ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ז'): עֵקֶר הַגְּלוּת אֵינוֹ אֶלָּא בְּשִׁבִיל חֶסְרוֹן אַמוּנָה, כִּי בְּרַגַע שֵׁשׁ אַמוּנָה, שָׁאִין בַּלְעָדָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְחַכַּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, אִזּוֹ אֵין שׁוּם מַחְלָקֶת וּפְרוּדִים, וְאִזּוֹ אֵין שׁוּם גְּלוּת, וְאֶחָד עוֹזֵר אֶת הַשָּׁנִי. וְעַל-כֵּן רוֹאִים בְּחוּשׁ, אֵיךְ שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם אֹרֵב עַל נִקְדָּה זוֹ יוֹתֵר מִהַכֵּל, עַל-כֹּל-פְּנִים אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְרְאוֹת שְׂבִמְחַנְנוּ תִּהְיֶה אֲהָבָה, אֲחֵדוּת וְרַעוּת, וְלִשְׁמֵר מְאֹד מְאֹד לֹא לְנַגֵּעַ אֶחָד בְּהַשָּׁנִי, וּמִי שֶׁחִיב לְמִישֶׁהוּ אֵיזָה כֶּסֶף, יִשְׁתַּדֵּל לְשֵׁלֵם לוֹ, אֲבָל לֹא, חֵס וְשֵׁלוּם, שִׁיתַּחַמֵּק מִמֶּנּוּ, אֶלָּא צְרִיכִים לְהִבִּין אֶת זִוּלָתוֹ. וְיִדוּעַ מַה שֶׁפָּרְשׁוּ הַדְרָשָׁנִים: "הַקּוֹל קוֹל יַעֲקֹב וְהַיְדִים יְדֵי עֶשׂוֹ" (בְּרַאשִׁית כז, כב), יִשְׁנֵם בְּנֵי אָדָם שֶׁמְרַבִּים בַּתְּפִלוֹת וּבַתְּחִנּוּנִים, שֶׁזֶה "הַקּוֹל קוֹל יַעֲקֹב" אֲמַנְסֵם, "וְהַיְדִים יְדֵי עֶשׂוֹ", שֶׁגּוֹנְבִים וְגוֹזְלִים וְחוֹמְסִים מִיַּד רַעֲיָהֶם. וְדָבָר זֶה צְרִיכִים לַעֲקֹר לְגַמְרֵי מִמְחַנְנוּ, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְחִיּוֹת בְּיַחַד בְּאֲהָבָה, אֲחֻוּהַ וְרַעוּת, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֵר חֲזַק, וְיִקְא עַל-יְדֵי-זֶה נִצְלִיחַ, שְׂאֵף אֶחָד לֹא יוּכַל לָנוּ, וְתִהְיֶה לָנוּ קְהֵלָה קְדוּשָׁה, קְהֵלָה טְהוֹרָה, וְנִנְכָּה לְרְאוֹת בָּמוֹ עֵינֵינוּ גְּלוּי שְׁכִינָה, שֶׁזֶה בְּעֶצְמוֹ תִּהְיֶה הַגְּאֻלָּה, שֶׁתִּגְלֶה לְעֵינֵי כָל אֲמַתָּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ עִכְשָׁו בְּיַמֵּי הַשׁוֹכְבִי"ם לְהַזְהֵר מְאֹד מְאֹד לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיָן, כִּי הִיא הַצְּלָחָה נִצְחִית.

הַמְּאֻחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תתצב.

בְּעֹזֶרֶת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ז טַבַּת ה'תשנ"ה.

שְׁלוּם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד רְצִיחֵי שֶׁתִּתְעוֹרֵר מִתְּדָשׁ, וְתִתְחַזַּק וְתִתְחַפֵּשׂ רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא אַחַר שְׁטִיּוֹת וְדִמְיוֹנוֹת וְכוּ' וְכוּ', כִּי יִמִּינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, הִנֵּה אֲתָה רוֹאֶה שְׂאָדָם הוּא פֹה בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּפְתָאֵם בְּלִי

שום התראות כָּבֵר הוא לְמַעַלָּה, וּמְכַל שֶׁפֶן רְאוּי לְנוּ לְהִתְעוֹרֵר מֵאֵד מֵאֵד בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וּלְהִשְׁלִיךְ מֵאִתּוֹ אֶת כָּל הַחֲכָמוֹת הַמְדַמּוֹת, כִּי בְּאַמֶּת אֲתָה צָרִיף לְדַעַת, אֲשֶׁר אֲמוּנָה הִיא בְּתַכְלִית הַתְּמִימוֹת וְהַפְּשִׁיטוֹת, לְהֶאֱמִין בּוֹ יְתָבֵר, שֶׁהוּא יְתָבֵר מְמַלֵּא כָּל עֲלָמִין וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין וּבְתוֹף כָּל עֲלָמִין, וְאִין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו יְתָבֵר כָּלֵל, וְצָרִיכִים כָּל־כֵּף לְהַכְנִיֵס אֶת עֲצָמוֹ בְּמִדַּת הָאֲמוּנָה, עַד שֶׁלֹּא יֵרָאֶה וְלֹא יִשְׁמַע וְלֹא יִרְגִישׁ מִשׁוּם דְּבַר רַק אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאוֹתוֹ יְתָבֵר. וְאֵל כָּל זֶה יְכוּלִים לְזַכּוֹת דִּיקָא עַל־יְדֵי שְׁמֵרָבִים לְדַבֵּר עִמוֹ יְתָבֵר, וּמִסִּיחִים וּמִסְפָּרִים לְפָנָיו יְתָבֵר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ. וְעַל־כֵּן חֲזוֹק וְאַמֵץ בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

אַקוּהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת בְּקִרְוֹב בִּיבְנֵאֵל, וְשֵׁם גַּתְרָאָה פְּנִים אֶל פְּנִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תתצג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יְתָבֵר, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדְר שְׁמוֹת, י"ז טַבַּת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוָה.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֵךְ הָאֶרֶץ, וּבְכָל יוֹם רְצִיתִי לַעֲנוֹת, אֶף מְרַב טְרַדוֹתַי וְגַם יְסוּרֵי וְכוּ' וְכוּ', לֹא הִיָּה הַפְּנָאִי בְּיַדִּי לְהַשִּׁיבֵךְ.

תִּכְף-וּמִיָּד כְּשֶׁקַּבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֵךְ, הִיִּיתִי בְּקֶשֶׁר עִם ר' ... גֵּרוֹ יָאִיר, וּמֵאֵד מֵאֵד בְּקֶשֶׁתִי אוֹתוֹ, שְׁיִשִּׁים עֵינַי עַל בְּנֵךְ ... גֵּרוֹ יָאִיר, וְכֵן שְׁיִשְׁמַר עֲלָיו כְּבַבַּת עֵינָיו, שֶׁלֹּא יִתְחִילוּ עִמוֹ, וְכִפִּי שׁוֹדְבַרְתִּי אֹתוֹ הַיּוֹם, הוּא אוֹמֵר שֶׁהַמְּצַב מְשֻׁמֵּר, אֲנִי אִישִׁית מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְהַבִּיאוֹ לְכָאן, וּפְהָ יִצְלִיחַ מֵאֵד מֵאֵד, כִּי הַבְּחוּרִים מְצָלִיחִים פְּהָ בְּאִפְסָן בְּלַתִּי רְגִיל, תַּהֲלֶה לְאֵל.

רְאִי לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מֵינֵי אִפְנִים שְׁבַעוּלָם, כִּי סוּף כָּל סוּף גִּצָּא

מהפּח הַיְקוּשׁ הַזֶּה שְׁטַמֵּן תַּחַת רַגְלֵינוּ הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, וְנִזְכָּה
כָּבֵר לְהַגִּיעַ אֶל הַמְּנוּחָה וְאֶל הַנַּחֲלָה.

אֲנִי מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁגַם לְבַתְּךָ יְהִי בְּקָרוֹב שְׂדוּךָ
טוֹב, וְאִז תֵּרַד דְּאָגָה גְדוֹלָה מֵעַל רַאשְׁכֶּם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִתִּי שְׂאֲנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַצְלִיחֵי דְרַבְּךָ מְאֹד מְאֹד, וְתַעֲבְרֵי הַכֹּל
בְּקִלּוֹת, וְתַבְשְׂרֵי לִי בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תתצד.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ז טֵבֵת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

פֶּה תִקְבַּל רְצוּף מִכְּתָב כָּלְלִי, שְׂתַתְּלָה אֶת זֶה עַל לִיחַ הַמוֹדְעוֹת,
וְכֵן כְּמֵה מִכְּתָבִים לְמִסֵּר אֶת זֶה לִיעוּדִים.

אוֹדוֹת הַגָּדֵר תִּיל, תִּבְדֹּק אִם צְרִיכִים אֶת זֶה, אֲזִי בְּנֹדְאֵי תִשִּׁים
אוֹתוֹ, כִּי הַיְלָדִים בְּלִי עֵינַי הֵרַע יְכוּלִים לְטַפֵּס גַּם עַל הַגָּדֵר, וְאִם
יְהִי גָדֵר תִּיל, הֵם יִפְחָדוּ לְטַפֵּס עַל זֶה, כִּי יִדְקְרוּ אֶת עֲצָמָם, אֲבָל
אִם אַתָּה מִבֵּין שְׁלֵא צְרִיכִים, תַּעֲשֶׂה כְּפִי שְׂאֵתָה מִבֵּין.

רַק חֲזוּק וְאַמֶּץ, שְׁשׂוּם דְּבָר שְׂבָעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, כִּי
תְהִלָּה לְאֵל, הַשְּׂמוּשׁ שְׂאֵתָה מְשַׁמֵּשׁ אֶת רַבְּנוּ וְ"ל, הִיא זְכוּת גְּדוֹלָה
עַד מְאֹד, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ עֲבוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת, וּבֹא תִבּוֹא עַל
שְׂכָרְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תתצה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שמות, י"ז טבת ה'תשנ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי הנקר לי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ושום דבר לא
יוכל לשבר אותך, כי אתה רואה בחוש, איך שכלם מתחילים לבקש
דיקא את הספרים ספרי רבנו ז"ל שבהוצאתנו דיקא, ואני מקנה
להקדוש-ברוך-הוא, שנוכל להשלים את כל ספרי רבנו ז"ל ואת כל
ספרי מוהרנ"ת ז"ל ברב יפי ופאר, אף שנה לוקח קצת זמן, כי סוף
כל סוף אתה בן-אדם, אבל לבסוף זה יגמר בעזרתו יתברך שמו,
ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שעד ראש השנה הבא עלינו
לטובה, נזכה לסיים את כל חלקי ה"לקוטי-הלכות" באותיות
מאירות עינים, עם כל המראה מקומות, וכן את ה"לקוטי-תפלות",
ואת ה"קצור-לקוטי-מוהר"ן", וה"לקוטי-עצות", וה"ימי-
מוהרנ"ת", וה"עלים לתרופה", יראו עינינו וישמח לבנו ותגל
נפשנו בישועתו יתברך, העקר הוא סבלנות, כי דיקא על-ידי-זה
יכולים להצליח.

פה תקבל שני מכתבים מאד מאד נחוצים, שתעבירם אל ...
גרו יאיר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב תתצו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שמות, י"ז טבת ה'תשנ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד הַצְטַעַרְתִּי לְקֹרֵא אֶת כָּל דְּבָרֶיךָ וּתְלוּנוֹתֶיךָ וְכוּ', וְאֲנִי רוֹאֶה אִיךָ שְׁמִסְלָפִים דְּבָרִים וְכוּ', וּמוֹצִיצִים מִן הָאֲצִיבַע מֵה שְׁרוּצִים וְכוּ', וְכַנְרָאָה שְׁמִלְשׁוֹן־הֶרַע וּרְכִילוֹת לֹא יְכוּלִים לְהַנְצִל, כְּמֵאמְרָם וְז'ל (כְּבֹא בְתָרָא קְסֵה): רַבִּם בְּלִשׁוֹן־הֶרַע, וְכֻלָּם בְּאֵבֶק לְשׁוֹן־הֶרַע וְכוּ'.

עָכְשׁוּ לְעֶצֶם הָעֲבָדָה שֶׁל הַמְּעוֹן וְכוּ', תֵּאמְרֵנוּ לִי, שְׂאֲנִי רוֹאֶה שְׁעוֹשִׁים מֵאֲתָנוּ צְחוּק וְכוּ', וְכִפִּי הַנְּרָאָה עַד שֶׁלֹּא נִהְיָה רֹב בְּמוֹעֲצָה, לֹא נִקְבַּל שׁוּם מִכְּנִים, וְאֶסוּר לָנוּ לְחִיּוֹת בְּאֲשֻׁלִּיּוֹת בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן, זֹאת הַמְּצִיאוֹת, וְאֶפְלוּ שֶׁהוּא חוֹנֵף אוֹתְךָ, זֶה רַק מִן הַשְּׂפָה וְלַחוּץ, כִּי עָלִיו הִרְאָיָה, אִם הוּא כָּל־כֶּךָ מְעַרְיָךְ אוֹתְךָ, לָמָּה הוּא לֹא בֹא לְבַקֵּר אֶת בֵּית־הַסֵּפֶר שֶׁלָּנוּ, וְלִרְאוֹת אֶת הַמְּצַב שֶׁבּוּ אֲנַחְנוּ לוֹמְדִים, אֲשֶׁר הַעֲרִיבִים לְהַבְדִּיל, יֵשׁ לָהֶם תְּנָאִים יוֹתֵר טוֹבִים מִשְׁלָנוּ, וְעַל־כֵּן אִיךָ הוּא יְכוּל לְקַנּוֹת אוֹתְךָ בְּדְבָרֵי תְּנִיפָה?! וְלָכֵן חֲשַׁבְתִּי "כִּשֶׁם שֶׁקִּבְלָתִי שְׂכָר עַל הַדְּרִישָׁה, כֶּף אֶקְבַּל שְׂכָר עַל הַפְּרִישָׁה". חֲשַׁבְתִּי, אִם נִהְיָה רֹב, נִשְׁיֵג מִשְׁהוּ, וְלִבְסוּף לֹא מִתְבַּיְשִׁים לְהַגִּיד לָנוּ: "אֵין לָכֶם זְכוּת לְהִיּוֹת בִּיבְנֵאֵל" ... מִי שֶׁמַּע כְּזֹאת, וּמִי יִתָּר שְׁפִתָּם כְּזֶה יֵצֵא מִפִּי יְהוּדֵי לְשָׁנֵי?! וְעַל־כֵּן לָמָּה לָנוּ לְחִיּוֹת בְּאֲשֻׁלִּיּוֹת, שֶׁנִּקְבַּל מִשְׁהוּ מִקֵּם. וְזֶה גִישְׁתִּי. וְאִם הֵייתָ מְצִית לִי, הֵייתָ אוֹמֵר לְהוֹצִיא אֶת הַיְלָדִים שֶׁלָּךְ מִהַמְּעוֹן, רַק בְּתוֹר מְחָאָה, לְהוֹרוֹת לוֹ, שֶׁאֵל תִּקְנֶה אוֹתִי עִם מְלִים יְפוֹת, וְתַחַת הַגֵּב אֶתָּה צוֹחֵק מִמֶּנִּי, כִּי הַיּוֹם אֶמְרוּ בְּפִרוּשׁ ל' ... "תִּשְׁכַּח מִזֶּה שִׁיקְחוּ מִטְּפֹלֶת מִנְּשֵׁי בְּרִסְלָב", אֲזוֹ אֲנִי שׁוֹאֵל אוֹתְךָ: הֵאֵם זֶה מְצוּה לְקַבֵּל סְטִירָה, וְאַחֲר־כֶּךָ לְהוֹשִׁיט אֶת הַלְּחֵי הַשְּׁנָיָה, וְלְקַבֵּל עוֹד אַחַת?! מִתִּי נִפְתַּח כְּבֹר אֶת הַעֵינַיִם וְנִכְיִן, שֶׁהֵם פְּשוּט לֹא רוּצִים אוֹתָנוּ פֹּה, וּמֵה שֶׁנִּפְעַל זֶה יֵלֵךְ רַק עַל־יְדֵי עוֹרֵךְ־דִּין וּבֵית־מִשְׁפָּט וְלַחְצִים מְגֹבֹה, כִּי רַק כֶּף פִּעֲלָנוּ, שֶׁהִיָּה מְכַרָּח לְחֶרְפָּתוֹ לְשַׁחֲרֵר כְּסָף מִהַמּוֹעֲצָה, וְלִבְנוֹת וּלְשַׁפֵּץ לָנוּ אֶת הַתְּלִמוּד תּוֹרָה. הֵאֵם אֵינְכֶם רוֹאִים אִיךָ שֶׁהוּא עוֹשֶׂה מֵאֲתָנוּ כָּל מִינֵי צְחוּק; וְלַדְּעִתִּי, הַגִּיעַ הַזְּמַן, שֶׁנִּפְתַּח אֶת הַפֶּה, וְלֹא נִתֵּן לְקָלִים וּרְיָקִים וּפְחוּזִים, שִׁיִּירְקוּ לָנוּ בְּפָנִים, וְהִלְוֵאֵי שֶׁהָיוּ כָּלָם שׁוֹמְעִים בְּקוֹלִי, זֶה תְּמַצִּית דְּבָרֵי מֵה שְׂאֲנִי אוֹמֵר, וּמֵה שִׁישׁ לִי לְהַגִּיד.

עֲלֶשׁוּ מֵהַ שְׂשִׁיף לְגִבְיֵכֶם, אִין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַהֶעֱרָכָה שְׁאֵנִי מֵעֲרִיף אַתְּכֶם, וְאֵנִי יוֹדֵעַ הֵיטֵב הֵיטֵב אֶת הַמְסִירוֹת נִפְשׁ שְׂאֵתֶם מִשְׁקִיעִים בְּבֵית־הַסֶּפֶר וּבַתְּלִמּוּד־תּוֹרָה, וְלוּלִי אַתֶּם, לֹא הָיָה לָנוּ לֹא תְּלִמּוּד־תּוֹרָה וְלֹא בֵּית־סֶפֶר, "אַתֶּם הַיְחִידִים שֶׁמִּסְרַתֶּם אֶת נַפְשְׁכֶם בְּעִבּוּרֵי בְּהִתְיַסְדוֹת הַתְּלִמּוּד־תּוֹרָה וְהַבֵּית־סֶפֶר וְהַגָּנִים", וּבִשְׂוֹם פָּנִים וְאִפֶּן אֲנִי לֹא רוֹצֶה לְשַׁחֵרֵר אַתְּכֶם מִהַעֲלֵה הַזֶּה, כִּי אֲנִי מִקְנֶה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, כִּי הַיָּמִים וְהַשְּׂבוּעוֹת וְהַחֲדָשִׁים וְהַשָּׁנִים יַעֲבְרוּ עָלֵינוּ לְטוֹבָה, וְנִגִּיעַ לְעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, וְאֲזוּ נִתְחַלֵּק עִם הַשָּׂכֵר הַזֶּה שֶׁל הַתְּלִמּוּד־תּוֹרָה דְּרַבִּים. וְלִכֵּן אֵל תִּקְבְּלוּ שׂוֹם לְשׂוֹן־הָרַע וְשׂוֹם רְכִילוֹת וְכוּ' וְכוּ', כִּי אֲצִלִּי הַכֹּל הוֹלֵךְ גְּלוּי, מֵהַ שְׂאֵנִי חוֹשֵׁב אֲנִי אוֹמֵר, וּמֵהַ שְׂאֵנִי אוֹמֵר אֲנִי כּוֹתֵב, וּמֵהַ שְׂאֵנִי כּוֹתֵב אֲנִי מְדַפְּסִים... וְלִכֵּן אֵל תִּקְבְּלוּ שׂוֹם חֲלִישוֹת הַדַּעַת מִשׂוֹם בְּרִיָּה שְׂבָעוֹלָם, וְהַמְשִׁיכּוֹ בְּמִשְׁמַתְּכֶם הַקְדוּשָׁה, וְאֵל תִּפְחָדּוּ מִשׂוֹם בְּרִיָּה שְׂבָעוֹלָם. אִךְ בְּעִנְיַן הַפְּעוּטוֹן, אֲנִי רוֹאֶה שְׂלֹא נִפְעַל פֹּה שׂוֹם דְּבָר, אֲנַחְנוּ הָרַב, וַיֵּשׁ לָנוּ שְׂמוֹנֶה־עֶשְׂרֵי יְלָדִים, וְלָהֶם יֵשׁ סֵף הַכֹּל שְׁנַיִם־עֶשְׂרֵי יְלָדִים, וַיֵּשׁ עוֹד חֲמִשָּׁה־עֶשְׂרֵי יְלָדִים מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂרוּצִים לְהַכְנִיס, אֲבָל לֹא רוּצִים לְקַבֵּל אוֹתָם, וְזֶה כּוֹאֵב לִי מְאֹד מְאֹד, מִדּוּעַ אֲנַחְנוּ גּוֹרְמִים שְׂתַהֲיָה הַפְּלִיָּה לָהֶם — זֶה דְּבָר אֶחָד, וְדְבָר שְׁנִי — אִם הֵם אוֹמְרִים בְּפִה מְלֵא, שְׂכַל אֶחָד יְכוּל לְהִבִּיא עֲגָה לְכַבּוֹד יוֹם הַלְדָּת, אֲפֹלוּ טָרַף... תִּאֲמִינוּ לִי, שְׂאֵנִי לֹא הֵייתִי מְעַנֵּן שְׂנֵכְדִי וְנֵכְדוֹתִי יִרְקְדוּ יַחַד בָּנִים וּבָנוֹת עִם נְגוּנֵי שַׁחֵץ... וּמֵהַ שְׂאֵנִי לֹא רוֹצֶה שְׂיִהְיָה עִם יְלָדִי, אֲנִי לֹא רוֹצֶה שְׂיִהְיָה עִם יְלָדֵי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁהֵם גַּם־כֵּן יְלָדִים שְׁלִי, וְלִכֵּן אֲנִי לֹא רוֹאֶה שׂוֹם תּוֹעֲלַת לְהַשְׂאֵר אֲצִלָּם, אֲנַחְנוּ לֹא נִפְעַל אֲצִלָּם שׂוֹם דְּבָר, וְחֻבָּל עַל כָּל יוֹם שְׂיִלָּדִים אֵינָם מְבָרְכִים בְּרַכּוֹת עַל הָאֲכָל וְכְדוּמָה, זֹו דַּעַתִּי, וּמִזֶּה לֹא אֲשַׁנֶּה.

וְלִכֵּן עֲצַתִּי, אִם אַתֶּם יְכוּלִים לְלַכֵּת בְּתַקְפָּךְ, שְׂאֵתֶם מוֹצִיאִים אֶת הַיְלָדִים, וּבְצִרוּף מְכַתֵּב חֲרִיף אֵל ... שֶׁהַבְּטִיחוּ לָכֶם לְהַכְנִיס מִטְּפֵלַת שְׁלָכֶם ... וּלְבַסּוֹף עוֹשִׂים מִכֶּם צְחוּק... וְאִם כֵּן אַתֶּם עוֹזְבִים.

אֲנִי מִקְנֶה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂתַכְּיֵנוּ דְּבָר מְתוּף דְּבָר, וְאֵל

תהיו שְׂבוּרִים מְשׁוּם דְּבַר, אֲלֵא כָּל מָה שֵׁישׁ לְשָׂאל תִּשְׁאַלוּ אוֹתִי, וְאִם יֵשׁ אֵינָה דְּבַר מְסֻבָּה, רַק תִּשְׁלַחוּ אֵלַי פֶּקֶס עִם כַּמָּה שׁוּרוֹת, "שֵׁישׁ לָכֶם עֲנִין נְחוּץ לְדַבֵּר עִמִּי", וְאִנִּי תִּכְף־וּמִיד אֲצַלְצֵל אֲלֵיכֶם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלְתִּי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעֵדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּמִשְׁמֵימְתְּכֶם, וְתִמְיֵד תִּשְׁאַרוּ חֲקוּקִים בְּפִנְיֵמִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

פֹּה תִּקְבְּלוּ מִכְּתָב בְּשִׁבִיל הַנָּשִׁים, וְאִם אֶפְשָׁר לְצַלֵּם, וְלִמְסֹר אֶת זֶה לְכָל אִשָּׁה מְנַשּׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאֶהְיֶה לָכֶם אֲסִיר תּוֹדָה.

כב תתצו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבִּיעִי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, ח"י טַבַּת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלְתִּי אֶת מִכְּתָבְךָ.

לְדַעְתִּי, זֶה סֵתֶם גְּזֵמָה עֲשֵׂרֶת אֲלֵפִים דּוֹלָר בְּעֵבוּר "שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים", סֵתֶם דְּמִיוֹן, הֵייתִי אוֹמֵר לָךְ לַעֲת עֲתָה שֶׁאֵל תִּקְנֶה שׁוֹם דְּבַר, כִּי תִּכָּל עַל הַכֶּסֶף, עוֹד יְבוֹאוּ אֵלֶיךָ לְהִתְחַנֵּן — קַח אֶת זֶה. זָכֹר הֵיטֵב מָה שֶׁאֲנִי אוֹמֵר לָךְ, וְעַל-כֵּן עֲצֹר אֶת הַקְּנִיּוֹת, מָה שֶׁאֲתָה צְרִיף עֲכָשׁוּ לְהִתְמַקֵּד הוּא רַק לְסֵדֶר לְדַפּוּס אֶת כָּל חֲלָקֵי "לְקוּטֵי-הַלְּכוֹת", וְרַק בְּזֶה צְרִיף לְהִיּוֹת כָּל רֵאשִׁיף, וּבֵינֵן פֹּה יִהְיֶה לָךְ עוֹד חֲלָק "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", וְעוֹד חֲלָק, כֶּף חֲלָק אַחַר חֲלָק, וְכֵן הַמּוֹן קוֹנְטֵרֶסִים, וּמִזֶּה יִהְיֶה כֶּרֶף אַחַר כֶּרֶף "אוֹצֵר-הַקּוֹנְטֵרֶסִים", וּכְשֶׁתִּגְמַר עִם סֵדֶרֶת "לְקוּטֵי-הַלְּכוֹת", עַד אֲזַי מִמִּילָא יִהְיֶה לָךְ כֶּבֶד הַכָּל (אֲגַב "עֲצוֹת יִשְׁרוֹת" זֶה רַק לְקוּטֵי שְׁלֵקֵט אַחַד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּפוֹלִין מִתּוֹךְ "הַלְּקוּטֵי עֲצוֹת הַמְּשֻׁלָּשׁ", וְאִנִּי הִדְפַּסְתִּי אֶת זֶה פְּעַמִּים לְפָנַי הַרְבֵּה שָׁנִים).

אַנְחָנוּ צְרִיכִים עֲכָשׁוּ לְהִדְפִּיס בְּכָל שָׁבוּעַ כַּמָּה קוֹנְטְרָסִים חֲדָשִׁים, כִּי זֶה צוֹ הַשָּׁעָה, כִּי עוֹבֵר עַל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מֵה שְׁעוֹבֵר, וְרַק זֶה מְקַרֵּב נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וּמִתְעוֹרְרִים עַל-יְדֵי-זֶה לְנִסְעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל.

תַּעֲשֶׂה כְּמוֹ שִׁפְתַּבְּתִּי לָךְ, כִּי לֹא כֹדָאֵי לְהִתְבַּלְבֵּל עֲכָשׁוּ וּלְשַׁלֵּם כִּסְפִים כְּאֵלוֹ.

... רֹצֵה לְהִדְפִּיס קוֹנְטְרָס "ט"ו בַּשְּׂבֹט", וּלְצַרֵּף בְּרֶכֶת-הַמְּזוּן וְשִׁבְעַ בְּרִכּוֹת לְכַבוֹד הַחֲתָנָה שְׁלוֹ, וְלַעֲשׂוֹת כְּרִיכָה עִם בְּרֶכֶת "מִזֵּל טוֹב", וְזֶה רַעֲיוֹן נִפְלֵא. הוּא צְרִיף סֵף חֲמֵשׁ-מֵאוֹת, רָאָה שִׁישְׁלָם לָךְ, וְאַתָּה יְכוֹל לְהִדְפִּיס לוֹ אֵת זֶה.

צְרִיכִים לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד חֲזָקִים בְּעִקְשָׁנוֹת גְּדוּלָּה, וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי סוֹף כָּל סוֹף מִי שֶׁהוּא עִקְשָׁן — מְצַלִּיחַ, אֵף שְׂאִין מְצוּיָה פְּרוּטָה בְּכִיס לְפָרְטָה. דְּבַרְתִּי עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּלוֹנְדוֹן, וְהֵם אָמְרוּ שִׁישְׁלָחוּ לָךְ סְכוּם גְּדוֹל שֶׁל כֶּסֶף בְּעִבוּר הַסְּפָרִים שֶׁשְׁלַחְתָּ לָהֶם. תִּהְיֶה לְאֵל, כָּל הַסְּפָרִים מִתְּפַשְׁטִים בְּכָל חֻלְקֵי הָעוֹלָם. הִנֵּה ... נִסְעַ עֲכָשׁוּ לְמְרוֹקוֹ לְהַפִּיץ שֵׁם סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל. מִי הָאָמִין בְּמִקּוּם כְּזֶה, שְׁעוֹד אֵף אֶחָד לֹא הִגִּיעַ, וְהוּא מִפִּיץ שֵׁם, וְזוֹ כְּבָר הַפַּעַם הַשְּׁלִישִׁית שֶׁהוּא נוֹסֵעַ לְמִדְיַנַּת מְרוֹקוֹ, וּמִפִּיץ שֵׁם סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, כֵּן יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִזְכֶּה לְהַפִּיץ אֵת אוֹרוֹ הַגָּנוּז בְּכָל הָעוֹלָם כָּלוֹ. וְעַל-כֵּן לֹא בָחַנְּנוּ שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם אוֹרֵב עָלַי כָּל-כֶּף, וְחוֹרֵק שְׁנָיו, וּמִסִּית עָלַי מַחְלָקַת עֲצוּמָה, וּמְדַבְּרִים עָלַי כָּל דְּבַר אָסוּר וְכוּ', מֵה בְּכֶךְ? לֹא יוֹעִילוּ כְּבָר שׁוּם הַסְּתָה, אֲנִחְנוּ נוֹצִיא מִכַּח אֶל הַפַּעַל רְצוֹנוֹ שֶׁל מוֹהֲרֵנִי ת"ו ז"ל, שְׂאָמַר קִדְּם הַסְּתַלְקוּתוֹ: "הַעֲבָדָא שְׁלָכֶם יְהִיָּה יְפוּצוֹ מְעִינוּתֵיךְ חוּצָה".

הַמְצַפֶּה לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ...

תֹּאמַר לְ... שֶׁהַשְּׁעוֹר יְהִיָּה בְּדִיוִק, כִּי זֶה לִי טְרַחָא וּבִטּוֹל זְמַן לְחֻכּוֹת.

כב תתצח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חַמִּישֵׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ט טַבַּת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... שִׁיחֵיו נִצַּח.

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהַסְבִּיר לָכֶם אֶת גִּדְּל הָאֵהָבָה שֶׁיֵּשׁ לִי אֲלֵיכֶם, מִמֶּשׁ נִפְשֵׁי קְשׁוּרָה בְּנַפְשְׁכֶם, אֲשֶׁר אַתֶּם מוֹצִיאִים מֵהַפֶּח אֶל הַפַּעַל חֲשָׁקִי וְרִצּוֹנִי — לְמַלֵּא אֶת כָּל הָעוֹלָם עִם אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלַעֲזוֹר לְנַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל לְחֻזַּק וְלֵאמֹץ וְלַעֲזוֹד וְלִשְׂמֵחַ וְלִקְרֹב אֶת כָּל אֱלוֹ שִׁנְפָלוֹ בְּמָקוֹם שִׁנְפָלוֹ וְכוּ', וְנִתְלַכְּכוּ בְּטוּנוֹף מַעֲשֵׂיהֶם וְכוּ', וְלִהְיוֹתֵיכֶם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, עַל-פִּי הַהִקְדָּמוֹת הַנוֹרְאוֹת שֶׁקִּבְּלֵנוּ מִרַבְּנוּ ז"ל וּמִתְלַמִּידוֹ מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל. הֲלֹא הַסְּפָרִים שֶׁאַתֶּם מְדַפְּסִים, הֵם כַּל-כֶּךָ יָפִים, מִמֶּשׁ פֶּאֶר, הֵן סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְהֵן סְפָרֵי מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, וּבִפְרֹט שֶׁאַתֶּם מוֹסְרִים נַפְשְׁכֶם לְהַדְפִּיס אֶת סְפָרֵי בְּהַדוּר וּבִיפִי כְּזֶה, בְּהַדוּר וּבִפְאֶר כְּזֶה, שֶׁאֵין לָכֶם מִתְחַרָּה, מִמֶּשׁ לְהַפְּלִיא, הֵן סְפָרֵי שׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנְּחַל", שֶׁזוֹ נִשְׁמָתִי, וְכֵן שְׁאֵר הַסְּפָרִים, כַּגּוֹן "מְקוֹר הַשְּׂמִחָה", "אֲרֶךְ אַפִּים", "שְׂמִירַת-הַבְּרִית", "שְׂמִירַת-הַזְּמַן", "פְּרֻנְסָה טוֹבָה", "אוֹצֵר-הַקּוֹנְטְרַסִים", זֶה מִמֶּשׁ לְהַפְּלִיא, וּבִקְרוֹב נִדְפְּסִים אֶת כָּל הַסְּפָרִים הַגְּדוֹלִים: "שְׁפַת-הַנְּחַל" עַל כָּל הַ"לְקוּטֵי-מוֹהֲרַנְ"ן", "נִהְרֵי-אַפְרָסְמוֹן" עַל כָּל הַ"סְּפּוּרֵי-מַעֲשֵׂיאוֹת", "בְּאוּרֵי-הַמְּדוֹת" עַל כָּל "סְפָרֵי-הַמְּדוֹת", יוֹכְנֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְרְאוֹת אֶת כָּל זֹאת בְּמוֹ עֵינֵי בְּחַיִּים חַיּוֹתִי, וְכֵן יִתֵּר הַסְּפָרִים, וּבִפְרֻטִּיּוֹת עוֹד אֲלֵפֵי קוֹנְטְרַסִים, אֲשֶׁר יִחַדְּרוּ אֲמוּנָה בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, פִּי, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, עוֹבֵר עֲכָשׁוֹ עַל הַנַּשְׁמוֹת מֵה שְׁעוֹבֵר, דוֹר הַמְּבוּל (נְאוּף), דוֹר הַפְּלָגָה (כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת), בְּגֵי הַנְּעוּרִים נִכְשָׁלִים בַּפְּגַם-הַבְּרִית בְּאִפְן מְבַהִיל וְנוֹרָא, וּבְאֲרֶץ יִשְׂרָאֵל הַתַּפְּשֵׁט הַעֲרֹב-רַב, שְׂמִתְלוֹצְצִים מִכָּל הַקְּדוּשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל, וּמְדַבְּרִים כְּלָפֵי מַעֲלָה, רַחֲמָנָא לְצַל, בְּאִפְן מְבַהִיל, וְכֵן מְדַבְּרִים וּמִתְלוֹצְצִים מֵאַבוֹת הָעוֹלָם, וּמִמֶּשָׁה רַעִיָא מְהִימְנָא, וּמִדּוֹד הַמְּלַךְ בְּעִזְזוֹת וּבְחֻצִיפוֹת כְּזוֹ, אֲשֶׁר אֲמוֹת הָעוֹלָם יִרְאִים וּמִפְּחָדִים לַעֲשׂוֹת דְּבַר כְּזֶה, וּדְיָקָא שֵׁם

בְּאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה הַתְּפֹשֶׁטָה הַקְּלֻפָּה הַזֹּאת שֶׁל הָעֶרְב־רֵב הַמְּגִבֵּרִים
 כְּפִירוֹת וְנֹאפִי, וְעֲלֵינוּ לִלְחֹם נֶגֶד בְּגִלּוֹי אֲמַתֹּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ.
 וַיִּדְעָתִי גַם יִדְעָתִי, שְׁאֵנִי יָחִיד בְּלִי כֶסֶף, בְּלִי כַחַת וְכו', שְׂבוֹר כְּחֶרֶס
 הַנִּשְׁפָּר, מֵרֵב מִחֻלְקֵת וּמְרִיבוֹת וּלְשׁוֹן־הָרַע וּרְכִילוֹת וְכו', וְאַתָּם
 עוֹזְרִים לִי לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפְּעַל אֶת רְצוֹנִי וְכִסּוּפִי, אֵין מְלִים
 וְאֵין כְּתָב שְׂאוּכַל לְהַסְבִּיר לָכֵם אֶת פְּנִימִיּוֹת לְבָבִי, וְאַתְּ כָּל הַהֶעֱרָכָה
 שְׁאֵנִי מְעַרְיָךְ אֶתְכֶם וְאוֹהֵב אֶתְכֶם, אֶהְבֶּה אֲמַתִּית בְּפְנִימִיּוֹת נְפִשִׁי,
 וְאַף שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ שֶׁהַכִּנְסָתִי אֶתְכֶם בְּבוֹץ שֶׁל חוֹבוֹת וְכו', אֲבָל עָלִי
 לְהִבְטִיחַ לָכֵם, כִּי לֹא אָנוּחַ, עַד שְׁיֵעֶזֶר לָכֵם הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא
 בְּשִׁפְעַ גְּדוֹל, בְּאַפֵּן שְׁנוֹנָה לְמִלְאוֹת אֶת כָּל הָעוֹלָם עִם הַסְּפָרִים
 הַקְדוּשִׁים, וַיַּעֲשׂוּ אֶת פְּעֻלָּתָם, אֲבָל דַּעַת לְנִבּוֹן, בְּשָׂבִיל קְנֻאַת
 הַסֵּמ"ךְ־מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, זֶה צָרִיךְ לְהִיּוֹת בְּאַפֵּן כְּזֶה, שְׁיִהְיֶה נְעֻלָּם
 וְנִסְתָּר וְנִתְכַסֶּה מִהָעוֹלָם — מִי עוֹמֵד תַּחַת כָּל הַסְּפָרִים הַקְדוּשִׁים.

הַכּוֹתֵב וְחוֹתֵם בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד,
 אֶהְבֶּה אֲמַתִּית, אֶהְבֶּה נְפִשִׁית...

כב תתצט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ' טֵבֵת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר.

בְּאַתִּי לְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ מְאֹד, שְׁתַּתֵּן שִׁי... יַעֲבֹד אֲצִלְנוּ יוֹמִים אוֹ
 שְׁלֹשָׁה, כִּי מְאֹד מְאֹד מִכְרַח לָנוּ לְגַמֵּר הָעֲבוּדָה עַד הָרֵאשׁוֹן בַּחֲדָשׁ
 הַלּוֹעֲזִי, כִּי אַחֲרַת אֲנַחְנוּ לֹא יְכוּלִים לְפָתַח מְעוֹן בְּשָׂבִיל הַיְלָדִים,
 בּוֹדָאִי כְּבָר שְׂמַעְתָּ אֶת גְּדֵל הַרְשָׁעוֹת שֶׁעָשָׂה לָנוּ ... הַנְּחָשׁ,
 שֶׁהַסֵּמ"ךְ־מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, רוֹכֵב עָלָיו וְכו', וְרָצָה רַק לְהַכְשִׁיל אֶת
 יְלָדֵינוּ עִם אֲכִילַת טְרַפּוֹת וּנְבִלוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, אֲזִי נִסְכַּם בְּדַעַתִּי
 חַד מִשְׂמַעִית לְהוֹצִיא אֶת יְלָדֵינוּ, וְלִבְנוֹת לְעֲצֻמָּנוּ פְּעוּטוֹן וּמְעוֹן
 לִילְדִים, וְחַפְשָׁנוּ עַד שְׂמֻצָּאנוּ אֲצֵל ... אֲבָל מִצַּד חֻקֵי הַמְּדִינָה בְּאַפֵּן
 שְׁנוֹבֵל רְשִׁיוֹן, צְרִיכִים לְהַתְחִיל בְּרֵאשׁוֹן לַחֲדָשׁ וְכו', וְהִגַּה אָנוּ

אָשֶׁר כב תתק בַּנַּחַל עה

מְרֵאִים לָהֶם שְׁאַנְחֵנוּ יְכוּלִים לְהִסְתַּדֵּר בְּלַעֲדֵיהֶם, וְעַל־כֵּן נָא וְנָא
תַּעֲשֶׂה עִמִּי חֶסֶד שׁ... יַעֲבֹד אֲצִלְנוּ יוֹמִים אוֹ שְׁלֹשָׁה, כְּדֵי שְׁנַגְמֹר
בְּזָמַן, וְהַטּוֹבָה הַזֹּאת לְטוֹבָתְךָ, שְׁתּוֹכְלוּ לְהַכְנִיֵס אֶת הַתִּינוּקוֹת
בְּפַעוּטוֹן.

אָקוּהָ שְׁתַּעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כב תתק.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שֶׁבֶת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי שְׁמוֹת, כ"א טַבַּת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... וְאַתּוּ עִמּוֹ זוֹנְתוּ ...
שִׁיחִיו נִצַּח.

לְנֹכַח קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

לְדַעֲמִי, אַתֶּם נִשְׂאָרִים בְּיַבְנָאֵל, וּפֹה יִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה בֵּין
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחֵי־חַיּוֹת, וְתוֹלִידֵי בְּנֵי־בְנֵי־בְנֵי, וְתִהְיֶה לָכֶם דִּירָה וְכָלִים
נְאִים, וְלֹא יִחְסַר לָכֶם שׁוֹם דָּבָר.

זְכְרוּ אֶת הַחֲסָדִים שְׁעָשִׂה עִמָּכֶם כְּכֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, דִּינְקָא
עַל־יְדֵי שְׁאַתֶּם זֹכִים לְגוֹר בְּיַבְנָאֵל.

נָא וְנָא לֹא לְקַלְקַל אֶת הַשְּׁפַע הַזֶּה, וְאַל תִּגְרַמוּ לְעֲצָמְכֶם צָרוֹת
מִשְׁנוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם, חֵס וְשְׁלוֹם.

אָקוּהָ שְׁתַּצִּיחֵנוּ אוֹתִי.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תתקא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קֶדֶשׁ לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ"א טַבַּת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אודות ... לְדַעַמִּי, תַּעֲזֹב אוֹתוֹ, כְּכֹר הַגֵּיַע הַזְּמַן שֶׁנִּדְעַע שְׁזָה רֶשַׁע מְרֻשָּׁע, וְלֹא בְרוּךְ אֶלָּא אָרוּר שְׁמוֹ, אָדָם שֶׁיִּכּוֹל לְחַתֵּם נֶגֶד בְּנֵית בֵּית-הַמְדָּרֶשׁ, הוּא בְּכֻלָּל אָרוּר, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִטְפֵּל בּוֹ, וְלִכְּוֹן בְּכֻלָּל אֶתָּה ... תַּעֲלִימוּ עֵינַי מִמֶּנּוּ, וּלְהִרְאוֹת לוֹ בְּגִלוּי שְׂאֵתָם לֹא רוֹצִים לְהִתְיַחֵס אֵלָיו.

ואודות הַמַּעֲוֹן, אֵינִי יוֹדֵעַ מִי מַפִּיץ שְׁמוּעוֹת בְּשָׁמַי, שְׂאֵינִי רוֹצֶה אֶת ... וְאֵת ... אֲדַרְבָּה הֵן הֵיוּ הַמַּתְחִילוֹת בְּזָה, וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְהַמְשִׁיךְ, רַק אֲמַרְתִּי, שְׂצָרִיךְ יוֹתֵר פְּקוּחַ, שְׂיִהְיֶה נָקִי וּמְסֻדָּר, וְעַל-כֵּן אֵינִי יוֹדֵעַ מִי מְסַלֵּף אֶת דְּבָרִי.

אודות ... זוֹ בְּעֵינֵי רְצִינִית, וְאֵינִי מְאֹד מְפַחַד אִם הַיְלָד לֹא קִבֵּל אִיזוֹ גְּשִׁיכָה מְאִיזָה נֶחֱשׁ מִיֵּן וְאֶפִּיקוֹרְס, וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְלַכֵּת עִם חֲכָמָה, כִּי מְסַפְּנִים הַהוֹרִים, הָרִי הוּא בֵּן יָחִיד, וְחֲבָל מְאֹד מְאֹד עַל כָּל נֶפֶשׁ, הַסַּמ"ךְ-מ"ם, יִמַח שְׁמוֹ, כְּכֹר מִזְמַן אָמַר, שֶׁהוּא יִקְלַקֵּל אֶת הַנַּעַר שְׁלֵנוּ, לְזֹאת לְקַחְתִּי אֶת כָּלָם אֵלָי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אוֹתָנוּ מִכָּל רַע, וְנִצְלִיחַ דְּרַפְנוּ תְּמִיד.

הַדּוֹרֶשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד ...

כב תתקב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹעֲצֵי־שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר שְׁמוֹת, כ"א טַבַּת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, הֵרֵב ... גֵּרוֹ וְאִיר וְיִזְרַח
לְנֶצַח.

מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי בּוֹ בְּרִגְעַ שְׁיִשְׁבְּתִי בְּחִלְיִשׁוֹת הַדַּעַת
גְּדוּלָה, מֵה וּלְמָה לִי כָּל הַעֵל הַפְּכֵד הַזֶּה, וְאוֹלֵי הַגִּיעַ הַזְּמַן לְהַפְסִיק
לְכַתֵּב סְפָרִים חֲדָשִׁים וְכו', וְהִגַּה פְּתָאִם מִגִּיעַ מִכְתָּבְךָ, שְׂאֵתָה מְחֻזָּק
עֲצָמְךָ מֵהַסְּפָרִים הָאֵלֶּה, וְאֵתָה מְסַתְּפֵל עַל הָעוֹלָם דְּרָכָם בְּצוּרָה
אֲחֵרֶת וְכו' וְכו', מִמֶּשׁ מִמֶּשׁ הַחֲיִיתָנִי עַד מְאֹד.

אוֹדוֹת מְשֻׁרָד הַבְּרִיאוֹת, אֵין לָךְ מֵה לְהַתְּפַחַד, כִּי מֵה שְׁלֵא
יִקְרָה יְכוּלִים הַכֵּל לְתַקֵּן, וְעַל־כֵּן אֵין מֵה לְהַתְּפַחַד כָּלֵל.

וּמֵה־שְׁלוּלִית מִים וְכו', זֶה חֲבָל מְאֹד, אֲחֵרֵי שֶׁהַשְּׂקִיעוֹ כָּל־כָּךְ
הִרְבָּה כְּסָף, שְׁעַדִּין תִּהְיֶה שְׁלוּלִית מִים.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שְׁנֵהִיָּה תְּמִיד מְקַשְּׂרִים בְּעוֹלָם הַזֶּה
וּבְעוֹלָם הַבָּא לְנֶצַח וְנֶצְחִים.

הַמְּצַפֶּה לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ תְּמִיד...

כב תתקג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וְאֵרָא, כ"ב טַבַּת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ וְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת הַחֲסֻכּוֹן וְכו', אֵתָה צְרִיךְ לְשָׁמֵר לֹא לְבִנְיָו אֶת הַכְּסָף,

רק להשתמש בו לענין בניה, כי באמת כל הכסף זה ממש גם מן השמים, ולכן שמר על זה מאד, שלא יתבזבז, וכן תשלם חובות.

אין מלים בפני להודות לך על החסד שאתה עושה עמי בענין שמירת בית-המדרש והבית וכו', ישלם לך הקדוש-ברוך-הוא כפל כפלים.

אודות לסגור השער וכו', תעשה כפי שאתה מבין שטוב לבנין, באפן שהילדים לא ישברו ולא יתרו, כי חבל, כי השקע בזה כל-כך הרבה כסף, וחבל שילך לאבוד.

תבשר לי בשורות משמחות, ולכתב תמיד דו"ח מהקורה שם במחניכם בפרטיות, כדי שאוכל לתקן תקף-ומיד.

המצפה לשמע ממך...

כב תתקד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וארא, כ"ב טבת ה'תשנ"ה.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתביך.

לדעתי, שלא תתגרשי לעת עתה, רק חפי עד יעבר זעם.

צריכים רק לחזק את הילדים שלא יפחדו, ולהבטיח להם שאבא עוד יחזר.

אני מקנה מאד, שהוא ישתנה לטובה, כל הצרות והיסורים שעוברים עליך ועל בעלך — זו אשמת הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו וזכרו, כי רציתי לפתח תעסוקה, איזה מפעל גדול ביבנאל, ולהעסיק את אנשי שלומנו, והרשע מרשע הגה חבל בזה כמו שחבל

אָשֶׁר כב תתקה — כב תתקו **בַּנְּחַל** עט
בְּבִנְיַן־בֵּית־הַמִּדְרָשׁ, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁנַפְטֵר מֵהַרְשָׁע
וְהַטְמָאָה הַזֹּאת, אֲזִי יִהְיֶה טוֹב לְכַלְנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תתקה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וְאֵרָא, כ"ב טַבַּת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שִׁיחִיו.

לְנִכּוֹן אֲנִי מְקַבֵּל בְּכָל פַּעַם אֶת מִכְתַּבְכֶּם, וּמֵאֵד אֲנִי נִהְיֶה מֵהֶם,
וְכֵן כָּל שִׁיחַת טֵלְפוֹן אֵלַי, זֶה מְשַׁמַּח אוֹתִי לְשִׁמְעַ קוֹלְכֶם, וְעַל־כֵּן
אֵל תְּהַסְסוּ כָּרְגַע לְחַשֵּׁב כְּאֵלוּ אַתֶּם מְטָרִיחִים אוֹתִי, אֲדַרְבֶּה זֶה
שְׂמֵחַתִּי, וְזוֹ חַיּוּתִי לְשִׁמְעַ מִכֶּם תָּמִיד.

רְאִי ... תַּחֲיֶה לֹא לְפַחַד כָּלֵל מִלְעֵבֵר אֶת הַטְּפוּל וְכו',
וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, בְּזִכּוֹת כָּל הַתְּפִלוֹת שְׂאֵת
הַתְּפִלָּתָה, וְכֵן שְׁכֵלֶם מִתְּפִלָּלִים בְּעֵדֶךָ, כִּי הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שׁוֹמֵעַ
תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל.

רְאֵה ... נְרוֹ יְאִיר, לְחִזּוֹק עֲצָמְךָ בְּיֹתֵר, וְשׁוּם דְּבָר לֹא יִשְׁבֹּר
אוֹתְךָ, תִּמְשִׁיךְ עִם הַפְּדוּרִים וְכו', הַעֲקֹר רְאֵה לְהִיּוֹת עֶסוּק תָּמִיד,
וּבְכַרְטִיּוֹת לְצֵאת לְהַפְצָה, וְזֶה יִכְנִיֵס בְּךָ שְׂמֵחַת הַחַיִּים, וְתִשְׁתַּדֵּל
לְעֹזֵר שִׁיחֶיךָ בֵּית־הַמִּדְרָשׁ וְהַחֲצֵר נְקִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תתקו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וְאֵרָא, כ"ב טַבַּת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲיֶה.

מֵאֵד מֵאֵד רְצִיּוֹתִי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מֵהִילָדִים וְאִיךָ הֵם מְרַגְּשִׁים,

ישלח להם הקדוש-ברוך-הוא רפואה שלמה, ויהיו בריאים ותזקים לתורה ולמצוות ויראת שמים. וכן רציתי לדעת איך את מרגישה אחר הנתוח וכו', כי בעלך אמר לי, שפאב לך ויש לך עדין בעיות.

אקנה לשמע הטוב מכם.

אודות ... תחיה, שמעתי שיש הרבה נשים מאנשי שלומנו, שהן מאד ממרמרות, שהיא לא תפנס למעון, ועל-כן צריכים להשתדל לישר את הפל, כי כל ענינינו הוא שלום ואהבה, ולכן יש לקחת אותה בפרוש רק על תנאי של נסיון, כדי שלא תהיה אחר-כך עגמת נפש.

המאחל לך רפואה שלמה, ומחכה לשמע בשורות משמחות...

כב תתקז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וארא, כ"ב טבת ה'תשנ"ה.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את כל מכתביך, ומאד שמחתי לשמע מכם, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תבשרי לי בשורות משמחות.

אודות שצריכים ורוצים לאשפוז אותך בבית-חולים וכו', וכן לתת מנת דם וכו', לא הייתי מציע לזה, רק אם אפשר לנסע לבית-חולים לניאדו בנתניה, או לבית-חולים יותר גדול לבדק אותך, כי בית-חולים פוריה טוב להולדה רגילה, אבל לא לענן מסבך. לכן עצתי רק ללכת לרופא פרטי ולבדק עצמך.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתהיה לך לידה טבעית, ולא תצטרכי לכל זה, והפל יעבר בקלות, העקר לא להתפחד פלל, כי הקדוש-ברוך-הוא נמצא אתך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב תתקח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וְאֶרָא, כ"ב טבת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר וְיִזְרַח לְגֻצָּח.

הַפֶּקֶס עוֹבֵד טוֹב, שְׁלַחְתָּ אוֹתוֹ מִכְּתָב שֶׁלֹש פְּעָמִים וְחָבַל, כִּי כָּל פֶּקֶס זֶה קָשֶׁר חֲדָשׁ.

הַעֲקָר רְאָה לַהֲיִוֹת תָּמִיד מִקָּשֶׁר אֱלֵינוּ, וְשָׁמַר שְׁשׁוּם שׁוֹטָה לֹא יוֹכַל לְעַבֵּד עֲלֶיךָ, וְלַהֲפֹפֶה, חֵס וְשְׁלוֹם, מִקָּשֶׁר אֶל שְׁקָר, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל לְר' יוֹדֵל ז"ל תְּלַמִּידוֹ. וְאִם רַבֵּנוּ ז"ל אָמַר אֵת זֶה לְתַלְמִידוֹ, שֶׁהִיא בַעַל רוּחַ-הַקֹּדֶשׁ, מַה נֹאמַר אָנּוּ, שְׁאֲנוּ צְרִיכִים לְשׁוֹב בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּכָל יוֹם עַל חֲטָאֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ הַמְרֻבִּים.

הַעֲקָר תֹּאמַר שְׁלֹא יִתְעַרְבוּ בְּעִנְיֵי, תְּהִלָּה לְאֵל, אֲנִי יוֹדֵעַ מַה שְׁאֲנִי עוֹשֶׂה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחַם כְּפָר עָלַי, וְיוֹצִיאֵנוּ מִהַצָּרָה הַזֹּאת, שְׁשֵׁם הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, תַּחֲתַי, וְיִפֹּל גְפִילָה אַחֵר גְּפִילָה, עַדִּי גִזְכָּה לְעֵשׂוֹת פְּוִרִים דִּיבְנָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ הַצְּלַחָה מְרֻבָּה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ...

כב תתקט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וְאֶרָא, כ"ב טבת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֵת כָּל מִכְתָּבֶיךָ.

רְאָה לַהֲיִוֹת סִבְלָן גְּדוֹל בְּבִיתְךָ, וְאֵל תַּעֲנֶה לְאַשְׁתְּךָ שׁוּם דְּבָר, אִפְלוּ שֶׁהִיא מַצְעֶרֶת אוֹתְךָ וְכוּ'. זְכוֹר תִּזְכֹּר, כִּי הָאִשָּׁה הִיא "עֶצֶם מַעֲצָמִי וּבִשָּׁר מִבְּשָׁרִי, לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה, כִּי מֵאִישׁ לְקַחְתָּ זֹאת" (בְּרֵאשִׁית ב, כג); וְעַל-כֵּן מַה שֶׁהָאָדָם סוֹבֵל מֵאַשְׁתּוֹ, הוּא צְרִיךְ לְדַעַת,

כי מאיש לקחה זאת... ומה שיך שיד זמין תהיה בכעס על רגל שמאל שמכאיבה... ולכן אם האדם רוצה אשה טובה, עליו לשוב בתשובה שלמה, ובזה שיחזור בתשובה, וידם וישתק על בזיונו שבא לו מאשתו, אז יזכה — עונותיו, שתעזור לו בעולם הזה ובעולמות הבא. וראוי לך ללמד עכשו "תקון יד" מתקוני זהר, וזה יועיל לך הרבה בשלום-בית, ותדקדק היטב על כל מלה, וכן תלמד את התורה פ"ז בלקוטי-מוהר"ן, חלק ב', וזה יועיל לך מאד מאד.

ובכלל טוב מאד מאד, שתמסר נפשך לעשות רק טובות לאשתך, ואפלו שתחזיר לך בזיונות ובגדופים וכו', עם כל זאת אמה תדבר עמה בצורה יפה, ותקנה לה תמיד מתנות, ותכבדה ותתקרה מאד מאד, ואז תראה איהו שהכל ישתנה בעזרתו יתברך.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

כב תתקי.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וארא, כ"ג טבת ה'תשנ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל גשות אנשי שלומנו היקרים, "חסדי פרסלב" ביבנאל, הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, ויברכם בכל הברכות הפתובות בתורה.

אין מלים בפני להודות לכם על גדל החסד הנם שאתם עושים בשבילי, שאתם מתפללים עבורנו, ואני מאד מאד מעריך את זה, כי רבנו ז"ל הפליג מאד בתפלת הנשים, ואמר: כשאשה מתפללת להקדוש-ברוך-הוא, ובפרט בשעה שמורידה דמעות בעת התפלה, אז היא שוכרת את כל החומות הסגורות. ולכן תודה רבה על כל התפלות שאתן מתפללות בעדי, אני רואה הרבה שנויים לטובה, בן יעזר, שתמשכנה להתפלל בעדי ועל בני ביתי, ואהיה לכן אסיר תודה.

תחזקנה את עצמכן ביחד באהבה יוצאת מן הפלל, כמו

משפחה אחת, ואשה תעזר לרעותה, ואיפה שרק צריכים לעזר, תהיינה מתנדבות לעזר, ובזכות זה תזכו לבנים ולבנות צדיקים וצדקניות, כי מה שהאדם עושה לאחרים — זה הוא מקבל בעצמו, אם אדם מוסר את נפשו בעבור זולתו, הקדוש-ברוך-הוא משלם לו עם ילדים טובים, ולכן בדור הזה, שהוא דור הכי קשה שהיה לעם ישראל מאז היה לגוי, כי יש בעולם נסיונות קשים ומרים, שההפקרות גדולה מאד, הן הפטרות והאפיקורסות, והן השחץ והזמא וכו' וכו', ואנחנו צריכים רחמים רבים עם ילדינו, בזכות זה שתעורנה אחת לשניה, הן לקחת את הילדים ולשמר עליהם בעת שמחה, והן להשתתף באיזו שמחה ולעזר, בזכות זה יפתחו לכן שערי הרחמים והרצון, שערי החמלה, שערי ההצלחה וההשפעה מרבה מהשמים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכן, שתזכינה לבריאות השלמה, ותגדלנה את ילדיכן בקלות, ונזכה לילדים קדושים וטהורים, צדיקים וצדקניות.
המאחל לכן ברכה והצלחה מן השמים...

כל מי מכן שיש לה איזו בקשה, שלא תהסס לכתב לי בפרטי פרטיות, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שאזכה לענות לכן ולעזר לכן.

כב תתקיא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וארא, כ"ג טבת ה'תשנ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי הנקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו ואיר.

לנכון קבלתי את מכתבך הארוך כבר כמה פעמים, אך מרב טרדותי, לא הייתה היכלת לענות לך תכף-ומיד כרצונך.

מה אמר לך! כל מכתב ומכתב שאתה כותב לי — זו חיות

מִיחֲדָת, וּמֵה שְׁזָה יוֹתֵר אַרְף, זֶה יוֹתֵר מִחֲזֵה אוֹתִי, כִּי לְבִי וּמַחִי שָׁם
אֲתָכֶם כָּל הַיָּמִים, וְאֲנִי צָרִיף לְדַעַת בְּדִיּוּק כָּל פֶּרֶט וּפְרָט מֵה שְׁקוֹרָה
שָׁמָּה, כְּדִי שְׂאוּכַל לְתַקֵּן תִּכְרָף־וּמִיד מֵה שְׁצָרִיף תִּקּוּן.

אודות השְׁלֵט, בְּנֻדָּאֵי זֶה עֲנִין נִפְלָא, וְיִהְיֶה מִשְׁהוּ יָפָה, וְאֵת
הַנֶּסֶח תַּנְסַח עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, כִּי הָרִי זְמַנֵּי הַתְּפִלָּה בְּפֶרֶט שֶׁל
וְתִיקִין מִשְׁתַּנִּים וְכוּ'.

אודות הַכּוֹלָל לְעָרְב, בְּנֻדָּאֵי זֶה רְעִיוֹן מִצִּין מֵאֵד מֵה שְׁהֲצַעַתָּ,
אֲבָל לְדַעַמִּי, קִדְם צָרִיף לְהַתְּבַסֵּס הַכּוֹלָל בְּקָר, וְאִם תִּרְאֶה שְׁזָה הוֹלֵף
כְּבָר הַיֵּטֵב, אִזּוּ יִכּוּלִים לְהַתְּחִיל מֵרֵאש־חֲדָשׁ שְׁבֵט הַבָּא עֲלֵינוּ
לְטוֹבָה, שֶׁהוּא בְּשָׁבוּעַ הַבָּא, אֲבָל צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת אִיזוֹ תִּכְנִית יָפָה,
וְכֵן מֵה שְׁהֲצַעַתָּ לְלַמֵּד, זֶה גַם־כֵּן רְעִיוֹן נִפְלָא, אֲבָל אֵתָה צָרִיף
לְהִבִּין, שְׁזָה יִהְיֶה עֲלֶיךָ עִמָּס מְאֹד מְאֹד גְּדוֹל, לְהִיּוֹת בְּבֵית־הַכְּנֻסֶת
הַזֶּה בְּעָרְב וְהֵן בְּבִקְרָה, וְאִם אֵתָה יִכּוּל לְתַפְסֵס אֵת מִיִּשְׁהוּ, שֶׁהוּא יִהְיֶה
אֲחֵרָאֵי לַעַת עָרְב, אִין יוֹתֵר טוֹב מִזֶּה, כִּי אִם לוֹקְחִים עַל עֲצָמָם
יוֹתֵר מֵהַכּוֹחֹת אִזּוּ יִתְבַּטֵּל, וְחֻבֵּל שִׁיתְבַּטֵּל הַמַּגִּין שֶׁל וְתִיקִין, שְׁזָה
עֲנִין נִפְלָא מְאֹד מְאֹד, וּבְפֶרֶט כְּשִׁלּוּמִדִּים קִדְם מִשְׁנִיּוֹת, זֶה מִמֶּשׁ
חִיּוֹת אֲחֵרֵת כָּל הַיּוֹם, כִּי מִי שְׁמַתְפַּלֵּל וְתִיקִין יֵשׁ לוֹ אֲרִיכוֹת יָמִים...
הִינוּ שְׁכָל יוֹם וְיוֹם אַרְף לְפָנָיו.

קִבְלֵתִי כַּמָּה דּוּחוֹ"ת מִכַּמָּה אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְהֵם מְסַפְּרִים לִי,
שֶׁהֲגֵדֵר נִפְלָאָה מְאֹד, וְכֵן בֵּית־הַמְּדֻרָשׁ קִבֵּל צוּרָה אֲחֵרֵת, כִּף צָרִיף
לְהִיּוֹת, שְׁבֵית־הַמְּדֻרָשׁ הוּא מִשְׁכָּן הַשְּׁכִינָה, וְעַל־כֵּן תִּדְאָג עַל זֶה,
וְאֵל תִּסְתַּכֵּל עַל הַמְּנִיעוֹת שֵׁישׁ לָהּ, אֲדַרְבָּה, תִּדַע שֶׁרַק בְּזִכּוֹת זֶה
יִכְנַס לָהּ עוֹד שְׁפַע וְעוֹד שְׁפַע, כִּי כְּשִׁעוֹסְקִים בְּצָרְכֵי צְבוּר בְּאַמּוּנָה,
הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְשַׁלֵּם שְׁכָרוֹ בְּזֶה וּבְכָא לְנִצַּח נִצְחִים.

אודות הַחֲסָרוֹן, בְּנֻדָּאֵי אֵתָה צָרִיף לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד מִכְּפָרְטִים
אֲשֵׁרָאֵי, שְׁזָה סֵתָם מְכַנִּים רַבִּית וְרַבִּית דְּרַבִּית וְכוּ' וּמִסְתַּבְּכִים בְּזֶה,
תַּעֲשֶׂה כְּמוֹ שְׂאֵתָה בְּעֲצָמָךְ כּוֹתֵב, שְׂאֵתָה מְפִיר אֵת עֲצָמָךְ, וְאֵתָה לֹא
רוֹצֶה לְהַכְּנֵס בְּחוֹבוֹת, וְכִף הוּא רְצוֹן רַבְּנוּ ז"ל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׁאֵנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד, וּתְבַשֵּׁר לִי תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

פּה תִקְבַּל מִכְּתָב כָּלְלִי, וְתִתְּלֶה אֶת זֶה עַל לִיחַ הַמּוֹדְעוֹת, וְגַם
מִכְּתָב כָּלְלִי לְנָשִׁים שְׁ... תַחֲזִיחַ תְּצַלֵּם וְתַחֲלֶקֶם בֵּין נָשׁוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנו, שְׁמָאֵד מְאֹד מְכָרַח אוֹלֵי לְחַלְקוֹ בְּיוֹם רְבִיעֵי בַעַת הַשְּׁעוֹר.

כּב תתקײב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֶדֶר וְאָרָא, כ"ג טַבַּת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְיָדֵי ... גְרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְּתָבְךָ.

אוֹדוֹת הַבַּעַל קוֹרָא וְכוּ', לְדַעַתִּי, אֵינִי זֶה מְעַכֵּב כָּלְלִי, אֲדַרְבָּה
שְׁיִהְיֶה רְגִיל בְּבֵית מִדְרָשְׁנוּ, וּלְבִסּוֹף יִחְזוֹר בְּתִשׁוּבָה, וְיִהְיֶה נַעֲשֶׂה
אַחַד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְכִבֵּר הִיָּה לְעוֹלָמִים סְפוּרִים כְּאֵלוּ, עוֹד מִזְמַן
מוֹהֲרַנ"ת ז"ל, שְׁנִכְנַס אָדָם מִחַלְלֵי שַׁבַּת, וּבַעַת כְּתָר הַגְּבִיּה יָדָיו,
וְרָאוּ שֶׁהוּא דָּיו טָרִי, שְׁהִיָּה כּוֹתֵב בְּשַׁבַּת, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְרָצוּ אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ לְדַחֲפוֹ, וְלֹא הִרְשָׁה מוֹהֲרַנ"ת ז"ל, וּלְבִסּוֹף חִזַּר בְּתִשׁוּבָה.
וְכֵן בְּזִמְנֵי ר' נַחֲמָן טוֹלְטְשֵׁינְעֶר ז"ל, הָיוּ עוֹשִׂים מִגֵּן בְּשַׁעַת שְׁמוֹנֶה
בְּשַׁבַּת, וּמְחוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְאָמְרוּ, שְׁזֵה אַחַר זְמַן קְרִיאַת שְׁמַע, מִי
שָׁקָם בְּחִצּוֹת וּמִתְפִּלֵּל וְתִקְיָן, יֵשׁ לוֹ זְכוּת לְהַתְפַּלֵּל בְּקִלּוּזֵי, וּמִי
שְׁאֵינּוּ מְקִיִּים אֶת זֶה, שְׁיִלָּךְ לְבֵית-מִדְרָשׁ אַחַר וְלֹא אֲצַלְנוּ, וְהוּא
הַתְּעַקֵּשׁ וְאָמַר: אֲדַרְבָּה, אִם הֵם בָּאִים לְכָאן, לְבִסּוֹף יִהְיֶה מֵאֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ, וְכֵן הִיָּה. וְסִפֵּר לִי ר' לֹוִי יִצְחָק ז"ל, שְׁגַם בְּיָמָיו הִיָּה דְבַר
כְּזֶה, שְׁעָשׂוּ מִגֵּן מְאֹד בְּכָל יוֹם בְּקִלּוּזֵי, וְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַעוֹבְדִים
הָיוּ מְאֹד נִגְדָּה זֶה, כִּי הִיָּה כְּבֵר אַחַר זְמַן קְרִיאַת שְׁמַע, וְהוּא הַתְּעַקֵּשׁ

לא לבטל את המנגן, כי אם מתפללים אצלנו, לבסוף יתקרבו, וכמו
בגדון דיין.

ואודות השפלות וכו' זהו זה, כמו שאמר רבנו ו"ל בלקוטי-
מוהר"ן, חלק ב', סימן ע"ב.

אקוה שתלית את המכתב כללי.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

כב תתקיג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וארא, כ"ד טבת ה'תשנ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך הארוך.

מה אמר לך, ידידי היקר! אל תחשב כרגע שיש לי איזו
חלישות הדעת או הקפדה עליך, חס ושלום, רק כתבתי לך מכתב
התחזקות. ובענין ... אתה יודע שאני לא מקבל בדיוק את הדברים
כמו שהוא אומר, אבל סתם כתבתי לך, שתדע שאני לא עושה
עולה לאף אחד, ולמעשה, העבר למד אותנו, כי אי אפשר שיהיה
מעון בלי מנהלת, ולקחנו את ... רק לנסיון, פי היא אשה קצת
תקיפה, וצריכים לשמר על הנקיון וכו', וכן בענין התשלומים וכו',
אבל לא שהיא תהיה בעלת הבית, והיא לא תקבע שום דבר, הכל
הולך דרך ... והיא מתעצת אתי על כל דבר. ולכן אל תחשב
שאנחנו עושים פה איזו פשרה וכו' וכו'.

כל הענין שיצאנו הוא רק, שכל ידידינו יעצו לנו שנפגס שם,
ונקבל את הבגין וכו', ולבסוף נתגלה, שכל זמן שאנחנו לא נהיה
רב פה, לא נקבל שום דבר, וזו המציאות המרה, ולכן מאחר שכבר
נגע בחנוף ילדינו, אמרתי ויהי מה, צריכים לעזוב, ואף שכלם

אומרים שחבל שאתם עוזבים וכו', עם כל זאת איני מתחרט כרגע, וזה לנו למוד לקח, שעם חלונים אי אפשר להתערב כלל, כי מה להתערב עם אחרים, צריכים רחמים רבים אפלו בין הדתיים וכו' וכו', שלא ישפיעו מדעות זרות וכו' וכו', על אחת כמה וכמה באין ערף עם חלוניים, וזה היה לנו לקח טוב על להבא.

מה אמר לך, ידידי היקר! אין לנו במה להתבייש מהחנוף שמקבלים ילדינו, ואתה צריך לזכור, שהבן שלך עוד מעט יהיה בר-מצוה, ויכנס ללמד אצלנו, ומה שקורה עם הבחורים פה, אין מלים לפרש כלל, את גדל ההתמדה שמתמידים אין בכל העולם כלו, התמדה פזו בלי שום גזמא כלל, והיו ילדים פראיים ושובבים וכו' וכו', ועכשו לאט לאט השתנו לגמרי, והם בעלי דרך ארץ גדולה, ואל תשכח שלא היה להם שום רקע כלל, מה שאין פן הבן שלך שעובר מכתה א"ב עד גיל הבר-מצוה, כשיבוא פאן, אני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שיהיה חדוש. ותזכור את זה היטב, אכל צריכים כבר להתחיל להתפלל שהכל ילך בקלות, לא-כן אם היה בעיר גדולה, מי יודע להיכן היה מתדדד, חס ושלום, חס ושלום. ועל-פן ראה לדון אותי לכף זכות, ואני מצדי אין לי שום הקפדה עליך כלל, אדרבה, אתה חקוק בפנימיות לבבי לטוב כל הימים, ולא קבלנו שום לשון-הרע מ... גרו יאיר.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב תתקיד.

בעזרת השם תתברך, יום שלישי לסדר וארא, כ"ד בטבת ה'תשנ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל פלילות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", תלמידי "היכל-הקדוש", די בכל אתר ואתר, הנו"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרם ויצילם מפל

צרה ומפל צוקה, מפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, אמן.

אחי ורעי היקרים! חסדי השם יתברך, שאנחנו זוכים עוד פעם בזה העולם לדבר מרבנו ו"ל, אשר הזכות הזו אין לתאר ואין לשער כלל. וכל זמן שאנחנו מלבשים בלבוש הגשמי והחמרי, לא נזכה להבין את גדלת הענין הזה.

יש דבור מרבנו ו"ל, שאמר פעם בזה הלשון: אווא א הרהור תשובה, נעמט זיך דאס [איפה שנמצא איזה הרהור תשובה, זה נמשך ממני]; והסבירו אנשי שלומנו, שמאז שירדה נשמתו של רבנו ו"ל לזה העולם, ובפרט מאז שגלה רבנו ו"ל את הגלוי הנורא והנפלא, שמוכא (לקוטי מוה"ר, חלק א', סימן רפב), שצריכים לדון את כל אחד לכף זכות, ולמצא בכל אחד את הנקדה הטובה שיש בו, אזי כל הרהורי תשובה שיש בעולם, נמשכים מרבנו ו"ל. עד לפני דור או שני דורות השיחה הזו היתה אולי גזמא, שלא הבינו אותה. אך אנחנו מאמינים, שכל שיחה ושיחה של רבנו ו"ל — זהו זה כמו שאמר רבנו ו"ל בדיוק, בלי שום כחל ושרק ממש, בבחינת: יקב הדין את החר, אין אחרת! ולא לומר: "אכל יש שיחות, שאין זה יכול להיות". אלא לומר: "אינני מבין. ואם אינני מבין, יש לי עוד הרבה לעבד על עצמי, עוד הרבה ללמד, עד שאזכה להבין". השיחה הזו הנה קשה להבינה עד לפני דור. בדור הזה רואים בחוש, איך שדברי רבנו ו"ל הם קדש הקדשים, שאמר: איפה שיש הרהור תשובה, זה נמשך ממני; פי יש התעוררות כל-כף חזקה בכל העולם לתשובה בכלליות, ובארץ ישראל בפרטיות. התעוררות כזו לתשובה, שעוד לא הנה בכל הדורות.

לזאת, אנשי שלומנו היקרים! באו וננצל את ההתעוררות לתשובה הזו, ונפיץ את ספרי רבנו ו"ל בכל הארץ לארפה ולרחבה, פי רחמנא לישזבן, זה לעמת זה עומדים הקלפות והסטרך אחרא והמסיון, ימח שמם וזכרם, ורוצים רק להשכיח את שם השם מעם ישראל. הערכ-רב לקחו על עצמם משימה — להעביר על הדת את

נשמות ישראל, שזו הייתה התכנית של הטמא הידוע, שהמציא את הרעיון הטמא, שהפתרון הסופי — שיעביר את עם ישראל אל הנצרות, עפרא לפומייהו. ואנו עדים, שזה מאה שנה מאז שקם הרעיון הטמא, ומליונים מנשמות ישראל העבירו אותם על הדת. אבל מוהרנ"ת ו"ל קדם הסתלקותו אמר: טריף פסול מתגברים בעולם, הינו כל מיני ספרי מינים ואפיקורסים מתפשטים בעולם, אבל אני מקנה, שעלה אחד מספרי רבנו ו"ל יהיה תקון על הכל. אנחנו עדים, שבכל יום יוצאים כל מיני חוכרות של נאוף, כפירות, שקוץ, ערום ותעוב, ומכשילים את נשמות ישראל, ובפרט הטלוויזיה, שמלאה שקוץ, תעוב, זהום, ערום, מהסוג הגרוע ביותר — טלוויזיה על כבלים, רחמנא לצלן, מה שמראים שם, וכן וידיאו, כל מיני זבל ולכלוך, והולכים עד הסוף, רחמנא לישזבן, להכשיל את נשמות ישראל. אזי אנחנו צריכים זה לעמת זה ללחם עם הטמאה, ולהגביר את הקרשה, וללכת להפיץ ספרי רבנו ו"ל; כל מי שיודע בנפשו שחטא ועשה מעשים מגנים, התקון שלו — להפיץ את אור רבנו ו"ל בעולם, על ידי ספרי רבנו ו"ל. לזאת אבקש את אנשי שלומנו היקרים, ראו להתאחד יחד, ותעשו כל מיני מאמצים בעולם, שכל אחד ואחד מהם ישתדל ויהיה שתף בעסק הקדוש והנורא הזה של הפצת החוכרות והקונטרסים, שזו זכות הרבים גדולה מאד. לזאת מי שרק יכול לנדב להדפיס קונטרס, ולכתב שם את שמו ושם אשתו והילדים, והזכות הזו תגן עליו מכל מיני צרות ויסורים. שומעים בכל יום מחלות ונחלאים רעים אצל אנשים צעירים, רחמנא לצלן. ואנחנו צריכים המון זכויות, ובפרט שאין פנינו יפות כלל. לזאת מי שרק יכול להדפיס אינה קונטרס על שמו או על שם קרובי משפחה החיים, וכן על אלו ששקבו חיים לכל חי, זו זכות כזו שאין למעלה הימנה, זכות הרבים גדולה מאד, ותקון נורא ונפלא מאד.

והעולה על הכל — שצריכים ללכת להפיץ את הקונטרסים והחוכרות ביתר שאת וביתר עז, וכן את הספרים הקדושים, כי עלינו נפל החוב למלא את כל ארץ ישראל עם ספרי רבנו ו"ל, עם

אור רבנו ז"ל. מי שִׁיכוֹל לְדַרְשׁ דְּרָשׁוֹת — תְּבֵא עָלָיו בְּרָכָה! מי שִׁיכוֹל לְהַפִּיץ — תְּבֵא עָלָיו בְּרָכָה; כִּי עָלֵינוּ נִפְלְאָה חוֹבַת הַיּוֹם, וְעָלֵינוּ לְרֵאוֹת לַעֲשׂוֹת אֶת זֹאת בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה. אַךְ זֶה לַעֲמַת זֶה הַמְּסִינִן, יִמַּח שָׁמַם וְזָכַרְם, יֵשׁ לָהֶם תְּכֵנִית לְמַלְאוֹת אֶת כָּל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּכַפִּירוֹת וְאִפְיִקוּרְסוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְהַעֲרִב־רַב יֵשׁ לָהֶם תְּכֵנִית לְמַלְא אֶת כָּל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל עִם נְאוּף, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבּוּ, וְאִם עַד עֵתָה לֹא הִסְפִּיקוּ לְטַמֵּא אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל עִם נְאוּף, שְׁקוּץ, תַּעֲוֵב, כְּפִירוֹת וְאִפְיִקוּרְסוֹת, עֵתָה רוֹצִים לַעֲשׂוֹת זֹאת עִם כָּל הַכַּחוֹת. לְזֹאת מְנַח עָלֵינוּ הַחוֹב לַעֲשׂוֹת זֶה לַעֲמַת זֶה — לְקִרְבַּ נְפִשׁוֹת אֶל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא. וְמָה שָׁרַק אָנוּ יְכוּלִים — עָלֵינוּ לַעֲשׂוֹת; עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, חֲסִידֵי בְרִסְלָב, מְנַח הַחוֹב — לְדַרְשׁ דְּרָשׁוֹת בְּרַבִּים, וְלַעֲשׂוֹת כְּנִסִּים, וְלִגְלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּכָל הָעוֹלָם, וּבַפֶּרֶט בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה — בְּגִלּוֹי כְּזֶה, שְׁעוֹד לֹא הָיָה. וְעָלֵינוּ לְהַשְׁתַּדֵּל מְאֹד אַחַת וּלְתַמִּיד לְסַתֵּם אֶת הַטְּמָאָה, וְזֶה תְּלוּי כְּפִי שְׁאָנוּ נִמְסַר נַפְשֵׁנוּ בְּעַבּוֹר הָעַבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת. וְלֹא לְפָטֹר עֲצָמְכֶם וְלוֹמַר: "חֲבֵרֵי יַעֲשֶׂה בְּשִׁבְלִי אֶת הָעַבּוּדָה, וְאֲנִי אֲשַׁב בְּבֵית", אֲלֵא עָלֵיכֶם לְזָכֹר, שְׁכַשֵּׁם שְׁאַתֶּם בְּעֲצָמְכֶם שׁוֹתִים וְאוֹכְלִים וְיֹשְׁנִים, וְאֵינְכֶם אוֹמְרִים: "חֲבֵרֵי יַעֲשֶׂה זֹאת בְּשִׁבְלִי", כִּי עָלֵיכֶם לְפָרְסֵם דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם. וּבַפֶּרֶט שְׁעָלֵינוּ לְזָכֹר הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב מִי אָנוּ וְמָה עֲשִׂינוּ וְאֵיךְ פָּגַמְנוּ, וּמִי יוֹדֵעַ כַּמָּה גְּלוּלִים, חֵס וְשְׁלוֹם, נִצְטָרֵךְ לְהִתְגַּלְּגֵל בְּזֶה הָעוֹלָם לְתַקֵּן מַעֲשֵׂינוּ, אֲבָל בְּזֶה שְׁנִלֵּךְ וְנִפְיץ אֶת אור וְסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, יִמְחַל לָנוּ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עַל הַכֹּל. וְכֵן אָמַר רַבְּנוּ ז"ל: בְּזֶה שְׁמַקְרִבִים אֲחֵרִים לְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא — יִמְחַל לָנוּ עַל כָּל חֲטָאֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ הַמְרַבִּים. לְכֵן מְנַח הַחוֹב עַל כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְהִתְחִיל לְהַפִּיץ בִּיטָר שְׁאֵת וּבִיטָר עַז, וְלֹא לְהִסְתַּפֵּל עַל אֶף אֶחָד. מָה יֵשׁ לָנוּ לְהַתְּבַיֵּשׁ — אָמַר רַבְּנוּ ז"ל. לְזֹאת, מִי שִׁיכוֹל לְהַפִּיץ אֶת הַקּוֹנְטְרַסִים וְהַחוֹבְרוֹת, יַעֲשֶׂה זֹאת בְּמֶרֶץ הַכִּי גְדוֹל; הֵן בֵּין הַתְּרָדִים וְהֵן בֵּין הַחִילוּנִים! עָלֵינוּ לְקִרְבַּ עֵתָה אֶת כָּל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל דְּרֹךְ רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא גִלּוֹי אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת כְּלָל; לִגְלוֹת לְכָלֵם אֶת הָעֲצָה שֶׁל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, שְׁעֲצָה זוֹ עוֹלָה עַל כָּל הָעֲצוֹת. וְאָמַר מוֹהַרְנֵי"ת ז"ל,

שְׁעַל כָּל הַעֲצוֹת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם יְכוּל לֹאמַר וּלְהִרְאוֹת בְּדִיוֹק הַהֶפֶךְ, אָבֵל עַל הַעֲצָה שֶׁל תְּפִלָּה, אֵינְנוּ יְכוּל לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבָר, כִּי יִהְיֶה אִיךְ שְׂיִהְיֶה וְיִהְיֶה מֵה שְׂיִהְיֶה אִם רוּצָה לְהַפִּיל אוֹתִי, אָנִי כְּבָר עוֹשֶׂה מִזֶּה תְּפִלָּה: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, הַסֵּמ"ךְ-מ"ם מִתְפַּשֵּׁט עָלַי! רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, הַסֵּמ"ךְ-מ"ם רוּצָה לַעֲקֹר אוֹתִי מִמֶּךָ!" עַל-כֵּן כָּל אֲשֶׁר חָפֵץ לְהַפִּילֵנִי, אָנִי עוֹשֶׂה מִזֶּה הַתְּבוּדוֹת, וּבֵינן כֶּף הוּא מְכַרַח לְהַתְּבַטֵּל. וְזוֹ הַמַּעֲלָה שֶׁל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, שֶׁכָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ צָרִיךְ לְהַתְּבוּדֵד בְּכָל יוֹם אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲפִלוּ חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְלִסְפֹּר לוֹ יִתְבָּרַךְ מִפְּעַם לְפְעַם מֶה עָשָׂה עַד כֹּה, וְלֹאמַר: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אָנִי נוֹתֵן לָךְ דִּין וְחֻשְׁבוֹן מֶה עֲשִׂיתִי!" וְכוּ בְּרַגַע שְׂאָדָם מִסְפֹּר לוֹ יִתְבָּרַךְ מֵה שֶׁעָשָׂה, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל לוֹ כָּל עֲוֹנוֹתָיו. כִּמְאֹמְרָם ו"ל (שְׁמוֹת רַבָּה, פָּרָשָׁה כֹּא, סִימָן ג'): כָּל מִי שֶׁהוּא עוֹשֶׂה רְצוֹן הַמָּקוֹם, וְיִמְכֹּן אֶת לְבוֹ בַתְּפִלָּה — שׁוֹמֵעַ לוֹ בְּעוֹלָם הֵנָּה וְכֵן לְעֵתִיד לְכוּא; אָדָם שְׂאִין לוֹ שׁוּם רְצוֹן אַחֵר רַק לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמִתְבוּדֵד לְפָנָיו, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹמֵעוֹ בְּעוֹלָם הֵנָּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

לְזֹאת, אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! הַחֲזִיקוּ עֲצֻמְכֶם בְּיַתֵּד, תְּצַאוּ מִהַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, וְתִסְפְּרוּ הַכֹּל לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כָּל דְּבָר קֶטָן שֶׁעוֹבֵר עָלֵיכֶם, וְעַל-יְדֵי-זֶה מִמִּילָא יִתְבַטְּלוּ מִכֶּם כָּל הַרְצוֹנוֹת הַפְּסוּלִים; כִּי אִם תֵּאמְרוּ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם וְיוֹם מֶה עֲשִׂיתֶם, וּמֶה תִּשְׁבַּתֶּם, וּמֶה תְּבַרְתֶּם, לְבִסוּף זֶה יִמְנַע אֶתְכֶם לֹא לַעֲשׂוֹת יוֹתֵר שְׁטִיּוֹת, לֹא לְחַשֵּׁב שְׁטִיּוֹת וְלֹא לְדַבֵּר שְׁטִיּוֹת, כִּי אִם מִסְפָּרִים לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְבִסוּף מִתְבַּיְשִׁים.

רַבִּי נְפֹתְלִי, תְּלַמִּיד רַבְּנוּ ו"ל, אָמַר, שֶׁבְּכָל פְּעַם שֶׁבָּא אֶל רַבְּנוּ ו"ל, אָמַר לוֹ רַבְּנוּ ו"ל מֶה תִּשָּׁב, עַד שֶׁרַבִּי נְפֹתְלִי כָּל-כֶּף פָּחַד לְחַשֵּׁב דְּבָרִים שְׂאִינֵם שְׂיָכִים לַעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּי רַבְּנוּ ו"ל יֹאמַר לוֹ: נְפֹתְלִי, מֶה תִּשְׁבַּתְּ?! וְאָמְרוּ עַל זֶה אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂאִם אָדָם מְרַגֵּיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִסְפֹּר לוֹ יִתְבָּרַךְ אֶת הַמַּחְשְׁבוֹת שֶׁלוֹ, אֶת הַדְּבוּרִים וְהַמַּעֲשִׂים שֶׁלוֹ, אֲפִלוּ שֶׁמְגַנִּים הֵם מְאֹד, הֵינּוּ שְׂיֵשׁ לוֹ מַחְשְׁבוֹת רְעוֹת וְהַרְהוּרִים מְגַנִּים, וּמְדַבֵּר

לשוֹן־הָרֶע, רְכִילוֹת וְלִצְנוּת, וְעוֹשֶׂה מַעֲשִׂים מְגַנִּים, כַּאֲשֶׁר מְסַפֵּר
 לְהַקְדוּשׁ־בְרוּךְ־הוּא, לְבִסוּף יִתְבַּיֵּשׁ לְדַבֵּר רַע, לַעֲשׂוֹת רַע וְלַחֲשֹׁב
 רַע, כִּי אֵיךְ יָבוֹא לִפְנֵי יִתְבַּרֵךְ וַיֹּאמֶר: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, עוֹד פַּעַם
 דִּבַּרְתִּי לְשׁוֹן־הָרֶע, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, עוֹד פַּעַם הִרְהוּרְתִי הִרְהוּרִים
 רָעִים וּמַחֲשָׁבוֹת זָרוֹת בְּאִמְצַע הַתְּפִלָּה, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, עוֹד פַּעַם
 עֲשִׂיתִי מַעֲשִׂים מְגַנִּים" וְכַדּוּמָה. אִם אָדָם מְסַפֵּר לְהַקְדוּשׁ־בְרוּךְ־הוּא
 כֹּל אֲשֶׁר עוֹבֵר עָלָיו, זֶה בְּעִצְמוֹ מוֹנֵעַ אוֹתוֹ שְׁלֹא יַעֲשֶׂה. וְאָדָם צָרִיךְ
 לְהִיטוֹת כָּל־כֶּף קְרוֹב אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, שְׂיִדַע שְׂאִין לוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק
 הַקְדוּשׁ־בְרוּךְ־הוּא. וְאִם מִתְנַהֲגִים בְּאִפְן הַזֶּה, כֹּל הַחַיִּים הוֹלְכִים
 בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרִי. וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (דְּבָרִים רַבָּה, פְּרָשָׁה
 ב', סִמָּן א'), זֶה סִימָן שֶׁנִּתְקַבְּלָה תְּפִלָּתוֹ — אִם פָּנוּ אָדָם בְּתְפִלָּה;
 כִּי אִם אָדָם מְרַגֵּל עֲצָמוֹ יִהְיֶה מָה שְׂיִהְיֶה וַיִּהְיֶה אֵיךְ שְׂיִהְיֶה, אֲנִי
 מְסַפֵּר כֹּל דְּבַר לְהַקְדוּשׁ־בְרוּךְ־הוּא, יֵהָא מְבֻטָח, שֶׁתְּפִלָּתוֹ נִשְׁמָעַת;
 כִּי אִין לוֹ אֵף אֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם רַק הַקְדוּשׁ־בְרוּךְ־הוּא! אִין סָפֵק,
 שְׁעוֹבֵר עַל כֹּל אֶחָד צָרוֹת וְיִסּוּרִים, אֵף יֵשׁ בְּזֶה כְּוָנָה עֲלִיוֹנָה.
 הַקְדוּשׁ־בְרוּךְ־הוּא מְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וַיֵּשׁ בְּזֶה כְּוָנָה
 עֲמָקָה, אֲבָל אֵינְנוּ מְבִינִים אוֹתָהּ, וְנִתְפַקְּדֵנוּ לְרָאוֹת שְׁלֹא יִהְיֶה לָנוּ
 קְשִׁיוֹת עָלָיו יִתְבַּרֵךְ. כַּמֵּאֲמַר רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטִי־מוֹהֲרָן, חֵלֶק ב', סִמָּן נב):
 אֲשֶׁרִי הָאָדָם שְׂאִין לוֹ קְשִׁיוֹת עַל הַקְדוּשׁ־בְרוּךְ־הוּא; כִּי הַהֶכְרַח
 שְׂיִהְיֶה קְשִׁיוֹת עָלָיו יִתְבַּרֵךְ, כִּי אֵיךְ אֲנַחְנוּ בְּשׂוֹר וְדָם, טָפָה סְרוּחָה,
 נְבִין הִנְהַגוּתִיו יִתְבַּרֵךְ, שֶׁהוּא אִין סוּף? ! אֵף־עַל־פִּי־כֵן אֲשֶׁרִי הָאָדָם,
 שְׂאִין לוֹ קְשִׁיוֹת, וְיודֵעַ, שְׂאֵיךְ שֶׁהַקְדוּשׁ־בְרוּךְ־הוּא עוֹשֶׂה, כֶּף צָרִיךְ
 לְהִיטוֹת, "צַדִּיק הַיּוֹ"ה בְּכֹל דְּרָכָיו וְחֹסֵד בְּכֹל מַעֲשָׂיו" (תְּהִלִּים קמ"ה);
 זֶהוּ זֶה! אֵינְנִי מְבִין, אֵינְנִי צָרִיךְ לְהִבִּין וְכוּ', אֵף אֲנִי מֵאֲמִין בְּאִמוּנָה
 שְׁלָמָה, שְׂמָה שֶׁהַקְדוּשׁ־בְרוּךְ־הוּא עוֹשֶׂה, זֶה לְטוֹבָה גְּמוּרָה, אֵף שְׁלִי
 יוֹצֵא רַע מִזֶּה, אֵינְנִי יודֵעַ כָּלוּם! לְזֹאת, עַל הָאָדָם לְמַסֵּר עֲצָמוֹ
 לְגַמְרִי אֶל הַקְדוּשׁ־בְרוּךְ־הוּא, וַיִּהְיֶה רַגִּיל לֹאֲמַר (דְּבָרִים לב, ד): "הַצּוּר
 תָּמִים פַּעֲלוֹ, כִּי כֹל דְּרָכָיו מִשְׁפָּט, אֶל אִמוּנָה וְאִין עוֹל, צַדִּיק וְיֹשֵׁר
 הוּא"; מָה שֶׁהַקְדוּשׁ־בְרוּךְ־הוּא עוֹשֶׂה — זֶה לְטוֹבָה. אִם גִּלְף
 בְּצוּרָה כְּזוֹ, בְּדֶרֶךְ הַזֶּה, נִמְשִׁיךְ אֶת הָעוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, כַּמּוּבָא
 בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטִי־מוֹהֲרָן, חֵלֶק א', סִמָּן ד'): כִּשְׂאָדָם יודֵעַ שְׁכָל

מאורעותיו הם לטובתו, זאת הפחינה היא מעין עולם הבא; ואין טוב יותר מזה שאדם חי עם הקדוש-ברוך-הוא, נושם את הקדוש-ברוך-הוא, רואה את הקדוש-ברוך-הוא, מדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, שומע את הקדוש-ברוך-הוא, הולך עם הקדוש-ברוך-הוא. אין עוד תענוג גדול מזה! וזה מוריד מהאדם את כל העצבות והדכאון והשברון לב, ואינו צריך את אף אחד שיחזקו, אלא מחזק את כלם. וזה הכח שקבלנו מרבנו ו"ל — לחזק את כל עם ישראל! לכן עלינו נפלה חובת היום — לקרב נשמות ישראל אל הקדוש-ברוך-הוא, ועלינו ללכת ולהפיץ אור וספרי רבנו ו"ל בעולם, ולדבר עם כלם מרבנו ו"ל. יש לנו שכנים, עלינו לחזקם, לעודדם ולשמחם. ואל נאמר: אין לי דבורים, אני שבור ורצוצן, לא ולא! כי כבר אמר רבנו ו"ל (לקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קו), שידוד המלך אמר: "אשרי משכיל אל דל" — אשרי אדם המכניס שכל לדל; הינו עצה לבוא לגדלות המחין — לחזק את אחרים. כי בזה שמחזק אחרים, הוא בעצמו מתחזק.

אנשי שלומנו היקרים! מוהרנ"ת ו"ל היה רגיל לומר: בזה העולם העקר התחזקות, העקר התחזקות! ותמיד היה חוזר: נאהר "אזמרה" נאהר "אזמרה"; הינו רק התורה "אזמרה" שגלה רבנו ו"ל נוראות נפלאות בלקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רפב, שאדם צריך לדון את עצמו וכן את אחרים לכף זכות. ואם דן את עצמו לכף זכות, ממילא דן גם את אחרים לכף זכות, ולהפך — אם דן את אחרים לכף זכות, ממילא דן גם את עצמו לכף זכות. וכן בפית צריכים לדון לכף זכות את האשה והילדים, כי כל אחד שבור ורצוצן, ועובר משברים וגלים, ושבור כחרס הנשבר, ואין שום עצה, אלא על-ידי שדנים לכף זכות; כל אחד מאתנו עוברים עליו חובות, צרות ויסורים, שאין יכולים לצאת מזה, אלא על-ידי התחזקות. לזאת, עלינו להתאחד יחד, אנשי שלומנו צריכים לאהב אחד את השני. ואמר רבנו ו"ל (עין חיי-מוהר"ן, סימן רצב): אם העולם היו יודעים את גדל האהבה שתהיה ביניכם, היו מתמיהים מאד. ולכן צריך שתהיה אהבה בין אנשי שלומנו, וזה הסימן שאנו מקרבים

אֵלָיו וְ"ל, אִךְ אִם אֵין אַהֲבָה בִּינֵינוּ, סִימָן שְׁאֵינְנוּ מְקַרְבִּים לְרַבְּנוּ וְ"ל; כִּי אִם יֵשׁ אֵילֹו פְּרוּדִים בִּינֵינוּ, בּוֹדָאֵי אֵינְנוּ מְקַרְבִּים אֵלָיו כָּלֵל וְכָלֵל, אֵלֹא הַכֵּל שְׁקָר וּפּוֹלִיטִיקָה, וְכָל אֶחָד מִחֲזִיק רַק מִהַקְּבוּצָה שְׁלוֹ, מִהַפְּלֵג שְׁלוֹ, וְזֶה כְּמוֹ כָּל הַשְׁקָר הַמְּפַלְגָתִי שֶׁנֶּפּוֹץ הַיּוֹם בְּעוֹלָם, שֶׁהַכֵּל בָּא מִדּוֹר הַפְּלֵגָה, פְּלֵג, פְּלֵג, לְהַתְּפַלֵּג זֶה מִזֶּה; כִּי בִּפְתָה שֶׁל רַבְּנוּ וְ"ל, צְרִיכָה לְהִיּוֹת רַק אַחֲדוּת. הֵן אָמַת, שְׁאָמַר רַבְּנוּ וְ"ל: אֲנִי אֶעֱשֶׂה מִכֶּם כְּתוּת כְּתוּת, וְהַפְּרוּשׁ לְזֶה: כְּתוּת שׁוֹנוֹת שֶׁל עוֹבְדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ; הֵינּוּ, שִׁפְתָה אַחַת תַּעֲסֵק הַמּוֹן בְּתוֹרָה, כְּתָה אַחַת תַּעֲסֵק הַמּוֹן בְּתַפְלָה וְהַתְּבוּדוּת, כְּתָה אַחַת תַּעֲסֵק בְּעַבּוּדַת הַשְּׂמִחָה וְרַקוּדִים וְכוּ' וְכוּ', כִּי בְּעַבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יֵשׁ הַרְבֵּה כְּתוּת, אֲבָל עֲלֵינוּ לְהַחֲזִיק עֲצָמְנוּ בְּאַהֲבָה גְּדוֹלָה מְאֹד. וְאִם יֵשׁ אֵיזֶה פְּרוּד בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, סִימָן שְׁאֵינְנוּ מְקַרְבִּים לְרַבְּנוּ וְ"ל כָּלֵל.

לְזֹאת, אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב, עֲלֵינוּ לְרֹאוֹת, שְׁמַצְדֵנוּ אֵין מִחֻלָּקַת, מַצְדֵנוּ אֵין דִּין וּדְבָרִים וְאֵי הַבְּנוֹת, מַצְדֵנוּ יֵשׁ רַק שְׁלוֹם וְאַהֲבָה; אִם הַהוּא עוֹרֵךְ עָלֵי בִקְרַת, אוּ מְדַבֵּר עָלֵי — שְׂיֵהִי בְּרִיא, וְזוֹ הַבְּעִיָּה שְׁלוֹ, וּבְזֶה מוֹכִיחַ בְּעֵלִיל, שְׁאֵינְנוּ מְקַרְבֵי אֵל רַבְּנוּ וְ"ל. לְנוּ אִסוּר לְדַבֵּר עַל אֵף אֶחָד. הֵבָה נִתְאַחַד בְּיַחַד, מִסְפִּיק הַכְּסוּיִים שֶׁמִּסְתִּיר הַסֵּמ"ךְ־מ"ם אֶת רַבְּנוּ וְ"ל מִבְּחוּץ, שְׂיֵשׁ אַנְשֵׁים שְׁאֵינֶם לוֹמְדִים סִפְרֵי רַבְּנוּ וְ"ל, וְקוֹרְאִים עֲצָמָם עַל שֵׁם רַבְּנוּ וְ"ל, אֲשֶׁר לֹא יִתְכַן דְּבַר כְּזֶה, כִּי עַקֵּר הַהַתְּקַרְבוּת אֵל רַבְּנוּ וְ"ל, זֶה רַק עַל־יְדֵי הַלְמוּד בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים, וּבְלֵי זֶה אֵינּוּ נִקְרָא מְקַרְבֵי כָּלֵל! כְּמוֹ שְׁאוּמֵר רַבְּנוּ וְ"ל (לְקוּטִי־מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קצב), שְׁפָנִיו, שְׁכָלוּ וְחֻכְמָתוֹ גְּנוּזִים בְּתוֹךְ הַסֵּפֶר, וְעַל־כֵּן מִי שְׁלוֹמֵד יוֹתֵר סִפְרֵי רַבְּנוּ וְ"ל, אֲצָלוּ נִמְצָא רַבְּנוּ וְ"ל. מֶה לַעֲשׂוֹת — שֶׁהַסֵּמ"ךְ־מ"ם עוֹשֶׂה פְּעֻלוֹתָיו לְהַסְתִּיר וּלְהַעֲלִים דְּבַר רַבְּנוּ וְ"ל, אֲשֶׁר זֶה בְּעִיָּה גְּדוֹלָה, מִסּוּדוֹת הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיוֹן, אֲבָל עֲלֵינוּ לְהַתְּמוּדֵד עִם זֶה, וְלַדַּעַת, שְׁכָל מִינֵי שְׂגִיוֹנוֹת, שְׁאוּמְרִים עֲלֵיהֶן, שְׂזֶה בְּרֶסֶלֶב, אֵין לְזֶה שׁוֹם מְקוֹר בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ וְ"ל, אֲשֶׁר דְּבַר זֶה מְבַאֵשׁ רִיחְנוּ בְּעֵינֵי הַמַּתְנַגְדִּים, וְגוֹרֵם לְהַעֲלִים אֶת רַבְּנוּ וְ"ל, כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי וְ"ל (לְקוּטִי־מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ע'): יֵשׁ בְּגֵי־אָדָם, שְׁעַל־יְדֵי דְבוּרֵיהֶם

ומעשיהם, הם מכריחים לברח מהצדיק. לזאת אמר רבנו ז"ל (ספר המדות, אות צדיק, סימן ט): מי שאוהב את הצדיק, צריך לראות שלא יצא שם רע על הצדיק; לזאת, מי שנקרא על שם רבנו ז"ל, צריך לשמר מאד לא לחלל שם רבנו ז"ל, ולא ילך בגנבות ובגזלות, ואחר-כך יגרום שרחמנא לצלן, יאמרו: תראו מהיכן למד את זאת! לא ולא! אפה גנב מאז שהיית ילד צעיר, ובמקום להשליך את הגנבות שלך, להשליך את המעשים הרעים שלך, אפה בא לתוף חדר רבנו ז"ל, ורוצה לומר, שזה חלק מההתקרבות שלך, שמו שמים! הלא רבנו ז"ל מטהרנו מכל המדות רעות, מכל התאוות מגנות, מכל החטאים והעוונות, ואיך מלאך לך לומר, שאפה מקרב לרבנו ז"ל, בשעה שלא השלכת אחר גוף את כל ההבלים והכעור שלך?!"

לזאת, באו נתאחד יחד, נעזר זה לזה, נחזק ונעודד ונשמת זה את זה! באו ונעשה שמח בכל בית-הכנסת הנקרא על שם רבנו ז"ל, ונדאג שיהיה שם שירה, וירקדו אחר כל תפלה ותפלה, לרקד ולהגביה עצמנו שלשה טפחים למעלה מהגשמיית. נתחיל לרקד בכל יום: "בך רבנו נגילה, בך רבנו ונשמחה! איזו שמחה עלינו לשמח, שזכינו לידע מרבנו ז"ל. מה היינו עושים אם לא היינו מתודעים אליו ז"ל, הלא היינו אבודים לגמרי, מכל שכן, שזכינו להיות בראש השנה באומן, אשר אמר רבנו ז"ל, שמי שהיה אצלו על ציונו הקדוש, ובפרט בראש השנה, ראוי לו לשמח כל השנה על כך. לזאת, ראו אנשי שלומנו היקרים, להתאחד יחד ולשמח יחד, ולדבר דברי רבנו ז"ל יחד, לחזק ולעודד ולשמח זה את זה, וזה יתן לכם כח ותנופה לצאת בחוץ ולגלות לכלם את הקדוש-ברוך-הוא.

אחי ורעי היקרים! עליכם מנח החוב לדבר עם כל אחד פתוח מהקדוש-ברוך-הוא, ולשמח אותו. ואמר רבנו ז"ל לאנשי שלומנו: אם תהיו שמחים, יהיה טובה לעולם. והסבירו אנשי שלומנו למה? כי בני-אדם כל-כך שבויים ורצוצים, ומחפשים אינה אדם לדבר אתו, לשמחו, וכרגע שיש לנו את האדם הזה, אזי מרגישים אחרת.

זֶה מֵה שְׁאַנְחָנוּ רוֹאִים, שְׁאוֹמֵר רַבְּנוּ ו"ל (לקוּטֵי-מוֹהָר"ן, חֶלֶק א', סִימָן לו), שְׁצָרִיכִים לְשֹׁבֵר אֶת הַחֲרָפוֹת הַשּׁוֹרוֹת עַל הַלֵּב, עַל-יְדֵי שְׁלֹשׁ נְקֻדּוֹת: נְקֻדַּת הָרֵב, נְקֻדַּת הַחֶבֶר וְנְקֻדַּת עֲצָמוֹ, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה מְבַטְלִים אֶת כָּל הַחֲרָפוֹת הַנוֹפְלוֹת עַל לְבוֹ, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב: "חֲרָפָה שֶׁבָרָה לְבִי". לְכֵן קֹדֵם צָרִיכִים לְהִיּוֹת מְקַנְבִּים לְרַבְּנוּ ו"ל, שֶׁזֶה נְקֻדַּת הָרֵב, אַחֲרֵי-כֵן צָרִיכִים שִׁיְהִיָּה חֶבֶר טוֹב לְחֻזְקוֹ שִׁיקָיִם דְּבָרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וְזוֹהִי נְקֻדַּת הַחֶבֶר, וְאַחֲרֵי-כֵן נְקֻדַּת עֲצָמוֹ — לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִשְׁיַח לְפָנָיו כָּל אֲשֶׁר עוֹבֵר עָלָיו. אֲשֶׁרִי מִי שֶׁחֹזֵק בְּדַבְּרֵי זֶה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

רְאוּ לְקַחַת עֲצָמְכֶם בְּיַדְכֶם, וְלִשְׁמֹר עַל יְלַדִּיכֶם, כִּי רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, הַיְלָדִים נִכְשָׁלִים בַּפְּגָם הַבְּרִית. לְדַעַתִּי, צָרִיכִים לְחַתֵּן אֶת הַיְלָדִים בְּגִיל צָעִיר. אִךְ בּוֹדְאֵי הַיְלָדִים צָרִיכִים לְקַבֵּל הַקְּדָמוֹת לְזֶה, וְלֹא יְכוּלִים לְקַחַת בֶּן שֶׁל פְּלוֹנִי וּבַת שֶׁל פְּלוֹנִי וּלְשַׁדְּכֶם וּלְחַתֵּנְם, וְאַחֲרֵי-כֵן, חֵס וְשְׁלוֹם, יְהִי גְרוּשִׁין, הַשֵּׁם יִשְׁמֹר, אֲלֵא צָרִיכִים לְהַכִּין אוֹתָם; לְכֵן אֲצַלְנוּ בְּבִבְנָאֵל, אֲנַחְנוּ מְכִינִים אֶת הַבָּנִים, הֵם מְקַבְּלִים חֲנוּךְ כְּזֶה, שֶׁנַּעֲשִׂים עֲצָמָאִים בְּגִיל שֶׁל בְּנֵי הַנְּעוּרִים, וּמְקַבְּלִים הַקְּדָמוֹת כְּאֵלוֹ, אֲשֶׁר בְּמִקְוֹמוֹת אַחֲרִים בַּחוּרִים בְּנֵי עֶשְׂרִים אֵינָם מְקַבְּלִים. וְכֵן עִם הַבָּנוֹת, שֶׁמְקַבְּלוֹת הַקְּדָמוֹת כְּאֵלוֹ, שֶׁבְּמִקְוֹמוֹת אַחֲרִים, בָּנוֹת שְׂמוּנָה-עֶשְׂרִיהַ תְּשַׁע-עֶשְׂרֵה אֵינָן יוֹדְעוֹת, וְאֲצַלְנוּ הֵן בְּשִׁלּוֹת בְּגִיל צָעִיר. אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁיְבוֹא הַיּוֹם וַיִּתְחִילוּ לְבָנוֹת דִּירוֹת בְּבִבְנָאֵל, וַיְהִיָּה מְקוֹם לְכֻלָּם, אֲנוּ נִמְצָאִים מִחוּץ לִישׁוּב וְרוֹאִים אֶת הַשָּׁמַיִם בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר בַּעֲזֵרוֹת הַגְּדוּלוֹת קָשָׁה לְרְאוֹת אֶת הַשָּׁמַיִם, כִּי הַבְּנִינִים הַגְּבוּהִים מִסְּתִירִים, וּבִבְנָאֵל, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, רוֹאִים אֶת הַשָּׁמַיִם מִכָּל הַצְּדָדִים, וְכֵן אִיךָ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ מִתְחַבְּרִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַד כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁנִּתְחִיל לְהִתְקַרֵּב בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עַז אֶל רַבְּנוּ ו"ל וּלְקָיִם עֲצוּתוֹ הַקְּדוּשׁוֹת, וּבְפֶרֶט הַעֲצָה הַכִּי קְדוּשָׁה וּיְקָרָה, שֶׁהִיא — תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָּוּת! נִתְחִיל לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּלִי שׁוֹם

חֲכָמוֹת, וְנִתְחַיֵּל לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלִשְׂמֹחַ וּלְשִׂמַח אֶת הָאִשָּׁה וְהַיְלָדִים, וְלֹא יִהְיֶה לָנוּ טְעֵנוֹת עַל הָאִשָּׁה וְהַיְלָדִים, וְכֵן נִדְבֵר דְּבוּרֵי אַמּוּנָה עִם כָּל מִי שֶׁרַק פּוֹגְשִׁים בְּרַחוּב, וּלְהַקְדִּים בְּשִׁלּוּם כָּל אֲדָם, "בְּקָר טוֹב", "עָרַב טוֹב" וְכוּ'. הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁנִּחְזַק וְנַעֲזוּד אֶת קְרוֹבֵינוּ, שְׂכַנֵּינוּ, הוֹרֵינוּ, אִף שֶׁלֹּא חֲזָרוּ עֲדִין בְּתַשׁוּבָה, הִבֵּה נִדְבֵר עִמָּהֶם דְּבוּרֵי אַמּוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וּבְזָכוֹת זֶה נִזְכָּה לְכָל הַכְּבוֹד בְּעוֹלָם.

נָא וְנָא יֵאוּרָו לְהִתְאַחַד יַחַד, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמֶר חֲזַק, פִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הִרְבָּה הַתְּחִזְקוֹת, פִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת; אֲשֶׁרֵי מִי שְׂאִינוּ מְטַעָה עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַעֲקָר הוּא רַק לְעַסֵּק בְּהַפְצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִצְלִיחַ דִּרְכָנוּ תְּמִיד; אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁחֲזַק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תתקטו.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וְאֶרָא, כ"ד טבת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתַּעֲמִדֵי עַל הַמְּשֻׁמֵּר, הֵן בְּעֵנֵן הַמַּעֲוֵן מֵה קוֹרָה, וְרִצִּיתִי לְשִׁמֵּעַ אֶת חוֹת דְּעִתָּךְ וְכוּ', וּכְכֹר פְּתִיבִי לְבַעֲלָךְ וְהַסְּבִרְתִּי לוֹ לְמָה אֲנִי חֲנוּ צְרִיכִים מְנַהֵלָת, אֲבָל זֶה לֹא אוֹמֵר שֶׁהִיא סוּף פְּסוּק... וְהִיא עֲדִין לֹא בַעֲלַת הַבַּיִת... אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבְּבֵית-סֵפֶר הַכֹּל הוֹלֵךְ כְּסֵדֶרֶן וּבְטוֹב וְכוּ' וְכוּ', וְאִף שֶׁכּוֹאֵב לִי מָאד מָאד, שֶׁעֲדִין אֵין לָנוּ מְבִנֵּה פְּרָטִי לְבֵית-סֵפֶר, אֲבָל אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁגַּם זֶה יַעֲבֹר, בְּנִדְאֵי הִזָּה לָנוּ הִרְבָּה עֲגָמַת נֶפֶשׁ בְּעֵנֵן הַמַּעֲוֵן, שֶׁלֹּא קוֹיֵנוּ וְלֹא צְפִינוּ שֶׁנִּגִּיעַ פָּנִים אֵל פָּנִים עִם

קִלְפָה עֲצוּמָה כּוֹז, אֲבָל זֶה הָיָה לָנוּ לְקַח טוֹב, וְעַכְשָׁיו אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים
אֵיפֹה אֲנַחְנוּ אוֹחֲזִים, וּמַעֲתָה נִמְסַר אֶת נַפְשֵׁנוּ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עַז
לְחַנֵּף אֶת יְלָדֵינוּ עַל טְהַרְת־הַקֹּדֶשׁ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי דְרַבְּךָ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תתקטז.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וָאֵרָא, כִּי טַבַּת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כְּלֵי־חַיִּים אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגָּרִים בְּ"יַבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב",
הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה
וּמִכָּל גִּנְעָה וּמַחְלָה, וְיִשְׁלַח בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיִתְרָה בְּאַמוּנָה
פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתָמִיד תִּכְנִיסוּ בְּדַעְתְּכֶם, שְׂאִין שׁוֹם מְצִיאוֹת
בְּלַעֲדֵי יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מְנַהֵיג אֶת הָעוֹלָם בְּהַשְׁגָּחָה נוֹרָאָה
וְנִפְלְאוּת מְאֹד, וּכְשִׁזְזוּכִים לְהַכְנִיס בְּדַעְתּוֹ יְדִיעוֹת אֱלֹהִים, אֲזַי כָּל הַחַיִּים
שֶׁל הָאָדָם הוֹלְכִים בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרֵי, כִּי עַקֵּר הַצְּרוּת וְהִיסוּרִים
שֶׁל הָאָדָם הֵם רַק כְּשִׁמוּצִיָּא אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִהַחַיִּים
הַפְּרִטִיִּים שְׁלוֹ, וְחוֹשֵׁב שְׁיִישׁ כָּאֵן אֵיזָה מְזֹל, אוֹ מִקְרָה, אוֹ טַבֵּעַ,
וּבְכֹאֲמַת בְּכָל תְּנוּעָה וְתַנוּעָה שֶׁם אֱלוֹפּוֹ שֶׁל עוֹלָם מְסַתֵּר, וְכָל מַה
שֶׁעוֹבֵר עָלֵינוּ בְּרוּחָנוּיּוֹת — הַכֹּל כְּדֵי לְהַמְשִׁיךְ אֶת לְבַבְנוּ אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ שׁוֹמֵעַ תְּפִילַת כָּל פֶּה, וְרוֹצֵה אֶת תְּפִלְתָּנוּ,
וְעַל-כֵּן מְסַבֵּב עִמָּנוּ סְבוּבִים כְּאֱלוֹהִים, שֶׁנִּפְתַּח אֶת פִּינוּ וְנִדְבַר אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ. וְלִכֵּן אֵל תְּהִי בְּטִלְנִים! אֲלֵא תְּרַגְּלוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּכָל יוֹם
וְיוֹם לְשׁוֹחַ וְלִסְפָּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבַבְכֶם, וְתִהְיֶה
עַקְשָׁנִים גְּדוֹלִים עַל דְּבַר זֶה, וְתָמִיד תְּצִירוּ לְפָנָי עֵינֵיכֶם, אֲשֶׁר אֵין
בְּלַעֲדֵי יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהוּא שׁוֹמֵעַ אֶת תְּפִלְתְּכֶם, כְּמֵאֲמָרְם וְ"ל

(סנהדרין כב): המִתְפַּלֵּל צָרִיךְ שִׁירָאָה עֲצֻמוֹ כְּאִלוֹ שְׂכִינָה כְּנֶגְדּוֹ, שְׁנֹאֲמַר: "שׁוֹיִתִּי הַיְיָ לִנְגְדֵי תְּמִיד", כִּי כְּשֶׁאָדָם מִצִּיר בְּדַעְתּוֹ, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבַּרֵּךְ כָּלֵל, וְהוּא עוֹמֵד מִמֶּשׁ עַל יָדוֹ, וְשׁוֹקֵד עַל שְׁפָתָיו, עַל-יְדֵי-זֶה תִּפְלְתוּ נִתְקַבְּלָת, וְהוּא מְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרֵּךְ בְּלִשׁוֹן נֹזֶכֶת כְּבִיכּוֹל, כְּמוֹ מִי שֶׁמְדַבֵּר אֶל אָבִיו אוֹ אֶל חֲבֵרוֹ, וְזֶה עֵקֶר שְׁלָמוֹת הַתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, שֶׁמֵּאֵד מֵאֵד הַזֶּה־יִרְנּוּ רַבְּנֵנוּ ז"ל עַל דָּבָר זֶה. וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (נְלָקוּט וְאַתְחַנֵּן, רָמַז תַּחֲכָה): "בְּכָל קְרָאֵנוּ אֵלָיו" — בְּכָל לִשׁוֹן שִׁישְׂרָאֵל קוֹרְאִים, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹנֶה אוֹתָם, שֶׁצָּרִיכִים לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרֵּךְ בְּלִשׁוֹן שֶׁהוּא רְגִיל בָּהּ, וְלַעֲשׂוֹת בְּעֲצֻמוֹ שִׁיחָה וְתִפְלָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּשְׁמַע וְתִתְקַבֵּל תִּפְלָתוֹ לְרַחֲמִים וְלִרְצוֹן. וּבְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (מְדַרְשׁ תַּנְחוּמָא, פֶּרֶשׁת וִירָא): אָמַר לָהֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְיִשְׂרָאֵל, הָיוּ זֶה־יִרְיָן בַּתְּפִלָּה, שֶׁאֵין מִדָּה אַחֲרֵת יָפָה הַיְמָנָה, וְהִיא גְדוֹלָה מִכָּל הַקְּרִבּוֹנוֹת, וְאִפְלוּ אֵין אָדָם כְּדָאִי לְהַעֲנוֹת בַּתְּפִלָּתוֹ וְלַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִמוֹ, כִּיִּן שֶׁמִּתְפַּלֵּל וּמְרַבֵּה בַּתְּחִנוּנִים, אֲנִי עוֹשֶׂה חֶסֶד עִמוֹ, הֲרִי לְפָנֶיכֶם אֶת מַעֲלַת הַשִּׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנּוֹ. וְלִכְל זֶה יְכוּלִים לִזְכוֹת דִּיקָא עַל-יְדֵי שֶׁמְכַנְּסִים בְּעֲצֻמוֹ אֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, אֲשֶׁר הוּא יִתְבַּרֵּךְ אִתְּנוּ, עִמָּנוּ וְאַצְּלָנוּ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתָנוּ שְׁאֵנְחָנוּ מִתְּפִלָּלִים וּמְבַקְּשִׁים לְפָנָיו, וְנִזְכֶּה לְרְאוֹת בְּהַתְּגַלוֹת שְׂכִינַת עִזּוֹ יִתְבַּרֵּךְ בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תתקיו.

בְּצוֹרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדֵּר וְאָרָא, כ"ד טַבַּת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְיָ לִי מֵאֵד, צְמוּד בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ. וְמָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיְיָ! גְּדֵל

הצער והעגמת נפש שיש לי, אין אתה יכול לתאר ולשער כלל, כי אתם שניכם חקוקים בלבי, ומאד כואב לי מה שעובר על אשתך וכו', יעזר לה הקדוש-ברוך-הוא, שתזכה לרפואה שלמה, רפואת הנפש ורפואת הגוף, ותחזור לביתה בריאה ושלמה.

דעת לנבון, שכל זמן שהיא על תרופות כאלו וכו', אסור לה להכנס להריון, וזה דבר פשוט, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שבאמת כבר תרד מהכדורים ומהזריקות, ותצא מבית-חולים בריאה ושלמה.

נא ונא ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תתיאש, חס ושלום, פי היאוש גרוע מהכל, וצריכים לשמר מאד מאד לא להשבר משום דבר.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע את תפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרךך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב תתקיא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וארא, כ"ד טבת ה'תשנ"ה.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך עם הכתבה וכו'.

ראי להיות עירנית מה קורה עם המעון שיפתח ביום ראשון, בעזרת השם יתברך, הצרכנו לקחת מנהלת, כדי שהכל יהיה על צד הכי טוב — הן מצד הנגיון, והן מצד האחזקה של הילדים, אבל זה לא אומר שהיא בעלת-הבית, הכל הולך דרך המנהלת ... אף גם במעון צריך מנהלת, אבל היא אינה עושה שום דבר, רק פפי שתגיד לה ... ולכן אתן לא צריכות לפחד, שאולי נכפה, חס ושלום, איזו כפייה, אדרבה, כל פונתנו היא רק לחנך את ילדינו על טהרת

הַקִּדְּשׁ מִגִּיל הַיְּנִיקָה עַד שְׂיַתְחַתְּנוּ, אָנִי מְקַנֶּה לְהַקְדֹּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנוּכַל לִפְתַּח אֶת הַמְּעוֹן עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, וּמָה שֶׁהִיָּה עַד עַכְשָׁו, הִנֵּה לָנוּ לֶקַח טוֹב, וְלָכֵן רְאֵי לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ, וְתוֹדִיעֵי לִי בְּדִיּוּק חֹת דַּעְתְּךָ, כִּי אָנִי רוֹצֵה לְשִׁמֵּעַ מִה יֵשׁ לְךָ לְהַגִּיד.

הַקְדֹּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלְתֵי שְׂאֲנֵי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי בְּרַבְּךָ תָּמִיד.

רְאֵי לְכַתֵּב לִי מָה שְׁלוֹם בְּעַלְּךָ, וְאֵיךְ הוּא מְרַגֵּשׁ, וְתִשְׁתַּדְּדֵי לְכַתֵּב לִי, וּבִפְרָט בְּעֵנֵן הַמְּעוֹן, כִּי אָנִי צָרִיךְ לְדַעַת אֶת זֶה עוֹד לִפְנֵי שְׂאֲנַחְנוּ פּוֹתְחִים אֶת זֶה בְּיוֹם רֵאשׁוֹן הַבָּא עֲלֵינוּ לְטוֹבָה.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תתקיט.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם וְתַבְרָךְ, יוֹם רַבִּיעֵי לְסֵדֶר גֵּאֲרָא, כ"ה טַבַּת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... נִרוּ יֵאִיר.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידֵי הַיְקָר! רְאֵה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּיוֹתֵר לְכַבֵּד וְלִיַּקֵּר אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ כַּמָּה נִסִּים נַעֲשׂוּ בְּעַבְדְּךָ וְכוּ' וְכוּ', כַּמָּה עוֹלָמוֹת נִהְפְּכוּ בְּעַבְדְּךָ וְכוּ' וְכוּ', עַד שֶׁמְצַאֲתָ אֶת בַּת זֹוגְךָ, וְעַכְשָׁו בְּשִׁבִיל שְׂטִיּוֹת תַּחְרִיב כָּל הָעוֹלָמוֹת וְכוּ', וְתַהַרֵּס אֶת מִזְלְךָ וְכוּ', לְזֹאת אַתָּה מְחַיֵּב לְתַת תְּשׁוּמַת-לֵב לְאִשְׁתְּךָ, וְאִפְלוּ כִּשְׁהִיא צוּעָקָת עֲלֶיךָ — תִּשְׁמַע וְתַעֲנֶה לָּהּ, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלוּהָ לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁלְּפַעֲמִים אָדָם שׁוֹתֵק כְּדֵי שֶׁיִּתְפּוּצֵץ זִוְלָתוֹ, זֶה פָּגַם גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד (עֵינֵן לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, סִימֵן רנא); וּמִסְפָּרִים מְצַדִּיק גְּדוֹל, שֶׁאִשְׁתּוֹ צָעָקָה עֲלָיו, וְהִתְפָּרְצָה עֲלָיו בְּחִרוּפִין וּגְדוּפִין, וְהוּא שָׁתַק כָּל הַזְּמַן, וְהָיוּ הַתְּלַמִּידִים מִתְּפַלְאִים מְאֹד מְאֹד — הֵיטְכֵן שֶׁהֲרִבֵי מִנִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ וְכוּ' לְסַבֵּל בְּזִיוּנוֹת. וְאֵיךְ שֶׁאִשְׁתּוֹ מִתְּפָרְצַת עֲלָיו, וּמִמְשִׁיכָה לְהַתְּפָרֵץ, פִּתְאֵם הַבַּעַל עָנָה לָּהּ... מֵאֵז נִרְגָּעָה הַרְבֵּינִית... וְשָׁאֵלוּ תְּלַמִּידָיו: רַבִּי, מָה זֶה וְעַל מָה זֶה, קָדָם לֹא עָנִיתָם לָּהּ, אֲלֹא סִפְּגַתָּם

בְּפָנֵינוּ בְּיִזְנוֹת וְחֲרוּפֵין וְגִדּוּפֵין, וְאַחֲר־כֵּן פְּתָאם גַּם אַתָּם
הַתְּפַרְצָתָם... וְאָמַר לָהֶם: לְעוֹלָם צְרִיכִים לְהִיּוֹת בְּשֶׁקֶט, וְלֹא לְעִנּוֹת
לְאִשְׁתּוֹ, אֲלֵא רְאִיתִי שֶׁהִיא חִכְתָּה לְתַגּוּבָה שְׁלִי, וְהָיָה לָהּ כָּל-כֹּף
צָעַר שְׂאֲנִי שׁוֹתֵק, וְאִינִי עוֹנֶה לָהּ, לְזֹאת סַפְמַתִּי שְׂאֲתָן לָהּ הַזְדַּמְנוֹת,
שֶׁהָיָה לָהּ נַחֲת־רוּחַ... וְגַם לָךְ אֲנִי אוֹמֵר דְּבַר זֶה: הַרְבֵּה פְּעָמִים
אַתָּה לֹא עוֹנֶה לָהּ... וְאַתָּה שָׁם אֶת עֲצָמְךָ פְּקִיר... וְזֶה מְפּוֹצֵץ אוֹתָהּ
לְגַמְרִי... וְעַל-כֵּן רָאָה לְרַחֵם עָלֶיהָ וְאַל תְּהִיָּה אֲכֹזְרִי כְּזֶה, אֲדַרְבֵּה תָּן
לָהּ תְּשׁוּמַת-לֵב.

מָה אָמַר לָךְ! לְהִנְהִיג בֵּית צְרִיכִים חֲכָמָה עֲמָקָה, וְתִשְׁמַר מְאֹד
מְאֹד אֶת בֵּיתְךָ שְׁלֵא יִחְרַב, חֵס וְשְׁלוֹם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, וְתַצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד, וְתִבְשֹׁר לִי בְּשׁוֹרוֹת
מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תתקכ.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ה טַבַּת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאִי לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבָעוּלִים, וְאַל תַּפְּלִי
בִּיאֹוֶשׁ, פִּי גְדוֹל אֲדוּגְנוֹ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, אֵל
תַּחֲשָׁבִי שׁוֹם מַחֲשָׁבוֹת רְעוֹת, אֶת תְּגִדְלִי אֶת יְלִדֶיךָ בְּדֶרֶךְ הַתּוֹרָה
וְהִירָאָה, וְאִנִּי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבַעֲלֶךָ יַחְזוֹר אֵלַיךְ, אִין
הִלְכָה כְּזוֹ, שְׂאָם נִסְפָּם בְּדַעְתּוֹ לְגַרְשָׁהּ, שְׂאֵת כְּבָר מְגַרְשֶׁת, זֶה רַק
דְּמִיּוֹן וְכו' (פִּי מְגַרְשֶׁת וְקִרְאֵת רַק לְאַחַר שְׁמֻקְבֵּלֵת גַּט). אֲנִי מְקַוֶּה

להקדוש-ברוך-הוא, על-ידי התפלות שתתפללו אליו יתברך, הוא יחזור בתשובה שלמה ויחזור אליך, אל תדאגי ואל תחשבי שום מחשבות של הבל, שהוא יוצא עם אחרות כבו וכו', את ראי להכנס בחנוך, ותדברי עם הבנות דבורי אמונה ויראת שמים והשגחה פרטית, ואמונת חכמים, וזה ישפיע גם עליך, שזה שתדברי עם הבנות דבורי אמונה והתחזקות, יעברו גם עליך הדבורים האלו, וכן את צריכה לדבר עם הילדים רק דבורי אמונה והשגחה פרטית, ובכלל לא להביא את הנושא של האבא בבית, רק אם ישאלו — תעני להם בקצור נמרץ: האבא יחזר, ותהפכי את השיחה לספורי צדיקים, באפן שלא יהיה להם זמן לחשב, כי חבל לבלבל את הילדים, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יסתדר על הצד הכי טוב.

רק ראי להיות שמחה ועליזה, ואל תמשיכי את עצמך אל הצער והעגמת נפש, ואז תראי הצלחה בחייהך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב תתקכא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וארא, כ"ה טבת ה'תשנ"ה.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי להתחזק מאד, ואל תפתדי, שום דבר לא יקרה — רק טוב, ואת לא צריכה לפחד כלל, אנרבה, הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתעברי את ההריון בקלות, ותלדי בקלות מאד, הרגילי את עצמך לומר בכל יום העשרה מזמורי תהלים שגלה רבנו ו"ל, שהיא סגולה לכל, וכן תאמרי שמות הצדיקים, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתעברי את הכל בקלות מאד מאד, ותולדי בנקל.

נָא וְנָא תַתְאֲזְרִי בְמַדַּת הַסְּבָלָנוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ,
שְׁתַּבְּשְׂרִי לִי בְשׂוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תתקכב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ה טַבַּת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מָאד ... גֵּרוּ יְאִיר.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! בְּפָשִׁי קְשׁוּרָה בְּנַפְשֶׁךָ, רָאָה לְשִׁמַּח
אֶת עַצְמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תִּפְּל בְּיֹאוֹשׁ, כִּי הֵיִאוֹשׁ
יֹתֵר גְּרוּעַ מֵהַכֵּל.

הַיִּיִתִי מִיַּעֲזֵן לָךְ לַעֲשׂוֹת קְבִיעוֹת בְּסִפֵּר הַנִּפְלֵא "אוֹצֵר
הַקּוֹנְטְרַסִּים", וּבְכָל יוֹם לְלַמֵּד קוֹנְטְרַס אֶחָד, בְּאִפְּן שְׂיִהְיֶה לָךְ חֲזוֹק
חֲדָשׁ בְּכָל יוֹם, הַעֲקֵר בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא סְבָלָנוֹת, וּבַפְּרָט בְּבִיתְךָ עִם
אֲשֶׁתְךָ וְעִם הַיְלָדִים, וּבַפְּרָטִי פְּרִטְיוֹת בַּחֲדָר עִם הַיְלָדִים, צְרִיכִים
סְבָלָנוֹת גְּדוּלָה מָאד מָאד, וְהַסְּבָלָנוֹת בָּאָה דִּיקָא עַל-יְדֵי אָמוּנָה,
וְלִכֵּן אֵיֶעֱצֶךָ שְׁתַּלְמַד בְּכָל יוֹם גַּם אֶת הַתּוֹרָה בְּלִקְוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק
א', סִימָן קנ"ה, שְׁשֵׁם מְדַבֵּר רַבְּנוּ ו"ל מִעֲגִין סְבָלָנוֹת וְאֲרִיכוֹת אִפְסִים,
שְׂזוֹכִים עַל-יְדֵי אָמוּנָה, כִּי עַל-יְדֵי שְׁאָדָם זוֹכָה לְהֵאֱמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ,
אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּרָה הוּא,
עַל-יְדֵי-זֶה יֵשׁ לוֹ כַח הַגְּדֵל וְכַח הַצּוּמָח, וְשׁוּם רוּחַ רָעָה לֹא יְכוּלָה
לְבַלְבֵּל אוֹתוֹ.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים, שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּינְךָ לְבֵין
אֲשֶׁתְךָ, וְיִהְיֶה לָךְ רַק טוֹב.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי שְׂמַחַת הַחַיִּים זוֹכִים דִּיקָא עַל-יְדֵי אָמוּנָה, כָּל
מָה שְׁאָדָם יֹתֵר חֲזָק בְּאָמוּנָה, עַל-יְדֵי-זֶה זוֹכָה לְשְׂמַחַת הַחַיִּים.

אָשֶׁר כב תתקבג — כב תתקכד בנחל קה

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד, וּתְבַשֵּׂר לִי בְּשׁוֹרוֹת
מִשְׁמָחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תתקכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַב־יְעִי לְסֵדֶר וְאֶרָא, כ"ה טבת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

אוֹדוֹת בְּגֶן ... גֵּרוּ יְאִיר, הִיָּה טוֹב מְאֹד לְקַחַת אוֹתוֹ אֵל
פְּרוֹפֶסוֹר גָּדוֹל (אֵת יְכוּלָּה לְהִיּוֹת בְּקֶשֶׁר עִם הַרְבֵּנִית ... בִּירוּשָׁלַיִם,
וְהִיא תִּבְרַר לְךָ אֵינָה פְּרוֹפֶסוֹר טוֹב).

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׂתַעֲבְרִי אֶת הַהַרְיוֹן בְּקִלּוֹת, וְאִין
לְךָ מַה לְפַחֵד, וְיִהְיֶה לְךָ הַרְבֵּה נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

תְּהִלָּה לְאֵל, בְּגֶן ... גֵּרוּ יְאִיר, לוֹמֵד וּמְצַלִּיחַ כָּאֵן מְאֹד מְאֹד.

כב תתקכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַב־יְעִי לְסֵדֶר וְאֶרָא, כ"ה טבת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל דִּידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד נִצְטַעַרְתִּי לְשִׁמְעַת מַה שְׁהִנַּחַשׁ ... שְׁהַסְמִיךְ-מ"ם רוֹכֵב
עָלָיו, פָּעַר פִּיּוֹ הַטָּמֵא, וְשָׂאֵל אוֹתְךָ: מִדּוּעַ אַתָּה עֹדִין לֹא חוֹזֵר

לירושלים. לדעתי, היית צריך לומר לו, כִּשְׁסָבֶךָ יָקוּם מֵהַקְּבֹר, אִזּוּ הוּא וְאָבִיךָ וְאִמָּה קֹדֶם תִּחְזְרוּ לְרוּסְיָה, וְאִזּוּ אֲנִי אֶחָשֵׁב אִיפֹה לְנִסְעַ וְאִיפֹה לְגוּר... הַגִּיעַ הַזְמַן שְׁאַנְחֵנוּ צְרִיכִים לִפְתּוֹחַ אֶת הַפֶּה, וְלֹא לִפְחוֹד מִמֶּנּוּ, כִּי אֲנַחְנוּ רוֹאִים אֶת רִשְׁעוֹת הָרָשָׁע הַזֶּה, שְׂאִין לוֹ גְבוּל, לֹא תִהְיֶה לָנוּ שׁוּם תּוֹעֵלֶת מֵהַפּוֹחֵז הַזֶּה, וּבַמְדָּרֶשׁ פָּרָשָׁה זוֹ (וְאֵרָא פָּרָשָׁה ו', סִימָן ה'): הַמְשַׁל אֹמֵר, מִן שְׂטֵיָא לִית הַנִּיָּא אֲלֵא מִן קְצִיָּא, מִן עֲצֵי סָרְק שְׂאִינִם נוֹתְנִים פְּרוֹת לְמֵאֲכָל, אִין תּוֹעֵלֶת לְהַנּוֹת מֵהֶם, אֲלֵא מָה שְׂיִקְצִצּוּ מֵהֶן לְבַגְנָן אוֹ לְהַסְקָה, כִּי זוֹ דְרַכּוֹ שֶׁל רִשָּׁע, הַעֲקָר שְׂלֹא תָבוֹא מִמֶּנּוּ שׁוּם תּוֹעֵלֶת, אֲלֵא צְרִיכִים לְהַכּוֹת חֲזָרָה, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְלַכֵּת בְּגֵאוֹן וְלֹא לִפְחוֹד מֵאֵף אֶחָד, תִּהְיֶה לְאֵל, אֲנַחְנוּ יְהוּדִים מֵאַמִּינִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאַנְחֵנוּ מוֹכְנִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ בְּעִבּוֹר נִקְדַּת יְהוּדוּתֵנוּ, וְאִין לָנוּ מָה לְהַתְּפַחַד וְלְהַתְּבַלְבֵּל כִּלְלִי, וְלָכֵן תִּתְאַזֵּר בְּעִזּוֹת וּבְעֵקֶשְׁנוֹת דְּקַדְשָׁה, וְאַל תִּפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, שְׁהֵם יִפְחַדוּ מֵהֶם, וְאִיךָ כּוֹתֵב מוֹהֲרֵנוּ"ת ו"ל כִּמְהָ פְּעָמִים בְּמִכְתָּבֵינוּ: "יִשׁוּבוּ הֵמָּה אֵלֵינוּ וְאַנְחֵנוּ לֹא נָשׁוּב אֲלֵיהֶם"; בּוֹדָאִי אֲנִי מֵתְפַלֵּל שְׁכֵלֶם יִחְזְרוּ בְּחִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וּכְבָר נִפְטַר מֵהַסֵּמ"ךְ-מ"ם הָרִשָּׁע הַמְּסִית וּמְדִיחַ אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׂיִהְיוּ פְּרוּדִים וּמִחְלָקֵת, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! רֵאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עֵז, וּתְגַלֶּה לְכֵלֶם אֶת עֲצוֹת רַבְּנוּ ו"ל, וּבְמִסִּירוֹת נִפְשׁ תִּלְמַד בֵּין מְנַחֶה לְמַעְרִיב שְׁעוֹר בְּ"לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵנוּ", אֲשֶׁר זֶה מְנַהֵג אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, עוֹד מְקַדַּמַת דָּנָא, עוֹד בְּקִלּוּזֵי בְּאוּמָן לְמַדוּ עֲשָׂרוֹת שָׁנִים רְצוּפוֹת בֵּין מְנַחֶה לְמַעְרִיב "לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵנוּ", וְכֵן הִיָּה נְהוּג בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ תְּמִיד לְלַמֵּד "לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵנוּ" בֵּין מְנַחֶה לְמַעְרִיב, וְלָכֵן רֵאֵה לְלַמֵּד דְּבָרֵי רַבְּנוּ ו"ל בְּרִישׁ גְּלִי, וְאַל תִּפְחַד וְאַל תִּתְבַּיֵּשׁ מִשׁוּם בְּרִיָּה, אֲלֵא תִלְמַד בְּקוֹל, שְׂאִפְלוּ אֵלּוּ שְׂיִוְשָׁבִים בְּצַד הַשְּׂנִי בְּבֵית-הַמְּדָרֶשׁ, לֹא יוֹכְלוּ לְדַבֵּר, אֲלֵא יִהְיֶה לָהֶם הַהִקְרָח לְשִׁמְעַ אֶת דְּבוּרָךְ, וּתִתְאַזֵּר בְּעִזּוֹת וּבְעֵקֶשְׁנוֹת דְּקַדְשָׁה, וְהַקְדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁהַקּוֹל דְּקַדְשָׁה יֵצֵא וְיִתְבַטֵּל קוֹל הַהִבְרָה, וְנִזְכָּה לְגִלוֹת אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ לְכֵלֶם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׂאֵנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְהִרְאוֹת אֶת הַמִּכְתָּב הַזֶּה גַּם לְאַשְׁתְּךָ, כִּי גַם לָהּ נֶאֱמָרוּ
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, שֶׁתִּתְאַזֵּר בְּעִזּוֹת וּבְעִקְשָׁנוֹת דִּקְדוּשָׁה, אֵל תִּתְפַּחַד
מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבָעוּלָם, וּמִכָּל שֶׁכֵּן מִהִנְחָשׁ הַזֶּה, הוּא אֵינוֹ מִבֵּין שְׂפָה
אֲחֵרָת, רַק כְּשֶׁעוֹנִים לוֹ תִּכְרַף-וּמִיד בְּשִׁפְהָ שְׁלוֹ.

כב תתקכה.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וְאֶרְא, כ"ה טַבַּת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלוֹתַי אֶת מִכְתְּבְּכֶם, וְגִדְל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ
— אֵין לְכֶם מִשְׁג כָּלֵל, כִּי אַתֶּם חֲקוּקִים בְּפָנִימִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל
הַיָּמִים.

וְהִנְנִי מִבְּרַךְ אֶתְכֶם בְּכַרְפַּת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְכַבִּית עַל הַלְדָת
בְּנֵיכֶם ... גֵּרוֹ יֵאִיר, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁיְהִיָּה צְדִיק תָּמִים
וְעוֹבֵד הַשָּׁם קְדוֹשׁ וְטָהוֹר, וְתָרוּוּ מִמֶּנּוּ רַב נַחַת.

הַעֲקֹר רְאוּ לְחִזְק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבִיָּתֵר עֵז לְהִיּוֹת תָּמִיד
בְּשִׁמְחָה, וְשׁוּם דְּבָר שְׁבָעוּלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵּר אֶתְכֶם, וְדִקְא
עַל-יָדֶיְכֶם תְּצַלִּיחוּ דְּרַכְכֶם תָּמִיד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלוֹתַי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְּרַכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תתקכו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפַּדֶּה, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וְאַרְא, כִּי"ה טַבַּת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל יְדִידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת הַדו"ח, וּמִמֶּשׁ הַחַיִּית אוֹתִי, כִּי כָּל מַחֵי וְדַעְתִּי
הוּא שָׁם עִמָּכֶם, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֲזַכֶּה כָּבֹד לְצֵאת
מִהַגְלוֹת וְלִהְיוֹת עִמָּכֶם יַחַד.

אוֹדוֹת ... אֵין לָנוּ שׁוֹם יַעֲסֵק עִמָּהֶם, בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּן לֹא לְתוֹן
לְהֶם רְשׁוֹת לְדַבֵּר וְלִדְרֹשׁ בְּבֵית מְדַרְשָׁנוּ, אֲדַרְבֶּה, אֲנַחְנוּ נִלְמַד עִמָּהֶם
פֶּרֶק בְּחִסְדוֹת וּמִהַתְּכַלִּית הַנִּצְחִית, וּמֵאֲהַבַת יִשְׂרָאֵל אֲמַתִּית.

אוֹדוֹת הַתְּקוּנִים בְּבֵית-הַמְּדֻרָשׁ, אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל
זֶה, תִּאֲמִין לִי, שְׂאֵין עוֹד תְּקוּן גְּדוֹל לְהַנְשָׁמָה יוֹתֵר מִדְּכֹר זֶה —
לְעֵסֶק בְּצָרְכֵי צְבוּר בְּאַמוּנָה, וּכְמוֹ שְׂאֲמָרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בִּיצָה
לב): גִּזְל וְאֵינוּ יוֹדֵעַ לְמִי גִזְל — יַעֲשֶׂה מִזֶּה צָרְכֵי רַבִּים; וּפְרֹשׁ
מוֹהַרְנֵי"ת ו"ל (לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, גִּזְלָה, תְּלַכָּה ה'): כְּשֶׂאֲדָם חוֹטֵא וּפּוֹגֵם,
וְעַל-יְדֵי-זֶה קִלְקַל אֶת נַשְׁמָתוֹ, וְאֵינוּ יוֹדֵעַ אֵיךְ לְתַקְּנָה, הֲרִי זֶה יַעֲסֵק
בְּצָרְכֵי רַבִּים, כִּי הַחֲטָאִים שֶׁל הָאָדָם גּוֹרְמִים קְלָקוּלִים רַבִּים. הָאָדָם
יוֹשֵׁב בְּד' אֲמוּתָיו וְחוֹטֵא, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, אֲבָל גּוֹרֵם רַע לְכָל הָעוֹלָם
כְּלוֹ, וְעַל-כֵּן עָקֹר עֲצָתוֹ רַק לְעֵסֶק בְּצָרְכֵי רַבִּים. וּבִפְרָט כָּאֵן בְּיַבְנָאֵל,
שְׂאֵנוּ רוֹצִים לְבָנוֹת "עִיר בְּרִסְלָב", לֹא בְּחִנָּם שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם בְּעֲצָמוֹ
עוֹמַד נִגְדָנוּ, אֲבָל, תִּהְיֶה לָאֵל, שֶׁהַגְּעֵנוּ כְּבֹר עַד כָּאֵן, וְרֵאֵינוּ בַּחוּשׁ
נְסִים נִגְלִים, בְּוַדָּאֵי עוֹד נִזְכָּה לְרֵאוֹת נְסִים וְנִפְלְאוֹת, שִׁיכְפְּנוּ לְגוֹר
כָּאֵן אֶלְפֵי מִשְׁפָּחוֹת, וְתִהְיֶה נַעֲשִׂית עִיר גְּדוֹלָה עַל אִפְּס וְחַמְתָּם שֶׁל
כָּל מִתְנַגְדֵינוּ; כִּי בְּאַמַת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גְּדוֹל מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב
(תְּהִלִּים קמ"ה): "גְּדוֹל הַוְי"ה וּמִהַלָּל מְאֹד וְלִגְדֹלְתוֹ אֵין חֶקֶר"; וּבְוַדָּאֵי

אֲשֶׁר כב תתקכו בנחל קט

יתגלה אלינו בקרוב מאד, אם רק נחזיק מעמד, ולא נשבר משום דבר שבעולם.

יען שהזכרת במכתבך ש... לומד שעור ב"לקוטי-מוהר"ן" בין מנחה למעריב, ועל-כן לא שיף להפסיק את הלמוד הזה בשום פנים ואופן, כי הוא מאד מאד נחוץ, וכך נהגו מקדמת דנא עוד באומן בהקלו"ז, שלמדו בין מנחה למעריב "לקוטי-מוהר"ן", ועל-כן לא שיף לבטלו, רק צריכים לעשות איזו פעלה שכלם ישובו בשעור.

העקר אל תתיאש מלהמשיך לעשות תקונים הן בבית-המדרש והן במקנה וכו', כי בודאי שכרך יהיה גדול מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב תתקכו.

בעזרת השם יהברך, יום רביעי לסדר וארא, כ"ה טבת ה'תשנ"ה.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע בשורות משמחות ממך, שאת משתוקקת להיות אשה כשרה, ויעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתמדי ב"ספר-המדות", ותשפרי את מדותיך, והרגילי את עצמך להתפלל בכל יום, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכי לגדל במדות טובות וביראת שמים, והוא יתברך יזמן לך בעל טוב וירא שמים וירא חטא, ותזכי לבנות בית נאמן בישראל.

תשתדלי מאד מאד להיות בשלום ובאהבה עם כל החברות, ולעזרר אותן לכתב, ואהיה מאד שמח, כי לבי ודעתי הם ביבנאל כל היום.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב תתקכח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וָאָרָא, כ"ה טַבַּת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יֵאִיר.

מֵאַחַר שְׂאֵמָה רוּצָה לְבֹא לְכָאן תַּכְף־וּמִיד אַחַר הַבְּר־מִצְוָה שְׁלָךְ, וַיֵּשׁ לְךָ כְּשֵׁרוֹנוֹת טוֹבִים, רָאָה לְקַבֵּעַ עֲצָמְךָ עִם אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, שְׁיִלְמַד עִמָּךְ בְּכָל יוֹם עַד הַבְּר־מִצְוָה שְׁלָךְ הַלְכוֹת תְּפִלִּין, אִם אֶפְשָׁר עִם ר' ... אוֹ גַם עִם ר' ... וְתִלְמַד עִמָּהֶם "קִצּוֹר שְׁלִחָן עָרוּךְ", כִּי הַלְכוֹת רַבּוֹת הֵן, וְכֵן טוֹב שְׁתַּסִּים עַד הַבְּר־מִצְוָה אֵת כָּל "סִפְרֵ־הַמִּדּוֹת", וְאִם אֶפְשָׁר שֶׁשֶׁה סִדְרֵי מִשְׁנָה — אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

אַקוּהָ שְׁתַּקַּח עֲצָמְךָ בְּיַדֶּךָ, וְתַצְלִיחַ בְּחַיֶּיךָ.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תתקכט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וָאָרָא, כ"ז טַבַּת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגָּרִים בְּ"יַבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלַחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם, אַמֵּן.

אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחֻזַּק אֵת עֲצָמְכֶם בְּיֹתֵר לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל — בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחָנֵי, וְכָל מָה שְׁעוֹכֵר עַל הָאָדָם הוּא רַק מַחֲמַת חֲסָרוֹן הַשְּׂמִחָה. וּבְאַמַּת הִיָּה רְאוּי, שְׁכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה תָּמִיד שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה שְׂזָכָה לְהַבְּרָאוֹת מִזְרַע יִשְׂרָאֵל, וְנִשְׁמָתוֹ נֶאֱצְלָה מֵעֲצָם הָאֲצִילוֹת, וַיִּרְדֶּה לְזֶה הָעוֹלָם,

וּנְתַלְבֶּשֶׂה בְּגוֹף הַגִּשְׁמִי, וְעָקֵר עֲבוֹדָתוֹ הִיא רַק לְהַשִּׁיג אֶת הַשְּׂגוֹת
 אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ מִתּוֹךְ הַבְּרִיאָה, וְזֶה עָקֵר הַשְּׁלֵמוֹת לְהַגִּיעַ אֵלֶיָּהּ,
 וּמַחֲמַת שֶׁהָאָדָם יֵרֵד אֶל זֶה הָעוֹלָם בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיוֹן, נִתְּנוּ
 כַּחוֹת לְהַסְמֵ"ךְ-מ"ם וּגְנֻדָּא דְלִיָּה לְצַעַר וּלְהַצִּיר אֶת הָאָדָם, לְהַעֲלִים
 וּלְכַסּוֹת וּלְהַסְתִּיר אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, הֵינּוּ שֶׁהַגּוֹף וְהַחֲמֵר
 יִסְתִּירוּ אֶת הַנְּשָׁמָה, גִּשְׁמִיּוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה תִּסְתִּיר אֶת עַצְמוֹ הָאֲצִילוֹת,
 וְעַל-כֵּן זֶה כָּל עֲבוֹדָתָנוּ — לְגַלוֹת אֶת הָעֲלָמָה וְהַסְתַּרְתָּהּ וְהַכְּסוּי,
 וּלְמַצֵּא הֵן בְּעַצְמוֹ וְהֵן בְּפִרְטֵי הַבְּרִיאָה אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ,
 וּמָה שֶׁאָדָם מוֹשֵׁף אֶת עַצְמוֹ אֶל הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת, זֶה רַק מַחֲמַת
 הַקְּלָפוֹת וְהַסְטֵרָא אַחֲרָא שֶׁבָרָא מְעוֹנוֹתָיו וּפְשָׁעָיו, שֶׁהֵן הֵן
 מְעַלְיָמִים וּמַסְתִּירִים אֶת הַשְּׂמִחָה הַזֹּאת, שֶׁמֶשֶׁם נִמְשַׁכֶּת מְרָה שְׁחוֹרָה
 עַל הָאָדָם. וְעַל-כֵּן מִי שֶׁרוֹצֵה לְזַכּוֹת לְהַפִּיר אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 עָלָיו לְהַתְּגַבֵּר וּלְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וּלְשַׂמַּח אֶת אַחֵרִים. וּבְכָלֵל,
 טוֹב שֶׁתִּהְיֶה תָּמִיד סְבִיבוֹ אֵינִיָּה שֶׁל שִׂמְחָה. וְלִכֵּן רָאוּ לְחַזֵּק אֶת
 עַצְמָכֶם בְּיָתֵר שֶׁאֵת וּבְיָתֵר עֹז לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי סוּף כָּל סוּף יָבוֹא
 הַיּוֹם שֶׁנֶּצְטַרְךָ לְצֵאת מִזֶּה הָעוֹלָם, וְאִזּוֹ הַנְּשָׁמָה תִּפְּשִׂיט אֶת הַגּוֹף
 הַגִּשְׁמִי. וְלִכֵּן מָה טוֹב וּמָה נָעִים עוֹד עֲכָשׁוּ בַּחַיִּים חַיּוֹתוֹ לְהַפְּשִׂיט
 אֶת הַנְּשָׁמִיּוֹת מִמֶּנּוּ, שֶׁהִיא הָעֲצָלוֹת וְהָעֲצָבוֹת, וְהוּא שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה עַל
 נַעַם חֶלְקוֹ, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזוֹכֵה לְהַגִּיעַ לְזֶה, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

גַּא וְנָא תַּחֲזִיקוּ אֶת עַצְמָכֶם בְּיָחַד, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמֵר חֲזִיק,
 וְאֵל תִּירָאוּ וְאֵל תִּפְחָדוּ מִשׁוֹם הַסְתָּה שִׂמְסִית הַסְמֵ"ךְ-מ"ם, כִּי
 עַל-יְדֵי תַקְוָה גְלוּי אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁמְגַלֶּה אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ
 יִתְבָּרַךְ, זֶה יִכְנִיס בְּנוֹ שִׂמְחָה כְּזוֹ, שֶׁיִּתְבַּטְּלוּ הַסְמֵ"ךְ-מ"ם וְהַקְּלָפוֹת
 לְגַמְרֵי.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִי שְׂאֲנִי
 מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כִּב תתקל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יתְבַרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי וְאָרָא, כ"ז טַבַּת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר.

זֶה עֲכָשׁוּ מְצֵאתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּנִרְאָה שֶׁהֶסְמֵ"ךְ־מ"ם אֹרְבֵי מְאֹד עַל כָּל פְּרִט וְכוּ' לַעֲשׂוֹת פְּרוּדִים, פְּשׁוּט הִיְתָה אֵי הַבְּנָה, כִּי אֲשַׁתּוּ שֶׁל ... סִפְרָה לִי, שֶׁהִיא תִקְתְּקָה אֶת הַשְּׁעוֹר וְשִׁלְחָה אֵלַיךָ, אֲמַרְתִּי לָהּ בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: חֲבַל, הֲלֹא זֶה צְרִיף לְהַגִּיעַ לְ... וּמִזֶּה בָּא כָּל הַבְּלָבוּל... כִּי כִּשְׁהִיא מְעַתִּיקָה וּמוֹסְרֵת אֶת זֶה לְ... אֲזִי עוֹשֶׂה מִזֶּה "דִּרְשׁוֹת־מוֹהֲרָא"ש", לֹא־כֵן כְּשֶׁתִּשְׁלַח אֵלַיךָ, יִהְיֶה תְלוּי בְּלוּחַ הַמוֹדְעוֹת... וּמִזֶּה יֵצֵא מֵה שְׂיָצָא, וְעַל־כֵּן אֲדַרְבְּכָה, אִם יֵשׁ לְאֶחָד הִרְהוּר תְּשׁוּבָה, וַיֵּשׁ לְאֶחָד הַתְּחִינּוֹת, שִׁיתְּלֶהָ אֶת זֶה, אֲבָל הָעֵתֶק צְרִיף לִילְךָ אֵלָיו, כִּי הוּא עוֹשֶׂה מִזֶּה "דִּרְשׁוֹת־מוֹהֲרָא"ש", וְחֲבַל מְאֹד, שֶׁעַד עֲכָשׁוּ הַדְּפִיס כְּבָר שְׁלֹשָׁה חֲלָקִים, וְאֲנַחְנוּ אוֹחֲזִים שֵׁם בְּתוֹרַה ק', וְכִדְאִי שְׂיִדְפֹּס עַד סוֹף הַ"לְקוּטִי־מוֹהֲרָא"ן", וְזֶה כָּל הַסְּפּוּר. וְלִכֵּן אַתָּה יְכוּל לְתַלּוֹת אֶת זֶה בְּלוּחַ הַמוֹדְעוֹת, אֵף שֶׁעַדִּין זֶה בְּלַתִּי מִגָּה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כִּב תתקלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יתְבַרַךְ, מוֹצָאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי וְאָרָא, כ"ח טַבַּת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאָרוּךְ, אֲשֶׁר בּוֹ אַתָּה מְדוּחַת לִי בְּפִרְטִיּוֹת כָּל מַה שֶׁקוֹרָה הֵן בְּפִעּוּטוֹן וְהֵן בְּבֵית־סֵפֶר, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי שֹׂמֵחַ עַל זֶה, וּתְשׁוּאוֹת חֵן לְךָ עַל זֶה, כִּי אֲנִי צְרִיף לְדַעַת כָּל פְּרִט וּפְרִט.

הנה בענין הפעוטון, המנהלת הפלילית היא רק ... פי היא מוסרת את נפשה בפעל ממש, שיהיה לנו בית-ספר וגם תלמוד-תורה, פי הכל בזכותה, והיא רצה ממשרד למשרד, פדי לקבל תקציבים, ואת יודעת שאנחנו סובלים פה מהסמ"ד-מ"ם הרשע, על-ידי המסירות שלו סבל רב, בלתי נתן לתאר ולשער, והיא עומדת תחת כל הלחצים, ותהלה לאל, מצליחה.

כבר כתבתי ודברתי כמה פעמים, בהתחלה בלבול לנו את דעתנו, שנכנס לפעוטון של המועצה באפן שלבסוף נקבל את הבנין, ואני התנגדתי לזה, עם כל זאת היה לחץ כל-כך גדול, שאנחנו נקבל בסופו של דבר את הבנין, אמרתי נסה וכו', אבל בו ברגע שהתחילו לאים שיתנו להילדים שלנו מאכלי בשר וחלב וטרפות, עגה הנלושה בשמן גלות וטרפות וחלב, רחמנא לישזון, אמרתי: עד כאן, אסור לקחת את ילדינו לגסיון וכו', ומה שאני לא רוצה שיעשו לילדי ולנכדי, אני לא אתן בשום פנים ואפן שיעשו לילדי אנשי שלומנו, אשר הם גם-כן ילדי. ולכן נספם בדעתי חד משמעית להוציא אותם, ותכף-ומיד נתתי הוראה ל... שאנחנו מכרחים לבנות מעון משלנו, ואף שיבוא לנו מאד מאד קשה ובכל מחיר, ותהלה לאל, בתוך עשרה ימים נגמר על הצד הכי טוב, עכשו התחילה הבציה בענין המטפלות, אני אישית אומר ש... צריכה רפואה שלמה, היא עדין תחת מעקב בבית-חולים, והיא צריכה ללדת בשעה טובה ומצלחת בכל יום, ואחר-כך ההכרח לה לקחת חפשת לדה, פי לא יתכן אחר שבועים של לדה שתתחיל לעבד, זה לא בריא לה, וזה לא בריא לתינוקות ולילדים הקטנים. לזאת, נותנים לה חפשת לדה, אבל לא שדוחים אותה בשום פנים ואפן, וזה אני אומר חד משמעית, עכשו בא השם של ... שיש לה גסיון של עשר שנים בטפול פעוטון, ומה גם שיש לה תעודה, אז נספם לקחת אותה, וכן אם נפתח בקרוב מאד גן לתינוקות, שקוראין "תינוקה" מגיל שלשה חדשים עד שנה, נקח גם את ... אבל הכל תחת הנהלתה ופקותה של המנהלת ... שהיא תחת הנהלת ... וכו' אני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שיהיה לנו מעון לשם

וּלְתַהֲלָהּ, עַד שֶׁאֶפְלוּ הַחֲלוּנִים יְכַנְּסוּ שֵׁם אֶת יְלִדְיָהֶם, וּמָה יְכוּל לְהִיּוֹת, בְּגִיל פְּזָה לֹא שִׁיף שְׁתֵּהִיָּה אִיזוֹ הַשְּׁפָעָה מֵהַבֵּית, אַדְרָבָה הֵם יִהְיוּ מְשַׁפְּעִים מֵאַתְּנוּ — יֹאכְלוּ בָשָׂר, וַיֹּאמְרוּ בְּרָכוֹת, וַיִּשְׁירוּ שִׁירֵי אַמּוּנָה, וְכָל זֶה אֲנִי כּוֹתֵב לָךְ, כְּדִי לְשַׁמֵּר מְאֹד מִמַּחְלַקַת, אֲשֶׁר הִסְמִיךְ-מ"ם אוֹרֵב עָלֵינוּ מְאֹד מְאֹד, שִׁיְהִי אֶצְלָנוּ פְּרוּדִים, כִּי כָּל זְמַן שִׁישׁ בֵּינֵינוּ אֶהְבֶּה, אַחֲוָה וְרַעוּת, אֵין לוֹ שׁוּם גִּישָׁה אֶלֵינוּ, וְהוּא עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי תַחֲבוּלוֹת, שִׁיְהִי אֵילוֹ בַלְבוּלִים וְאֵילוֹ סִכְסוּכִים בֵּינֵינוּ, אֲשֶׁר אִזְ אֲנַחְנוּ אֲבוּדִים, חֵס וְשְׁלוֹם, חֵס וְשְׁלוֹם. וְלָכֵן כְּתַבְתִּי לָךְ אֶת כָּל זֶה, וְאֶת יְכוּלָהּ לְהִרְאוֹת אֶת הַמַּכְתָּב הַזֶּה לְכָל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאַדְרָבָה אֲנִי רוֹצֶה שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת בֵּין נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאֶת לֹא יְכוּלָהּ לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדַל הַשְּׂמִחָה שִׁישׁ לִי, כְּשִׁישׁ שְׁלוֹם וְהַכְּנָה הַדְּרִית בֵּינֵיכֶם, וְאַשֶׁה עוֹזֶרֶת לְרַעוּתָהּ, זֶה כָּל הַנַּחַת שְׁלִי. תֹּאמִינִי לִי, כִּי סְבַלְתִּי הַרְבֵּה יְסוּרִים וְהַרְבֵּה צַעַר כָּאֵן בְּיַבְנָאֵל, כִּי לֹא תֵאָרְתִי וְלֹא שַׁעַרְתִּי בְּדַעַתִּי, שִׁיקוּם עָלֵינוּ רִשְׁעַ מְרִשְׁעַ פְּזָה, שׁוֹנָא יִשְׂרָאֵל, חוּטָא וּמַחְטִיא אֶת הַרְבֵּים כְּמוֹ הִסְמִיךְ-מ"ם, יִמַח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, שֶׁהוּא מוֹסֵר אוֹתְנוּ עַל יְמִין וְעַל שְׂמָאל, וַיְכַבֵּר הַפְּסִיד לִי יוֹתֵר מִשְׁשִׁים אֶלְף דּוּלָר (שֶׁהַכֶּסֶף בְּכֻלָּל לֹא שְׁלִי רַק הַלְוָאוֹת) עַל-יְדֵי הַמְּסִירוֹת שְׁלוֹ, וְכָל מִינֵי תַכְנִיּוֹת שִׁישׁ לוֹ (הִיָּה לֹא תַהֲיָה) לְעֶקְרָנוּ מִן הַמְּקוֹם הַזֶּה, אֲבָל זֶה לֹא יוֹעִיל לוֹ, הוּא יִתְבַטֵּל קִדְם... תֹּאמִינִי לִי, שֶׁאֵף פַּעַם לֹא הִשְׁתַּמְשַׁתִּי בְּשַׁפָּה כְּזוֹ, אֵף כּוֹאֵב לִי מְאֹד כְּשֶׁאֲנִי רוֹאֶה מִי עוֹמֵד וּמְסִית וּמְדִיחַ אֶת הַחֲלוּנִים נֶגֶד קַמָּץ יְהוּדִים חֲרָדִים לְדַבֵּר הַשֵּׁם, דִּיקָא מִי שֶׁצָּרִיךְ לְהִיּוֹת רַב בְּיִשְׂרָאֵל... עִם כָּל זֹאת אֲנִי חֹזֵק בְּדַעַתִּי, שֶׁאֵינִי מִתְפַּעֵל מִמֶּנּוּ כְּלָל, וְאַדְרָבָה, יְכַנְּסוּ פֹה לְגוּר עוֹד מֵאוֹת וְאַלְפִים מִשְּׁפָחוֹת, וְאֵף שְׁזֶה נִרְאֶה כְּמוֹ חֲלוֹם, אֲנִי מִבְּטִיחַ לָךְ שִׁיִּתְגַּשֵּׁם הַחֲלוֹם, מִקִּדְם אוֹ אַחֲר־כֵּן, וְלָכֵן כָּל אֵלוֹ שְׁבָאוֹ רֵאשׁוֹנָה, אֲנִי מְקַיֵּם אֶת דְּבָרֵי הַנְּבִיא (יְרֵמְיָהּ ב. ב.): "וְזָכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרֶיךָ, לְכַתֵּךְ אַחֲרֵי כֵן בְּמַדְבַּר בְּאֶרֶץ לֹא זְרוּעָה"; וְאֶת אַחַת מֵהֶם.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתַּעֲשֵׂי כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם לְאַרְגֵּן אֶת הַנְּשִׁים, שִׁיְהִיָּה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, אַחֲוָה

וְרַעוּת, וְאִשָּׁה תַעְזוֹר לְרַעוּתָהּ, וְזֶה יִהְיֶה נַחֲת־רוּחַ גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד, כִּי כִשְׁהַנְּשִׁים תִּהְיֶינָה שְׂמֵחוֹת וְעֵלְיוֹת, אֹז מְמִילָא גַם הַבְּעָלִים יִהְיוּ שְׂמֵחִים וְעֵלְיוּנִים, לֹא־כֵן אִם הַנְּשִׁים תִּהְיֶינָה מְמַרְמְרוֹת מְאִיזוּ סְבָה שָׂרֵק לֹא תִהְיֶה, אֹז מְמִילָא גַם הַבְּעָלִים יִהְיוּ שְׂמֵחִים וְעֵלְיוּנִים, לֹא־כֵן אִם הַנְּשִׁים תִּהְיֶינָה מְמַרְמְרוֹת, מְאִיזוּ סְבָה שָׂרֵק לֹא תִהְיֶה, אֹז מְמִילָא יוֹצִיאוּ אֶת הַמְרִירוֹת עַל בְּעֻלְיָהֶן, וַיִּתְהַפֵּךְ הַכֹּל, חֶסֶד וְשָׁלוֹם, חֶסֶד וְשָׁלוֹם, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְעֲרִיף אוֹתָךְ בְּזֶה שְׂאֵת כּוֹתֶבֶת שְׂאֵת מְאֹד חֲזָקָה, וְכֵן בְּזֶה שְׂאֵת מַחְזָקֶת אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, תְּשׁוּאוֹת חֵן לָךְ עַל זֶה. וַיַּעְזֹר לָךְ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁעוֹד תִּזְכִּי לִילָדִים יִרְאִי הַשָּׁם, אֲשֶׁר זֶה תְּכַלִּיתָנוּ.

אֹדוֹת הַבֵּית־סֵפֶר, גַּם בְּזֶה יֵשׁ הַרְבֵּה לְדַבֵּר. קִדְּם אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִצְטַעַר, וְלָכֵי נֹטֵף דָּם מְאִילוּ תִנְאִים אַתֶּם לוֹמְדִים שְׂמָה צְפוּפִים וְכוּ' וְכוּ', אִךְ אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁבִקְרוֹב מְאֹד יִהְיֶה לָנוּ גַם מִבְּנֵה מִשְׁלָנוּ, וְלָכֵן נַעֲבֹר גַּם עַל צָרָה זֹה, אֲבָל יוֹתֵר מִזֶּה, שְׂכַתְבָּתְּ שֵׁשׁ בֵּינֵינוּן הַבְּנֵה הַדְּרִית, וַיֵּשׁ בֵּינֵינוּן אֶהְבֶּה, זֶה חֲלָקֵי מְכַל עַמְלֵי, וְזֶה הַנַּחֲת־רוּחַ הַכִּי גָדוֹל שְׂאֵת יִכּוֹלֶה רַק לְסַפֵּר לִי, יַעְזֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂיִמְשֵׁךְ בָּךְ.

אֹדוֹת ... לְדַעֲתִי, צְרִיכִים לְהַעֲבִיר אוֹתָהּ לִירוּשָׁלַיִם, כִּי הִיא מְאֹד מְאֹד מְסֻבָּנָה, וְזֶה לֹא הַמְּקוֹם שְׁלָהּ בְּצַפֶּת, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עוֹד הַיּוֹם לְהַשְׁתַּדֵּל בְּכָל מַחִיר לְקַשֵּׁר קְשָׁרִים אִיךְ לַעְזוֹר לָהּ, יִכּוֹלִים לְלַמֵּד מוֹסֵר הַשְּׂפָל, מִמֶּה שְׂקָרָה אֶתָּה, אֲצֻלִי זֶה בְּרוּר, שֵׁשׁ לְהַסְמֵ"ךְ־מ"ם שְׂיִכּוֹת לְזֶה, כִּי הִיא הִיְתָה רִגְלָהּ לְדַבֵּר אֶתִּי, וְלְסַפֵּר לִי אֵילוּ סִפְקוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת עוֹלָה לָהּ עַל הָרֵאשׁ וְעַל הַמַּחַ, בְּזֶה שְׂהַסְמֵ"ךְ־מ"ם לֹא רָצָה לְקַדֵּשׁ אוֹתָם, זֶה הִבִּיא אוֹתָהּ לְמַצֵּב בְּזֶה, שְׁעוֹד רָצָתָה, חֶסֶד וְחִלְלָהּ, לְחֹזֵר וְלִבְרַח מִהַדַּת, חֶסֶד וְשָׁלוֹם, חֶסֶד וְשָׁלוֹם, רוֹאִים מִזֶּה שְׂזֵה קְבוּץ שֶׁל מְקַרִּים רַעִים שֶׁל הַסְּתוֹת הַסְּמֵ"ךְ־מ"ם.

מָה אָמַר לָךְ! אֵף שֶׁקִּצְתָּ הָאֲרֻכְתִּי, עִם כָּל זֹאת עֲדִין לֹא
הִתְחַלְתִּי לְכַתֵּב מָה שֵׁיִשׁ לִי לְכַתֵּב, וּמִקְצֵר זְמַן אֶקְצֹר.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תתקלב.

בְּעִזֹּת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קַדְשׁ לְסֹדֵר וְאֵרָא, כ"ח טבת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיִּקָּר לִי
מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגַם עֲנִיתִי לָךְ, וּמְאֹד מְאֹד נִשְׁבַּר לְבִי
בְּקִרְבִי מְכֹל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּעֵינַי אֶשְׁתַּדֵּךְ וְכוּ', וּכְבֹר צוֹיִתִי אֶת
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֵׁיעֲזָרוּ לְהַעֲבִיר אֶת אֶשְׁתְּךָ לִירוּשָׁלַיִם, כִּי פֹה בְּצִפְת
פְּשׁוּט יִהְרָסוּ אוֹתָהּ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מֵינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה, סוּף כָּל סוּף אַתָּה נִמְצָא בְּחִבְרָה טוֹבָה, וְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
הַיִּשְׂרָאֵלִים רוֹצִים לְעֹזֵר לָךְ, וְאִם יִרְצֶה הַשֵּׁם יַעֲזָרוּ לָךְ, וּבֵינֵינוּ כִּךָ אַתָּה
צָרִיךְ לְהַחְזִיק מִצְמֵד וְלֹא לְהִשְׁבֹּר, כִּי הַחַיִּים מְלֵאִים קִשְׁיּוֹת וּסְפָקוֹת
וְכוּ', וּמְלֵאִים גְּסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְעַקֵּר גְּדֻלַּת בֵּר יִשְׂרָאֵל, שִׁיּוּכֵל
לְהַחְזִיק מִצְמֵד, וְלֹא לְהִשְׁבֹּר מִשׁוֹם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֵף שֶׁזֶּה דְבַר
הַכִּי קָשֶׁה, עִם כָּל זֹאת רַק בְּזֶה נִמְדַּדְתָּ גְּדֻלַּת בֵּר יִשְׂרָאֵל — כְּפִי
שִׁזּוּכָה לְהַחְזִיק אֶת עֲצָמוֹ.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׁאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תתקלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קִדְשׁ לְסֹדֵר וְאֶרָא, כ"ח טבת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מָאד ... גֵּרוּ יְאִיר.

יֵשׁ עֲכָשׁוּ מֵצֵב בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ עֲגוּם מָאד, אוֹדוֹת הַסְּפוּר שֶׁל
אֲשֶׁתּוֹ שֶׁל ... שֶׁהִיא מְאֹשְׁפֹזֶת בְּצִפְתּוֹ, וְכִפִּי הַנְּרָאָה הִיא לֹא בְּמִקּוֹם
הַנְּכוּן, וְצְרִיכִים לְדַאֵג לָהּ לְהַעֲבִיר אוֹתָהּ לִירוּשָׁלַיִם, וְהִנֵּה טוֹב מָאד,
שֶׁתְּהִיָּה בְּקֶשֶׁר הֵן עִם אֲשֶׁתּוֹ שֶׁל ... וְהֵן עִם אֲשֶׁתּוֹ שֶׁל ... שֶׁהֵן
יודְעוֹת יוֹתֵר פְּרֻטִים, וְחֻבֵּל לְרֵאוֹת בֵּת יִשְׂרָאֵל הַרוּסָה, וְכִפִּי שְׂאֵנִי
יודֵעַ שֵׁישׁ לְהַסְמֵ"ךְ־מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ, יָד בְּזֵה, כִּי מָאֹז שֶׁהוּא
לֹא רָצָה לְקַדֵּשׁ אוֹתָהּ הִיא נִשְׁבְּרָה לְגַמְרִי, וְכִבֵּר אֹז כְּמָה פְּעֻמִּים
אָמְרָה לִי, שֶׁהִיא לֹא יְכוּלָה לְסַלַּח עַל זֶה, וְהִיא לֹא יְכוּלָה לְהֶאֱמִין
שְׂאֵחַד הַנִּקְרָא דְתִי... וְרַב בְּיִשְׂרָאֵל... שֶׁיַּעֲשֶׂה לָהּ תְּרַגִּיל מְלַכְלֵךְ בְּזֵה,
וְהַבְנֵתִי שֶׁזֶה נִגְעַל לָהּ עַד הַנֶּפֶשׁ, וּמִי יודֵעַ אִם זֶה לֹא יֵצֵא לָהּ עֲכָשׁוּ
בְּעַת הַלְדָּה, עַל־כָּל־פְּנִים צְרִיכִים לְעֹזֵר לָהּ לְהַעֲבִיר אוֹתָהּ לִירוּשָׁלַיִם,
וְאִם תּוּכַל לְעֹזֵר בְּזֵה, תְּהִיָּה מְשַׁפְּרֵתָךְ שְׁלֵמָה.

רְאֵה לְחֻזַּק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּכָל מִינֵי אִפְנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה, וְתִשְׁמַח אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וּמָה גַם אֵל תִּשְׁכַּח לְתַפְסֵי בְּכָל
יוֹם טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי, וְתִלְמַד הַרְבֵּה תוֹרָה, וְכִמוֹ שְׁנֹדְבָר בֵּינֵינוּ,
שְׁעַל־כָּל־פְּנִים שְׁעָה אַחַת תְּהִיָּה בְּבֵית־הַמִּדְרָשׁ.

וְעַל כָּלֵם — רְאֵה לְהַפְיֵץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ וְ"ל בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי
גְּדוּלָה, וְאַנְי מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁ... יַעֲזֹר לָךְ לְהַפְיֵץ אֶת כָּל
הַקּוֹנְטְרָסִים שְׁמֻנְחִים בְּמִרְתָּךְ, כִּי חֻבֵּל שִׁיְהִי שְׂמָה וְכוּ' וְכוּ',
וְיִתְעַפְּשׂוּ וְכוּ' וְכוּ', יוֹתֵר טוֹב שֶׁיֵּצְאוּ לְאוֹיֵר הָעוֹלָם, כִּי אֵין אֲתָה
יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעֵר מֵה הַקּוֹנְטְרָסִים גּוֹרְמִים לְנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי
עוֹבֵר, רַחֲמָנָא לְצַלְן, מָה שְׁעוֹבֵר, וְרַק הַקּוֹנְטְרָסִים הָאֵלוּ עוֹזְרִים

לָהֶם, כַּאֲשֶׁר אֲנִי מְקַבֵּל בְּכָל יוֹם מִכְתָּבִים, שׁוֹהֵה לָהֶם כַּאֲוִיר לְנִשְׁמָה,
וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שֵׁישׁ לוֹ חֵלֶק בְּכָל זֹאת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׁתַּצְּלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תתקלד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קַדְשׁ לְסֹדֵר וְאֶרָא, כ"ח טַבַּת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ.

מֵאֵד מֵאֵד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּהְיֶי חֲזָקָה מֵאֵד מֵאֵד לֹא לְהִתְבַּיֵּשׁ
לְהַגִּיד אֶת הָאֱמֶת לְךָ ... גֵּרוֹ יֵאִיר, שְׁיִבּוֹא הַיּוֹם, וְתוֹלִיכוּ אוֹתוֹ אֵל
בֵּית-הַסֵּפֶר, שְׁיִרְאֶה אֶת הַצְּפִיפוֹת שֶׁל הַתְּלִמִּידוֹת, וְתִהְיֶי חֲזָקָה מֵאֵד
מֵאֵד, כִּי אֵין לָנוּ מִה לְהַפְסִיד.

בְּעֵינַי הַמְּעוֹן, אֲנִי רוֹצֵה מֵאֵד שְׂאֵת תִּהְיֶי מְנַהֶלֶת הַכְּלִלִית, וְ...
תִּהְיֶה הַמְּנַהֶלֶת בְּהַמְּעוֹן תַּחְתִּיךָ, וְשֵׁלָא תַעֲשֶׂה שׁוּם דְּבָר בְּלִי רְצוֹנְךָ,
וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנוּכַל לִפְתַּח אֶת הַמְּעוֹן בְּתַכְלִית
הַהֲדוּר וְהִיפִי כְּמוֹ שְׁדַבְּרָנוּ.

הַעֲקֵר קְבִלְתִּי תְּגוּבוֹת מִכַּמָּה מוֹרוֹת, שְׁתִּהְלֶה לְאֵל, יֵשׁ שְׁתוּף
פְּעֻלָּה בֵּין הַמּוֹרוֹת וּבֵין הַמְּנַהֶלֶת, וְזוֹ אֲצַלִּי שְׁמִיחָה גְדוֹלָה מֵאֵד מֵאֵד,
כִּי כְּשֵׁישׁ אוֹיְרָה שֶׁל הַבְּנֵה הַדְּדִית בְּבֵית-סֵפֶר, אֲזִי הַלְמוּדִים הוֹלְכִים
בְּצוּרָה אַחֲרֵת לְגִמְרִי. בְּנֻדְאֵי כּוֹאֵב לִי מֵאֵד מֵאֵד עַל הַצְּפִיפוֹת וְעַל
הָאֵי נְעִימוֹת שֵׁישׁ לָכֶם שְׁמָה וְכוּ' וְכוּ', אֲכַל אֲנִי מֵאֲמִין בְּאִמּוֹנָה
שְׁלֵמָה, שְׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחִיב לָנוּ, וְיִהְיֶה לָנוּ מְבִנָּה פְּרָטִי
לְהַבִּית-סֵפֶר, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לְבָנוּ, וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרַךְ.

אָשֶׁר כב תתקלה בַּנְחֵל קיט

הַכֹּפֶל הַדְּבָר, תִּהְיֶי חֲזָקָה בְּרוּחָךְ, וְאַל תִּפְחָדִי מִשׁוֹם בְּרִיָּה
שֶׁבְּעוֹלָם, וְאַז תֵּרְאֵי הַצְּלָחָה גְּדוֹלָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחֵינִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּכְתְּבֵי לִי דו"ח בְּעֵגֶזֶן הַבְּקוּר
שֶׁהִיָּה הַיּוֹם בֵּיבְנָאֵל, עַל-יְדֵי ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, וּמָה פְּעֻלָּתְךָ, וּמָה
הַבְּטִיחַ.

כב תתקלה.

בְּעֵזֶרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שְׁפֵת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וְאֶרֶא, כ"ח טבת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ, בּוֹ אֶתָּה מְבַשֵּׁר לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת
מִהַתְּלַמוּד-תּוֹרָה. וּמָה אִמַּר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! נִפְשֵׁי קְשׁוּרָה בְּנִפְשָׁךְ,
וְאִין אֶתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הָאֱהָבָה שֵׁישׁ לִי, כִּי סוּף כָּל
סוּף הַתְּלַמוּד-תּוֹרָה זֶה שְׁלִי, הַיְלָדִים הֵם בְּנֵי מִמֶּשׁ, וְאֶתָּה עוֹזֵר לִי
לְפָתַח אוֹתָם, אִז אֶתָּה חֲשׂוֹב חֶלֶק מִנִּפְשׁ רּוּחַ וּנְשֻׁמָה שְׁלִי, כִּי מִסְרַמִּי
אֶת נִפְשֵׁי וְאֶת שְׁמִי בְּעֵבּוֹר יְבְנָאֵל, וְאִנִּי בְּטוֹחַ, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
לֹא יַעֲזֹב אוֹתִי, וּפֶה דִּיקָא תִּתְּפַתַּח קְהֵלָה גְּאָה וְחִסּוּדָה, וְנִזְכָּה עוֹד
שֶׁיִּכְנָסוּ לְגוּר פֶּה מֵאוֹת וְאַלְפֵי מְשֻׁפְחוֹת כְּלֵי שׁוֹם גְּזָמָא, וְאַף שְׁנָה
נִרְאָה כְּמוֹ חֵלוֹם, אֲבָל תִּרְאָה שֶׁחֵלוֹם יִתְגַּשֵּׁם. וְעַל-כֵּן רְאָה לְעֹזֵר
לִי בְּעֵגֶזֶי הַקְּהֵלָה, וְעוֹד תִּרְאָה נְסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּהְיֶה לָךְ פְּרִנָּסָה בְּשִׁפְעַע, וְלֹא יִהְיֶה לָךְ שׁוֹם דְּאֶגּוֹת
פְּרִנָּסָה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׁאֵנִי

מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד, ותבשר לי בשורות משמחות, ויתרחב לך בין בגשמי ובין ברוחני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב תתקלו.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדש לסדר וארא, כ"ח טבת ה'תשנ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי הַיָּקָר לי
מאד ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך, אלא הדבק את עצמך בו יתברך, ותמיד רק תחפש אחריו יתברך, וזה יביא לך סבלנות, כי הסבלנות היא היסוד והעקר בחיי האדם, ובלי סבלנות אדם אבוד לגמרי, ועל־כן ראה לחזק את עצמך ביותר במדת הסבלנות, וזה יועיל לך להיות מלמד תינוקות של בית רבן, כי מלמד צריך סבלנות גדולה עם הילדים, ואסור להרביץ ולהכות ילדים בשום פנים ואופן, וכן תהיה לך סבלנות בבית, ועל־ידי אריכות אפים, תהיה לך פרנסה בשפע, וכמובא בדברי האר"ל, שאמר לכון בפסוק (תהלים קמה): "פֹּתַח אֶת יָדְךָ", שהוא ראשי תבות וסופי תבות חת"ף אפ"י, ואמרת על־פי דברי רבנו ו"ל (לקוטי־מוהר"ן, חלק א', סימן סח), שהפעם מאבד מהאדם את הפסוק, אפלו אם צריך לבוא לאדם פסוק, ונגזר עליו שיהיה לו פסוק, אבל הפעם הורס את האדם לגמרי, עד שאפלו הפסוק שיש לו, הוא מאבד, רחמנא לישזבן, ועל־כן צריכים מאד מאד לשמר מפעם וקפדות, וזה חת"ף אפ"י, על־ידי־זה "פֹּתַח אֶת יָדְךָ ומשביע לכל חי רצון", הקדוש־ברוך־הוא משפיע שפע גדול, ולכן תרגיל את עצמך במדת הסבלנות, ואז תצליח את דרכך תמיד.

מאד מאד אבקש אותך, שתקח את אחד מאנשי שלומנו,

אֲשֶׁר כב תתקלו בַּנְחֵל קבא

ותלמד עמו ביחד, ועל-ידי-זה יהיה לך טוב בגשמיות וטוב ברוחניות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך, שתצליח בדרךך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב תתקלו.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קנ"ש לסדר וארא, כ"ח טבת ה'תשנ"ה.

שלום רב אל ... תהיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד אני שמח על כל מכתב ומכתב שאת כותבת לי, הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שיתרחב לך בין בגשמי ובין ברוחני, ותבשרי לי תמיד בשורות משמחות.

אל תדאגי כלל, כי הקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אותך, ועוד תראי שייפנס לך שפע גדול, שתצאו מכל החובות, סוף כל סוף הקדוש-ברוך-הוא עשה לך נסים בחייהך, שאת מצאת בעל טוב, בעל עם לב טוב, שמבין אותך, וילדים חמודים, ויש לך דירה משלך, שזה ממש נסי נסים שנעשו עמך, ועל-כן אל תהיי שבורה.

אודות האמא, אסור לך להתבלבל, אנחנו מתפללים עליה, שתהיה לה רפואה שלמה, אבל לעת כזאת את צריכה להחזיק מעמד הן עם אחותך ... והן עם אחיך, כי סוף כל סוף זה נשאר מכל המשפחה, ואתם צריכים להחזיק את עצמכם ביחד.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך, שתצליחי בחייהך, ותבשרי לי תמיד בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב תתקלח.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדש לסדר וארא, כ"ח טבת ה'תשנ"ה.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך בערב שבת, אך כבר היה מאחר מאד לענות לך, וכן הטלפון שלי היה מקלקל, ולכן לא היית יכולה להיות בקשר אתי.

אודות האמא תחיה, ההכרח לומר לכם, אתם מברחים להתיעץ עם רופא פרטי, רופא גדול, כי בגיל פנה לא יכולים לשחק.

הקדוש־ברוך־הוא יעזר, שתהיה לה רפואה שלמה, ותבשרו לי בשורות משמחות תמיד, ושום דבר לא יוכל לשבר אתכם, ואתם צריכים להחזיק מעמד, פי סוף פל סוף לא נשאר לכם רק האמא, ובזמן פנה אתם צריכים להתחזק יחד — הן עם אחותך ... תחיה, והן עם אחיך ... אתם אצלי בנות חקוקות בלב, ולכן אני מאד מאד מרגיש את צערך הקשה, ואני מקווה להקדוש־ברוך־הוא, שתבשרי לי רק בשורות משמחות. העקר ראוי להתחזק ביחד, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אתכן ולהשפיל אתכן ממצב־רוח קשה, כי עבר על משפחתך הרבה הרבה, וכבר הגיע הזמן, שתהיה לכן שמחת חיים.

אודות בעלך, אני מקווה להקדוש־ברוך־הוא, שהכל ישמנה לטובה, כי כבר כתבתי לך ואכתב לו עוד, אם ירצה השם.

הקדוש־ברוך־הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצלחנה דרכך תמיד.

המאחל לכן ברכה והצלחה מן השמים...

כב תתקלט.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבַרֵךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וְאֶרָא, כִּי טַבַּח ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנֹכַח קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד הִצְטַעַרְתִּי מִמֶּה שֶׁעָבַר
עָלַיךָ וְכוּ' וְכוּ', לְדַעַתִּי כָּכָר הַגִּיעַ הַזְמַן שֶׁתַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמָּה חֲשׁוֹבֹן
הַנֶּפֶשׁ, כִּי לֹא חָשׂוּד הַקְדוּשׁ־בְרוּךְ־הוּא לַעֲשׂוֹת דִּין בְּלֹא דִינָא וְכוּ'
וְכוּ', כִּי הַכֹּל בְּהַשְׁגָּחַה פְּרֻטִי פְּרֻטִית, וְזֶה כָּל הָעֲנִין שֶׁל הַתְּבוּדָה,
שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ לְהַתְּבוּדָה עֲצָמוֹ בְּכָל יוֹם, וְלִשְׁפֹט אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל מָה
שֶׁעוֹבֵר עָלָיו, וְלִשְׁאֹל לְעֲצָמוֹ — מָה קָרָה לִי וְכוּ', וְלָמָּה קָרָה לִי
וְכוּ', עַל כָּל דָּבָר יֵשׁ תְּרוּץ, וְלִכֵּן רָאָה לְשַׁפֵּר וּלְתַקֵּן אֶת מַעֲשֵׂיךָ כְּלָפִי
אֲשֶׁתָּךְ, וְאַתָּה מְכַרַח לְוַתֵּר הַרְבֵּה בְּחֵיךָ לְגַבִּי אֲשֶׁתָּךְ, וְאַף שֶׁאַתָּה
כּוֹתֵב שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה בַעֲדָה וְכוּ', וּמוֹסֵר נִפְשֶׁךָ בַעֲדָה וְכוּ' וְכוּ', הַכֹּל
הֵבֵל וְדַמְיוֹן וְכוּ' וְכוּ', כְּמוֹ שֶׁאַתָּה יוֹדֵעַ, אֲשֶׁה צָרִיכָה אֶת שְׁלָה וְכוּ'
(בְּנוֹדָאֵי יֵשׁ דְּבָרִים שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְכַתֵּב אוֹתָם עַל הַכְּתָב, אֲבָל דְּבָרֵי
אַתָּה פְּנִימִים אֶל פְּנִימִים כְּמִה פְּעָמִים, וְכִפִּי הַנִּרְאָה, אַתָּה לֹא שׁוֹמֵעַ אוֹ
שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה עֲצֻמָּה כְּלֵא מִבִּין). וְלִכֵּן מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, תְּשַׁנֶּה
אֶת כָּל מַהֲלָכְךָ כְּלָפִי אֲשֶׁתָּךְ, אֲדַרְבֶּה, תִּרְחַם עָלַיָּה, סוּף כָּל סוּף הִיא
הָאֵמָה שֶׁל יְלָדֶיךָ, וְהִיא מְטַפֶּלֶת בְּיָלָדִים, וְהִיא בַעֲלַת־הַבַּיִת, עַקְרַת
הַבַּיִת וְכוּ' וְכוּ', וְהִיא עוֹזֵרֶת לָךְ בְּכָל מָה שֶׁהִיא יְכוּלָה, וְהִיא מְעַרְבֶת
בְּקַהֲלָה, וּמְסוּרָה אֲלֵינוּ מְאֹד בְּנִפְשָׁהּ וּבְגוּפָהּ וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן רָאָה
לְכַבְּדָהּ וּלְיַקְרָהּ, וּבְזֶה תַעֲשֶׂה לִי נַחֲת־רוּחַ. וְעַל כָּל־ם — תַעֲשֶׂה
נַחֲת־רוּחַ לְרַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר מְאֹד מְאֹד הִזְהִינֵנו לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת
הָאֲשֶׁה, וְעַל־כֵּן אֵל תַּהֲיֶה חֲכָם בְּעֵינַיִךְ, אֲלֵא תַעֲשֶׂה כְּמוֹ שֶׁאֲנִי כּוֹתֵב
לָךְ.

הַקְדוּשׁ־בְרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקַשׁ וּמִתְּפִלָּל בַּעֲדָךְ, שֶׁתַּצְלִיחַ דְּרָכְךָ, וְתִזְכֶּה לְצִאת וּלְהַפִּיץ בְּמֶרְץ

גְּדוֹל, בְּעִזּוֹת וּבְעֵקֶשׁנוֹת דְּקָדְשָׁה, וְאֵל תִּפְחָד מְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם,
אֵלָא תִּלְךָ בֵּין חֲרָדִים דִּיקָא לְמֵילָא אַתְּ בְּתִיָּהֶם עִם סְפָרֵי רַבְנֵי ז"ל,
וְאִז תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תתקמ.

בְּעִזּוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁפְתֵי-קִדְשׁ לְסִדְרָא וְאִרְא, כ"ח טבת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאֶרֶךְ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ
הַטּוֹב מִכֶּם בְּכָל הַדְּיוּחוֹת שְׂכַתְבְּתָ לִי, וְזֶה מְאֹד מְאֹד נִצְרָךְ לִי לְדַעַת.

אוֹדוֹת הַמַּעוֹן, כְּתַבְתִּי מִכְתָּב אֶרֶךְ לךָ ... תַּחֲיָיָה, וְזֶה גַם שִׁיךְ לָךְ,
וְתִבְקָשִׁי מִמֶּנָּה הַעֲתֵק, אוֹ שְׂתַתֵּן לָךְ לְקִרְאָתָא אֶת הַמִּכְתָּב, כִּי כָּל מָה
שְׂכַתְבְתִּי שָׁמָּה זֶה גַם בְּשִׁבְלֵךְ, וְגַם בְּשִׁבְלֵי שְׂאָר אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

וְכֵן בְּעִנְיָן ... גַּם-בֵּן כְּתַבְתִּי כְּבָר מָה לְעֵשׂוֹת, וְאַנִּי מְקַוֶּה
לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנוּכַל לְהַעֲבִיר אוֹתָהּ מִצִּפְתָּ לִירוּשָׁלַיִם,
וְכַתְבְתִּי לָהּ מִכְתָּב. וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד, שְׂתַעֲבִירִי אֶת הַמִּכְתָּב אֵלֶיךָ
הַיּוֹם אוֹ אַתְּ אוֹ אַחַת מִנְּשׂוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁנוֹסְעוֹת אֵלֶיךָ הַיּוֹם,
כִּי יֵשׁ לָהּ הַיּוֹם יוֹם הַלְדָּתָא, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂתַהֲיֶה לָהּ
רַפּוּאָה שְׁלֵמָה.

אוֹדוֹת מְשִׁפַּחַת ... שְׂכַתְבְתָּ, הַיִּיתִי רוֹצֵה לְדַעַת יוֹתֵר פְּרָטִים, כִּי
בְּאֲמַתְּ לֹא נִיחָא לִי בְּכָלֵל מָה שְׂמַסְתּוֹבְבִים בִּיבְנָאֵל, וְגוֹרְמִים לָנוּ
שֵׁם רַע וְכוּ' וְכוּ'.

אוֹדוֹת הַנְּחָשׁ ... וְהַסְמִיךְ-מ"ם שְׂרוּכְבַּ עֲלֵיו וְכוּ' וְכוּ', אַתְּ
צְרִיכָה לְהִיּוֹת יוֹתֵר קְשׁוּיָה, וְלִפְתּוֹחַ אֶת הַפֶּה, וְלֹא לִפְחָד מֵהֶם, כִּי
אַתְּ יְלִידַת יְבְנָאֵל, וְיֵשׁ לָךְ תְּכוּנוֹת הַנְּפֶשׁ שֶׁל אַבִּיךָ, שְׂזֶה הַרְבֵּה
פְּעָמִים טוֹב מְאֹד מְאֹד, כִּי רְשָׁעִים כְּאֵלוֹ אֵין לָהֶם שׁוּם שְׂפָה אַחֲרָתָא,

רק לצעק עליהם, כמו שמוכא במדרש פרשה זו, שהרשעים נקראים כְּלָבִים, וְכָלֵב אינו מבין רק מקל, כן מוכא בפרוש במדרש פרשה זו. על-כן ראי לחזק את עצמו ביותר, ומתי שאת צריכה לפתח את הפה, תפתחי את הפה, ואל תפחדי כלל, ואז תראי שנצליח, כי איתא בשם הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע, שעצה לרשעים לא לפחד מהם, אדרבה, צריכים לענות להם בתקיפות גדולה עד מאד, וזה ישבר אותם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שיהיה לכם שלום-בית אמתי, ותחיו ביחד באהבה, אחוה ורעות.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כב תתקמא.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר וארא, כ"ח טבת ה'תשנ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי הקר לי מאד ... גרו יאיר.

מאד מאד אבקש אותך להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ובקרוב תראה נסים וגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, בענין פרנסתך והשפעתך השפעה מרבה שישפיע עליך הקדוש-ברוך-הוא, כי מי שעוסק בצרכי צבור באמונה, הקדוש-ברוך-הוא ישלם את שכרו משלם.

אודות המעון, לדעתי המנהלת הכללית תהיה ... ותחטיה תהיה המנהלת ... וכו', כיו, כי לא כדאי לעשות בלגן ומחלקת וקנאה ושנאה בין הנשים, ותאמין לי, שיש לי דאגות יותר גדולות מזה... עם כל זאת אם הנשים תסרבנה, יהיה צער ומר, ואז יסבלו הבעלים, ולכן ראה שהכל ימסר ביד ... וכך נפטר מכל מיני מחלקת.

ראה להיות קשות לגבי הנחש ... שהסמ"ך-מ"ם רוכב עליו,

בְּנֹדָאֵי כְּשֶׁצְרִיכִים לְדַבֵּר אֶתוֹ בְּשִׁפְהַ נְעִימָה, תְּדַבֵּר אֶתוֹ כִּכָּה... אָבֵל
 כְּשֶׁצְרִיךְ לְדַבֵּר אֶתוֹ בְּשִׁפְהַ קְשׁוּחָה, אֵין עֲצָה אַחֲרֵת, רַק לָתֵת לוֹ
 כְּרֹאוֹי, כְּמוֹבָא בְּמִדְרַשׁ פְּרָשָׁה זוֹ, שֶׁהֲרָשְׁעִים נִקְרָאִים כְּלָבִים, וְכָלֵב
 אֵינוֹ מִבֵּין שְׁפָה אַחֲרֵת רַק מִקַּל, תְּסַתְּפֵל בְּפִרְשַׁת הַשְּׁבוּעַ הַזֶּה אִיךָ
 שִׁמְשָׁה רַבְּנֵי הַלֵּךְ עִם פְּרָעָה, וְהַתּוֹרָה הִיא נִצְחִית, וְלִמְדָנוּ דֶרֶךְ אִיךָ
 לְלַכֵּת עִם הֲרָשְׁעִים הָאֵלֹהִ, וּיְכַבֵּר כְּתַבְתִּי לָךְ כִּמָּה פְּעָמִים, שֶׁמוֹבָא
 בְּשֵׁם הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוּשׁ זי"ע: עֲצָה נִגְדַ הֲרָשְׁעִים — לֹא לִפְחֹד
 מֵהֶם, כִּי עַל-יְדֵי-זֶה הֵם מִתְבַּטְּלִים לְגַמְרִי, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְחִזֵּק אֶת
 עֲצֻמָּךְ בְּכָל מִיּוֹנֵי אַפְנֵים שְׁבַע-עוֹלָם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִצְלִיחַ אֶת
 דֶּרֶכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תתקמב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵט-קִנְיָן לְסִדֵּר וְאָרָא, כ"ח טבת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָיָה.

קִבְּלֵתִי כְּבָר אֶת מִכְתְּבֶךָ פְּעָמִים, וּמָאֵד מָאֵד שֶׁמְחַתִּי לְשִׁמְעַ
 הַטוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵי לֵהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֵל תִּדְאָגִי אֹדוֹת בְּתוֹךְ הַחֲמוּדָה, כִּי הִיא
 נִמְצְאָת בְּיַדִּים טוֹבוֹת, וְלֹא יִקְחוּ אוֹתָהּ מִמֶּךָ, אֲדַרְבְּנָה תַּהְיִי בְּרִיאָה,
 וְעוֹד תַּחֲזוּרִי לְתַפְקֹד בְּבֵיתִי, אָבֵל לְעַת עֲתָה הִיִּיתִי מִיַּעַץ אוֹתָךְ,
 שֶׁמְעַבְרִי לְבֵית הַכְּרָאָה בִּירוּשָׁלַיִם, וְזֶה יַעֲזוֹר לָךְ לְהַבְרִיא מֵה שְׁיֹחֵר
 מֵהָר.

אֵל תִּכְנָסִי בְּלִחְץ, כָּל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ אוֹהֲבוֹת אוֹתָךְ
 וּמְעַרְיכוֹת אוֹתָךְ, וְכֻלָּם מְחַפִּים וּמְצַפִּים שֶׁתַּחֲזוּרִי כְּבָר הַבִּיתָה בְּרִיאָה
 וְשִׁלְמָה, וְכֻלָּם אוֹהֲבִים אוֹתָךְ, וְתִזְכְּרִי אֶת זֶה הַיֵּטִב.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי

אָשׁר כב תתקמג בַּנְחַל קכז

מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ, שְׁתַּצְלִיחֵי דְרַכְךָ תָּמִיד, וּתְבַשְׂרֵי לִי בְשׂוּרוֹת
מִשְׁמָחוֹת, וְעוֹד תַּחֲזִירֵי לְתַפְקֹד כְּמוֹ שְׁתַּפְקֹדֶת כָּל יָמֵי נְעוּרַיִךְ.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תתקמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וְאֵרָא, כִּי ח טבת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַקָּדֵר לִי
מָאד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ בְּעֶרְבֵי שַׁבַּת, אֵךְ לֹא הָיָה לִי הַפְּנָאִי
לְהַשִּׁיבְךָ מִפְּנֵי זְמַן הַקָּצֵר שֶׁקֹּדֶם שַׁבַּת.

פֶּה תִקְבַּל מִכְתָּבִים לְמַסֵּר לִיעוּדִים, וְטוֹב מָאד לְמַסֵּר אֶת זֶה עוֹד
בְּבִקְרֵי הַשָּׁבֵעַ, כִּי הֵם מָאד מָאד נְחוּצִים מִפְּנֵי כַּמָּה דְבָרִים, קֹדֶם
שְׁתַּהֲיָה, חֵס וְשְׁלוֹם, אִיוֹז מִחֻלָּקָת.

תִּרְאֶה לְדוֹחַ לִי כָּל פֶּרֶט וּפְרֶט, כִּי הֵם דְּבָרִים חִיוֹנִיִּים שְׁאֲנִי
צָרִיךְ לְדַעַת מְזֵה, אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּהֲיָה לְנוּ קְהֵלָה
קְדוּשָׁה מָאד מָאד וְיִפָּה, צְרִיכִים רַק סְבָלְנוֹת, וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם
דְּבָר, אֵךְ שְׁבִין כֶּף וּבִין כֶּף עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר, עִם כָּל
זֹאת אֲנִי חִיוֹנִי צְרִיכִים מָאד מָאד לְהַתְחַזֵּק, וְלְהַשְׁתַּדֵּל שְׁלֹא יוּכְלוּ
לְעַשׂוֹת לְנוּ שׁוּם רַע.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֹתֵי שְׁאֲנִי
מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ, שְׁתַּצְלִיחֵי דְרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תתקמד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קִדְשׁ לְסִדְרֵי נֶאֱרָא, כ"ח טבת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֶלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאֵר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר לֹא לְקַבֵּל שׁוֹם לְשׁוֹן־הָרַע, כִּי הַלְשׁוֹן־הָרַע הוֹרֵס אֶת הָאָדָם בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחֵנִי. אֶהְבְּתִי אֵלֶיךָ הִיא אֶהְבָּה אֲמַתִּית, וְאֲנִי מִשְׁתַּדֵּל בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבָעוּלָם עֲכָשׁוּ לְהוֹצִיא לְאוֹר כָּל מִינֵי קוּנְטְרָסִים חֲדָשִׁים שְׁצָרִיכִים לְדוֹר הַזֶּה, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, עוֹבֵר עַל בְּנֵי הַנְּעוּרִים מֵה שְׁעוֹבֵר, שְׂרָק הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יוֹדֵעַ, וְאֵלֹהֵי הַקּוּנְטְרָסִים הֵם מִמֶּשׁ הַחֲמִצָּן שֶׁלָּהֶם, לְזוֹאת, רְאֵה מְאֹד מְאֹד לְעֶסֶק בְּעִבּוּדַת הַפְּצָה, וְחִלּוֹף בְּיַחַד עִם ... וְתַפְיָצוּ בְּכָל יוֹם כַּמוֹת גְּדוּלָה, וְאֵל תִּסְתַּפֵּל עֲכָשׁוּ עַל שׁוֹם דְּבָר, וּבִפְרֵט שֵׁשׁ אֶת הַקּוּנְטְרָסִים, תִּרְאוּ לְהַפְיָצָם מֵה שְׁיֹתֵר מֵהַר, כִּי כָּל קוּנְטְרָס וְקוּנְטְרָס יֵשׁ לוֹ אֶת הַכְּתָבֶת שְׁלוֹ, וְצָרִיכִים רַק לְהַפְיָצָם, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִצְלִיחַ דְּרַכְנֵנוּ תָּמִיד.

רַק חֲזוּק וְאַמֶּץ מְאֹד, שְׁשׁוֹם דְּבָר בְּעוּלָם לֹא יוּכַל לְשֹׁבֵר אוֹתְךָ, יִהְיֶה אֵיךְ שִׁיְהִיָּה וַיִּהְיֶה מֵה שִׁיְהִיָּה, תַּחֲזִיק מִעֲמֶד, וְאֵל תִּתְבַּלְבַּל מֵאַף אֶחָד, אַתָּה צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת אֶת שְׁלָךְ, וְאִזּו תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, אֲדַרְבָּה, אִם יֵשׁ לָךְ אֵילוֹ הַצְּעוֹת, תִּרְאֶה לְכַתֵּב לִי, כִּי הוֹלֵךְ לִי בַּחַיִּים לְכַנּוֹת פֹּה "עִיר בְּרִסְלֵב", וְאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהַסֵּמ"ךְ־מ"ם לֹא יַעֲזֹב אוֹתְנוּ, וַיַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם רַק לְשֹׁבֵר אוֹתְנוּ וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל זֶה לֹא יוֹעִיל לוֹ, בְּרַגְעַת שֵׁשׁ בִּינִינוּ אֶהְבָּה, אֶחָנָה וְרַעוּת, הוּא יִתְבַטֵּל קִדְשׁ וְכוּ'.

רְאֵה לְחִזּוּק אֶת עֲצֻמָּךְ לְהַתְבַּדֵּד עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתַדַּע, שְׁכָל דְּבוּר

ודבור שְׁמֵדְבָרִים עִמוּ יתְבַרַךְ — הוּא הַצְלָחָה נְצִיחִית, הַצְלָחָה כּוֹז, שְׂאִין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד, וּבְקָרוֹב נִתְרָאָה, וְנִסְעַ גְּסִיעוֹת בְּיַחַד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תתקמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יתְבַרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בֹּא, כ"ט טַבַּת ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל יְדִידֵי ... גְרוּ יְאִיר.

בְּבִקּוֹר שְׁלַחְתִּי לְךָ עֵרֶךְ שֶׁל שֵׁשׁ-עֶשֶׂר מִכְתָּבִים לְחֻלְקָם לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, וְעֵדִיךָ לֹא קִבַּלְתִּי שׁוֹם מֵעֵנָה הָאֵם חֻלְקָתָם אֶת זֶה, כִּי זֶה הָיָה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ.

נָא לְהִתְדַוֵּעַ אִם הַפָּקֵס שֶׁל ... עוֹבֵד כָּבֹד כְּמוֹ שְׂצָרִיךְ, כִּי לֹא שִׁמְעָתִי מִמֶּנּוּ, וְכֵן תִּכְתֹּב לִי הָאֵם הַמְּעוֹן גִּפְתַּח הַיּוֹם, וְכֵן מֵה חֲדָשׁוֹת בְּקִהְלִתְנוּ. רַק חֲזוּק וְאַמֵץ מְאֹד מְאֹד, חֲסֵדֵי ה', שְׂזַכִּינֵנו לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ו'ל, וְאִין לָנוּ שׁוֹם עֶסֶק עִם לְצִים וְהוֹלְכֵי בְּטַל, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִנְכָה כָּבֹד לְהִתְפַּתֵּחַ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְתִהְיֶה פְּרִנְסָה לְכֻלָּם, וְנוֹכַח גַּם לְהַשִּׁיג מְקוֹר פְּרִנְסָה לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו לְפַתַּח אִיזוֹ תַעֲסוּקָה, נָא לְכַתֵּב כִּמְהָ יוֹצֵא סְכוּם הַכּוֹלֵל בְּקָר בְּעֵבוֹר חֲדָשׁ טַבַּת.

הַמְּחַכֶּה לְתִשׁוּבָה מֵהִירָה...

כב תקמו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בא, כ"ט טבת ה'תשנ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי היקר לי ...
גרו יאיר.

קבלתי את העמוד מה"ספורי-מעשיות" לדגמא. מה אמר לך!
זה יצא להפליא, פלאי פלאות, ואני רואה, אם יעשו כן לכל
הספרים, הינו שנקטין את זה בדיוק בצורה כזו, זה יהיה יפה מאד,
אכל לדעתי, לעת עתה קדם צריכים להדפיס את כל הספרים: ספרי
רבנו ז"ל וספרי מוהרנ"ת ז"ל וספרינו בהוצאה מגדלת, ואחר-כך
נדפיס את זה בסדרה מקטנת, שזה יוצא מאד מאד יפה.

נא להתקשר עם ... וכן עם ... ולשאל אם יש שם חדשות, וכן
אם נפתח המעון היום, וכן אם בא ר' ... מחנוף עצמאי לבקור.

המחפה לתשובה מהירה...

פה תקבל מכתב למסר ל... דחוף, האם הפקס שלך כבר עובד
טוב.

כב תקמו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בא, כ"ט טבת ה'תשנ"ה.

שלום וברכה אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך כבר פעם שלישית, אף לא היה הפנאי
להשיבך, הן שעברתי, לא עלינו, נתוח, והן הפקס היה שבור.

אודות העסק וכו', לדעתי, אם זורקים אותך כל-כך ממקום
למקום, היה טוב מאד שתפתח עסק משלך, ויש פתגם באידיש:

"קליין אבער מיין", היינו אף שזה קטן, אבל זה שלי ... כי עסק קטן של עצמו שזה פי אלף מעסק גדול עם שתפים, ועל-כן, לדעתי, תעשה עסק קטן, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שישפע עליך שפע בפרנסה, ותבשר לי תמיד בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב תתקמח.

בעזרת השם ותבנה, יום שלישי לסדר בא ב' שבט ה'תשנ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי היקרים, שותים מימי הנחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... שיהיו נצח.

אודות שאלתכם בענין וכו', הנה בירושלים נמצא הכפסא של רבנו ז"ל, אשר עשוי בחריטה אמנותית, עבודת יד נפלאה מאד מאד, צפרים ופרחים וכו', על-ידי שוחט אחד, שעשאו מתנה בעבור רבנו ז"ל. כשרבנו ז"ל התבונן בכפסא, שאל את השוחט: כמה זמן ארך לך לעשות את הכפסא? השיב לו: חצי שנה. והמשיך רבנו ז"ל ושאל: האם כל היום עבדת עליו? והשיב השוחט: לאו! כל יום תרמתי שעה, וכך נעשה הכפסא. ענה ואמר רבנו ז"ל: האסט מיר אין זינען גיאהט יעדן טאג א שעה [כך כך חשבת ממני כל יום שעה?!] ורבנו ז"ל חנה. אמרו אנשי שלומנו שהיו שם, שהרגישו שרבנו ז"ל מאד נהנה, שיש יהודי שחושב ממנו כל יום שעה. יש אומרים שרבנו ז"ל לא כל-כך נהנה מהכפסא כמו שנהנה שיהודי חטף שעה בעבורו כל יום במשך חצי שנה.

למדים מכאן, כשאנו זוכים 'לגנב' עצמנו מהכלי העולם הזה ומכל השטיות שלנו, מכל הצרות והיסורים שלנו לכל הפחות שעה אחת ולדבר מרבנו ז"ל, איזו זכות היא זו?! כי באמת כשמדברים מרבנו ז"ל, יוצא ריח טוב, בשמים, מרגישים ריח גן-עדן. כמו שאומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ח'), שהתוכחה של

הצדיק היא בְּחִינַת מַה שֶׁכְּתוּב אֶצֶל מֹשֶׁה רַבְּנוֹ: נִרְדִּי נִתַּן רִיחוֹ. שֶׁהַתּוֹכְחָה שֶׁל הַצַּדִּיק מְכַנְּסָה רִיחַ טוֹב בְּשׂוֹמְעִים. כִּי תוֹכַחַת מֹשֶׁה רַבְּנוֹ, הִיא תוֹכַחָה לְקַרֵּב אֶת הָאָדָם אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. אַחֲרֵי שֶׁעַם יִשְׂרָאֵל נִכְשְׁלוּ וְעָשׂוּ אֶת הָעֶגְלָה, בָּא מֹשֶׁה רַבְּנוֹ וְהוֹכִיחַם תּוֹכַחָה שֶׁל אֱהָבָה: עֲדִין חֲבִיבוּתָא גַבְּן (שְׁבַת פּח:); הֵינּוּ אֵל תִּתְיַאֲשׁוּ, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲדִין אוֹהֵב אֶתְכֶם. שְׁעַל זֶה נֹאמַר (שִׁיר הַשִּׁירִים א'): "נִרְדִּי נִתַּן רִיחוֹ", נִתַּן דִּיקָא נֹאמַר, שֶׁהַכְּנִיס בָּהֶם רִיחַ טוֹב. אוֹמַר רַבְּנוֹ ז"ל, שֶׁזוֹ צְרִיכָה לֵהִיּוֹת עֲבוּדַת הַצַּדִּיק — לְהוֹכִיחַ בְּתוֹכַחַת מֹשֶׁה רַבְּנוֹ, אִף שֶׁאָדָם עֹבֵר עֲבֵרָה הַכִּי גְדוֹלָה, עֲשִׂית הָעֶגְלָה, שְׁאִין חֲטָא גְדוֹל מִזֶּה (כְּמוֹכָא בְּמִדְרַשׁ תַּנְחוּמָא כִּי תִשָּׂא), שֶׁהָעֶגְלָה הָיָה כְּלוּל מִשְׁלֹשׁ הַעֲבֵרוֹת הַכִּי חֲמוּרוֹת: עֲבוּדָה זָרָה, גְּלוּי עֲרִיוֹת וְשִׁפְכוֹת דְּמַיִם, וְלִמְדִים זֹאת מֵהַפְּסוּק: "לֵךְ רֵד כִּי שָׁחַת עַמֶּךָ"; וְנֹדְאֵי כְּשֶׁאָדָם חוֹטֵא בְּחֲטָאִים הַכִּי חֲמוּרִים, הֵיךְ יָכוֹל לְהִשְׁבֵּר לְגַמְרֵי וְלִהְתַּיַּאֲשׁ מִחַיּוֹ, וּבִפְרָט אִם הֵיךְ אֶחָד מוֹכִיחוֹ בְּתוֹכַחָה גְּלוּיָהּ וּפּוֹגְעַת: מָה עֲשִׂיתָ?! אֵינְךָ מִתְּבַיֵּשׁ לַעֲשׂוֹת עֲבֵרוֹת כְּאַלּוֹ? הֵיךְ הָאָדָם מִתְיַאֲשׁ לְגַמְרֵי וּמִתְרַחֵק. לְזֹאת, כְּדֵי לִזְמַר תּוֹכַחָה, צְרִיךְ לֵהִיּוֹת כְּצַדִּיק מֹשֶׁה רַבְּנוֹ, שֶׁאָמַר: אִף שֶׁעֲשִׂיתֶם עֲבֵרוֹת חֲמוּרוֹת מְאֹד, עֲדִין הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב אֶתְכֶם. וְעַל תּוֹכַחָה כְּזוֹ אוֹמַר רַבְּנוֹ ז"ל, כְּוָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תְּמִיד כח:): הַמוֹכִיחַ חֲבֵרוֹ לְשֵׁם שְׁמַיִם, מוֹשְׁכִים עָלָיו חוֹט שֶׁל חֶסֶד, שֶׁנֹּאמַר (מִשְׁלֵי כח, כג): "מוֹכִיחַ אָדָם אַחֲרַי חֵן יִמְצָא; כִּי כִשֶׁהַצַּדִּיק מוֹכִיחַ אֶת הָאָדָם, אֵינּוּ מוֹכִיחוֹ כְּדֵי לְשַׁבְּרוֹ, אֶלָּא כְּדֵי שִׁיתְקַרֵּב יוֹתֵר וְיוֹתֵר לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְזֶה כָּל הָעֲנָנִן שֶׁמְדַבְּרִים דְּבוּרֵי רַבְּנוֹ ז"ל, שֶׁנִּכְנְסוּ רִיחַ טוֹב בְּשׂוֹמְעִים. וּמִי שֶׁשׂוֹמֵעַ אֶת הַהִתְחַזְּקוּת וְהַדְּבוּרִים שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל מִתְחַזֵּק בְּיוֹתֵר; כִּי אֵין אָדָם שֶׁלֹּא יַעֲבֹרוּ עָלָיו מְרִירוֹת, צְרוֹת וְיִסּוּרִים, הַרְפָּתָקָאוֹת, חוֹבוֹת וּמְרִיבוֹת, אִי הִבְנוֹת, אֵין פְּרִנְסָה, אֵין שְׁלוֹם-בֵּית, צַעַר גְּדוֹל בָּנִים, וְהָאָדָם נִשְׁבֵּר לְגַמְרֵי, אֲבָל כְּשׂוֹכְהַ לְשִׁמְעַ אֶת תּוֹכַחַת הַצַּדִּיק הַמוֹכִיחוֹ בְּאֱהָבָה אֲבֵהִית, כְּאֶבֶא הַמּוֹרִיד עֲצָמוֹ לְיְלָדִים, אִזּוֹ יוֹצֵא רִיחַ טוֹב.

לְזֹאת, יְדִינֵי הַיְקָרִים! אֲשֶׁרֵי הָאָדָם שְׂוֹכְהַ לְהִתְחַבֵּר אֶל חֵבֵר

טוב, או אֶל בְּמֵה חֲבָרִים טוֹבִים, וְלַעֲשׂוֹת לַעֲצָמוֹ שְׁעוֹר בְּכָל יוֹם
עַל-כָּל-פָּנִים שְׁעָה אַחַת לְדַבֵּר מַעֲצוֹת רַבָּנוּ ו'ל'; לְחֹזֵק אֶחָד אֶת
הַשְּׁנֵי וְכוּ', וּבִזְה מִמְשִׁיכִים אֶת רַבָּנוּ ו'ל אֲלֵינוּ. וְאִם אֵין יְכוּלִים
בְּכָל יוֹם שְׁעָה אַחַת, עַל-כָּל-פָּנִים פֶּעַם בְּשָׁבוּעַ לְהִתְקַבֵּץ יַחַד, בְּכָל
בֵּית-מִדְרָשׁ הַנִּקְרָא עַל שֵׁם רַבָּנוּ ו'ל, וּלְדַבֵּר מִרַבָּנוּ ו'ל וּמִהֲעֲצוֹת
שְׁלוֹ — לְחֹזֵק זֶה אֶת זֶה, שְׁתִּהְיֶה הַבְּחִינָה שֶׁל: 'וּמִקְבָּלִין דִּין מִן
דִּין', שְׁאָדָם יִקְבַּל מִזוּלָתוֹ, שְׂזוֹ נִקְדַּת הַחֲבֵר (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֵלֶק א',
סִימָן לד), שְׁאֵפְלוּ שְׁעוֹבְרִים עַל הָאָדָם חֲרָפוֹת וּבִזְיוֹנוֹת, וְשׁוֹבְרִים אֶת
לְבוֹ, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (תְּהִלִּים טו): "חֲרָפָה שְׂבָרָה לְבִי"; הֵינּוּ הַחֲרָפָה אֱלוֹ
הַבִּזְיוֹנוֹת הַשׁוֹבְרִים לְבוֹ שֶׁל הָאָדָם; הַתְּקוּן הוּא — לְקַשֵּׁר לְבוֹ
לְנִקְדָה הַשְּׂיִכָת לְלוֹ בַּעַת הַזֹּאת, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִתְבַטְּלַת הַחֲרָפָה
הַשׁוֹרָה עַל לְבוֹ; הֵינּוּ אָדָם צָרִיף לְקַשֵּׁר עֲצָמוֹ עִם הַנִּקְדָה הַטּוֹבָה
שֶׁיֵּשׁ בּוֹ; כִּי כָל יְהוּדֵי יֵשׁ לוֹ נִקְדָה טוֹבָה, וְאִסוּר לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם
דְּבָר, וְאִף שְׁעוֹבְרִים עָלָיו מִשְׁבָּרִים, יֵשׁ בּוֹ נִקְדָה שְׂאֵין בְּחֲבָרוֹ, כִּי
כָל יְהוּדֵי בְּאֶשֶׁר הוּא יְהוּדֵי יֵשׁ בּוֹ נִקְדוֹת טוֹבוֹת אַחֲרוֹת, וְחֲבָרוֹ אֵינּוּ
יְכוּל לַעֲשׂוֹת אֶת הַנִּקְדָה שְׁלוֹ. כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּרָא אֶת כָּל בַּר
יִשְׂרָאֵל, שְׁכָל יְהוּדֵי יֵשׁ לוֹ שְׁלִיחוֹת מִסִּמַּת בְּזֵה הָעוֹלָם, וְאִסוּר
לְהִתְעַרֵב בַּעֲסֵק הַשְּׁנֵי, אִף לְחֹזֵק אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי — זֶה דְּבָר נִפְלָא
מְאֹד, וְאִי אֶפְשָׁר לְהִחְזִיק מַעֲמֵד, אוֹמֵר רַבָּנוּ ו'ל, אֲלֵא כְּשִׁמְחֻזְקִים
אֶת הַזוּלָת; כִּי יֵשׁ בְּכָל אָדָם נִקְדָה יְקָרָה שְׂאֵין בְּחֲבָרוֹ, לְזֹאת צָרִיף
כָּל אֶחָד לְהַשְׁפִּיעַ עַל הַשְּׁנֵי וּלְקַבֵּל מִמֶּנּוּ, שְׂזוֹ נִקְדַת הַחֲבֵר, שְׂצָרִיף
לְקַבֵּל מִהַחֲבֵר הַתְּחֻזְקוֹת אִיף לְהִחְזִיק מַעֲמֵד וְלַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם
בְּשָׁלוֹם; כִּי עוֹבְרִים מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים עַל כָּל אֶחָד כְּפִי עֵינָיו וְכוּ', וְכָל
אֶחָד זוֹרֵק אֶת הָאֲשָׁמָה עַל זוּלָתוֹ, אִף אֵין זוֹ תְּכָלִית, אֲלֵא לְחֹזֵק אֶת
הַזוּלָת. וּבְאֵמַת יֵשׁ בְּכָל אֶחָד נִקְדָה אֲשֶׁר אֵין בְּחֲבָרוֹ, לְזֹאת אִסוּר
לְהַשְׁבֵּר מֵאִף אֶחָד, וְאִסוּר לְהַסְתַּכֵּל עַל אִף אֶחָד, וְאִסוּר לְהִתְפַּעֵל
מֵאִף אֶחָד, כִּי לְכָל אֶחָד שְׁלִיחוֹת אַחֲרַת בְּזֵה הָעוֹלָם, אַחֲרַת לֹא הִיָּה
נִבְרָא. וּמִבְּיֵא רַבָּנוּ ו'ל אֶת הַמַּעֲשֶׂה בְּגִמְרָא (תְּעֵנִית כ"א): שְׂאֲבִי וְרַבָּא
וְאֲבָא אוּמְנָא זְכוּ לְשִׁמְעַ שְׁלוֹם מִן הַשְּׂמִים; אֲבִי שְׁמַע כָּל עָרֵב
שְׁבַת, רַבָּא שְׁמַע רַק בְּעָרֵב יוֹם כְּפוּר, וְאֲבָא אוּמְנָא שְׁמַע בְּכָל יוֹם.
אֲבָא אוּמְנָא הִיָּה רוּפָא נְשִׁים, וְהִלָּף בְּצַנִּיעוֹת רַבָּה, וְנִזְהָר בְּמָה

שְׁצַרְיָהּ לְהִזְהַר, לְכֵן זָכָה לְשִׁמְעַע כָּל יוֹם כְּרוֹז מִן הַשָּׁמַיִם: "שְׁלוֹם עֲלֶיךָ". וְלֹא־בִי וְרָבָא הֵיִתָּה חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, שְׁיֵשׁ רֹפֵא פְּשוּט הַזּוֹכָה לְשִׁמְעַע שְׁלוֹם כָּל יוֹם. עֲנוּ לָהֶם מִן הַשָּׁמַיִם: לֹא מְצִית דְּמַעְבַּד כְּאַבָּא אוֹמְנָא; אַתֶּם אֵינְכֶם יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת כְּאַבָּא אוֹמְנָא, הֵינּוּ לוֹ יֵשׁ נִקְדָּה שְׂאִין בְּכֶם. הֵן אָמַת בְּכָל הַשָּׁ"ס שׁוֹנִים וְלוֹמְדִים הֶרְבֵּה מֵאַבְיִי וְרָבָא, אֲבָל לֹא־בִי אוֹמְנָא הֵיִתָּה נִקְדָּה שְׁלֹא הֵיִתָּה לֵאבְיִי וְרָבָא. אֲזִי לְרָבָא הֵיִתָּה חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, שְׁחִבְרוּ אַבְיִי שׁוֹמְעַע כָּל עָרֹב שֶׁבֶת שְׁלוֹם, עֲנוּ לוֹ: מִסְפִּיק שְׁזֻכוֹתוֹ מִגְּנָה עַל כָּל אַנְשֵׁי הָעִיר; מִזֶּה לְמַדְנּוּ, שְׁלֹכַל אֶחָד יֵשׁ נִקְדָּה אֲשֶׁר אֵין בְּחִבְרוּ, עַד שְׂאַבָּא אוֹמְנָא, רֹפֵא פְּשוּט, הֵיִתָּה לוֹ נִקְדָּה מְסִימַת יוֹתֵר גְּדוּלָּה מֵאֲשֶׁר לֵאבְיִי וְרָבָא, כִּי לוֹ הֵיִה תַפְקִיד חֲשׁוֹב בְּעוֹלָם וְנִסְיוֹן גְּדוֹל, כִּי הוּא רֹפֵא נְשִׁים, וְהִתְנַהֵג בְּצַנִּיעוֹת גְּדוּלָּה וְכוּ'. לְזֹאת צְרִיךְ כָּל אֶחָד לְהִתְחַזֵּק, וַיִּדַע שְׁיֵשׁ לוֹ נִקְדָּה אֲשֶׁר אֵין בְּחִבְרוּ, וְאִסוּר לְהִשְׁבֵּר מֵאַחֲרֵים, מַה יֵּשׁ לִי אַתֶּם?! כְּמוֹ-כֵן צְרִיךְ כָּל אֶחָד לַעֲזֹר לְזוּלָּתוֹ, וְאִיךָ? עַל-יְדֵי שְׂיַחְזֵק אוֹתוֹ. כִּי הַתְּחַזְּקוֹת כָּלֶם צְרִיכִים, וְלֹא יִתְּכֵן בְּיָמִים טְרוּפִים אֵלוֹ, שְׁלֹא יִצְטָרְכוּ לְהִתְחַזְּקוֹת. רַבְּנוּ ז"ל סִפֵּר לָנוּ (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן מ"ח) מִצְדִּיק אָמַתִּי, שְׂאָמַר: אִם הֵיִה אוֹמֵר לוֹ מִיִּשְׁהוּ, יִהְיֶה מִי שְׂיַהְיֶה — אַחֵי חֹזֵק וְהַחֹזֵק מַעֲמֵד, הֵיִתִּי מִתְּחַזֵּק מְאֹד בְּעִבוּרַת הַשֶּׁם יִתְּבַרֵךְ. כִּי גַם עָלְיוּ עָבְרוּ כָּל הַצָּרוֹת וְהַיְסוּרִים, וְלֹא הֵיִה שׁוֹמְעַע שׁוֹם הַתְּחַזְּקוֹת מִשׁוֹם אָדָם. וְאָמְרוּ אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שְׂהָה סוֹכֵב עַל רַבְּנוּ ז"ל בְּעִצְמוֹ. הֵינּוּ רַבְּנוּ ז"ל סִפֵּר, שְׁלֹא הֵיִה לוֹ מִי שְׂיַחְזֵקוֹ, וְהַצְרִיף לְהִתְחַזֵּק לְבַד.

עַל-כָּל-פָּנִים, מֵאַחַר שְׂאָנוּ כֵּן זָכִינוּ לְדַעַת מֵרַבִּי אָמַת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, רַבִּי הַמְּחִיָּה וּמִתְּחַזֵּק אוֹתְנוּ, עָלֵינוּ לְרַקֵּד וְלִשְׁמַח בְּכָל יוֹם: "בְּךָ רַבְּנוּ נִגְיִלָּה, בְּךָ רַבְּנוּ וְנִשְׂמַחָה". וְעַקֵּר הַשְּׂמַחָה, שְׁבָרוּף הַשֶּׁם, אֵינְנוּ לְבַד, יֵשׁ לָנוּ קַבּוּץ יְפָה. אֲבָל בְּקַבּוּץ הַקְּדוּשׁ שְׁלָנוּ חֲסִידֵי בְּרִסְלָב, רָאוּ לְהִתְאַחַד יַחַד, עַל-כָּל-פָּנִים פַּעַם בְּשַׁבּוּעַ, לְבוֹא וּלְדַבֵּר דְּבוּרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאֲזִי יִצְאוּ מֵאַתְּנוּ רִיחוֹת טוֹבִים. כִּי עָלֵינוּ לְהַחֲיוֹת וּלְחַזֵּק זֶה אֶת זֶה, וְהַחֹב מִנָּח עַל כָּלָנוּ, וְאִם אֶחָד אֵינוּ בָּא לְקַבֵּל הַתְּחַזְּקוֹת, שְׁלֹא תִהְיֶינָה לוֹ טְעָנוֹת, שֶׁהוּא שְׁבוּר וְעוֹבְרִים עָלָיו מִשְׁפָּרִים וְגִלִּים. רוֹאִים בְּגִשְׁמִיּוֹת כְּשֶׂאָדָם חוֹלָה —

הולך לרופא, והרופא נותן לו פדורים ואומרו: תקח שלש פְּעָמִים ביום וכו', ותהיה לך רפואה שלמה. ואנו רואים שאדם לוקח את התרופה עם כוס מים בתמימות ובפשיטות, בלי לשאל שאלות, ומכונן שתהיה לו רפואה שלמה, ומתבונן על השעון, אימתי יגיע זמן הבא של נטילת התרופה. על אף שאינו יודע מה הכניסו בתוכה, ואולי זה סם?! אבל אדם נחוש בדעתו: הרופא אמר, בודאי יש לקיים דברו! והנה הצדיק נתן לנו עצות מעולם הבא, פמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ז'), שהעצות של הצדיק הן עצות של עלמא דאחי. וכיצד אנחנו לוקחים אותן בנקל?! הלא אם רבנו ז"ל רצה שאנשי שלומנו היקרים יתאחדו יחד, וידברו ממנו ומהעצות שלו, למה לא נקבל את העצות של רבנו ז"ל?! ובל יאמר אדם: עכשו קר, יורד גשם, מה כבר אשמע?! ואז נמנע לבוא ולדבר מרבנו ז"ל, וממילא יש לו טענות שרע לו בחיים וכו', כי בודאי יסבל סבל, ובודאי עובר עליו, כי אינו נוטל את התרופה של הצדיק. ומה אם רופא אליל, רופא גשמי, אומר לך לטל שלש פעמים תרופה, אתה לוקח בשמחה, ומיחל שתהיה לך רפואה שלמה, על אחת כמה וכמה כשהצדיק נותן לך עצה: תבא פעם בשבוע, ותדבר מהדבורים שלי, ותהיה לך חיות. אף האדם אומר: לא, זה קשה וכו' — זוהי בחירתו. אם שוחט עשה לרבנו ז"ל כפסא, ובכל יום עבד עליו שעה במשך חצי שנה, ורבנו ז"ל התפאר מאד ואמר: כך, כך, חשבת ממני שעה, וכל-כך שמח, למה שלא תתקבצו על-כל-פנים שעה אחת בשבוע, ותדברו דברי רבנו ז"ל, ותחזקו זה את זה. ומי שלא בא ואינו מקים את זאת, שלא תהיינה לו טענות שעוברים עליו משברים; כי אם היה בא, ומחזק עצמו עם כל אנשי שלומנו, אזי לא היה עובר עליו מה שעובר.

חסדי השם יתברך, יש למוד זכות גדול על אנשי שלומנו, אלו שמפייצים בכל יום את ספרי רבנו ז"ל, שהולכים בקור וברוחות, בגשמים ובצנה להפיץ. הם חושבים מרבנו ז"ל בכל יום לא רק שעה אחת, אלא כמה שעות. איזו זכות היא זו?! ועליהם לשמח

מֵאֵד מְאֵד; כִּי רַבְּנוּ ו'ל אֹמֵר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת צַדִּיק, סִימָן עֵד):
הַמְקַרְבִּים שֵׁשׁ לְצַדִּיק בְּחַיָּיו, הֵם יְהִיוּ מְקַרְבִּים בְּמוֹתָם. תִּתְאָרוּ
לְעַצְמְכֶם, אַתֶּם יוֹצְאִים מִזֶּה הָעוֹלָם, עוֹשִׂים לָךְ טְהוֹרָה, מְלַבִּישִׁים
אוֹתְךָ תְּכָרִיכִים, וּמְתַחִילָה הַלְוִיָּהּ, וּבוֹכִים: הָאִשָּׁה, הַיְלָדִים, הָאֲחִים,
הָאֲחִיוֹת, הַגֵּיטִים, הַגֵּיטוֹת, הַמְשַׁפְּחָה וְכוּ'. הַשְּׂמֵתָם לֵב מֵהַ הַנְּפֹטֵר
עֲכָשׁוּ חוֹשֵׁב? הַשְּׂמֵתָם לֵב אוֹ חֲשַׁבְתֶּם אוֹ הַתְּבוֹנְנֶתָם מֵהַ הוֹלֵךְ
עֲכָשׁוּ לְקִרּוֹת עִם הַנְּפֹטֵר? מְכַנְיָסִים אוֹתוֹ בְּתוֹךְ הָאֲדָמָה וְסוֹתָמִים
וּמְכַסִּים אוֹתוֹ עִם עֵפֶר, וְאַחֲרֵי־כֵן מְקִימִים עָלָיו מִצְבָּה וְנִשְׁאָר לְבַד.
מֵהַ נַעֲשֶׂה שֵׁם? אַף אֶחָד אֵינּוּ רוֹצֵה לְחַשֵּׁב וּלְדַבֵּר מִזֶּה! כִּי כָּל אֶחָד
מִפְּחָד מְאֵד וְחוֹשֵׁשׁ, אֲבָל זוֹ מְצִיאוֹת! שֶׁכֵּן יִהְיֶה עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד
מֵאַתָּנוּ, שֶׁנֶּצֶטְרָךְ לְעֹזֵב אֶת זֶה הָעוֹלָם. אֲבָל אִם נִתְבוֹנֵן בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ
ו'ל, שְׂאֵמֵר, שְׂאֵלוֹ הַמְקַרְבִּים לְצַדִּיק בְּחַיָּיו, הֵם יְהִיוּ מְקַרְבִּים אֵלָיו
בְּמוֹתוֹ, אֲזַי אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְשִׂמְחָה מְאֵד מְאֵד, שֶׁבְּרוּךְ הַשֵּׁם, יֵשׁ לָנוּ
אֵל מִי לְפָנוֹת — אֵל רַבְּנוּ ו'ל. שֶׁשְּׂמֵשְׁנוּ אֶת רַבְּנוּ ו'ל בְּכָל יוֹם
וְיוֹם, וְיֵשׁ לָנוּ כְּתוּבָת אֵל מִי לְבָרַח, עַל־כֵּן נִתְעַקֵּשׁ שְׂאֵנַחְנוּ רוֹצִים
לְלַכֵּת אֵל רַבְּנוּ ו'ל, וְאֵינָנוּ עוֹזְבִים אוֹתוֹ, אֲנַחְנוּ שֹׁמְשִׁים שֶׁל רַבְּנוּ
ו'ל, זְכִינוּ לְעַבֵּד בְּשִׁבִיל רַבְּנוּ ו'ל, אָנוּ פּוֹעֲלִים שֶׁל רַבְּנוּ ו'ל, עַל־כֵּן
אֲנַחְנוּ רוֹצִים לְהַפְגִּס בְּהִיכָל שְׁלוֹ, וְלֹא יַעֲזוֹר לָאֵף אֶחָד מֵאוֹמֵהָ. אָנוּ
הוֹלְכִים קְדִימָה וּמְמַשִּׁיכִים, וְאֵף שְׂמֵלְאָכֵי חֲבֵלָה יַצְעִקוּ וַיֹּאמְרוּ: מֵהַ
יֵשׁ לָכֶם שְׂיָכוֹת אֵלָיו? אֲזַי תֹּאמְרוּ: תִּקְחוּ אֶת סֵפֶר הַזְּכוּרוֹנוֹת,
וְתִרְאוּ מֵהַ עֲשִׂינוּ בְּשִׁבִיל רַבְּנוּ ו'ל! אִזּוֹ יְהִיוּ מְכַרְחִים לְהַכְנִיסֵנוּ
לְרַבְּנוּ ו'ל.

לֹאֲתָא, יְדִידֵי הַקְּרִים! אֵל תִּהְיֶה בְּטֻלָּנִים, מֵאַחַר שֶׁזְּכִינוּ לִידַע
מִרְבֵּי אֲמֵת כְּזֶה, תִּרְאוּ שְׂעָה אַחַת בְּשָׁבוּעַ לְהַתְקַבֵּץ יַחַד וּלְדַבֵּר
מִרַבְּנוּ ו'ל, כְּמוֹכָא (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת צַדִּיק, סִימָן נח): טוֹב לְבַלּוֹת זְמַן
רַב בְּשִׁבִיל שְׂעָה אַחַת שִׂיתְקַרֵּב לְצַדִּיק; וְצְרִיכִים לְחַזֵּק זֶה אֶת זֶה,
וְכֵן אֶת כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם; כִּי כָּל אֶחָד וְאֶחָד סוֹבֵל יְסוּרִים קָשִׁים
וּמְרִים, אֵין אָדָם בְּעוֹלָם שְׂלֵא יִסְבֵּל אֵיזָה סָבֵל — זֶה בְּכַה וְזֶה בְּכַה,
וְהַמְצוּהָ הִכִּי גְדוֹלָה — לְשִׂמְחָה אוֹתוֹ, לְעוֹדֵד אוֹתוֹ, לְחַזֵּק אוֹתוֹ, לֹא
לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ, וְזֶה נַעֲשֶׂה רַק עַל־יְדֵי שְׂמֵדְבָרִים דְּבוּרֵי רַבְּנוּ ו'ל.

וְאוֹמֵר רַבְּנֵי ז"ל (לקוטי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קצ"ה), שֶׁדָּוִד הַמֶּלֶךְ עָבְרוּ
 עָלָיו כָּל־כֶּף הַרְבֵּה מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים, רָדְפוּ אוֹתוֹ מֵאֲזוּ הַיּוֹתוֹ יְלֵד קֶטָן,
 וְכִשְׁהִתְחַתֵּן — הָיוּ לוֹ צָרוֹת מִחֲמִיו, מֵאֲשֶׁתּוֹ, מִיְלָדָיו: אֲבָשָׁלוּם,
 אֲמָנוֹן, תָּמָר, אֲדוֹנִיָּהוּ, סָבַל צָרוֹת צָרוּרוֹת, וְאֲנָשֵׁי דוֹרוֹ עָשׂוּ מִמֶּנּוּ
 לִיְצִי לִיצְנוּת, עַד כְּדֵי כֶּף, שֶׁחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (ירושלמי,
 שְׁקָלִים, פָּרָק ב'): אֵין דּוֹר שְׂאִין בּוֹ לִיצְנִים כְּדוֹרוֹ שֶׁל דָּוִד; בְּדוֹר שֶׁל
 דָּוִד הָיוּ הַלִּיצְנִים הֵכִי גְדוֹלִים שֶׁהִתְלוּצְצוּ מִדָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל,
 אַף־עַל־פִּי־כֵן מָה הֵיטָה גְדֻלָּתוֹ שֶׁל דָּוִד הַמֶּלֶךְ? שֶׁמֶכַל דָּבָר עָשָׂה
 תְּפִלָּה לְהַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא. וְכִשְׁשִׁפְכוּ אֶת דַּמְיוֹ, אָמַר (תהלים ד'):
 "בְּקִרְאֵי עֲגִי אֱלֹהֵי צְדָקִי, בַּצָּר הִרְחַבְתָּ לִּי, חֲנֻנִי וְשָׁמַע תְּפִלָּתִי, בְּנֵי
 אִישׁ עַד מָה כְּבוֹדֵי לְכַלְמָה תִּאֱהָבוּן רִיק, תִּבְקָשׁוּ כִּזְבֵּן סֵלָה"; אֲנָשִׁים,
 עַד מָתִי תִבְזוּ אוֹתִי?! עַד מָתִי תִאֱהָבוּ שֶׁקֶר וְכִזְבֵּן, דְּבָרֵי רִיב וְהַבֵּל
 לְשִׁמְעַע עֲלַי?! וּמִתְחַנֵּן לְהַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא: "חֲנֻנִי וְשָׁמַע תְּפִלָּתִי",
 לְמָה? כִּי "בַּצָּר הִרְחַבְתָּ לִּי". וְאוֹמֵר רַבְּנֵי ז"ל (לקוטי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א',
 סִימָן קצ"ה), שֶׁדָּוִד הַמֶּלֶךְ אָפְלוּ בְּעַת כָּל צָרוֹתָיו, הָיָה מְחִיָּה עֲצָמוֹ,
 הֵינּוּ שֶׁבְתוֹף הַצָּרָה מֵצֵא הִרְחַבּוֹת, שֶׁבְרוּף הוּא וּבְרוּף שָׁמוֹ
 הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עֲזָר לוֹ. וְכֶף אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שׁוּחַר טוֹב,
 תהלים ד'), שֶׁדָּוִד הַמֶּלֶךְ אָמַר: "בַּצָּר הִרְחַבְתָּ לִּי", הֵינּוּ נִכְנָסְתִי בְּצָרְתָהּ
 שֶׁל בֵּית־שֶׁבַע, הִבַּאתָ לִּי אֶת שְׁלֹמֹה וְכוּ', כִּי כָּל צָעַר וְצָעַר שֶׁהָיָה לוֹ,
 מֵצֵא בּוֹ הִרְחַבּוֹת; בְּזוּהוּ, שֶׁפְּכוּ דָמוֹ, אֲכָל הוּא מֵצֵא הִרְחַבּוֹת. מִגְּלָה
 רַבְּנֵי ז"ל, שֶׁזוֹ הַעֲצָה, כְּשֶׁעוֹבְרִים עַל בְּנֵי־אָדָם צָרוֹת וְיִסּוּרִים
 וּמִכְאוּבִים רַעִים, עֵקֶר הַעֲצָה רַק לְהִחַזֵּק מַעֲמָד. וְאֵיךְ מִחֻזְקִים
 מַעֲמָד? רַק אִם מִחֻזְקִים עֲצָמָם בְּהַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁנָה מֵהַ
 שֶׁכְּתוּב אֲצֵל דָּוִד הַמֶּלֶךְ: "וַיִּתְחַזַּק דָּוִד בַּהוֹנָה אֱלֹהֵיוֹ". כָּלֵם בָּאוּ
 בְּטַעֲנוֹת אֶל דָּוִד, אֲתָה אֲשֶׁם שֶׁנִּצְחָנוּ בְּמִלְחָמָה, אֲתָה אֲשֶׁם שֶׁלְקָחוּ
 לָנוּ אֶת הָאִשָּׁה וְהַיְלָדִים, אֲתָה אֲשֶׁם בְּכָל הַצָּרוֹת וְכוּ', וְאָדָם אַחֵר
 הָיָה מִגְּבִיָּה יָדִים וְנִשְׁבָּר לְגַמְרֵי. אֲכָל דָּוִד הַמֶּלֶךְ נִכְנָס לְאִיזָה חֲדָר
 וְשָׁפַף לְבוֹ לְהַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, "וַיִּתְחַזַּק דָּוִד בַּהוֹנָה אֱלֹהֵיוֹ". אֵין
 עוֹד הִתְחַזְּקוֹת גְּדוֹלָה מִזֶּה, שֶׁאָדָם יוֹדֵעַ שְׂאִין לוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק
 הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא. אִיזוֹ זְכוּת הִיא זוֹ, שֶׁאָדָם יוֹדֵעַ שְׂאִין לוֹ בְּזֶה
 הָעוֹלָם רַק אֶת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ בְּעֲצָמוֹ. לְזוֹאת רָאוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד, עַל

אף שעוברים עליכם הרבה צרות ויסורים, מרירות ומכאובים, עם כל זאת זו נחמתנו, זו תקנתנו, זו ישועתנו, שיש לנו רבי אמת כזה, רבי נורא ונפלא כזה, רבי שרק מעודד ומחזק ומשמח אותנו. ולכן מנח החוב על כלכם לחזק יהודים אחרים גם-כן; כי באמת במה כל-כך בטוחים, שמקרבים לרבנו ז"ל? בזה שהולכים ומפיעים את אורו לכל העולם כלו, זה סימן שמקרבים אליו, למה? כי יש בי התקרבות כל-כך הרבה, ואני כל-כך מקרב אל רבנו ז"ל, שאני רוצה כבר להשפיע את האור והדעת, השכל והטוב וההתחזקות גם על אחרים. זה סימן שהאדם מלא עם רבנו ז"ל. כמו פלי שהוא מלא מים, מאין יודעים שהוא מלא? אלא כשרואים שהמים עולים על גדותיו, וכל מה שמוסיפים מים, הם יוצאים החוצה, כן הדבר — אם אדם יכול להשפיע לזולתו, מחזק, מעודד, משפיע לאחרים מדברי רבנו ז"ל, סימן שהוא מלא מרבנו ז"ל. זה מה שאומר התנא (אבות ד'): איזהו מכבד — המכבד את הבריות! מי אומר שפלוני איש מכבד, ויש לו כבוד? אם רואים שהוא מכבד את הבריות, סימן שהוא מלא כבוד, הפכוד של הקדוש-ברוך-הוא נמצא בו; כי מלא כל הארץ כבודו. ולהפך: אם רואים רשע מרשע, סמ"ך-מ"ם, ימח שמו ונגדא דליה, שרק מסיתים ומדיחים זה נגד זה, סימן שהם באים מאיזה גוי; כי לא ימלט שיהודי ישבר את זולתו, אלא אם השרש שלו מאיזה גוי. ולצערנו הרב, במקשה הדורות התבוללו נשמות ישראל בין הגויים, ומהו הסימן של ישראל? רחמנים, בישנים וגומלי חסדים; אם רואים יהודי רחמן המרחם על כלם, ומתבייש לעשות רע לזולת, ורק גומל חסד עם הזולת, סימן שהוא מזרע אברהם אבינו. ואם אין לו מדות אלו, סימן שהוא אכזרי, רשע מרשע, ואם נאמר: "אבל הוא רב, איש מכבד", אף, למעשה, הוא גוי, אלא שהתחזה בדמותו כרב וכו'; כי לא ימלט שייעשה אדם רע לשני, אלא אם כן יש לו איזה גיד של גוי, איזה דם של גוי עובר באחד עורקיו. וזה הסימן שיהודי הוא איש כשר — אם מחזק ומעודד ומשמח את השני, לא-כן אם תמיד מדבר רק רע על הזולת, סימן שמשהו עמו אינו כראוי. וכל שכן אם אדם מדבר נגד הצדיק, אומרים חכמינו הקדושים (תענית ז'): בידוע שעבר על אשת

איש; אם אדם חצוף, רחמנא לצלן, בידוע שעבר על עברה של גלוי עריות, אף שיכול להשבע שלא עבר זאת בפעל, אבל לכל הפחות במחשבה חשב את זאת, או בדבור דבר את זאת; כי דבר זה בטוח, שמי שמדבר נגד הצדיק בודאי מגלה עריות, כמו שכתוב (תהלים נה, כ): "שלח ידו בשלומיו חלל בריתו"; אם אדם מדבר נגד הצדיק, סימן שחלל בריתו.

לזאת ראו להתחזק יחד, ולעשות קביעות פעם בשבוע להתקבץ יחד, ואף שנה קשה, העקר להתאסף ולדבר מדבורי רבנו ז"ל, לראות לעזור זה לזה, פי עובר על כל אחד ואחד מה שעובר, ואז נכון לבכם יהיה בטוח, שתהיה לכם ישועה, פי צרת רבים חצי נחמה, ולכן בזה שתתחזקו יחד, תזכו לעבר על כל הצרות והיסורים, ולהיות כלי לקבל בו הארת פני השכינה, ויאיר עליכם הקדוש ברוך הוא בהארה נוראה ונפלאה מאד.

יען שהמסיון מתפשטים עכשו בעולם, ימח שמם, ראו למסר את נפשכם להפיץ את הקונטרסים, אשר הם תמצית דברי רבנו ז"ל בשפה קלה, וראו לגלות את הקדוש ברוך הוא לכל עם ישראל במסירות נפש הכי גדולה, וזה התקון של העבר הרע של כל אחד ואחד, בר מינו, העקר לצאת עם עזות דקדושה, לא לפחד ולא להתביש מאף אחד בעולם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתחנן בעדכם, שתצליחו בכל מעשה ידיכם, ותהיה הברכה שרויה אצלכם, ותרוו נחת מכל יוצאי חלציקם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כב תתקמט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בא, ב' שבט ה'תשנ"ה.

שלום וברכה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אודות קְשִׁיתְךָ וכו', מה שמוכא בְּסֵפֶר הַחֲנוּפָה וכו', וכן בְּשֵׁאֵר סְפָרִים וכו', עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הַגְּלוֹי שֶׁל הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע הִזָּה נֶעְלַם וְנִסְתָּר מֵהַדּוֹרוֹת הַקּוֹדְמִים, וְהוּא גְלוֹי חֲדָשׁ לְגַמְרִי, וְהוּא פָתַח אֶת צְנוּרוֹת הַחֻכְמָה בְּכַתְבֵי הָאֲרִיז"ל וְסִפְרֵי הַזֶּהָר, בְּאִפְסָן וְגְלוֹי חֲדָשׁ שֶׁלֹּא הִזָּה כָּל הַדּוֹרוֹת, וּמִמֵּילָא אֵין שׁוּם סְתִירָה כָּלֵל, כְּמוֹ שֶׁלֹּא יְכוּלִים לְשָׂאֵל קְשִׁוֹת עַל אֱלוֹ הַקְּדֻמוֹנִים, שֶׁלֹּא רָאוּ אֶת סִפְרֵי הַזֶּהָר, וְכֵן אֱלוֹ שֶׁהִלְכוּ בְּדַרְךְ אַחֲרֵת מִכְתְּבֵי הָאֲרִיז"ל, כְּמוֹ-כֵן אֵין לְשָׂאֵל מִסְפָּרִים קְדֻמוֹנִים, שְׁסוֹתְרִים אֶת דְּבָרֵי הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע, כִּי עֲדִין הִזָּה נֶעְלַם מֵהֶם הַגְּלוֹי הַזֶּה, וּבִפְרוּשׁ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁמִּקְדָּם הִזָּה רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּר יוֹחָאי נֶעְלַם וְנִסְתָּר, וְאַחֲרֵי-כֵן נִתְגַּלָּה, וְסִיּוֹם: כְּמוֹ-כֵן אֲנִי נֶעְלַם וְנִסְתָּר עַכְשָׁו, וְעוֹד יָבוֹא יוֹם שֶׁאֲתַגְּלֶה לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְהֵבֵן לְמַעֲשֵׂה.

פֶּה תִקְבַּל רְצוּף מִכְתָּב כָּלְלִי, לְתַלּוֹתוֹ עַל לוּחַ הַמוֹדְעוֹת, וּבְאֵם עוֹד פַּעַם יוֹרִידוּ אֶת זֶה, אֲזִי כְּדָאֵי לַעֲשׂוֹת לוּחַ מוֹדְעוֹת עִם זְכוּכִית וּמְנַעוּל.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תתקנ.

בְּעִזְרַת הַשָּׁמַיִם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בֵּא, ב' שְׁבַט ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגְּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוֹנִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחְלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְכֶם לְהִיּוֹת בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֶר חֻזֵּק, אֲשֶׁר זֶה הִיּוֹד בְּדַעַת רַבְּנוּ ז"ל — לְהַחֲזִיק אֶת עֲצָמֵנוּ בְּיַחַד, וְאֶצְלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חֲשׁוּב

כְּשֶׁבַר יִשְׂרָאֵל מִשְׁתַּתַּף עִם זוּלָתוֹ. וַיְדוּעַ מֶה שְׂאוּמְרִים בְּשֵׁם צְדִיקִים: כְּשֵׁשְׁנֵי יוֹדִין (יְהוּדִים) מִצְטַרְפִּים, נַעֲשִׂים מִזֶּה שֵׁם הַיְוִ"ה בְּרוּךְ הוּא, כָּל־כֶּף חָשׁוּב אֶהְבֶּה וְאַחֲדוּת בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. וְהַעֲקָר שְׂאֵחָד יִסְבַּל אֶת זוּלָתוֹ, וַיִּשְׂמַח בְּשִׂמְחָתוֹ, וַיִּצְטַעַר בְּצַעְרוֹ. וּמִסְפָּרִים, שְׁפַעַם אַחַת בָּאָה אִשָּׁה אֶל תוֹךְ בֵּית־הַמְדַרְשׁ שֶׁל ר' יִשְׂרָאֵל סְלֵנְטֵר וַ"ל, וְזֶה הָיָה קֹדֶם קְרִיאַת הַתּוֹרָה, וּבְכַתְּהָ בְּמַר נַפְשָׁהּ לִפְנֵי הָאָרוֹן־קֹדֶשׁ הַפְּתוּחַ, הָיִיתָ שֶׁהֲצַבָּא חָטְפוּ לָהּ אֶת בְּנָהּ, וְלֹא נִתְּנָה לְהוֹצִיא אֶת הַסֵּפֶר תּוֹרָה מֵרֵב בְּכִיּוּתֶיהָ וְצַעֲקוּתֶיהָ וּמְרִירוּתָהּ שֶׁהִתְמַרְמְרָה בְּקוֹלוֹת מְשֻׁנִּים לִפְנֵי יתְבַרְךָ, שְׂיַחוּס וִירְחַס עֲלֵיהֶם, וְזֶה הָיָה מִמֶּשׁ קוֹרֵעַ לְבָבוֹת, וְנִגְשׁוּ כַּמָּה אֲנָשִׁים וְתַפְסוּ אוֹתָהּ בְּחֻזְקָה, וְזָרְקוּ אוֹתָהּ, וְנִזְדַּעַע ר' יִשְׂרָאֵל סְלֵנְטֵר וַ"ל, וַיֵּצֵא וְהִלֵּךְ לְבֵיתוֹ, וְלֹא שָׁמַע קְרִיאַת הַתּוֹרָה, וְלֹא הִתְפַּלֵּל מוֹסָף בְּמַנְיָן, וְאָמַר: אִם יֵשׁ אֲנָשִׁים עִם לֵב אָבוֹן בְּלִי רִגְשׁ לְהַשְׁתַּתֵּף בְּצַעַר זוּלָתוֹ, אֵינִי רוֹצֵה לְהִתְפַּלֵּל עִמָּהֶם. רֹאִים מִזֶּה אֶת גְּדֹל הַעֲנָנִן שֶׁל הַשְּׁתַּתְּפוּת בְּצַעַר זוּלָתוֹ, וְזוֹ נִקְרָאת אֶהְבֶּה אֲמַתִּית — כְּשֶׁאָדָם מְרַגֵּשׁ אֶת כָּאֵב זוּלָתוֹ, וְלֹא שָׁחַס וְשָׁלוּם, שׁוֹפֵף מְלַח עַל הַפְּצַע הַפְּתוּחַ. וְלִכֵּן מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, עַל אֵף שְׁעוֹבֵר עֲלֵינוּ מִה שְׁעוֹבֵר מֵהַסֵּמ"ף־מ"ם הַרְשָׁע, שֶׁהוּא מְסִית וּמְדִיחַ אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם נִגְדָנוּ, עַל־כָּל־פְּנִים בְּקִהְלָתְנוּ צְרִיכָה לְהִיּוֹת אֶהְבֶּה, אַחֲנָה וְרַעוּת, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֶר חֻזַּק, וַיִּשְׂמַח בְּשִׂמְחָתוֹ, וַיִּצְטַעַר בְּצַעְרוֹ, וַיְדַבֵּר עַל לְבוֹ, וַיְפִיג אֶת דְּאָגָתוֹ, וְזוֹ נִקְרָאת אֶהְבֶּת חֲבָרִים אֲמַתִּיִּים, וּמִי שֶׁהוּא אִישׁ פְּרָא "שׁוֹר נִגַּח", שֶׁהוּא בְּכָל פַּעַם מוֹכֵן וּמְזַמֵּן לְהִתְחַיֵּל עִם אַחֲרִים, אֵין לוֹ מְקוֹם אֲצִלְנוּ, אֲנַחְנוּ תַלְמִידֵי רַבְּנוּ וַ"ל, צְרִיכִים לְחִיוֹת בֵּיחָד בְּאַהְבָּה, אַחֲנָה וְרַעוּת, וְלִהְיוֹת שֶׁהַמְּקוֹם יְהִיָּה מְקוֹם תּוֹרָה, מְקוֹם תְּפִלָּה, מְקוֹם חֶסֶד, מְקוֹם שְׂמִיחָה, וְזֶה יִתְּרֵם לְאִוִּירָה וְרוּחָנִית.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתַּצְלִיחוּ בְּדַרְכְּכֶם תְּמִיד, וְתִבְשְׂרוּ לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תתקנא.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בֵּא, ג' שָׁבֹט ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

בְּשֹׁדְבַרְתִּי אִתָּךְ, יֵצֵא לִי מִהַמְחֻשְׁבָּה לְבִקְשׁ לְמַעַן ... אִם אֶפְשֶׁר לְתַת לָהּ אִיזוֹ הוֹסְפָה, הִיא מְאֹד מְאֹד מְתְלוּנָנֶת, שֶׁהֵם חַיִּים בְּצִמְצוּם גְּדוֹל, וְהַבְּטָחָתִי לָהּ לְדַבֵּר אִתָּךְ, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִכַּנְס אֵלֵינוּ שְׁפַע גְּדוֹל, וְנוּכַל לְתַת לְכָל מוֹרָה וּלְכָל מְלַמֵּד סְכוּם מְכַבֵּד בְּיוֹתֵר, שֶׁלֹּא תִהְיֶה לָהֶם שׁוּם דְּחֻקוֹת, וְיֻכְלוּ לְחַנּוּךְ אֶת הַיְלָדִים שֶׁלָּנוּ עַל טְהַרְת־הַקִּדְּשׁ, וְשִׁיְהִיָּה לְנַחַת-רוּחַ לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

גַּם אוֹדוֹת הַהֲצָעָה לְקַחַת אֶת ... גֵּרוֹ יְאִיר, בְּתוֹר עוֹזֵר בְּבֵית-סֵפֶר וּבַתְּלִמוּד תּוֹרָה, וְלְתַת לוֹ מְשַׁכְרֵת — זֶה רַעֲיוֹן נִפְלֵא, כִּי הוּא עוֹבֵד שֶׁלֹּא עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרֶס, אֶת כָּל הַמַּעֲוֹן הוּא הַקַּיִם בְּלִי שׁוּם תְּשׁוּלוּם, וְהוּא מְסַפֵּן, אֵינן בְּבֵיתוֹ לְאָכַל בְּלִי שׁוּם גְּזֵמָא כָּלֵל.

יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִזְכֶּה לְשְׁפַע גְּדוֹל, וְכִלְנוּ נִזְכֶּה לְעֲשׂוֹת רַצוֹן אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, וְנִזְכֶּה לְרוּחוֹת רַב נַחַת מֵיְלָדֵינוּ, וְנַחֲנָכֵם עַל-פִּי הַתּוֹרָה וְהִירָאָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תתקנב.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בֵּא, ג' שָׁבֹט ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלוּת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגְּרִים בְּ"בִּנְיָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוֹנִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אחי ורעי היקרים! מאד מאד אבקש את פל אחד מאנשי שלומנו בפרטיות, אם יוכל לתן יד ועזר לידידנו ר' ... גרו יאיר, בכנית מעון, שנוכל לגמר את הכל תוך יומים, פי כפי הנראה הסמ"ך-מ"ם ונגדא דיליה מסרו אותנו, וזה מכרח להגמר תוך יום יומים, באפן שבכל מחיר ביום ראשון הבא עלינו לטובה נזכה לפתח את זה, ולא נצטרף שום טובות מזולתנו.

לדעתי, למדנו לקח טוב טוב, שבצעניי חנוף אסור לעשות שום פשרות בשום פנים ואפן, אם יכולים לאים שיתנו לאכל לילדינו עגה חלבית מטגנת בשמן נבלות וטרפות וכו' וכו', אזי הגיע הזמן שאנחנו צריכים להחזיק מרחק מהם, ולשמור על ילדינו בכבת עינינו, פי ילדים שלנו זה העתיד שלנו, ובחנוף אסור לעשות שום פשרות.

הכפל הדבר, מאד מאד אבקש את פל אלו מאנשי שלומנו, שיכולים לעזר לגמר את הבניה, וכן לנקות ולסדר ולצבע, פדי שנוכל לפתח תכף-ומיד את המעון, למצוה רבה יחשב, ואל תשכחו, אשר את השמוש הזה אתם עושים לרבנו ו"ל.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כב תתקנג.

בעזרת השם תברך, יום רביעי לסדר בא, ג' שבט ה'תשנ"ה.

שלום וברכה אל ידידי היקר ... גרו יאיר.

קבלתי דו"ח מכמה מאנשי שלומנו, שהמעון משהו נפלא, גם שמעתי ש... מסר את הבניה והביא פקת, אני רואה שאי אפשר להסתדר עם הרשע הזה, ממש מגזים, ביום ראשון בעת הפגישה עם ... רצה להתחמק, וביום שלישי בעת הפגישה עם ... עוד פעם התחמק בלי שום בושא, כנראה שנצטרף להלחיץ אותו עם עורך-דין, אחרת זה לא ילך.

הַעֲקֵר חֲזַק וְאַמֵץ, כִּי בּוֹא יְבוֹא הַיּוֹם, שְׁנוֹזְכָה לְרֵאוֹת נוֹרְאוֹת
נִפְלְאוֹת כָּאֵן בְּיַבְנָאֵל, אִף שְׁנוֹרְאָה עֲכָשׁוּ כְמוֹ חֵלּוֹם, אִף תִּרְאָה אִיף
שֶׁחֵלּוֹם יִתְגַּשֵּׁם, וְיִהְיֶה שְׁפַע פְּרִנְסָה לְכָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
הַגֵּרִים בְּיַבְנָאֵל.

אֲנִי מְקַוֶּה לְדַבֵּר עִמָּךְ עוֹד הַיּוֹם, אַחֵר הַיְשִׁיבָה בְּמוֹעֶצָה. נָא
לְדוֹחַ מְתִי תִהְיֶה בְּבֵית אוֹ בְּמִשְׁרָד אַחֵר יְשִׁיבֵת הַמוֹעֶצָה, הַעֲקֵר אֵל
תִּפְחַד מ... וּמְתִי שֶׁהוּא צָרִיף לְקַבֵּל תֵּן לוֹ... עוֹרְתִי אֵת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂיַעֲזְרוּ לָךְ לְגַמֵּר אֵת הַעֲבוּדָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תתקנד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בֵּא, ד' שְׁבַט ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכוּן קִבְלֹתִי אֵת מִכְתָּבְךָ, שָׁבוּ אֵת מִפְּלִיאָה אֵת הַקּוֹנְטְרַסִים
וְהַסְּפָרִים, בְּאַמַּת תְּשׁוּאוֹת חֵן לָךְ עַל זֶה, כִּי רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יַעֲיֵד אֵת שְׁכָרוֹן לְבִי שֵׁישׁ לִי, וְהִרְבֵּה פְּעָמִים אֲנִי חוֹשֵׁב בְּעֶצְמִי מֵה
וְלַצָּרָה הַזֹּאת, לְמָה לְהַפְגִּס בְּלִחְצִים כְּאֵלוֹ וְכו', וְאוֹלֵי כָּבֵד כְּדָאֵי
לְהַפְסִיק וְכו', וּכְשֶׁאֲנִי מְקַבֵּל אֵיזָה דְּבוּר חֲזוּק, זֶה מִמְּשִׁיף הַרְצוֹן
וְהַחֲשֵׁק וְכו'.

אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר אֵת גְּדֹל הַשְּׂמִחָה וְהַאֲהָבָה שֵׁישׁ לִי
אֲלֵיכֶם — אֵת וּבְעֵלְךָ, שְׂאַתֶּם עוֹסְקִים בְּעֶסֶק הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא הַזֶּה
— לְהַדְפִּיס סְפָרִים קְדוּשִׁים כְּאֵלוֹ שְׁנוֹכְתָבוּ בְּדָם לְבִי וְלֹא בְּדִיו,
וּמוֹרִידִים אֵת שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ בְּזֶה הָעוֹלָם, זֶה מִמֶּשׁ הַשְּׂרָאֵת
הַשְּׂכִינָה לְכָל הַדָּרֵי מְטָה, הַיְרוּדִים וְהַנְּפוּלִים וְהַמְּשַׁלְכִים וְהַשְּׁבוּרִים.
יַעֲזֹר לָכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְאַרְיִכוֹת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת, וְתַגּוּרוֹ

בַּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, וּבְהִבְנֵה הַדְּרִית, וְאֶחָד יַעֲזֹר אֶת הַשְּׂנִי,
וְתַמְשִׁיכוּ בְּעִבּוּדַת הַקֹּדֶשׁ הַזֶּה כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תתקנה.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חַמִּישִׁי לְסֵדֶר בֵּא, ד' שְׁבִט ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מֵאֵד ... גֵּרוֹ גְּאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וְתַשׁוּאוֹת חֵן לְךָ עַל שְׂשֹׁאלָתְךָ בַּבֶּנֶק.

אוֹדוֹת ... גֵּרוֹ גְּאִיר, בְּיָדַי אֶתָּה צְרִיף לְהַגִּיד לּוֹ, לֹא כָּל דְּבָר
צְרִיכִים לְסַפֵּר, וּבְכַרְטִיּוֹת עֲנִינֵי סוּדוֹת מֵה קוֹרָה בְּמוֹעֶצָה וְכוּ', כִּי
הַיּוֹם אֵי אֶפְשֶׁר לְהֵאֱמִין לְאַף אֶחָד בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֶּן, כִּי הַיּוֹם הוּא
הַחֲבֵר שְׁלֶךְ, וְלִמְחֹר יִמְסֹר אוֹתָךְ בְּלִי רַחֲמָנוֹת, וְעַל-כֵּן צְרִיכִים
לְשִׁמּוֹר בְּסוּד כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט שֶׁרַק יוֹדְעִים, בְּכַרְט עִם הַשְּׁחִיטָה, דְּבָר
זֶה בְּכֻלּוֹ אֶסוּר לְדַבֵּר, כִּי הוּא מְסַפֵּן עֲצָמוֹ, רַחֲמָנָא לְצִלּוֹ, כִּי
הַסֵּמ"ך-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַח שְׁמוֹ, זֶה כָּל חַיּוּתוֹ — לְמָסֹר וּלְהַצִּיק לָנוּ,
וּבְאֵמֶת אֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לְךָ, שֶׁכָּל חַיּוּתִי זֶה רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וְאֵינִי צְרִיף אֶת אֵף אֶחָד רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכָל זְמַן שְׂאֲחִיָּה
בְּנֵה הָעוֹלָם, אֲגַלֶּה רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּפִּי שֶׁקַּבְּלָנוּ מֵרַבְּנוּ
ו"ל, אֲבָל אִם תְּכַמְּיֵנו הַקְּדוּשִׁים אֲמָרוּ עַל יַעֲקֹב בַּחֲרִיר הָאֲבוֹת, שֶׁפָּחַד
מַעֲשׂוֹ, שְׂמָא יְגַרֵם הַחֲטָא, מֵה נֹאמֵר אֲנַחְנוּ, מְלֵאִים חֲטָאִים וְעוֹנוֹת
וּפְשָׁעִים, אֲשֶׁר אֵין לָנוּ אֵיבָר אֶחָד נָקִי, רַחֲמָנָא לְצִלּוֹ, וְרַק עַל-יְדֵי-זֶה
יֵשׁ לוֹ שְׁלִיטָה עָלֵינוּ, כִּי אִם הֵינּוּ חוֹזְרִים בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה וְאַמְתִּית,
וְהֵינּוּ יוֹתֵר מְסוּרִים לְרַבְּנוּ ו"ל, הֵינּוּ מְזִמְן מִתְבַּטֵּל, וְלֹא הֵינּוּ נִשְׂאָר
מִמֶּנּוּ וּמִכָּל הַמוֹסְרִים שְׁרִיד וּפְלִיט.

הַמְּצַפֶּה לְשִׁמְעַ רַק טוֹב מִמֶּךָ...

כב תתקנו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בא, ד' שבט ה'תשנ"ה.

שלום רב אל ... תחיה.

עכשו אמר לי ר' ... שבדק במחשב, וראה שמה שפנתת מיום ראשון לסדר נצבים תשל"ז עד אסרו חג סכות תשל"ח אין בכלל מכתבים, ועל-כן לפי זה שום דבר לא נתקלקל, נא להשיב תכף-ומיד אולי משהו אחר חסר, תאריך שונה, אבל לא התאריכים שפנתת, אז לא היו מכתבים במחשב.

רק תתחזקי להמשיך בעבודת הקדש להדפיס ספרים קדושים כאלו המגלים את אמתת מציאותו יתברך בגלוי כזה, שלא היה בעולם, הינו אורות צחצחות שיהיו מלבשים בלבושים כאלו, עד שהמון-עם הרחוקים לגמרי, אלו שמסתובבים על רחובות וכו', גם-כן יתלהבו אליו יתברך, ויחזרו בתשובה שלמה.

המצפה לתשובה...

כב תתקנו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בא, ד' שבט ה'תשנ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את העמודים מה"לקוטי-הלכות" שאתה מדפיס.

מה אמר לך! זה יפי כזה, שאין מלים להסביר כלל את הפאר הזה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שידפס בשלמות, וזו המתנה הכי יפה שרק יכולים להביא לרבנו ז"ל ולמוהרנ"ת ז"ל, וזו תשוקתי, כי רבות יגעתי בספרי "לקוטי-הלכות" יומם ולילה, וסימתי את זה עשרות פעמים רצופות, היתה פעם תקופה של שנתים וחצי, שזכיתי

לְסִימָם בְּכָל חֹדֶשׁ שְׁלֹשִׁים פְּעָמִים רְצוּפוֹת בְּעֵקֶשׁנוֹת בְּלִתי רְגִילָה,
לְמַעַל מִכַּח אָנוּשִׁי, וּמִלְבַד זֹאת זְכִיתִי לְסִימָם הַרְבֵּה פְּעָמִים כְּפִי
סֵדֵר הַתּוֹרוֹת, וְלִכֵּן זֶה שִׁמְחָתִי שִׁמְדָּפִיסִים עֲכָשׁוּ אֶת כָּל הַ"לְקוּטִי-
הַלְכוֹת" בְּצוּרָה מְגֵדֶלֶת וּבִנְקוּד מְלֵא, אֲשֶׁרֵי עֵין רְאֵתָה זֹאת!

וְהִנֵּה הַיּוֹם יוֹם הַהֲלָדָת שְׁלִי, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּהַיֵּה
לְךָ אַרְיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת, וְתִזְכֶּה לְשַׁמֵּשׂ אֶת רַבְּנוּ ז"ל,
לְהַדְפִּיס אֶת כָּל סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל וּמוֹהֲרֵי"ת ז"ל וּסְפָרֵינוּ פְּעָמִים אֵין
מִסְפָּר, בְּתַכְלִית הַהַדּוּר וְהַיָּפִי, לְזִכּוֹת אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלְמַשֵּׁךְ אֶת
לְבָבָם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

וְהִנֵּה אַחֲרֵי שִׁדְבָרְנוּ, נִתְעוֹרְרָתִי מְאֹד לְהַתְחִיל לְהַדְפִּיס אֶת סֵפֶר
"שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים" שֶׁהַדְפִּיס מוֹהֲרֵי"ת ז"ל, וְלֹא צְרִיכִים שׁוּם טוֹבוֹת
מֵאֵף אֶחָד, וּמִסְפִּיק אֶת כָּל שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים הַקְּדוֹשִׁים שֶׁהַדְפִּיס
מוֹהֲרֵי"ת ז"ל, עַל-פִּי סֵדֵר הַא"ב, וְזֶה מְצוּי (אֲנִי מְבִיא אֶת זֶה עָמִי,
אִם אֵין לְךָ אֶת זֶה). וְאֲנִי כָּבֵר מִתְחִיל הַיּוֹם לְסֵדֵר שְׁנֵי קוּנְטָרְסִים:
"שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל", מִמַּעַלֶּת הַשְּׁמוֹת שְׁנוֹתָנִים לִילָדִים, וְאֵיךְ
צְרִיכִים לְהִזְהָר לֹא לְתַת שׁוּם שְׁמוֹת מְצוּצִים מִהָאֶצְבַּע כַּאֲשֶׁר נוֹהֵג
עֲכָשׁוּ: טל, שַׁחַר, אֵילָן, וְכוּ' וְכוּ'. וְכֵן קוּנְטָרְס: "שְׁדוּד הַטְּבַע"
מִמַּעַלֶּת הַזּוֹכָה לֹאמַר בְּכָל יוֹם שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, שִׁמְמָשִׁיךְ לְאָדָם
שְׁדוּד הַטְּבַע, זּוֹכָה לַעֲשׂוֹת נְסִים נִגְלִים. וּנְצַרְךָ אֶת זֶה יַחַד עִם
הַסֵּפֶר, וַיֵּצֵא סֵפֶר עָבָה, סֵפֶר יָפֵה עַד מְאֹד, וְהִיָּה זֶה שְׁכָרְךָ וּמִתְנַתֵּךְ
לְכַבּוֹד יוֹם הַהֲלָדָת שְׁלִי.

הַמְּאֵחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תתקנח.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר בֵּא, ד' שְׁבַט ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

פֶּה תִקְבַּל שְׁלֹשׁ תְּפִלוֹת לְצַרְךָ בְּאַרְבָּעָה עֲמוּדִים בְּסוּף קוּנְטָרְס:

"מְצִיאַת הַזְּוִיג" בְּמָקוֹם הַמְּכַתֵּב, הֵינּוּ אַחַר הַשִּׁיחוֹת תְּדַפֵּיס אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת: א. מִהַחֵיד"א ו"ל. ב. מִבְּעַל פְּלֵא יוֹעֵץ. ג. מִהַשְּׁל"ה הַקְּדוּשׁ, וְהִיא זְכוּת הַרְבִּים לְדוֹרוֹת, כִּי זֶה הַקּוֹנְטְרָס עוֹלָה עַל כָּל הַקּוֹנְטְרָסִים, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד נִצְרָף לְבַחוּרִים, וְאֵלֵפֵי וְרִכְבוֹת בַּחוּרֵי יִשְׂרָאֵל וּבְנוֹת יִשְׂרָאֵל שֶׁשָּׁפְכוּ לָבָם עִם הַתְּפִלוֹת הַמוֹבָאוֹת בְּקוֹנְטְרָס "מְצִיאַת-הַזְּוִיג", וְהִסְפֵּר הַחֲזִיָּה אוֹתָם, וְעַל-כֵּן בְּדִין שֶׁיִּצְרָף גַּם תְּפִלוֹת אֵלֵינוּ לְזְכוּת אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. וּבִפְרָט בְּיוֹם זֶה, יוֹם הַהֲלָדָת שְׁלֶךְ, שֶׁתִּהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה וּמְזֶל טוֹב, וְיִהְיֶה לָךְ תָּמִיד חֵלֶק בְּזְכוּת הַרְבִּים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תתקנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בֵּא, ד' שְׁבַט ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... נְרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

שְׁלַחְתִּי לָךְ אֶת הַתְּפִלוֹת בְּעֵבֹר קוֹנְטְרָס "מְצִיאַת-הַזְּוִיג", אֲקַנְהָ שֶׁהִבַּנְתָּ מֶה שֶׁצְּרִיכִים.

אֲקַנְהָ שֶׁיֵּשׁ לָךְ 'שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים' עִם נִקּוּד שֶׁהִיָּה מְדַפֵּס עַד עַכְשָׁו, כִּי עֵינַי אֲשֶׁר 'שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים' ש... הַדְּפִיס, אֵינִי בְּזָה כָּל-כָּף מַעֲלָה, כִּי הוּא סֵתָם סֵתָב שְׁמוֹת מִפֶּה וּמִשֵּׁם, וְעַל-כֵּן טוֹב לְהַשְׁאִיר מֶה שֶׁהִיָּה עַד עַכְשָׁו, רַק תִּכְתֵּב לִי אִם יֵשׁ לָךְ, וְאִם לֹא אֲנִי אָבִיא אֶת זֶה עִמִּי, אֲנִי צָרִיךְ לְדַעַת זֹאת מֶה שִׁיתֵּר מֵהַר, וְאֲקַנְהָ שֶׁיִּצְא סֵפֶר מְאֹד מְאֹד יָפֶה, אִם אֲשַׁתֵּךְ תִּתְקַתֵּק אֶת זֶה מִחֲדָשׁ עִם אוֹתִיּוֹת גְּדוּלוֹת וּמְאִירוֹת עֵינַיִם, וְכֵן לְצָרְךָ עִם זֶה שְׁנַיִם שְׁלֹשָׁה קוֹנְטְרָסִים, וְזֶה יִהְיֶה מִמֶּשׁ פָּאָר לְדַבֵּר רַבְּנוּ ו"ל.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מֵינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וּבִפְרָט הַיּוֹם,

שְׁהוּא יוֹם הַלְדָּת שְׁלֶךְ, אַתָּה צָרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַזֵּק, וְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֵנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

תִּרְאֶה לְכַתֵּב לִי אִם הַבְּנֵת הַכֵּל.

כב תתקס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בֵּא, ד' שְׁבַט ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדַּל שְׂמֵחַתִּי לְשִׂמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ, אִיךָ
שְׂאֵתָה מִסְתַּדֵּר עִם הַתְּלַמוּד-תּוֹרָה, אֵינְךָ לְתֹאֵר וְאֵינְךָ לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי
אַתָּה חֲקוֹק בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, וְתִאֲמִין לִי, שֶׁמִּשְׁתַּלְמָת
כָּל הַיְגִיעָה וְהַטְרָחָה שְׂאֵתָה מְכַנִּים בְּתַלְמוּד-תּוֹרָה, כִּי אֶצְלוּ יִתְבָּרַךְ
מְאֹד מְאֹד חֲשׂוֹב חֲנוּךְ הַבָּנִים וְהַבָּנוֹת, וּבִפְרָט שְׂמֵחַדִּירִים בָּהֶם
אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִדְעָתִי, הַתְּלַמוּד-תּוֹרָה שְׁלֵנוּ הוּא יְחִיד
בְּמִינוֹ בְּכֹל הָעוֹלָם כְּלוּ, בְּלִי שׁוּם גְּזֵמָא כָּלֵל, יְלָדִים צְעִירִים שִׁידְבְּרוּ
כָּל-כֶּף פְּתוּחַ מֵאֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, זֶה עֲדִין לֹא הִיָּה, וְכֵן שָׁכַל
הָאוֹרֵה וְהָרוּחַ וְהַתְּלַמוּד-תּוֹרָה יְהִיָּה עַל-פִּי דְעַת רַבְּנוּ ז"ל,
שֶׁמִּדְבָּרִים רַק מִמֶּנּוּ ז"ל, וְהַיְלָדִים בְּקִיָּאִים בְּקִיָּאוֹת עֲצוּמָה ב"סִפְרֵ-
הַמִּדּוֹת", זֶה מִמֶּשׁ לְהַפְלִיא, פְּלֵאֵי פְּלֵאוֹת.

אוֹדוֹת הַחֻוּגִים, תַּעֲשֶׂה כְּפִי דְעַתְךָ, רַק לְקַחַת אֲנָשִׁים רְצִינִים
כְּמוֹ שֶׁתְּכַתֵּב וְכו', לֹא שֶׁהַיּוֹם יִרְצָה וְלִמְחֹר יִתְחַרֵּט... בְּחֻנּוּךָ לֹא יְכוֹל
לְהִיּוֹת דְּבַר כְּזֶה, צְרִיכִים לְהִתְחַיֵּל וּלְגַמֵּר.

רֵאָה לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִיַּי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וּמִתִּי שֵׁישׁ לָךְ רַק
 אִיזָה כֶּסֶף מִיָּתֵר, תִּחְלָקוּ בֵּין הַמְּלַמְּדִים, כִּי הָעֲנִיּוֹת וְהַדְּחֻקוֹת
 מַעֲבִירִים אוֹתָם עַל דַּעְתָּם, וְקָשָׁה לָהֶם לְצַמְצֵם לְלַמֵּד עִם הַיְלָדִים,
 וְכִשְׂרָק נוֹתְנִים לָהֶם אִיזוֹ הַרְחֵבָה, נִתְרַחֵב גַּם הַדַּעַת, וְכַעֲזִין שְׂאֲמָרוֹ
 חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: לִיבָא בְּכִיסָא תְּלָא; וּלְדַעְתִּי, זֶה הַשְּׂקָעָה הַכִּי
 טוֹבָה — לְחֻזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְאַמֵּץ אֶת הַמְּלַמְּדִים, כִּי זֶה עֲבוּדָה הַכִּי
 קָשָׁה, וּמִי עוֹד מִבֵּין עֲבוּדַת מְלַמֵּד כְּמוֹ מְלַמֵּד בְּעֲצָמוֹ, שֶׁהִיא פֶּעַם
 מְלַמֵּד.

פֹּה אָנִי מְצַרְף מִכְתָּב שְׁכַתְּבִי הַמְּלָצָה בְּעִבּוּרָךְ לְהֵרֵב ...
 שְׁלִיט"א, וְאֲנִי מְקַנְוָה שְׂיִתֵּן לָךְ כְּתָב, עֲבַרְתִּי עַל הַהֲלָכוֹת שֶׁל חֲפָה
 וְקַדוּשֵׁין שְׁכַתְּבָתְּ, וְזֶה מִמֶּשׁ לְהַפְּלִיא (אֲגַב זֶה נִשְׂאָר בְּחֹדֶר הַסְּפָרִים
 שְׁלִי).

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי
 מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד, וְנִזְכָּה לְחַנּוּף אֶת בְּנֵינוּ
 וּבְנוֹתֵינוּ עַל טְהַרַת הַקְּדוֹשׁ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תתקסא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישֵׁי לְסֹדֶר בֵּא, ד' שְׁבַט ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

מֵאֵד מֵאֵד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ אִם אַתָּה יְכוּלָה לְעֹזֵב אֶת יְבִנְאֵל — מֵה
 טוֹב וּמֵה נְעִים, כִּי אַתָּם מְבֹאֵשִׁים אֶת שְׂמֵנוּ, וְגוֹרְמִים לָנוּ חִלּוּל
 הַשָּׁם וְחִלּוּל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, וְעַל-כֵּן הֵייתִי מֵאֵד מֵאֵד מְעַנֵּן שְׂתַעֲזוּבִי
 אֶת יְבִנְאֵל מֵה שְׂיִוֵּתֵר מֵהָר, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתִּשְׁמָעִי
 בְּקוּלִי, אַחֲרַת יְבוֹא בַּעַל הַכָּרִם וַיִּנְקֶה אֶת כְּרָמוֹ.

את צרכיך לשנות את מעשיך וכו', כי הקדוש־ברוך־הוא מסתכל ורואה בדיוק מה שאת עושה וכו', ואל תחשבי שזה הפקר. המאחל לך תשובה שלמה...

כב תתקסב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בא, ד' שבט ה'תשנ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ואין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שאמה מכניס בי, בזה שאמה עוסק לעשות תקונים בבית־המדרש, כי היא זכות כזו, שאני מקנא בך, ותאמין לי, שכמה שנים נקיתי בעצמי את בית־המדרש, ואף אחד לא ידע מזה, ועל־פן בנה שאמה מסדר את השלחנות ואת הספסלים, תבוא עליך ברכה מן השמים, ואם אתה יכול לקחת עזר את ... שהוא ממחה ברתוח אש וכו', כדי לתקן את הספסלים, וכן את ... שהוא כל בו, שיכול לתקן הכל, ועוד מי שרק יעזר — תבוא עליך ברכה, כי אנחנו צריכים לראות, שהמקום יהיה תמיד מבריק ונקי.

גם אבקש אותך, אם תוכל לארגן בשבוע הבא כמה מאנשי שלומנו לנקות את הדירה שלי, שלא יהיה אבק, כי אשתי מאד מאד רגישה לאבק, כי היא סובלת מאלרגיות וכו', ואבק זה סס־המות לה וכו' וכו', ועל־פן אם אתם יכולים להוציא את כל האבק, וכן שהמקור יהיה נקי.

מה אמר לך, ידידי היקר! אם נזכה לשמש את רבנו ו"ל, בזה נזכה גם לנקות את נשמנו, עד שיהיה כלי להמשכת שכונת עזר ותברך למטה, אשר אין עוד דבר גדול מזה.

הקדוש־ברוך־הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתזכה לרוות רב נחת מילדיך.

קנב אָשֶׁר כב תתקסג — כב תתקסד בַּנְחָל

נא לכתב אילו מכתבים יצאו, יש שני מכתבים פלליים זה
אצל ...

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב תתקסג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בא, ד' שבט ה'תשנ"ה.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך הארוך, ומאד מאד נצטערתי לשמע
מכל מה שעבר עליך וכו' וכו', עם כל זאת אני מאד מאד שמח,
שזכיתם לבוא לגור כאן ביבנאל, אשר פה יהיה תקונכם הנצחי,
ואין לך מה לדאג כלל, והעקר את צריכה להשתדל, שיהיה לך
שמחת החיים, והייתי מיעץ לך, שתדברי עם נשות אנשי שלומנו
לחזקן ולעודדן בדבורי אמונה והשגחה פרטית, וזה יעזר לך
ברוחניות ובגשמיות.

יש לי עוד הרבה לכתב, אך טרדוטי עכשו מאד מאד רבו כמו
שרבו, ועל-כן אקצר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב תתקסד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בא, ד' שבט ה'תשנ"ה.

שלום וברכה אל ידידי ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שנוכל
להיות אנשים כשרים כרצון רבנו ז"ל, ונפטר כבר מהסמ"ך-מ"ם

הַרְשָׁע, יִמַח שְׁמוֹ, שֶׁהוּא מְסִית וּמְדִיחַ אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם נְגַדְנוּ, וְכֵן
כָּל הַמְּסִירוֹת בְּאוֹת מִהַרְשָׁע הַזֶּה — יִקְחֵהוּ הַרוּחַ וְכוּ'.

אם תוכל לסדר בבנק מה שבקשתי, אהיה לך אסיר תודה.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִזְכֶּה תְּמִיד לְשִׁמְשׁ אֶת רַבְּנוּ וְ"ל, כִּי
מֵה יִשְׁאַר מֵאַתְּנוֹ, אִם לֹא הַשְׁמוּשׁ הַזֶּה, שְׁאַנּוּ מִשְׁמָשִׁים אוֹתוֹ,
וּמוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ וְ"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵ"ן, חֶלֶק א', סִימָן כב), שֶׁהַגּוֹף נִכְנָע
לְגַבֵּי הַנְּשָׁמָה כְּשֶׁמְשַׁמֵּשׁ אֶת הַצַּדִּיק, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִזְכֶּה
לְהַכְנִיעַ אֶת הַגּוֹף, וְשִׁיְהִיָּה כְּלִי לְקַבֵּל בּוֹ גְלוּי אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב תתקסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְבֵי-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֵדֶר בּא, ה' שְׁבַט ה'תשנ"ה.

שלום וברכה אל ידידי הקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

הַכְּנִסְתִּי אֶת כָּל הַמַּרְאֵי מְקוֹמוֹת וְכוּ' וְכוּ', נָא לְשִׁים לֵב לְהַעֲתִיק
הַכֵּל.

אוֹדוֹת הִיְהוּדֵי שְׁשָׁבוּר וְכוּ', וְרַחֲמָנוּת גְּדוֹלָה עָלָיו וְכוּ', לְדַעֲתִי,
תֹּאמַר לִיְהוּדֵי הַזֶּה, אִם הוּא לֹא הָיָה בְּמַצֵּב הַזֶּה שָׁבוּ נִמְצָא וְכוּ',
לֹא הָיָה מְחִיָּה אֲלֵפִים וְרַבָּבוֹת רַבָּבוֹת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלֹא הָיָה
מוֹרִיד אֶת הַשְּׂכִינָה בְּעוֹלָם, וְכֵן כְּשֶׁעוֹבֵר עָלָיו מֵה שְׁעוֹבֵר, וְהוּא
שָׁבוּר כְּחֶרֶס הַנְּשָׁפָר וּמֵיֶאֱשׁ, וְשְׂרוּי בְּלֵב שָׁבוּר וּמְדַכָּא וְכוּ', אֲזַי זָכָה
אוֹתוֹ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזִכּוֹת הַזֶּה שְׁכַמְעֵט אָחָד יַחֲדָה בְּדוֹר זוֹכָה
לְהַחֲדִיר אֶמּוּנָה פְּשוּטָה בְּעַם יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן רְאוּי לָךְ לְחַזֵּק אֶת
הִיְהוּדֵי הַזֶּה, וְלוֹמַר לוֹ: אֲשַׁרְיָךְ וְאֲשַׁרֵּי חֻלְקֶךָ, שְׂאֵתָה זוֹכָה וּמְזוּכָה

אֶת הַרְבִּיּים, וּזְכוּת הַרְבִּיּים תְּלוּיָה בָּךְ, וְאֵין לוֹ מָמָה לְהַתְפַּחַד כָּלֵל,
כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כב תתקסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בּא, ו' שְׁבַט ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, אֶף מְרִב טְרֹדוֹתִי לֹא יִכְלָתִי לְהַשִּׁיב
לְךָ תַּכְּרֵי־יַמִּיד.

רְאֵי לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמֶךָ בְּיֹתֵר בְּחַנוּךְ הַבְּנוֹת, כִּי סוּף כָּל סוּף זֶה
הַקָּרֶן וְהַרוּחַ שְׁלֵנוּ, וּבִזְהָ שֶׁנִּשְׁקִיעַ בְּבְנוֹת שְׁלֵנוּ, זֶה הַעֲתִיד שְׁלֵנוּ,
וְהַעֲקָר לְהַחְדִּיר בְּהֵן מִדּוֹת טוֹבוֹת, וְלַעֲקָר מִהֵן רִשְׁעוֹת וְעִזּוֹת, וְזֶה
סִימָן שֶׁל בַּר יִשְׂרָאֵל: בְּיִשְׁנִים, רַחֲמָנִים וְגוֹמְלֵי חֲסָדִים (יְבִמוֹת ע.ט.),
וְאֶת הַמִּדּוֹת הָאֵלוּ צְרִיכִים לְהַחְדִּיר בְּבְנוֹת. הֵן אָמַת שְׂאֵנֵי יוֹדֵעַ,
שֶׁהַשְּׂנָה יֵשׁ לְךָ שְׂנָה קָשָׁה, עִם כָּל זֹאת סוּף כָּל סוּף נֶעֱבֵר גַּם שְׁלֵב
זֶה, וְיִהְיוּ לָנוּ מִבְּנִים מְשֻׁלְּנוּ, וְלֹא נִצְטָרֶךְ טוֹבוֹת מְאַחֲרִים, וְתִהְיֶה
לְךָ פֶּתַח מְרוּחַת.

נֹא וְנֹא רְאֵי לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, תִּרְאֵי אֶת גְּדֹל הַחֲסָדִים וְהַרְחָמִים
גְּמוּרִים שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עַד עַכְשָׁו, וְעוֹד תִּרְאֵי הַרְבֵּה
נִסִּים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ.

הַעֲקָר בְּחַיִּים הוּא רַק סְבֻלָּנוֹת, וְכֵל מִי שְׁסוּבֵל יוֹתֵר — הוּא
מְצֻלֵיחַ יוֹתֵר, אֲבָל רַב הָעוֹלָם אֵין לָהֶם אֶת הַכֹּחַ לְסַבֵּל, וְעַל־יְדֵי־זֶה
עוֹבֵר עֲלֵיהֶם מֵה שֶׁעוֹבֵר. וְעַל־כֵּן רְאֵי לְקַנּוֹת אֶת מִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת,
וְעַל־יְדֵי־זֶה תַּעֲבְרֵי אֶת הַכֹּל, וְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁתּוֹכְלֵי

להפגס בדירה חדשה שלכם, וביתכם יהיה בית ועד לחכמים, ויהיה לכם רק טוב כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב תתקסז.

בעזרת השם יתברך, מוצאי שבת קדש לסדר בא, ו' שבט ה'תשנ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי הקר לי מאד ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך הקצר.

אודות שכתבת וכו', טוב מאד שתקרא את זה "מחנה דן", ולא "היכל הקדש", מפני דרכי שלום צריכים לשנות, והבן למעשה.

העקר בזה העולם רק לבטל את עצמו לגמרי אל אין סוף ברוך הוא, ולידע שאין יודעים כלל, תמיד להשתדל להיות נכלל לגמרי באין סוף ברוך הוא. מצד אחד אדם צריך לדעת, שהכל בטל ומבטל לגבי אין סוף ברוך הוא, אבל מצד שני צריכים גם לרחם על האשה ועל הילדים, ולהוריד את עצמו אליהם, וזה הדבר הכי קשה לאדם, מצד אחד יהיה בטל ומבטל לגבי אין סוף ברוך הוא, ומצד שני ירד גם אל משפחתו ואל אשתו ואל ילדיו, ויתן להם מה שהם צריכים, מי שיכול להראות את שני הדברים האלו, הוא בבחינת צדיק, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן ז' וסימן סח). שאין המעלה להיות רק למעלה, אלא המעלה היא להיות למעלה וגם למטה, למטה וגם למעלה, כי אדם צריך להיות בטל ומבטל לגבי אין סוף ברוך הוא, עם כל זאת צריך להרגיש את כאב אשתו ואת כאב ילדיו, ולעזר להם בכל מה שיוכל, אסור להיות אכזרי, וזה הגוף והנשמה, הנשמה רוצה רק רוחניות אלקות, והגוף ממשיך עצמו רק אל חמור תאוות הגשמיות, ועם כל זאת נשמה בלא גוף אינו כלום, גוף בלא נשמה אינו כלום, עקר השלמות הוא

הַנְּשָׂמָה עִם הַגּוֹף, וְלִזְהוּ נִקְרָא יַעֲקֹב אֲבִינוּ יִשְׂרָאֵל, עַל שֵׁם (בְּרֵאשִׁית ל"ב): "כִּי שָׂרִיתָ עִם אֱלֹקִים וְעִם אֲנָשִׁים וַתּוֹכַל", כִּי זֶה גְדֹלַת בֵּר יִשְׂרָאֵל, שְׂיִכּוֹל לְקַשֵּׁר אֱלֹקִים וְאֲנָשִׁים גַּם יחד, וְזֶה לֹא סוֹתֵר אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, וּמִי שֶׁאִינוּ יְכוּלִים לְהִרְאוֹת דְּבַר זֶה, סִמָּן שֶׁאֵין אֲצִלוֹ שְׁלֵמוֹת כָּלֵל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד, וּתְבַשֵּׂר לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תתקסח.

בְּעִזְרַת הַשָּׁמַיִם יִתְבַּרְךָ, מוֹצֵאֵי-שִׁבְת־קִדְשׁ לְסֹדֵר בֵּא, ו' שְׁבַט הַיְהוּדִים.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַמְּקַר לִי מֵאֵד ... נִרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ בְּעָרֵב שַׁבַּת, וּמֵאֵד מֵאֵד רְצִיתִי לְדַעַת אִם קִבְלַתְּ אֶת הַתְּקוּנִים בְּסִפְרֵךְ "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת".

אוֹדוֹת הַיְהוּדִי שֶׁשָּׁבוּר וְכוּ' וְכוּ', לְדַעַתִּי, אַתָּה צָרִיךְ לְחַזֵּק אֶת הַיְהוּדִי הַזֶּה, וְלֹא לֵאמֹר לוֹ: אֲלֵמָּלָא אַתָּה, לֹא הִיָּה בְּכֹלל הַיּוֹם סְפָרִים כְּאֵלוֹ... וְאַתָּה מַחְיָה וּמְחַזֵּק אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל. וְלִכֵּן מֵה וְלָמָּה לוֹ לְהִיּוֹת שָׁבוּר, אֲדַרְבֵּה הוּא צָרִיךְ לְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם עַל נַעַם חֶלְקוֹ, עַל אֲשֶׁר בְּנַחַל שֵׁם חֶלְקוֹ וּגְוַרְלוֹ, וַיִּמְשִׁיף לְהַדְפִּיִס, וְזֶה הַפְּתָרוֹן שֶׁלוֹ, וְזֶה הַתְּקוּהָ שֶׁלוֹ, וּבִשְׂבִיל זֶה בָּא לְזֶה הָעוֹלָם, לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֻדָּאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

גַּא וְנָא רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ, וּתְחַזֵּק אֶת הַיְהוּדִי הַזֶּה וְכוּ' וְכוּ', שְׂאֵמֵר לְךָ שֶׁהוּא כָּל-כַּף שָׁבוּר, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת, קִטְנוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, הִנֵּה יֵשׁ לוֹ עֲלִיוֹת

אָשֶׁר כב תתקסט בְּנַחֵל קנז

וְהָיָה יֵשׁ לֹו יְרִידוֹת, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְהַחְזִיק מֵעַמָּד, וְאִינוּ נִשְׁפָּר
מִשׁוּם דְּבַר שְׁבָעוּלָם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי, שְׂאֲנִי
מִבְקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְרָכְךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תתקסט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֹת־קָדֵשׁ לְסֹדֵר בָּא, וְיִשְׁכַּט ה'יִתְשַׁנֵּה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב
מִמֶּךָ, וּבִפְרָט מֵה שֶׁעָבַר עַל אֲשֶׁתְךָ וְכוּ', וְהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה וְכוּ',
יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁאַתָּה תִּהְיֶה בְּרִיא, וְאֲשֶׁתְךָ תִּהְיֶה בְּרִיאָה,
וְכֻלְכֶם תִּהְיוּ בְּרִיאִים.

נָא וְנָא רְאוּ לְחֻזַק אֶת עֲצָמְכֶם בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבָעוּלָם לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה, וְאֲנִי תָּמִיד מִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם, שֶׁתִּהְיֶה לְכֶם הַצְלָחָה בֵּין
בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, וְאֵל תִּסְתַּכְּלוּ עַל שׁוֹם מוֹנֵעַ וּמְעַכֵּב, כִּי
בְּאַמַּת הַכֹּל מִמְּנוּ יִתְבָּרַךְ, וְאָדָם צָרִיךְ רַק לְהִכְנִיס בְּחַיִּים חַיּוּתוֹ אֶת
אַמַּת מְצִיאָתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתוֹךְ חַיּוֹ הַפְּרָטִיִּים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְרָכְךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תתקע.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בשלח, ז' שבט ה'תשנ"ה.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד אני מודה לך על זה שפתבת ששתדל לארגן שינקו את הדירה, כי אשתי סובלת עכשו מאד מאד מאלרגיה, ואבק זה בשבילה סם המות, לא עלינו, ועל-כן אם אפשר לבקש את הבנות מבית-הספר, שתעזרנה לנקות.

יען שביום רביעי כבר אהיה, בעזרתו יתברך שמו, על הדרך, לכן תאמר לאנשי שלומנו, שהשעור ב"לקוטי-מוהר"ן" יהיה מחוץ באותה שעה בערך עשר וחצי.

העקר ראה לחזק עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, כי סוף כל סוף אנו נמצאים במדבר שמים, ותהלה לאל, ממדבר עשינו ישוב, שיש לנו קהלה יפה, תלמוד-תורה, ובית-ספר, גן, פעוטון, מקנה, שוחט, וכולל, ובית-הכנסת, זה חדוש שבחדושים, ובפרטיות שיש לנו כאן את הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו וזכרו, שמונע ומעכב על כל צעד ושעל, ומוסר על ימין ועל שמאל, עם כל זאת אנחנו מחזיקים מעמד, זה חדוש שבחדושים.

טוב להודות להקדוש-ברוך-הוא על כל החסד חנם שעשה עמנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב תתקעא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בשלח, ז' שבט ה'תשנ"ה.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

ראה להודיע ל... גרו יאיר, שמחר יהיה השעור באותה שעה, בערך בעשר וחצי בערב, יען שביום רביעי, בעזרתו יתברך, אהיה כבר על הדרך, ומי יתן, שאזכה כבר לבוא ולגור תמיד בארצנו הקדושה, וצריכים להדפיס פל-כף הרבה ספרים, מליונים, כפי הכפירות והאפיקורסות והשחץ והזבל שמתרבה שם, אנו צריכים ללחם זה לעמת זה, לגלות את האמונה הקדושה.

ולכן תאמר לאיש שפל-כף שבור וכו', אשר הגיע הזמן שלא יחשב כבר מעצמו, רק יתחיל לחשב רק מהזולת, וכשיתקנו את הזולת יתקנו גם אותו, ולכן אין לו לדאג מכל מה שעובר עליו וכו', פי גדול אדונינו ורב להושיע, עליו רק להתחזק להדפיס ביתר שאת וביתר עז, יותר מאחר אדפיס מכתב פללי אודות מעלת הדפסה, ותראו לנקדו ולשלח העתקים הן לאנשי שלומנו ביבנאל, והן לאנשי שלומנו באשדוד ובאשקלון, כי מאד נחוצה התחזקות על הדפסה והפצה.

המצפה לשמע רק טוב מהאיש השבור...

כב תתקעב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בשלה, ז' שבט ה'תשנ"ה.

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח.

ראה לומר להאיש ששבור וכו', שאין לו מה לדאג כלל, כי מה יהיה אם לא יהיה עולם הבא וכו', הלא סוף כל סוף הוא מחיה אלפים ורבות נשמות, ומקרבם אליו יתברך, ועל-כך מה לו לדאג, הלא זה בעצמו העולם הבא הכי גדול, כשזוכים לקשר נשמות ישראל אליו יתברך, ואין לה עוד תענוג וערבות יותר גדולה מתענוג זה — כשרואים נשמות שבורות ורצוצות ורחוקות ממנו יתברך, ומחזקים ומאמצים ומשמחים אותם, הרי זה התענוג הכי עליון והכי גדול בעולם, וכל זה גורם האיש ששבור וכו', המלא חטאים ועוונות וכו', והוא עקשן גדול, ואומר לעצמו: יעבר עלי

מה, אפלו שאני הכי גרוע, ואין לי כבר עולם הבא, עם כל זאת עד הנשימה האחרונה לא אעזב את מקומי, ואגלה את אמתת מצויאותו ותברך, ואגלה את ראש כל הצדיקים, אשר הבטיח להקדוש-ברוך הוא שהוא יחזיר את כלל נשמות ישראל בתשובה, ולא ינוח ולא ישקט, עד שיחזק ויעודד וישמח את כל הנשמות השבורות, ויקרבם אליו ותברך. ועל-כן מה יש להאיש השבור להיות בעצבות ובמרירות, מקסימום אין לו עולם הבא, אז מה? האם אין זה מספיק לראות איך שדיקא על דו מחיים עצמם אלפים ורכבות נשמות ישראל?! סוף כל סוף ימינו כצל עובר, הנה יש עשירים מפלגים, ששונים ממש מליויני דולרים, חמשים מליון ויותר ויותר, ואין להם שכל מה לעשות בכסף, ופתאם בן לילה ליום אבדו את כל הונם באפן טראגי מאד, ולא נשאר בידם כלום, והאיש שבור וכו' אין לו בידו לפרטה אפלו שנה פרוטה וכו', הוא מלא תובות בעשרות אלפי דולרים, עם כל זאת הוא מחיה כבר מליויני נשמות עם הספרים והקונטרסים שזכה להדפיס, ועל-כן מה יש להאיש שבור כו' לראג ולהיות בעצבות ובמרירות, איזה תענוג יהיה לו בקבר, ואיזה ענג רוחני יהיה לו למעלה, כשיתודע לו מה פעל ועשה בזה העולם במעט שני חיי שערבו, שהדפיס את ספרי רבנו ז"ל ותלמידיו, והחיה עם רב, אשרי לו בזה ואשרי לו בבא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

נא להיות בקשר עם ... ולשאל האם פתחו היום את המעון?
והאם היו להם אילו בעיות מהועדה בטבריה, וכן תשאל את זה
מ... כי נחוצ לי לדעת דבר זה.

כב תתקעג.

בעזרת השם ותברך, יום שני לסדר בשלח, ח' שבט ה'תשנ"ה.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

תגיד להאדם השבור וכו', שאם לא יתחזק להיות בשמחה על גדל הזכות שיש לו, אזי איני רוצה לדבר עמו כלל, כי רק בזכות האדם השבור וכו', מחיים עצמם אלפים ורבבות נשמות ישראל, יש אנשים שלא הולכים לישן בלי קונטרס, ויש שאינם נוסעים לשום נסיעה בלי קונטרס, ויש שלא עובר עליהם יום בלי קונטרס, כי זה האויר שלהם, החמץ שעוזר להם לנשם, וכל זה גרם האיש השבור וכו', ועל-כן אם האיש השבור וכו' לא יהיה בשמחה על גדל זכותו בזכות הרבים, איני יודע מה אתו?! מסתמא הוא לא שבור... כי אם היה שבור באמת, היה מרגיש את גדל הזכות שיש לו, שמציל כל-כף הרבה נשמות ישראל, ובזכותו צדין הם מניחים תפלין ואוכלים פשר וכו', ולא עוזבים את הקדוש-ברוך-הוא.

המצפה לשמע ממך רק טוב...

כב תתקעד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בשלח, ח' שבט ה'תשנ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי הַיָּקָר לי מאד ... גרו יאיר ויזרח לנצח.

לנכון קבלתי כל מכתביך.

והנה אודות הגז וכו', הלב שלי מלא דם והעינים שלי דמעות, שנצטרך להגיע למצב כזה, שלא יהיה כסף לשלם לגז למקוה וכו', בשעה שהמועצה הדתית מקבלת על דבר כזה הון תועפות, ובשביל רשעות הסמ"ף-מ"ם, ימח שמו, אנחנו צריכים להגיע למצב כזה?! בודאי עשה ... עולה גדולה, ואתה לא צריך לסבל בשבילו וכו', ואני הולך עכשו להיות אתו בקשר, ולהתנדע מה זה ועל מה זה.

ואודות הדירה וכו', תאמין לי, שאין בפי מלים להודות לך על כל החסד חנם שאתה עושה עמי, ואני מתבייש לבקש אותך דברים כאלו, ובפרטיות עבודה קשה ומלכלכת כזו וכו' וכו', אולי יש אחד

מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שְׁמוּכֵן לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הָעֲבוּדָה בְּשִׁבִיל כֶּסֶף, וְאֲנִי
אֲשַׁלֵּם לוֹ עַל הַכֹּל. כִּפִּי הַנִּרְאָה אָבוֹא בְּיוֹם חֲמִישֵׁי לַעֲת עָרֵב, כִּי
הַמָּטוֹס מְגִיעַ בְּשַׁעַר טוֹבָה בְּבִקְרָה, וְעַד שְׂאֵהֶיָה אֲצֵל בְּנֵי וְכוּ', יִקַּח
רֹב הַיּוֹם, אִם אֶפְשֶׁר לֹאמַר לְ... שְׂיֹצִיא אֶת הַשֵּׁשׁ מִמְּחַדֵּר הַמִּתְנָה, כִּי
צָרִיכִים לָבוֹא אֵלַי אֲנָשִׁים חֲשׁוּבִים, וְזֶה לֹא יָפֶה וְלֹא דֶרֶךְ אֶרֶץ
שְׂיֵהֶיָה מִנַּח שָׁם חֲתִיכַת שֵׁשׁ וְכוּ', וּיְכַבֵּר דְּבַרְתִּי עִמּוֹ וְהִבְטִיחַ
לְהוֹצִיאָהּ, וְעַל-כֵּן רֵאָה לְזַרְזוֹ לְהוֹצִיא אֶת זֶה.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! בּוֹדָאִי לֹא תִתְחַרֵּט בְּעוֹלָם הַזֶּה וּמִכָּל
שָׂכָן בְּעוֹלָם הַבָּא, כִּי הִנֵּה יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ שְׂבָעִים שָׁנָה, וְגַם זֶה פּוֹרַח
כַּחֲלוֹם יַעֲוֶף, וּמָה יֵהִיָה גִשְׁאֵר מֵאַתָּנוּ? רַק זֶה שְׂזָכֵינוּ לְחַטֵּף בְּזֶה
הָעוֹלָם — שְׂשִׁמְשֵׁנוּ אֶת רַבְּנוּ ו'ל, וּבִפְרֹט אֶתָּה, שְׂהִנְךָ עוֹזֵר לְחַלֵּק
אֶת הַסְּפָרִים לְהַמְפִּיצִים, וְהוּא שְׂמוֹשׁ גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, כִּי אִם לֹא
אֶתָּה, לֹא הָיָה לְ... שׁוֹם אָדָם שְׂיִתְעַסֵּק בְּזֶה, וְזוֹ זְכוּת גְּדוֹלָה מְאֹד
מְאֹד.

מָה אָמַר לָךְ! רַבְּנוּ ו'ל אָמַר: מִמֵּי שְׂאֲנִי מְקַבֵּל אֲנִי נוֹתֵן,
וּבּוֹדָאִי נִקְבַּל חֲזָרָה כְּפֹל כְּפֹלִים.

הַהֲכָרַח לְקַצֵּר, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְדַבֵּר עִם ...

הַמְצַפֶּה לְרֵאוּתָךְ בְּקֵרוֹב...

כב תתקעה.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדֵּר בְּשִׁלַּח, ט' שְׂבַט ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אִם אֶפְשֶׁר לְהִיּוֹת בְּקֶשֶׁר עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר, שְׂלֹא יַעֲשֶׂה שׁוֹם
הַשְּׂתַדְּלוּת, שְׂיֵהֶיָה שְׂעוֹר בְּיוֹם שְׁנֵי הַבָּא בְּיַחַד עִם הָרֵב ... גֵּרוֹ יְאִיר,
כִּי פְּשׁוּט אֵין לִי כַחוֹת לְנִסְע מִיְבִנְאֵל לִירוּשָׁלַיִם כָּל יוֹם, וּפְשׁוּט אֲנִי
בָּא קָצַת לְנוּחַ, וְאֶף שְׂמִחָה עֲלֵי טִרַח וְעֲבוּדָה קָשָׁה בְּיְבִנְאֵל.

אָשֶׁר כב תתקעו בַּנְּחָל קסג

וְעַל-כֵּן אִם אֶפְשֶׁר לֹא לְהִתְאַמֵּץ וְלֹא לְהִתְעַקֵּשׁ שִׁיְהִיָּה שְׁעוֹר
בְּיוֹם שְׁנֵי, פְּשׁוּט אֵין לִי כַח לָזֶה.

תְּהִיָּה אִתּוֹ בְּקֶשֶׁר, וְתוֹדִיעַ לִי הַתּוֹצְאוֹת.

רַק חֶזֶק וְאַמֵּץ מְאֹד בְּהַדְפַּסַּת הַסְּפָרִים. אֶקְוֶה שְׁשִׁמְעֵתֶם אֶת
הַשְּׁעוֹר, וְגַם תִּקְמַקְתֶּם אֶת זֶה, כִּי יֵשׁ הַרְבֵּה שְׂרוּצִים הַעֵתְמָק.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תתקעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בְּשִׁלְחַ, ט' שְׁבַט ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ וְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

וְתִשׁוּאוֹת חֵן לָךְ עַל זֶה לְהוֹצִיא אֶת הַרְשָׁע מִרְשָׁע מֵהַבַּיִת-
הַמְדֻרָשׁ, שְׁבִפְרִוּשׁ מוּבָא בְּשִׁלְחֵן עֲרוּךְ (אֲרוּחַ חַיִּים, סִימֵן תרו) עַל
מוֹצִיא שֵׁם רַע — אֵין לוֹ מְחִילָה עוֹלָמִית, וּבִפְרָטִיּוֹת כְּשֶׁאֶחָד מוֹצִיא
שֵׁם רַע עַל רַבּוֹ — אוֹי לוֹ וְאוֹי לְנַפְשׁוֹ!

בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּעֵת הוֹצֵאת סֵפֶר תוֹרָה בְּאוֹמֵן, הוּא שְׁלַח שְׁלִיחַ
שְׂאֵתָן לוֹ לְהַפְנֵס, וּכְשֶׁעֲדִין הָיָה הַסֵּפֶר תוֹרָה בְּיַדִּי, אִמְרָתִי לְשְׁלִיחַ
שִׂיאֵמַר לוֹ, שִׁיִּקְבְּלוּ עָנֶשׁ קָשָׁה מְאֹד, וְכֵן אֶשְׁתּוֹ, כִּי הִיא הִיא אֶשֶׁר
הַסִּיתָה אוֹתוֹ וְכוּ' מִפְּנֵי זָרֵשׁ, יִפַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ.

וְכַנְרָאָה שֶׁהַשְּׁלִיחַ לֹא מָסַר לוֹ אֶת שְׁלִיחוּתִי, וְעַל-כֵּן טוֹב מְאֹד
עֲשִׂיתָ, כִּי הָאֲדָם הַזֶּה שִׁפְךָ אֶת דָּמִי, וְהִסְתּוֹבֵב עִם הַסֵּמ"ך-מ"ם אֶצְלֵךְ
כֹּל מִיָּנִי רַע-בְּנִים, וְהַעִיד עָלַי עֲדוּת שְׁקָר וְכוּ', וְכַכֵּר יְכוּלִים לְשׁוּב
בְּתִשׁוּבָה...

קסד אָשׁר כב תתקעז — כב תתקעח בַּנְחַל

טוב מאוד מאוד עֲשִׂיתָ, וְאָנִי נוֹתֵן לְךָ תּוֹדָה רַבָּה בְּעָבוּר זֶה, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאָמַר לְעוֹלָמוֹ דִּי, יֹאמַר לְצָרוֹתַי דִּי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תתקעז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתְבַרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּשִׁלְחַת, ט' שְׁבַט ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אודות בְּנֵךְ, אֵין לְךָ מַה לְדַאֵג כָּלֵל, הַכֹּל כְּלוּם, הַרּוּפָא רַק רוּצָה לַעֲשׂוֹת נְסִיווֹנוֹת עָלָיו וְכוּ', וְעַל-כֵּן תִּבְרָחוּ מֵהַרּוּפָא הַזֶּה, וְתַחֲלִיפוּ רוּפָא, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲמֵד עַל יְמִינוֹ, וְיִשְׁלַח אֶת מְלֶאֶךְ רַפְאֵל, וְתַחֲיֶיהָ לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם. הַרְבֵּה פְּעָמִים עַל-יְדֵי שְׁלוֹקָחִים אֲנִטִּיבִיוֹטִיקָה חֲזָקָה הֵלֵב דוֹפֵק וְכוּ'. וּבְעֵנָן הָאֲזוּנִים, בְּדַרְךְ כָּלֵל הַיְלָדִים הַקְטָנִים סוֹבְלִים הַרְבֵּה מִכָּאֵב אֲזוּנִים, וְצָרִיכִים רַק לַעֲמֵד עַל הַמִּשְׁמֶר, וְזֶה עוֹבֵר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי, וְיִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם לְבָנֶךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תתקעח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתְבַרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּשִׁלְחַת, ט' שְׁבַט ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הִנֵּה מִפְּנֵי כַּמָּה טְעָמִים אִם תּוּכַל לְשַׁנּוֹת אֶת הַתְּכֵנִית, שְׁלֵא יִהְיֶה שְׁעוֹר בְּנוֹכְחוֹת הָרֵב ... גֵּרוֹ יְאִיר, הִיָּה טוֹב לִי מְאֹד, כִּי פְּשׁוּט

אֲשֶׁר כב תתקעט בנחל קסה

אין לי כח לטלטל עצמי מיבנאל לירושלים, ובפרט שאהיה בחתונה
שלך בלילה ביום ראשון, בעזרתו יתברך.

אני מקנה שלא קבעת עדין עמו, ואם תוכל בחכמתך להתחמק,
היה טוב מאד בשבילי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב תתקעט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בשלח, "שכט ה'תשנ"ה.

שלום וברכה אל ידידי היקר ... גרו יאיר.

הנה בעוד שעה אני יוצא לנסיעה הקדושה לארצנו הקדושה,
יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שיהיה לחיים ולשלום, ואזכה לפעל שם
מה שאני צריך לפעל.

אני מגיע מחר בבקר בשעה רבע לעשר, והיה רצוי אם תחכה
עלי, אני יוצא דרך היציאה של ... זו יציאה מהצד, רק ... מחכה
עלי, והיות שאני מביא "תוף הנחל" על שמות, וכן כמה קונטרסים
וכסף להדפסה, רצוי שתקח את זה כבר, כי אני נוסע הישר
לירושלים. אם תוכל להודיע לאחייך ... אם לא קשה להם, שאבוא
סביבות שתיים-עשרה בצהריים, כי אני צריך לחפזות קצת על בני ...
ולקחת אותן עמי, גם אני מביא עמי פרקי אבות עם פרוש "חסדי
אבות", זה מסדר כבר עד פרק ד', כך כשיהיה אצלך, אז יהיה לי
ההכרח להדפיסו, גם אני מביא חלק "אשר בנחל".

המצפה לשמע הטוב ממך...

כב תתקפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מְשֻׁפְטִים כ"א שְׁבֹט ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תַּלְמִידֵי "הַיְכָל־הַקֹּדֶשׁ" דֵּי כָּכָל אֲתָר וְאֲתָר, הַזֶּה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וּמִכָּל צוּקָה, מִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׁאַנְחֵנוּ זוֹכִים עוֹד פַּעַם בְּזֶה הָעוֹלָם לְהַתְקַבֵּץ יַחַד, וּלְדַבֵּר מִרְבֵּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר אֵין מַלִּים לְהַסְבִּיר אֶת זֹאת, כִּי גִדְּלָתוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ו"ל, נִתְּוֹדַע רַק בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, כֹּל אֶחָד כְּפִי שֶׁהִתְמַיֵּד בְּסִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּף תִּהְיֶה לוֹ הַשְׁגָּה בְּרַבֵּנוּ ו"ל בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן. כְּשֶׁאָדָם מִתְחִיל לְהִתְבּוֹגֵן בְּמָה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו בְּחַיִּים, אֵילּוֹ יְרִידוֹת וְאֵילּוֹ נְפִילוֹת, אֵיזוֹ חִלְשׁוֹת הַדַּעַת, אֵילּוֹ צָרוֹת וְחוּבוֹת, וּבְכַרְט אֵילּוֹ עֲבֵרוֹת, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, מַה שֶּׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲתָנוּ יוֹדֵעַ, בְּאֵילּוֹ פְּנִים אָנוּ נִרְאִים. וּלְבִסּוֹף אָנוּ זוֹכִים לְשִׁמְעַ דְּבוּרִים כְּאֵלּוֹ מִרְבֵּנוּ ו"ל, דְּבוּרִים מִהַשְּׁמַיִם, דְּבוּרִים שֶׁלֹּא מִעֲלָמָא הַדִּין, עֲצוֹת כְּאֵלּוֹ נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת, עֲצוֹת שֶׁיְכוּלוֹת לְהַחֲיֹת מֵתִים מִמֶּשׁ, כְּמֵאֲמָרָם ו"ל (בְּרִכּוֹת יח.): צְדִיקִים בְּמִיתָתָם קְרוּיִים חַיִּים; כִּי דְבָרֵי רַבֵּנוּ ו"ל מְחַיִּים מֵתִים מִמֶּשׁ. אֲזִי עֲלִינוּ לְשִׁמּוֹחַ מְאֹד מְאֹד עַל הַחֶסֶד הַזֶּה שְׁאַנְחֵנוּ זוֹכִים לְשִׁמְעַ דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ו"ל, לְלַמֵּד אֶת סִפְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל. וְרַבֵּנוּ ו"ל אָמַר (תִּיּוֹמוֹהֵר"ן, סִימָן שֵׁנב): הַבְּעַל־דְּבָר יְכוּל לְכַפּוֹת וּלְכַסּוֹת אֶת הָעֵינַיִם מְאֹד, כִּי אִם לֹא זֶה, הִיָּה הַסֵּפֶר "לְקוּיֵי־מוֹהֵר"ן" עוֹשֶׂה הַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד. הָאוֹרוֹת שֶׁל רַבֵּנוּ ו"ל הֵם אוֹרוֹת רוּחָנִיּוֹת, אוֹרוֹת צַחְצַחוֹת, שֶׁרַבֵּנוּ ו"ל הִלְבִּישׁ אֶת זֹאת בְּלְבוּשִׁים עַל גְּבֵי לְבוּשִׁים, עַד שֶׁזְּכִינוּ שְׁמוֹהֵר"ן ו"ל כְּתַב אֶת זֹאת. וְזֶה נִמְצָא עֲכָשׁוּ שְׁחוּר עַל גְּבֵי לְבָן. וּמַה תִּפְקִידֵנוּ? רַק לְפָתַח אֶת הַשֶּׁכֶל, וּלְהִתְחִיל לְלַמֵּד בְּסִפְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל, וְאֲזוֹ נִרְאֶה אוֹרוֹת כְּאֵלּוֹ, שְׁצִדִיקִים בְּגַן־עֵדֶן אֵינָם זוֹכִים. וְאַנְחֵנוּ מְגַשְׁמִים, מְזוּהָמִים, פְּסוּלִים

זוכים וכו', זוכים לשמע תורות ואורות כאלו, שגשמות בגן-עדן אינן זוכות. פי הלמודים של רבנו ז"ל נעלמים מכל העולמות. ומהר"ן ז"ל מביא (לקוטי-הלכות, תולעים, הלכה ד'), שפפרש שם את הספור של רבנו ז"ל (בספורי-מעשיות, מעשה יג, מיום ו'), שמתבטא שם: וסוד המעשה הזה נעלם מכל העולמות. פשקוראים דבורים כאלו ולומדים בהם, נופל פחד, תורות כאלו, מעשיות כאלו, שיחות וספורים כאלו, נעלמים מכל העולמות. ואנחנו מגשמים וירודים ונפולים, זוכים עוד בזה העולם לשמע אותם.

ולכן, אחי ורעי היקרים! עלינו לקחת את עצמנו בידיים, ולהתחיל ללמד את ספרי רבנו ז"ל; כי אם אנחנו רוצים להיות מקרבים לרבנו ז"ל, עלינו לחזור הרבה ב"לקוטי-מוהר"ן", עד שיהיה שגור בלשוננו. ואל יאמר לכם מי שיאמר, שיכולים להיות מקרב לרבנו ז"ל, בלי למוד ספרו, כי כבר אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קצב), אשר פניו, שכלו ונחמתו הם בתוך הספר; וככל שאדם לומד יותר ספרי רבנו ז"ל, יותר מתגלים אליו הפנים של רבנו ז"ל. בשביל זה אמר (חיי-מוהר"ן, סימן שמט), שיכולים להיות נעשה בעל תשובה גמור, על-ידי למוד הספר שלו. וכלנו רוצים לחזור בתשובה, אבל איננו יודעים איך, והנה רבנו ז"ל אומר לנו כיצד — על-ידי שלומדים את ספרו, על-ידי-זה נפתחת קשיות הגידים, וזוכים לחזור בתשובה; פי על-ידי חטאים ועוונות שחטאנו ועונונו נגדו יתברך, רחמנא לצלן, אנחנו אטומים, הגידים שלנו אינם מרגישים אלקות, המוח שלנו מבלבל, הלב שלנו מעקם בעקמומיות ובספקות ובקשיות על הקדוש-ברוך-הוא ועל הצדיקים. ואם נלמד את ספרי רבנו ז"ל, רבנו ז"ל יפתח את הגידים שלנו. בשביל זה אמר רבנו ז"ל (חיי-מוהר"ן, סימן שנו), שספר הקדוש שלו "לקוטי-מוהר"ן" הוא אתחלתא דגאולה, ומאחר שיצא בעולם, אני חפץ שילמדו אותו; פי צריכים ללמד אותו בעל-פה, עד שיהיה שגור בעל-פה, פי הוא מלא מוסר והתעוררות אל השם יתברך, אשר אין ערך אליו.

והנה ידוע, שאנחנו כל-כך שבורים ורצוצים בחלישות הדעת,

כָּל אֶחָד מֵמָה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו מִבֵּית וּמִבְחוּץ, צְרוּת וְיִסוּרִים, חוֹבוֹת וְכוּ' וְכוּ', עַד שֶׁהִכְנִית הַסֵּפֶר כֹּל־כָּךְ קָשָׁה לָנוּ. לְזֹאת זָכַנִי הַקְדוּשָׁה־בְרוּךְ־הוּא בְּזִכְיוֹת חֲנֻם מִמֶּשׁ, וּבְזִכְוֹת הַחֲרוּפִים וְהַגְדוּפִים, הַבְּזִיוּנוֹת וְהַעֲלָבוֹנוֹת וְהַשְׁפִּיכוֹת דָּמִים שֶׁסִּפְּגָתִי בְּחַיִּי, זָכַנִי הַקְדוּשָׁה־בְרוּךְ־הוּא לְצַמְצֵם אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל שֶׁב־"לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן", וְדַבְּרֵי מוֹהַר"ת ז"ל שֶׁב־"לְקוּטֵי־הַלְכוֹת", וְלַעֲשׂוֹת מִזֶּה חוֹבְרוֹת, קוֹנְטְרָסִים, אֲשֶׁר מְדַבְּרִים מְכַל הַבְּעִיּוֹת שֶׁבְּעוֹלָם; כִּי בְּאֵמֶת הַכֹּל בְּנוֹי וּמֵיֶסֶד עַל דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל. כִּי דְבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל כְּלוּלִים מִהַכֹּל. וְאָמַר פֶּעַם, שֶׁהַתּוֹרוֹת שָׁלוּ נִדְמוֹת לְכֹל מִיַּי סְחוּרוֹת שֶׁמִּנְחוֹת עַל מִדְּפִים. אֲבָל צָרִיךְ כָּל אֶחָד לָבֵא וְלִקְחַת סְחוּרָה שֶׁהוּא זְקוּק לָהּ; הֵינּוּ חֲנוּת שְׂמוֹכְרִים בְּהַבְּדִים, וַיֵּשׁ שָׁם צָבָעִים מִצָּבָעִים שׁוֹנִים, כִּשְׂבָא אֶחָד וְרוֹצֵה לְקַנּוֹת אֵיזָה צָבַע שֶׁל בַּד, תִּכְף־וּמִיד הַמוֹכֵר מוֹצִיא אֶת הַסְּחוּרָה מִהַמִּדְּף, וְנוֹתְנָהּ לְקוֹנֶהָ. בֵּן אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (חַיֵּי־מוֹהַר"ן, סִימָן שַׁע"ה): הַתּוֹרוֹת שֶׁלִּי הֵן כְּלָלִיּוֹת שֶׁבְּכָל־לִיּוֹת, שֶׁכּוֹלְלוֹת אֶת כָּל הַבְּעִיּוֹת שֶׁבְּעוֹלָם; וְאֵין בְּעֵינָה בְּעוֹלָם שֶׁלֹּא תִהְיֶה כְּתוּבָה בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל — אֵיךְ לְצַאֵת מִמֶּנָּה! אֲבָל צָרִיךְ אֶחָד שֶׁיִּהְיֶה בְּקִי בַּתּוֹרוֹת שָׁלוּ, בְּאִפְּן כִּשְׂבִיבּוֹא אֶחָד, תִּכְף־וּמִיד יִשְׁלַף אֶת הַתּוֹרָה הַזֹּאת שֶׁהוּא צָרִיךְ, וְיִמְסַרְנָהּ לְאִישׁ שֶׁבָּא לְקַנּוֹת. חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֵלֹהֵי הַסֵּפֶר וְהַחֲבוּרֹת, שֶׁהֵם תְּמַצִּית דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל וּמוֹהַר"ת ז"ל.

לְזֹאת, אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! עֲכָשׁוּ יֵשׁ צְמֵאוֹן גָּדוֹל בְּקִרְבִּי נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כָּלֵם רוֹצִים לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה, אֲפֹלוּ הֵכִי גְרוּעִים, אֲבָל אֵינֶם יוֹדְעִים אֶת הַדְּרָךְ וְהַעֲצָה פִּיֶּצֶד, הֵם רוֹצִים תְּכָלִית לְדַעַת מָה עוֹשִׂים, אֵיךְ נִכְנָסִים לְהַקְדוּשָׁה־בְרוּךְ־הוּא. לְזֹאת מִנְחַת הַחַיִּים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, לְמַסֵּר נִפְשׁוֹ פְּשׁוּטוֹ כִּמְשֻׁמְעוֹ, וְלִילֵף לְהַפִּיץ אֶת הַחֲבוּרֹת וְהַקּוֹנְטְרָסִים, וּמִי שֶׁרַק יָכוֹל לְהַדְפִּיס אֵיזָה קוֹנְטְרָס לְזִכְוֹת אֵיזָה נִפְטָר שֶׁנִּסְתַּלַּק מִזֶּה הָעוֹלָם, בַּר מִינֵן, אוֹ לְהַפְּךָ — לְאִיזוֹ זְכוּת בְּעִבּוּרוֹ וּבְעִבּוּר אִשְׁתּוֹ וְיִלְדָיו, אֲשֶׁרֵי לוֹ, כִּי זֹכֶה וּמִזְכֶּה אֶת הַרְבִּים, וְזִכְוֹת זֹאת עוֹלָה עַל כָּל הַזְּכוּת; כִּי כְּדֵי שֶׁנִּזְכֶּה לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה, מִי יוֹדֵעַ כִּמָּה שָׁנִים עָלִינוּ לְצוּם, עַד שֶׁנִּתְקַן אֶת אֲשֶׁר קָלַקְלָנוּ. וּבְזֶה שָׂאֵנוּ זֹכִים לְהַחֲזִיר בְּנֵי־אָדָם בְּתִשׁוּבָה, זֶה חֲשׁוֹב מְאֹד בְּעֵינֵי

הקדוש-ברוך-הוא, ובזכות זה ימחל הקדוש-ברוך-הוא גם לנו. לזאת כל מי שיודע בנפשו, שיש לו עבר מלכלך, עבר עם עברות, עבר פגום, עליו להפיץ את הקונטרסים בין נשמות ישראל, כי ימח שמם וזכרם המסיונרים, עובדים מאד חזק לתפס ברשתם את נשמות ישראל. ובעזונותינו הרבים, הם מצליחים, וכן יש להם תכניות לבוא במליונים לארצנו הקדושה, ומי יודע איזה חרבן יעשו. לזאת עלינו כבר להקדים את התרופה קדם המכה — למלא את כל ארץ ישראל עם קונטרסים המדברים אמונה, מקונטרסים המדברים מכל מיני עצות ובעיות בחיים, ובזכות זה נמשיך רחמים וחסדים על נשמות ישראל.

לזאת, אבקש מאד את כל אנשי שלומנו היקרים, ראו לעזר בהפצת מעינות החכמה חוצה, להפיץ ספרי רבנו בעולם, כי רק זו הירושה שלנו, שמהרג"ת ז"ל קדם הסתלקותו הותיר לנו ירושה גדולה מאד, והכריז ואמר לאנשי שלומנו בזו הלשון: העבדה שלכם יהיה — יפוצו מעינותיך חוצה; תהיו חוקים ברצון, בטרחה ובממון, כי צריכים את השלשה דברים אלו; קדם — שיהיה לכל אחד רצון, שיתגלה האור של רבנו ז"ל לכל העולם כלו, ואחר-כך צריכים טרחה — לטרח ללכת בפעל ממש, להפיץ את אור רבנו ז"ל בעולם, ואחר-כך צריכים ממון — כסף, שנוכל להדפיס את הספרים, כי אנו חייבים חובות למאות ואלפים ורבבות שקלים בעבור ההדפסה. ישנם ספרים מרהיבים ויפים להפליא, ומאז שהדפיסו את ה"לקוטי-מזהר"ן", "ספורי-מעשיות", "ספר-המדות", "שיחות-הר"ן", "חיי-מזהר"ן", "לקוטי-הלכות", "לקוטי-תפלות", עוד לא היו ספרים יפים כמו שקרן הדפסה היכל-הקדש מדפיס, וזו עבדה שיכולים לראותה בשטח. וכן את יתר הספרים וכל אשר יש עוד להדפיס: סדור גסח עדות המזרח, סדור גסח האשפנזים, שמכרח שידפס מה שיתר מה, ויופיץ בין נשמות ישראל; כי כל-כך הרבה אנשים באמצע התפלה נחלשים ועוזבים עצמם, וכך יוכלו להסתפל בתוך הפרוש, ותכף-ומיד פשונכה האור אין סוף תכף-ומיד ידלק חזרה, כמו שאומר רבנו

ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ד'), ש'לפּעמִים נדלֵק לְאָדָם הָאוֹר אֵין
 סוּף בְּאֲמֻצֵּעַ הַתְּפִלָּה, אָזִי אוֹמֵר אֶת הַתְּבוֹת בְּדַבְּקוֹת עֲצוּמָה, כְּפִי
 הָאוֹר שְׂמֵאִיר לוֹ בְּאֲמֻצֵּעַ הַתְּפִלָּה, בֵּן מִתְּפַלֵּל אֶת תְּבוֹת הַתְּפִלָּה
 בְּדַבְּקוֹת גְּדוּלָּה. וְזֶה הַפְּרוּשׁ שֶׁל הַסְּדוּר, שְׂאָדָם בְּכָל מְזֻמּוֹר וּמְזֻמּוֹר,
 בְּכָל בְּרָכָה וּבְרָכָה יִתְחַזֵּק לְאָמְרוֹ בְּדַבְּקוֹת אֲמֵת, שְׂמֵאִירוֹ לוֹ הַמְּחִיץ
 בְּאוֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנֵי ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק
 א', סימן סה), שְׂכַשְׂאָדָם מִתְּפַלֵּל, צְרִיךְ לַעֲשׂוֹת מְכַל הַתְּפִלוֹת אַחַד,
 שְׂיִהְיֶה נִכְלָל בְּאַחֲדוּתוֹ יִתְבָּרַךְ. וְלַצְעָרְנוּ הָרַב, אֲנַחְנוּ כָּל-כָּף שְׂבוּרִים
 וְרַצּוּצִים, עַד שָׂרֵב הַתְּפִלָּה עוֹבְרֵת לָנוּ בְּמַחְשָׁבוֹת זְרוֹת. וְרַבְּנֵי ז"ל
 אוֹמֵר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ל'), שְׂכַל הַמְּחַשְׁבוֹת הַזְּרוֹת בְּאוֹת
 בַּעַת הַתְּפִלָּה דִּיקָא. וְאֵף שְׂאָדָם חִפֵּץ לִשְׁמֹר עֲצֻמוֹ מְזֵה, שְׂלֹא יִכְנָסוּ
 בּוֹ אֵילוֹ מַחְשָׁבוֹת זְרוֹת וְהִהְרִים רָעִים בְּאֲמֻצֵּעַ הַתְּפִלָּה, לֹא יוֹעִיל
 לוֹ. כִּי דִיקָא בַּעַת הַתְּפִלָּה בְּאוֹת כָּל הַמְּחַשְׁבוֹת וּמְבַלְּבוֹת אוֹתוֹ.
 אַבְל כְּשְׂאָדָם מְסַתְּפֵל בְּתוֹךְ הַפְּרוּשׁ, תְּכַף-וּמְיָד נִכְלָל בְּאוֹר אֵין סוּף
 בְּרוּךְ הוּא, וּמְאִירָה לוֹ מְאֹד הַתְּפִלָּה. וְכֵן יֵתֵר הַסְּפָרִים שְׂיֵשׁ לָנוּ הַמּוֹן
 כְּתַבִּי יָד לְהַדְּפִיס: פְּרוּשׁ עַל כָּל ה"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", פְּרוּשׁ עַל
 "סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת", פְּרוּשׁ עַל "סְפָרֵי-הַמִּדּוֹת", וְעוֹד כַּמָּה פְּרוּשִׁים עַל
 "מְסַכֵּת אֲבוֹת", עַל הַתּוֹרָה, עַל הַמוֹעֲדִים, עַל אֲגָדוֹת חו"ל, עַל
 תְּרִי"ג מְצוּוֹת, עַל תְּהִלִּים, עַל הַהַפְּטָרוֹת, אַבְל צְרִיכִים אֶת הַעֲזָרָה
 שְׂלָכֶם. לְזֹאת אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אַחַד מֵאַנְשֵׁי שְׂלוֹמֵנוּ, מִי שְׂרַק רוֹצֵה
 שְׂתִּהְיֶה לוֹ זְכוּת, שְׂיִנְדֹּב לְהַדְּפִיס אֶת סְפָרֵי רַבְּנֵי ז"ל, וְיַקְדִּישׁ אֶת
 הַשְּׂמוֹת שְׂלוֹ וְשֶׁל אֲשֶׁתוֹ וְהִילָדִים, שְׂל הַהוֹרִים, הַגִּיסִים וְהַגִּיסוֹת,
 הָאֲחִים וְהָאֲחִיוֹת וְכָל בְּנֵי הַמְּשֻׁפָּחָה — הַחַיִּים וְכֵן הַמֵּתִים, וְזוֹהִי
 זְכוּת כָּל-כָּף גְּדוּלָּה. אֲנַחְנוּ צְרִיכִים עֲכָשׁוּ לְרְאוֹת לְמֵלֵא אֶת כָּל
 אֲרָצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה עִם סְפָרֵי רַבְּנֵי ז"ל. עֲלֵינוּ לְרְאוֹת לְמֵלֵא אֶת כָּל
 הָעוֹלָם כְּלוֹ עִם סְפָרֵי רַבְּנֵי ז"ל בְּכָל הַשְּׂפּוֹת, בְּשִׁבְעֵים שְׂפּוֹת אָנוּ
 רוֹצִים לְתַרְגֵּם אֶת הַחוֹבְרוֹת וְהַקּוֹנְטְרַסִים, כְּדִי לְהֵבִיא אֶת הַקְּדוּשָׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא לְעוֹלָם, לְהֵאִיר אֶת הַשְּׂכִינָה בְּעוֹלָם, וְזֶה יִתֵּן לָנוּ גַם תְּקוּן.
 לְזֹאת אֲנִישֵׁי שְׂלוֹמֵנוּ הִיָּקְרִים! אֲנֵא נֵא! הַתְּעוֹרְרוּ נֵא מִהַשְּׁנָה הַעֲמָקָה
 שְׂנִפְּלָה עֲלֵיכֶם! הַתְּחִילוּ לַחֲשֹׁב לְאִיזָה רַבִּי אֲתֶם מְקַרְבִּים! אִיזוֹ
 זְכוּת יֵשׁ לָנוּ! עוֹד מְעַט יוֹצְאִים מְזֵה הָעוֹלָם, וְרַבְּנֵי ז"ל אָמַר

(ספר-המדות, אות צדיק, סימן עד): המִקְרָבִים לַצְדִּיק בְּזֶה הָעוֹלָם, יִהְיוּ מִקְרָבִים לַצְדִּיק בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן; לְזֹאת, רָאוּ לְהִתְחַזֵּק, וְלִסְבֹּל וְלַעֲבֹר עַל כָּל הַמְּנִיעוֹת; כִּי הַסֵּמֶ"ף-מ"ם מְאֹד שׁוֹנֵא אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וְאִינוּ רוֹצֵה בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּסָן, שְׂיִתְגַּלֶּה אֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְעַל-כֵּן הֵיכָן שָׂרָק יֵשׁ כַּח אֲדִיר לְגַלּוֹת אֶת רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁם נִתְפַּשֵּׁט הַסֵּמֶ"ף-מ"ם וְגוֹנְדָא דְלִיה בְּכָל הַכַּחוֹת. וְזֹאת רָאִינוּ מִשָּׁן כָּל הַדּוֹרוֹת, הֵיכָן שָׂרָק הָיָה גְלוּי רַבְּנוּ ז"ל בְּהַתְּגַלּוֹת גְּדוֹלָה, הַסֵּמֶ"ף-מ"ם הַתְּפַשֵּׁט עַל זֶה לְאָרְכוֹ וְלִרְחֹבוֹ, כִּי הוּא שׁוֹנֵא מְאֹד אֶת רַבְּנוּ ז"ל. וְכִידּוּעַ הַסְּפּוֹר שֶׁסְּפָר לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (ספּוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֵׂה ז'), שֶׁקָּדַם שְׂיִרְדָּה נִשְׁמָתוֹ לְזֶה הָעוֹלָם, הַסֵּמֶ"ף-מ"ם עָשָׂה רַעַשׁ לְמַעַלָּה בַּשָּׁמַיִם, שְׂאִם הַנְּשָׁמָה הַזֹּאת תִּרְדָּה, אֵין לִי כִּבָּר מַה לַעֲשׂוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם. וְאָמְרוּ לוֹ: הַנְּשָׁמָה הַזֹּאת צְרִיכָה לְרַדָּת, כִּי קָץ בָּא הַקָּץ, עִם יִשְׂרָאֵל צְרִיכִים לְהַגָּאֵל, וְאִתָּה לָךְ וּמִצָּא לָךְ עֲצָה, וְהִלָּךְ וְחִזַּר עִם אֵיזָה זָקֵן וְצַחְקוֹ צַחֹק גְּדוֹל, וְאָמַר, שְׂיֵשׁ לוֹ כִּבָּר עֲצָה. וְאָמְרוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שְׂהַעֲצָה הֵיטָה, שְׂיִצְחָקוֹ מִכָּל דְּבָר שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל; וּמִכָּל קְצוֹת הָעוֹלָם יְבוֹאוּ כָּל מֵינֵי מַשְׁגָּעִים וּמְטָרְפִים, שְׂאֵין לָהֶם שְׂיִכּוֹת לְיִהְדוּת בְּכֻלָּל, וּמִכָּל שָׁפָן לְרַבְּנוּ ז"ל בְּפִרְט, וְהֵם יַעֲלִימוּ וְיִסְתִּירוּ וְיִכְסּוּ אוֹתוֹ. וְכִמּוֹ שְׂאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מִוְהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ע'), שְׂהַצְדִּיק הוּא מְגַנֵּט, שְׂיִכּוֹל לְמַשָּׁן אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ אֵלָיו, אֲבָל יֵשׁ כַּח הַמְּכַרִּית, שְׂמְכַרִּית לְכַרְח מֵהַצְדִּיק. אוֹמֵר שֶׁם רַבְּנוּ ז"ל, שְׂיֵשׁ בְּגִי-אָדָם, שְׂעַל-יְדֵי דְבוּרֵיהֶם וּמַעֲשֵׂיהֶם, הֵם גּוֹרְמִים לְהִתְרַחֵק מֵהַצְדִּיק. וְאָנוּ עֹדִים, שְׂיֵשְׁנָם כָּל מֵינֵי מְטָרְפִים שְׂקוֹרָאִים עֲצָמָם עַל שֶׁם רַבְּנוּ ז"ל, אֲבָל אֵין לָהֶם שׁוּם שְׂיִכּוֹת אֵלָיו כְּלָל, וְגוֹרְמִים חֲלוּל שֶׁם רַבְּנוּ ז"ל, וְעַל-יְדֵי-זֶה בְּגִי-אָדָם מִתְרַחֵקִים מֵהַצְדִּיק. לְזֹאת עֲלִינוּ לְמַסַּר נַפְשֵׁנוּ לְגַלּוֹת אֶת הַכַּח הַמוֹשֵׁף הַזֶּה, שְׂהוּא הַצְדִּיק, שְׂיֵשׁ לוֹ כַּח הַמוֹשֵׁף לְמַשָּׁן עֲצָמוֹ אֵל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּבָר גְּדוֹל יוֹתֵר מִזֶּה. כַּמּוֹבָא (ספר-המדות, אות צדיק, סימן נג): קְרִיבַת הַצְדִּיקִים טוֹב בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא; מִי שְׂזוֹכָה לְהִיּוֹת מְקָרָב לַצְדִּיק, טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבַבָּא; כִּי הַצְדִּיק מְכַנֵּס בְּנוֹ עֲצוֹת כְּאֵלוֹ, שְׂאֵפְלוֹ שְׂעַשִּׂינוּ מַה שְׂעַשִּׂינוּ יֵשׁ לָנוּ תִקְוָה עֲדִין, וְאִסוּר לָנוּ לְהִתְיַאֵשׁ. בְּשִׁבְלֵי זֶה אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (ספר-המדות, אות צדיק, סימן קצו): הַתְּקַשְׁרוֹת לַצְדִּיק הוּא

רפואה גדולה; כי בלי הצדיק האדם חולה, עוברים עליו משברים וגלים, עצבות ומרה שחורה, ועל-ידי-זה שאדם מתקרב אל הצדיק, נכנסת בו שמחה עצומה. ועלינו לבקש הרבה הרבה את הקדוש-ברוך-הוא, שהצדיק לא ירחיק אותנו. כי כן אומר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות צדיק, סימן פז): צדיק שקרב את האדם, ואדם לא רצה לקרב עצמו, מתר לו לדחותו בימים; הצדיק מוריד עצמו אלינו, מקרבנו אליו, ואף שאנו רחוקים ממנו, כי איזה קשר יש לנו עם הצדיק? פלוס! הוא כלו רוחניות, ואנו פלנו גשמיות, עם כל זאת מוריד עצמו כל-כך אלינו ברחמנות ובסבלנות, ולבסוף אנחנו איננו שומעים אותו, איננו לומדים את הלמוד שלו, ואזי לבסוף דוחה אותנו בשתי ימים.

לזאת באו נתחזק להתחיל ללמד ספרי רבנו ז"ל בהתמדה גדולה, ולא להסתפל על שום מונע ומעכב, וכן לעסוק בהפצת תורת רבנו ז"ל במסירות נפש הכי גדולה בכל העולם כלו. אבל אנו צריכים לשמר מאד, שלא יהיה חלול שם הצדיק על ידינו, חס ושלום, כמובא (ספר-המדות, אות צדיק, סימן סט): מי שאוהב את הצדיק, צריך לשמר שלא יצא עליו שם רע; ואנו עדים, שישנם כל מיני משגעים ומטרפים, העושים כל מיני שגיונות, רוקדים וקופצים ברחוב, וגורמים חלול שם רבנו ז"ל, עד שאנשים יתרחקו מרבנו ז"ל. ובאמת אין להם שום שיכות אל רבנו ז"ל, אלא הם סתם משגעים וחסרי דעת, על-כן אל לנו להסתפל על כל זה, רק להמשיך להפיץ ולגלות ולפרסם את אור רבנו ז"ל בעולם. וככל שנרבה ללמד ספרי רבנו ז"ל ולהפיץ אותם, כן יפתח לנו הקדוש-ברוך-הוא פינו, שנדבר אליו, אשר אין דבר גדול מזה, שאדם פותח פיו, ומשיח ומספר כל אשר עם לבבו אליו יתברך; אשרי מי שמכניס דבורים אלו בתוך לבו, ואז טוב לו כל הימים.

מה אמר לכם! עלינו לשמח מאד מאד, שנפלנו בחלקו של רבנו ז"ל, כי היינו בנגל יכולים להיות חולקים עליו, אבל הקדוש-ברוך-הוא חמל עלינו, שאפלו שאנו כמו שאנחנו, אנו

יודעים מרבי אמת פֿוֹה, אַז הִבֵּה נְתַאחַד זֶה עִם זֶה, הִבֵּה נְעוֹזר זֶה לְזֶה, נִשְׁמַר מִהַמְחַלְקַת מְאֹד, כִּי מַחְלַקַת זֶה הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, שֶׁכָּל כַּחוּ רַק הַפֶּרֶד וּמְשַׁל. אָבֵל שְׁלוֹם זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְכִמוֹ שְׁאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (וַיִּקְרָא וַבֵּה, פְּרָשָׁה ט, סִימָן ט): גְּדוּל הַשְּׁלוֹם, שֶׁשְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִקְרָא שְׁלוֹם, הֵדָא הוּא דְכַתִּיב: "וַיִּקְרָא לוֹ הַיְי"ה שְׁלוֹם"; מִכָּאן שְׁאֲסוּר לוֹ לְאָדָם לְשַׁאֵל בְּשְׁלוֹם חֲבֵרוֹ בְּמִקּוֹם מְטֻנֵּף; הֵיכָן שֵׁשׁ מִקּוֹם מִזֵּהָם וּמִלְכָּלָךְ, מִקּוֹם טַנּוּף וּפְסֻלַת, שְׁעוֹשֶׂה פְרוּדִים בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שֶׁם אֲסוּר לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם. אִם יֵשׁ רְשָׁעִים אַרוּרִים הַמְּסִיתִים וּמְדִיחִים נֶגְדַּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה מִקּוֹם מְטֻנֵּף, שֶׁם אֲסוּר לְאָדָם לְשַׁאֵל בְּשְׁלוֹם חֲבֵרוֹ, כִּי עִם מְסִית וּמְדִיחַ אֵת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל זֶה נֶגְדַּ זֶה, אֲסוּר שְׁתִּהְיֶה לְנוֹ שִׁיכוֹת, כִּי הֵם שְׁלוּחֵי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם. וְכָל שֶׁכֵּן עִם הַסֵּמ"ךְ-מ"ם בְּעֶצְמוֹ אֲסוּר לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם, כִּי בְּמִקּוֹם מְטֻנֵּף אוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים, שְׁאֲסוּר לְאָדָם לְשַׁאֵל בְּשְׁלוֹם חֲבֵרוֹ, כִּי הַשֵּׁם שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁלוֹם, וְרַק הֵיכָן שֶׁנִּמְצָא הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁיף שֶׁם שְׁלוֹם, אָבֵל הֵיכָן שְׁאִין הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מֵה שִׁיף שְׁלוֹם?! לְזֹאת, עֲלֵינוּ לְרְאוֹת שְׁבִמְחַנְנוּ יִהְיֶה תְּמִיד שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, וְאַחַד יִסְיַע לְשָׁנִי, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכֶּה שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁרָה בְּתוֹכֵנוּ. וְנִזְכֶּה לְשִׂמְחָה וּלְשִׂמְחָת אֵת אַחֲרִים. כַּמָּה אֲלֵפֵי אֲלֵפִים וְרַב רַבּוֹת נִשְׁמוֹת מַחְכוֹת לְנוּ, שְׁנִצָּא אֲלֵיהֶן וְנַעֲזוֹר לָהֶן, וְנִגְלֶה לָהֶם אֵת הַדְרָךְ וְהַשְּׁעַר, הַנְּתִיב וְהַפְּתַח לְשׁוֹב אֵלָיו יִתְבַּרַךְ, וְלִהְתְּקַרֵּב אֶל הַבּוֹרָא יִתְבַּרַךְ שְׁמוֹ, וְנֵאִיר לָהֶם אֵת אוֹר הַצְּדִיק הָאֵמֶת, וְהַשְּׁלוֹם שֶׁהוּא שְׁמוֹ יִתְבַּרַךְ, יִשְׁרָה בֵּינֵינוּ תְּמִיד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְחַנֵּן בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם, וְתִהְיֶה הַבְּרָכָה שְׂרוּיָה אֲצִלְכֶם, וְתִרְווּ נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלְצִיכֶם.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תתקפא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר משפטים, כ"ב שבט ה'תשנ"ה.

שלום וברכה אל ידידי ... גרו יאיר.

לנכון הגענו עכשו בשלום, והכל עבר על הצד היותר טוב, ובנדך ... נסע מצ'ן, ואין לכם כלל מה לדאג.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שיהיה לכם רב נחת ממנו ומכל יוצאי חלצ'כם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ל... תמסר את זה להם דחוף, כי הם מחכים על זה.

כב תתקפב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר משפטים, כ"ב שבט ה'תשנ"ה.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד אני שמח שהתחלת לתקתק את ספר "חסדי-אבות", ואני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שיצא ספר נפלא עד מאד, ואצלי חבל שישאר, כי נאבד הרבה כתב-יד, וחבל מאד מאד. ולכן ראי קדם לתקתק את זה, ושיפנס בתוך המחשב, כף שלא יאבד, ופה אני שולח לך עוד על כמה משניות בפרק ד', ואני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שנוכל לסיים את הכל, וטוב מאד, שתכף-ומיד תתקתקי את זה, כדי שלא ילך לאבוד, כי רק עתה מצאתי.

אודות הבריאות, הקדוש-ברוך-הוא ישלח לך בריאות השלמה,

ותשמרי מאד מאד לא להתאמץ יותר מדי, ואם לא יעבר תוך כמה ימים, לדעתי, תפני אל רופאה.

הקדוש־ברוך־הוא יעזר, שלא תצטרכי שום רפואות גשמיות, אלא תהיה לך רפואה שלמה, רפואת הנפש ורפואת הגוף.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב תתקפג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר משפטים, כ"ב שבט ה'תשנ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ב"בנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרם ויצילם מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, אמן.

אחי ורעי היקרים! היום חזרתי. מה אמר לכם, את גדל הגעגועים שיש לי אליכם — אין לתאר ואין לשער כלל, יעזר הקדוש־ברוך־הוא, שפבר אזכה לגור אתכם ביחד, ולעת עתה צריכים לדבק את עצמכם בו יתברך, ולרצות מה שהוא יתברך רוצה, לבטל את רצוננו לגמרי אליו יתברך, ועל־ידי־זה נצליח דרפנו; כי באמת עובר על כל אחד ואחד מה שעובר — צרות ויסורים, קטנות ומכאובים וחלישות הדעת, ואדם צריך לשפט את עצמו על כל דבר ודבר, ובפנט לעשות לעצמו בכל יום חשבון הנפש במה פגם, ולזכר את העבר שפגם במחשבה, דבור ומעשה, ולשפט את עצמו, ועל־ידי־זה יבטל את כל התלאה מה שעוברת עליו; כי באמת כל אדם מלא תלאות, וזה ו'א'יה' ראשי תבות: וחיב אדם לימקן הפגם, ה'משפטים אשר תשים לפניהם, ראשי תבות: תלא"ה, הינו כשאדם זוכה לשפט את עצמו בכל יום ויום, שזה הענין התבודדות, שגלה לנו רבנו ו"ל, שנתבודד עצמו עמו יתברך, ונעשה לעצמו בסוף היום חשבון הנפש, אילו נקודות טובות זכינו לחטף בזה העולם, על־ידי־זה נזכה לתקן את הפגם,

וּתְעַבֵּר הַתְּלָאָה מֵאֲתָנּוּ. כִּי עָקַר הַתְּלָאָה שְׂאֵדָם סוֹבֵל, הוּא רַק
עַל-יְדֵי פָגַם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, שְׂפָגַם — הֵן בְּמַחְשָׁבָה, שֶׁהִרְהַר,
רַחֲמָנָא לְצִלָּן, הִרְהוּרִים רַעִים, וְהֵן בְּרֵאִיָּה, וְהֵן בְּשִׂמְיָעָה, וְהֵן בְּדַבּוּר,
וְהֵן בְּמַעֲשֵׂהָ, וְלָכֵן עָלִינוּ לְשׁוּב בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וּבְכַפָּרֵט עֲכָשׁוּ
בְּשִׁבּוּעַ הָאֲחֵרוֹן שֶׁל יְמֵי הַשׁוֹבְבִים, עָלִינוּ לְהִתְעוֹרֵר מְאֹד מְאֹד,
וְלְהִתְחִיל לְהִתְבוֹדֵד עִמּוֹ יְתִבְרָךְ, וְתִהְיֶה רְגִילִים לְדַבֵּר עִמּוֹ יְתִבְרָךְ.
וְתִדְעוּ, שְׁכָל דְּבּוּר וְדַבּוּר שְׂמִדְּבָרִים עִמּוֹ יְתִבְרָךְ, הוּא הַצְּלָחָה
נְצִיחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֵאָר וּלְשַׁעַר כָּלֵל.

רְאוּ לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיוֹתֵר, וְתוֹזְרוּ אֶת הַדְּבּוּרִים שֶׁדִּבְרָנוּ
בְּשִׂמְיָ הַשְּׂבִתוֹת הָאֵלוּ, וְיַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂעוּד אֲזוּכָה לְהִיֹּת
עִמְכֶם בְּיַחַד תְּמִיד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תתקפד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יְתִבְרָךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר מִשְׁפָּטִים, כ"ב שִׁבְט ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּירוּ יְאִיר.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֵל
שְׂמִיחָתִי, שְׂשִׂמְחָתִי לְרֵאוֹת אֵיךְ שְׂנֹכְנִסְתָּ בְּעִבּוּדַת הַכָּלֵל, אֲשֶׁר הִיא
זְכוּת הַרְבִּים לְדוּרֵי דוּרוֹת, אֲשֶׁרִי מִי שְׂיַעֲסֵק בְּזֶה תְּמִיד. כִּי עֲנִין זֶה
לְעֵסֵק בְּצָרְכֵי הַרְבִּים, מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשִׂמְיָם, וְאֲצִלוּ יְתִבְרָךְ מְאֹד
מְאֹד יְקָר אִם כִּי יִשְׂרָאֵל זוֹכֶה לְשִׂמְשׂ אֶת נְשִׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאֵז הוּא
תְּקוּן עַל כָּל הַעֲבָר. יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂנֹזְפָה לְקַהֲלָה קְדוּשָׁה,
וְנֹזְפָה כְּכֹר לְגוּר בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי,
שְׂאִנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכְךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תתקפה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר מְשֻׁפְטִים, כ"ב שְׁבַט ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! אָסוּר לָךְ לִפְלֵ בְּיָאוּשׁ וּבְדַכְאוֹן, כִּי הִגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁהֵיְלֵךְ צְרִיף לְהִיּוֹת עֲצֻמָּאִי, וְעַל-כֵּן כָּשֵׁאתָ מְדַבֵּרַת אִתּוֹ, אֵל תִּכְנִיֶסִי בּוֹ מִחֲשָׁבוֹת שֶׁל גַּעְגּוּעִים וְכוּ', אוֹ רְגָשׁוֹת וְכוּ', אֲדַרְבֶּה, אֶת צְרִיכָה לְחֻזַק אוֹתוֹ, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁיסְתַּדֵּר פֶּה עִם כָּל הַבַּחּוּרִים, הַיּוֹם הָרֵאשׁוֹן תָּמִיד קָשָׁה, אֲבָל אֲנִי מְקַנֶּה, שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת, וְיִהְיֶה לָךְ עוֹד הַרְבֵּה נִמְתָּ, אֵל תִּדְאָגִי כָּלֵל, אֲנִי שֶׁם עֵין עָלָיו עַל כָּל מָה שֶׁהוּא צְרִיף — בֵּין בְּנִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחֹנִי, וְשׁוֹמֵר עָלָיו כַּעַל בַּבַּת עֵינֵי, וְכֵן אֲנִי שׁוֹמֵר עַל כָּל הַיְלָדִים.

אֶת הַמַּכְתָּב לְבִנְךָ לֹא יֵצֵא בְּרוּר, אִם אַתָּה יְכוּלָה לְהַעֲתִיק אֶת זֶה, שִׁיֵּצֵא יוֹתֵר בְּרוּר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי דַרְכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תתקפו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר מְשֻׁפְטִים, כ"ב שְׁבַט ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיֵמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב

ממך, שלקחת את עצמך בידך, ואתה עוסק בהפצת ספרי רבנו ז"ל, אשר אין למעלה מזה.

מה אמר לך! אין מלים בפני להודות לך על כל החסד הנם שעשית עמדי, שעזרת לי כל הזמן שהייתי בארצנו הקדושה, ויעזר הקדוש-ברוך-הוא בזכות זה, שישמתי ממך כל הדינים, ויהיה לך אף טוב בחיך, ואני אסיר תודה לך מאד מאד על כל החסד הגדול שעשית עמדי, שעזרתני כל הדרך ושמשת אותי, ואין לי דבורים להודות לך על כל זה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד, ותבשר לי בשורות משמחות.

אם תוכל להתענג אודות הפרטים של בני ... האם שיך להחליפו או אם יכולים למכרו — מה טוב ומה נעים, ואם לא, שישאר ככה, נא להודיעני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב תתקפו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר משפטים, כ"ג שבט ה'תשנ"ה.

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם, ומאד מאד אני שמח שאתם הולכים לקנות דירה ורחבה בירושלים, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שיצא מכת אל הפעל, ותוכלו לעבר לשם מה שיותר מהר, העקר שאתם צריכים לקחת בחשבון, שיהיו לכם הרבה חדרים, באפן שיהיה גם חדר להדפסה, ששם יהיו כל המכונות וכו', וכן חדר שאוכל להתאכסן אצלכם בבואי בירושלים, שלא אצטרף לחזר מאתר ליבנאל, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם, שזו תהיה לכם התחלה, דירה אחת בירושלים, ודירה אחת ביבנאל, ועם רצונות

אֲשֶׁר כב תתקפה בַּנְחַל קעט

וְכִסּוּפִין וְתַפְלָה יְכוּלִים לְהַשִּׁיג אֶת כָּל מַה שְּׂרוּצִים, הַעֲקָר הוּא עֲקָשְׁנוֹת, בְּרִצּוֹנוֹת וּבְכִסּוּפִין חֲזָקִים עַד מְאֹד, יְכוּלִים לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפְּעַל כָּל מַה שְּׂצָרִיכִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׂתִהְיֶה קְנִיָּה מְצַלַּחַת, וְהַפֵּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת בְּלִי שׁוּם מְנִיעָה וְעֹכּוֹב, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת.

הַמְּאַחַל לָכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה...

תִּתְקַבְּלוּ אִם קִבְּלֶתֶם אֶת הַפְּרוּשׁ "חֲסִדֵי-אָבוֹת" עִם הַהֲגָהוֹת וְהַבְּנָתֶם.

כב תתקפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים, כ"ד שְׁבַט ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדֵיךָ ... גֵּרוּ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְדַבֵּר עִמָּךְ, רְאֵה רַק לְהִיּוֹת סִבְלָן גָּדוֹל בְּעֵינַי הַדִּירָה. וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹלִיךְ אוֹתָךְ בְּדֶרֶךְ הָאֱמֶת. וְעֲלִיךְ לְדַעַת, כִּי מַה שְּׂמַכְרִיזִין לְמַעַלָּה — כֶּף יִהְיֶה, בֵּית פְּלוּנִי לְפְלוּנִי וְכוּ', הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִהְיֶה לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן, מַה שְּׂיִוְתֵר מֵהָר, רַק חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד.

אוֹדוֹת הַפְּאָבִים שֶׁל אֲשֶׁתְּךָ וְכוּ', טוֹב שְׂתִבְדֶּק אִם הִיא לֹא בַּהֲרִיזוֹן, וְאִזּוֹ יְכוּלָּה לְקַחַת כְּדוּרִים לְכֹאבִים. וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כְּדָאֵי לְהַזְדַּרְזוֹ עִם הַפְּרוּשׁ "חֲסִדֵי אָבוֹת", וְיִהְיֶה סֵפֶר נִפְלָא,

תאמר ל... כי מליל ששי הזה אני מתחיל לומר שעור רק לבחורים, אם הוא יכול לארגן ומקול וטלפון באיזה בית-מדרש, מלבד השעור בליל רביעי.

פה תקבל שני מכתבים ל... שהוא צריך את זה מאד דחוף.

כב תתקפט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר משפטים, כ"ד שבט ה'תשנ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבכי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

הנחתי אצלך פרטים לבנק, ומאד רציתי לדעת האם יכולים עם הפרטים הזה להוציא כסף, כי לדעתי, יש לי בבנק אלפים שקל, ואני מכרח לתת עוד היום ל... אלה וחמש-מאות שקל, שזה פשוט חוב שחונקים אותי מאד, ועל-כן אם אפשר להוציא מהבנק אלה וחמש-מאות שקל מחשבוני, ולמסור את זה ל... ואם אי אפשר, אזי תשלח לי פקס, ואז אראה איך לסדר את זה בצורה אחרת.

הקדוש-ברוך-הוא יוציא אותי כבר מהחובות המיתרים האלו, שבאו בשביל המסירות של הסמ"ך-מ"ס, ימח שמו וזכרו, כי זה צריך ללכת בשביל הועדה, שהם מאד לוחצים עליו.

אני מקנה שתשיב לי תשובה מה שיותר מהר, האם יכולים להוציא מהפרטים הזה כסף או לא, כי מאד נצרך לי לדעת את זה מה שיותר מהר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב תתקצ.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר משפטים, כ"ד שבט ה'תשנ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ולשער כלל, אף מרב טרדותי לא היה לי הפנאי להשיבך.

אודות שאלתך בענין הגדר וכו' וכו', מה אמר לך! זה ממש להפליא, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שהכל יסתדר אצלנו, שתהיה לנו גדר גדולה סביבנו, שלא יכנסו בינינו טפוסים מוזרים וכו' וכו', ולא יכנסו אצלנו שום דעות זרות של כפירות ואפיקורסות מהמועצה המקומית, לכו הם ומועצותיהם וכו' וכו', אנחנו צריכים לגור רק ביחד באהבה, אחנה ורעות, ובאמונה פשוטה בו יתברך, וזה יצליח את דרכנו.

אין מלים בפני להודות לך על החסד חנם שאתה עושה עמי ועם כל הקהלה, שאתה משמש את קהלתנו לאות ולמופת, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתהיה קהלתנו נקיה בגשמיות וברוחניות גם יחד, ותצליח דרכך תמיד.

נא נא ראה לקבע עתים לתורה בכל יום במקרא, במשנה, בגמרא, ובמדרש, שהארבעה למודים האלו הם כנגד הארבעה עולמות: אצילות, בריאה, יצירה, עשיה, ואשרי מי שחזק בזה ללמד אפלו מעט דמעט.

אבקש אותך מאד מאד, שלא תשבר משום דבר שבעולם, אדרבה, אתה צריך להיות מאד מאד חזק בעבודה הקדושה הזו, ולעורר גם את אחרים, ובפרט עצשו, שתהלה לאל, אנו זוכים, שיש לנו מוסדות משלנו, ראוי לנו לשמח מאד מאד, שאנחנו לא צריכים את הטובות של אף אחד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׂאֵנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל עָלַי, שְׁתַּצְּלִיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תתקצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים, כ"ד שְׁבַט ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

מֵאֵד מֵאֵד נִזְדַּעְעֵתִי וְנִצְטַעְרְתִּי עַל דְּבָרֵי ... שֶׁהַתְּבֹטָא בְּצוּרָה
כָּל-כֶּף חֲרִיפָה, וּבְתוֹךְ יוֹם אוֹ יוֹמִים יִהְיֶה לְךָ הַחֲמֵשׁ-מֵאוֹת דּוֹלָר
לְשֵׁלֶם לוֹ אֶת הַכֶּל, בְּאִפְּן שְׁלֵא יִקְרָךְ וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל זֹאת יָדַע,
שֶׁהַהֶפְסֵד הוּא שְׁלוֹ וְכוּ' (וְדַעַת לְנִבּוֹן, שְׁלֵא צְרִיכִים לְהַגִּיד לוֹ אֶת
זֶה, שְׁלֵא יִקְלַקֵּל).

מָה אָמַר לְךָ, יְדֵי הַיָּקָר! הַנְּסִיווֹת בְּזֶה הָעוֹלָם קָשִׁים וּמְרִים
מֵאֵד מֵאֵד, וְעֲלִינוּ רַק לְהַתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי בְּאַמַּת
הַכֶּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, אֲנַחְנוּ מְצַמְצָמִים מֵאֵד מֵאֵד, חוֹשְׁבִים
שֵׁשׁ מְמִשְׁלָה וְרֵאשׁ מְמִשְׁלָה, יֵשׁ מוֹעֵצָה וְרֵאשׁ מוֹעֵצָה וְכוּ' וְכוּ',
וְשׁוֹכְחִים שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ מְנַהֵיג אֶת הָעוֹלָם, וְהֵם רַק הַמְקַל לְהַכּוֹת
בְּנוֹ, וְאִם נִחְזֹר רַק לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזִי מְמִילָא יִמְתְּקוּ מֵאֲתָנוּ כָּל
הַדִּינִים, וְאֵת זֶה צְרִיכִים לְהַחֲדִיר בְּעַצְמָנוּ מֵאֵד מֵאֵד, וּכְכֹל שְׂאֵדֵם
מִחֲדִיר בְּעַצְמוֹ יִדְעוֹת אֵלֹהֵי, הַכֹּל הוֹלֵךְ לוֹ בְּקִלוֹת.

וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטֵלָן! תִּתְחַזֵּק מֵאֵד בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ,
וְתִתְאַמֵּץ בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז, וְלִשְׁלַח מִכְתָּבִים אִיפֹה שְׂאֲתָה רַק
צְרִיךְ, וְאֵל תִּירָא וְאֵל תַּחַת כָּלֵל, כִּי אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְשַׂרְף אֶת הַמְקַל
הַזֶּה לְגַמְרֵי... וְעַקֵּר הָעֵצָה לְזֶה — רַק לְשַׁלַּח מִכְתָּבִים לְכָל
הַגּוֹרְמִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנוֹזְפָה לְבִטֵּל אֶת מַלְכוּת
הַרְשָׁעָה לְגַמְרֵי, וְנוֹזְפָה לְגִלוֹת אֶת אֲמַתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל

אָשֶׁר כּב תתקצב בּנחל קפג

העולם פלו, ודיקא פאן ביבנאל תהיה "עיר ברסלב" במלא מוכן המלה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרךך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

דברתי עם ... והיא עדין מתעקשת, ועם כל זאת אמרתי לה, שאתה תדברי אתה, וכדאי לשכנע אותה וכו', ובענין הכסף ל... היא אמרה שתפקיד לך בחשבון ביום הששי.

כב תתקצב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר משפטים, כ"ד שבט ה'תשנ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויודפפו אל ידי הניקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך באמונה פשוטה בו יתברך, ותדע, שהוא יתברך מחיה ומנהיה ומקים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, וכפי שתכניס בעצמך ידיעות אלו, על-ידי-זה תצליח דרךך מאד מאד, כי העקר הוא אמונה, כל מה שאדם מתחזק יותר באמונה, יש לו הצלחה יותר גדולה בגשמייות וברוחניות גם יחד. ולכן תכניס את עצמך ביותר במדת האמונה, ועל-ידי-זה תצליח את דרךך תמיד.

נא ונא הרגל את עצמך לומר הרבה שמות הצדיקים, ועל-ידי-זה תראה נסים נגלים שייעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, כי אמירת שמות הצדיקים, הוא שדוד הטבע, שדוד המערכה, ותהיה רגיל לומר שמות הצדיקים, ודבר זה יביא לשדוד הטבע, והקדוש-ברוך-

הוא יֵצור לך, שִׁיְהִיָּה לך רֶכֶב הַכִּי חֲדָשׁ, הָעֶקֶר אֶל תְּהִיָּה בְטָלוֹ, וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוֹם דְּבָר שְׁבַעוּלָם, רַק קִפְיָן לְתוֹךְ הַיָּם וְכוּ' וְכוּ', וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַם לְךָ, אִם יִרְצֶה הַשֵּׁם, אֶל תִּפְחַד מִחֻבוֹת, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַם לְךָ אֶת הַכֹּל, עַל-יְדֵי שִׁיְהִיָּה לְךָ רֶכֶב, תּוּכַל לְהַקְפִּיץ אֶת אֲשֵׁתְךָ אֶל הַהוֹרִים שְׁלֵה, וְכֵן אַתָּה תּוּכַל בְּכָל יוֹם לְקַפֵּץ לְהַפְצֶה וּלְחַזֵּר בְּזִמְנָן.

ראה ללמד עם הילדים אמונה והשגחה פרטית, ואל תירא ואל תחת משום בריה שבעולם.

הקדוש-ברוך-הוא, השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתך, שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב תתקצג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים, כ"ד שְׁבַט ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שִׁיְהִיו.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִכֶּם.

ראה ... הִיָּקֵר לֹא לִפְחַד מִהֲנֻתוֹת, וְאֲנִי מִקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, רַק תְּהִיָּה בְשִׁמְחָה, וְתִתְחַזַּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר פֶּעַם לְאַחַד: "אַמוּנָה" בְּגִימַטְרִיָּה "בְּנִים", עַל-יְדֵי תִקְוֵה הָאַמוּנָה שְׂמַאֲמִינִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה יְכוּלִים לְהוֹלִיד בְּנִים. וְאֲנִי מִקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁיְהִיָּה לְשִׁנְיָכֶם בְּנִים חַיִּים וְקַיָּמִים בְּיַחַד, הָעֶקֶר תִּכְבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְתִרְאוּ בְּנִים וּבְנֵי בְּנִים עוֹסְקִים בְּתוֹרָה וּבְמִצְוֹת.

אֲנִי מִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תָּמִיד עֲלֵיכֶם, שֶׁכָּבֵר תִּזְכּוּ לְהַפְקֵד בְּזֶרַע שֶׁל קַיָּמָא, וְאַסוּר לָכֶם לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוֹם דְּבָר שְׁבַעוּלָם,

הַעֲקָר לֹא לְהַכְנִס בְּקִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת עָלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲלֵא אַתֶּם צְרִיכִים לְדַעַת, שֵׁישׁ הַרְבֵּה דְבָרִים שְׁאַנְחֵנוּ לֹא מִבִּינֵים, וְכֻלָּ שְׁנֹכְנִים אֶת עֲצָמֵנוּ בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל־יְדֵי־זֶה נִצְלִיחַ אֶת דְּרָכֵנוּ תָּמִיד.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדָּךְ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תתקצד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים, כ"ד שְׁבַט ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאֵתָה מוֹסֵר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל.

מָה אִמַּר לְךָ, יְדִידִי הַיְקָר! אֵינְ עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל מִלְּהַפִּיץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְצְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בַּפְּעַל מִמֶּשׁ עַל זֶה, לְלַכֵּת בְּמַסִּירוֹת נַפְשׁ הַכִּי גְּדוֹלָה, וְעַקֵּר הַמַּסִּירוֹת נַפְשׁ הִיא נִגְדַּת הַחֲמַר הַגָּס וְהָעֵב שֶׁל הַגּוֹף, שְׂמִסְתִּיר אֶת הַנְּשִׁמָּה וְכוּ' וְכוּ', כִּי בְּאֵמֶת הַנְּשִׁמָּה רוֹצֶה לְעוֹד לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל, אֲלֵא הַגּוֹף הַגִּשְׁמִי וְהַחֲמָרִי מַעֲכָב וּמַעֲלִים וּמַסְתִּיר לְהוֹצִיא לְהַנְּשִׁמָּה מִכַּח אֶל הַפְּעַל אֶת רְצוֹנוֹ וְכַסּוּפוֹ, וְעַל זֶה צְרִיכִים מַסִּירוֹת נַפְשׁ, לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בַּפְּעַל מִמֶּשׁ, וְלִשְׁבֹּר אֶת הַחֲמַר הָרַע הָעֵב וְהַגָּס וְכוּ' וְכוּ', וְלִילֵךְ וּלְהַפִּיץ לִיהוּדִים, וּלְדַבֵּר אִתֶּם דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, לְחַזְקָם וּלְאַמְצָם וּלְעוֹדְדָם, וְאֵינְ עוֹד מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּה. כִּי בְּאֵמֶת אֲנִישִׁים עוֹבְרִים עֲכָשׁוּ יְסוּרֵי תַפְת, וּמִמֶּשׁ מְרַגְּשִׁים גִּיהֵנוּם בְּזֶה הָעוֹלָם, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבְן, וְעַל־כֵּן אֲשַׁרִּי מִי שְׂמַחֲזֵק אֶת נַשְׁמוֹת

ישראל, ואז טוב לו בנה ובבא, ויהיה לו חלק בעבודתם ובקיום המצוות.

דברתי עם ... והוא אומר, שפה לא יכולים לקבל שום כסף חזרה כי זה פרטיס סטודנט, ועל-כן אם אתה לא יכול לעשות מזה שום דבר, תשלח לי את זה חזרה דרך ... שנוסע לכאן בשבוע הבא. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב תתקצה.

בעזרת השם ותברך, יום רביעי לסדר משפטים, כ"ד שבט ה'תשנ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הו"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרו ויצילם מפל צרה וצוקה, ומפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם.

אחי היקרים! ראו לחזק את עצמכם ביותר במדת השמחה, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אתכם, כי באמת מי ששמח תמיד — הוא מצליח. וזה עקר הצלחת בר ישראל — כשהוא תמיד שש ושמח, כי השמחה תלויה באמונה, וכפי שאדם מחדיר בעצמו אמתת מציאותו ותברך, יודע ועד, אשר אין בלעדיו ותברך כלל, כמו-כן הוא שמח תמיד, ואינו מפחד משום בריה שבעולם, כי ממי יש לו לפחד, מאחר שמדבק את עצמו בו ותברך, למה צריך לפחד ממישהו?! על-כן העקר ראו להתחזק בשמחה ואמונה, ועל-ידיה אף אחד לא יוכל לנו כלל.

עליכם לדעת, כי הקדוש-ברוך-הוא קובע מה יהיה בנה העולם, כי הפל הבל ורעות-רוח, אין כאן ממשלה, ואין כאן ראש ממשלה וכו' אין כאן מועצה, ואין כאן ראש מועצה וכו', זה רק מקל להכות בנו, ואם נחזור תכף ומיד אל המכה, שהיא הקדוש-ברוך-הוא, על-ידיה כלם תהפכו ויהיו כלא ממש. ולכן ראו

לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד רַק לְשׁוּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחוּ
דַּרְכְּכֶם תָּמִיד.

רְאוּ לְקַבֵּעַ לְעֲצַמְכֶם שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן בְּסִפְרֵי רַבְנוּ ו"ל, וּמָה טוֹב
וּמָה נָעִים אִם תּוּכְלוּ לְסַיֵּם בְּכָל יוֹם קוּנְטְרַס אֶחָד מ"אֹצֵר-
הַקּוּנְטְרַסִּים", וְזֶה יִתֵּן לָכֶם הַתְּחִזְקוֹת עַל כָּל הַיּוֹם, וְכֵן יִהְיֶה לָכֶם
כָּבֵד מַה לְדַבֵּר עִם אַנְשִׁים, כִּי בְּאֵמַת הַקּוּנְטְרַסִּים הָאֵלּוּ נִכְתְּבוּ
בִּישׁוּעַת הַשֵּׁם, וּמִמֶּשׁ בְּגֵס גָּדוֹל, וְלָכֵן רְאוּ לְהִשְׁתַּדֵּל לְסַיֵּם בְּכָל יוֹם
קוּנְטְרַס חֲדָשׁ, וּבְאִפְסָן הַזֶּה תִּהְיֶה לָכֶם הַרְבֵּה הַתְּחִזְקוֹת, כִּי בְּזֶה
הָעוֹלָם צָרִיכִים הַרְבֵּה הַתְּחִזְקוֹת, כִּי עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד כָּל
מִינֵי צְרוּת וְיִסּוּרִים קָשִׁים וּמְרוֹרִים וְכוּ' וְכוּ', וּבְכַרְט עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת,
שְׁמַעְבַּרְת אֵת הָאָדָם עַל דַּעְתּוֹ וְעַל דַּעַת קוֹנּוֹ, וְלוּלֵי הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ,
קָשָׁה מְאֹד לְהִתְחִזֵּק מֵעַמֵּד. וְעַל-כֵּן רְאוּ לְחַזֵּק אֶת עֲצַמְכֶם בְּיִתְרָה,
וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם, וְאִם תִּהְיוּ חֲזָקִים בְּדַבְּרָה
זֶה, תִּצְלִיחוּ כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִכֶּם, שֶׁתִּצְאוּ כָּבֵד מִהַצָּרוֹת
וְהַצְּמָצוּמִים וְהַחֻבּוֹת, וְיִהְיֶה לָכֶם טוֹב כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב תתקצו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֻדְרַ מִשְׁפָּטִים, כ"ה שְׁבַט ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... וְאַתּוֹ עִמּוֹ זוּגְתוֹ תַּחֲיֶה.

אֲקוּהָ שֶׁהִכַּל בְּסֻדְרִי, וּמְרֻגְשִׁים כָּבֵד טוֹב. יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שֶׁהִכַּל יַעֲבֹר, וְתִהְיֶה בְּרִיאִים תָּמִיד, וְתוּכְלוּ לְמַסֵּר אֶת עֲצַמְכֶם
כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם בְּעִבּוּר הַדְּפֻסֵת סִפְרֵי רַבְנוּ ו"ל וְסִפְרֵי מוֹהֲרַנ"ת ו"ל
וְסִפְרֵינוּ, וּבְכַרְט עֲכָשׁוּ, שְׁאֲנִי מִתְאַמֵּץ לְגַמֵּר אֶת הַסֵּפֶר "חֲסֻדֵי-
אֲבוֹת" עַל מִסְכַּת אֲבוֹת, וְכֵן הַגְּדָה לְפָסַח עִם פְּרוֹשׁ "אוֹר זְרוּעַ",

וכן אני מקווה לחטף את הפרוש על תהלים "תהלות נתן", מלבד עוד כמה חלקי "אשר בנחל" וספר השיחות חלק י"א י"ב, ועוד המון קונטרסים עד ראש-החדש ניסן, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שגזפה להוציא מכח אל הפעל רצוננו וחשקנו וכסופינו.

המחפה לשמע מכם...

אני מאד צריך לדבר עכשו עם ... גרו יאיר, אולי תצלצל אליו, ותכתב לי את מספר הטלפון שלו איפה נמצא עכשו.

כב תתקצז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר משפטים, כ"ה שבט ה'תשנ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו אל ידידי היקר לי מאד ...
גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך. והנה אודות השעור בליל ששי, זה רק מיעד לבחורים צעירים משיבות, ואני יודע אם זה שיף לאחרים, עם כל זאת ידוע, שרבנו ו"ל לא החזיק בזקנים, ואמר (שיחות-הר"ן, סימן נא): אסור להיות זקן, פי זקן אינו טוב כלל, ועל-כן צריכים לעשות בכל פעם התחלה חדשה ולהיות צעירים...

תאמר ל... שלויתי חמש-מאות דולר מ... שפא לכאן ביום ראשון, ואני צריך להחזירו תוך-יומיד כשפא, והכסף נמצא אצל ... ויראה לקחת את זה ממנו.

מה נעשה? זה בשביל המסירות של הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו, כמו שספר לך ... זה בשביל רשיון על הקומה השלישית, ומי שאמר לעולמו די, יאמר לצרותי די.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב תתקצח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים, כ"ה שְׁבַט ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפְנֵימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּרוּ יֵאִיר.

מָה אָמַר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! קִבַּלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד
שָׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ, וּבִכְפָּרְט בְּעֵגֶן הַדִּירוֹת וְכוּ' וְכוּ' אֶל
תִּדְאָג, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָךְ דִּירָה גְדוֹלָה, דִּירָה מְרוּחַת, וְלֹא
תִצְטָרֵךְ לָגוּר בְּצִמְצוּם כְּזֶה, אֲדַרְבֶּה, יִהְיֶה לָךְ חֵדֶר הַדְּפָסָה, חֵדֶר
אוֹרְחִים וְכוּ' וְכוּ', הָעֵקֶר תִּתְחַזַּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִרְאֶה
נָסִים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הָעֵקֶר תְּלוּי כְּפִי
הָאֱמוּנָה שְׂיֵשׁ בְּאָדָם.

כָּכֵל שְׂאֲנִי מְסַתְּפֵל וּמַעֲזִין בְּסִפְרִים שֶׁהִדְפַּסְתָּ, אֲנִי מְאֹד מִתְפַּעֵל
מִהִיפֵי שֶׁל הַסִּפְרִים, הֵן ה"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", וְהֵן ה"סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת",
וְהֵן "סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת", וְהֵן ה"חֵי-מוֹהַר"ן", וְהֵן ה"שִׁיחוֹת-הַר"ן",
מִמֶּשׁ לְהַפְלִיא, פְּלֵאִי פְּלֵאִים, יַעֲזוּר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנֹזְפָה
לְהַדְפִּיס אֶת כָּל חֻלְקֵי "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", וְ"לְקוּטֵי-תְּפִלוֹת", וְשֶׁאֵר
סִפְרֵי מוֹהַרנ"ת ז"ל, וְכֵן אֶת סִפְרֵינוּ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! רְאוּי לָךְ לְרַקֵּד מְאֹד מְאֹד עַל נַעֲם
חֻלְקֶךָ, עַל אֲשֶׁר בַּנְחַל שָׁם חֻלְקֶךָ וְגוֹרְלֶךָ, וְאַתָּה זֹכֶה לְהַדְפִּיס סִפֵּר
אַחֵר סִפֵּר, יַעֲזוּר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנֹזְפָה לְהַדְפִּיס אֶת כָּל חֻלְקֵי
"אֲשֶׁר בַּנְחַל" הַמְּנַחִים בְּכַתְב־יָד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

בְּעֵגֶן הַסִּפֵּר "חֲסִדֵי-אֲבוֹת", טוֹב מְאֹד שְׂאֵתָה תִּכְף-וּמְדִ
מִתְקַתֵּק מָה שְׂאֲנִי שׁוֹלַח דְּרַךְ פָּקֵס, כְּדִי שְׁלֹא יֵאבֵד, כִּי חִבֵּל מְאֹד
מְאֹד עַל כָּל פְּרוּשׁ שֶׁל כָּל מִשְׁנֵה שְׁלֵלָה לְאֲבוּד, כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד

רוצה לראות את זה כבר גמור ובהדפסה, וכן אני מקנה שבקרוב
 נוכל להדפיס את התהלים עם פרוש "תהלות נתן", וגם-כן בצורה
 כזו, שאני אשלח לך מדי פעם בפעם עוד מזמור ועוד מזמור, עד
 שנעבר על כל המזמורים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני
 תמיד מבקש ומתפלל בעדך, שיהיה לך רק טוב, ושיבוא לך שפע
 של מליונים, שנוכל להדפיס את כל ספרי רבנו ז"ל, ונפיצם בכל
 קצרי תבל ממש.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב תתקצט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר משפטים, כ"ה שבט ה'תשנ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי היקר לי
 מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתני עם הדיו"ח איפה
 היו השעורים, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שנוזכה למלאות את כל
 העולם בלו עם אור רבנו ז"ל.

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז לשמש את רבנו
 ז"ל, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהכולל בקר ממשיך, ואתם
 לומדים קדם התפלה משניות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני
 מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כג אלפים.

בעזרת השם ותברך, יום חמישי לסדר משפטים, כ"ה שבט ה'תשנ"ה.

שלום וברכה אל ידידי ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

הנה בענני השעור בכל ליל ששי, זה מיעד רק בעבור בחורים צעירים ולא שיף למבגרים, אף היום, שרבנו ו"ל שגא מאד זקנים, ואמר (שיחות-הר"ן, סימן נא): אסור להיות זקן, ולכן עלינו להיות צעירים... ולא נזרא אם גם מבגרים יהיו נעשים צעירים... ויתחילו התחלה חדשה, אנב אשתך לא צריכה לתקתק את השעור, כי חתני כבר מתקתק את זה בצורה יפה ומסדרת ראוי לדפוס, ויצא ספר נפלא "שיחות והתחזקות", ואתה לא תצטרך לעשות שום דבר רק לצלם את זה ולהדפיסו, כדגמת "דשאות-מוהרא"ש", וזה יהיה ספר נפלא, בעזרתו ותברך, עוד סדרה יפה מאד.

... צריך להביא לה חמש-מאות דולר שלוייתי ממנו, כדי לתת את זה לשלם על המסירה של הסמ"ד-מ"ם, ימח שמו, ומי שאמר לעולמו די, יאמר לצרתי די.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

כג א.

בעזרת השם ותברך, יום ששי ערב-שבת-קדש משפטים, כ"ו שבט ה'תשנ"ה.

שלום וברכה ליד ידידי ... גרו יאיר.

אקנה ששמעת אתמול את השעור שאמרתי לבחורים, וכבר תקתק את זה חתני, ומסדר מזה ספר נפלא, ויהיה מוכן לדפוס.

ראה לחזק עצמך ביותר על גדל הזכות שגפלה בחלקך, שאתה

זוכה ומזכה את הרבים, אשר בודאי זכות הרבים תלויה בך, ושום
גיעה וטרחה שאתה מתנגע ומטריח עצמך בעבור רבנו ו"ל, אינה
הולכת לאבוד. ועל-כן חזק ואמץ מאד מאד, פי סוף כל סוף לא
ישאר מאתנו רק זה שזכינו לשמש את רבנו ו"ל.

פה תקבל פרוש שכתבתי עכשו על מאמרו של רבי צדוק,
שאמר: אל תפרש מן הצבור, נא להכניסו בפרוש "חסדי אבות",
כי חבל שילך לאבוד, ורק בצורה כזו יצא לנו ספר נפלא על אבות.
חזק ואמץ מאד מאד אתה ואשתך, פי אין למעלה מעבודתכם
ומפעלתכם.

המאחל לכם שבת שלום...

כג ב.

בעזרת השם ותברך, יום ששי ערב-שבת קדש לסדר משפטים, כ"ו שבט ה'תשנ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

מאד מאד רציתי לשמע בשורות משמחות, פי לפי נשבר
בקרבי מאד, שאני צריך ללוות כספים, ולהשליך את זה בזבל ממש,
רחמנא לצלן, רק בשביל מסירות הסמ"ך-מ"ם הרשע, ימח שמו.

נא להודיעני אם קבלת את הכסף, ומסרת ל...

קניתי לשני בניך ... נעלים ומכנסים וחלצות ויציצית וכו'
וכו', כל מה שהיו צריכים, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לי, שהזכות
הזו תהיה בעזרי, פי אנו צריכים להרבה זכיות, פי אני רואה איך
שהסמ"ך-מ"ם אורב עלי מאד, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שימתקו
ממני כל הדינים, ונא לבקש מאנשי שלומנו, שיבקשו בעדי, שיהיה
סוף נקץ לכל צרותי המרבות.

המאחל לך שבת שלום...

כג ג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר משפטים, כ"ו שבט ה'תשנ"ה.

שלום וברכה יגיעו ויירדפו אל מעלת כבוד קדשת מרן מלפא, הראשון לציון, פאר הדור ... שליט"א.

הנני להמליץ על האברך היקר, הרב ... גרו יאיר, שהוא תלמיד חכם עצום, ומשרת בקהלתנו קהלת ברסלב כמורה צדק, והיה ראוי שפבוד תורתו יבחן אותו, וימן לו כתב קבלה.

הקדוש-ברוך-הוא ימן להוד מעלתו הבריאות השלמה, ויזפו להגדיל תורה ולהאדירה בגאון ועז, כי בכם בחר ה' בדור הזה.

המברכו בברכת התורה...

כג ד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר משפטים, כ"ו שבט ה'תשנ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב", הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרם ויצילם מפל צרה וצוקה ומפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, אמן.

אחי ורעי היקרים! ראו להתמיד מאד בספר הקדוש והנורא "לקוטי-מוהר"ן", שבפרוש נשמע מפיו הקדוש של רבנו ו"ל, שאמר, שהספר הקדוש שלו "לקוטי-מוהר"ן" שיצא בעולם, הוא אתחלתא דגאולה, ואמר, מאחר שיצא בעולם, אני חפץ מאד מאד שילמדו אותו, כי צריכים ללמד אותו הרבה, עד שיהיה שגור בעל-פה, כי הוא מלא מוסר והתעוררות גדולה מאד להשם יתברך, אשר אין צורך אליו (ת"י-מוהר"ן, סימן שמו); ופעם אחת היה מזרז את

אָחַד לְלַמֵּד בְּסִפְרוֹ, וְאָמַר, שֶׁהִיא מִצְוֶה גְדוֹלָה לְלַמֵּד סִפְרוֹ הַרְבֵּה, וְאָמַר לוֹ, שֶׁיְכוּלִים לֵהִיוֹת נַעֲשֶׂה בְּעַל מִחַ גְּדוֹל עַל-יְדֵי סִפְרוֹ, כִּי יֵשׁ בּוֹ שָׂכָל גְּדוֹל וְעִמְקוֹת נִפְלְאָה מְאֹד, עַל-פִּי פְּשׁוּטָן שֶׁל דְּבָרִים, וְגַם אִם יִתְמִידוֹ בְּסִפְרָיו, יְכוּלִים לִזְכוֹת לֵהִיוֹת נַעֲשֶׂה אִישׁ כְּשֶׁר בְּאַמְתּוֹ, וְאִזּוֹ יִזְכֶּה לִרְאוֹת הַפְּנִימִיּוֹת שֶׁיֵּשׁ בְּסִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים, כִּי יֵשׁ בָּהֶם פְּנִימִיּוֹת הַרְבֵּה, מֵה שָׁאִין נִרְאֶה עַל-פִּי פְּשׁוּטוֹ כִּלְלִי, אֲשֶׁרֵי הַזּוֹכֶה לְלַמֵּד וְלִהְתַּמִּיד בָּהֶם הַרְבֵּה (תִּי-מִזְהַרִּין, סִימָן שִׁמּוֹ); וְהִנֵּה בְּחִסְדּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְזִכְנוֹ לְהַדְפִּיס עֲכָשׁוֹ מִחֻדָּשׁ אֵת כָּל סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּאוֹתִיּוֹת גְּדוֹלוֹת וּמְאִירוֹת עֵינַיִם, וְלִכֵּן רְאוּי לָכֶם לְהִתְמַיֵּד בְּיֹתֵר בְּסִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים, אֲשֶׁר מְאֹד מְאֹד הִזְהִינּוּ עַל זֶה, וּבִפְרָט אַתֶּם, אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, הַגְּרִים בְּיַבְנָאֵל, שְׂאֵתֶם מְסַבְּבִים בְּהַרִים וּגְבָעוֹת, רְאוּי לָכֶם 'לְגַנְב' עֵתִים עַל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, וְשִׂיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנּוֹ, לְצֵאת בֵּין הַהַרִים, וְלִהְתְּבוּדָד עֲצָמְכֶם עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְלִסְפֹּר לוֹ יִתְבַּרֵךְ אֵת כָּל מֵה שֶׁמְעִיק לָכֶם, וְתַעֲשׂוּ מֵהַתּוֹרוֹת תְּפִלוֹת, אֲשֶׁר אֵין עֲרֹף אֲלֵיהֶם, וּבִפְרָטִיּוֹת כָּאֵן בְּיַבְנָאֵל, שְׂאֵנו חֲבוּרָה קְדוּשָׁה, אוֹחֲזִים אֵת עֲצָמֶם בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, בְּיַחַד עִם רַבְּנוּ ז"ל, וּמְדַבְּרִים תְּמִיד רַק דְּבָרָיו הַקְּדוּשִׁים, וּמְשִׁיחִים וּמְסַפְּרִים רַק דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, אֲשֶׁרֵי עֵין רְאֵתָהּ זֹאת, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁהִסְתּוֹפֵף עַל הַקְּבוּץ הַקְּדוּשׁ שְׁלֵנוּ, וְאֵף שֶׁהִסְמִיךְ-מ"ם עוֹשֶׂה אֵת שְׁלוֹ, וּמַעוֹרֵר תְּמִיד מְדַנִּים, עִם כָּל זֹאת אִם נִחְזִיק אֵת עֲצָמֵנוּ בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, שׁוֹם דְּבַר וְשׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכְלוּ לְהַפְרִידֵנוּ.

אֲבָקֶשׁ מְאֹד מְאֹד אֵת אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁאֲחַד יִשְׁתַּתֵּף עִם חֲבָרוֹ הֵן בְּשִׂמְחָתוֹ וְהֵן לְהַפְּךָ, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, וְתַחֲיוּ בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, וְתִלְמְדוּ בְּיַחַד, וְתִרְאוּ נְסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי בּוֹ בְּרַגַע פְּשַׁעַם יִשְׂרָאֵל מִחֲזִיקִים אֵת עֲצָמֶם בְּיַחַד, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה עִמָּהֶם נְסִים וְנִפְלְאוֹת, אֲשֶׁרֵי עֵין רְאֵתָהּ זֹאת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׁאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כג ה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֹדֵר מִשְׁפָּטִים, כִּי שָׁבַט ה' יִתְשַׁנֵּה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד הִחַיֵּיתֵנִי בְּזֶה שֶׁחִלַּקְתָּ יַיִן
וְחֵלוֹת לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ בְּזֶה, כִּי רַק זֶה זְכוּתִי, וְאֲשֶׁלֶם
לָךְ עַל הַכֹּל, כְּמוֹ שֶׁשְׁלַמְתִּי עַד עַכְשָׁו, וּבְאֻמַּת כְּפִי עֲוֹנוֹתֵי הַמְרַבִּים,
אֲנִי צָרִיךְ לְהִרְבֶּה זְכִיּוֹת, וְזוֹ אַחַת מֵהַזְכִּיּוֹת שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ מִמֶּנּוּ
יִתְבָּרַךְ, שֶׁיִּזְכֹּר לִי לְטוֹבָה.

אוֹדוֹת הַכּוֹלֵל עֶרְב, לְדַעַתִּי, צָרִיכִים לְשָׁמֹר מְאֹד מְאֹד, לֹא לִפְגַע
בְּהַאֲבִירְךָ הַיָּקָר ... גֵּרוּ יְאִיר, כִּי הוּא לּוֹמֵד שֶׁעוֹר נִפְלֵא בְּ"לְקוּטִי-
מוֹהַר"ן" בֵּין מְנַחֵה לְמַעְרִיב, וְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו אוֹהֲבִים לְשִׁמֵּעַ אֶת
הַשְּׁעוֹר שְׁלוֹ, וְעַל-כֵּן לֹא כְּדַאי לְבַטְלוֹ.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי שֶׁתְּבַשֹּׂר לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, כִּי לְבִי נִשְׁבֵּר
בְּקִרְבִּי לְגַמְרִי, מֵהַמְסִירוֹת שֶׁל הַסֵּמ"ך-מ"ם, וְהַהֲכָרַח לְלוֹת כְּסָפִים
וְלִזְרֵק אֶת זֶה לְזָבֵל, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וּלְוַעֲדוֹת וּלְעוֹרְכֵי דִינִים, מֵה
לְעִשׂוֹת? מִי שֶׁאֵמַר לְעוֹלְמוֹ דֵּי, יֵאמֵר לְצַרוֹתֵי דֵּי.

קִנִּיתִי לְבִנְךָ ... גֵּרוּ יְאִיר, הַיּוֹם נַעֲלִים וּמְכַנְסִים וְחֵלְצוֹת וְכוּ',
כִּי הָיוּ לוֹ נַעֲלִים קְרוּעִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

רְאֵה לְכַתֵּב דו"ח, וְתִמְסַר אֶת הַהַמְלָצָה לְהִרְב ...

כג ו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תרומה, כ"ח שבט ה'תשנ"ה.

שלום וברכה אל ... שיחיו.

הנה מאד אני מבקש אותך, שתטפל היום במקלט, אם ... גרו יאיר, רוצה לעזור לך בזה — מה טוב ומה נעים, אבל אם הוא לא רוצה, אני תלך לבד, והקדוש-ברוך-הוא יעזור לך, והוא יתברך יעמד על ימינך, הגיע הזמן שנקח את העניינים בידיים, כי אחרת זה לא ילך, הנחש הזה ארס בין שניו, ובכחו יתברך נבטל את השמאה הזו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כג ז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תרומה, כ"ח שבט ה'תשנ"ה.

שלום וברכה אל ... שיחיו.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אודות הפרוש ששלחתי, זה המשך של המשנה פרק ד' משנה ז': רבי צדוק אומר וכו', ומהיום אני שולח את הסדר הזה, וכל מה שאני שולח זה המשך. ולכן אל תתבלבלו (אקנה שאתם מבינים, רצוי שתסתכלו בתוך המסכת אבות)

אודות הדירה והמקום, לדעתי, זה ממש "המקום" הכי טוב בה"א הידיעה, וזה במרפז העיר, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שהפל יעבר בקלות, ותהיה קניה טובה.

אקנה שמוכן מה שכתבתי בענין הפרוש, מהיום אני שולח בכל יום עוד משנה ועוד משנה כסדרן, איפה שאנחנו אוהזים בפרק

ד', וְזֶה שִׁיף לְשֵׁם, אִם אֶפְשָׁר לְשַׁלַּח לִי הַעֲתָק מֵהַפְּרוּשׁ 'אֵל תַּעֲשׂ עֲצָמְךָ כְּעוֹרְכֵי הַדִּינִים', מִנְקֵד כָּבֵד, מֵהַ שְׁשֻׁלְחָתִי הַבָּקָר.

הַמִּצְפָּה לְשִׁמְעַ מִכֶּם...

כג ח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר תְּרוּמָה, כ"ח שְׁבַט ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מֵאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְחִזּוֹק עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אֶפְנִים, וְשׁוּם דְּבָר לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, אִף שְׂאֵנֵי מִבֵּין אֶת גְּדֹל הַטְּרָדוֹת וְהַכְּלָבּוּלִים שֶׁלְּךָ, עַד שְׂאֵתָה שְׁבוּר, שְׂאֵין אֵתָה יְכוּל לְלַמֵּד וְכוּ', עִם כָּל זֹאת מוּכָא בִירוּשְׁלָמֵי (בְּרִכּוֹת פָּרָק ה', הַלְכָה א'): הַעוֹסֵק בְּצָרְכֵי צְבוּר כְּעוֹסֵק בַּתּוֹרָה, מִי יוֹדֵעַ אִם לֹא הִזְכּוֹת הַזֶּה שְׂאֵתָה עוֹסֵק בְּצָרְכֵי צְבוּר, וּבִפְרָט לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ עֲבוּר הַיְלָדִים הַקְּטָנִים, שְׂיִלְמְדוּ תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְיִתְחַנְּכוּ בְּדֶרֶךְ אַבּוֹתֵינוּ בְּלֵי שׁוּם זֵיו כְּלִשְׁהוּ, אִם זֶה לֹא תִקְוֶנָה עַל כָּל הָעֶבֶר שֶׁלְּךָ, וְתִאֲמִין לִי, שְׁלַחְנָה אֶת הַיְלָדִים, צְרִיכִים מִמֶּשׁ מְסִירוֹת נַפְשׁ, וְאֵנִי רוֹאֶה כָּאֵן כְּמָה יִגִּיעוֹת וּטְרָחֹת שְׂיֵשׁ לָנוּ עִם הַבְּחוּרִים, מִכָּל שִׁפְן לְהַחֲזִיק קְהֵלָה קְדוּשָׁה בְּאַהֲבָה, אַחֲנָה וְרַעוּת, בְּמָקוֹם מְדַבֵּר שְׂמֵמָה, זֶה חֲלָקְנוּ מִכָּל עֲמֻלָּנוּ, וְזֶה תִקְוֶנָנוּ.

שְׂכַחְתִּי לְעוֹרֵר אוֹתְךָ בְּעֲבוּר תִּקְוֹן הַמְּדַרְכָּה, חֲבָל שְׂיִלְךָ לְאַבוּד, כִּי הַיְלָדִים יִפְרְקוּ אֶת זֶה, וְשֵׁם קְבוּר מְמוֹן וְדָמִים כְּיָדוּעַ לְךָ.

הַמְּחַכָּה לְשִׁמְעַ בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת תְּמִיד...

כג ט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר תְּרוּמָה, כ"ח שְׁבַט ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי ... גֵּרוּ יְאִיר.

פֹּה תִקְבֵּל מִכְּתָב בְּעֵבוּר ... וְזֶה גַם בְּשִׁבְלֶךָ, כִּי הוּא מִתְאוֹנֵן
 שֶׁהוּא כָּל-כֶּף טְרוּד, עַד שֶׁלֹּא יוֹצֵא לוֹ לְלִמּוּד. וּבְאַמַּת כָּל הַקְּהֵלָה
 שְׁלֵנוּ בְּמִדְבַר שָׁמַם כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחוֹתִים, וַתִּהְלֶה לְאֵל, אָנוּ מְגִדְלִים
 יְלָדִים עַל-פִּי הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, בְּאִפְּן שֶׁלֹּא נִמְצָא דְגִמְתּוֹ בְּכָל
 הָעוֹלָם כְּלוּ, וְזֶה חֲלָקְנוּ וְזֶה עֲמַלְנוּ, אִף שֶׁבֵּין כֶּף יֵשׁ חֲלִישוֹת הַדַּעַת
 גְּדוֹלָה, שֶׁהֲרָשַׁע הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, מִסִּית וּמְדִיחַ אֶת כָּל
 תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם כְּנִגְדְנוּ, עִם כָּל זֹאת "וְאַתָּה מְרוֹם ה'", וּפָרַשׁ רַש"י:
 'לְעוֹלָם יָדָךְ עַל הָעֲלִיּוֹנָה', וּבּוֹדְאֵי נִזְכָּה לְרֵאוֹת עוֹד יָמִים טוֹבִים
 בְּיַבְנָאֵל, אֲשֶׁר הִכַּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹב.

הַמְּחַכָּה לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ ...

כג י

בְּעֵזַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמָה, כ"ח שְׁבַט ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת הַדִּירוֹת, בְּוֹדְאֵי זֶה בְּלִבּוֹל הַדַּעַת, וְקִשָּׁה לְהַחְלִיט לְעֲצֻמוֹ
 מִכָּל שָׁפֵן לְאַחֲרִים, אִם הַשְּׁמוּעָה הַיָּא, שֶׁבְּשׁוֹעֲפֵט יָבִנוּ גַם לְעַרְבִים,
 יִמַּח שָׁמַם, צְרִיכִים לְבָרַח מִזֶּה, כִּי מֵה לְהַפְגִּס בְּצָרָה כְּזוֹ. וְאוֹדוֹת
 דִּינָה שֶׁל שְׁתֵּי קוֹמוֹת, יֵשׁ שְׁטוּעֲנִים שְׁנֵי קִשָּׁה לְעֵלוֹת וְלִירֵד וְכוּ',
 וַיֵּשׁ לְהַפּוֹךְ וְכוּ', הָעֵקֶר לֹא כְּדֹאֵי לְהַתְּבַלְבֵּל, אִיפֹה שֶׁתִּקְנֵנוּ דִּינָה —
 שָׁם יִהְיֶה אֲמִצַּע הָעוֹלָם... רַק תִּמְשִׁיכִי לְהַדְּפִיס סֵפֶר אַחַר סֵפֶר, וְהִיָּה
 זֶה שְׁכַרְנוּ לְנִצָּח.

פֹּה תִקְבְּלִי עוֹד פְּרוּשׁ עַל מִשְׁנָה, וְרַק בְּדֶרֶךְ כְּזוֹ אוֹכַל לְגַמֵּר אֶת
 כָּל הַמִּסְכָּת, פְּעַם אַחַר פְּעַם, וְטוֹב לְתַקַּת תִּכְרֵי-וּמִידָה, כְּדֵי שֶׁלֹּא
 יֵאבֵד, חֵס וְשְׁלוֹם.

הָאֵם ... הַשְּׁאִיר אֲצִלְכֶם חֲמֵשׁ-מֵאוֹת דוֹלָר?

אם אֲפֶשֶׁר לְשַׁלַּח לִי חֲזָרָה אֶת פְּרוּשׁ הַמִּשְׁנָה מִתְקַמֵּק עִם נֶקֶד —
אֲשַׁמַּח מְאֹד.

הַמְחַפָּה לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִכֶּם...

כג יא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר תְּרוּמָה, כ"ט שְׁבַט ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר וְיִזְרַח
לְנִצָּח וְנִצְחִים.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאֶרֶץ, וְלִהְשִׁיבְךָ יִקְצְרוּ הַמּוֹן יְרִיעוֹת.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידִי הַיָּקָר! רַבְּנוּ ו"ל אֹמֵר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, סִימָן ג): קִרְבַּת הַצְּדִיק טוֹב בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא; בְּזֶה שְׂאֵדָם מִקְרָב לְצְדִיק, הָרִי זֶה טוֹב לוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה, שְׂיִוְדַע אֵיךְ לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ וְאֵיךְ לְהִתְחַזֵּק בַּחַיִּים, כִּי עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹבְרִים מִשְׁבָּרִים וְגִלִּים. וְכֵן בְּעוֹלָם הַבָּא, שָׁם צְרִיכִים אֶת רַבְּנוּ ו"ל יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כִּי אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְמַלְיָץ יִשְׂרָאֵל גָּדוֹל בְּשָׁמַיִם. כְּמוֹ שְׁכָל אֶחָד יוֹדַע מָה שְׂעוֹבֵר עָלָיו בְּזֶה הָעוֹלָם, דְּבָרִים בְּלָתִי רְצוּיִים, וְאִף שְׁבָכָל יוֹם מִתְבּוֹדֵד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמִסֵּפֶר לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מָה שְׂעוֹשֶׂה, וְאֲשֶׁר לֹא חָטָא בְּשָׁבִיל לְהַכְעִיס, רַק הִיָּצַר הָרַע מִתְגַּבֵּר עָלָיו, עִם כָּל זֹאת אַחַר כָּל הַדּוּדֵי דְבָרִים, צְרִיכִים אֶת הַצְּדִיק שְׂיִהְיֶה לוֹ לְמַלְיָץ יִשְׂרָאֵל גָּדוֹל בְּשָׁמַיִם. וּבַפְּרָט אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיָּקָרִים, הַזּוֹכִים לְגִסְעָ אֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, שְׂהַבְטִית לָנוּ הַבְּטָחָה כָּל-כַּף חֲזָקָה, שְׂמִי שְׂיָבֵא עַל קִבְרוֹ, וְיִתֵּן פְּרוּטָה לְצְדָקָה, וְיֵאמֶר עֲשֶׂה מְזֻמְרֵי תְהִלִּים, הַנִּקְרָאִים "תְּקוּן הַכְּלָלִי", אֲפֹלוּ אִם עֲצָמוֹ וּגְבָהוּ פִּשְׁעָיו וְחָטְאוּ, יַעֲשֶׂה לוֹ טוֹבָה גְּדוֹלָה בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת. לְזֹאת אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַשְׁתַּדֵּל לְהִתְקַרֵּב אֶל הַצְּדִיק בְּכָל יוֹם וְיוֹם מִחֲדָשׁ. כְּמֵאמֶר רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מִתְבָּרֵךְ, חֶלֶק א', סִימָן סב), שְׂהַתְקַרְבוּת אֶל הַצְּדִיק צְרִיכָה לְהִיּוֹת בְּכָל יוֹם בְּהַתְקַרְבוּת חֲדָשָׁה, כְּאִלוּ עֲדִין לֹא הִזָּה מִקְרָב עַד עֵתָה, וְאִזּוֹ הַתְקַרְבוּת הוֹלֶכֶת בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגִמְרֵי. כִּי מָה אֲנוּ

רואים? בתחלת ההתקרבות אדם מתלהב מאד: אילו אורות! אילו דבורים! איזו חיות! אבל ככל שמתישן יותר, הדבורים מתישנים, ואומר: אני יודע, שמעתי כבר שאין שום יאוש, מה עלי לשמע שוב?! זה ברור! או — לא פונו אלי, אני הכי גרוע, אין זה מדבר אלי וכו', וכדומה כל מיני מחשבות שהסמ"ך-מ"ם מכניס באדם לקרוו בהתקרבות אל הצדיק; כי הסמ"ך-מ"ם מאד שונא את רבנו ו"ל, ועל-כן הוא מכסה ומעלים את אלקותו ותברך, אשר רבנו ו"ל מוסר נפשו לגלות ולפרסם את אמתת מציאיותו ותברך בעולם, עד שי"דע כל פעול כי אתה פעלתו, ויבין כל יצור כי אתה יצרתו, ויאמר כל אשר נשמה באפו הו"ה אלקי ישראל מלך, ומלכותו בכל משלה", ויתקרבו בלם אל הקדוש-ברוך-הוא. ולכן עלינו להתקרב בכל יום מחדש לרבנו ו"ל, ולא לומר שאנו מקרבים ישנים, מקרבים זקנים, אלא בכל יום לבא מחדש להתקרב אל רבנו ו"ל, ללמד את ספרי רבנו ו"ל בהתחדשות חדשה, וזה מה שיועיל לנו בהתקרבות.

ובאמת אמר רבנו ו"ל (ספר-המדות, אות צדיק, סימן פו): בעולם הזה כל הרוצה לקרב עצמו — מקרב, אבל בעולם הבא אין מקרבים אלא אלו שהיו מקרבים מפבר. בזה העולם הבחירה חפשית, ומי שרוצה להתקרב אל רבנו ו"ל — יכול להתקרב, אבל בעולם הבא, לא שיף שאני רוצה עכשו לבוא אל רבנו ו"ל, כי שואלים אותו: מי אתה?! איזו שיכות יש לך לרבנו ו"ל?! מה עשית בעבור רבנו ו"ל?! איזו מסירות נפש היתה לך?! לכן אומר רבנו ו"ל (ספר המדות, אות צדיק, סימן עד): המקרבים שיש לצדיק בחייו, הם יהיו מקרבים במותו. ולכן העקר למסר נפשנו לגלות ולפרסם את הצדיק האמת בעולם, לקרב את עם ישראל אל רבנו ו"ל. וזו צריכה להיות כל מגמתנו — לגלות ולפרסם את דעת רבנו ו"ל בעולם. ועלינו לשמר מאד מאד שלא יהיה ולא יצא שם רע על רבנו ו"ל, כי כן אומר רבנו ו"ל (ספר-המדות, אות צדיק, סימן טט): מי שאוהב את הצדיק, צריך לשמר שלא יצא עליו שם רע; וכן אומר רבנו ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ע'): יש בני-אדם שעל-ידי

דבוריהם ומעשיהם גורמים שפח המכריח והדוחה ידחה ויכריח
בני-אדם להתרחק מהצדיק. ואנו עדים, שבאו חבורה של מטרפים
ומשגזעים עם איזו טפשות של פתק: נ', נח', נחמ' וכו', שפשוט
גורמים ליצי ליצנות מחסידות ברסלב. ואנשי שלומנו סובלים מזה;
כי ברוף הוא וברוף שמו, השם הרע ירד מזמן מחסידות ברסלב,
דיקא על-ידי אלו הספרים שאנו מפיצים בכל העולם פלו,
שנחטפים מפל העדות, מפל החסידיות, שאגב היו מתנגדים לפני
דור על דבר רבנו ז"ל, אבל כהיום כלם לוקחים את ספרי רבנו ז"ל.
והדבורים שבקונטרסים ובחברות מדברים אל לבם. אבל הסמ"ך-
מ"ם אינו יכול לסבל את זאת, שהנה הולך להתקרב כל עם ישראל
אל דרוף רבנו ז"ל, אזי שלח לנו איזה זקן וצוחק צוחק, עם קבוצת
אנשים מטרפים, וממש עושים לעג וקלס מדבר רבנו ז"ל. על-פן
עלינו לראות מה ביכלתנו לתקן. מילא מה שאחרים מקלקלים, זה
בשביל הבחירה והנפיון, כי אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א',
סימן ה'): מי שחטא בפגם הברית, טפי המח, רחמנא לצלן, על חטא
זה נאמר (משלי ב, יט): "כל באיה לא ישובחן ולא ישיגו אךחות
חיים"; הוא צריך לשמע מחלקת, ועל-ידי המחלקת מתרחק. ומי
שיש לו שכל, אינו מתרחק מהצדיק. אבל מאחר שברוף השם,
מבחוץ שברנו כבר את כל ההתנגדות, כי כלם חוטפים את ספרי
רבנו ז"ל, ומחיים עצמם בהם, לזאת הביאו חבורה של משגזעים
ומטרפים, פשוטו כמשמעו, שגורמים שם רע על דבר רבנו ז"ל,
ועל ידם מתרחקים, רחמנא לצלן, מרבנו ז"ל. על זה איננו יכולים
לעשות שום דבר, כי זה הסמ"ך-מ"ם בעצמו, אשר מתלבש בכל
מיני התלבשויות, העקר לרחק מרבנו ז"ל. מה אנו יכולים לעשות?
לזאת אין לנו עצה אחרת, אלא למסר נפשנו לגלות ולפרסם דעת
רבנו ז"ל בעולם; כי הן אפה וכן כל אחד מאנשי שלומנו היקרים,
חסיד ברסלב, באשר הוא שם, שיכול לדבר ולדרש בדבר רבנו ז"ל,
שידרש באיזה בית-הכנסת ובית-המדרש, ויגלה ויפרסם לכלם את
דבר רבנו ז"ל, שהוא רק תפלה והתבודדות — לדבר אל
הקדוש-ברוך-הוא, וכן התחזקות באמונה פשוטה בו? תברך,
שקידה והתמדה בתורה הקדושה על-פי סדר דרוף הלמוד, שהאריך

רבנו ז"ל על כף בשיחות-ה"ר, סימן עו, ושם נתננו דרך הלמוד
נפלאה מאד, שאפלו מי שיש לו קשי בהבנה, אם ילך בדרך זו, גם
הוא יוכל ללמד.

בכן נא ונא ראה להתמיד הרבה בתורה הקדושה, עד שתזכה
לסים את כל התנ"ך, משניות, גמרא — בבלי, ירושלמי, תוספתא,
רמב"ם, טור, שלחן ערוך, וכל המדרשים כלם, זהר ותקונים, ורבנו
ז"ל נותן לנו דרך איד לזכות להגיע לזה; כי רק זה היה רצון רבנו
ז"ל, וכן להתחזק באמונת חכמים.

ואודות שאלתך וכו', מה שהסמ"ך-מ"ם עושה — איננו
אחראים לזה, אנחנו מצדנו צריכים לראות שרק יתגלה ויתפרסם
שם רבנו ז"ל בעולם, ומעשה הסמ"ך-מ"ם זה לא ענין שלנו,
ולבסוף לסמ"ך-מ"ם תהיה מפלה, אם רק נמלא את כל ארץ ישראל
עם אמונה פשוטה בו יתברך, עם החוכרות, עם ספרי רבנו ז"ל, זה
כבר יעשה את הפעלה. כי לצערנו הרב, הערב-רב מתפשטים עכשו
בארץ ישראל לארצה ולרחבה, ורוצים להביא — היה לא תהיה
מלינוי מסיונרים, ולמלא את ארצנו הקדושה עם כל מיני שקוץ,
זהום, תעוב. אם לא די במה שעשו חמשים שנה, רוצים עתה לבוא
עם כל כחות הטמאה. אבל כבר הבטיח לנו מוהרנ"ת ז"ל ואמר
קדם הסתלקותו בזו הלשון: 'טריף פסול מתגבר, הינו הנהמה,
הספרי פסולים, שקוץ, תעוב וזהום, כפירות ואפיקורסות מתפשטים
בעולם, אבל אני מקווה, שדרך אחד מספרי רבנו ז"ל, יהיה תקוה על
הכל'. אחר דבורים כאלו שמוהרנ"ת דבר אתנו קדם ההסתלקות,
עלינו למסר נפשנו לגלות ולפרסם ספרי רבנו ז"ל בזה העולם, וזה
עקר התקון שלנו, ואין לנו תקוה אחר. כי בפרוש גלה לנו רבנו
ז"ל, שהתקון על כל החטאים — לקרב יהודים אחרים להקדוש-
ברוך-הוא. כי מה אדם שחטא כל-כף להקדוש-ברוך-הוא יכול כבר
לתקן? ! אבל בזה שמקרב עוד יהודים, בזה זכה שהקדוש-ברוך-
הוא ימחל לו על כל עוונותיו.

לזאת ראה במסירות נפש הכי גדולה לגלות ולפרסם דעת רבנו

ו"ל בְּעוֹלָם, וְלֹא לְהַתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה כָּלָל. הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, שׁוֹנֵא אֶת רַבְּנוּ ו"ל, וְאֵינוֹ רוֹצֵה שְׁדַּבֵּר רַבְּנוּ ו"ל יִתְגַּלֶּה בְּעוֹלָם, הוּא מֵאֵד מִפְּחַד מְרַבְּנוּ ו"ל, כִּי הוּא זֶה לְעַמַּת זֶה לְגַבֵּי רַבְּנוּ ו"ל, וְאָנוּ תַלְמִידֵי רַבְּנוּ ו"ל, צְרִיכִים לְפָרְסָם אֶת רַבְּנוּ ו"ל בְּעוֹלָם, וְזוֹ צְרִיכָה לְהִיּוֹת הֶעֱבֹדָה שְׁלָנוּ. וְרֹאֵה לְבָרוּחַ מְפֹל מִיָּנִי מִחֻלְקַת וְשִׁטִּיּוֹת שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם מְדַבֵּיק בִּיגִינוּ, כִּי גַם בִּיגִינוּ נִמְצְאִים כָּל מִיָּנִי חֲבוּרוֹת חֲבוּרוֹת, קִטְנוּנֵי מַח וְשִׁכְל, שֶׁתְּמִיד מְסִיתִים זֶה נִגְדֵּ זֶה וְזֶה נִגְדֵּ זֶה, וְכָל אֶחָד חוֹשֵׁב שֶׁלְּשִׁנֵּי יֵשׁ יוֹתֵר כְּסֶף וְכָבוֹד וְכוּ', וּבֵין כֶּף שׁוֹכְחִים שְׁעַם מַח קִטְן כְּזֶה רְחוּקִים מֵאֵד מְרַבְּנוּ ו"ל. כִּי רַבְּנוּ ו"ל מְגַלֶּה אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּהִתְגַּלוּת כְּזוֹ, עַד שֶׁשׁוֹכְחִים מְפֹל הַשִּׁטִּיּוֹת, מְכַבֵּד, מְכַסֶּף, מְפֹל הֶעֱשָׂר כְּתוֹת הַמּוֹכְאוֹת בְּסִפּוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֵׂה יב, מֵהַבְּעַל תְּפִלָּה, שֶׁהַבְּעַל תְּפִלָּה מְגַלֶּה אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמַעֲוֵרֵר אֶת הָאֲנָשִׁים רַק לְתְּפִלָּה. וְאוֹמֵר בְּפְרוּשׁ, שְׂאִין שׁוּם תְּכִלִּית בְּזֶה הָעוֹלָם, רַק לְעַבֵּד אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְדִיָּקָא הַבְּעַל-תְּפִלָּה יְכַבֵּשׁ אֶת הָעוֹלָם. וּמֵיְהוּ הַבְּעַל תְּפִלָּה? מְשִׁיחַ-צִּדְקָנוּ. כְּמֵאֵמֶר רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ב'), שֶׁעֲקָר הַכְּפִלִי זֵין שֶׁל מְשִׁיחַ יְהִיָּה תְּפִלָּה; עַל-כֵּן בְּזֶה שֶׁתְּגַלֶּה וּתְפָרְסָם אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-יְדֵי-זֶה כָּלָם יוֹכְלוּ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

נָא וְנָא רֹאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלִרְקַד וְלִשְׂמַח, כִּי אֵל מִי אָנוּ מְקַרְבִּים? אֵל מִי יֵשׁ לָנוּ שִׂיכּוֹת?! אֵל אִוֵּר כְּזֶה! אִוֵּר הָאוֹרוֹת, צַח הַצַּחְצַחוֹת, שֶׁהוּא יְכַבֵּשׁ אֶת הָעוֹלָם, וְהוּא יְקַרֵּב אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְאֵיךְ יֵשׁ לָנוּ זְמַן לְקִטְנוּנֵיּוֹת וְהִסְתּוֹת אֶחָד נִגְדֵּ הַשֵּׁנִי, לְהִתְאוּנֵן זֶה עַל זֶה: זֶה כֵּן עוֹנֶה, זֶה לֹא עוֹנֶה וְכוּ', זֶה מְתַיַּחֵס, אַחֵר לָאוּ, וְכַדּוּמָה כָּל מִיָּנִי שִׁטִּיּוֹת וְקִטְנוּת הַדַּעַת וְהַשִּׁכְל. הֲלֹא כָּל הַקִּטְנוּת הַזֹּאת בָּאָה רַק מִחַמַּת שְׂאִין הַתְּבוֹדָדוֹת, כִּי כְּשֵׁי שֶׁלְּאֲדָם הַתְּבוֹדָדוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא שׁוֹפֵף לְבוֹ לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמִיִּשְׁבַּע דַּעַתוֹ בִּינּוּ לְבֵין קוֹנוֹ, אֵין לוֹ זְמַן לְכָל הַשִּׁטִּיּוֹת הָאֵלוּ. לְזוֹאת, רֹאֵה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם וְיוֹם חֵק וְלֹא יַעֲבֹר. וְזֶה הִיָּה רְצוֹן רַבְּנוּ ו"ל, שֶׁכָּל אֶחָד הַנִּקְרָא עַל שְׁמוֹ — חֲסִיד בְּרַסְלָב,

ש'יגנב' מהיום חמש דקות, עֶשֶׂר דקות, שְׁעָה וְכוּ' פְּמָה שְׂיִכּוּל לְדַבֵּר
 אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְסַפֵּר לוֹ יְתִבְרַךְ כָּל אֲשֶׁר מַעִיךְ לוֹ וּמַצְעֵר
 אוֹתוֹ, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה לְצֵאת מֵהַבּוֹץ וְהַחֲשָׁף שְׁנֵפֶל אֱלִיּוֹ, וְזֶה
 הִנֵּה עָקֵר גָּדוֹל אֲצֵל רַבְנוּ ו"ל.

וּמִפְּאֵת טְרֻדוֹתֵי הַרְבוּת — אֶקְצֹר.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כג יב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, כ"ט שָׁבֹט ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ, אֲשֶׁר בּוֹ אַתָּה שׁוֹפֵף מֵר לְבָב.

וּבְאֵמַת מָה אִמַּר לָךְ! הֲלֹא כָּבֵר נָתַן לָנוּ רַבְנוּ ו"ל עֲצָה נוֹרְאָה
 וְנִפְלְאָה — לְהַתְּבוּדֵךְ אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִשְׁפֹּף לְפָנָיו שִׂיחַ
 וְתַפְלָה בְּתַמִּימוֹת וּבְכַשִּׁיטוֹת, מְלִבְד הַשְּׁלֵשׁ תַּפְלוֹת: שְׁחֵרִית, מְנַחֵה
 וְעַרְבִית, שְׁצַרִּיכִים לְמָסֵר נַפְשָׁנוּ לְהַתְּפַלֵּל בְּמַגִּין דִּיקָא, וְלוֹמַר אֶת
 מַלוֹת הַתַּפְלָה לְאֵט מֵתוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, בְּדַבְּקוֹת, וּלְכַוֵּן פְּרוּשׁ
 הַמַּלוֹת, מְלִבְד זֹאת, צְרִיף לְמָסֵר נַפְשׁוֹ לְהַתְּבוּדֵךְ אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא כְּדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, וְזֶה יִפְתַּח לוֹ אֶת הַלֵּב,
 שְׂיִזְכֶּה בְּכָל לֵילָה לֹמַר תְּקוּן חֲצוֹת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה; כִּי
 בְּפְרוּשׁ אִמַּר רַבְנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן:) חֲצוֹת הוּא כְּמוֹ
 פְּדִיוֹן. וּמִי מֵאֲתָנוּ אֵינוֹ צְרִיף פְּדִיוֹן?! מִי אֵינוֹ צְרִיף הַמִּתְקַת
 הַדִּינִים? ! וְאוֹמַר רַבְנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רטו), שְׂיֵשׁ כ"ד
 בְּתֵי דִינִים, אֲבָל יֵשׁ בֵּית-דִּין, שְׁפִלּוּל מְכַל הַכ"ד בְּתֵי דִינִים. וְהַצְדִּיק
 יְכוּל לְהַמְתִּיק אֶת כָּל הַדִּינִים מְכַל הַכ"ד בְּתֵי דִינִים, וּמִתִּי זֶה נַעֲשֶׂה?
 בְּעַת חֲצוֹת. לְזֹאת, הַזְמַן הַכִּי טוֹב לְהַתְּבוּדֵךְ אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 זֶה בְּעַת חֲצוֹת (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נד); וְרַב הָאֲנָשִׁים מְמִילָא
 עֲרִים בְּזְמַן חֲצוֹת, אִזּוּ מַדּוּעַ לֹא לְחַטֵּף אִזּוּ אֶת הַמְּזֻמְרִים שְׂאוּמְרִים

בְּחֻקֵי חַצוֹת, וְכֵן לְדַבֵּר בְּפִי דְבוּרִים אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא —
חֹמֶשׁ אוֹ עֶשֶׂר דְּקוֹת, אֲשֶׁר עוֹשִׂים שְׁעִשׂוּעִים בְּאֵלוֹ לְמַעַלָּה שְׁעִדִּין
לֹא עָלוּ שְׁעִשׂוּעִים בְּאֵלוֹ מִימּוֹת עוֹלָם; כִּי אָדָם שְׁכַל-כֶּף רְחוּק
מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְשׁוֹפֵף אֶת לְבוֹ אֱלֹוֵי יִתְבָּרֵךְ, אֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר
מַעְלָתוֹ; אֲשֶׁרֵי הַמְּקַיִם זֹאת!

וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ, שְׁנֹכְנָסִים יְמֵי אָדָר הַקְּדוֹשִׁים, שֶׁהֵם הַכְּנֶה לְגִיסָן,
עָלִינוּ לְשִׁמְחַת כָּל הַחֹדֶשׁ, וְלִהְיוֹת מְשֻׁנָּה פְּרִילִיךְ, לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה,
לְשִׁמְחַת אֶת עַצְמָנוּ, לְשִׁמְחַת אֶת בְּנֵי בֵיתֵנוּ, אֶת הַיְלָדִים שְׁלָנוּ, לְשִׁמְחַת
אֶת הַשְּׂכָנִים, לְשִׁמְחַת אֶת כָּל יְהוּדֵי; כִּי הַשְּׁמִיחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת
אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן י'), וּכְכֹל שְׂאָדָם יוֹתֵר
שְׂמִיחַ, זֹכֶה לְיִשׁוּב הַדַּעַת, וְזֹכֶה לְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה. כִּי כֶּף אוֹמֵר רַבְּנוּ
ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כד'), אֲשֶׁר גַּם חֲכָמֵי הַרּוֹפְאִים אוֹמְרִים,
שְׁכַל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים בָּאִים לְאָדָם רַק מִחֻמַּת הָעֲצוּבוֹת וְהַמְרִירוֹת
וְהַדְּפֹאוֹן שְׁנֹכְנָסוּ בוֹ, וְעַל-יְדֵי שְׁשִׁמְחָה — זֹכֶה לְרַפּוּאָה. וְלִכֵּן רָאָה
לְרַקֵּד בְּכָל יוֹם אַחַר הַתְּפִלָּה, וְלְשִׁמְחַת בְּשִׁמְחָה אֵין סוֹפִית, שְׁזָכִינוּ
לְדַעַת מִרְבֵּי אֲמַת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנַפְלָא כְּזֶה, וּמָה הִיּוֹנוּ עוֹשִׂים בְּלֵי
רַבְּנוּ ז"ל?! וּבִפְרוּשׁ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׁמִיחָה, חֶלֶק ב',
סֵעִף א'): מִי שֶׁהוּא שְׂמִיחַ תָּמִיד, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מַצְלִיחַ; כִּל הַצְּלַחַת
הָאָדָם תְּלוּיָהּ רַק בְּשִׁמְחָה, וְכֹל הַצְּרוֹת וְהִיסוּרִים וְאֵי הַהַצְּלָחָה בָּאָה
לְאָדָם רַק עַל-יְדֵי עֲצוּבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה, שְׂאָדָם נוֹפֵל עַל יְדֵן בְּשִׂאוֹל
תַּחְתִּית וּמַתְחָתוֹ. עַל-כֵּן דִּיקָא בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁמִיחָה רָאָה לְחֻזַּק אֶת
אַחֲרִים, וְלִהְפָּסִיק לְחַטֵּט אַחַר הָעֲוֹנוֹת וְאַחַר הַפְּגָמִים וְהַחֲסֻרוֹנוֹת
שֵׁישׁ בְּחִבְרִיךְ, אֶלֶּא לְהַסְתַּפֵּל רַק עַל הַטּוֹב שֵׁישׁ בְּהֵם.

וְאוֹדוֹת שְׂשִׂאלָת וְכוּ', אֵין מָה שְׁעָלִינוּ לַעֲשׂוֹת? לְפָרְסָם לְכָלֵם,
שְׁחֻסִידוֹת בְּרִסְלָב תְּלוּיָהּ רַק בְּלִמּוּד סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל: "לְקוּטֵי-
מוֹהֲר"ן", "סִפּוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת", "סֵפֶר-הַמִּדּוֹת", "שִׁיחּוֹת-הַר"ן", "חֵי-
מוֹהֲר"ן", וְכֹל מִי שְׁלוּמֵד בְּהֵם יוֹתֵר, הוּא יוֹתֵר מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל,
כִּי בְּפִרוּשׁ אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קצב), שְׁפָנִינוּ
שְׁכָלוֹ וְחֻכְמָתוֹ נִמְצָאִים בְּתוֹךְ הַסִּפֵּר, וְאִם אָדָם רוֹצֶה לְרְאוֹת אֶת רַבְּנוּ
ז"ל, יִלְמַד בְּסִפְרָיו, וְשֵׁם יִרְאֶה מָה שְׁרַבְּנוּ ז"ל רוֹצֶה מֵאַתְּנוּ. וּכְכֹל

שְׁאָדָם יִלְמַד סִפְרֵי רַבְנּוּ ו"ל, יוֹתֵר יִהְיֶה מְקַרְב אֱלֹוֹ ו"ל. הַהֲתַקְרְבוֹת
 אֶל רַבְנּוּ ו"ל לֹא שֵׁיכַת אֶלָּא עַל-יְדֵי הַתְּמֻדָּה וּשְׂקִידָה רַבָּה בְּסִפְרֵוֹ
 הַקְּדוּשִׁים, כִּי בְּפִרוּשׁ אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (אָבוֹת ב, ה): וְלֹא עִם
 הָאֶרֶץ חֲסִיד; מִי שְׂרוּצָה לְהִיּוֹת חֲסִיד בְּרִסְלָב, צָרִיף לְהִיּוֹת בְּקִי
 בְּסִפְרֵי רַבְנּוּ ו"ל בְּעַל-פֶּה, וְאִם לֹאוּ — שְׁלֹא יִדְבַר בְּשֵׁם רַבְנּוּ ו"ל.
 עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה בְּאֵין עֶרְךָ כָּלֵל, אִם אָדָם לוֹמֵד "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת"
 שֶׁל הַתְּלֻמִּיד שֶׁל רַבְנּוּ ו"ל, הֵלֵא הוּא מוֹהֲרָנִי ת" ו"ל, שֶׁרַק הוּא הַבֵּין
 אֶת רַבְנּוּ ו"ל, וְרַק הוּא מְסַר לָנוּ אֶת הַמְּסֻרַת מְרַבְנּוּ ו"ל, כִּי רַק הוּא
 קָבַל אֶת הַנְּקֻדָּה הַכְּלִית מְרַבְנּוּ ו"ל, אֲזִי רוֹאֶה אֶת חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב
 בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרֵי.

לְזוֹת, יְדִידֵי הַיְקָר! רֵאֵה לְהַתְחִיל לְלַמֵּד "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת" בְּכֹל
 יוֹם יוֹם. וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (נִדָּה עג): כֹּל הַשּׁוֹנֶה הַלְכוֹת
 בְּכֹל יוֹם, מְבֻטָּח לוֹ שֶׁהוּא בֶן עוֹלָם הַבָּא; וּבִיּוֹתֵר זֶה נֹאמֵר עַל
 הַ"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת"; כִּי כְּשֶׁאָדָם לוֹמֵד שְׁלֶחַן עֲרוּף, זֶה שֶׁעֲשׂוּעַ עוֹלָם
 הַבָּא (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק ב', סִימָן ב'); לְכֵן צְרִיכִים לְלַמֵּד הַלְכָה. וְרַבְנּוּ
 ו"ל מֵאֵד רָצָה, שֶׁכָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִלְמַד בְּכֹל יוֹם שְׁלֶחַן
 עֲרוּף, כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי ו"ל (שִׂיחוֹת-הַר"ן, סִימָן כט), שְׂחוּב קְדוּשׁ עַל כֹּל
 אֶחָד וְאֶחָד לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם שְׁעוֹר בְּפוֹסְקִים. וְכַמוֹ-כֵן פְּדֹאֵי לְצַרְף
 לְזֶה אֶת הַ"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", וְלִרְאוֹת אֵיךְ מוֹהֲרָנִי ת" ו"ל מְפָרֵשׁ אֶת
 הַשְּׁלֶחַן עֲרוּף. וְכֹל הַשְּׁלֶחַן עֲרוּף הוּא הַהַלְכוֹת אֵיךְ לְלַכֵּת בְּזֶה
 הָעוֹלָם, וּלְקַבֵּל עֲלֵינוּ עַל מַלְכוּת שְׁמַיִם, וּלְהַתְנַהֵג בִּירְאַת שְׁמַיִם,
 וּלְקַיֵּם אֶת רְצוֹן הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וּמוֹהֲרָנִי ת" ו"ל מְגַלֶּה אֶת
 הַפְּנִימִיּוֹת שֶׁיֵּשׁ בַּשְּׁלֶחַן עֲרוּף, אֵיךְ לְהַפִּיר אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 בְּכֹל הַלְכָה וְהַלְכָה. לְזוֹת אֲשֶׁרִי הָאָדָם הַזּוֹכֶה לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם
 "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", וּמִי שֶׁמְרַגֵּיל עֲצָמוֹ בְּזֶה, מְרַגֵּישׁ כְּבָר טַעַם אַחַר
 בְּהֲתַקְרְבוֹת אֶל רַבְנּוּ ו"ל. וְלְכֵן עֶקֶר הַהֲתַקְרְבוֹת אֶל רַבְנּוּ ו"ל, כְּדִי
 לְהִבִּין אֶת רַבְנּוּ ו"ל, לְזֶה מְכַרְחִים לְלַמֵּד הַרְבֵּה "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת",
 וְכָל שְׁאָדָם בְּקִי בַּ"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", כֵּן יִפְתַּח לוֹ הַמַּח לְהִבִּין
 בַּ"לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן", בַּ"סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת", בַּ"סְפָרֵי-הַמְּדוּת", בְּשִׂיחוֹת
 הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל רַבְנּוּ ו"ל. וְצָרִיף לִרְאוֹת שֶׁהַסְּפָרִים הָאֵלוּ יִתְפַּשְׁטוּ בֵּין

נשמות ישראל, לקרבם אל הקדוש-ברוך-הוא; כי כל התכלית של רבנו ו"ל לקרב יהודים אל הקדוש-ברוך-הוא. כי רבנו ו"ל הבטיח להקדוש-ברוך-הוא, שהוא יחזיר את כל העולם כלו למוטב, ורבנו ו"ל אמר (לקויט-מוהר"ן, חלק א', סימן ח'), שהצדיק יורד בתוך צנורו של כל אחד, ומזכך ומברר את הטוב מהרע. ואומר מוהר"ן ו"ל, שזה נעשה דיקא על-ידי כל אחד מתלמידיו שזוכה להתקרב לרבנו ו"ל, על ידו הצדיק שובר את הרע של כל אחד ואחד.

אבל כל זה תלוי באחדות שיש בין כל אנשי שלומנו, כי רק בזה תלויה ההתקרבות אל רבנו ו"ל. ולצערנו הרב, אנו רואים, שהסמ"ך-מ"ם עמל ונגע ללא הפוגה, העקר שיהיו פרודים בין נשמות ישראל בכלליות, ובין חסידי ברסלב בפרטיות. הסמ"ך-מ"ם עושה כל מיני מאמצים שיהיו פרודים בתסידות ברסלב. לזאת, צריכים להיות פקחים, לא להניח את הסמ"ך-מ"ם להתגבר עלינו, לא להניח את הטמאה הזו של ליצנות, שאחד מתלוצץ מהשני, לא להניח את הסמ"ך-מ"ם שיעשה פרודים בין אנשי שלומנו בשום פנים ואפן. הכיצד יתכן, שתהיה קנאה ושאנא בין חסידי ברסלב, עד שלא ידברו אחד עם זולתו? שמו שמים! הלא כבר אמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין כו.): כל שלא דבר עם חברו ג' ימים נקרא שונא, ועובר על לאו — לא תשא את אחיך בלבבך, ואיך יכול להפגס בתסידות ברסלב?! וכי אינו קולט, שזה הסמ"ך-מ"ם בעצמו שנוכנס בתוכנו — לעשות פרודים?! עלינו למסר נפשנו שתהיה בינינו אהבה גדולה. כמו שרבנו ו"ל אמר (חיי-מוהר"ן, סימן רצב): העולם ראוי שיתמהו על גדל האהבה שתהיה בינינו; ואם אין אהבה, סימן שאיננו מקרבים אל רבנו ו"ל. ראה להחדיר שלום ואחווה ורעות בין כל החברים, לאהב זה את זה, וכן היה בפולגנה, ברוסיה, שנפגשו שני חסידי ברסלב, נשקו זה לזה, ואמרו: גם אתה, אחי, יודע מרבי פנה?! גם אתה, אחי, יודע מעצות פאלו?! אשריך! אשריך! והחלו לדבר זה עם זה שעות על גבי שעות; כי כשמתחילים לדבר מעצות רבנו ו"ל, אין יכולים להפסיק מרב הנעם והזיו שיש בתוך דברי רבנו ו"ל, שמחזקים נפש כל חי, אפלו אלו

שנפלו בשאול תחתית ומתחתיו, דברי רבנו ז"ל מחזקים אותם, מעודדים אותם ומשמחים אותם. לזאת, ראה מהיום והלאה להתחבר זה עם זה ולדבר מרבנו ז"ל. כי בפרוש גלה לנו (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן לד), שיש נקדת החבר, ומקבלין דין מן דין, לדבר עם החבר מדברי רבנו ז"ל ומעצותיו הקדושות, שהן עצות מעלמא דאתי, מהעולם הבא, וכלה זרע אמת, פמובא (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ז'); אשרי מי שיקים את כל זה, ואז יזכה לטוב הגנוז והצפון בזה ובבא, וטוב לו כל הימים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתחנן בעדך, שתצליח בכל מעשה ידך, ותהיה הברכה שרוייה אצלך, ותרנה נחת מכל יוצאי חלצריך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כג יג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תרומה, א' דראש-חודש אדר ה'תשנ"ה.

שלום וברכה אל ידידי היקר לי מאד, צמוד לפנימיות נפשי לטוב כל הימים ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את העשרה צמודים להגהה, וזה ממש להפליא, פלאי פלאות, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שייצא לאויר העולם, ויקרבו רבי רבבות רבבות נשמות אליו יתברך, והיה זה שכרי לתקן את עוונתי המרבים.

פה תקבל המשך על המשנה ז'.

אשריכם ואשרי חלקכם בעולם הזה ובעולם הבא.

המצפה לראות גם את זה מדפס...

כג יד.

בעזרת השם ותפלוך, יום שלישי לסדר תרומה, א' דראש-חדש אדר ה'תשנ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה גגיעו וירדפו אָל ... שיחיו גצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם הארוך.

קדם כל עלי לבשר לכם, שבנכם מאד מאד שמח להיות במחיצתנו, ולא חסר לו שום דבר, לא אכל ולא בגוד וכו' וכו', וחברים אהבים אותו ומקרבים אותו, והכל מסתדר על הצד הכי טוב, יעזר לכם הקדוש-ברוך-הוא, שימשיך ככה, ויהיה לכם הרבה נחת ממנו, והוא לומד כראוי, ויש לו ראש טוב.

אודות הפולל, באמת רציתי לדבר עמכם, וכן לכתב לכם באריכות, אף לא היה לי הפנאי מרב טרדוטי מדי יום ביומו, פשהייתי ביבנאל דברתי עם האברך ... ואני רואה שהוא בכלל לא שיך אָל הפולל, והכל הכל הבלים, לא אמרתי פלוס ולא חשבתי פלוס וכו' וכו', אתה תשאָר עם הפולל, ואין לך מה לדאג פלל, פי זה בכלל לא בא בחשבון שהוא יקח את הפולל, הוא רק מדמין ומדבר גדולות וכו' וכו', אבל הוא לא יודע את הבעיות שכרוכות בזה וכו' וכו'.

עכשו אודות תלמידי הפולל, בודאי צריכים שם טפול שרש, ואני מקוה לבוא בקרוב עוד פעם ליבנאל, ואז געשה מזה עסק גדול, הינו שגראָה מי שהוא רציני ורוצה ללמד, אזי ישאר פכולל, ומי שאינו רוצה ללמד — שישאר בחוץ, וכן אכתב פקס פעמים בשבוע לחברי הפולל, לעוררם ולחזקם ולעודדם ולאמצם ללמד בהתמדה. והיום דברתי עם הבחורים, והכנסתי בהם חשק ללמד, ואמרתי להם הנה יבואו שנתים שלש, ואתם פכר תהיו אברכים, אז אנחנו צריכים אתכם פכולל, שתהיו אברכים רציניים פכולל שלנו,

וּבִאֲמַת אֵל תִּחְשְׁבוּ שְׁשֹׁנִים שֶׁלֹּא זֶה הַרְבֵּה זְמַן, הִנֵּה זֶה עַף כְּמוֹ
 כְּלוּם, וְהִנֵּה כָּל הַכֶּתֶה הוּא שֶׁהֵם בְּנֵי אַרְבַּע-עָשָׂר חֲמֵשׁ-עָשָׂר כָּבֵר
 יִהְיוּ אִזּוֹ בְּגִיל חֲתָנָה, וַיִּתְחַתְּנוּ, בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְכֵלֶם יִכְנָסוּ
 בַּכּוֹלֵל שְׁלֵנוּ, וְאִזּוֹ הַכֵּל יִשְׁתַּנֵּה לְגַמְרֵי, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְשַׁנּוֹת אֶת
 הָאֻיָּרָה בִּיגִינוּ לְאֻיָּרָה רְצִינִית מְאֹד, וְעוֹד נִזְכָּה וְנִרְאָה דְּבָרִים יָפִים
 בְּיַבְנָאֵל. וְעַל-כֵּן אֵל תִּבְלָבְלוּ אֶת עֲצַמְכֶם מֵהַשֵּׁם... אוֹמֵר, הַכֵּל הַכֵּל
 הַבָּלִים, לֹא מוֹסְרִים אֶת זֶה בִּידוֹ, אֲדַרְבֶּה, הַכּוֹלֵל יִשְׂאֵר אֲצִלְכֶם, אֲךָ
 עוֹבֵר עַל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ כָּל מִינֵי קִטְנוֹת וְחִלְשוֹת הַדַּעַת, וְהֵם צְרִיכִים
 הַרְבֵּה הַתְּחִינּוֹת, יַעֲזוּר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִזְכָּה לְחִזְקָם וּלְאַמְצָם
 וּלְעוֹדָדָם וּלְשִׁמְחָתָם, וּבִפְרָט בַּחֲדָשׁ הַזֶּה, שֶׁהוּא חֲדָשׁ אֲדָר, חֲדָשׁ
 הַשְּׁמִיחָה, צְרִיכִים לְחִזֵּק אֶת כָּל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

אֵל תִּדְאָגוּ כָּלֵל, אֲנִי לֹא מוֹצִיא אֶת הַכּוֹלֵל מִיְדְּכֶם, וְעוֹד יִהְיֶה
 לָנוּ כּוֹלֵל מְפָאָר, וּבִפְרָט עוֹד בְּשַׁעַר שְׁהִיָּלָדִים שְׁלוֹ יִתְחַתְּנוּ בְּקָרוֹב,
 אִזּוֹ יִהְיֶה לָנוּ קְבוּצָה נִפְלְאָה עִם לוֹמְדִים עֲצוּמִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלִיתִי שְׂאֲנִי
 מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרַכְכֶם תָּמִיד.

הַמְּאַחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כג טו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, א' דְּרֵאשׁ-חֲדָשׁ אֲדָר ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
 מְאֹד ... נִרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדַּל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמְּךָ —
 אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וּבִפְרָט שְׂאֵתָה זוֹכָה וּמְזַכָּה אֶת הַרְבִּים
 בַּחֲנוּפָה הַכָּשֵׁר שְׁלֵנוּ, אֵין מְלִים לְהוֹדוֹת לְךָ עַל דְּבָר זֶה, כִּי סוּף כָּל

סוף זה מה שיִשָּׂאר מאַתָּנוּ, שְׁאַנְחֵנוּ זֹכִים בְּמִדְבַּר שָׁמַם כְּזֶה לְחַנּוּף אֶת יְלָדֵינוּ עַל טְהַרְת־הַקֶּדֶשׁ.

רק חֲזַק וְאַמֵץ, וְשׁוּם דְבַר שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵר אוֹתָךְ.

כְּתַבְתִּי מִכְּתָב לְ... וְאַקְוֶה שִׁילַף עִמָּךְ.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֶר, שִׁיְהִיָּה לָנוּ שְׁפַע גְּדוֹל בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְנוּכַל לְהַשְׁפִּיעַ גַּם לְזוּלָתָנוּ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כג טז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, א' דְּרֹאשׁ־חֹדֶשׁ אֲדָר ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד, צְמוּד בְּפִנְיֵמִיּוֹת לְכִבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְחֲזוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם, לְהִיּוֹת תָּמִיד דְּבוּק בְּהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְשׁוּם דְבַר שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵר אוֹתָךְ, אֲלֹא תָמִיד תִּחְשַׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וּבְרַגַע שְׁאַדָּם מְכַנֵּס בְּעֲצָמוֹ אֶת אִמְתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל־יְדֵי־זֶה הוּא עוֹבֵר אֶת הַכֹּל.

נָא וְנָא אִם אֶפְשֶׁר לְתַפֵּס כַּמָּה מְאַנְשֵׁי שְׁלוּמָנוּ לְלַמֵּד עִמָּהֶם חֲצִי שָׁעָה — לְמַצְוֶה רַבָּה יִחְשַׁב, כְּגוֹן ... גְּרוּ יְאִיר, מְאֹד מְאֹד רוּצָה חֲבֵרוֹתָא עַל־כָּל־פְּנִים חֲצִי שָׁעָה, וְכֵן אִם אִתָּה יְכוּל לְלַמֵּד עִם ... וְעִם ... וְעִם ... חֲצִי שָׁעָה בַּיּוֹם, זֶה תִּהְיֶה מִמֶּשׁ זְכוּת הַרְבִּים גְּדוֹלָה מְאֹד, וְאִתָּה יְכוּל לְלַמֵּד אֵינָה לְמוֹד שְׁאִתָּה רַק לוֹמֵד, וּבְזֶה מִמֶּשׁ תִּחְיֶה אוֹתָם, וּלְהַחֲיֹת אֲדָם, אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל, שְׂוֵה דְבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד. וְעַל־כֵּן רְאֵה לְחֲזוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְתִמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֶּה לְחֲזוֹק אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וּכְשֵׁם שְׁבִנָּה לָךְ הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא וּיְלֶה כָּל־כָּף יָפָה, כֵּן יִבְנֶה לָךְ הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא וּיְלֶה בְּרוּחַנִיּוֹת, שְׁתִּזְכֶּה לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

ותמלא את עצמך עם בית: ב'כלי, י'רושלמי, ת'וספתא, ותטיל בכל חלקי התורה הקדושה, העקר תחזק את עצמך באמונה פשוטה בו יתברך, ועל-ידי-זה תעבר על הכל, כי על-ידי אמונה יכולים לעבר על הכל.

נא ונא ראה לדבר עם אנשי שלומנו, ואל תירא ואל תחת משום דבר, כי הקדוש-ברוך-הוא אִתנו, ואין לנו ממה להתפחד כלל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כג יז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תרומה, א' דראש-חדש אדר ה'תשנ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבועולם לצאת עם הרב ... לצדקה בעבור התלמוד-תורה, ואתה יכול לקחת גם אחוזים לעצמך, כפי הדין, שתמשים אחוז משלח מתר לו לקחת, ויתר הפסך הייתי מנעץ לחלק בין המלמדים, כי המשפרת היא מאד פעוטה וזעומה, ואני רוצה תמיד להרחיב להמלמדים, כדי שיהיה לכם הרחבת הדעת.

נא ונא היכן שאתה רק רואה אינה דבר שצריך תקון, שתראה לתקן את זה, ואהיה לך אסיר תודה על דבר זה.

רק חזק ואמץ להיות בשמחה, ותשמח את אשתך, ותכבד ותיקר את משפחתה, ובפרט את הוריה, ואף שאני יודע שזה מאד מאד קשה לך, עם כל זאת עליך לדעת, כי ההורים של אשתך זה הוריה, והם ילדו אותה, וצריכים לכבד אותם, אפלו שיש לך קפדה עליהם, עם כל זאת אפה צריך להבין שהם ההורים שלה, ואתה לא רוצה ולא תרצה שהחתנים שלך? תנהגו עמך כמו שאתה מתנהג אפם, ועל-כן הייתי מנעץ אותך, שתכבד ותיקר מאד מאד את

ההורים שְׁלָה, וְעַל-כָּל-פְּנִיּוֹת מִשְׁפָּה וְלַחֲוִץ וְכוּ', וְזֶה יַחְזֵק אֶת
הַאֲהָבָה בֵּינָךְ לְבֵין אֲשֶׁתְךָ, אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּרְאֶה
לְחַזֵּק אוֹתָם וְלַעֲוֹדָדָם וְלִאֲמָצָם, וְאִתָּה יְכוּל לְקָרֵב אֶת כָּל־מִשְׁפָּחָה
שְׁלָמָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּבְשָׂר לִי תָמִיד בְּשׁוֹרוֹת
מִשְׁמָחוֹת.

הַמֶּאֱחָל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כג יח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, א' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֲדָר ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְיָ לִי
מְאֹד ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְךָ.

מָה אָמַר לְךָ! בְּיָדַי דְּאֲגַתְךָ הִיא דְּאֲגָה גְדוֹלָה וְכוּ' וְכוּ', עִם
כָּל זֹאת אֲנִי חָנוּן צְרִיכִים לְהֶאֱמִין, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת
עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִי פְּרִטִית, וְכָל מָה שֶׁבָּרָא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
לֹא בָּרָא אֵלָּא בְּשִׁבְלֵנוּ וְכוּ', הֵם לֹא יוֹכְלוּ לְהִפְחִיד אוֹתָנוּ עִם
הָאֲצִטְדִּיּוֹן וְכוּ', וּמָה גַם שֶׁ... פּוֹעֵל עִם עוֹרֵךְ-דִּין לְהַפִּיל אֶת כָּל
הַתְּכֵנִיּוֹת שֶׁלוֹ וְכוּ' וְכוּ', יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שִׁיְצַלֵּנִי, עִם כָּל
זֹאת אֲנִי חָנוּן לֹא צְרִיכִים לְפַחַד מִשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, הַעֲקָר שֶׁאֲנִי חָנוּן
צְרִיכִים, לְהַחֲדִיר בְּנוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה יָבִיא אוֹתָנוּ
לְאֲהָבָה, אֲחוּהָ וְרַעוּת שְׁנֵתֵאֱחָד יַחַד, וְכֵן אֲנִי חָנוּן צְרִיכִים לְדַאֵג בְּעֵבֹר
חֲנוּן יְלָדֵינוּ, וּתְהִלָּה לְאֵל, הַבְּנִים הַגְּדוֹלִים הֵם פֶּה אֲצִלִי, וְנִצְטִיֵק
אֶת הַיְלָדִים הַקְּטָנִים בְּחוּגִים, כִּי שֶׁהֵם יִהְיוּ שְׁמוּרִים מִכָּל רֵעַ, בְּיָדַי
הַצָּרָה הִיא צָרָה גְדוֹלָה, עִם כָּל זֹאת אֲנִי חָנוּן צְרִיכִים לְהַתְחַזֵּק בְּכָל
מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְלֹא לְפַל בְּדַעַתְנוּ, וְלִהְרָאוֹת לָהֶם שֶׁאֲנִי חָנוּן לֹא
מִפְּחָדִים מֵהֶם.

רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּיוֹתֵר לְשִׁמּוֹשׁ אֶת רַבְּנוֹ וְלִל בְּבֵית-

הַמְדַרְשׁ, וְאֵל תִּסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם מוֹנֵעַ וְעַל שׁוֹם מְעַכֵּב, אֲדַרְבֶּה, יִרְאוּ
עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לִבֵּנוּ, וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתוֹ יִתְבַרֵךְ, וְכֹל שְׂאֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ יַעֲסִיקוּ אֶת עַצְמָם בְּיַחַד, עַל-יְדֵי-זֶה נִצְלִיחַ דְרָכֵנוּ תָמִיד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְרָכְךָ תָמִיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כג יט.

בְּצִוְתַת הַשָּׁם יִתְבַרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, א' דְרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אָדָר ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... נָרוּ יְאִיר.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל זֶה שְׂאֵתָה עוֹזֵר לָנוּ לְכַנּוֹת אֶת
הַגִּדֵר סְבִיב הַמְעוֹז, יַעֲזוּר לְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַהַיֶּה לְךָ גִּדֵר
בְּרוּחָנִיּוֹת, שְׁלֵא יִגְעוּ בְּךָ שׁוֹם קְלָפוֹת וְסִטְרָא אַחֲרָא.

אִם אֶפְשֶׁר לְסֵדֶר אֶצְלִי בְּבֵית עַל הַמְדַרְכָּה אֶת הָאֲבָנִים
מִשְׂתַּלְבּוֹת שְׂחֻכְרַת ... פְּרָקוּ, אוֹדָה לְךָ מְאֹד, כִּי בְּאֵמַת הַמוֹעֵצָה
צְרִיכָה לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה, אֲבָל עַד שֶׁהֵם יִסְדְּרוּ אֶת זֶה הַיְלָדִים יִפְרָקוּ,
וְחָבֵל שְׂמֻמוֹן יִשְׂרָאֵל יִלָּךְ לְאִבוֹר.

רְאֵה לְחֹזֵק אֶת עַצְמְךָ בְּכֹל מִיגִי אֶפְנִים שְׂבַעוּלָם, וְשׁוֹם דְּבַר
שְׂבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי,
שְׂתַצְלִיחַ דְרָכְךָ תָמִיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כג כ.

בְּצוּרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, א' דְּרָאשֵׁי-חֹדֶשׁ אֲדָר ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַנִּזְוִי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיִצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרֵעֵי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחֹזֵק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיוֹתֵר בְּמִדַּת הַשְּׂמִיחָה, וּבִפְרֻט עֲכָשׁוּ, שְׂנֹכְנֵם חֹדֶשׁ אֲדָר, עֲלִינוּ לְשִׂמְחַת מְאֹד מְאֹד, וְהַשְּׂמִיחָה תִּרְחִיב אֶת לְבָבוֹ וְדַעַתְנוּ, וְלֹא נִתְפַּחַד מִשׁוּם הֶמֶן שֶׁקָּם עֲלֵינוּ, כִּי אֲנִי בְּטוֹחַ, שִׁיְהִיָּה לָהֶם סוּף כִּמּוֹ הֶמֶן הַרְשָׁע בְּשַׁעְתּוֹ, כִּי בְּאֵמַת הַסֵּמ"ך-מ"ם הוּא הוּא הַהֶמֶן הַגּוֹרֵם פְּרוּדִים בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי כָל עֶקֶר כַּחוֹ שֶׁל הֶמֶן הַרְשָׁע הִיָּה, שְׁאָמַר (אֶסְתֵּר ג, ח): "יִשְׁנוּ עִם מִפְּזוֹר וּמִפְּרֵד בֵּין הָעַמִּים", הִיָּנוּ שְׂרָצָה לְהַסִּית וּלְהַדִּיחַ אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שִׁיְהִיוּ נִגְרָמִים בִּיְגִיָּהֶם פְּרוּדִים, וְכִמוֹ שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מְגִלָּה יג): לֵית דִּידַע לִישְׁנָא לִישְׁנָא כְּהֶמֶן הַרְשָׁע, כִּי הוּא הִיָּה הַמְּקוֹר שֶׁל הַלְּשׁוֹן-הַרַע, שְׁגָרָם פְּרוּדִים בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְעַל-יְדֵי-זֶה רָצָה לְתַפֵּס אוֹתָם, לֹא-כֵן מְרַדְּכֵי וְאֶסְתֵּר לְחַמּוֹ כְּנִגְדּוֹ, עַל-יְדֵי שְׁאָמְרוּ: "לֶךְ כָּנֹס אֶת כָּל הַיְהוּדִים", שְׁכָל עֲנִיָּנִים שֶׁל הַצְּדִיקִים הָאֲמֵתִיִּים, שֶׁהֵם בְּחִינַת מְרַדְּכֵי וְאֶסְתֵּר, הוּא רַק אֲהַבָּה, אֲחִוָּה וְרַעוּת, לְכֹנֵס אֶת כָּל הַיְהוּדִים יַחַד, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִכְנָע הֶמֶן הַרְשָׁע.

וְלָכֵן רְאוּ לְהִתְאַחַד יַחַד בְּאַהֲבָה, אֲחִוָּה וְרַעוּת, וּתְהִלָּה לְאֵל, אֲנוּ רוֹאִים נְסִים נִגְלִים, שֶׁהַקְּדוּשׁ-כְּרוּף-הוּא עוֹשֶׂה עִמָּנוּ, שֶׁהֶמֶן צוֹעֵק שְׂמֵכִים אוֹתוֹ... וְשֵׁם אֶת הַקְּלָקְלָה עַל יְדֵינּוּ ר' ... גְּרוֹ יְאִיר, כְּאֵלוֹ הוּא הַמְּכָה אוֹתוֹ, וְלָכֵן הוּא בָּא וּמִתְחַנֵּן וּמִבְּקָשׁ עַל נַפְשׁוֹ, שְׂנִשְׁלַח אֶת ר' ... גְּרוֹ יְאִיר, וְנִקַּח אֶת אַחֵר... כִּי אֲתוֹ הוּא לֹא יָכוֹל כְּבָר... רוֹאִים מְזֶה, שִׁיְדִינּוּ הַנִּזְוִי"ל הוּא הַמְּקַל הַכִּי טוֹב בְּשִׁבְלוֹ,

ועל־כֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחַת לַתֵּן גֵּב לִידֵינֵנוּ ר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר,
כִּי הוּא הַמִּקְבֵּל אֶת הַחֲצִים מֵהֶמֶן הַזֶּה, שְׂרוּצָה רַק לַעֲשׂוֹת לָנוּ רַע,
וּבִקְאֻמַּת אֵין לָנוּ לְהַתְפַּחַד כָּלֵל מִכָּל הָאֲצֻטְדִיּוֹן שְׁלוֹ וְכוּ' וְכוּ', עֲלִינוּ
רַק לְדַבֵּק אֶת עֲצֻמְנוּ בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, כִּי סוּף כָּל סוּף הַכֹּל יִהְיֶה שְׁלָנוּ,
וְכָל מַה שֶּׁהֵם בּוֹנִים, וְכָל מַה שֶּׁהֵם עוֹשִׂים, הֵם עוֹשִׂים רַק בְּשִׁבְלֵנוּ,
וְלָכֵן אֵין לָנוּ לְהַתְפַּחַד וּלְהִתִּירָא כָּלֵל.

נָא וְנָא חֲזָקוּ וְאִמְצוּ לְדַבֵּר אֶחָד עִם הַשָּׁנִי בְּאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת,
וּרְבִנוּ ו"ל גְּלָה לָנוּ, אֲשֶׁר אָדָּר רֵאשֵׁי תְבוֹת (תְּהִלִּים קִיט, קס): ר' אֵשׁ
ד' בְּרַךְ אֲמַת, וּבִקְאֻמַּת כְּפִי הַנ"ל מוֹבֵן מִמִּילָא, כִּי כָּל עֲנָנֵן אָדָּר הוּא
הַדְּבוּר, הֶמֶן הַרְשָׁע רַק דְּבַר לְשׁוֹן־הַרַע וּרְכִילוֹת, וְרִצָּה לַעֲשׂוֹת
פְּרוּדִים בֵּין נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּלְהַפּוֹף — מְרֻדְכֵי הַצְּדִיק הַכְּנִיס אֶת
כָּל יְלָדֵי יִשְׂרָאֵל, וְדַבְּרוּ דְבָרֵי תוֹרָה וְיִרְאָה, וְהַתְּפַלְלוּ לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־
הוּא, וְעַל־יְדֵי־זֶה הַפִּילּוּ אֶת הֶמֶן הַרְשָׁע, וּכְמוֹ־כֵן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים
לְהוֹסִיף בְּתוֹרָה וּבְדְבוּרֵי יִרְאֵת שָׁמַיִם, וּלְחַזֵּק וּלְאַמֵּץ אִישׁ אֶת רַעְיוֹ,
וְעַל־יְדֵי־זֶה נִצְלִיחַ לְהַפְטֹר מֵהֶמֶן הַרְשָׁע הַזֶּה.

נָא וְנָא תִמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם עַל מִצְוֹת הַשְּׂמִיחָה, אֲשֶׁר לְפִי דַעַת
רְבִנוּ ו"ל מִצְוֹת הַשְּׂמִיחָה עוֹלָה עַל כָּל הַמִּצְוֹת, וְצְרִיכִים עַל זֶה
מִסִּירוֹת נַפְשׁ גְּדוּלָה מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיחֲזַק אֶת עֲצָמוֹ בְּמַדַּת
הַשְּׂמִיחָה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂתַצְלִיחוּ דְרַפְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כג כא.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֹדֵר תְּרוּמָה, א' דְּרֵאשִׁי־חֹדֶשׁ אָדָּר ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲנִיחָה.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

לְדַעְתִּי, אם את פּוֹחֶדֶת לְלַכֵּת אֶל מְקוֹמוֹת כְּאֵלוֹ וְכוּ', אל תִּלְכִּי וְכוּ', כִּי בְּאֵמַת כָּל הָעֵינָן שֶׁל הַשׁוֹאֵה שׁוֹבֵר אֶת לֵב הָאָדָם, כִּי רוֹאִים אֶת הַסָּבֵל שֶׁסָּבְלוּ עִם יִשְׂרָאֵל, וְזֶה מְאֹד מַעֲיֵק וּמְצַעֵר אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁכָּבֵר גַּתְּבָשָׂר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

רְאֵי לְהַתְמִיד בְּלִמּוּדִים וּבְכַרְט בְּמַדּוֹת טוֹבוֹת, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתַּעֲלֵי תְּמִיד מַעְלָה מַעְלָה, וְתִהְיִי לְאוֹת וּלְמוֹפֵת לְכָל בְּנוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, תְּצִיִּתִי אֶת הַהוֹרִים וְתְצִיִּתִי לְמוֹרוֹת, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ תְּמִיד.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי דְרַכְךָ תְּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כג כב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, א' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אָדָר ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו נְצַח.

מְאֹד מְאֹד שָׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת אֶת הַבְּשׂוּרָה מְשֻׁמְחַת, שֶׁהַכְּנִסְתָּם סֹפֵר תּוֹרָה לְבֵית מִדְּוָשֵׁנוּ, יַעֲזֹר לָכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתִּזְכְּרוּ, שֶׁהַתּוֹרָה יִהְיֶה מְשֻׁכְּנָה תְּמִיד בְּבֵיתְכֶם.

אוֹרוֹת בְּתַכֶּם, תִּחַפּוּ עוֹד, כִּי יֵשׁ לִי חֶזֶן טוֹב בְּעִבּוּרָה וְכוּ'.

רְאוּ לְחֹזֵק אֶת עֲצָמְכֶם בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִהְיֶה לָכֶם בְּנֵי תְּלִמְדֵי חֻכְמִים, וְחַתְּנֵי תְּלִמְדֵי חֻכְמִים, וְהַבֵּית שְׁלָכֶם יִהְיֶה בֵּית שֶׁל תּוֹרָה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחֵי דְרַכְכֶם תְּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כג כג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ג' אָדָר א' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׂיָחִיו נֶצַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם, וְכֵן הַעֲמוּדִים שֶׁל הַפְּרוּשׁ "חֲסֻדֵי אֲבוֹת", וְזֶה יוֹצֵא כָּל-כָּף נִפְלֵא, אֲשֶׁרִיכֶם, שְׂיֵשׁ לָכֶם חֵלֶק בְּזֶה, כִּי נִתְּנִי לְהַבְחִירִים לְהַגִּיחַ, וְהֵם כָּל-כָּף נִתְּלַהְבוּ, וְאֲנִי רוֹאֶה אִיךָ כְּשֶׁהִסְפַּר יֵצֵא לְאוֹר, הֵם יִקְבְּעוּ לְעֶצְמָם שְׁעוֹר בְּזֶה בְּכָל יוֹם, כִּי מִנְהַגְנוּ לומר בְּכָל יוֹם אַחַר בְּרִפְת הַתּוֹרָה פָּרָק אֶחָד בְּמִסְכַּת אֲבוֹת, כְּגוֹן: בְּיוֹם א' פָּרָק א' וְכוּ', וְכֵן כָּל הַשָּׁשָׁה יָמִים, וְכִשְׂיֵצֵא עִם הַפְּרוּשׁ, זֶהוּ זְכוּי הַרְבִּים, וְאֵל תִּשְׁכַּחוּ כִּי פֶה לּוֹמְדִים עֲכָשׁוּ אֶצְלָנוּ עֲשָׂרִים בַּחֲוָרִים, וּבַתְּלִמּוֹד תּוֹרָה יֵשׁ בְּלִי עֵינַי הִרְעַ מְאֹד וְעֲשָׂרָה יְלָדִים, וְגַם הֵם יִהְיוּ בַּחֲוָרִים, וְכֵן לְהֵלֵן, יַעֲזוּר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנֹזְכָה לְרֵאוֹת בְּגִמְרַ הַהַדְפָּסָה בַּסֵּפֶר הַנִּפְלֵא הַזֶּה.

אוֹדוֹת הַדִּירָה, לְדַעֲתִי, תִּלְכוּ בְּיַחַד עִם הָאָבָא לְרֵאוֹת עַל הַשֵּׁטַח, בְּיַדָּאִי הוּא אִישׁ סוֹחֵר, וְהוּא מִבֵּין עֶסֶק יוֹתֵר טוֹב, וְהַעֲקָר אִם נִרְאֶה לָכֶם תִּקְפָצוּ עַל זֶה, כִּי הַכֹּל גַּס גְּדוֹל, וְהָאָבָא אִישׁ חָכֵם וְנָבוֹן, וּמִבֵּין הַיִּטָּב, וּבְיַדָּאִי הוּא צוֹדֵק, כִּי דִירָה קוֹנִים רַק פְּעַם בַּחַיִּים וְכוּ', וְעַל-כֵּן אֲנִי לוֹחֵץ עֲלֵיכֶם כָּל-כָּף, כִּי פְעַם תִּדְעוּ מַה שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ עֲכָשׁוּ וְכוּ', עַל-כָּל-פְּנִים אִם לֹא יִהְיֶה נִרְאֶה לָכֶם אוֹ לְאָבָא אֵל תִּתְבַּיְשׁוּ לומר לֹא, וְתַחֲפוּ בְּסִבְלָנוֹת, רְאוּ לְנִסְעַ קָדָם בְּיוֹם רֵאשׁוֹן.

הַמְּאָחַל לָכֶם שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כג כד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת קדש לסדר תרומה, ג' אדר א' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל לַיּוֹת אֲנֹשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגָּרִים בְּ"בִּנְאָל עִיר בְּרִסְלָב", הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחְלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיֹתֵר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּבִכְפֻּרַת בְּשִׁבְת־קִדְשׁ, עֲלֵיכֶם לְהִתְחַזֵּק בְּיֹתֵר שְׂאֵת וּבְיֹתֵר עֹז לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי כָּל הַבְּרָכוֹת שֶׁל הָאָדָם וְהַשְּׂפָעוֹת טוֹבוֹת שֶׁלוֹ בָּאוֹת רַק בְּשִׁבְת־קִדְשׁ, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (נְלֻקוּט וְנִקְהַל, רַמְזוֹ תח): אָמַר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עֲשֵׂה לָךְ קְהֵלוֹת גְּדוּלוֹת, וּדְרָשׁ לַפְּנֵיהֶם בְּרַבִּים הַלְכוֹת שְׁבֵת, כְּדֵי שְׂיִלְמְדוּ מִמֶּךָ דוֹרוֹת הַבָּאִים לְהִקְהִיל קְהֵלוֹת בְּכָל שְׁבֵת וְשְׁבֵת; רֹאִים מִזֶּה, שְׁבִשְׁבֵת צְרִיכִים לְהִקְהִיל קְהֵלוֹת, הֵינּוּ לְהִתְקַבֵּץ יַחַד, וּלְדַבֵּר יַחַד דְּבָרֵי תוֹרָה. וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מָה שְׁבִיכְלִתְכֶם לְהִתְאַסֵּף בְּלֵיל שְׁבֵת וּבִסְעָדָה שְׁלִישִׁית, וּלְדַבֵּר הַרְבֵּה מִדְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁזוֹ הִירְשָׁה שְׁקִבְלָנוּ מִרַבְּנוּ ז"ל — דְּבוּרִים אֲמִתִּיִּים לְחֻזַּק אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְרֹאֵי לָנוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֻלְקָנוּ עַל אֲשֶׁר בְּנַחַל שֵׁם גּוֹרְלָנוּ, וְאָנוּ יוֹדְעִים מִרַבִּי אֲמֵת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלֵא כְּזֶה, עִם כָּל הַצָּרוֹת וְהִיסוּרוֹים וְהַמְרִירוֹת שֶׁאָנוּ סוֹבְלִים וְעוֹבְרִים עָלֵינוּ, עִם כָּל זֹאת עֲדִין אֲנַחְנוּ אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל, וְזוֹ צְרִיכָה לְהִיּוֹת כָּל שְׂמִחָתָנוּ.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ לְדוֹן אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי לְכַף זְכוּת, וְתִשְׁמְרוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיֹתֵר מִמֵּעַצְבוֹת וְעֲצָלוֹת, כִּי גְדוֹל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְסוּף כָּל סוּף נִזְכָּה לְהִרְחֵבָה גְּדוּלָה.

עַקֵּר הַצְּלָחָתָנוּ פֶּאֶן בְּבִנְאָל יִהְיֶה רַק עַל-יְדֵי אַחֲדוֹת, אִם נִתְאַחַד יַחַד, עַל-יְדֵי-זֶה נִצְלִיחַ בְּכָל עֲנִינָנוּ — בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחָנוּ.

ראו לעשות כל מיני פעולות שבְּעוֹלָם לְשִׁמְחַת אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי,
וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחוּ וְדַרְכְּכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם...

כג כה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְתֵּי-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ד' אָדָר א' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה גִיעֵנוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂאֵל תִּהְיֶה בְּטֹלָן, אֲלֵא תִקַּח אֶת
הַחֹגִים בְּיַדְךָ, וְהַיּוֹם תִּכְנֹס לַתּוֹךְ הַמְּקַלֵּט, וְתֵאָסֵף אֶת כָּל הַיְלָדִים,
וְאֵל תִּשְׂאֵל שׁוֹם קִשְׁיוֹת כָּלֵל וְכוּ', כִּי אַתָּה רוֹאֶה עִם מִי יֵשׁ לָנוּ עֶסֶק
וְכוּ', וְעַכְשָׁיו נִתְגַּלָּה לָכֶם שְׁהִיִּיתִי צוֹדֵק, כִּי הִרְשַׁע וְהִנַּחֵשׁ ... הוּא
רַק רוֹצֵה לְעַקֵּר אוֹתָנוּ וְכוּ', וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהוּא
יַעֲקֹר קֶדֶם, וְלֹא יוּכַל לְעֲשׂוֹת לָנוּ שׁוֹם דְּבָר, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַק לְלַכֵּת
בְּתַקָּה וְעֹז, וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וְאֵז וְנִצְלִיחַ דְּרַכְנוּ,
וְעַל-כֵּן לָךְ בְּכַחֲךָ זֶה וְהוֹשַׁע אֶת יִשְׂרָאֵל, שֶׁתַּעֲזֹר לִילְדֵינוּ שְׁיִהְיֶה
לָהֶם מְקוֹם טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כג כו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשִׁוֹן לְסֵדֶר הַצְּוָה, ה' אָדָר א' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל יְדֵי הַיָּקָר ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אַתָּה יְכוּל לַתֵּן לוֹ שְׁנֵי שְׁלַחֲנוֹת, רַק שְׁיִשְׁמַר עַל זֶה, אֲקַנֶּה שׁ...
תִּקַּן אֶת הַמְּדַרְכָּה עִם אֲבָנִים מִשְׁתַּלְבּוֹת.

אודות הילדים, שיש להם התלהבות עצומה וכו', זה מה שאני טוען תמיד, שמהתלמוד-תורה שלנו יצאו חדושים עצומים, כי אני רואה גם כאן התלמידים אף שלא היה להם שום רקע וכו', עם כל זאת אחר יגיעות וטרזרות רבות, הם נעשים חדושים גדולים, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שימשך כף, כי מאד מאד קשה, על אחת כמה וכמה הילדים שפבר עברו את התלמוד-תורה עם אמונת חכמים, יהיו חדושים עצומים.

אודות חשבון החשמל, לדעתי, הלא יש להם הוראת קבע בחשבון הבנק שלי, נא להודיע לי האם זה כף, כדי שלא ינתקו, חס ושלום.

המצפה לשמע ממך...

תמסר את המכתבים, כי הם מאד נחוצים.

כג כז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תצוה, ה' אדר א' ה'תשנ"ה.

שלום וברכה אל ידידי הקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתני על אשר אתה מניח את עצמך עם כל נקדה ונקדה טובה, אשר כף למד אותנו רבנו ז"ל, ולא לפל בדעתו, ולזרק את הזבל "שלו" על אחרים, כאלו אחרים חייבים בצרותיו, כאלו "כאן" זה לא מקום תורה, וכדומה כל מיני דמיונות וכו', ואמרת בסעדה ג': "האדם לא צריך להסתפל בכל מקום", "לא צריך לשמע את כל אחד", "לא צריך לדבר כל דבר", "לא צריך לעשות כל מה שרוצה", "לא צריך ללכת בכל מקום שאינו רצוי", אז אם יתנהג כף, יהיה מחו בחרות גדולה, ויתענג בנעם זיו שכינת עזו יתברך.

אודות הכולל, תאמין לי, ידידי! אני מכין עכשו אברכים

צעירים, שיהיו היסוד להפולל שלנו, הם לומדים ברוך הוא וברוך שמו בהתמדה ובשקידה רבה, וכשיחזרו, הם יהיו בעזרתו יתברך, יסוד מוסד לקהלתנו, קהלה קדושה, "חסידי ברסלב" לשם ולתפארת לכלליות אנשי שלומנו היקרים בכל מקום.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כג כח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תצוה, ה' אדר א' ה'תשנ"ה.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי, בודאי העלילה על המלמד — זה סתם מצוץ מהאצבע, כי הוא ירא שמים גדול, ואוהב את הילדים, וטוב עשית שהשתקת את זה.

אודות בתך תחיה, לפני שנסעתי לכאן, הביאו אותה שתי המורות מרת ... ומרת ... אלי, כי הן רוצות לעזור לה, אבל הפרתי שמשהו דוחק לה, ואולי כדאי להתענג בפנימיה טובה, כי היא צריכה להיות יותר עצמאית.

אודות התלמוד-תורה, אין מלים בפי להודות לך על המסירות נפש שאתה משקיע, ובאמת כבר רואים את הפרות, כי התלמידים שעברו אל הרב ... גרו יאיר, מצליחים מאד, כן יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שנוציא תלמידים יראי ה' אמתיים, כרצונו יתברך וכרצון רבנו ז"ל.

וצריכים לבקש מאד את ... שיחזיק את המקום נקי, שלא יהיה פתחון פה לאף אחר.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כג כט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּצַנֶּה, ה' אָדָר א' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֲנִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהוֹקֵל לָךְ הַכְּאֲבִים וְכוּ', יַעֲזֹר
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּהִיָּה בְּרִיא וְשֵׁלֶם בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

רְאֵה לְחֻזֵק עֲצָמָךְ בְּכֹל מִיַּנִּי אֲפָנִים, וְעַקֵּר הַהִתְחַזְקוֹת —
שֶׁתְּחַזֵּק אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיָּקָרִים, וְתִמְשִׁיךְ עִם הַשְּׁעוֹר בֵּין מְנַחֵה
לְמַעְרִיב לְלַמֵּד בְּרַבִּים "לְקוּטֵי-מוֹהַר"וֹן", אֲשֶׁר זֶה זְכוּת גְּדוּלָּה עַד
מְאֹד, זְכוּת הַרְבִּים אֲשֶׁר אֵין דְּגֻמְתָּהּ, כִּי כְּשֶׁמְדַבְּרִים מִרְבֵּנוּ וְז"ל,
נִכְנָסֶת תְּשׁוּקָה עֲצוּמָה אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַתְּנָא הַקְדוּשׁ רַבִּי
מְאִיר אָמַר (אֲבוֹת פָּרָק ד'): הָיִי מִמַּעַט בְּעַס"ק וְעַסֵּק בַּתּוֹרָה, אֲפִלּוּ מִי
שְׁזוּכָה לְעַסֵּק בְּעַס"ק הַיְחודִים: ע"ב, ס"ג, מ"ה, ב"ן (הַעוֹלָה
בְּעַס"ק). עִם כָּל זֹאת הָיִי מִמַּעַט בְּזֶה וְעַסֵּק בַּתּוֹרָה בְּרַבִּים, כִּי עַסֵּק
הַיְחודִים — שְׁלֹף בְּעֲצָמָךְ, אֲבָל עַסֵּק הַתּוֹרָה — לְרַבִּים, זֶה מְכַנֵּס
בְּאָדָם שְׁפִלוֹת גְּדוּלָּה, וְזֶה "וְהָיִי שֶׁפֶל רוּחַ בְּפָנָי כָּל אָדָם", כִּי אֲנִי
לוֹמֵד, וְאֵילּוּ פָּנִים יֵשׁ לִי וְכוּ', יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁנִּזְכָּה לְבוֹא
אֶל בְּטוּל אֲמַתִּי לְהִיּוֹת בְּטָלִים לְגַמְרֵי אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה...

כג ל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּצַנֶּה, ה' אָדָר א' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... תְּחִיָּה.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַמְּסִירוֹת נַפְשִׁי שֶׁאִתָּךְ מִשְׁקַעַת
בַּחוּץ הַבֵּית-סֵפֶר שְׁלֵנוּ הַנִּקְרָא עַל שֵׁם אִם רְבֵנוּ וְז"ל: "בֵּית פִּיגָא",
אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּצַאנֶּה מִהַבֵּית-סֵפֶר הַזֶּה אֲמָהוֹת

פְּשׁוּת, וַיִּבְנוּ בְּתַיִם נְאֻמָּנִים לְהַקְדֹּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי כֹל זֶה תִּקְוַתִּי וְתִשׁוּקָתִי.

נָא לְעוֹרֵר אֶת הַתְּלַמִּידוֹת, שְׂכָכֵר גִּזְפָּה לְצִאת מֵהַגְּלוּת הַזֶּה, וְנִזְכָּה לְבָא וְלַגּוֹר עִמָּכֶם יַחַד בְּיִבְנָאֵל.

הַקְדֹּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְצַלִּיחַ אֶת דְּרַכְּךָ, וְתִרְוִי רַב נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ, שִׁיְהִיו תְּלַמִּידי חֲכָמִים, וּבֵיתְכֶם יִהְיֶה תְּמִיד בֵּית וְעַד לְחֲכָמִים, וַיְהִיו עֲנִיִּים בְּנֵי בֵּיתְכֶם, תְּמִיד יִמְצְאוּ מְקוֹם אֲצֻלְכֶם כָּל הָאוֹרְחִים.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

נָא לְכַתֵּב דו"ח מֵהַנְּעֻשָׂה בְּבֵית-סֵפֶר, וּבִפְרָט מֵהַיֵּשׁ לְתַקֵּן בְּקִהְלָתְנוּ.

כג לא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר הַצִּנּוּחַ, ה' אָדָר א' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... וְאַתּוֹ עִמּוֹ זִוְגָתוּ ... שִׁיְחִיו נְצַח.

פֶּה תִקְבַּל עוֹד מִשְׁנָה שְׂזֻכִּיתִי לְחֹדֶשׁ הַיּוֹם, וְאַקְוֶה שְׁתּוּכְלוּ עוֹד לְתַקַּח אֶת זֶה, כְּדֵי שְׁלֹא יִלְךְ לְאִבּוֹד, כִּי הִרְבֵּה יִגְעַתִּי בְּזֶה, וְהַקְדֹּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׂנוֹזְפָה לְעֶסֶק תְּמִיד בְּזֻכוֹת הַרְבִּיבִים, וְלִהְיוֹרִיד אֶת הַשְּׂכִינָה בְּעוֹלָם לְעֲשׂוֹת לוֹ יִתְבָּרַךְ דִּינָה בַתְּחַתּוּנִים, שְׂזוֹ הִיְתָה תְּכִלִּית כָּל הַבְּרִיאָה.

אַקְוֶה שְׂקַבְּלַתֶּם הַיּוֹם בְּבִקְרָה גַם הַמִּשְׁנָה הַקּוֹדֶמֶת, וְזֶה בְּרוּר לָכֶם מֵהַלְעֲשׂוֹת?

רַק חֲזָקוּ וְאַמְצוּ בְּסִבְלָנוּת, וַיְהִי לָכֶם בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ דִּינָה יְפָה, אוֹ בְּגוֹשׁ שְׂמוֹנִים, אוֹ בְּכָל מְקוֹם, כִּי הָאֲבָא מְאֹד רוֹצֵה

אֲשֶׁר כג לב — כג לג בְּנַחֵל רכה

בְּשִׁבְלֵכֶם, וְהוּא לֹא יִהְיֶה רְגוּעַ עַד שֶׁתִּמְצְאוּ דִירָה יָפָה וְרַחֲבָה,
הַעֲקֹר לֹא לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה כָּלֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כג לב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תְּצוּחַ, ו' אָדָר א' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... שְׂיַחֲיוּ נִצַּח.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם כַּמָּה פְּעָמִים, וּמָאֵד מָאֵד אֲנִי שֹׂמֵחַ
שֶׁהַשְּׁלֵמָתְם יַחַד, וְאַתֶּם גְּרִים בְּיַחַד, וְאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל
שְׂמִחָתִי, כִּי הַיְלָדִים שְׁלָכֶם הָיוּ זְרוּקִים לְגַמְרִי, וְחִמְנָא לִישׁוּבָן.

אוֹדוֹת הַבַּיִת, בְּנֹדָאֵי אִם אַתֶּם יְכוּלִים לְקַנּוֹת אֶת זֶה — מַה
טוֹב וּמַה נְעִים, וְאִם לֹא, עַל-כָּל-פְּנִיִם אַתֶּם יְכוּלִים לְחַיּוֹת בְּשִׁכִּירוֹת,
אֲבָל לְדַעֲתִי, תִּבְרְרוּ אִם אַתֶּם יְכוּלִים לְקַבֵּל מִשְׁפָּנְתָא, וְאִזּוּ תִקְנּוּ אֶת
הַדִּירָה.

נָא וְנָא רְאִי מַה־יּוֹם וְהַלָּאָה לְעֹזֵב אֶת כָּל הַשְּׁטִיּוֹת וְהַמְחַלְקֵת
וּמְרִיבּוֹת, שְׂוִי עֲצַת הַיֵּצֵר הָרַע וְהַסֵּמ"ךְ-מ"ם, וְרַבְּנוּ ו"ל הַקֶּפִּיד מָאֵד
מָאֵד עַל שְׁלוֹם-בַּיִת, וּבִפְרֻט שְׂיִישׁ לָכֶם יְלָדִים כָּל-כֶּךָ טוֹבִים, וְכָל-כֶּךָ
מִצְלִיחִים בַּלְמוּד, תְּכַל לָכֶם לְהִרְסֵי אֶת הַעֲתִיד שְׁלָהֶם, כִּי בְּרַגַע
שֶׁהוּרִים מִתְגַּרְשִׁים הַיְלָדִים נִהְרָסִים לְגַמְרִי, וְעַל-כֵּן תַּעֲשׂוּ לְמַעַן
הַיְלָדִים, וְתַחֲיוּ בְּשְׁלוֹם וּבְאַהֲבָה גְדוֹלָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כג לג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תְּצוּחַ, ו' אָדָר א' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוּ יְאִיר.

רכו אשר כג לד — כג לה בנחל

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת הַבְּשׂוּרָה מְשֻׁמַּחַת, שְׁיֵשׁ לְךָ שְׂדוּף טוֹב. מָה
אָמַר לְךָ! אֵינְךָ אֶתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל שְׂמֻחָתִי שְׁיֵשׁ לִי,
וְהִנְנִי מְצֹנֶה אֶת בְּרַכְתִּי. יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִגְמַר בְּכִי טוֹב,
וְתִתְאַרְסוּ תְּכֵף-וּמִיד, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁאַחַר-כֵּן תַּעֲשׂוּ
חֲתֻנָּה יָפָה, וְאֲזַכֶּה גַם-כֵּן לְהִיּוֹת בְּחַתֻּנְתְּכֶם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּחַפְלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תְּמִיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כג לד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר תְּצַנֶּה, ו' אָדָר א' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אוֹדוֹת הַשְּׂדוּף, רְאֵה לְגַמֵּר עִם זֶה מַה שְׁיִוְתֵר מֵהָר, כִּי רִבְנוּ ז"ל
הַקְּפִיד מְאֹד מְאֹד, שֶׁתְּדַבֵּר הָרֵאשׁוֹן לְרִנָּה — שְׁצַרִּיף לְהַתְחַמֵּן, כִּי
רִבְנוּ ז"ל לֹא סָבַל שְׁיִלְכוּ רִנָּקִים, אֲלֵא שְׁיִתְחַמְנוּ תְּכֵף-וּמִיד, וְעַל-כֵּן
אִם הִבְחוּרָה מְסַפִּימָה, רְאֵה תְּכֵף-וּמִיד לְגַמֵּר אֶת הַשְּׂדוּף בְּכִי טוֹב,
וּתְבַשֵּׁר לִי בְּשׂוּרוֹת מְשֻׁמַּחוֹת.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כג לה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר תְּצַנֶּה, ו' אָדָר א' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת כָּל הַמְּכַתְּבִים, וּמָאֵד מָאֵד אֲנִי שָׁמַח לְשִׁמְעַ
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

רְאֵה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֶפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁבֻזְכוֹת זֶה שְׁאֵתָה תִּהְיֶה חֹזֵק, תּוּכַל לְחֹזֵק גַּם אֶת
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְאִין אֵתָה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׁמִיחָה שֵׁישׁ
לִי, שֵׁישׁ מְגִיז וְחִיקִין בְּבֵית מִדְרָשְׁנוּ, כִּי עַל-יְדֵי-זֶה נִמְשָׁךְ לְכָל אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמְנוּ טוֹבוֹת גְּדוּלוֹת בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, כִּי מַעֲלַת תְּפִלַּת וְחִיקִין
עוֹלָה עַל הַכּל, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְלַכֵּת לִישׁן מִקֶּדֶם, כִּדְּי שְׁתּוּכַל לְקוּם
וְחִיקִין, וְכֵן שֶׁהַכּוֹלָל לִפְנֵי זֶה יִהְיֶה מוּכָן הֵן עִם שְׁתֵּית חַמִּין, וְהֵן
עִם לְמוּד.

יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁכַבֵּר נִזְכָּה לְהַנְצִיל מִכָּל הַצְרוֹת, וְיֵאִיר
עַלִּינוּ אוֹרוֹ יִתְבַרֵךְ בָּאוֹר גְּדוֹל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

פֹּה תִקְבַּל כִּמָּה מְכַתְּבִים נְחוּצִים שְׁתַּעֲבִירֵם לִיעֲדָם.

כג לו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַת הַצִּוּוּה, ו' אָדָר א' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

הֵייתִי מֵיעֵץ לְךָ, שְׁתַּעֲשִׂי לְךָ שְׁעוֹר קְבוּעַ בְּקוּנְטְרָסִים, בְּכֹל יוֹם
לַעֲיִן בְּקוּנְטְרָס אַחַר, וְתִהְיֶה לְאֵל, כְּכֹר נִדְפָסוּ תִשְׁעָה כְּרָכִים "אוֹצֵר
הַקּוּנְטְרָסִים", וְזֶה יַעֲזֹר לְךָ הַרְבֵּה, בְּפֶרֶט קוּנְטְרָס "חֻלְשֵׁת עֲצָבִים",
שְׁכַנְדַּאי לְךָ לַעֲבֹר עַל הַקּוּנְטְרָס הַזֶּה כִּמָּה וְכִמָּה פְּעָמִים, כִּי בְּאֵמַת
אֲשֶׁה אַחַר הַלְדָּה הַעֲצָבִים שְׁלָה נְחַלְשִׁים, וְהִיא צְרִיכָה מָאֵד מָאֵד
לְהִיֹּת חֲזָקָה, הֵן בְּעֲצָמָה וְהֵן לְחֹזֵק אַחֲרִים.

אל תדוני את בעלך לכף חוב, והוא, חס ושלום, אינו חושב עליך שום רע, אדרבה הוא תמיד מדבר בשבחך, ומה שהתינקת כל-כף צורחת ובוכה וכו' וכו', יכול להיות כמה דברים, או שכבר השניים מתחילות לצאת וכו', וזה כאב עצום, או שיש לה איזה כאב, וצריכים להקל ממנה, על-כל-פנים אסור להאשים אחד את השני, כי לחיות עם רגשות אשמה, זה הדבר הכי מסכן, אדם אסור לו לחיות עם רגשות אשמה.

ראי לחזק את עצמך ולחזק את נשות אנשי שלומנו, ועל-ידי זה תצליחי בחייהך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כג לו.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר תצוה, ז' אדר א' ה'תשנ"ה.

שלום וברכה אל ... תחיה, מנהלת מעון ברסלב, ואל כל ההורים שבאו אל אספת המעון, הני"ה עליהם ישרה שכנתו תמיד, וישמרם ויצילם מפל צרה וצוקה ומפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, אמן.

חסדי השם ותברך, שזכינו שיש לנו מעון משלנו, שנה החדש הכי גדול שקבלנו מהקדוש-ברוך-הוא, יאמר לזכותו של ידידנו ר' ... גרו יאיר, שהנה שליחי האישי לבצע הלכה למעשה את בנית המעון, ומחסדיו המרבים ותברך שמו לעד, זכינו להוציא מן הכח אל הפעל.

נא ונא תבינו את גדל המסירות נפש שיש במעון, המסירות מהסמ"ך-מ"ם הרשע, ימח שמו וזכרו, לא מפסיקות, בכל יום מסירות חדשות, ותחת לחצים קשים כאלו אגחנו מנהלים מעון, תשתדלו להבין את זה, ולכן אני מאד מאד מבקש את ההורים שיש להם ילדים במעון, שיתחשבו מאד מאד בנו.

א. בודאי אֲנַחְנוּ נִקְבֵּל אֶת כָּל יְלָדֵי אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, אֲבָל צְרִיכִין קִצַּת סִבְלָנוּת עַד שֶׁנִּקְבֵּל "סמל", אַל נָא נִקְלָקֵל בְּיָדֵינוּ אֶת זֶה, וְלִכֵּן צְרִיכִין עוֹד לְחִפּוֹת קִצַּת.

ב. מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת הַהוֹרִים שֶׁיֵּשׁ לָהֶם יְלָדִים בְּמַעוֹן, שְׂיִתְחַשְּׁבוּ מֵאֵד מֵאֵד עִם הַסֵּדֶר, עֵקֶר הַהַצְלָחָה בְּכָל פֶּרֶט וּפְרֵט בַּחַיִּים הוּא רַק כְּשֵׁי שֵׁ סֵדֶר, אִיךָ הוֹלֵךְ הַפְתָּגָם? "בְּשָׂמִים יֵשׁ סֵדֶר, כָּל כּוֹכֵב וְכָל מְזָל עוֹמֵד עַל מְקוֹמוֹ", וְכֵן הָעוֹלָם מְתַנְהֵג, זֹאת אוֹמֶרֶת כְּשֵׁי שֵׁ סֵדֶר, כָּל אֶחָד יוֹדֵעַ אֶת מְקוֹמוֹ, וְאִזּוּ מְצַלִּיחִים לְהַנְהִיג מַעוֹן וְכִדּוּמָה, וְלִכֵּן אִם קוֹבְעִין זְמַן, צְרִיכִין לְדַעַת שֶׁזֶהוּ הַזְּמַן, לְמַשָּׁל בְּשַׁעַה אַרְבַּע נִסְגָּר הַמַּעוֹן, אִזִּי כָּלֵם צְרִיכִין לְהִיּוֹת מוֹכְנִים לָזֶה, וְלֹא לְאַחַר אֶפְלוֹ דָקָה, וְכִמוֹ-כֵן בְּבִקּוֹר כְּשֶׁמְתַחִיל הַמַּעוֹן, זֶה צְרִיב לְהִיּוֹת בְּדִיוֹק בּוֹ בְּרַגַע, אַחֲרַת זֶה לֹא יִכּוֹל לְלַכֵּת.

ג. אַתֶּם רוֹאִים אִיךָ שֶׁהַמְּנַהֵלֶת וְהַמְטַפְלוֹת מִמָּשׁ מוֹסְרוֹת אֶת נַפְשָׁן בְּשִׁבִיל הַיְלָדִים, הֵן מְבַחֲשֵׁנָה הַנְּקִיּוֹן וְהַיִּחָס וְכוּ' וְכוּ', זֶה מִמָּשׁ בְּמַסִּירוֹת נַפְשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, וְעַל-כֵּן תַּתְחַשְּׁבוּ גַם בְּהֵן.

ד. אַתֶּם צְרִיכִין לְהַבִּין, כְּשֵׁי שֵׁ לְאִיזָה יְלָד חַם גְּבֵה אוֹ שְׁלִשׁוּל, לֹא עֲלִינוּ וְכִדּוּמָה, לֹא יִכּוֹלִים בְּמַצָּב כַּזֶּה לְשַׁלַּח אוֹתוֹ לְמַעוֹן, כִּי זֶה מַחְלָה מְדַבְּקָת, וְאַתֶּם צְרִיכִים לְהַבִּין אֶת הַמְּנַהֵלֶת וְגַם אֶת הַמְטַפְלוֹת, הֵן לֹא חוֹשְׁבוֹת לְרַעַתְנוּ, אֲדַרְבָּה לְטוֹבַת שְׂאֵר הַיְלָדִים הֵן חוֹשְׁבוֹת, וְזֶה דְבָר פָּשׁוּט, שֶׁלֹּא צְרִיכִין אֶפְלוֹ לְהַסְבִּיר אֶת זֶה.

ה. תִּקְחוּ הַכֵּל בְּחִשְׁבוֹן, וְאִזּוּ נִצְלִיחַ. וְהָעוֹלָה עַל הַכֵּל, אֲנַחְנוּ עֲכָשׁוּ רַק בְּשִׁלְבִים הָרֵאשׁוֹנִים, וְכִבֵּר הַצְּלַחְנוּ לְהַגִּיעַ לְהַשֵּׁג כָּל-כֶּף גְּדוֹל תַּחַת לְחִצִּים אֲדִירִים כְּאֵלוֹ, וְלִכֵּן תִּנּוּ לָנוּ הַיְדַמְנוֹת לְעֵלוֹת מַעֲלָה מַעֲלָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שֶׁתְּצַלִּיחוּ, וְתִרְווּ רַב נַחַת מֵהַיְלָדִים, וְאַנִּי מִקְוֶה שֶׁתְּצִיְתוּ אוֹתִי בְּכָל זֶה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׂמַיִם...

כג לח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּצַוָּה, ז' אָדָר א' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׂיַחֲיוּ נְצַח.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מְכַתְּבְּכֶם, אִף מְרֹב טְרַדוֹתֵי בְּעֵתִים הַלְלוּ
בְּעֵנִין יְבִנְאֵל, לֹא הִיָּה הַפְּנָאִי לְהַשִּׁיבְכֶם.

קִבְלַתִּי אֶת הַהֲגָהוֹת עַל מִשְׁנֵה י"ב, וְאֵין בָּהֶם שׁוּם טְעִיּוֹת, אֶת
יְתֵר הַהֲגָהוֹת מְסַרְתִּי ל'... גְּרוּ יְאִיר, שְׂיִמְסֹר לְכֶם, יֵשׁ שָׁם כַּמָּה תְּקוּנִים
נְחוּצִים.

מָה אִמַּר לְכֶם! הַסֵּפֶר הַזֶּה הוּא מִמֶּשׁ נִפְלָא, אֲנִי בְּעֶצְמִי מִתְּפַלֵּא
עַל הַחֲדוּשִׁים שְׂיֵשׁ בָּהֶם, עוֹד יְבוֹא הַיּוֹם, שְׂיִשְׁאַלוּ אַחַד לְהַשְׁנִי וְכוּ'
וְכוּ'.

אוֹדוֹת הַדִּירוֹת, אֲנִי כְּשֶׁלְּעֶצְמִי חֲשַׁבְתִּי כָּל הַזְּמַן, שְׂעִבּוּרְכֶם טוֹב
בְּשִׁכּוּנָה רְחוּקָה, שְׁלֹא יְבוֹאוּ לְבַלְבֵּל וּלְבַטֵּל אֶתְכֶם, הַיּוֹם עִם רֶכֶב
תוֹף עֶשֶׂר אוֹ עֶשְׂרִים דְּקוֹת יְכוּלִים לְהִיּוֹת קְרוּבִים אֶל כָּל שְׁכוּנָה,
וְלִכֵּן תִּלְכוּ עַל כּוּוֹן זֶה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹלִיךְ אֶתְכֶם עַל דֶּרֶךְ
הָאֱמֶת, הַעֲקֹר שֶׁתּוֹכְלוּ לְהוֹצִיא מִהַכֶּתֶּת אֶל הַפַּעַל חֲשַׁקְכֶם וְרוֹצוֹנְכֶם
לְהַדְפִּיס וְלְהַדְפִּיס כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם אֶת סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל וּמִוֵּהַרְבֵּי ת"ז ז"ל,
וְאֶת סְפָרֵינוּ, וְלֵה' הַתְּשׁוּעָה, שֶׁהַכֵּל יִתְחַפֵּף לְטוֹבָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל הַיְלָדִים שְׁלַכְּכֶם,
וְשְׂיִהִיו בְּרִיאִים וְשְׁלֵמִים.

אוֹדוֹת הַשְּׁעוֹר, לִי אֵין בְּעֵינָה שְׂיִהִיָּה מִקֶּדֶם יוֹתֵר.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כג לט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר תצוה, ח' אדר א' ה'תשנ"ה.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך כמה פעמים, ובאמת רציתי לענות לך באריכות גדולה, ומחמת רב טרדותי נתעכב, וגם עכשו אכתוב לך בקצור, ויותר מה שאני כותב כאן, עוד אכתוב לך יותר באריכות בקרוב.

מאד מאד נודעועתי לשמע את כל מה שעבר עליך בחיך וכו', ועם כל זאת מאחר שזכית להתנדע מרבנו ו"ל, עליך להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ועקר ההתחזקות הוא על-ידי תקף השמחה, וצריכים למסור את נפשו על נקדת השמחה, ועליך לדעת, שלהיות בשמחה — זו העבודה הכי קשה לאדם להגיע, כי אדם מחפש כל מיני עבודות וכו' וכו', אבל שוכח שהשמחה היא כלליות כל הקדשות, כי השמחה תלויה באמונה, כפי תקף האמונה שיש בו יתברך, כמו-כן יהיה תמיד שש ושמח בתלכו, ואדם צריך להרגיל את עצמו להיות תמיד בשמחה, שמח בתלכו תמיד, לדעת כי מה שעשה לי הקדוש-ברוך-הוא, הכל בחסד וברחמים כפי שרש נשמתי וכו', ועלי להתחזק ולהחזיק מעמד.

והנה מאחר שזוג לך הקדוש-ברוך-הוא את בעלך, ותהלה לאל, יש לך ילדים, את צריכה להיות הכי מאשרת בחיים, ולשכח את העבר לגמרי, ולדעת שזו המתנה שנתן לך הקדוש-ברוך-הוא, וזה החיים שלך, ועל-כן את צריכה לנטות את הספינה כפי הזמן והמקום וכו' וכו', ולא להתבלבל משום בריה שבעולם, ובכלל לא כדאי להסתפל על אף אחד, ולא כדאי לחשב מאף אחד, רק להכניס בעצמו תמיד אמתת מציאותו יתברך, ולידע שהכל ממנו יתברך.

אם רוצים לעשות טובות לאנשים, אסור לחשב הרבה רק לעשות תורה-ומיד את הטובות בלי תכניות, רק אומר ועושה, כמו שאנחנו אומרים בכל יום בתפלה: "ברוך אומר ועושה", ותורה-ומיד אחר זה "ברוך גוזר ומקיים", כי ברגע שאדם מתחיל לחשב תכניות איך עוזרים לזולתו וכו', ובמה אני יכול לעזור לזולתי וכו', כבר נכנס בו יאוש וכו', וכבר נשבר — אולי אני לא יוצא ידי חובתי וכו', אבל אם אדם מקבל על עצמו — אני הולך לעשות טובות לכל אחד, אז אין לו שום בלבולים, אדרבה עושים טובות, ולא מסתכלים אם בן אקבל שכר אם לא אקבל שכר וכו' וכו'.

אודות התינת וכו', את צריכה להבין, כי האמא לא מרגישה טוב, לא עלינו, ועל בן לא שיך עכשו לדבר אפה, ישלח לה הקדוש-ברוך-הוא בקרוב רפואה שלמה מן השמים.

מאד מאד הצטערתי שבכית פל-כף וכו', פונתי הייתה רק לחזק ולאמץ אותך, ולא לשבר אותך, ועל-בן מפאן וילהא רק תקבלי את כל מה שאני מדבר אתך בצורה יפה ובנעם הליכות ויבדרכי נעם, כי כל פונתי לשמח ולבדח אתכם, ולחזק ולעודד ולאמץ אתכם.

אקנה לכתב לכם בקרוב מכתב ארך.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כג מ.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר תצוה, ח' אדר א' ה'תשנ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

הנה יען שונכנסו בדירה לגור משפחת ... מ ... מאד מאד אני מקפיד שהבחור ... לא יגור שמה בתוך עמך, כי זה בכלל לא צנוע, ובפרט הוא וכו' וכו', ואפה יודע פונתי, אקנה שתעשה את רצוני, ושהוא ילך לגור במקום אחר.

רְאֵה לְחִזּוּק אֶת עֲצָמֶיךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז לְהַפְיִץ אֶת אֹרֶר רַבְּנוּ ו'ל, וְאֵל תִּסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַע־עוֹלָם, וּבִקְרוּב תִּמְצָא זְיוּג הַגּוּן.

תְּהִלָּה לְאֵל, בְּיוֹם רֵאשׁוֹן הַיָּה אֲצִלִּי אַח שְׁלֶפֶךְ עִם הַפְּלָה שְׁלוֹ, הוּא מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ וּמְתַחַזֵּק מְאֹד מְאֹד, וּמְנִיחַ תְּפִלִּין בְּכָל יוֹם, וְלוֹמֵד סִפְרֵי רַבְּנוּ ו'ל, וְאֵת גְּדֵל הַשְּׁנוּיִים לְטוֹבָה, זֶה אֵי אִפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מֵה שְׁנַעֲשֶׂה עִמּוֹ, מִכָּל זֶה תִּתְעוֹרֵר גַּם אַתָּה לְהַפְיִץ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז, כִּי הוּא אָמַר, שְׂדִיקָא עַל-יְדֵי הַסִּפְרִים הָאֵלוּ שְׁנַתִּי לוֹ, זֶה מֵה שְׁמַחְזִיק אוֹתוֹ, וְזֶה מֵה שְׁקָרֵב אוֹתוֹ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֲנִי מְקוּוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּבִּין אֶת פְּנֹנְתִי, שֶׁהִבְחוּר ... אֶסוּר לוֹ לְגוֹר בְּאוֹתָהּ דִּיבָה עִם מְשַׁפְּחַת ... וְדִי לְחַכְמָא.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כג מא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּצַוֶּה, ח' אֲדַרְא' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" הַגְּרִים בְּ"יְבִנְאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֹגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרֻכָּה וְהַצְּלַחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּיוֹתֵר בְּמִדַּת הַשְּׂמִחָה, לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשְׂמִחָה, וְהַשְּׂמִחָה תְּלוּיָהּ בְּמִדַּת הָאֱמוּנָה, כִּי פֶּשְׁאָדִם מְכַנְּסִים בְּעֲצָמוֹ אֶמְתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיּוֹדַע וְעַד אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדֵי יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מִחַיָּה וּמֵהַיּוֹה וּמִקְּיָם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא תָּמִיד בְּשְׂמִחָה, כִּי אֵין עוֹד שְׂמִחָה כְּשִׂמְחַת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי בְּרַגַע שְׂאָדִם מֵאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיּוֹדַע שֶׁהַכֵּל מִמֵּנוּ יִתְבָּרַךְ, אִזּוֹ מֵה יֵשׁ לוֹ לְהִיּוֹת בְּעֲצָבוֹת וּבְעֲצָלוּת, וְעַל-כֵּן הִזְהִירָנוּ רַבְּנוּ ו'ל בְּיוֹתֵר

על מדת השמחה, ובפרוש גלה לנו, אשר על-ידי אמונה זוכים לכח הגדל וכח הצומח (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קנה), שעל-ידי תקף האמונה, שום רוחות רעות לא יכולים לשבר אותה, ולכן גם אנחנו צריכים להתחזק ביותר באמונה הקדושה בו יתברך, ואז אף אחד בעולם לא יוכל לשבר אותנו, וההכרח לומר לכם, כי כל הקלפות והסטרוא אחרא הם רק אחיזת עינים, לנסות אותנו לראות להחזיק מעמד, ואם נתחזק לא נשבר.

נא ונא תעשו כל מיני פעולות שבעולם, שתהיה אהבה ואחדות גדולה ביניכם, ואחד ימסר את נפשו בעבור זולתו, בכל מיני אפנים שבעולם, הן בעזר גופני, והן בעדוד ובשמחה רוחנית, במה שרק יכולים לעזר לזולתו, צריכים לעזר לו, ודיקא על-ידי-הנהגה נצליח להקים קהלה נאה ומצלחת, כי עקר ההצלחה הוא רק על-ידי אהבה ואחדות ורעות, ותמיד תשתדלו לדבר אחד עם חברו ולשמחו ולעודדו ולחזקו ולאמצו, ובזכות זה גם אתם תהיו שמחים ועליזים מחזקים ומעודדים, כי כשמחזקים ומאמצים ומשמחים ומעודדים את אחרים, גם הוא נעשה שמח ומחזק.

מאד מאד אבקש את אנשי שלומנו היקרים, שתשתדלו שכל אחד ואחד יקח לעצמו איזה חבורתא ללמד עמו על-כל-פנים שעה אחת ביום, ואף שכבר עוררתי על זה, אין מזרזין אלא למזרזין, צריכים תמיד לדבר מזה, כי למוד תורה בבית-המדרש ובחבורתא, עולה על הכל, על-כל-פנים שעה אחת ביום, וכל הברכות וכל הישועות באות להאדם רק בזכות למוד התורה הקדושה, כי התורה מעשרת בגשמיות ומפל שפן ברוחניות, והתורה מקשרת את האדם אליו יתברך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם תמיד, ואז תבשרו לי בשורות משמחות.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כג מב.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּצַנֶּה, ט' אֲדֵרָא' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּדְדָפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גְרוּ יְאִיר.

לְנֹכַח קַבְלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ כְּכֹר כַּמָּה פְּעָמִים, אַף מְרֹב טְרָדוֹתַי
כֹּל הַשְּׁבוּעָה, לֹא הָיָה לִי הַפְּנָאִי לְהַשִּׁיבְךָ.

רָאָה לְחֹזֶק אֶת עֲצָמְךָ לְלַקֵּת בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת בְּכֹל פֶּרֶט
וּפְרָט מִדְרָכֵי רַבְּנוּ ו"ל, כִּי אֲנֹשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הָיוּ אוֹמְרִים תְּמִיד, שְׁאוּרוֹ
הַגְּדוֹל שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל מִנַּח דּוֹקָא בְּהִנְהַגּוֹת הַפְּשׁוּטוֹת שְׁצוּנוּ עֲלֵיהֶם,
הֵן לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת, וְהֵן לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְהֵן לְדַבֵּר עִם אֲנָשִׁים, וְהֵן לְלַמֵּד כְּסִדְרָן, וְכַמוֹכָא בְּסִפּוּרֵי־מַעֲשִׂיּוֹת
(מַעֲשֵׂה ט' מִהַחֲכָם וְהַסֵּם), שְׁדִיקָא עַל־יְדֵי תַמִּימוֹת הַגְּדוֹלָה שֶׁהֵיְתָה
לְהַתֵּם הַקְּדוֹשׁ, זָכָה וְהִרְגִישׁ בְּכֹל מְאֹכֵל אֶת כֹּל הַטְּעָמִים, כְּמוֹ־כֵן
בְּדְרָכֵי הַתַּמִּימוֹת וְהַפְּשִׁיטוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל, בְּהֵן מִנַּחַת הָאֲמֵת
הָאֲמִתִּית שֶׁבְּכֹל עֲצוּמֵי הַקְּדוֹשׁוֹת, כִּי עֲנִין רַבְּנוּ ו"ל הוּא תַמִּימוֹת
בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת, כִּף הוּא זֶה, וְאִין לִי שׁוּם קְשִׁיּוֹת וּסְפָקוֹת כָּלֵל.

וְלִכֵּן רָאָה לְמִטָּר אֶת נִפְשֶׁךָ בְּפַעַל מִמֶּשׁ לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ
ו"ל, וְתִשְׁתַּדֵּל שֶׁבְּכֹל יוֹם וְיוֹם תִּפְיץ כַּמָּה מְאוֹת קוֹנְטְרָסִים מְכֹל
הַמִּינִים, וְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִזְכֶּה אוֹתְךָ, שֶׁתִּזְכֶּה לְצֵאת מְכֹל
הַחֹבוֹת, וּמְכֹל שֶׁכֵּן שְׁלֹא תַעֲשֶׂה חֹבוֹת חֲדָשִׁים, וְאַתָּה צְרִיךְ מָאד
מָאד לְשָׁמֵר מִחֹבוֹת, כִּי רַבְּנוּ ו"ל הִזְהִירָנוּ עַל דְּבָר זֶה מָאד מָאד,
וְהַחֹבוֹת הֵם מַחְלָה, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, כְּכֹל הַמַּחְלוֹת. וְלִכֵּן רָאָה לְשָׁמֵר
אֶת עֲצָמְךָ בְּיוֹתֵר לֹא לִהְיוֹת בַּעַל חוֹב, וְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִצִּיל
אוֹתְךָ מְכֹל מִינֵי חֹבוֹת, וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּזְכֶּה לְהַצִּילִים דְּרַבְּךָ תְּמִיד.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצִּלְתָּה מִן הַשָּׁמַיִם...

כג מג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תצוה, ט' אדר-א' ה'תשנ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שייחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

ראו לחזק את עצמכם ב'יתר שאת ובי'תר עז, ואל תתנו לעצבות שתכנס בתוך ביתכם, וברגע שתהיה בביתכם אוירה של שמחה ושל של'נת הנפש, הילדים יהיו רגועים; כי העקר בזה העולם להשתדל שתהיה אוירה של שמחה בתוך הבית, וזה כבר יביא של'נת הנפש.

ראה, ידידי הנקר ... להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, וככל שתהיה חזק באמונה, על-ידי-זה תצליח ור'כך, כי אמונה היא הכלי לקבל בו כל הברכות, פי "איש אמונות רב ברכות" (משלי כח, ט), ואשרי מי שחזק באמונה, שעל-ידי-זה נצל מפל מיני ענשים קשים ומרים, פי המכניס את עצמו באמונה הקדושה, מצליח מאד מאד בחייו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתרוו רב נחת מילדיכם, ותזכו לחתן אותם בגיל צעיר.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כג מד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תצוה, ט' אדר-א' ה'תשנ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל הנקר ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומה מאד שמחתי לשמע הטוב מך, איך שאתה מתחזק.

אֲשֶׁר כג מה בַּנַּחַל רלוז

רָאָה לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְאֵל יַחֲסֹר לָךְ יוֹם אֶחָד מִלְּהַגִּיחַ תְּפִלִּין, וְתִשְׁתַּדֵּל לָבוֹא בְּעָרֵב וּבִבְקָר לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ דִּיקָא, כִּי מִי שִׁמְתַפְּלֵל בְּמַגֵּן, נִמְחָלִים לוֹ כָּל עֲוֹנוֹתָיו, וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים לְהִתְפַּלֵּל עָרֵב וּבִקָּר בְּמַגֵּן דִּיקָא.

גַּא וְנָא רָאָה לְשִׂמְחָה וּלְשִׂמְחָה אַחֲרֵים, כִּי יֵשׁ לָךְ כַּחוֹת לְקָרֵב אֲנָשִׁים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְעַל-כֵּן חֲזוּק וְהִתְחַזַּק, וְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כג מה.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֵר תְּצוּהָ, " אֲדַרְא' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גִּרוּ יְאִיר.

הִנֵּה בּוֹדָאֵי שְׂמֵעֶת אֶת אֲשֶׁר מְאִים הַנְּחָשׁ... לְזֹרֵק אֶת כָּל הַצִּיּוֹר שְׁלָנוּ הַחֲרוּצָה מִהַמְקַלָּט, וְהוּא שׁוֹלַח אֶת הַשֶּׁמֶשׁ שְׁלוֹ... (אֲשֶׁר בְּאֵמַת הוּא לֹא חָיֵב כָּלוּם, הוּא צָרִיךְ רַק לְהוֹצִיא פְּקֻדוֹת, כִּי הוּא מְפַחַד מִהַפְּרִינָסָה שְׁלוֹ), עִם כָּל זֹאת עֲלִינוּ לְהִיּוֹת חֲזֻקִים כְּבָרוּל, וְלֵאמֹר עֲלִיו: אוֹי וְאֲבוֹי אִם תִּגַּע בְּזוֹה, וְכֵן צָרִיכִים לְדַבֵּר עִם עֲזוּת דִּקְדָּשָׁה אֶל הַנְּחָשׁ... וְלֹא לְהִתְפַּחַד מִמֶּנּוּ, כִּי כֵן מוּבָא בְּשֵׁם הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע: "עֲצָה לְרָשָׁעִים — לֹא לְפַחַד מֵהֶם כָּלֵל".

אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְתִהְיֶה מִפְּלֵה גְדוֹלָה לְהַסְמֵ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, עִם כָּל גּוֹנְדָא דְלִיָּה.

הַמֵּאחַל לָךְ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם...

רָאָה לְגִשְׁתָּ שְׂמָה, וְלִרְאוֹת מַה יְכוּלִים לַעֲזֹר.

כג מו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר תצוה, י' אדר־א' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ וְאִיר.

לְנֶכֶן קִבַּלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִם ... יַחֲתֵם אֶפְלוּ עַל גֵּר, אַתָּה יְכוּל לְלַקֵּת עַל זֶה, וְכֵן זֶה תִּכְנִית טוֹבָה לְקַחַת שְׂמֵי דִירוֹת, וְלַעֲשׂוֹת מְזִיחַ שְׂבָעָה חֲדָרִים, יְהִי רְצוֹן שְׂיֵצֵא מֵהַכַּח אֶל הַפְּעַל לְעִבְדָּא וּלְמַעֲשֵׂה.

אֶת גְּדֹל צְעָרִי — אֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל. הַיּוֹם עֲצָרוּ אֶת יְדִידְנִי ... וְלָקַחוּ אוֹתוֹ לְחֻקִּיָּה בְּמִשְׁטָרָה, וּתְהִלָּה לְאֵל, בְּחֻסְדוֹ הַגְּדוֹל, שֶׁחָרְרוּ אוֹתוֹ, וְאָנִי מְקוּיָה מְאֹד לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁלֹא יִפְתָּחוּ נִגְדוֹ תִּיק פְּלִילִי, וְהַסֵּמ"ך־מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, וְגִנְדָּא דְלֵיהּ, יִתְבַטְּלוּ בְּבִטּוֹל גְּמוּר.

פֶּה תִקְבַּל עוֹד "חֲסִדֵי אָבוֹת", יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁנִזְכֶּה לְגִמְרוֹ בְּשִׁלְמוֹת וּבְתַכְלִית הַהַדּוּר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם...

כג מז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר כי תשא, י"ב אדר־א' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנִי הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרִסְלָב", הַגְּרָיִם בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַזֶּה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחְלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אחי ורעי היקרים! אין אתם יכולים לתאר ולשער את גדל הצער והעגמת נפש שיש לי, ואיך ששועלים קטנים מושלים בנו, הגיע הזמן שנקח את הענינים בידיים, ונשמר על ילדינו, שלא יהיו הפקר להסתובב ברחובות ובכבישים, ובפרט בבין השמשות, ובלילה תחת גלגלי הרכבים, ושמש הוא פקוח נפש ומסכן מאד מאד, ולכן אבקש מאד מאד את כל אנשי שלומנו בכלליות ואת אלו שגרים בשכונה החדשה: תתאחדו יחד! וביחד תעשו את הכל, שהמקלט ישאר בידינו, אבל זה תלוי כפי האחדות והאהבה שתהיה ביניכם, ואיש את רעהו יאמר חזק, ואם נצטרך ללכת לבית-משפט בעבור זה — גלף, ואני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שהשופט את כל הארץ יוציא משפטנו לאור, והמקלט ישאר בידינו.

נא ונא לא להפגס בופוחים וכו', ולא לריב, חס ושלום, רק להתאחד ביחד ביתר שאת וביתר עז, באהבה, אחוה ורעות, ועל-ידי-זה נצליח דרכנו, כי באמת אם יש אהבה והבנה הדדית — מצליחים, הגיע הזמן שנתחיל לראות מה הם רוצים לעשות עם הילדים שלנו, ולא נתן להם בשום פנים ואפן, מעון לא נתנו לנו, גן לא נתנו לנו, בית-ספר לא נתנו לנו, תלמוד-תורה לא נתנו לנו, גם מקלט ששיך אף ורק לתושבי השכונה, גם את זה לא יתנו! אסור דבר כזה שיקרה בשום פנים ואפן, ואנחנו צריכים להיות מוכנים ללכת למשפט על זה, ואם נהיה חזקים — נצליח דרכנו, כי הנה הילדים יצאו בחוץ לשחק, אין להם אפלו מקום איפה לשחק, ואין ספסלים היכן שהנשים יכולות לשבת ולהנות מהנוף וכו' וכו', והכל מחמת רשעות הרשע, לא נרשה שיעבדו עלינו!

הקדוש-ברוך-הוא, שאמר לעולמו די, יאמר לצרותינו די, ונזכה כבר לראות אור.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כג מח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֹדֵר פִּי תִשָּׂא, "י"ב אֲדַרְא' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מָאד ... גִּירוּ יָאִיר.

אָקוּהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנֵהֲנִיתֶם מִהַשִּׁיחָה וְהַשְּׁעוּר, וְתִאֲמִין
לִי כְּשֶׁהִתְחַלַּתִּי לְדַבֵּר, לֹא יִדְעַתִּי מִהֵיכָן אֶתְחִיל וְלִהְיֶכֶן אֲסִים, פִּי
לְבִי כּוֹאֵב לִי מָאד מָאד מֵהַ שְׁעוּשִׁים אֲתִכֶּם וְכוּ', מִמָּשׁ כָּמוֹ בְּסִפְרֵךְ
וּבְפּוֹרְטוּגָל בְּזִמְן הַגְּרוּשׁ, בְּלִי שׁוּם גְּזֵמָא כָּלֵל, וְזֶה מָאד מָאד כּוֹאֵב
לִי עַד דְּכִדּוּכָה שֶׁל נֶפֶשׁ, הִיִּתְכֵן שְׁעַל יָד אֲזוּר הַתְּעַשִּׂיָּה, יֵשׁ שְׂמָה
מְקַלֵּט שְׁפָרְצוּ לְשֵׁם נְעָרִים וּנְעוּרוֹת חִילוּנִיִּים וּמְעַשְׂנִים חֲשִׁישׁ וְכוּ',
וְעוֹסְקִים בְּכָל מִינֵי זָבָל, רַחֲמֵנָא לְצֻלֵן, וְהִנְחֵשׁ ... יוֹדֵעַ מְזֵה, וְאִין
פּוּצָה פֶּה וּמְצַפְצֵף, וְאִינוּ מְבִיא מִשְׁטָרָה וְכוּ' וְכוּ', כֶּךָ סִפְרוּ לִי
תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם, שְׂמַקְלָקְלִים לְהֵם אֵת הַנְּעַר, וְכֵן אִין שׁוּם מְקַלֵּט בְּכָל
יְבֻנְאֵל שֶׁהוּא סְגוּר, וְדִיקָא פֶּה אֲצֻלְנוּ שְׂמַלְמַדִּים אֵת הַיְלִידִים תּוֹרָה,
וְכֵן שְׂזֵה בְּאֻמַּת שִׁיבָה לְתוֹשְׁבֵי הַשְּׁכוּן, כְּאֲשֶׁר דִּבְרַנּוּ בְּאַרְיִכוֹת, פֶּה
הַתְּלַבֵּשׁ עֲצָמוֹ בְּכָל הַכַּחוֹת. וְלִכֵּן אֲנִי לֹא רוֹאֶה שׁוּם דְּרָךְ אַחֲרַת,
אֲלֹא לִילָךְ בְּעִזּוֹת דְּקַרְשָׁה, וְאִם לֹא תִהְיֶה בְּרִירָה, תִּצְטַרֵּךְ לַעֲשׂוֹת
כְּמוֹ שְׁעֵשָׂה שְׂמִשׁוֹן בְּעִזָּה (שׁוֹפְטִים טז): "וַיִּשְׁכַּב שְׂמִשׁוֹן עַד חֲצִי
הַלַּיְלָה וַיִּקֶּם בַּחֲצִי הַלַּיְלָה, וַיֵּאָחַז בְּדִלְתוֹת שַׁעַר הָעִיר, וּבִשְׂתֵי
הַמְּזוּזוֹת, וַיִּסְעֶם עִם הַבְּרִיחַ וַיֵּשֶׁם עַל כַּתְּפָיו, וַיַּעֲלֶם אֶל רֹאשׁ הָהָר"
וְגו'... אֲנִי לֹא רוֹאֶה עֲצָה אַחֲרַת, אֵל תִּהְיֶה בִּטְלָן, וְאֵל תִּפְחָד מִשׁוּם
דְּבָר, כֹּל אֲנִשֵׁי שְׁלוּמְנוּ עוֹמְדִים מְאַחוּרֵיךָ, וְאִם יִצְטַרְכוּ לְאִיזָה
מִשְׁפָּט וְעוֹרֵךְ-דִּין, אֲנִי מִמְּמַן אֵת הַכֹּל, הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁלֹּא יִזְרְקוּ אוֹתְנוּ
מִפֶּה לְשֵׁם וּמִשֵּׁם לְפֶה.

אַחַר הַשְּׁעוּר אָמְרוּ לִי כְּמָה נָשִׁים, חֲבָל מָאד שְׁלֹא שְׂמָעוּ כֹּל
הַנְּשִׁים, כִּי אֲצֵל הַנְּשִׁים יְכוּלִים לַפְעֵל יוֹתֵר בְּקַלּוֹת מִהַגְּבָרִים, וְאֲצֻלֵן
אִם הַצְּדִיק אָמַר מִשְׁהוּ, זֶה עַד הַסּוּף, אֲבָל אִם הַגְּבָרִים שׁוֹמְעִים אֵת

זה, הם מתחילים להתפלל — האם אל זה פון הצדיק... או אל זה וכו' וכו'... וכשבאים להגיד לנשותיהם, אזי הנשים כבר רגילות לספורים האלו, ואמרות לבעליהן: אתם רוצים לעבד עלינו, אז אתם אומרים בשם הצדיק... ולכן הם אמרו בפה אחד: אם הצדיק היה מדבר ישירות אל הנשים, היו משפיעות על בעליהן, ולא היו יכולים להתחמק... כי אלו הנשים שכן שמעו את השיחה אמרו, שהן עוד הלילה מוכנות לעשות הכל למען הקדשה, כל-כך התלהבו, ועל-כן אם אתה יכול לסדר מחר את השעור רק לנשות אנשי שלומנו, הגרות בשפון החדש, אבל אף ורק בשבילן בערך בסביבות ארבע או חמש אחר הצהרים, לא יאחר, כי אז הן כלם פנויות לשמע, אם אתה יכול לסדר את זה — תשלח לי פקס.

באמת אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל העגמת נפש שיש לי מהספור הזה, לבי שותת דם, הימכן שנגיע למצב ירוד ושלל כזה, שכל נוכל יעשה אתנו מה שהוא רוצה, ממש הפקר, בלי דין ובלי דין, ואני בטוח, אם רק נעמיד את עצמנו חזק — נצליח, כמו שאתה ראת בעצמך, שדברת בתקף עם הפוחז וכו', והוא נבהל...

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעד כלנו, שכבר נזכה לראות את האור.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כג מט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר פי תשא, י"ב אדר-א' ה'תשנ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי הקר לי מאד ... גרו יאיר.

עליך לדעת, אם אתה רוצה להכנס בעבי הקורה, ולעשות ועד שכוונה, לך ומעשה את זה, ואל תתן דרשות... ואל תדבר הרבה... אלא לך לבצע את זה, וכדאי לך להתעורר, כי סוף כל סוף אתה

גַּר בְּשִׁכּוּנָה חֲדָשָׁה, וּתְהִלָּה לְאֵל, יֵשׁ לְךָ פֶּה... וְאֵל תִּפְחָד מֵאַף אֶחָד, וְלֶךְ בְּרֵדְאֵי לֹא יִכּוּלִים לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבָר, וְאִם ... יִפְתַּח אֶת הַפֶּה — תִּסְתַּם לוֹ אֶת הַפֶּה... הַעֲקֹר אֶל תִּשְׁלַח אֶת אֲחֵרֶיךָ, רַק אַתָּה תַעֲשֶׂה אֶת זֶה.

אֲנִי מְקוּהָ, שֶׁתִּבְצַע מֵה שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ מִמֶּךָ, כִּי מֵאֵד מְאֹד כָּאֵב לִי, שְׁאֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנו לֹא צִיְתוּ אֵלַי לַעֲשׂוֹת אֲסִפָּה בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת, כָּל אֶחָד דָּחָה אֶת זֶה בְּשֵׁה"י פֶּה"י.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כג נ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפַּרֵּד, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ב אָדָר א' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

הִנֵּה לֹא רְצִיתִי לְהַזְכִּיר אֶת שְׁמֶךָ בְּרַבִּים, אֲבָל לְדַעֲתִי, תִּשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת אַתָּה "ר' יוֹחָנָן הַסַּנְדְּלָר", שֶׁמִּסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ, וְהִלֵּךְ אֶל ר' עֲקִיבָא רַבּוֹ לְבֵית-סֵהֶר, כְּאֲשֶׁר דִּבְרַנּוּ מִקֶּדֶם.

לְדַעֲתִי, הַכַּל דְּמִיּוֹן וְהַכַּל גְּדוֹל, אֲנִי מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁכָּל הַמְשַׁפְּחוֹת הַחֲדָשׁוֹת מֵאֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנו עִם נְשׁוֹתֵיהֶם יִתְאַחֲדוּ יַחַד, וְגַם יְדִירְנוּ ... אִזּוֹ לֹא יוּכְלוּ לַעֲשׂוֹת לָכֶם שׁוּם דְּבָר, אֲנִי אֲמַמֵּן אֶת הַכֶּסֶף לְעוֹרֶךָ-דִּין, וְכָל אֶחָד מוּכָן לְעוֹר עַד הַסּוּף, וְעַל-פֶּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, תִּלָּךְ בְּיַחַד עִם ... הוּא מוּכָן.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל, שֶׁכָּבֵר יֵאֵמֶר דִּי לְצַרוּתֵינוּ, וְנִזְכֶּה לְרֵאוֹת אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כג נא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ב אֲדֹרָא' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ הָאָרֶךְ.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידִי הַיְקָר! כָּל מָה שֶׁפְּתַבְתָּ הַכֹּל אֲמַת, אֲבָל עֲלֶיךָ לְזַכֵּר מָה שֶׁפְּתַבְתָּ בְּאִמְצַע דְּבָרֶיךָ: "הַבְּעַל-דָּבָר מִלְּבִישׁ דְּמִיוֹנוֹת לְכָל אֶחָד וְאֶחָד וְכוּ', מִזֶּה בָּא לוֹ כָּל הַמְּנִיעוֹת" וְכוּ', כִּי הִיא הָאֲמַת, וְאֲנֹשִׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים הָיוּ יְכוּלִים לְהַצְלִיחַ מְאֹד מְאֹד, וּכְבֹר הַעִיד עֲלֵיהֶם מוֹהַרְנֵי"ת ו"ל: אַתֶּם אֲנָשִׁים כְּשָׂרִים, אֲלֵא אַתֶּם שְׁלוֹמִיאֵלִים; וְכִי אֲנַחְנוּ רוֹאִים אֶת הַמְּצִיאוֹת, אִם הָיוּ אֲנֹשִׁי שְׁלוֹמֵנו מְאֻחָדִים בְּדַעַת אַחַת, הָיוּ יְכוּלִים לְהַצְלִיחַ מְאֹד מְאֹד, אֲבָל, בְּעִוְנוֹתֵינוּ הַרְבִּיבִים, עָדִין כָּל אֶחָד מִפְּחַד מִחֲבָרָיו וְכוּ' וְכוּ', וְעַדִּין יֵשׁ לְכָל אֶחָד אֶת הַקְּטָנוֹת הַדַּעַת שְׁלוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְלָכֵן צְרִיכִים עָדִין לְחִפּוֹת לְכָל הַתְּכַנְיֹת שְׁלָךְ, אֲבָל אֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לְךָ — זֶה הַקּוֹ שֶׁאֲנִי חוֹשֵׁב עַל זֶה, וְכִי נִצְלִיחַ לְהַחֲדִיר בְּעַם יִשְׂרָאֵל אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ו"ל, אֲבָל אֲסוּר לְדַחֵק אֶת הַשְּׂעָה, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעוֹד נִגִּיעַ לְזֶה שֶׁפְּתַבְתָּ, כִּי זֶה רַעִיוֹן נִפְלֵא מְאֹד מְאֹד.

חִזֵּק מְאֹד וְתַתְחַזֵּק, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵר אוֹתְךָ.

אֲקַוֶּה עוֹד לְדַבֵּר אִתְּךָ בְּעִנְיָנִים אֵלּוּ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנוֹזְכָה לְהַצְלִיחַ דְּרַכְנוּ.

אוֹדוֹת הַשָּׁמוֹת שֶׁל הַקּוֹנְטֵרְסִים, הֵם שָׁמוֹת מְאֹד מְאֹד יְפִים, וּבְעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲסַדֵּר קוֹנְטֵרְסִים עַל שָׁמוֹת אֵלּוּ, כִּי עֲלֵינוּ לְקַרֵּב עִכְשָׁו אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כג נב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי כִּי תִשָּׂא, י"ב אֲדַרְא' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

שְׁמַעְתִּי עֲכָשׁוּ שׁ... יֵשׁ לוֹ חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת גְּדוּלָה מְאֹד, רָאָה לְחֻזַק אוֹתוֹ, אֲנִי מְקַנְהָ מְאֹד, שְׁלֹא יִהְיֶה עָלָיו תִּיק פְּלִילִי כָּלֵל, כִּי הוּא צְרִיף לְהַגִּיד, שֶׁהוּא לֹא עָשָׂה אֶת זֶה, כִּי בְּאֵמֶת אָסוּר לְחַבֵּר מוֹעֲצָה שֶׁיִּהְיֶה עָלָיו תִּיק פְּלִילִי, וְזֶה מֵה שֶׁהַנַּחֲשׁ ... מַחְכָּה, שִׁיּוּכַל לְהַפְטִיר מ... (הִיָּה לֹא תִהְיֶה), וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְהוֹצִיא אֶת ... מִהַסְפּוֹר, כִּי אֲנִי צְרִיף אוֹתוֹ מְאֹד בְּמוֹעֲצָה.

אֲנִי מְקַנְהָ שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְכָל שׁוֹנְאֵינוּ וּמִתְנַגְּדֵינוּ תִּהְיֶה לָהֶם מַפְלָה גְּדוּלָה, וְיָמִים אֵלּוּ הֵם יָמֵי שְׁמִחָה וְשִׂשׁוֹן, וְכָל הָרַע יִתְהַפֵּף עַל הַמֶּן-עֲמֶלְק, וְנִזְכָּה לְרֵאוֹת בִּישׁוּעָתֶךָ שֶׁל יִשְׂרָאֵל.

הַמְצַפָּה לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ...

כג נג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי כִּי תִשָּׂא אֶת רֵאשׁ, י"ב אֲדַרְא' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידִי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

עֲכָשׁוּ קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְהִתְקַרַח לִזְמַר לְךָ, שְׁאֲנִי עֲכָשׁוּ בְּאֵמֶצֶת אֲמִירַת תְּהִלִּים, וְאֲנִי בּוֹכָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ — לְמַה הַגַּעְנוּ לְשִׁפְלוֹת כְּזוֹ, שֶׁבְּלִיעַל בְּשֵׁם אָרוּר ... יַעֲשֶׂה לָנוּ תְּרַגְלִים כְּאֵלוֹ.

מֵה שֶׁכִּתְבַּת בְּמִכְתָּבְךָ, לֹא רַק שֶׁזֶה אֵמֶת לְאֵמֶת, אֲלֵא יְכוּלִים לְהוֹסִיף עוֹד עַל זֶה מְאוֹת עֲמוּדִים, וְלֹא תִכְלֶה הַרְשָׁעוֹת שֶׁהָרַשַׁע הַזֶּה הַסְמָ"ךְ-מ"ם עִם אַחֲזוֹת מִרְעִיו הַטְמֵא מִטְּבָרְיָה, וְהָאָרוּר ... עוֹשִׂים לָנוּ, הַכֹּל שֶׁקָּרַ וְצָבִיעוֹת גְּדוּלָה, עִם כָּל זֹאת אִם מְדַבֵּר רַק בְּכִמְהָ

ימים, אַמְרָתִי בֵּא נְחֻכָּה, אָף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהַכֹּל שֶׁקָּרַ וְהַשְּׁפֵלָה גְדוּלָּה עַד מְאֹד, עִם כָּל זֹאת אֲנִי מוֹכֵן לְהַבְלִיג עוֹד כַּמָּה יָמִים, הַעֲקָר מֵה שְׁאֲנִי עֲכָשׁוּ לֹחֲץ לְהַתְּוֹדֵעַ אֶצֶל ... שֶׁל מִי הַמְּקַלֵּט, כִּי אִם זֶה שֶׁיֵּף לְמוֹעֲצָה, אִז אֵין לָנוּ מֵה לַעֲשׂוֹת שְׂמָה כָּלֵל, כִּי לֹא יִתְכַּן שְׁנֹכְנֵס בְּעַמּוֹת עִם הַמְּשֻׁטָּרָה, וְיִהְיֶה בְּכָל יוֹם מַעֲצָרִים, וְאִם זֶה שֶׁיֵּף לְהַתּוֹשְׁבִים אִז הַסְּפוּר לְגַמְרֵי אַחֲרֵת, וְזֶה צְרִיכִים לְבָרֵר תַּכְּף־וּימִיד, וְתִדְחֵק עַל ... שְׁיִבְרַר אֶת זֶה.

מָה אִמְרָ לָךְ! חֲסָדֵי ה' שֵׁישׁ לָנוּ מְעוֹן מִשְׁלָנוּ, גֵּן מִשְׁלָנוּ, בֵּית־סֵפֶר מִשְׁלָנוּ, תַּלְמוּד־תּוֹרָה מִשְׁלָנוּ, מִקְוֵה מִשְׁלָנוּ, בֵּית־מִדְרָשׁ מִשְׁלָנוּ, שְׁלֹא צְרִיכִים אֶת הַסֵּמ"ךְ־מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ בְּכָלֵל, מָה הֵיִינוּ עוֹשִׂים אִם גַּם בְּכָל הַנִּלְ הֵיִינוּ תְלוּיִים בּוֹ, אוֹי וְאַבּוֹי הִיָּה לָנוּ. חֲסָדֵי ה' עַל כָּל הַטּוֹב שֶׁגִּמְלָנוּ.

עֲכָשׁוּ בְּעִנְיֵן הַמְּקַלֵּט, אִם זֶה שֶׁיֵּף לְהַתּוֹשְׁבִים, יֵשׁ טַעַם לְלַחֵם, אֲבָל אִם זֶה שֶׁל הַמוֹעֲצָה, אֵין בְּכָלֵל טַעַם לְלַחֵם, הֵם רְשָׁעִים אֲרוּרִים, וּמִרְשָׁע לֹא יֵצֵא אָף פֶּעַם טוֹב, וְאַרוּר ... אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁשֶׁיֵּף לֹא תִשׁוּבָה, מִיֵּלֵא חֲלוּנֵי, אֲנִינוּ יוֹדֵעַ מֵה זֶה בֵּית־הַכְּנֶסֶת, מֵה זֶה יְהוּדוּת, שֶׁיֵּף לְדוֹנוֹ לְכַף זְכוּת, וְיֵשׁ לֹא תִקְוֶה לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה, אֲבָל זֶה הָאַרוּר ... שׁוֹחֵט עִם זֶקֶן, וְשׁוֹמֵר שְׁבֵת כְּאֵלוֹ וְכוּ', הוּא יַחֲתֵם נֶגֶד בֵּית־הַמִּדְרָשׁ, לְרַשָּׁע כִּזָּה אֵין שׁוּם תִּשׁוּבָה כָּלֵל.

הַמְּצַפָּה לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמָּךְ...

רְאֵה לְמִסֵּר אֶת הַמִּכְתָּב שֶׁל ... אֱלִיו.

כג נד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, פּוּרִים קָטָן, אֲדַר־א' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה אֶל הָאֲמָהוּת שֶׁל בְּנוֹת כְּתָה א' בְּבֵית־סֵפֶר "בֵּית פִּיגָא" בִּיבְנָאֵל.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע בְּשׁוֹרָה
מְשֻׁמַּחַת, שְׂאֵתֶם הוֹלְכִין לַעֲשׂוֹת מְסִבַּת סְדוּר לְבָנוֹת פְּתָה א', יַעֲזוּר
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתָּרוּ רַב נַחַת מִבְּנוֹתֵיכֶן, וְהֵן תִּגְדְּלֶנָּה עַל טְהַרַת
הַקִּדְשׁ כְּפִי הַתּוֹרָה וְהַמְּסוּרָה שֶׁקִּבְּלָנוּ מִדּוֹר דוֹר מֵאֲבוֹתֵינוּ וְרַבּוֹתֵינוּ
הַקְדוּשִׁים.

יָדוּעַ שֶׁרַבְּנוּ ז"ל הַקְּפִיד מְאֹד מְאֹד לֹא לְשָׁנוֹת אֶת נֶסֶח הַתְּפִלָּה,
וְאִף שֶׁהִתְקַרְבוּ אֵלָיו אֲשֶׁכְּנִזִּים וּסְפָרְדִּים וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת צָוָה
לֹא לְשָׁנוֹת אֶת נֶסֶח הַתְּפִלָּה, וְלָכֵן בְּיַדֵּי אֶתֶּן לֹא צָרִיכִין לְשָׁנוֹת
לְנֶסֶח אֲשֶׁכְּנִזִּים, אֲדַרְבָּה, שֶׁהַבְּנוֹת יִמְשִׁיכוּ לְהַתְּפַלֵּל נֶסֶח סְפָרַד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִתְךָ,
וּתְתַקְּבֶנָּה לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶן בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כג נה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁמַיִם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, פּוּרִים קָטָן אֲדַרְבָּא ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם רַב אֶל הַמּוֹרוֹת וְהַמְּחַנְכוֹת בְּבֵית-סֵפֶר "בֵּית פִּיגָא",
"חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" בִּיבְנָאֵל, הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶן יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד,
וְיִשְׁמְרֵן וְיַצִּילֵן מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחְלָה, וְיִשְׁלַח בְּרַכָּה
וְהַצְּלִיחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶן, אָמֵן.

מָאֵד מָאֵד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶן, שֶׁתִּשְׁמַעְנָה בְּקוֹלִי, כְּשֶׁבָּאָה אִיזוֹ צָרָה
עַל אַחֵי יוֹסֵף, לֹא הֵאָשִׁימוּ אַחַד אֶת הַשָּׁנִי, אֶלֶּא תַכְּף-וּמְיָד אָמְרוּ
(בְּרֵאשִׁית מ"ב): "אֲבָל אֲשָׁמִים אֲנַחְנוּ עַל אַחֵינוּ אֲשֶׁר רָאִינוּ צָרַת נַפְשׁוֹ
בְּהַתְּחַנְּנוּ אֵלֵינוּ, וְלֹא שְׁמַעְנוּ, עַל-כֵּן בָּאָה עֲלֵינוּ הַצָּרָה הַזֹּאת" וְגו',
כְּשֶׁנִּתְחַיֵּל לְהַתְּבוֹנֵן לְמָה הַבֵּית-סֵפֶר שְׁלָנוּ נִמְצָא בְּמִצַּב עָגוּם כְּזֶה,
סֵף הַכָּל דִּירָה קִטְנָה, וְכַתָּה נִכְנָסַת לְתוֹךְ פְּתָה וְכוּ', אֲנִי שׂוֹאֵל
לַעֲצָמִי, מִדּוּעַ בָּאָה עֲלֵינוּ הַצָּרָה הַזֹּאת? ! וְאֲנִי מְכַרַּח לְהַגִּיד, שֶׁאֲנַחְנוּ
כְּלָנוּ חִיבִים, כָּל זְמַן שֶׁלֹּא תִהְיֶה אֲהָבָה וְאַחֲדוּת בֵּין הַמּוֹרוֹת וּבֵין

המנהלת, ושיהיה שתוף פעולה מלא, אז נסבל את הסבל הזה, ותקף ומיד כשיהיה אהבה ואחדות והבנה הדדית בין המנהלת ובין המורות, הכל יתהפך לטובה, ויהיה לנו מבנה משלנו וכתות נהדרות.

עליכן לדעת, מורות יקרות! בנות ישראל נשמות קדושות הן בידיכן, יהלומים נמסרו לידיים שלכן, ללטש אותם, כדי שיאירו ויזרחו, ולכן עליכן להתאחד יחד, ולטבס עצות טובות איך לעבד בלטוש הנשמות, ובמקום שיהיו ביניכן ופוחים וחלוקי דעות, אפן צריכות להכניס את כל האמץ שלכן איך לחנך את הבנות במדות טובות, כי הן האמהות העמידות והנשים העמידות לבנינו, וצריכין כבר מימי קטנותן לחנך אותן בצורה כזו, כאלו הן כבר הגיעו לגיל הבגרות. אסור להסתפל על הילדות בראיה קצרה וכו', אלא צריכין להסתפל על העתיד שלהן, וכך לחנך אותן, יהלום שנה הרבה כסף, יש יהלומים ששנים מאות ואלפי דולרים, באין ערך כלל נשמות ישראל, אין עליהן מחירה, ולכן אפן צריכות להשפדל כל אחת ואחת כפי דרכה לחנך את הכפה שלה, ואסור לעשות בקורת מורה אחת על מורה שניה, כאלו היא לא יודעת איך לחנך, ואני כן יודעת איך לחנך וכדומה, אדרבה, צריכים להיות עזר אחת להשניה, לעודד ולשמת אחת את השניה, והבעיה של מורה אחת, זו צריכה להיות הבעיה של כל המורות, ואם תלכנה בצורה כזו, אז תוכלו לחנך את הבנות במדות טובות.

גא ונא תשפדלנה מאד, שתהיה ביניכן אהבה גדולה, ושלא תהיה ביניכן שום חלקת העצה וכו', אלא ביחד תעזרנה אחת להשניה וככה תצלחנה.

עליכן לדעת, כי הבנות מבינות מה שקורה ביניכן, כי אפלו קטנות כשוראות חכוכים בין המחנכות, זה משפיע לרע עליהן, מכל שפן הבנות היותר גדולות וכו' וכו', ולכן מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד, שתהיה ביניכן הבנה הדדית, ואחת תעזר להשניה, ואז תצליחו בחנוך.

אף שהבטחתי לכן כל־כֶּף הרבה פעמים להכין קונטרס "חנוף למחנכות", אבל אני מקווה שעכשו בקרוב מאד אוכל להתחיל ולגמר את זה.

הקדוש־ברוך־הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכן, שתצלחנה דרכיך תמיד.

המאחל לכן ברכה והצלחה מן השמים...

כג נו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר כי תשא, פורים קטן ה'תשנ"ה.

שלום וברכה אל ידידי היקר לי מאד ... גרו זאיר.

אמרתי לך ביום ראשון, עד יום שלישי אהיה חכם יותר. מה אמר לך! ידעתי מראש מה יהיה בסוף, אמרתי לך אז, שהרשע הזה "ארור ..." יביא עמו, את ... הנחש, האדם הזה הוא סתם שקרן וצבוע, אני מצדי איני מוחל לו כלל, ויש לי עמו דין בשמים, שהפיל לי את התכנית של בית־המדרש על לא דבר רק מחמת רשעות, רשעות לשם רשעות, בלי שום הגיון כלל, ומה גם שקר לי בפנים במעון.

ועל־כן ההכרח לי לומר לך, אם אתה רוצה לציית אותי, ואם בעיניך טוב, תאמר לו פעם ולתמיד חד משמעית — אתה שופך דם להרבי שלי על לא דבר, הוא תמיד קרב אותך, ואף שישבו בחוץ המון אנשים ונשים וכו', לקח אותך קדם (ואולי בגלל זה מגיע לי הענש, שהארור הזה ישפך את דמי), ועל־כן הקלף בידיך, אם לא תתקן מה שקלקלת, איני רוצה לדבר עמך.

מה אמר לך, ידידי ... גרו זאיר! לדעתי, קבלת מפני טובות, גם בגשמיות פי מליון משקבלת ממנו, ומכל שפן ברוחניות, אין דרכי לצוות רק לבקש, אין דרכי להכריח אדם ולומר לו: אתה מכרח לעשות רצוני, זה נגד הטבע שלי, אבל שאלתי ובקשתי אם

אֲמַצָּא חַן בְּעֵינַיִךְ, תַּעֲשֶׂה אֶת זֶה לְמַעְנֵי, לומר לְהַאֲרוֹר ... חַד
מִשְׁמַעִית, אַתָּה שׁוֹפֵף אֶת דָּם רַבִּי וּמֹרִי, וְכָל זְמַן שְׁלֹא תִתְקַן מִה
שְׁקָלְקֶלֶת, אֵין לִי מִה לְדַבֵּר עִמָּךְ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת שְׁבוּרֵי לֵב, עֲנִיִּים וְאֲבִיוֹנִים,
יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי, שְׁיֹאמַר כָּבֹד סוּף לְצַרוּתֵינוּ, וּכְבֹד גְּזֵפָה לְרֵאוֹת
בִּישׁוּעוֹת וְחֻסְדִּים נְגָלִים, כִּי כִּף זֶה לֹא יָכוֹל לְהִיּוֹת, שְׁכָל רָשָׁע אֲרוּר
טָמֵא וּפּוֹשֵׁעַ יִדְרֹךְ עָלֵינוּ, וְיִרְק בְּפָנִים שְׁלָנוּ וְיִצְחַק וְכוּ' וְכוּ', וְאַנְחָנוּ
נִשְׁתַּחֲוֶה אֵלָיו, לֹא וְלֹא, זֶה לֹא יֵלֶךְ כָּכָה.

תֵּאֱמִין לִי, שְׁרָאִיתָ עַל יְדֵי הַרְבֵּה נְסִים נְגָלִים — הֵן בְּעֵנֶן חַנוּךְ
יְלִדֶיךָ, וְהֵן בְּעֵנֶן קִנְיַת הַדִּירָה, וְהֵן בְּעֵנֶן הַמַּסִּים וְכוּ' וְכוּ' מִה
שְׁאַתָּה בְּעֵצְמֶךָ יוֹדַע, וּבַכְּרִטִיּוֹת שֶׁהֲרָשָׁע מְרָשָׁע ... עִם הַסֵּמ"ךְ-מ"ם
לְקַחוּ עֲצָמָם עָלֶיךָ בְּעֵנֶן פְּרֻנְסָתְךָ, וְתַהֲלֵה לְאֵל, זְכָרָה לִי אֶת הַחֻסֵּד
הַזֶּה, שְׁמַמֵּשׁ מִסְרְתִי אֶת נַפְשִׁי וְאֶת דְּמִי תִרְמִי עֲבוּרְךָ וְהַצְלַמְתִּי אוֹתְךָ.

הַמְקַנָּה לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמָּךְ, שְׁעֲשִׂיתָ אֶת רְצוֹנֵי...

כג נז.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, פּוֹרִים קָטָן, אֲדַרְא' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲיֶיהָ.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ וְגַם אֶת שְׁנֵי הַמַּכְתָּבִים הַקּוֹדְמִים, וְאִם
יִרְצֶה הַשָּׁם, אֲשִׁיב לְךָ בְּקִרוֹב מְאֹד עַל כָּל הַשְּׂאֵלוֹת שְׁלָךְ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי שֹׂמֵחַ, שֶׁהַיּוֹם בְּלִילָה אַתָּן מִתּוֹעֲדוֹת יַחַד הַהוֹרִים
שֶׁל הַתְּלַמִּידוֹת שֶׁל הַכֶּפֶת שְׁלָךְ, רֵאוּ לְחִזְק וּלְהַתְחַזֵּק יַחַד, וּבְיַחַד
לְחֹשֵׁב עֲצוֹת אֵיךְ יְכוּלִים לְשַׁפֵּר אֶת מַעֲרַכַת הַחַנוּךְ, וְעַקֵּר הַחַנוּךְ —
לְחַנּוּךְ אוֹתָן בְּמֵדוֹת טוֹבוֹת, שְׁלֹא יִסּוּרוּ מִדְּרֹךְ הַאֲמוּנָה הַטְּהוּרָה
שֶׁקִּבְּלָנוּ מֵאֲבוֹתֵינוּ וּמֵאֲבוֹת אֲבוֹתֵינוּ מִדוֹר דוֹר.

חֲזָקוּ וְאַמְצוּ יַחַד בְּכֹל פְּרִט וּפְרִט וּבִיּוֹתֵר בְּתַפְלָה, וְעַל-יַדֵּי-זֶה
תְּצַלְיֵחוּ לְחַנּוּף בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵן הָעֲתִיד שֶׁלָּנוּ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִהְיֶה בְּהַצְלָחָה מְרֻבָּה, וְתַחֲשׁוּבָה
מִחֲשׁוֹבוֹת אֵיךְ לְשַׁפֵּר אֶת הַחַנּוּף שֶׁל הַבְּנוֹת בְּאִפְסָן שְׂיִגְדְּלוּ לְאוֹת
וּלְמוֹפֵת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כג נח.

בְּעֶזְרַת חַשְׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, פּוֹרִים קָטָן, אֲדַרְא' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל יַדֵּי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גִּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת כָּל מַכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הָעֲגֻמַת נַפְשׁ שְׁהֵיְתָה לִי
וְעַדִּין יֵשׁ לִי מִכָּל הַסְּפוּר הַזֶּה, כִּי בָאוּ זָרִים וְחָלְלוּהָ, בָּאוּ זָרִים וְכוּ',
שֶׁפָּחָה כִּי תִירַשׁ גְּבִירְתָּהּ, עַד כְּדֵי כֶּף אָנוּ סוֹבְלִים.

וְהִנֵּה לְדַעְתִּי, יֵשׁ הַיּוֹם לַעֲשׂוֹת אֶת הַחוּג מַחוּץ לְמַקְלָט,
עַל-כָּל-פָּנִים בְּחֻצֵי שְׁעָה, כְּדֵי לְהִרְאוֹת שְׂאֲנוּ מִצְדָּנוּ לֹא מוֹתְרִים
בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפְסָן, כִּי יֵשׁ הִלְכָה בְּשִׁלְחֵן עֲרוּף: כָּל זְמַן שְׂאֲחַד מוֹחָה,
אִפְלוּ הוּא בְּסוּף הָעוֹלָם, אֵין לְהִהוּא טַעֲנַת חֲזָקָה. וְלִכֵּן לְדַעְתִּי, כָּל
יוֹם שְׂיִשְׁחַקּוּ הַיְלָדִים חוּץ לְמַקְלָט בְּחֻצֵי שְׁעָה, אֲבָל לֹא לְהַפְסֵס, נִתֵּן
לוֹ הַיְדַמְנוֹת ... הוּא נִשְׁבַּע שְׁתוּף כַּמָּה יָמִים הוּא מְסַדֵּר חֲשָׁמֵל וְכוּ',
כַּנְרָאָה שֶׁהוּא רוֹאֶה שֶׁהַכֵּל אֲבוּד, וְעַל-כֵּן הָאָרוּר ... רוֹצֵה עֲכָשׁוּ רַק
הַכְּבוֹד הַסְּרוּחַ וְכוּ'.

דִּרְךְ אַגַּב סִפֵּר לִי הַיּוֹם ... שֶׁבְּדִרְךְ נִסִּיעַתוֹ עִם ... לְמִשְׁטָרָה,
אָמַר לוֹ ... שְׁגַם בְּיוֹם רֵאשׁוֹן אָמַר לוֹ הַנְחָשׁ ... שְׂיִקְרָא מִשְׁטָרָה,
אֲבָל הוּא אָמַר לוֹ: הַכֵּל אֲנִי אֶעֱשֶׂה בְּשִׁבְלִיךָ אֲבָל לֹא זֶה... כַּנְרָאָה

בְּזֶה שֶׁקְרַאת אוֹתוֹ נֶאֱצִי קֵאפוֹ, זֶה נִתֵּן לוֹ צְבִיטָה בְּלֵב... עִם כָּל זֹאת אִם אֶפְשֶׁר לַעֲשׂוֹת חוּג אֶפְלוֹ קִטְן בַּחוּץ דִּיקָא בְּכָל לַיְלָה עַל-כָּל-פְּנִים עַד שְׁבוּעַ, שֶׁהוּא מִבְּטִיחַ שְׂיִתֵּן לָנוּ הַכֵּל בְּכַבּוּד... מַה טוֹב וּמַה נְעִים, כִּי אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִרְאוֹת שְׁלֵא וּתְרַנּוּ בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן, אֲבָל צְרִיכִים לְשׁמֹר שְׁלֵא יִכְנָסוּ לְשָׁם, כְּדֵי שְׁלֵא תִהְיֶה לוֹ אַחֲר־כֵּן טַעֲנָה.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיִּקְרָ! הַנְּסִיווֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים עַד מְאֹד, מְנַסִּים אֶת כָּל אֶחָד בְּנִסְיוֹן קָשָׁה לְרְאוֹת אֵיךְ יִחְזִיק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי רוֹאִים שֶׁהִרְשָׁעִים זֹכִים בְּדִין, עִם כָּל זֹאת "צְדִיק ה' בְּכָל דְּרָכָיו" (תְּהִלִּים קנח), וְזֶה כָּל הַלְמוּד הַעֲמֵק שֶׁל הַתּוֹרָה בְּלִקוּטֵי-מֹהַר"ן, חֵלֵק א', סִימָן נ"ה; וְרֵאוי לָךְ לְלַמֵּד עַכְשָׁו הַתּוֹרָה הַזֹּאת, וְלוֹמַר עֲלֶיהָ הַתְּפִלָּה בְּ"לִקוּטֵי-תְּפִלוֹת", וְאִזּוֹ הַרְבֵּה קִשְׁיוֹת יִתְרַצוּ לָךְ, כִּי בְּאֵמֶת כְּשֶׁאֲדָם נִכְנָס בְּצִלוֹ יִתְבָּרַךְ, אִזּוֹ אֵינוֹ רוֹאֶה רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעַצְמוֹ, שֶׁהוּא יָד ה' (הַמוֹבָא שָׁם), שֶׁהוּלָךְ נִגְדוֹ הַסֵּמ"ך-מ"ם, יִמַּח שָׁמוֹ, וְהוּא מְצַלִּיחַ בְּשָׁלוֹ, אֲבָל אֲנִי מְצַלִּיחַ בְּשָׁלִי — לְבָרַח יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאֵף שֶׁהֵלֵב כּוֹאֵב, שֶׁלְּהַסֵּמ"ך-מ"ם יֵשׁ כַּחוֹת עֲצוּמִים, הַצֵּדֵק עִמּוֹ, עִם כָּל זֹאת אֲנִי מִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה, שֶׁפֶה יִכְנָסוּ לְגוּר עוֹד מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת, וְנִהְיֶה הָרֵב, הַמוֹעֵצָה תִּהְיֶה שְׁלָנוּ וּבְגִדוֹל, וְהַכֵּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

הַמְּחַפָּה לְשִׁמְעַ מִמֶּךָ...

כּג נט.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, ט"ו אֲדִרְא' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיִּקְרָ לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיִמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוֹ יֵאִיר.

אֶת כָּל הַמְּכַתְּבִים שֶׁלָּךְ קִבַּלְתִּי, וְתֹאמִין לִי, שֶׁכָּל מַה שֶׁאַתָּה כּוֹתֵב, הוּא אֵמֶת וְיִצִּיב וְנִכּוֹן וְקָיִם, וְאֲנִי הוּלָךְ בְּאוֹתָהּ דַּעַה, וּמְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב לִי כָּל הַסְּפוּר, עִם כָּל זֹאת קִבַּלְתִּי מִרְבֵּנוּ ז"ל, שֶׁצְרִיכִים לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ תְּמִיד אֶת הַטוֹב שֶׁבְּכָל פֶּרֶט וּפְרָט. תֹּאמִין לִי, שֶׁאֲנִי

מחפש ומבקש פה, מה פתאם מתחיל להתגלגל כמו שמתגלגל, ואף שיש לי כבר כמה רמזים וכו', אף צדין אני לא יורד לסוף הענין, עם כל זאת צריכין להרבות בתפלה ובקשה, שיתבטל הסמ"ך-מ"ם הרשע, ימח שמו וזכרו לגמרי, כי הוא השטן והוא המסית והמדיח את כל תושבי המקום נגדנו, כי לולי הוא, לא היה לנו את כל הצרות האלו, כי הוא רשע מרשע זה לעמת זה של הקדשה, כי בכל פרט ופרט הוא מכניס את ידיו הטמאות, לקלקל ולבטל את הקדשה וכו' וכו', ולדעתי, עכשו הוא עבר כל גבול, שכל חברי המועצה נגדו, ואמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין עב.): פרוד של רשעים הנאה להם והנאה לעולם, וזה שנעשה פרוד ביניהם — זה טוב לנו, ועל-כן מי יודע איך שנתגלגל כל הגלגל, שתצא לנו טובה גדולה מזה, אבל פאמור שעדין אני לא יודע כלום, אני רק בוטח בתסדו יתברך, שכמו שלא עזב אותי בכל צרותי, כן לא יעזוב אותי עכשו, ואדרבה יתרבה הקבוץ שלנו יותר ויותר, מה שאנחנו רק צריכין לעשות עכשו, הוא רק קצת סבלנות ונראה מה יהיו חלומותיו, כי להכנס עוד פעם, אנחנו יכולים לעשות את זה בכל יום, ואם הוא מבקש שיתנו לו כמה ימים, נתן לו כמה ימים... (עם כל זאת הייתי מיעץ שגם היום ישחקו הילדים בחוץ על יד המקלט פחצי שעה, וכן בכל יום עד שנוזקה לכנס בפנים).

מה אמר לך! בזה העולם צריכין להיות מצד אחד זריו גדול מאד מאד, ולא לחכות פרגע, ומצד שני צריכין הרבה סבלנות, אני מבין היטב את פאבה, והפאב שלך זה פאבי, ואפה חקוק בפנימיות לבבי, ועל-כן אפה מרגיש את העליות והירידות שלי וכו' (עין לקושימוֹתֵר"ן, חלק א', סימן טו), עם כל זאת אם אני משתדל עכשו לחכות בסבלנות, תחכה גם אפה בסבלנות. אני מקנה להקדוש-ברוך הוא שארור ... יתחרט על הפתב שחתם נגד בית-המדרש, ואדרבה יעשה תשובה, תשובת המשקל, שיתחם נגד החתימה שלו, ועל-די-זה הפל יהיה על נכון, ואם לא, ענוש יענוש בענוש קשה מאד.

רק חזק ואמץ, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לנו, שנצליח ברכנו.

פֹּה תִקְבַּל מִכְתָּב לְמִסֵּר לְהַמּוֹרוֹת, כְּדָאֵי לַעֲשׂוֹת מִזֶּה פְּמָה
הַעֲתָקִים, וְלְמִסֵּר לְכָל אַחַת וְאַחַת, וְכֵן מִכְתָּב לְהוֹרִים שֶׁל כֶּתֶה א'
לְמִסֵּר אֶת זֶה לְגַבְרַת . . . תַּחֲזִיחַ, וְכֵן מִכְתָּב בְּעִבּוּר ... תַּחֲזִיחַ.

אֲנִי מִקְנֶה לְהִיּוֹת אֶתְךָ בְּקֶשֶׁר יוֹתֵר מֵאַחֵר.

הַיּוֹם יִהְיֶה הַשְּׁעוּר כְּרַגִּיל, יִתֵּן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא דְבוּרִים בְּפִי.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּג ס.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, ט"ו אֲדָר־א' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגְּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַנּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה
וּמִכָּל נֹגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיוֹתֵר לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה, כִּי הִיקָא עַל-יְדֵי שְׂמֻחָה, נִזְכָּה לְבַטֵּל אֶת קִלְפַת עֲמָלָק,
שֶׁהֵם הַסְּפָקוֹת וְהַקְּרִירוֹת, וְנִזְכָּה לְהִיּוֹת דְּבוּקִים בְּחֵי הַחַיִּים בּו
יִתְבָּרַךְ.

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, הֵם
וְנִשְׁיָהֶם הַגְּרִים בְּשִׁכּוֹן הַחֹדֶשׁ, שֶׁבְּמוֹצָאֵי-שַׁבַּת-קֶדֶשׁ הַזֶּה יַעֲשׂוּ
אֲסֵפָה כָּל־לִיּוֹת, וְאִם אֶפְשֶׁר גַּם עִם שְׂאֵר הַתּוֹשָׁבִים שְׁגָרִים שָׁם —
מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, וְתַעֲשׂוּ וְעַד הַשְּׂכוּנָה פְּעַם וּלְתַמִּיד, וְזֶה מֵאֵד
מֵאֵד נִצְרָךְ לָכֶם, זֶה בְּכָל־לֹא קָשׁוּר לְשִׁנֵּי חֲבָרֵי הַמוֹעֵצָה שְׁלָנוּ
שִׁיחֵיו, אֲתֶם צְרִיכִים לְהִיּוֹת מְגַבְּשִׁים עִם וְעַד הַשְּׂכוּנָה, וְכַמוֹכֵן אֲתֶם
הָרַב, אֲזוּ תִבְחָרוּ פְּמָה צִירִים מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו, בְּאִפְּן שְׂאֵם נִצְטָרְךָ
אִיזָה כַח נִגְדַּד הַמוֹעֵצָה — תִּהְיוּ מְגַבְּשִׁים יַחַד, וְאֵל תִּהְיוּ בְּטִלָּנִים
הַפְּעַם, אֲלֵא כְּלֶכֶם בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל הֵן אֲנָשִׁים וְהֵן הַנְּשִׁים, שִׁיחֵיו

באַספּהּ הַזוּ בְּמוֹצָאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ, וּכְשֶׁתְּהִיּוּ בְּאַהֲבָה וְאַחֲדוּת אַחַת מְגַבְּשִׁים, אָז תִּצְלִיחוּ.

אָנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁתַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנִי, וְלֹא תִתְחַמְקוּ מִזֶּה, כִּי זֶה רַק לְטוֹבְתְכֶם, כִּי מִזְמַן הָיָה טוֹב, שִׁיְהִיָּה וְעַד הַשְּׂכוּנָה, כִּכָּה תּוּכְלוּ לְלַחֵץ שִׁיסְדְּרוּ לָכֶם גָּדֵר וְכוּ', וְכֵן סִפְסָלִים וְכוּ', וְכֵן מֵה שָׂרַק חֶסֶר, וְאִם תְּבֹאוּ עַל־יָדֵי וְעַד מְגַבֵּשׁ, אָנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁשְּׂנֵי חֲבָרֵי הַמוֹעֵצָה שְׁלָנוּ שִׁיחֵיו יוּכְלוּ לַעֲזֹר לָכֶם.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִכֶּם, שִׁיִּצְלִיחַ דְּרֹכּוֹ תָּמִיד. הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

שׁוֹב פַּעַם אָנִי מִבְּקֶשׁ, שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִתְחַמֵּק מֵהַאֲסֵפָה הַזֹּאת, וְלִבְחֹר וְעַד הַשְּׂכוּנָה.

כג סא

בְּעֶזְרַת הַשָּׁמַיִם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, ט"ו אֲדָר־א' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵל תְּתִיאֲשִׁי כָּלֵל, אֵלֹא תִמְשִׁיכוּ לְגֹמֵר עִם הַדִּירָה, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יְבִיא לָכֶם קוֹנָה לְקִנּוּת אֶת הַדִּירָה הַזֹּאת בְּבִנְיַת־בְּרֵק, וְהַעֲקֹר לֹא לְהִתְפַּחַד כָּלֵל, וְלָלֶכֶת בְּגִדְלוֹת הַמַּחֲיִין, וְאֵל תִּתְבַּלְּבוּ מִשׁוּם דְּבָר שֶׁבְעוּלָם.

אוֹדוֹת הַשְּׁעוֹר, אַתֶּם יְכוּלִים לְקַבֵּל קִסְטָה, וְתִשְׁמְעוּ אֶת זֶה, וְתִתְקַתְּקִי אֶת זֶה, הַעֲקֹר תְּחִיּוּ וְתִשְׁמְחוּ אֶת עַצְמְכֶם עַל נַעַם חֵלְקְכֶם עַל אֲשֶׁר בְּנַחַל שֵׁם חֵלְקְכֶם וְגוֹרְלְכֶם, וְתִרְחִיקוּ מִכֶּם אֶת הַעֲצָבוֹת

לְגַמְרִי, כִּי עֲצָבוֹת הִיא עֲבוּדָה וְנָרָה וְסִטְרָא אַחְרָא, וְשִׁמְחָה הִיא
אֲמוּנָה וְדַבְּקוֹת בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמִּתְגַּבֵּר, וְתָמִיד שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה עַל
נֶעַם חֻלְקוֹ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׁאֲנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ וְרַכְּכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כג סב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, ט"ו אֲדָר-א' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחִיו נִצַּח.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ הֵבִין שְׁלֹכֶם ... גֵּרוּ יְאִיר, מִתְאַקְלֵם פֹּה אֲצִלְנוּ
יָפָה מְאֹד, וְקִנִּיתִי לוֹ מְעִיל חֲרָף וְכֵן חֲלִיפָה לְשַׁבָּת, וְאֲנִי דוֹאֵג
בְּשִׁבְלִי שֶׁיְהִיָּה לוֹ אֵת כָּל הַגְּשָׁמִיּוֹת שֶׁהוּא רַק צְרִיף, וְלֹא יִהְיֶה חֶסֶר
לוֹ שׁוֹם דָּבָר, וּמִכָּל שֶׁפִּן בְּרוּחֵינִיּוֹת, הוּא לוֹמֵד טוֹב, וְלִכֵּן אֵין לָכֶם
לְדָאג כָּלָל. אִף הֵייתִי מִנְעִץ לָכֶם לֹא לְצַלְצֵל לוֹ בְּכָל פֶּעַם, כִּי אֲזִ
נִתְעוֹרֵר אֲצִלוֹ מִחֲדָשׁ הַרְצוֹן לְחֹזֵר וְכוּ', וְחָבַל מְאֹד שֶׁאַתֶּם מִתְקַשְׂרִים
כָּל-כָּף בְּרִצְיָפוֹת, שֶׁזֶה מְזַכֵּיר לוֹ וְכוּ', וְהוּא מִתְחִיל לְהִתְנַעֵץ וְכוּ',
אַתֶּם צְרִיכִים לְהִבִּין שֶׁהוּא יֵלֵד מְכָשֶׁר עִם כָּל הַמַּעֲלוֹת, אֲבָל הוּא
צְרִיף לְהִיוֹת עֲצֻמָּאִי, וְזֶה תְּלוּי בִּידְכֶם, וְעַל-כֵּן תִּשְׁתַּדְּלוּ לְעֹזֵר לִי,
שֶׁבְנֹכֶם יְהִיָּה עֲצֻמָּאִי, כִּי אַחֲרַת הוּא אִף פֶּעַם לֹא יִגְדֵל, וְתִכְבְּנוּ אֵת
זֶה הֵיטֵב הֵיטֵב.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כג סג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא אֵת רֵאשׁ, ט"ו אֲדָר-א' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תאמין לי, שאין פה שום תרגיל, רק לפעמים צריכים להיות מעביר על מדותיו, ובפרטיות שמדבר סך הכל לחכות יום יומים וכו', חפה עד יעבר וצם, המקלט יהיה שלנו אם לטוב או להפוך, כדאי לחכות לעת עתה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כג סד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פי תשא, ט"ו אדר-א' ה'תשנ"ה.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

הנה עכשו הנה בביתי בנדך היקר ... ומסרתי לו אלה וחמש-מאות דולר \$1.500 בעבור הבשר, זה יוצא חשבון של 4.500 שקלים, והוא אמר לי שנוסע היום בלילה לארץ ישראל, והוא ימסר לך, נא לאשר קבלתם, וכן תשלח לי בדיוק את החשבון כמה החוב.

העקר ראה לחזק עצמך מאד, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכה לחתן בקרוב את בנדך ... גרו יאיר, וכן תצא מכל חובותיך, ותהיה לך פרנסה בשפע גדול.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש בערך, שתצליח תמיד ברכך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כג סה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פי תשא, ט"ו אדר-א' ה'תשנ"ה.

שלום וברכה אל ... שיתיו.

אָנִי מְקוּנָה שֶׁתִּקְתַּקְתָּם אֶת הַשְּׁעוֹר, כִּי כָּל-כֶּף חָבַל עַל כָּל שְׁעוֹר
שֶׁלֹּא יֵלֶךְ לְאֲבוֹד, כִּי יָבוֹא יוֹם שֶׁכָּל דְּבוּר וְשִׂיחָה יִהְיֶה יָקָר עַד מְאֹד.

נָא וְנָא רְאוּ לְהִתְחַזֵּק עִצְמְכֶם מְאֹד מְאֹד, כִּי הַזְּמַן הוֹלֵךְ וְהוֹמָה
וְהַגּוֹף אֶפְשָׁר כִּי הַיּוֹם בָּא יוֹמוֹ. וְעַל-כֵּן כְּדָאִי לְנִצָּל כָּל יוֹם וְיוֹם
בְּטוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי, שֶׁנִּזְכָּה לְגִלוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וְאֲנִי מְאֹד
מְאֹד מְקַנָּא אֶתְכֶם עַל גְּדֹל הַזְּכוֹת שֶׁיֵּשׁ לָכֶם לְהִדְפִּיס דְּבוּרִים כְּאֵלוֹ,
שֶׁעוֹד יַעֲשׂוּ רַעַשׁ גְּדוֹל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ.

מִי יִתֵּן, שְׁנוּכַל לְהִדְפִּיס עֲכָשׁוּ לְכָל הַפְּחוֹת אַרְבָּעִים וְחֲמִשָּׁה
קוּנְטְרָסִים חֲדָשִׁים נִפְלְאִים עַד מְאֹד שֶׁהִתְחַלְתִּי. וְיַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שְׁאוּכַל לְסִימָם בְּקָרוֹב מְאֹד.

מָה קָרָה עִם הַדִּירָה, הָאֵם קִבַּלְתָּם הַיּוֹם אִיוֹ תְּשׁוּבָה?

רַק חֲזָקוֹ וְאֲמָצוֹ, כִּי בֵּית פְּלוֹנִי לְפְלוֹנִי הַכְּרִיזוּ, וְהִכַּל מְמַנּוּ
תְּבַרְךָ.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַעֲלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כג סו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתְּבַרְךָ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, ט"ו אֲדָר-א' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל דִּידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ. רָאֵה לְחֻזֵּק אֶת עִצְמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְחִצָּא
מִהַקְּטָנוֹת הַדַּעַת שְׁלָךְ, אֲלֵא תִשְׁתַּדֵּל לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל
בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, אֲתָה אַל תִּסְתַּכֵּל וְאַל תִּחְשֹׁב מָה שְׂאֲחָרִים
אוֹמְרִים וּמָה שְׂאֲחָרִים חוֹשְׁבִים וְכוּ' וְכוּ', אֲשֶׁר זֶה כָּל מְנִיעוֹת הַמַּח
שְׁלָךְ — הָאֵם קוּנְטְרָס זֶה טוֹב לְהַפִּיץ? ! אוֹ הָאֵם קוּנְטְרָס זֶה טוֹב
לְהַפִּיץ? ! אוֹ מָה יִגִּיבוּ הַחֲסִידִים עַל שֵׁם כְּזֶה? ! אוֹ מָה יִגִּיבוּ

החסידים על שם פְּנֵה! ! וּבְאֵמֶת כֹּל אֶחָד בְּנֵה הָעוֹלָם שְׂבוּר כְּחָרֶם הַנְּשֻׁבֵר, וּצְרִיכִים לְלַכֵּת בְּגִדְלוֹת הַמַּחֲזִין בְּשִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה לְחִזּוֹק וּלְאַמֵּץ אוֹתָם וּלְהַגִּיד לָהֶם שִׁיְהִיו בְּשִׁמְחָה, וְשִׁיִּדְבְּרוּ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלַתֵּת לָהֶם מַתָּנָה קוֹנִטְרָס וּלְבַקֵּשׁ פְּרוּטָה לְצַדָּקָה, וְאִם תִּלְךָ בְּצוּרָה כְּזוֹ, תִּרְאֶה שֶׁתִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה יוֹצֵאת מִן הַכֶּלֶל. הַעֲקָר אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, וְאֵל יִחְלַשׁ לְבָבְךָ וְדַעְתְּךָ כֶּלֶל מְשׁוּם דְּבַר שְׂבָעוֹלָם.

תֵּאֱמִין לִי, שְׂבֻשְׁבִילְךָ לֹא טוֹב שֶׁתִּצָּא לְחוּץ לְאַרְצְךָ, כִּי הַהַצְּלָחָה שְׁלֶךְ יוֹתֵר טוֹב בְּאַרְצְךָ יִשְׂרָאֵל, וּכְשֶׁתָּבוֹא פֹּה, יוֹתֵר תִּבְלֶה אֶת הַזְּמַן בְּהֶבֶל וּבְרִיק וְכוּ' וְכוּ', עַל-יְדֵי בְקוֹר אֶצֶל הַהוֹרִים, וְאֶצֶל הַקְּרוֹבִים, וְיִחְבְּצוּ הַזְּמַן עַל שְׁטִיּוֹת, וְלִכְן תִּשְׁאֵר בְּאַרְצְךָ יִשְׂרָאֵל, וְתִלְךָ שָׁם בְּמִסִּירוֹת נִפְשׁ חֲכִי גְדוֹלָה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יָבִיא לְךָ שְׁפַע, שֶׁתוּכַל לְתַקֵּן אֶת הַרְכָּב שְׁלֶךְ, אֵתָּה לֹא צְרִיף לְקִנּוּת חֲדָשׁ, כִּי הָרִי זֶה חֲדָשׁ מִמֵּילָא, רַק צְרִיכִים לְתַקֵּן, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתִּזְכֶּה לְתַקֵּן אֶת נִשְׁמַתְךָ וְלְהַאֲרִיחַ בְּאוֹר זֵיו שְׁכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ. הַעֲקָר תִּהְיֶה תָּמִיד שְׂמֵחַ, וְתִצָּא מֵהַקְּטָנוּת שְׁלֶךְ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחִיב לְךָ אֶת דַּעְתְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כג סז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, ט"ו אֲדֹרָא' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

נָא וְנָא לֹא לְהַתְּבַלְּבֵל מְשׁוּם דְּבַר שְׂבָעוֹלָם, וְאֵל תִּחְלַשׁ דַּעְתְּךָ, בְּכַח תָּמִיד יְכוּלִים לְלַכֵּת, וְאֵל תִּחְשַׁב כְּרַגַע שְׁעוֹבָדִים עֲלֵינוּ, אֲכַל בְּמִלְחָמָה תָּמִיד צְרִיכִים לְהִיּוֹת מוֹכְנִים לְהַסְתּוֹבֵב לְכָל הַכּוּוֹנִים, וּלְפַעְמִים צְרִיכִים לְחֹזֵר קָצֵת אַחֲרֵינִית וְכוּ', וְהַשׁוֹנֵא חוֹשֵׁב, שֶׁהִנֵּה הֵם הַפְּסִידוּ... וּלְבַסּוּף מְקַבֵּל מִכָּה כְּזוֹ, שֶׁלֹּא חָשַׁב כֶּלֶל, וְעַל-כֵּן אֵינְךָ

צָרִיף לְהַתְּבַלְבֵּל כָּלֵל, וּבִפְרָט שְׁכָבֵר מַגִּיעַ לְהַעֲצִיבִים שְׁלֵף, זֶה לֹא בְּרִיא. מָה אָמַר לָךְ! אֵלֹהֵי הַחַיִּים, מִלְחָמָה אַחַת גְּדוּלָה, וּמִי שְׂזוּכָה לְסִבְלָנוֹת גְּדוּלָה, זוּכָה סוּף כָּל סוּף לְנַצַּח.

רק חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, אִינְךָ יָכוֹל לְתַאֵר מָה שְׁעוֹבֵר עָלַי, וְאַף-עַל-פִּי-כֵן אֲנִי מִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְּנִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...
נָא לְמַסֵּר אֶת מִכְתָּב לְ... וְכֵן תִּמְסַר שְׁאֵר הַמִּכְתָּבִים לִיעוּדָם.

כג סח.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֵר פִּי תִשָּׂא, ט"ו אֲדָר-א' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד תְּבַשְׂרֵי לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

אֵל תִּפְחָדִי מִשׁוּם דְּבָר, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶתְּךָ, עִמָּךְ וְאַצְּלָךְ, וּבְקָרוֹב תִּרְאֵי רַק גַּסִּים נִגְלִים, וְתַהֲיֶה לָכֶם דִּינָה מְשֻׁלָּכֶם, הַעֲקֵר רְאֵי לְשִׁיר שִׁירוֹת וְתִשְׁבַּחוֹת לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכֵן תִּחְדִּירֵי בֵּין נְשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו שְׁתַּהֲיִינָה שְׁמִחוֹת וְעֲלִיזוֹת תָּמִיד, וּבִפְרָט בַּחֲדָשׁ הַזֶּה, חֲדָשׁ הַשְּׁמִחָה, צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בִּיּוֹתֵר בְּמִדַּת הַשְּׁמִחָה, וְשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם לֹא יִשְׁבֹּר אֶתְּכֵן.

אוֹדוֹת הַכֶּסֶף שֶׁל צְדָקָה, נָא לְהַעֲבִיר אֶת זֶה אִף וְרַק אֵל יִדְרִנּוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר, בְּעִבּוֹר הַדְּפֶסֶת סְפָרֵי רַבְּנוּ וַ"ל, וְהִיָּה טוֹב מְאֹד שְׁיִדְפִּים בְּאִיזָה קוֹנְטֵרס אֶת שֵׁם בְּעֵלְךָ וְשִׁמְךָ וְשֵׁם הַיְלָדִים שְׁיַחֲיוּ, שְׁיִדְפֶּס לְזְכוּתָם, פִּי זְכוּת הַדְּפֶסֶת סְפָרֵי רַבְּנוּ וַ"ל עוֹלָה עַל הַכֵּל, וְאַנְחֵנו צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ בְּעִבּוֹר זֶה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כג סט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, עֶרְב־רֵאש־חֹדֶשׁ אֲדָר־ב' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁבְּחֹדֶשׁ הַזֶּה נִרְאָה הַרְבֵּה יְשׁוּעוֹת,
וּכְבֹּר נִזְכָּה לְרֵאוֹת אֶת הַמֶּן תְּלוּי עַל עֵץ.

פֶּה תִקְבַּל שְׁנֵי מִכְתָּבִים נְחוּצִים לְמִסֵּר אוֹתָם אֵל יַעֲזוּדְם מֵה
שְׁיֹתֵר מֵהַר.

הַמְצַפֶּה לְשִׁמְעַ מִמְךָ רַק טוֹב כָּל הַיָּמִים...

כג ע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, עֶרְב־רֵאש־חֹדֶשׁ אֲדָר־ב' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל יְדִידֵי הַרֵב ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד הַחֲיִיתָנִי עִם הַדוּ"ת.

מֵה אֵמַר לָךְ! אֵין לָנוּ אֵלָא אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, וְרֵאוּי לְבַקֵּשׁ
וּלְהִתְחַנֵּן אֵלָיו יִתְבָּרַךְ כְּמוֹ שֶׁעָשָׂה מְרַדְכֵי הַצְדִּיק, וְקַבֵּץ אֶת כָּל
הַתֵּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, כְּמוֹ-כֵן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת בְּכָל יוֹם וְיוֹם,
כִּי אֵין לָנוּ עֲצָה אַחֲרַת הַכָּל שֶׁקָּר וְכָזָב, וְשׂוֹא תְשׁוּעַת אָדָם.

בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁלֵא תַחַתֶּם שׁוּם דְּבָר עִם הַתְּכַנִּית שֶׁל ...
צְרִיכִים לְשִׁקֵּל הֵיטֵב הֵיטֵב מֵה יֵצֵא לָנוּ מִכָּל זֶה, וּמֵה נִרְוִיחַ מִיָּד
לְיָד וְכוּ'. הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁנִּדְאָג לְעֲצֻמְנוּ, כִּי כִפִּי הַנִּרְאָה מִהַמוֹעֲצָה לֹא
יִהְיֶה לָנוּ שׁוּם דְּבָר, הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁנִּפְתַּח עֵינֵינוּ וְנִרְאָה מֵה לְפָנֵינוּ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַחֲשֵׁב אֶת יְשׁוּעָתוֹ אֵלֵינוּ וּבִקְרוּב נִשְׁע.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כג עא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, עֶרְב־רֵאש־חֹדֶשׁ אֲדָר־ב' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲנִיָּה.

הִנֵּה הַיּוֹם צְרִיף לְבוֹא הָעוֹרֵף-דִּין שְׁלָנוּ לְרֵאוֹת מֵה יְכוּלִים
לְקַבֵּל מִמְשַׁרְדַּת הַדְּתוֹת, וְלִכְן מְאֹד אֲנִי רוֹצֶה שֶׁתִּהְיֶי בְּקֶשֶׁר עִם ...
וְהָעוֹרֵף דִּין, וְלִרְאוֹת מֵה יְכוּלִים לְפַעֵל, כִּי כִפִּי שֶׁנִּרְאָה בְּמֵאָה אַחוּז
הוּא שֶׁ... הַנְּחָשׁ הַסִּמְ"ךְ-מ"ם הָרָשָׁע רוֹכֵב עָלָיו, וְשׁוּם דְּבָר לֹא יֵצֵא
מִמֶּנּוּ כָּלֵל, וְהַגִּיעַ הַזְּמַן, שֶׁנִּדְאָג לְעֲצֻמְנוּ, בְּעֶזְרַת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
אֲנִי מְקַנֶּה שֶׁבִּקְרוּב מְאֹד יֵצֵא מִהַדִּירָה שֶׁל ... וְנִקִּים קַרְנָאִים עֲבוּר
הַבֵּית-סֵפֶר, כָּל הַבְּעִיּוֹת זֶה הַדְּחָקוֹת וְהַצְּפִיפוֹת וְכוּ', אֲנִי מְקַנֶּה
לְקַחַת בְּיָדִים אֶת הַבֵּית-סֵפֶר, וְלֹא כָּל אַחַת שֵׁשׁ לָהּ בְּעִיּוֹת נַפְשִׁיּוֹת
תִּשְׁפֹּף אֶת הַכוֹז עָלֶיךָ.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי שֶׁתַּחֲכִּי, וְתַחֲשִׁבוּ הֵיטֵב מֵה יֵצֵא לָנוּ וּמֵה
נִרְוִיחַ עַל יְדֵי ... וְהַעֲקָר לֹא לַחַתֶּם לוֹ כְּלוּם, עַד שֶׁאֲבוֹא וְנִתְיָשֵׁב
הֵיטֵב עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֶט מֵה יֵצֵא לָנוּ, כִּפִּי הַנִּרְאָה אִם לֹא נִדְאָג
לְעֲצֻמְנוּ, לֹא יִהְיֶה לָנוּ כְּלוּם.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כג עב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, עֶרְב־רֵאש־חֲדָשׁ אֲדָר־ב' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת הָעֲמוּד הָרֵאשׁוֹן שֶׁל מְסַכֵּת אַבוֹת עִם פְּרוּשׁ
 "חֲסֵדֵי אַבוֹת", וְזֶה יָפָה מְאֹד מְאֹד, וְלִדְעָתִי כִּף צָרִיף לְהִשְׁאֵר, כִּי זֶה
 נִפְלָא מְאֹד, וְיַעֲזוּר הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁנֹזְכָה לְרֵאוֹת בְּסִיּוּם הַסֵּפֶר
 הַנִּפְלָא הַזֶּה, שִׁיְהִיָּה אֹר חֲדָשׁ בְּעוֹלָם, וְיַעֲשֶׂה הַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוּלָּה,
 וְאֲשָׁרֵי מִי שִׁיְתֵן יָד וְכַתֵּף לְהַדְפִּיסוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

שְׁלַחְתִּי ל... מַה שֶּׁבִקַּשׁ מִמֶּנִּי, רְאֵה תַכְּפֹּי־וּמִיד לְהַתְקַשֵּׁר אֵלָיו
 אִם קָבְלוּ עַל־יְדֵי הַפֶּקֶס שְׁלוֹ, וְתוֹדִיעַ לִי.

דַּעַת לְנִכּוֹן, כִּי מְסַפֵּר הַדְּפִים בְּסֵפֶר מִתְחִיל מִהַשְּׁעַר, אֲקַנְוֶה
 שְׁתַּבִּין.

אוֹדוֹת הַדִּירָה, אֵל תְּבַלְבְּלוּ עֲצֻמְכֶם, חֲסֵדֵי הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא,
 שְׁאַתֶּם כָּבֵר אוֹחֲזִים כָּאֵן.

כג עג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, עֶרְב־רֵאש־חֲדָשׁ אֲדָר־ב' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
 מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּוִדְאֵי הַצֶּעַר גְּדוּל שְׁאֵלוֹ הַרְשָׁעִים הַשִּׁיגוּ חֵיל, וּבִשְׂכִילָם

סובלים עם ישראל כל הצרות הטוטי שכבי וכו', וכל מיני מרעין בישין וכו', ולבסוף הם מדברים בשם כלל ישראל, כפי שאני רואה אין עצה אחרת, רק להזרים את ספרי רבנו ז"ל בעולם, אשריך ואשרי חלקך, שיש לך חלק בקדשה כזו, הפצת מעינות החכמה חוצה, אשר כל ספר וכל קונטרס, יש לו כתבת, ויחזיר את עם ישראל בתשובה.

השבוע חוזר ... ואשליח עמו עוד אלה דולר בעבור הדפסה (החוב שאני חייב לך), ועוד כמה קונטרסים מאד מאד יפים ומעניינים, ומי יתן שתוכל לשלח לי משלוח גדול כל מיני ספרים שאתה לא יכול להפיצם לעת עתה, כי כאן הכל הולך (אתה יכול לומר ... שהוא לא צריך להחזיק את זה במחסן אפילו רגע, רק תחף-ומיד עם אותה משאית להביאם אלי, כמו שעשה בפעם הקודמת).

פה תקבל כל המשניות עד גמר פרק ד', נא לכתב במוצאי-שבת-קדש אם קבלת הכל.

המאחל לך שבת שלום...

כג עד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר פקודי, ב' דראש-החדש אדר ב' ה'תשנ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרם ויצילם מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, אמן.

אחי ורעי היקרים! הנה אנתנו אוחזים עכשו בימי אדר הקדושים, שבו מרבים בשמחה, ומוכא בספרים הקדושים, שעל-ידי תקף השמחה בחדש הזה נתרבה הקדשה. ולכן ראו בכל מיני

אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה הִיא יְסוֹד וְעֵקֶר בְּקִיּוּם כָּל הַמְצוּוֹת, וְכִכֵּל שְׂאֲדָם שֵׁשׁ וְשִׁמְחַת בְּקִיּוּם הַמְצוּוֹת, בְּזֶה הוּא מְגַלֵּה אֶת טֵהַר לְבָבוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, שְׂאִינוֹ רוֹצֵה שׁוּם שֶׁכָּר עַל מְצוּוֹתָיו הַקְּדוֹשׁוֹת שְׂוֹכָה לְקַיֵּם. וְעַל-כֵּן רָאוּ מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַזֵּק בְּמִדַּת הַשְּׂמֵחָה, וּלְקַיֵּם אֶת מְצוּוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (מִדְרַשׁ פִּנְחֹמָא, פֶּרֶשֶׁת אֶתְרִי): אָמַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִם אַתֶּם מְשִׁמְרִין אֶת הַמְצוּוֹת וְתִשְׁמְחוּ בָהֶם, אֲנִי מוֹסִיף לְכֶם שִׂמְחָה, כִּי בְּזֶה שְׂאֲדָם שֵׁשׁ וְשִׁמְחַת בְּקִיּוּם מְצוּוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ, עַל-יְדֵי-זֶה מְמַשִּׁיף עַל עֲצוּמוֹ שִׁמְחָה וְחִדְוָה מְכֹל הָעוֹלָמוֹת. וְהָאֲרִיז״ל גֵּלָה לְתַלְמִידָיו הַקְּדוֹשִׁים, שֶׁלֹּא זָכָה לְהִגִּיעַ לְמִדְרַגְתּוֹ, אֲלֹא עַל-יְדֵי תַקְוָה הַשְּׂמֵחָה, כִּי הִיָּה כָּל-כָּף שִׁמְחַת בְּשַׁעַת שְׂקִיָּים אֶת מְצוּוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ, עַד שֶׁשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא מוֹנֵעַ אוֹתוֹ מִהַשְּׂמֵחָה, וְאֶפְלוּ אִם הָיוּ נוֹתְנִים לוֹ כָּל הוֹן דְּעֵלְמָא, אֵינּוּ מְגִיעַ לְהַשְׂמֵחָה שֶׁהִיָּתָה לוֹ בַּעַת שְׂקִיָּים אֶת מְצוּוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ. וְלִכֵּן רָאוּ לְשִׁמְחַת מְאֹד מְאֹד, וְדִיָּקָא עַל-יְדֵי-זֶה מְחֹק תְּמַחְקוּ אֶת זְכַר עַמְלֵק, שֶׁהִיא קְלַפְתַּת הַסֵּמֶן-יָמ״ם הַרְשָׁע, הַמְכַנִּים כְּפִירוֹת וְאֶפִּיקוֹרְסוֹת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי בְרַגַע שֶׁהוּא מְפָרִיד בֵּין נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְכָל עֲנִינּוֹ הוּא רַק הַפְּרִד וּמְשַׁלִּי, עֲלִינוּ לְדַעַת שֶׁזוֹ טְמְאָה עֲצוּמָה, וְצָרִיכִים לְבָרַח מִהַטְּמְאָה הַזֹּה, וְלֹא תִהְיֶה לָנוּ שׁוּם שִׁיכוֹת אֶל טְמְאָה זוֹ, כִּי בְרַגַע שֶׁמְפָרִידִים בֵּין נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, צָרִיכִים לְדַעַת שֶׁהַכֹּל טְמֵא, וְטְמֵא טְמֵא יִקְרָא, וְצָרִיכִים לְבָרַח מְאוּרִי פִּיּוֹ הַטְּמֵא, כִּי מִי שֶׁמְסִית וּמְדִיחַ אֶת נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, שִׁיְהִיו פְּרוּדִים בִּינֵיהֶם, אֵין זֶה אֲלֵא הַסֵּמֶן-יָמ״ם בְּעֲצוּמוֹ, כִּי הַמְּאָמִין הָאֱמֵתִי, שֶׁמְאָמִין בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמְקַיֵּם אֶת תּוֹרָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, יוֹדֵעַ וְעַד אֲשֶׁר תְּכַלִּית הַשְּׂרָאָת הַשְּׂכִינָה בְּזֶה הָעוֹלָם תִּלְוִיָּה רַק עַל-יְדֵי שַׁעַם יִשְׂרָאֵל יִחְזִיקוּ אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד, וְיִקְיָמוּ אֶת מְצוּוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ בְּמַסִּירוֹת נַפְשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, וְיִלְמְדוּ אֶת תּוֹרָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתַכְף-וּמְיָד כְּשֶׁמְסִיתִים וּמְדִיחִים בֵּין נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, צָרִיכִים לְדַעַת, שֶׁהַכֹּל בָּא מִהַסֵּמֶן-יָמ״ם וְכַת דְּלִיָּה, וְעֲלִינוּ לְבָרַח מֵהֶם כְּמוֹ שְׂבוּרְחִים מֵאֵשׁ שׁוֹרְפָתָהּ, נָא וְנָא רְאֵה לְהִתְמַיֵּד בְּיוֹתֵר בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וּבִפְרָט בְּחֻדְשׁ הַזֶּה, שֶׁהוּא חֻדֶשׁ קְבֵלַת הַתּוֹרָה, שֶׁחֲזָרוּ עִם יִשְׂרָאֵל וְקִבְּלוּ אֶת הַתּוֹרָה בְּשִׁמְחָה, וְאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (נִיָּקָא

רְבִי, פִּרְשֵׁה לִי, סִימָן ב': שֶׁבַע שְׁמֵחוֹת שֶׁבַענוּ בְּחֵמֶשׁ שְׁמֵחוֹת: מְקַרְא, מְשֻׁנָּה, תְּלֵמוּד, תּוֹסֵפְתָא וְאַגְדוֹת. לְזֹאת רְאוּ לְהִתְמִיד בְּיִתְרָא בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, כִּי אֵין לָכֶם עוֹד שְׂמִיחָה כְּשִׂמְחַת הַתּוֹרָה, אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְהִתְמִיד בַּתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה בַּתְּשׁוּקָה עֲצוּמָה, וְאֵינוּ בְּטָלָן, אֲלֵא בְּכָל יוֹם 'גּוֹנֵב' מִזְּמֵנוּ, אֲפִלוּ מֵעַט דְּמַעַט, וְלוֹמֵד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְאֵז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכָא לְנִצַּח נְצָחִים.

הַמֵּאחַל לָכֶם שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כג עה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצָאֵי־שֶׁבַת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, ב' אֲדָר־ב' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... גֵּרוּ וְיָאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתְּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמֵחָתִי בְּבִשׁוּרָה הַמְשַׁמַּחַת שֶׁהַפּוֹלֵל בְּקָר נְתַרְחַב, וְאַתֶּם לוֹמְדִים "אוֹצֵר הַקּוֹנְטְרָסִים".

מָה אָמַר לָךְ! זֶה חֲדוּשׁ שֶׁבְּחֲדוּשִׁים, כִּי הַקּוֹנְטְרָסִים הָאֵלוּ עוֹד יִלְמְדוּ בִּישִׁבוֹת לְשַׁעוֹר מוֹסֵר וְהַתְּחַזְּקוֹת, וְהֵנָּה עֲכָשׁוּ מִדְּפִיסִים סֵפֶר "חֲסֵדֵי אַבוֹת" פְּרוּשׁ עַל מַסְכַּת אַבוֹת פְּלָאֵי פְּלָאִים הַפְּלֵא וְפְּלֵא פְּרוּשׁ מֵאֵד יָפֵה, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שְׂאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ יַחֲזִיקוּ עֲצָמָם תָּמִיד בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחְנֶה וְרַעוּת. וְזֶה עָקֵר הַצְּלַחַתְנוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנוּיּוֹת וּכְכֹל שֶׁתִּהְיֶה אַחֲדוּת נִפְלְאָה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, עַל־יְדֵי־זֶה נִזְכָּה שְׂיִסְתּוֹפְפוּ אֶל הַקְּבוּץ הַקְדוּשׁ שְׁלָנוּ עוֹד מְשַׁפְּחוֹת, הַעָקֵר רְאֵה לְדַאֵג שֶׁהַבֵּית־הַמְּדֻרָשׁ יִהְיֶה תָּמִיד נָקִי, וּכְדָאֵי לְשֵׁלֶם מִקְּפַת הַקְּהָל ל... אוּ לִילְדִים ... וְכוּ' וְכוּ', כְּדֵי שְׂיֵאֲסֹפוּ הַסְּפָרִים וְכוּ' וְכֵן הַנְּגִירוֹת בַּחוּץ, הַעָקֵר שְׂיִהְיֶה הַמְּקוֹם נָקִי וּמְצַחֵצַח, וְזֶה דְּרָךְ אֲרָץ גְּדוֹל לְדַבֵּר רַבְּנוּ ז"ל.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כג עו.

בְּצִוְתָה הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קִדְשׁ לְסִדְרֵי פְקוּדֵי, ב' אָדָר ב' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֵל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מָאֵד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּגְדֵל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל. וְעֲלִיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב
שְׂאֵמָה כּוֹתֵב לִי אֲנִי קוֹרֵא בְּזֶה.

רֹאה לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיוֹתֵר בְּכֹל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, כִּי מוֹהֲרֵנִי תִּתֵּן
וְ"ל גָּלָה לָנוּ, אֲשֶׁר בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד צְרוֹת
וְיִסּוּרִים מְשֻׁנִּים, וְאִי אֶפְשֶׁר לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, אֲלֹא עַל־יְדֵי דְרָךְ הַנִּפְלֵא
שְׁגָלָה לָנוּ רַבְּנוּ וְ"ל (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ב'): תּוֹדָה וְהוֹדָאָה
לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עַל כָּל הַחֶסֶד חֲנֻם
שְׁעוֹשֶׂה עִמּוֹ; כִּי בְּאֵמַת יֵשׁ בְּזֶה הָעוֹלָם סוֹבְלֵי חֲלָאִים שְׁסוֹבְלִים
כָּל־כָּף הַרְבֵּה צְרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת, וְאֵין לָהֶם אֵל מִי לְפָנוֹת בְּעַת
צָרָה, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עוֹר לָנוּ בְּחֶסֶד חֲנֻם, שְׂאֲנַחֲנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי
אֵמַת כְּזֶה, רַבֵּי נוֹרָא וְנִפְלֵא כְּזֶה, רֵאווִי לָנוּ לְשִׁמְחַת מָאֵד מָאֵד עִם
רַבְּנוּ וְ"ל, וְעַל־כֵּן הִרְגַּל אֶת עֲצֻמָּךְ לְתַן תְּמִיד תּוֹדָה וְהוֹדָאָה
לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עַל כָּל הַחֶסֶד חֲנֻם שְׁעֲשֵׂה עִמָּךְ, שְׂיֵשׁ לָךְ, תְּהִלָּה
לְאֵל, יְלָדִים, שְׁהַרְבֵּה אֲנָשִׁים הָיוּ מְשֻׁלְּמִים כָּל הוֹן דְּעֵלְמָא, שְׂיִהְיוּ
לָהֶם יְלָדִים, וּלְךָ יֵשׁ, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, יְלָדִים, הֵן אֵמַת שְׂיֵשׁ לָךְ הַרְבֵּה
צְרוֹת מֵהֶם, כִּי הֵם שׁוֹכְבִים וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, הֵם
בְּרִיאִים, וְאֵמָה צְרִיךְ לְתַת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עַל כָּל
הַחֶסֶד חֲנֻם שְׁעֲשֵׂה עִמָּךְ, וְעַל־יְדֵי־זֶה יִתְרַחֵב לָךְ לְהִבָּא לְבַקֵּשׁ
וּלְהַתְחַנֵּן מִמֶּנִּי יִתְבַּרֵךְ.

— הִנֵּה בְּפִרְשַׁת הַשְּׁבוּעַת יֵשׁ לָנוּ חֶשֶׁן אֶפּוֹד, וַיֵּשׁ לוֹמַר חֶשֶׁן —

ראשי תבות: ש'ומר נ'פשות ח'סידיו, אפד גימטריה פה, כי העקר הוא הדבור, כשאדם זוכה לשמר את דבורו, זוכה לגדלות המחין, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן לח) על הפסוק (תהלים קמח, ח): "רוח סערה עושה דברו"; כי הרוח סערה במח של האדם והבלבולים שעוברים עליו, הם רק על-ידי הדבור שאינו שומר, ועל-פן הלה הכהן דיקא עם החשן אפד, שהיה לו פה קדוש, ועל-ידי-זה שומר נפשות חסידיו, וכל בר ישראל הוא בבחינת כהן, אם הוא דבוק בו יתברך, ועל-פן העקר לשמר את דבורו, ואז ילה לו הכל כסדר.

ראה לקבע לעצמך שעורים כסדרן, בכל יום ויום חק ולא יעבר בשו"ת "אשר בנחל" לעין בכמה מכתבים כסדרן דיקא, וכן לעשות לעצמך סדר ב"אוצר הקונטרסים", ובכל יום תעין באיזה קונטרס, וזה יחיה אותך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שיהיה לך כל טוב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כג עז.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר פקודי, ב' אדר-ב' ה'תשנ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל ידי ה'יקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את כל מכתביך, ומאד מאד אני שמח לשמע הטוב ממך, ובפרט לקראת החודשי תורה שאתה מחדש, אשר אין למעלה מזה בתקון הברית ובתקון המח, כי רבנו ז"ל גלה לנו מאד את יקר תפארת הזוכה לחדש חדושי תורה, ועל-ידי-זה מתקן את

הַעֲבֹר שְׁלוֹ, וְעַל-כֵּן רָאָה לְהַמְשִׁיךְ לַחֲדָשׁ בְּכָל יוֹם חֲדָשִׁים חֲדָשִׁים, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתַהַיְיָ לָךְ הַרְחַבֵת הַדַּעַת.

עֲלֶיךָ לַדַּעַת, כִּי הָאָדָם צָרִיךְ לְהִדְבִּיק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יְתַבְרַךְ, וְלִידַע וּלְהִנָּדַע אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יְתַבְרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלָקוֹת גָּמוּר הוּא, צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר אֶת עֲצָמוֹ מִכַּעַס וּקְפָדוֹת, כִּי בְּרַגַע שָׂאָדָם בְּכַעַס וּבְקָפָדוֹת, הוּא מְאַבֵּד אֶת רוּחַ-הַקְּדוּשׁ שְׂיִכּוֹל לְזָכוֹת, כִּי בְּאֵמֶת מֵהוּ רוּחַ-הַקְּדוּשׁ? שֶׁהָאָדָם בְּטֵל וּמִבְטָל לְגַבִּי אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאֵינוֹ רוֹאֶה וְאֵינוֹ שׁוֹמֵעַ וְאֵינוֹ מְרַגֵּשׁ רַק אֶת אֵמֶת מְצִיאֹתָיו יְתַבְרַךְ, וְעַל-יְדֵי הַקְּפָדָה קָטְנָה שֶׁהוּא מְקַפֵּיד, עַל-יְדֵי-זֶה כָּבֵר מְאַבֵּד אֶת הַכֵּל. וְעַל-כֵּן תִּשְׁמַר אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד מְאֹד מִכַּעַס וּקְפָדוֹת, יֵהִי מָה שְׂיֵהִיָּה וְאֵיךְ שְׂיֵהִיָּה, וְעַקֵּר הַשְּׂמִירָה מִכַּעַס הוּא לְשֹׁמֵר עַל דְּבוּרוֹ, כִּי הַרְבֵּה פְעָמִים הָאָדָם מִתְפָּרֵץ עַל אֲשֶׁתּוֹ וְעַל יְלָדָיו, וּמְדַבֵּר כָּל מָה שְׂאֵינוֹ צָרִיךְ לְדַבֵּר, כִּי הַדְּבוּר הוֹרֵס אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי, כְּמוֹ שֶׁגָּלָה לָנוּ רַבְנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מִוְהָרֵן, חֵלֵק א', סִימָן ל"ח) עַל פְּסוּק (תְּהִלִּים קמ"ח): "רוּחַ סֶעֱרָה עוֹשֶׂה דְּבָרוֹ", כָּל הַרוּחַ סֶעֱרָה בְּמוֹחַו שֶׁל הָאָדָם הוּא עַל-יְדֵי הַדְּבוּר, וּבְאֵמֶת כְּתִיב (קֹהֶלֶת א'): כָּל הַנְּחָלִים הוֹלְכִין אֶל הַיָּם, וְהַיָּם אֵינָנו מְלֵא, וַיֵּשׁ לוֹמֵר בְּפִשְׁטוֹת, כִּי הִנֵּה בְּפִרְשֵׁת הַשָּׁבוּעַ יֵשׁ לָנוּ, שֶׁהִכְהֵן גְּדוֹל הַלֵּךְ עִם חֲשׁוֹן אֶפֶד, וְהוּא רֵאשִׁי תְּבוֹת שׁוֹמֵר בְּפִשְׁוֹת חֲסִידָיו, שְׂזָה חֲשׁוֹן, אֶפֶד גִּימְטְרִיָּה פ"ה, שְׂעַקֵּר מַעֲלַת הַכְּהֵן גְּדוֹל, שֶׁהִיָּה לוֹ פֶּה קְדוֹשׁ, וּבְאֵמֶת כָּל הַנְּחָלִים הוֹלְכִים אֶל הַיָּם, מָה זֶה נַחַל? נִוְצֵר חֲסֵד לְאֱלֹפִים, צָרִיכִים לְמִצָּא חֲסֵד אֲצֵל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וּבְפִרְט אֲצֵל אֲשֶׁתּוֹ וְאֲצֵל יְלָדָיו, וְאֵת זֶה זוֹכִים עַל-יְדֵי שְׂמוּצָאִים אֶת אֱלוֹפוֹ שֶׁל עוֹלָם בְּכָל פֶּרֶט וּפְרִט מִפְּרִטֵי הַבְּרִיאָה, שְׂזָה נִוְצֵר חֲסֵד לְאֱלֹפִים, דִּיקָא בְּשְׂמוּצָאִים אֱלוֹפוֹ שֶׁל עוֹלָם עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרִט מִהַבְּרִיאָה, עַל-יְדֵי-זֶה יְכוֹל לְהִיּוֹת נִוְצֵר חֲסֵד, וְעַל-כֵּן אָמַר שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ: כָּל הַנְּחָלִים הוֹלְכִים אֶל הַיָּם, אֶל הַיָּם — אוֹתִיּוֹת אֱלֹהִים, עַל-יְדֵי-זֶה מִמְתִּיקִים אֶת הַדֵּינִים הַנִּקְרָאִים אֱלֹהִים, אֲבָל צָרִיכִים לַדַּעַת, שְׂזָה מִתְעוֹרֵר בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, שְׂזָה וְהַיָּם אֵינָנו מְלֵא, כִּי תְּמִיד מִתְעוֹרְרִים הַדֵּינִים, וְצָרִיכִים לַעֲבֹד עַל נִקְדוּת הַסְּבִלְנוֹת בְּכָל יוֹם מִחֲדָשׁ, לֹא שִׁיךְ שְׂאֵנִי כָּבֵר סְבִלָן, אֶלֹא בְּכָל

יום ויום להתחיל מחדש להיות סבלן, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו, ואז יצליח ברכו תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ראה לכתב לי בכל שבוע מכתב, וממש תחיני.

כג עח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויקרא, ג' אדר"ב ה'תשנ"ה.

שלום וברכה אל ידידי ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, אקנה שתוכלו במשך היום לתקתק את המשניות ששלחתי לכם, ותוך עשרה ימים, בעזרתו יתברך, אקנה שיהיה גמור כל הפרוש "חסדי אבות", ותוכל כבר להדפיסו, כי הוא ספר נפלא הנפלא, התעוררות גדולה להשם יתברך.

מאד מאד רציתי, שתשלח אלי משלוח גדול מספרי רבנו ו"ל ומספרינו, ויופץ כאן במרץ גדול, כי יש בקוש גדול על הספרים, והיו אצלי אברכים מקננה, ומאד מאד מתפעלים מהספרים שאתה מוציא לאור (ואמר שגם ... אומר להם, שההוצאה שלך היא הכי יפה... עם כל זאת אני מבין, שהיצר אינו מגיח אותו לקחת ממך... אקנה שדברת עמו בקשר להחוב שהוא חיב לך).

במשך היום אשלח לך עוד כמה משניות על פרק ה' למען שתוכלו לסדר את זה לרפוס.

המצפה לשמע ממך...

כג עט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ג' אֲדָר־ב' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי לְדַעַת מַה שְׁלוֹם אֲשֶׁתְּךָ, וְאִיךָ עָבַר הַנְּתִיחַ וְכו'.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ עֲלֶיךָ תָּמִיד, שְׂיִהְיֶה לְךָ רַק טוֹב, וְכָלְכֶם תִּהְיוּ מְצַלְחִים וּבְרִיאִים, וְתִבְשְׂרוּ לִי בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

... אָמַר לִי, שֶׁהוּא נוֹסֵעַ חֲזָרָה בְּסוֹף הַשָּׁבוּעַ, וְאֲזוֹ אֶשְׁלַח לְךָ כֶּסֶף בְּעֵבֹר הַבָּשָׂר, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִהְיֶה לְנוֹ הַרְחֵבָה גְּדוֹלָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כג פ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ג' אֲדָר־ב' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הִנֵּה רָאָה לְחֹזֵר לְאֲשֶׁתְּךָ, אִם לֹא לְמַעֲנֶה, תִּחְזֹר לְכָל הַפְּחוֹת לְמַעַן הַיְלָדִים, שְׁבוּכִים וּמוֹעֲזֵעִים מִהַפְּרוּד שְׁלָךְ וְכו'.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נוֹתֵן לְאָדָם חַיִּית אֲוִיר לְנִשְׁמָה, חֲמֵצָן וְכו', וּבְרִגַע שֶׁהוּא יִמְנַע אֶת זֶה מֵאָדָם הוּא מֵת וְכו' וְעַל-כֵּן אָנוּ צְרִיכִים בְּכָל עֵת וְרִגַע אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עִם כָּל זֹאת הָאָדָם יוֹרֵק כְּבִיכּוֹל חֲזָרָה וְכו', וּמֵלֵא קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת עֲלָיו, אִף שֶׁהוּא נוֹתֵן חַיִּית וְכו', וּכְמוֹ-כֵן הַצְּדִיק הָאֵמֵת שֶׁמִּמֶּנּוּ הַכָּל, עִם כָּל זֹאת הוּא

סבֿלן גֿדול, ומוחל לכל, ועל-פֿן ראה לשוב אל שרשך ואל תדאג,
כי אני אוהב אותך מאד, ומחכה לראותך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כג פא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויקרא, ג' אדר-ב' ה'תשנ"ה.

שלום וברכה אל ... תחיה.

קבלתי את התכניות, לי נראית תכנית מספר 1, ונאודות הדר
עבודה, שגוראה כמו צורת ר', הרי כשאת מתקתקת, את יושבת אצל
המחשב, וזה לא אכפת לאיזה צד, וכן יכולים לסדר שם את כל
המחשבים והמכונות וכו', ועל-פֿן אין בזה שום דבר, ולכן אין לך
להתבלבל כלל (אשתי רק שואלת איזה מטבח יותר גדול של תכנית
1 או של 2, אם אין הפרש רק קצת, גם היא אומרת שהתכנית מספר
1 יותר פה, וכן ראו את זה בנומי, ואמרו אותו דבר).

תאמיני לי, שאני חייב לך חוב גדול בעולם הזה ובעולם הבא
על אשר את מוסרת את נפשך יומם ולילה, ומדפסת את ספרי, אשר
רק אחר שאצא מן העולם הזה, יציץ האור הגנוז פי טוב, ויתפעלו
מאד, וישאלו אחד להשני — זה היה בעולם? ! זה הסתובב בינינו
וכו'?! ועל-פֿן אל תחלש דעתך, שאת שואלת שאלות כאלו,
אדרבה אם אוכל רק לשלם ולהחזיר לך אחד מאלף ממה שאת
עושה בשבילי, והיה זה חלקי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כג פב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויקרא, ד' אדר-ב' ה'תשנ"ה.

שלום רב אל ... תחיה.

מאד מאד אַבְקֶשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּקְבְּצוּ אֶת כָּל הַתְּלַמִּידוֹת שְׂבִיבֵית־סֵפֶר ג' יָמִים רְצוּפִים, וְלִהְתַּפְּלֵל יַחַד עַל הַגְּזֵרָה הַחֲדָשָׁה, שְׂרוּצִים לְסַגֵּר אֶת הַתְּלִמּוּד־תּוֹרָה, וְהַשׁוֹפֵט בְּטְבַרְיָה הוּא רָשָׁע גְּמוּר מְאֹד, שֶׁהוּא הָיָה מִהַעוֹרְכֵי דֵינִים שֶׁהִפִּילוּ אֶת הַתְּכֵנִית שֶׁל בְּנֵי־בֵית־הַמְּדֻרָשׁ, וְהַפְּעַם הַרְשָׁעִים מִתְּפָאָרִים שִׁיתְּנוּ לָנוּ מִכָּה פַּעַם וּלְתַמִּיד... אֲבָל אֲנִי מֵאַמִּין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּעַל־הַבֵּית שֶׁל הָעוֹלָם, וַיִּבְנֶאל הִיא שֶׁל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא וְלֹא שֶׁל בֶּשֶׂר וְדָם, וְעַל־כֵּן אֵין לָנוּ מָה לְהִתְפַּחַד כָּלֵל, אֲלֹא לְתַפְסֵ אֶת אֲמִנוֹת אַבּוֹתֵינוּ. וּבִפְרָט בְּיָמִים אֵלֶּה, שֶׁהֵם יָמֵי שְׂמֵחָה, יָמֵי נְסִים, נַעֲשֶׂה כְּמוֹ שֶׁעָשָׂה מְרַדְּכֵי הַצַּדִּיק, שֶׁקִּבֵּץ אֶת תֵּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן שְׁלֵשָׁה יָמִים, וְהִתְפַּלְלוּ וְהִתְחַנְּנוּ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ לְהַעֲבִיר אֶת רַע הַגְּזֵרָה, וְנִתְקַיֵּם: "וַיִּנְהַפּוּךְ הוּא אֲשֶׁר יִשְׁלְטוּ הַיְּהוּדִים הַמָּה בְּשׁוֹנְאֵיהֶם".

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנָּה, שֶׁתְּבַצְעֵי אֶת זֶה עוֹד הַיּוֹם, וְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתְנוּ, וְנִזְכֶּה לְרֵאוֹת נְסִים נִגְלִים, כִּי לָנוּ אֵין שׁוֹם עֲצָה אַחֲרָת, אֲלֹא לְתַפְסֵ בְּאַמִּנוֹת אַבּוֹתֵינוּ, שֶׁהִיא תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה.

הָיָה טוֹב מְאֹד, שֶׁתְּעוֹרְרוּ גַם אֶת כָּל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁתַּתְּקַבְּצֶנָּה לְהִתְפַּלֵּל.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כג פג.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וַיִּקְרָא, ד' אֲדַרְבִּי ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּמָר לִי מְאֹד, הָרַב ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אַבְקֶשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתֵּאָסֵף אֶת כָּל הַיְלָדִים, וְשִׁתַּעֲשׂוּ שְׁלֵשָׁה יָמֵי תְּפִלָּה, וְכֵן תְּעוֹרֵר אֶת הַמְּלַמְדִים, שֶׁיִּעוֹרְרוּ אֶת הַיְלָדִים לְהִתְפַּלֵּל, כִּי כִפִּי שְׁאֲנִי רוֹאֶה, זֶה גְּזֵרָה חֲדָשָׁה, שֶׁהַסֵּמֶ"ךְ־מ"ם אוֹרֵב

עכשו על התלמוד-תורה, כי יש משפט על קיום התלמוד-תורה, ואין לנו רק את אבינו שבשמים, ואנחנו נמצאים בחדש הנסים, שגם אז קבץ מרדכי הצדיק את הילדים, תינוקות של בית רבן, וכיחד התפללו. ולכן הייתי מציע, שתוציא את כל הילדים בחצר התלמוד-תורה, ושתתפללו יחד עמהם, שלא ישלטו בנו שונאינו, אלא תקיים: ונהפך הוא "אשר ישלטו היהודים המה בשונאייהם" (אסתר ט. א). והיה טוב מאד לקרא עמהם מזמור ק"ט בתהלים, ואחר-כך לסדר יחי רצון, שכל אלו הרוצים לסגור את התלמוד-תורה, שכל מה שנגמר במזמור זה, יפל על ראשו וכו' וכו', ולהרחיב את הדבור פפי צחות הלשון.

נא ונא ראה לקיים את רצוני, כי עכשו הם מתפארים שילכו עם כל הכח... ואני יודע שכל הכח הוא רק בידו יתברך, כמו שאנו אומרים בכל יום בבקר בעת התפלה: "בידך פח וגבורה ובידך לגדל ולחזק לכל".

הקדוש-ברוך-הוא שאמר לעולמו די, יאמר לצרותינו די, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהחדש הזה נראה ישועות רבות, וכל שונאינו יפלו תחת רגלינו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כג פד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויקרא, ו' אדר-ב' ה'תשנ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויךדפו אל ... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממכם, שאתם כבר בבית עם בונכם היקר — אין לתאר ואין לשער כלל, כי אני משתתף בשמחתכם.

אודות החובות וכו' והדחקות וכו', אל תפלו ביאוש, ואל תפלו בקטנות המחין, כי גדול אדוננו ורב להושיע, כי פרנסה היא רק

מהקדוש-ברוך-הוא. העקר מה שאתם צריכין לראות — לא לריב ביניכם, ושלא יהיו ביניכם ופוחים, רק להתחזק מאד, ואז תראו נסים נגלים שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא.

נא ונא תמשיכו את השמחה בתוך הבית שלכם, ובזכות השמחה והשלוש שיהיה ביניכם, יהיה לכם לחם לאכל ובגד ללבוש.

ועל כלם — אל תשפחו את העצה הנפלאה שגלה לנו רבנו ז"ל — לעסק בתפלה ובתחנונים יומם ולילה, ולבקש ולהתחנן ממנו ותברך, כי פרנסה היא רק ביד הקדוש-ברוך-הוא, ואי אפשר להגיע לפרנסה רק על-ידי תפלה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כג פה.

בעזרת השם ותברך, יום חמישי לסדר ויקרא, ז' אדר-ב' ה'תשנ"ה.

שלוש וברכה אל ידידי הקר לי מאד ... גרו ואיר.

פה תקבל מכתב למסור רק בינה של ... ודי לחכימא.

הקדוש-ברוך-הוא שאמר לעולמו די, יאמר לצרותינו די. בכל פעם נתעוררת אש חדשה וכו', ואנו צריכים לעמד על המשמר, ולכבות את זה, כדי שלא נפל בידי הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו וזכרו.

רק חזק ואמץ, וראה לעזר לי בדבר זה, כי צריכים להיות חכם כמו שלמה המלך, לידע איך לתמרן עם האנחה, כדי שלא תטבע, חס ושלום.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לנו, שיהיה הנה יהיה יום בשורה, והחדש יתהפך לנו לאורה ושמחה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כג פו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ז' אֲדָר־ב' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מָאֵד ... וְאַתּוֹ עִמּוֹ זִוְגָתוֹ
הַצְנוּעָה מֵרַת ... שְׂיַחֲיוּ נְצַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת כָּל הַהֲגָהוֹת, וְתַכְּף־וּמִיד רְאִיתִי שְׂכָבֵר הַגְּהֵמִי
אֶת זֶה פַּעַם, אֶךְ לֹא הִבְנָתִי לְמָה שְׁלַחְתָּם אֶת זֶה עוֹד פַּעַם, וְכִנְרָאָה
שֶׁהִיְתָה טְעוּת.

לְדַעֲתִי, מִכָּאֵן וְלִהְבֵּא תַכְּף־וּמִיד כְּשִׁישׁ לְכֶם רַק עֲמוּד אֶחָד או
שְׁנַיִם, כָּבֵר לְשִׁלַּח, וְכָבֵר אַגִּיף אֶת זֶה, וְכָבֵר לְתַקֵּן וְלְזַרֵק אֶת
הַעֲמוּדִים, כְּדִי שֶׁלֹּא יַעֲשֶׂה בְּלִבּוֹל, וְכֵן הִיִּיתִי מִיַּעַץ אֲתָכֶם לְעִזּוֹב
עֲכָשׁוֹ הַכֹּל, רַק לְסֵדֶר אֶת הָאֲבוֹת עִם הַפְּרוּשׁ "חֲסִדֵי אֲבוֹת", כִּי לֹא
יְהִי בְּלִבּוֹל, וְיִהְיֶה הַכֹּל עַל נִכּוֹן, אֶךְ טוֹב מָאֵד, שְׁגַם ... יַעֲבֹר עַל
זֶה, או אֲפִלוֹ עוֹד אֶחָד, כְּדִי שֶׁלֹּא תִהְיֶה אִיזוֹ טְעוּת, כִּי חֲבָל מָאֵד
מָאֵד, וְאֲנִי כָבֵר רוֹאֶה שֶׁהַסֵּפֶר הַזֶּה יִדְפֵּס, וְיִחְזֹר וְיִדְפֵּס פְּעָמִים אֵין
מִסְפָּר, בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ.

פֶּה תִקְבְּלוּ כַּמָּה קְטָעֵי עֲמוּדִים שְׂצָרִיכִים תִּקְוִן, אֲנִי מִקְרָה
שֶׁתִּבְיִנוּ.

הַמְצַפָּה לְשִׁמְעַ מִכֶּם...

כג פז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ז' אֲדָר־ב' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי, אֶת מַגְזִימָה שִׁישׁ לָךְ כָּל־כָּף הַרְבֵּה שׁוֹנְאִים וְכוּ', תִּהְיֶה

לאל, פֿלם מעריכים אַת עבודתך, ובלעדיך לא הייתה לנו בכלל מערכת החינוך — הן לבנים והן לבנות, וזה ברור לכלם.

אודות האשה שלא שלחה היום את הבת וכו', ומעדיפה אידיש וכו' והיא טוענת שאת גזענית... את יכולה לראות מדבריה, שלדעתי האשה הזאת צריכה להיות מאשפזת במקום לחולי נפש, בלי שום ספק (אבל לזאת שבעלה ידאג ולא אנחנו...) ועל-פן אל תשימי לב אל הפטפופטים שלה, וכן מה שמעוררים את אחת שצריכים לשלם שכר למוד, זה גם-כן לא נורא, פה בארצות-הברית יש משפחות יותר עניות משיש בארץ ישראל, בלי שום קצפה כלל, ומכרחים לשלם סכום של 130 דולר עבור ילד או ילדה אחת בלי שום הנחות, זה השכר הכי פחות, ומי שמחסיר רק פעם אחת, שולחים את הילדים הביתה, ועל-פן איני יודע מה היא עושה רעש כל-כך גדול....

ולכן, לדעתי, אל תשימי לב לכל אלו הפטפופטים וכו', גם זה יעבור. ומוכא במדרש תלפיות, שלשלמה המלך הייתה טבעת, שהיה תקוק עליה שלש אותיות: ג' ז' י', ובכל פעם שעבר עליו איזה משבר, הסתכל על הטבעת, ונתרחבה דעתו. ושאלו עבדיו: מה זה? ענה ואמר: ג'ם ז'ה י'עבור, ודבר זה הוא למוד צמק, ובפרט מי שעוסק בצרכי צבור, פעם נעשתה התקוממות וכו', וחושבים שהיא תצא חוץ לגבולותיה וכו', והנה שקעה האש... וכן הוא בכל פעם זה הולך ככה, מי שפקח, צריך תמיד לשקל בדעתו במאזני צדק מה עדיף — להיות בשלום עם ההורים או ללכת עמהם ראש בראש על דבר שלא כל-כך משנה וכו', אם הולך להם בחיים להתפלל בנסח שלהם, ורק זה מה שמציק להם, אזי למה לא לוותר, וממילא אם תוותר, תראי שזו לא הבעיה כלל, רק האשה צריכה להיות מאשפזת וכו', והיא מסיטה את כלם, ולקסית לא צריכים להיות בעל שכל גדול, גפרור אחד יכול לגרם לשרפה גדולה. ועל-פן אל תתחנני אליה, שתחזיר את בתה לבית-הספר... לא נורא שתחזיק את הבת בבית, לא יכולים להיות תחת טרור וכו', מאחת שצריכה להיות מאשפזת, מספיק לנו כל הצרות שיש לנו בחוץ

מהסמ"ף-מ"ם הרשע, ימח שמו, שהוא מסית את אשתו של ... וחתנו ... ומסרו את התלמוד-תורה, שעושים לה רעש גדול וכו', ועכשו יש עלינו משפט, ולקחנו עורף-דין, באשר יספר לך ... וכן בענין הפעוטון, זה עדין לא פשוט, גם שם מסרו אותנו, ויש על זה משפט. יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שהחדש הזה יצא לאור משפטינו, ונזכה שיתקיים בנו (אסתר ט, א): "ונהפך הוא, אשר ישלטו היהודים המה בשונאייהם", "וכל קרני רשעים אגדע, תרוממנה קרנות צדיק" (תהלים עה, יא).

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

דעת לנכון, להחזיק את המכתב אצלך, ולא להראות את זה, כדי שלא לגרם התפרציות חדשות.

את תהיי חזקה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, להוציא מכח אל הפעל הכל, אבל צריכים חכמה.

כג פח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר ויקרא, ח' אדר-ב' ה'תשנ"ה.

שלום וברכה אל נשות אנשי שלומנו "חסידי ברסלב", הגרים ב"בבנאל עיר ברסלב", ישמרון הקדוש-ברוך-הוא, וימשיך עליהן ברכה והצלחה מן השמים.

מאד מאד אני שמח, שאתן מתקבצות יחד במוצאי-שבת-קדש יחד, כדי לטפס עצות שיהיה שרוי בינכם השלום והאהבה והאחדות, אין עצה ואין תבונה נגד ה' (משלי כא, ל), מה שהוא נגד ה', חס ושלום, אין בזה שום עצה ושום תבונה, ועל-כן נא ונא תתאחדנה יחד, ותגרמנה לי נחת-רוח גדול, כי בו ברגע ששמעתי שיש איזה פרוד וכו', ומסיתים אחת נגד השניה, תכף-וימיד נפילתי בהם גבוה והקאותי וכו' (שזה שנים שלא קרה אצלי דבר כזה),

אָבֵל מֵרֵב צִעַר אִיף שְׁהֶסֶם"ךְ־מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, מִצְלִיחַ גַּם לְחֹדֶר
בִּינְנוּ, זֶה כּוֹאֵב לִי מְאֹד מְאֹד, אַחֲרֵי רַבּוּי דְּבוּרִים וְכוּי', שְׁעֲדִין יִמְצְאוּ
פְּרוּדִים וְהִסְתָּה אַחַת נִגְדַּת הַשְּׁנִיָּה.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁהֵתְקַבְּצוֹת תְּהִיָּה בְּהַצְלָחָה מְרֻבָּה
וְהֵתְכָלִית 'לֹא הַמְדַרְשׁ הוּא הָעֵקֶר אֲלֵא הַמַּעֲשֵׂה' (אֲבוֹת א, יז), שְׁיִהְיֶה
שְׁלוֹם אַמְתִּי.

הַמְּאַחַל לָכֵן בְּרַבָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כג פט.

בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי — עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדֹּר וַיִּקְרָא ח' אֲדָר־ב'
ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה לִיְדִידֵי ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחֻזַּק עֲצָמְךָ מְאֹד מְאֹד, וְאֵל תְּשִׁים לֵב אֶל הַשְּׂכָנִים, מֵה
שְׁשִׁיף לָךְ תַּעֲמֹד חֻזַּק עַל זֶה, אֲפִלּוּ בְּדִין תּוֹרָה וְכוּי', וְאוֹדוֹת שְׁיַעֲשׂוּ
לָךְ קְשִׁיִּים לְמַכּוֹר, זֶה סֵתָם שְׁטִיּוֹת, אֲדָרְבָּה עִם שְׁטַח חֲנִיָּה זֶלֶף לָךְ
יֹתֵר בְּקָלוֹת... תֵּן תּוֹדָה לְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עַל הַחֲסֵד חֲנָם שְׁעוֹשֵׂה
עִמָּךְ, שְׂאֵתָה כָּבֵד יָכוֹל לְצַאת מִשָּׁם בְּקָרוֹב מְאֹד, וְתַפְנֵס לְגוֹר לְדִירָה
מְרוּחַת בִּירוּשָׁלַיִם עִיר הַקְּדוֹשׁ.

בַּק תִּתְחַזְּקוּ מְאֹד מְאֹד, כִּי בְּקָרוֹב הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְנִרְאֶה
נִסִּים נִגְלִים. וְעַקֵּר הַנִּסִּים שְׁלֵנוּ, שְׁנוּכַל לְהַדְפִּיס וּלְהַפִּיץ מְלִיוּנֵי
סְפָרִים וְקוֹנְטְרָסִים בְּכֹל הַשְּׁפוֹת.

אִם אַתָּה יָכוֹל לְהַתְעַנֵּן בְּעֲנִין מִשְׁלוּחַ סְפָרִים לְכָאן.

מְאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כג צ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ח' אָדָר־ב' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי, שְׁכַל הַנָּשִׁים מִתְאַסְּפוֹת בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת פְּדִי לְטַפְס יְצוֹת — אִיךָ לְהַגְבִּיר אֶת הָאֲחֻדוֹת וְהַשְּׁלוֹם, וְתִשׁוּאוֹת חֵן עַל זֶה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שְׂיִהְיֶה בְּרַב עִם הַדְּרַת מְלֶךְ, לְהוֹסִיף מַה שְׂיִוִּיתֵר נָשִׁים, כִּי הָאֲחֻדוֹת בֵּין הַנָּשִׁים — זֶה עָקֵר יְסוּד בְּגִינָן קַהֲלָתֵנוּ.

הָאָמַת אֲגִיד לְךָ תַּכְּף־וּמִיד, שְׂשַׁמְעֵתִי אֶתְמוֹל שְׁנַעֲשֶׂה אִיזָה פְּרוּד וְכוּ', מְרַב צַעַר קַבְּלָתִי חֵם גְּבוּהָ, וּכְבֹר לֹא יְכַלֵּתִי לֹאמֵר אֶת הַשְּׁעוֹר בְּרַבִּים (אֲשֶׁר זֶה לִי הַרְבֵּה שָׁנִים שְׁלֹא הָיָה לִי חֵם). מַה לַעֲשׂוֹת, הַעֲגַמְת נַפְשׁ שְׁנִגְרָמָה לִי מִזֶּה — אֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי עַד מָתִי לֹא נִבְרַח רַק אֲלִיו יִתְבָּרֵךְ, וְנִפְסִיק עִם קְטָנוֹת הַמַּחֲיָן, כִּי הֵלֵא אָנוּ זְקוּקִים אֲלִיו יִתְבָּרֵךְ בְּכָל עֵת וְרִגַע.

תִּשׁוּאוֹת חֵן עַל הַהִשְׁתַּדְּלוֹת, שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּין נָשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כג צא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר צו, י"א אָדָר־ב' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אָנִי מְקַנְהָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֵת לֹמְדַת טוֹב, וְאֵת מְצִיחַת לַמּוֹרָה. וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתַצְלִיחִי מְאֹד בְּלַמוּדִים. וּמְאֹד רְצִיחִי שְׂתַדְעִי בְּעַל-פֶּה אֶת "סִפְר־הַמְדוּת", כִּי הַמְדוּת הֵן עֶקֶר הָאָדָם, כִּי מִי שְׁלֹמֵד "סִפְר־הַמְדוּת", מְכַנִּים בְּעֶצְמוֹ מְדוּת טוֹבוֹת. וְרַבְּנּוּ נ'ל מְאֹד מְאֹד רְצָה שְׁנִלְמַד אֶת הַסֵּפֶר שְׁלוֹ, וְגַדַע אֶת זֶה בְּעַל-פֶּה מִמֶּשׁ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף, שְׂתַצְלִיחִי בְּרַבְּךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַבְּךָ וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כג צב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר צו, י"א אָדָר-ב' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם רַב אֵל .. תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמְאֹד מְאֹד רְצִיחִי לְדַעַת מָה אָמְרוּ הַרוֹפְאִים.

אֵל תִּירְאִי וְאֵל תִּפְחָדִי כָּלֵל, אָנִי מְקַנְהָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂהַכֵּל יַעֲבֹר בְּקַלּוֹת, וְלֹא יִהְיוּ לָךְ שׁוֹם בְּעִיּוֹת.

נָא וְנָא תִרְאִי לְהַתְחַזֵּק בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׂבַעוּלָם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זְמַן לָךְ בְּעַל טוֹב תְּלַמִּידִי... שֶׁהוּא בְּעַל מְצַלַח מְאֹד, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַהַיְגָה בִּינֵיכֶם תְּמִיד אֲהַבָּה, וְתַצְלִיחוּ מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַבְּךָ וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כג צג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר צו, י"א אָדָר-ב' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרַבְּךָ אֵל יְדִידִי ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וְכֵן הַהֲגָהוֹת, וְאֵין בְּזֶה שׁוּם טְעוּיֹת, וְזֶה יוֹצֵא כָּל־כֶּף יָפֵה, וְאֲנִי מִשְׁתּוֹקֵק כְּכֹר לְרֵאוֹת אֶת זֶה בְּהַדְפָּסְתּוֹ, כִּי זוֹ מִמֶּשׁ עֲבוּדַת נְמָלִים, אֵיךְ שֶׁמִּתְחַבֵּר הַפְּרוּשׁ הַזֶּה עוֹד מִשָּׁנָה וְעוֹד מִשָּׁנָה, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁנִּכְבְּרָךְ עַל הַמְּגִמָּר.

אודות הנתנות, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שֶׁהִפֵּל יַעֲבֹר עַל נִכּוֹן, אַל תִּפְחַד כָּלֵל, וְתִהְיֶה לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה.

הַעֲקֹר חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד מְאֹד, וְשׁוּם דְּבָר לֹא יִשְׁבֵּר אוֹתְךָ כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ. הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ, וְדָבָר גְּדוֹל אֵינּוּ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, הַכֹּל מִשְׁנַח מִמְּנוֹ יִתְבַּרֵךְ בְּפִרְטֵי פְּרִטוּיֹת מִמֶּשׁ לְהַפְּלִיא, הָאֲדָם חוֹשֵׁב שֶׁהוּא עוֹשֶׂה כּוֹי, וְאֵין כָּאֵן רַק יָד ה', אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמִּבְטֵל עֲצָמוֹ אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְאֵז יִרְאֶה נְסִים נִגְלִים.

הַמְּבָרָךְ אוֹתְךָ בְּכִרְפַת רוּפָא חוֹלִים...

כג צד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר צו, י"א אֲדָר־ב' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידִי, הָרַב ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָה אִמַּר לְךָ! שֶׁמִּעַתִּי הַיּוֹם מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁהִיָּה מְאֹד יָפֵה הַפְּנוּס, וְכָל הַהוֹרִים נִהְנוּ עַד מְאֹד.

אודות אַמִּירַת מְזֻמּוֹר ק"ט, עֲדִין צְרִיכִים לְהַמְשִׁיךְ, כִּי אֵין לָנוּ עַל מִי לְהַשְׁעֵן, כִּי אִם עַל אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, וְרוּאִים בְּחוּשׁ שְׂאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הֵיוּ רְגִילִים לְאֶמְרוֹ בְּכָל יוֹם עִם אַרְוֶן־הַקֶּדֶשׁ פְּתוּחַ, וּלְבִסּוֹף פְּעָלוֹ שֶׁהִסְמִיךְ־מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, יֵצֵא לְגוֹר בְּטִבְרִיָּה (הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הוּא יַעֲזֹר, שְׁנוּפְטֵר מִמְּנוֹ בְּקִרּוֹב לְגִמְרִי), אֲבָל כָּאֵן יֵשׁ עֲלֶיךָ מִשְׁפָּט מִהַשְׁכֵּנִים שְׁרוּצִים לְסַגֵּר אֶת הַתְּלִמּוּד־תּוֹרָה, וְעַל־כֵּן עֲלִינוּ לְהַמְשִׁיךְ לוֹמַר עִם הַיְלָדִים, עַד שֶׁיִּרְחַמוּ עֲלִינוּ מִהַשְׁמִים.

מֵאֵד מֵאֵד אֲבָקֵשׁ אוֹתְךָ לֹא לְחַתֵּם עַל הַטְּפָסִים שֶׁל ... וְאִף שֶׁ...
לוֹחֵץ זֶה תִּרְגִּיל מִמֶּנּוּ, שֶׁהוּא יִגְנֹב, וְאִנְחֵנו נִחְתוּם...

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שִׁיְהִיָּה לְךָ פּוּרִים שְׂמֵחַ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כג צה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁמַיִם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר צוּ, "א אֲדַרְבִּי ה'יִתְשַׁנְּהוּ".

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מֵאֵד ... נְרוּ יְאִיר.

אֲנִי מְקוּהָ שֶׁקִּבַּלְתָּ אֶת הַמְּשָׁנִיּוֹת שֶׁשִּׁלַּחְתִּי לְךָ, כִּי לֹא שְׂמַעְתִּי
מִמֶּךָ מֵעֶרֶב שַׁבָּת, וְאֲנִי מְקוּהָ שֶׁהַכֹּל עַל נִכּוֹן.

נָא וְנָא לְחִזּוּק אֶת עֲצָמֶיךָ בְּכָל מִינֵי אִפְנִיִּים שֶׁבְּעוֹלָם, וְשׁוּם דְּבָר
שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, אֲדַרְבֵּה, אֶתְּהָ צְרִיף לְהִיּוֹת דְּבוּק
בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְרַב שְׂמֵחָה עַל נַעַם חִלְקֶיךָ עַל אֲשֶׁר בְּנַחַל שָׁם
גּוֹרְלֶיךָ, וְאֶתְּהָ יוֹדֵעַ מְרַבִּי אֶמֶת כְּזֶה, מְרַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, וּמָה גַם
שֶׁאֶתְּהָ זֹכֶה לְהַפְיֵץ אֶת אוֹרוֹ בְּעוֹלָם, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי כָּל
זְמַן שֶׁאִנְחֵנו מְלַבְּשִׁים בְּלִבוֹשׁ גְּשָׁמִי וְחִמְרִי, אֵין לָנוּ מִשְׁגַּח מִי הִיָּה
רַבְּנוּ ז"ל וּמָה לְמוֹדוֹ, עַל-כֵּן רְאוּי לְךָ לְשַׂמֵּחַ מֵאֵד מֵאֵד עַל נַעַם
חִלְקֶיךָ, עַל אֲשֶׁר בְּנַחַל שָׁם גּוֹרְלֶיךָ, וְאֶתְּהָ יוֹדֵעַ מִלְּמוֹדִים כְּאֵלוֹ
וְגִלּוּיִים כְּאֵלוֹ, וְאֶתְּהָ עוֹסֵק בְּהַדְּפָסְתָּם.

מָה אִמְר לְךָ, יְדִידִי הַיְקָר! הַנְּסִיווֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים מֵאֵד מֵאֵד,
וְצְרִיכִין לְהִזְהַר מֵאֵד לֹא לְקַבֵּל לְשׁוֹן-הַרַע מֵאַף אֶחָד, אֶתְּהָ תִּמְשִׁיף
רַק בְּעִבּוֹדְתְּךָ עֲבוֹדַת הַקְּדוּשָׁה, וְאֵל תִּבְלָבֵל אֶת עֲצָמֶיךָ מִשׁוּם בְּרִיָּה
שֶׁבְּעוֹלָם, וְאִז תִּהְיֶה לְךָ הַצְּלֵחָה גְּדוּלָה, הַצְּלֵחָה מִיְחַדָּת.

מה אמר לך, ידידי היקר! אין מלים בפני להסביר לך את גדל התועלת של הספרים שאתה זוכה להדפיס, ועוד יגיע היום, שתתגלה לך מעלת אלו הספרים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח ברכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כג צו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יום שני לסדר צו, י"א אדר"ב ה'תשנ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך הארוך.

מה אמר לך, ידידי היקר! כל דיו"ח ודו"ח שאתה מרוח לי, זה מאד מאד נחוץ לי לדעת, כי צריכין לתפס את הענינים בידיים, לפני שחם וחלילה, לא נוכל להתגבר על זה.

לדעתי, כל הענין של סדור אשפנזי וסדור ספרדי, לא צריכין אפלו לדבר מזה, כמה זמן לוקחת התפלה בבית-ספר? עשרים דקות או חצי שעה? למה לעשות בלגן בשביל חצי שעה, שכל אחת תביא הסדור שלה, ואז אף פעם לא יהיה ריב ומחלוקת, ההפרש הוא בתפלה רק בברכות השחר, אבל ככה התפלה היא אותו דבר, ובפרט לבנות, ועל-כן איני יודע למה צריכין להתעקש, וכבר דברתי מזה וכו' וכו', כדאי להתעקש על דברים אחרים — על צניעות, ועל מדות טובות וכו' וכו', אבל לא על דבר עדין כל-כך, אם חושבים רק מהקדוש-ברוך-הוא, אזי אין זמן וכו', וכל אחת תתפלל להקדוש-ברוך-הוא מהסדור שהיא רוצה וכו', אם היו מתערבין בלמודים, אז היא צודקת, והצדק יהיה עמה, אבל בתפלה,

לדעמי, צריכין לותר, שְׁפָל אחת תביא את הסדור שלה, וכן צריך להיות אצל הבנים, וכן הוא אצלי בישיבה, פל בחור מתפלל באיזה סדור שהוא רוצה, העקר שיתפלל להקדוש-ברוך-הוא...

אודות הועד וכו', תאמין לי, שזה רק למראית עין, לא צריכין בכלל ועד, אָבֵל לפעמים אם האדם אינו ותרן, אזי הוא יאבד את הכל... וככה נותנין להצד השני גם-כן הרגשה שהוא משהו ומתחשבים אתו, ועל-פן אל תבלבל את עצמך, תניח את זה כמו שהוא, ואם ... רוצה להיות בועדה — מה טוב ומה נעים, כי המנהלת באמת עושה עבודה של מסירות נפש, כי לולי היא, לא היה לנו לא בית-ספר לבנות ולא תלמוד-תורה לבנים, ועל-פן לא פדאי לעשות מזה רעש, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לנו, שנופך לדעת השלם, דעת ומחין דקדושה, להיות נכלל בחיי החיים בו יתברך.

תמשיך לכתב לי אימתי שיש חדשות, כי זה אצלי דבר נחוץ מאד מאד, כי מדבר קטן יכול להיות דבר גדול.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כג צז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר צו, י"ג אדר-ב', תענית אסתר ה'תשנ"ה.

שלום רב אָל ... תחיה.

קבלתי את המכתב שלך עם התקנון, ואספתי את המורות לאספה, ודנו חד משמעית, שָׁכַךְ צריך להיות בבית-ספר, אחרת לא נצליח, והם פלם צריכות להיות ממשמעות אליך, ואני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יבוא על נכון, ואני אומר בגלוי, יותר טוב עשרים תלמידות בבית-ספר ממשמעות מארבעים מורדות... לא יכולים להנהיג בית-ספר בצורה, שאיש פל הישר בעיניו יעשה,

וְאֲנִי מִקְנֵה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁמַהֲיוֹם וְהִלָּאָה לֹא יִהְיֶה הַפֶּקֶר כָּלֵל, נִתְתִּי לָהֶם רְשׁוּת שְׂיִהְיֶה וְעַד הַהוֹרִים, כְּדֵי לְהַשְׁקִיט וְכוּ', אֲכַל אֲנִי אִישִׁית אוֹמֵר לָךְ, שְׁתַּמְשִׁיכִי לְהַתְנַהֵג כְּפִי שְׁנִסְכֶּם בִּינֵינוּ, וְתַחֲנִיעֲצִי עִמִּי עַל כָּל דְּבָר.

בְּעֵינַי הַבַּת שֶׁל ... אֵל תַּכְנִיסִי אוֹתָהּ חֲזוּרָה, עַד שְׂיָבִיאוּ מִכְתָּב הַתְּנַצְלוֹת, בֵּית-סֵפֶר אֵינּוּ יָכוֹל לְהִיּוֹת הַפֶּקֶר.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁאֹמֵר לְעוֹלָמוֹ דֵּי, יֹאמֵר לְצְרוּתֵינוּ דֵּי, וְאֲנִי מִקְנֵה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה לָנוּ מִבְּנֵה לְזִמְן הַבָּא בְּכָל מְחִיר לְבָנוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ פּוֹרִים שְׂמַח...

כג צח.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר צִו, "ג אֲדַרְבִּי, תַּעֲנִית אֶסְתֵּר ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַהוֹרִים שֶׁל בֵּית-הַסֵּפֶר "בֵּית פִּיגָא", חֲסִידֵי בְּרֶסֶלַב בִּיבְנָאֵל, יְבָרְכֶם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשִׁפְעַ גְּשָׁמִיּוֹת וּבְשִׁפְעַ רוּחַגִּיּוֹת, וְשְׂמַחַת עוֹלָם עַל רֵאשִׁים.

לְאוֹר הַבְּלָבוּלִים שְׁנִתְהוּוּ לְאַחַר־וְנָה וְכוּ', עַד שְׁכַמְעַט נִסְגַּר בֵּית-הַסֵּפֶר, חֵס וְשְׁלוֹם, בְּאִתִּי לִידֵי הַחֲלָטָה עִם הַמְּנַהֲלָת וְהַמּוֹרוֹת לְעִשׂוֹת דְּרִישׁוֹת חוֹבָה וְתַקְנוֹן בֵּית-הַסֵּפֶר, וּמִי שְׂיָכוֹל לְעַמֵּד בְּתַנְאִים הָאֵלֶּה — מַה טוֹב, וּמִי שְׂרוּצָה לְהַתְנַגֵּד לְכָל זֶה, שְׂיִוצִיא אֶת הַבָּנוֹת וְיִכְנִיסֶנָּה בְּבֵית-סֵפֶר בְּטְבָרְיָה, אֲנַחְנוּ לֹא מוֹכְנִים לְחַתֵּךְ אֶת הַעֲנָף מִהָעֵץ שְׂאֲנַחְנוּ יוֹשְׁבִים עָלָיו.

תַּקְנוֹן וְדְרִישׁוֹת חוֹבָה שֶׁל בֵּית הַסֵּפֶר:

א. הַלְמוֹדִים מִתְחִילִים בְּשַׁעַה 8:00 בְּדִיוֹק.

ב. תַּפְשִׁים עַל-פִּי מַה שְׂיַחֲלֵט עַל-יְדֵי הַהֲנַהֲלָה וְצוֹת הַמּוֹרוֹת.

ג. תּלְבִשְׁתַּ בֵּית־הַסֵּפֶר תְּכַלֵּת שְׁחֹר, בְּחַמֶּשֶׁת יָמֵי הַשָּׁבוּעַ.

ד. סִדּוּר הַתְּפִלָּה עַד כֶּתֶה ז' "תְּפִלַּת כָּל פֶּה לְתַלְמִידִים גִּסַּח סִפְרָד".

ה. כָּל הַזְרָאָה שֶׁל הַמּוֹרָה, שְׁעוּרֵי בֵּית, מִבְּחֻנִּים וְכו' חוֹבָה.

ו. אִין לְהַחֲסִיר מִן הַלְמוּדִים לְלֹא סִבָּה מְצַדֶּקֶת, אוֹ לְנִסְעַ לְקִנּוּיֹת אוֹ בְּקוּרִים עַל חֲשָׁבוֹן הַלְמוּדִים.

ז. חוֹבָה עַל הַתְּלִמִּידוֹת לְהִגִּיעַ בְּתַלְבִּשְׁתַּ צְנוּעָה, גְּרִבּוּיֹנִים וְלֹא גְרִבִּים, הֵן בַּחֲרָף וְהֵן בְּקִיץ, עַל הַשְּׁרוּוֹלִים לְעֹבֵר אֶת הַמֶּרְפֵּק בְּצוּרָה שְׂיִכְסּוּ אוֹתוֹ בְּכָל מְקָרָה.

ח. עֲגִילִים אֲרָפִים אֲסוּרִים, וְכֵן שְׁעַר מְפָזֵר.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת הַהוֹרִים חַד מְשַׁמְעֵית לְקַיֵּם אֶת הַתְּקִנּוֹת הָאֵלוּ, מִסְפִּיק מַחְלָקַת מִבְּחוּץ, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְטַהֵר אֶת הַד' אַמּוֹת שְׁלֵנוּ, שְׂיִהְיֶה רַק שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּינֵינוּ.

וְעַד הַהוֹרִים שֶׁנִּבְחָרוּ עַל־יְדֵי כָּל הַנְּשִׁים הֵם גְּבֵרַת ... תַּחֲיָה, וְגְבֵרַת ... תַּחֲיָה, וְכָל מִי שֵׁיֵשׁ לָהּ אֵילוּ טַעֲנוֹת, שְׁתַּפְּנֶה אֲלֵיהֶם, וַיַּעֲזְבוּ אֶת הַמְּנַהֲלֹת, אֲשֶׁר מוֹסְרֹת אֶת נַפְשָׁה עֹבּוֹר קִיוֹם מוֹסְדוֹתֵינוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם פּוּרִים שְׂמֵחַ...

כג צט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסִדְרָ צוּ, י"ג אֲרָר־ב' תַּעֲנִית אֶסְתֵּר ה'תַּשְׁנ"ה.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְקַוֶּה, שֶׁהַכֹּל הַסִּתְדֵּר עִם הַתְּשָׁלוּם לְרוּפֵא וְכו', יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁלֹא יִהְיֶה עֲלֵיכֶם כְּבֹר שׁוֹם עַל, וְתִזְכְּנוּ הַשָּׁנָה

לגור בירושלים עיר הקדש, ותזכו להוציא חלק אחר חלק משוי"ת
"אֶשֶׁר בְּנַחֵל", שָׁזָה אוֹצֵר הַמִּנְצֵר, וְזוּ כָּל תַּקְוָתִי וְתַשׁוּקָתִי, וְנִשְׁמָתִי
גְּנוּזָה בְּתוֹכּוֹ.

אם תקפתק את השעור, הִנֵּה טוֹב לְהַעֲבִיר הַעֵתֶק לִיבְנָאֵל,
שִׁיתְלוּ אֶת זֶה בְּלוּחַ הַמוֹדְעוֹת.

קבלתי ההגהות משנה ז' ומשנה ח', עד 'ולא הסרית בִּשְׁר
הקדש', יותר מזה לא קבלתי.

אָקוּהָ שְׂדֵבְרָתָ עִם ...

המאחל לכם פורים שמח...

כג ק.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר צו, "ג אֲדַרְכֵּב", תַּעֲנִית אֶסְתֵּר ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שִׁיחִיו נֹצֵחַ.

הנני מברך אתכם בברכת "מזל טוב" על הקלדת הפת, יַעֲזֹר
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁיחִיָּה לְכֶם הַרְבֵּה נִמְתַּ מְמֻנָה וּמְפֹל יוֹצֵאֵי
חֲלָצִיכֶם, וְתַגְדְּלוּ אוֹתָהּ בְּנִקְל וּבְכָבוֹד וְעִשִׁירוֹת מְפֻלְגָת, הַיַּד הַזֹּהֵרָה
תִּקְצֵר, הַפֶּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְתִהְיֶה לְכֶם הַרְחֵבָה גְדוֹלָה בְּגִשְׁמִיּוֹת
וּבְרוּחַנִיּוֹת.

רק חֲזוּק וְאַמִּץ מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה עַל גְּדֹל הַחֲסֵד
שֶׁעָשָׂה עִמָּכֶם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַתַּחֲתָנְתֶּם יַחַד, וְזֶה זְיוּג הַגִּיּוֹן
וְכִשֶּׁר מִן הַשָּׁמַיִם, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָכָה אֶתְכֶם לִילְדִים, שְׂאוּ
הַמַּתָּנָה הַכִּי גְדוֹלָה שֶׁרַק יְכוּלִים לְקַבֵּל מֵהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

תַּחֲדִיר בְּעֲצֻמָּה אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּו יִתְבָּרַךְ, וְתַדַּע אֶשֶׁר דָּבַר גְּדוֹל
וְדָבַר קָטָן אֵינּוּ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחָה עֲלִיוֹנָה, מְפֻלְיָא

לעשות, פלאי פלאות, אין דבר שנעשה מעצמו כלל, רע או טוב, הכל בחשבון צדק, וכשזוכים לבטל עצמו אליו ותברך, אז הכל מתהפך לכולו רוחני.

המאחל לך פורים שמח...

כג קא.

בעזרת השם ותברך, יום רביעי לסדר צו, י"ג אדר-ב' ה'תשנ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך הארוך זה מזמן, אבל לא יצא לכתב לך מרב טרדותי, טרדות הרבים בכל יום מעסקי רבנו ו"ל.

מאד מאד אבקש אותך, שתחזיק יקר את אשתך, שהיא אצלי כבת ממש, ויעיד הקדוש-ברוך-הוא כמה מסרתי נפשי בעבורה, ועל-כן אל תולול בה, רק תשתדל להתחשב עמה, ותכבדה ותתקרה עד מאד, כי היא נשמה יקרה, תשתדל לצאת בכל יום להפצה באופן שתוכל להביא גם פרנסה, כי הבעל צריך לדאג על הפרנסה, ואסור לו להשליך את כל העל על כתף אשתו. הנה הקדוש-ברוך-הוא זכה אותך עם אשה יקרה, שעוזרת כל הזמן בפרנסה וכו'. ולכן ראה לתת לה כתף ותעור לה.

עליך להתחזק להיות בשמחה, ותשפיע משמחתך גם לאשתך, וכמאמרם ו"ל (ראש השנה ו:): אשה — בעלה משמחה; ועקר השמחה שתחזיר בה אמונה פשוטה בו ותברך, אשר אין שמחה יותר משמחת אלקות.

המאחל לך פורים שמח...

כג קב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר צו, י"ג אֲדָר־ב', תַּעֲנִית אֶסְתֵּר ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד נִבְהַלְתִּי לְשִׁמְעַ דְּבוּרִים
חֲרִיפִים וְכוּ', אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהַפֶּל כָּכֵר הַסֵּתֶדֶר עִם
בְּעַלְךָ וְכוּ', עֲלִיךָ לְדוֹן אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת. אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מְקַנֶּה,
שֶׁהַמְּצַב יִשְׁתַּנֶּה, אֵל תְּפִלֵי בְּיָאוּשׁ, חֵס וְשְׁלוֹם, עַד כְּדֵי כֶּף לְחֻשָּׁב
מִגְרוּשֵׁין, חֵס וְשְׁלוֹם, תּוֹצִיאִי אֶת זֶה מֵרֵאשִׁיף, עֲכָשׁוּ הַמְּצַב מְצַמְצָם,
וְאֲנִי מְקַנֶּה שְׁזֵה יַעֲבֹר, תַּנִּיחִי אֶת כָּל הַדְּאָגוֹת וְכוּ', תַּחֲזִיקִי עֲצָמֶךָ
בְּאֶמּוּנָה פְּשוּטָה, וּבְיִבּוּדָי הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וְתִהְיֶה
לְךָ פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַ, וְתִצְאִי מֵהַחֻבוֹת וְכוּ'.

מָה אִמַּר לְךָ! מְנַסִּים אֶת כָּל אָדָם בְּנִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְעַקֵּר
גְּדֻלַּת בַּר יִשְׂרָאֵל — כְּשִׁמְחִזִּיק מְעַמְד, וְאֵינּוּ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר.

נָא וְנָא רְאִי לְסִלַּח לְבַעְלֶךָ, אֲשֶׁר נִפְשׁוּ קְשׁוּרָה בְּנַפְשֶׁךָ, וְהוּא
אוֹהֵב אוֹתְךָ מֵאֵד מֵאֵד, כְּאֲשֶׁר כָּתַב לְךָ, וְעַל־כֵּן רְאִי לְסִלַּח לוֹ
וְתִשְׁמְעִי בְּקוּלִי. זְכָרִי הֵיטֵב כִּמָּה מְסִירוֹת נִפְשׁ הֵיטֵה לִי בְּעַבְרוֹךָ
בְּמִשְׁךָ כָּל הַשָּׁנִים, וְעַד שְׂרָאִיתִי אוֹתְךָ נִשְׁוֹאָה. וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא
נִתֵּן לְךָ גַּם יְלָדִים, וּבְיִבּוּדָי יִתֵּן לְךָ גַּם פְּרִנְסָה.

הַמֵּאחֵל לְךָ פּוּרִים שְׂמִחָה...

כג קג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר צו, י"ג אֲדָר־ב', תַּעֲנִית אֶסְתֵּר ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל יְדִידִי הַיְקָר לִי מֵאֵד ... גְּרוֹ יָאִיר.

מֵאֵד מֵאֵד רְצִיתִי לִידַע אֵיךְ אֵתָה מְרַגֵּישׁ, וְאֵיךְ עֵבֶר הַנְּתוּמָה.

חוקו ואמצו מאד מאד, כי אין עוד דבר גדול מהדפסת ספרי רבנו ז"ל, וזו התקוה שלנו, ובלי זה חיינו אינם חיים כלל.

העקר בזה העולם הוא ישוב הדעת, לישוב עצמו על כל פרט ופרט בחיים, וזוהי הצלחת האדם בגשמיות וברוחניות.

מאד רציתי ... תחיה אם את יכולה לצלצל אל ... ולשאל בשלומה, ואיך היא מרגישה, ומה אמרו הרופאים.

המאחל לכם פורים שמח...

כג קד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר צו, י"ג אדר-ב', תענית אסתר ה'תשנ"ה.

שלום וברכה אל ידידי היקר לי ... גרו נאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אודות המקלט, זה באמת ענין טכני, וכדאי כבר לחפות, וברגע שיהיה אור, צריכים להפגס בפנים, ולא לשאל שום שאלות כלל, ואם יעשו בעיות, לא צריכים אותם לגמרי, כי ממילא הכל משחת, עכשו הם רוצים שנתתם להם טפסים מזיפים, שארור ... עם אשתו מקבל משפחת מהם מזה חצי שנה... ואנחנו צריכים עוד לתת להם יד לזה... ולכן תאמר ל... בשמי, שבשום אופן לא יחתמו עד שאני בא.

אודות המנין למעלה, מצדי שיעשו עשרה מנינים, רק אמרתי לבני שיחפלו למטה ביחד עם הספרדים, כי אם אני הייתי שם, גם-כן הייתי מצטרף עמם, לדעת, זו סתם גזענות, כי זה אותו המן ואותו אחשוורוש, ימח שם, שכלל ישראל סובלים, ומה שיה במגלה שתי גססאות, רק נסח אחד למחית עמלק.

המאחל לך פורים שמח...

כג קה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר צו, י"ג אדר-ב', מעניית-אסתר ה'תשנ"ה.

שלום וברכה אל בני ... גרו ואיר.

מאד מאד אני שמח, שאתה נמצא פורים ביבנאל, וזו לי בשורה טובה וישועה גדולה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שפבר אנפה גם-כן להיות שם בדירת קבע.

אם תוכל למסר לאשתו של ... סף מאה שקל, ואני אשלם לך כשאהיה בשבוע הבא.

רק חזק ואמץ מאד, ותהיה בשמחה עצומה, ובזכות השמחה תזכה למצא את בת זוגך בקרוב מאד, כי אני אישית רוצה מאד מאד לחתן אותך בקרוב.

התמד בלמוד משניות, אשר הוא זכוף הנפש גדול מאד, ומי שרגיל בלמוד ואמירת משניות, זוכה לשפע רוחני ושפע גשמי, ואני יכול להעיד על זה, כי לא הפסדתי על-ידי שהרגלתי עצמי מימי נעורי לזה.

המאחל לך פורים שמח...

ראה לקיים מצות משלוח מנות לזקנה, וכן לרב מערלוי שליט"א.

כג קו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר צו, י"ג אדר-ב', מעניית אסתר ה'תשנ"ה.

שלום וברכה אל ... שיהיו נצח.

באתי לברך אתכם ברפת "מזל טוב" לרגל הולדת בנכם, ולרגל
הקנסתו היום לברית, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתרוו רב נחת
דקדושה ממנו ומכל יוצאי חלצייכם, ותהיה לכם פרנסה בשפע.

רק חזקו ואמצו ושמחו יחד, פי גדול אדוננו ורב להושיע, ואם
יהיה בינכם שלום ואהבה, תראו נסים שהקדוש-ברוך-הוא יעשה
עמכם, פי הנסים שורים רק במקום שיש אהבה ואחדות. ולכן הולך
לי כל-כף בחיים, שיהיה אהבה ואחדות בין אנשי שלומנו ביבנאל,
פי אנחנו וקוקים לנסים נגלים על כל פרט ופרט.

נא ונא אל תריבו, ושלא יהיה בינכם שום מריבות ואי הבנות,
ושום ופוחים, ועל-ידי-זה לא יעזב אתכם הקדוש-ברוך-הוא, ותראו
נסים נגלים כמו שראיתם עד עכשו, התחנתם, תהלה לאל, ונתן
לכם ילדים, וזכה אתכם עם דירה יפה, ועל-כן ראוי לכם לשמח
מאד.

המאחל לכם פורים שמח...

כג קז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר צו, י"ג אדר-ב', תענית אסתר ה'תשנ"ה.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי לשמח מאד על נעם חלקך, שאת עוסקת בחנוך הבנות,
אשר זו זכות גדולה עד מאד, זכות הרבים לדורות, ואל תניחי את
העצבות שתפגס בך, ובפרטיות עכשו בימי הפורים הקדושים,
צריכים להכריח עצמו על שמחה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך,
שתהיה לכם שמחת הגפש כל החיים, ותגדלו את הילדים בנגל,
ויהיו יראי ה', ואת תכניסי עצמך ביתר שאת וביתר עז במצות

אֲשֶׁר כג קח — כג קט בנחל רצג

החנוף, אֲשֶׁר אֵין עָרֶף אֲלֵיהָ, כִּי זֶה הָעֵתִיד שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרֹט
הַבְּנוֹת, הֵן הָעֵתִיד שֶׁל הַדּוֹר שֶׁלָּנוּ כָּאֵן בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרִסְלָב".

הַמֵּאחַל לָכֶם פּוֹרִים שְׂמַח...

כג קח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר צו, י"ג אֲדָר־ב', תַּעֲנִית אֶסְתֵּר ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶקְוֶה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנַתְעוֹרְרֶתֶם מִהַדְרָשָׁה אֶתְמוּל
בְּלִילָה, כִּי לִי זֶה לְקַח אֶת כָּל הַפְּחוֹת וְכו', אַחֲרֵי שִׁיחָה עִם שְׁנֵי
נְצִיגֵי הַמוֹעֵצָה ... יוֹתֵר מִשְׁעָה, אַחֲר־כֵּף שִׁיחָה עִם הַמּוֹרוֹת גַּם-כֵּן
יוֹתֵר מִשְׁעָה, וְאַחֲר־כֵּף דְרָשָׁה לְרַבִּים, וְכֵן כָּל הַיּוֹם בְּלְבוּלִים וּטְרָדוֹת
מִצָּרְכֵי הַרְבִּים.

רְאֵה לְמִסֵּר אֶת הַמִּכְתָּב תִּקְנֹן ל... אֲנִי רוֹאֶה שְׂאִין עֵצָה אַחֲרֵת,
רַק לְחַתֵּךְ פַּעַם וּלְתַמִּיד — זֶהוּ זֶה, וּמִי שְׂאִינוּ רוֹצֶה, שְׁיִשְׁלַח אֶת
בְּנוֹתָיו לְטְבָרְיָה, לֹא יְכוּלִים לְהִנְהִיג מוֹסְדוֹת בְּאִפְן שְׂאִישׁ כָּל הַיִּשְׂרָאֵל
בְּעִנְיֹו יַעֲשֶׂה.

תֹּאמֶר ל... אִם הִיא רוֹצֶה הִיא יְכוּלָה לְמִסֵּר אֶת הַמִּכְתָּב תִּקְנֹן
לְכָל מִי שְׂיִשׁ לוֹ בֵּת בְּבֵית-סֵפֶר.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוֹר לָךְ, שְׁיִהְיֶה לָךְ פּוֹרִים שְׂמַח.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְשְׁלוֹת הַגִּפְשׁ...

כג קט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר צו, י"ג אֲדָר־ב', תַּעֲנִית אֶסְתֵּר ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לשלח גם "לקוטי-מוהר"ן", "ספר-המדות", "ספורי-מעשיות", "חיי-מוהר"ן", "שיחות-הר"ן".

אני בודאי אביא לך, בעזרתו יתברך, דמי המשלוח, רק תברר אם אני לא צריף לשלם פה גם-כן, וכן איך זה הולך וכו', כי אצל ... הכל הלך פשוטה, והגיע עד הבית, ועל-כן תברר את כל הפרטים, וכן אם אין בעיות כאן עם המכס וכו', כי בפעם הראשונה הייתה בעיה גדולה עם המכס, רצו כבר לשלח את זה תזרה, ועל-כן תברר הכל.

אין אפה יכול לתאר ולשער את גדל הזכות שתהיה לך, אקנה ש... ישלם לך (אתה תבקש ממנו), דברתי עם ... מקדם, ואמר שמהיום יקח לשוק הפרמל רק את הספרים שלך.

המאחל לך פורים שמח...

כג קי.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר צו, י"ג אדר-ב', תענית אסתר ה'תשנ"ה.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני משלם כבר את כל דמי המשלוח 2.700 דולר, זו זכות הרבים שאין כמותה, כי הספרים נחטפים כאן מאד.

מה שאנחנו צריכים בקוונטרסים, העקר "ברח מהמלכות", "צא מהבץ", "קדשת העינים", "ימי הנעורים", "מציאת-הוויג", "ים סוער", וכן כל הקוונטרסים החדשים שיצאו לאחרונה, ומהספרים אפה יכול לשלח כל מה שאפה רוצה: "אשר בנחל", "שמירת הזמן", "פעלת-הצדיק", "שמירת-הברית", "אוצר-החיים" "אוצר-הקוונטרסים" "ארף אפים", וזה יתפשט כאן לארכו ולרחבו בין

אֲשֶׁר כג קיא בנחל רצה

החרדים, שכלם חוטפים את זה, ורק זה מה שישאר מאתנו. ואיך אמר רבנו ז"ל: "אם אני לא יכול להיות איש כשר, על-כל-פנים חברי יהיה איש כשר".

המאחל לך פורים שמח...

אני מביא עמי את כל הסכום למשלוח.

כג קיא.

בעזרת השם ותברך, יום רביעי לסדר צו, י"ג אדר"ב, תענית אסתר ה'תשנ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל .. שיחיו.

לנכון קבלתי את מכתבך.

נא ונא להתחזק, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ואף שבין כך עובר מה שעובר וכו', ונכנסים קשיות וספקות בלב האדם, כאלו שאין צריכים אותו וכו', וכאלו לו כבר אין שום תקנה ותוחלת וכו', כי לא רואים שום תוחלת וישועה וכו', עם כל זאת דיקא פשנעלם ונסתר ונחשף לאדם הכל, וכל החיים נדמים לו כאלו אינם שוים כבר לכלום וכו', דיקא אז צריכים להתחזק ולהתאמץ ביותר שאת וביתר עז באמונה פשוטה, ולידע כי אצלו ותברך הכל יכול להיות, ובפרט אם הצדיק הבטיח, צריכים להתחזק באמונת חכמים בתמימות ובפשיטות גמורה, ואז דיקא יראו נסים נגלים.

יעזר הקדוש ברוך-הוא, שתבשרו לי בשורות משמחות השנה, ותהיה לכם שנת שמחה.

המאחל לכם פורים שמח...

כג קיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר צו, י"ג אֲדָר־ב', תַּעֲנִית אֶסְתֵּר ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂפִיחֵיו.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְקִרְאָת פֶּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב שְׂאֵנִי מִקַּבֵּל מִכֶּם.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂתַבְּשֶׁרוּ לִי בְּקִרְוֹב מָאֵד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת, וַיִּשְׂמַח אֶת לְבַבְכֶם הַנִּשְׁפָּר, וַיִּתְרַחֵב לְכֶם בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת גַּם יַחַד, וַיֵּאִיר לְכֶם אוֹר מֵהַשָּׁמַיִם.

נָא וְנָא לֹא לִפְלִ בְּדַעְתְּכֶם כָּלֵל, אֲפֹלוּ שְׂנֹדְמָה לְכֶם כְּאֵלוּ אֲבָד מְנוּס וְתַקְנָה וְכוּ', תִּדְעוּ שְׂדִיקָא שָׁם אֵלוֹפוּ שֶׁל עוֹלָם מְסֻתָּתָר, כִּי אֵין בִּלְעָדָיו יִתְבָּרַךְ, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקָיִם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כָּלָה, וְהַכֵּל בְּמִכּוֹן מִמֶּשׁ כְּחוּט הַשְּׁעָרָה וְכוּ', וְנִגְוֹר לְמַעְלָה בְּדִיוֹק כְּמָה צְרִיף לְסִבָּל, וּמְתִי יִגְמַר הַסָּבָל, וְעַל־כֵּן צְרִיכִים רַק לְבַטֵּל עֲצָמוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ לְגַמְרִי, וְאֵזוּ יִצְלִיחַ דְּרִכּוֹ בְּכָל הַעֲנִינִים, וַיִּהְיֶה שְׁמוֹר מֵהַכֵּל, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם פּוֹרִים שְׂמַח...

כג קיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר צו, י"ג אֲדָר־ב', תַּעֲנִית אֶסְתֵּר ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מָאֵד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... נְרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמוּעַ הַטוֹב מִמֶּךָ.

מה אמר לך! כל החיים מלאים נסיונות קשים ומרים וכו', ועקר תכלית ירידת הנשמה להתלבש בלבוש גשמי ותמרי וכו' הוא רק לעשות טובה לזולתו, אשר בזה הוא מראה שיש לו שיכות אל אלקות, כי באמת אין בלעדיו יתברך כלל, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו אלא מרשותו יתברך, וכפי בטולו של האדם אל עצמיות האין סוף ברוך הוא, כמו־כן נעשה פלי להמשיך אור יותר ויותר, ומשפיע גם לאחרים, אשר אין למעלה מזה, ובזה מגלה את טהר לבבו. וזו מעלת פורים על יום הכפורים, כי אז האדם עוסק רק עם עצמו, ויושב בבית־המדרש מעטף בטליתו ובבגדי לכן כמו מלאך וכו', מה שאין בן כפורים, האדם מערב עם הבריות, אוכל ושותה, והגיע למצב של עד דלא ידע, עם כל זאת המצוה היא 'ומשלוח מנות איש לרעהו' ומתנות לאביונים', להוריד עצמו גם לאחרים, שנה מאד מאד יקר אצלו יתברך.

המאחל לך פורים שמח...

כג קיד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר צו, י"ג אדר־ב, מענית אסתר ה'תשנ"ה.

שלום וברכה אל ... שיחיו.

הנה עכשו נכנס יום הקדוש והנורא חג הפורים, שאז מתגלים אורות צחצחות, אורות נשגבים, בו ביום אני מפיל תחנה ובקשה מאת יושב עליון, הבורא יתברך שמו, שברא את כל הבריאה כלה, שירחיב לכם בפרנסה, ויביא לכם שפע, שתוכלו כבר לשבת במנוחה ושלות הנפש פה ביבנאל, ולא תצטרכו לטלטל עצמכם שום טלטול, והפרנסה תהיה זיקא כאן על המקום, והילדים יהיו בריאים, ותרוו מהם רב נחת, ותגדלו אותם בקלות מאד ובלי לחצים.

רחצ אָשר כג קטו — כג קטז בַּנחל

נא וְנא לְחִזק עֲצֻמְכֶם עֲכָשׁוּ בְּפוּרִים הַקְדוּשׁ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְהַשְׂמֵחָה הַזֹּאת תִּמְשָׁךְ עַל כָּל הַשָּׁנָה.

הַמֵּאחֵל לָכֶם פּוּרִים שְׂמֵחָה...

כג קטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר צו, פּוּרִים ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל מְרֵן מְלָכָא ... שְׁלִיט"א.

הַנְּנִי מְבָרֵךְ אֶת הוֹד מְעַלְתוֹ בְּשִׂמְחַת פּוּרִים, כְּבוֹדוֹ וְיִמְשִׁיף
בְּעִבּוּדְתוֹ עֲבוּדַת הַקְדָּשׁ לְהַפְיֵץ תּוֹרָה בֵּין אֲחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
הַסְּפָרְדִים, יִשְׁמְרֵם ה'.

נא וְנא לֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, אַתֶּם בְּדוֹר הַזֶּה כְּמוֹ
ה'בֵּן אִישׁ חַי' בְּדוֹרוֹ, וּבּוֹדָאֵי הַסְּמ"ך־מ"ם מְקַנָּא בְּכֶם, וּבִשְׂבִיל זֶה
מְעוֹרֵר עֲלֵיכֶם מְדֻנִים. וְלִכֵּן אֵל תִּתְפַּעֲלוּ מֵאַף אֶחָד, רְאוּ לְחַדֵּשׁ
חֲדוּשֵׁי תּוֹרָה בְּכָל יוֹם, וְהִלְכָה כְּמוֹתְכֶם בְּכָל מְקוֹם, וְכָלֶם אוֹהֲבִים
אֶתְכֶם.

יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂיֵאָרִיף יָמִים עַל מְמַלְכָתוֹ, וְשִׂתְהִיָּה
לָכֶם שָׁנָה שֶׁל שְׂמֵחָה, שָׁנָה שֶׁל נַחַת.

הַמְּבָרֵךְ אֶתְכֶם בְּפוּרִים שְׂמֵחָה...

כג קטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמִינִי, י"ז אֲדָר־ב' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גְּרוֹ יֵאִיר.

אֲשֶׁר כג קיז בנחל רצט

לְנֹכַח קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ אֶת הַדּוֹ"ת.

אוֹדוֹת הַכֶּסֶף שְׂרוּצִים לְתַת לָךְ לְבִנְיָה וְכוּ', אֵל תִּהְיֶה בְטָלָן,
אֵלָּא תִקַּח אֶת זֶה, וְתִגִּיד 'תּוֹדָה רַבָּה' מֵאֵד, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, עַל
הַחֶסֶד חֲנּוּם שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִמָּדִי, כִּי לֹא בְכָל יוֹם מִתְרַחֵשׁ גִּסָּא,
וּבְאַמַּת 'אֵין בְּעַל הַנֶּסֶם מְכִיר בְּנִסּוֹ' (נִדָּה ל.), וְרֵאוּי לָךְ לְשִׁמַּח מֵאֵד
מֵאֵד עַל נֵעַם חֲלֻקָּךְ, עַל אֲשֶׁר בְּנַחַל שָׁם חֲלֻקָּךְ וְגוֹרְלָךְ.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

פֹּה תִקַּבֵּל כַּפָּה מִכְתָּבִים וְתִמְסְרֵם לִיעֲדָם.

כג קיז.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמִינִי, י"ז אָדָר-ב' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... שִׁיחִיו.

אַקְוֶה שֶׁקַּבְלָתָם אֶת הַמִּשְׁךְ "חֲסֵדֵי אָבוֹת", וְאֵנִי מְקוּוֶה מֵאֵד
לְגַמֵּר אֶת זֶה מֵה שְׁיֹתֵר מֵהָר, אַף שֶׁטְרִדוֹתֵי רַבּוֹ כְּמוֹ שֶׁרַבּוֹ,
וְהַמְנִיעוֹת עָלוּ רֵאשׁ.

הַיּוֹם שֶׁלַחְתִּי עִם חָמֵי שְׂמִגִּיעַ מִחַר בְּעָרֵב שֶׁלְשָׁה קוֹנְטְרָסִים:
"דָּף חֲדָשׁ", "הַנְּצַחוֹן שְׁלֵנוּ", "תְּחִזִּיק מֵעַמֵּד" (יֵשׁ אֲצִלִּי עוֹד כַּמָּה
קוֹנְטְרָסִים, וְכֵן "אֲשֶׁר בְּנַחַל", אֲבָל אֵנִי בְּאַמְצַע לְהַגִּיחַ אֶת זֶה), וְיֵשׁ
לָךְ כֶּבֶד מְזִמָּן קוֹנְטְרָס "חֲזוּק הַבַּיִת", וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדְּלוּ לְגַקֵּד אֶת
הַקוֹנְטְרָסִים הָאֵלּוּ, כִּי הֵם מֵאֵד יָפִים וְזָכוֹת הַרְבֵּים.

אַקְוֶה שֶׁהַבְּנֵת אֵיךְ לְהַתְנַהֵג עִם ...

הַמְצַפָּה לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ...

כג קיח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לַסֵּדֶר שְׁמִינִי, י"ז אֲדַרְבֵּי ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ וְגַם אֶת הַהֲגָהָה.

אודות ... קדם תעשה כל מיני תחבולות להוציא ממנו את השלש אֵלֶּפֶס דולר, תגיד לו שאתה נחנק מאד מכל מיני גמ"חים וכו' שלוחצים עליך, ולא שאתה לא מאמין לו... אלא שאתה לחוץ מאד מאד, ואף פעם לא הגעת למצב כזה, ואחר-כך בענין הספרים, אם אתה יכול לתת לו מחיר שלא תפסיד, אתה יכול להדפיס לו רק במזמן. ודעת לנכון, כי מזמן פרושו קדם שאתה מתחיל להדפיס, כי הנה לך כבר נסיון מר מאד אתו, ולא בכל יום מתרחש נסא, כי באמת חשבתי הרבה, ויש לי דרך עכשו לשבר את כל המחירים לכלם, "את הצדיק לא יכולים לשבר"... אדרבה מי שינסה לשבר אותו, הוא ישבר בעצמו, ועל-כן יש לי עכשו תכנית להוריד את המחירים בצורה דרסטית, שלא ישתלם לאף מפיץ לקחת מהם ספרים רק ממך, אבל כמו שדברתי אתך בטלפון, תניח את הדבר הזה בשבילי, אתה תמשיך לקחת שנים-עשר שקלים, ואני כבר אעשה איזו תחבולה ועצה להוריד את המחירים.

רק חזק ואמץ, ששום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך, אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתוכל לשלח השבוע את משלוח הספרים, כי זו זכות הרבים לדורי דורות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כג קיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, י"ח אֲדָר־ב' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אודות סֵפֶר "שְׁמִירַת הַבְּרִית", אֲדַרְבֶּה מִי יִתֵּן שֶׁתִּדְפִּיסוּ כְּמוֹ שֶׁהוּא, הֵינּוּ כְּמוֹ שֶׁנִּדְפַּס עַד עַכְשָׁיו, כִּי הוּא סֵפֶר מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ וְיִזְכּוּת הַרְבֵּים.

אודות "לְקוּטֵי עֲצוֹת הַמְשַׁלֵּשׁ" רַק עִם מְחִיר נְמוּךְ, כִּי אִם אֲנִי הֵייתִי מִדְּפִיסוֹ, הֵייתִי מִדְּפִיס עִם אוֹתִיזַת גְּדוּלוֹת.

פֶּה תִקְבַּל רְשִׁימָה עַל "אוֹצֵר הַקּוֹנְטְרָסִים" חֶלֶק י', וְאֲנִי שׁוֹלַח גַּם פִּתְגָּמִים, וְכֵף יֵשׁ לָךְ סֵפֶר חֲדָשׁ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

הַיּוֹם לֹא עָסַקְתִּי בְּ"חֲסֵדֵי אָבוֹת", כִּי עָבַר עָלַי צַעַר וְיִסּוּרִים גְּדוּלוֹתִים, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁיִמְתְּקוּ כָּל הַצָּרוֹת וְהַיִּסּוּרִים.

כג קכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, י"ח אֲדָר־ב' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׁיַחֲיוּ.

הִנֵּה הַמְטוֹס מְגִיעַ בְּשַׁעַר 5:25 בְּעָרֵב אֶל-עַל, טִיסָה 14, וְנִדְלָת תִּקַּח אוֹתוֹ בַּחוּץ.

אֵל תִּחְשְׁבוּ כְּרַגַע כְּאֵלוֹ יֵשׁ לִי אִיזוּשְׁהִי הַקִּפְדָּה עֲלֵיכֶם וְכוּ', אֲדַרְבֶּה יֵשׁ לִי צַעַר גְּדוּל מְאֹד מְאֹד, שְׁנֵה לֹא הִסְתַּדֵּר, כִּי הִשְׁקַעְתִּי

בו המון, כַּאֲשֶׁר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹדֵעַ. אֲנִי מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהוּא יִשְׁתַּנֶּה, זֶה רַק טְפוּס שֶׁל יְלָדִים שֶׁמֵאֲד קָשָׁה לָהֶם לְהִיּוֹת מְחוּץ לְבַיִת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָכֶם הַרְבֵּה נַחַת מִמֶּנּוּ וּמִכָּל יוֹצְאֵי חַלְצֵיכֶם, וְתַעֲבְרֵי אֶת הַהַרְיֹן בְּקַלּוֹת.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כג קכא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ' אֲדָר-ב' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מֵאֲד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, הַרְבַּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֲד מֵאֲד שְׂמֵחָתִי לְשִׂמְעַה הַדוּ"חַ אִיךָ שֶׁאַתָּה מַחֲנִיךָ אֶת הַיְלָדִים, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁכָּבֹד נִזְכָּה לִישׁוּעָה גְדוֹלָה, תִּמְשִׁיךְ לְהַגִּיד אֶת הַקְּפִיטָל ק"ט, עַד שֶׁנִּזְכָּה לִישׁוּעָה, וְאֵין לָנוּ מֵה לְפִחָד, אֲבָל צְרִיכִים לְהַזְהִיר אֶת הַיְלָדִים שֶׁלֹּא יִזְרְקוּ אֲבָנִים, כִּי זֶה לֹא טֵבַע שֶׁל יְהוּדִים לְזַרֵּק אֲבָנִים וּלְהַגְבִּיחַ יָד עַל חֲבֵרוֹ, כִּי כָּל הַמְּגַבִּיחַ יָדוֹ עַל חֲבֵרוֹ נִקְרָא רָשָׁע, וְאֲנַחְנוּ לֹא צְרִיכִים לְהִתְקוּטֵט עִם יָדַיִם, אֲנַחְנוּ אֵין לָנוּ כַּחוֹת אֱלֹא בְּפֶה, וְלִכֵּן רָאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים, שֶׁהַיְלָדִים לֹא יִזְרְקוּ אֲבָנִים, וְלֹא יִבְזוּ, וְאֲנַחְנוּ רַק נִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּרֹדְאֵי יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתָנוּ.

רָאֵה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְשׁוּם דְּבָר לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְאֲדַרְבָּה תַּחֲדִיר בְּעֲצָמְךָ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְאֵז תִּרְאֶה נְסִים נְגִלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא; כִּי כָּל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בֵּין בְּרוּחַנִיּוֹת וּבֵין בְּגִשְׁמִיּוֹת, בֵּין בְּבֵיתְךָ וּבֵין בְּתִלְמוּד-תּוֹרָה, הַכֵּל נְסִיּוֹנוֹת מֵהַשָּׁמַיִם שְׂרוּצִים לְרִאוֹת אֶל מֵי תִּבְרַח. וְעַל-כֵּן רָאֵה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל

מיני אָפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְאִז תִּרְאֶה יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

נא וְנָא אַל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי סוּף כָּל
סוּף אַחַר הָרַע יָבֹוא הַטּוֹב, וְנִזְכָּה לְמַכְנִים גְּדוּלִים, וְיִתְרַחֵב הַקְּבוּץ
שְׁלָנוּ, וְתִהְיֶה לָנוּ "עִיר בְּרִסְלָב", עִיר שֶׁל תּוֹרָה, עִיר שֶׁל צְדָקָה, עִיר
שֶׁל חֶסֶד, עִיר שֶׁל שְׂמֵחָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כג קכב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ' אֲדָר־ב' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, ר' ... גֵּרֹו יֵאִיר.

לְנִכוּן קְבֻלָּתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׂמְעַת הַטּוֹב
מִמֶּךָ, רְאֵה לְחִזְק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַעֲקֵר רְאֵה לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, וְתַחֲזֶקֶם
וְתִאֲמָצֵם, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמֵדְבָרִים עִמָּהֶם — הֵם פּוֹעֲלִים,
וּבִפְרָט אִם תְּדַבֵּר עִם ... וְאִפְלוּ דְבוּר אֶחָד בְּכָל יוֹם, זֶה כְּבָר טוֹב
מְאֹד. וְכֵן רְאֵה לְחִזְק אֶת אִשְׁתְּךָ, וּבִיחַד תִּרְאוּ נְסִים נְגִלִים שִׁיעֲשֶׂה
עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְּלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הִיָּה טוֹב מְאֹד, שֶׁתַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמָּךְ שְׁעוֹר קְבוּעַ בְּכָל יוֹם בְּסִפְרֵי
"אָשׁר בְּנִחַל", וְשֵׁם תִּמְצָא מְרֻגוּעַ לְנַפְשְׁךָ, וּבִפְרָט הַחֲלָקִים הַחֲדָשִׁים,

הם ממש להפליא, ואני חוזר חזרה אל עשרים שנה, ונוזפר מהרבה ארועים שקרו אז.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כג קכג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שמיני, כ' אדר"ב ה'תשנ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאוד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את כל מכתביך, ומאד מאד שמחתני.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ושום דבר לא יוכל לשבר אותך, אלא אדרבה אתה תעשה כל מיני מאמצים להיות בשמחה, והשמחה תרחיב לך בין בגשמי ובין ברוחניות, פי השמחה היא הצלחתנו.

צא מקטנות המחזן, ותשתדל להפיץ את אור רבנו ז"ל, וככל שתפיץ את הקונטרסים, כן תרחב לך בגשמיות וברוחניות, ותהיה לך פרנסה בשפע. העקר תמסר את נפשך בפעל ממש להפיץ בעזות ועקשנות דקדושה, ואז תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

אני בא, בעזרת השם יתברך, ביום ראשון, ואהיה שם עד אחר השבת, בעזרתו יתברך שמו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כג קכד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ' אֲדָר־ב' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ. אֵינְךָ לְתֹאֵר וְאֵינְךָ לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַחֹסֵד
שְׁעֵשִׂיתָ עִמָּדִי, וְאֵינְךָ מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַחֹסֵד חֲנֻם הַזֶּה
שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִמִּי, יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזָכוֹת זֶה, שֶׁתִּהְיֶה
לָךְ פְּרָנְסָה בְּנֶקֶל, וְתִזְכֶּה לְשֵׁלֶם אֶת כָּל חוֹבוֹתֶיךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִתְאַזֵּר בְּעִזּוֹת וּבְעֵקֶשׁנוֹת דְּקִדְשָׁה, וְאֵל תִּפְחַד
מְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וְתִפְיֵץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים, וְאֶז תִּרְאֶה גְּסִים נְגָלִים
שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֲנִי מְגִיעַ בְּיוֹם רֵאשׁוֹן בְּשַׁעַר 3:10 עִם טִיסַת אֶל-עַל שְׁיֹצֵאת
מִכָּאן בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתִּחַכֶּה עָלַי.

אֲנִי לֹא צָרִיךְ רֶכֶב גְּדוֹל, וְאֶקְוֶה לְהִיּוֹת אִתָּךְ כָּל הַשָּׁבוּעַ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כג קכה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ' אֲדָר־ב' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תִּחְיֶה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמִּחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב,
וְתִאֲמִינִי לִי, שֶׁאֲנִי מְצַטְעֵר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה, אֲבָל אֲנִי מִבִּין אֶת בְּנֶךָ
... גֵּרוּ יְאִיר, הוּא עֲדִין מְאֹד מְאֹד קָשׁוּר לְבִית, וְאִם לֹא הִיָּה חוֹזֵר,
זֶה הִיָּה מִשְׁפִּיעַ עָלָיו לְרַעָה, וְעַל-כֵּן 'כָּל מֵה דְּעִבִיד רַחֲמָנָא לְטַב
עִבִיד' (בְּרִכּוֹת ט).

הַעֲקֹר אֶל תְּהִיוּ שְׂבוּרִים. אָנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִתְחַזֵּק, וְיָבֹוא לְעֲצֻמוֹ, רַק שְׂיִהְיֶה בְקִשְׁרִי אֹתִי, וְאֶכְתֵּב לוֹ מִכְתָּבִים, וְאָנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה לָכֶם הַרְבֵּה נֶחֱת וְהַצְלָחָה מִמֶּנּוּ, וּבְקִרְוֹב מְאֹד תִּוְכְלוּ לְחַתֵּן אֶת בְּתוּכֶם.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כג קכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ' אֲדָר־ב' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַבַּחֲזוֹר יְנִיק וְחַפְּזִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

רַק אַתָּה וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹדְעִים אֶת הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׂמִסְרֵתִי אֶת נֶפְשִׁי בְּעִבוּרְךָ, וְעִזְרֵתִי לָךְ בְּכֹל מַה שְׂרַק יִכְלֹתִי בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת, אָבֵל כְּנֹרְאָה שְׂעֵדִין לֹא הִסְתַּדֵּר, וְאָנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַּנְצֵל אֶת הַזְּמַן הַזֶּה הַזֶּה שָׁמ.

הַעֲקֹר תִּקְבֵּל עַל עֲצֻמְךָ לְלַכֵּת בְּכֹל יוֹם חֹק וְלֹא יַעֲבֹר לְמִקְנָה, כִּי הַמְּקַנֶּה מְכַנְסֵת יְרֵאת שְׁמַיִם בְּאָדָם, וְכֵן תִּתְפַּלֵּל הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא: שְׁחִרִית, מְנַחָה, מְעֵרִיב; כִּי מִי שֶׁנִּכְנַס בְּבֵית-הַכְּנֻסֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה, יִזְכֶּה לְהַכְּנִס בְּבֵית-הַכְּנֻסֹת בְּעוֹלָם הַבָּא. גַּם אֵינְךָ מְאֹד שְׂתַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמְךָ שְׂעוֹר בְּמִשְׁנֵיּוֹת, וְתִשְׁקֹד פְּרַק אַחֵר פְּרַק, עַד שְׂתִּזְכֶּה לְסַיֵּם שְׂשֵׁה סִדְרֵי מִשְׁנָה, וְתִתְחַיֵּל עוֹד פַּעַם וְעוֹד פַּעַם, כִּי מַעֲלַת לְמוֹד מִשְׁנֵיּוֹת — אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

אָנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְרֵאוּתְךָ בְּשָׁבוֹעַ הַבָּא, וְאָנִי כְּבָר מְזַמֵּן אוֹתְךָ שְׂתֵאכֵל אֶצְלִי בְּשַׁבַּת-קֹדֶשׁ הַבָּאָה, כִּי אָנִי מְאֹד מְאֹד אוֹהֵב אוֹתְךָ, כְּמוֹ שְׂאַתָּה יוֹדֵעַ בְּעֲצֻמְךָ, אָנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִּגְדֵּל וְתִהְיֶה אִישׁ מְצַלִּיחַ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כג קכז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ' אֲדָר־ב' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב, אִיךָ שְׂאֵת מִכְּנִיסָה אֶת עֲצֻמְךָ בֵּיתֶךָ שְׂאֵת וּבִיתֶךָ עַד בְּחַנוּךָ, רְאִי לְחֻזֵּק אֶת עֲצֻמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְתִשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לְאַרְחֵת אֶת הַבְּנוֹת מֵהַכְּתָה שְׁלֶךְ אֶל בֵּיתְךָ, שְׂיִבֹאוּ וַיִּשְׁחָקוּ שְׂמָה בְּאִפְּן שְׂיִהְיֶה לְךָ קֶשֶׁר נִפְשֵׁי אַתֶּם, וְזֶה כָּלֵל גְּדוֹל בְּחַנוּךָ, שְׂצָרִיכִים לְהִיּוֹת עִם הַיְלָדִים הַמְּחַנְכִים כְּמוֹ הַבְּנִיִּים וְהַבְּנוֹת שְׁבַבְיִת.

אֲנִי בָּא בְּשָׁבוֹעַ הַבָּא, וְנִדְבַר אֲזוֹ בְּאַרְיִכוֹת תְּכֵנִית עַל שְׁנֵה הַבָּאָה, יִתֵּן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַחַיִּים.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כג קכח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ' אֲדָר־ב' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְּלִי שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, אִיךָ שְׂאֵתָה הוֹלֵךְ לְעֲשׂוֹת סִפְרִיָּה בְּבֵית-הַמְּדַרְשׁ, וְכֵן אַתָּה קוֹנֶה סִפְרִים ש"ס וּפּוֹסְקִים, זֶהר וְתִקּוּנִים וְכוּ' וְכוּ', אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר, כִּי הִיא זְכוֹת הַרְבִּים גְּדוֹלָה מְאֹד, וְאֲנִי מְאֹד רוֹצֶה שֶׁהַמְּקוֹם הַזֶּה יְהִי מְקוֹם תּוֹרָה וּמְקוֹם תְּפִלָּה, וְשִׁלָּא יִחְסַר לָנוּ כְּלוּם — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחֲנִיּוֹת, וּבְקָרוֹב נִרְאָה נְסִים נְגִלִים עַד מְאֹד, וַיִּכְנָסוּ לְגוֹר פֶּה עוֹד אֲלֵפֵי מְשַׁפְּחוֹת, וְזֶה לֹא חֵלוֹם, כְּאֲשֶׁר ... אָמַר הַשָּׁבוֹעַ, שֶׁהַמְּקוֹם הַזֶּה עוֹד יִפְרַח וַיִּגְדֵּל מְאֹד.

אודות השלחנות והספסלים, תאמין לי, שאני מצפה ליום שאוכל להחליף את כל הרהוט למשהו עדפני ויפה מאד, כי הכל היה טעות ובזבוז כסף, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לנו, שיהיה לנו שפע, ונזכה בקרוב לבנות את בית-המדרש הגדול.

ראה לחזק את אנשי שלומנו, ואל תסתכל על שום בריה שבעולם, אפה רק חזק ואמן, ואז תראה נסים נגלים שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כג קכט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שמיני, כ' אדר-ב' ה'תשנ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויורדפו אל ידידי הנקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבכי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך. אודות ... שהוא אומר, שהרעיון הזה הוא רעיון נפלא, צריכים לבצע את זה תהף-ומיד, ואם הוא לא ירצה, צריכים לקחת אותו גם על זה לבג"ץ.

כפי הנראה, הוא אינו מבין שפה אחרת רק מקל, וצריכים לקחת אותו לבג"ץ"ם. מה לעשות — זה המצב, אני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שנוכל לשפר כבוד את כל המניעות, ונגיע כבוד אל המנוחה ואל הנחלה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כג קל.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שמיני, כ' אדר-ב' ה'תשנ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויחדפו אל כלליות אנשי
שלומנו היקרים, "חסידו ברסלב", הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב",
הנ"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרם ויצילם מכל צרה
וצוקה, ומכל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם,
אמן.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם ביותר במדת אהבה
וחסד וצדקה, ולרחם אחד על השני, כי הגיע הזמן שנתחיל
לפשפש במעשינו — למה עוברים עלינו כל-כף הרבה צרות
ויסורים, אין זה אלא שאין לנו מדת הרחמנות, ואנחנו לא מרחמים
אחד על השני, אלא אדרבה מחפשים עולות אחד על השני, ולכן
גם בשמים יש עלינו קטרוג, שמתחילים לחטט אחר העולות שלנו.
ולכן ראו להוציא את מדת הרחמנות שטבועה בכל בר ישראל,
כמאמרם ו"ל (ביצה לב): כל המרחם על הבריות, בידוע שהוא מזרע
אברהם אבינו, וכל מי שאינו מרחם על הבריות, בידוע שאינו
מזרעו של אברהם אבינו; ואף שאני יודע, שיש טענות ומענות מזה
על זה, אבל אין זה מצדיק שנוצא נגד השני, אדרבה אנחנו הורסים
מה שבנינו. ולכן ראו ללכת בדרך אהבה ורחמנות איש על רעהו
ואשה על רעותה, ורחמינו הקדושים אמרו (ירושלמי בבא קמא, פ"ק ח',
הלכה ז'): בזמן שאפה רחמן, המקום ירחם עליך; כי העקר הוא
ללכת בדרך רחמן, ומה הם דרכיו יתברך? חנון ורחום. מה
המקום נקרא רחום וחנון, אף אפה רחום וחנון (ספרי פרשת עקב);
וברגע שנוחם אחד על השני, ונרצה לעזר לו, אז תראו אילו
ישועות תהיינה לנו, וזו כל הצלחתנו, שיש בינינו אהבה גדולה.
ולהפוך — הסמ"ך-מ"ם הרשע, זמח שמו וזכרו, כל צפיתו שהוא
מצפה, שיהיו אילו פרוידים בינינו, אבל אני מקווה להקדוש-ברוך-
הוא, שלא יחיה לראות דבר כזה, כי אנחנו צריכים ללכת במדתו

שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — לְרַחֵם אֶפְלוּ עַל מִי שְׁאִינוּ הַגּוֹן, כְּמֵאמָרָם
 וְ"ל (בְּרַכּוֹת ז): וְרַחֲמֵי אֵת אֲשֶׁר אָרַחֵם, אֶף-עַל-פִּי שְׁאִינוּ הַגּוֹן,
 וְאֶף-עַל-פִּי שְׁאִינוּ כְּדָאִי, וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְמִסֵּר אֵת נַפְשֵׁנוּ עַל
 מִדַּת הַרַחֲמִים בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַע-עוֹלָם. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים
 (שֶׁבַת קנא): כָּל הַמְּרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת מְרַחֵם עָלֵינוּ מִן הַשָּׁמַיִם, וְכָל
 שְׁאִינוּ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת, אֵין מְרַחֵם עָלֵינוּ מִן הַשָּׁמַיִם; אִם אָנוּ
 רוֹצִים רַחֲמָנוּת מֵהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְסַתְּבֵל
 עָלֵינוּ אִיךְ אֲנַחְנוּ מְרַחֲמִים עַל אֲחֵרִים. וְעַל-כֵּן מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֵת
 אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע-עוֹלָם, שֶׁתִּתְגַּלֶּה בֵּינֵיכֶם
 מִדַּת הַרַחֲמִים, מִדַּת הָאֱהָבָה, מִדַּת הַחֶסֶד, מִדַּת הַטּוֹב, מִדַּת
 הַשְּׂמֵחָה, שְׂאֵחָד יִחְזַק אֵת חֲבֵרוֹ.

נָא וְנָא רְאוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד, וְתָמִיד תִּרְקְדוּ בְּכָל יוֹם וְיוֹם. חֲסֵדִי
 הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֲנַחְנוּ עֹכְשׁוֹ מִתְקַנְיִם אוֹצֵר הַסְּפָרִים בְּבֵית-הַמְּדֻרָשׁ,
 שִׁיְהִיו סְפָרִים לְרַב: ש"סים וּמִשְׁנֵיּוֹת וְתנ"ך, וּמְדֻרָשִׁים וְזֶהר
 וְתַקּוּנִים, וְכָל סְפָרֵי קֹדֶשׁ בְּאִפְנֵי שִׁיְהִיהָ בֵּית מְדֻרָשֵׁנוּ מְקוֹם לְתוֹרָה
 וְלִתְפִלָּה, וְשֵׁלָא יְהִיהָ בֵּינֵינוּ שׁוּם לְשׁוֹן-הָרַע וּרְכִילוֹת וְלִיצְנוּת
 וּמַחְלָקָת, חֵס וְשְׁלוֹם, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַשְׁתַּנּוֹת לְגַמְרֵי, שֶׁהַמְּקוֹם
 שְׁלָנוּ יְהִיהָ מְקוֹם רְצִינִי, לֹא מוֹשֵׁב לְצִים. אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְשַׂרֵּשׁ
 מֵאֲתָנוּ אֵת הַלְשׁוֹן-הָרַע וְהַרְכִּילוֹת וְהַלִּיצְנוּת, הַמַּחְלָקָת וְהַמְרִיבוֹת,
 מְסַפִּיק סְבִלְנוּ מֵהַסֵּמ"ך-מ"ם, "עַד פֹּה תְּבוֹא" — אֲנַחְנוּ צְרִיכִים
 לְהַגִּיד לְעַצְמָנוּ, וְלְהַתְחִיל לְרֹאוֹת שְׂמֵחָה יְפָרַח, שֶׁהַמְּקוֹם הַזֶּה יְהִיהָ
 מְקוֹם תּוֹרָה, מְקוֹם תְּפִלָּה, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַפֵּיד, שֶׁבְּבֵית-הַמְּדֻרָשׁ
 שְׁלָנוּ לֹא יְהִיהָ שׁוּם מַחְלָקָת וּמְרִיבוֹת בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן. אֲנִי מוֹסֵר
 אֵת כַּחֲזֵי לְרַב ... גְּרוֹ יְאִיר, שִׁיְהִיהָ הַגַּבְּאִי, שִׁישְׁמֹר עַל הַסֵּדֶר, וְכֵן אֲנִי
 מוֹסֵר אֵת כַּחֲזֵי אֶל הָרַב ... שִׁילְמַד בְּרַבִּים הַלְכוֹת, וַיְדַבֵּר חֲזוּק עִם
 אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאֲנִי מוֹסֵר אֵת כַּחֲזֵי אֶל ר' ... גְּרוֹ יְאִיר, שִׁילְמַד בֵּין
 מְנַחֵה לְמַעְרִיב שְׁעוֹר בְּ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, וַיִּחְזַק אֵת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
 וְכֵן אֲנִי מוֹסֵר אֵת כַּחֲזֵי אֶל ר' ... גְּרוֹ יְאִיר, שִׁילְמַד בְּ"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת",
 וַיִּחְזַק אֵת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאֲנִי מוֹסֵר אֵת כַּחֲזֵי לְכָל אַחַד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי
 שְׁלוֹמֵנוּ, שִׁישׁ בְּכַחוֹ לְדַבֵּר בְּרַבִּים, שְׂאֵל יִתְבַּיֵּשׁ, וַיְדַבֵּר בְּרַבִּים, כִּי

כָּלֵנוּ שׁוֹאֲבִים וְלוֹמְדִים מִתּוֹרָתוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ו'ל. וְעַל־כֵּן לְכֹל אֶחָד מֵאַתָּנוּ יֵשׁ כַּח לְהִשְׁפִּיעַ עַל זֻלָּתוֹ, הֶעֱקֵר שְׂתֵהִיָּה אֲהָבָה וְאַחֲוָה בֵּינֵינוּ, וְתִלְמָדוֹ בִּיחָד בְּחִבְרוּתוֹת הַלְכוּת פֶּסַח, שֶׁהֵן הַלְכוּת מְרֻבּוֹת, וְחִבְקָשׁוֹ עָלַי שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחִיב לִי בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחוֹנִיּוֹת, מִמִּילָא יִהְיֶה לָכֶם שִׁפְעַ עַל פֶּסַח, כָּל הַמְצַרְכִּים מֵה שְׂאַתֶּם צָרִיכִים מִצּוֹת וּבִשְׁוֹר וַיִּזֵּן וְתַפּוּחֵי אֲדָמָה וּבִיּוֹצִים וְכוּ' וְכוּ', רַק תִּתְפַּלְלוּ עָלַי שְׂיִהְיֶה לִי שִׁפְעַ, וּמִמִּילָא יִשְׁפַע עֲלֵיכֶם מִהִשְׁפַּע הַזֶּה, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲרִיד שְׂאַנִּי לֹא צָרִיף שׁוֹם דְּבָר, וְכֹל מִגְּמַתִּי לַעֲזוֹר לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂיִהְיֶה לָהֶם כָּל טוֹב, אֲבָל זֹאת אֲנִי מִבְקֵשׁ אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד, שְׂתֵהִיָּה בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה יוֹצֵאת מִן הַכֶּלֶל, וְאַחַד יְדוּן אֶת חִבְרוֹ לְכַף זְכוּת, וְחִשְׁרָשׁוֹ כְּבָר מִבֵּינֵיכֶם מֵדַת הַרַע, מֵדַת אֲכֻזְרִיּוֹת, מֵדַת הַכַּעַס, מֵדַת הַרְצִיחָה, מֵדַת הַמַּחְלָקָת וּמְרִיבוּת, מִסְפִּיק מְרִיבוּת, מִסְפִּיק חִלּוּקֵי דַעוֹת, מִסְפִּיק וּכְוָחִים. וְאַם תַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנִי, אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הָאֲהָבָה שִׂישׁ לִי אֲלֵיכֶם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאַנִּי מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כג קלא.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ' אֲדָר-ב' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר ... גְרוֹ יֵאִיר.

אֲקוּהָ שֶׁהַכֹּל מִסְתַּדָּר אֲצִלְכֶם מְאֹד, אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂתִשְׁתַּדֵּל לְשֵׁלֶם בְּעִבּוֹר הַטְּלָפוֹן, כְּדֵי שְׂיִהְיֶה לִי קוֹ פְּתוּחַ, וּכְשֶׁאֲבוֹא אֲשֵׁלֶם לָךְ הַכֹּל, וְכֵן בְּעִבּוֹר הַחֵלּוֹת וְהַיִּזֵּן.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׂאַנּוּ יוֹדְעִים מְרַבִּי אֲמַת פְּזָה, רַבִּי נוֹרָא

וּנְפֹלָא כְּזֶה, רַבֵּי הַמְּחִיָּה וּמְחֻזָּק אוֹתָנוּ כַּל-כָּף, אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁנֶּרְאָה רַק נְסִים נִגְלִים כְּאֵן בִּיבְנָאֵל, וְתַהֲיָה גַעֲשִׁית "עִיר
בְּרִסְלָב" בְּמֵלֵא מוֹכֵן הַמְּלָה, וּלְעַת עַתָּה צְרִיכִים עוֹד יְשׁוּעוֹת רַבּוֹת,
שֶׁנִּזְכָּה לְהַגְשִׁים אֶת זֶה.

אם אֶפְשֶׁר לְאַתֵּר אֶת ... מַה טוֹב, אֲנִי צְרִיךְ לְדַבֵּר אִתּוֹ.

הַמְצַפָּה לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ...

אם אֶפְשֶׁר לְאַרְגֵּן לְסִדֵּר אֶת הַדִּירָה, אֲנִי שׁוֹבֵת בְּשֶׁבֶת רֵאשׁ-
חֻדֶשׁ נִיסָן בִּיבְנָאֵל.

כג קלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסִדֵּר שְׁמִינִי, כ' אֲדָרִיב' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שִׂמְחָתִי, שֶׁשִּׁלַּחְתָּ מְשֻׁלּוֹחַ
גָּדוֹל, וְזוֹ זְכוּת הַרְבִּים לְדוּרֵי דוּרוֹת, גַּם בְּזֶה שֶׁהִדְפַּסְתָּ עוֹד פַּעַם
"מְקוֹר־הַשְּׂמִיחָה", "שְׁמִירַת-הַבְּרִית", אֵינן לְתֵאָר וּלְשַׁעַר זְכוּתְךָ.
שִׁלַּחְתִּי לְךָ רְשִׁימָה שֶׁל 15 קוֹנְטְרָסִים לְמַעַן לַעֲשׂוֹת עוֹד כְּרִיךְ
"אוֹצֵר-הַקוֹנְטְרָסִים", וְיִתֵּר מְאַחַר אֲשַׁלַּח שְׁאָר הַפְּתוּגָמִים, וּבְמִקוֹם
שֵׁישׁ עֲמוּדִים רִיקִים, תְּכַנִּיס מַכְתָּב קָטָן מִשׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בִּנְחָל".

אֲקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְרֵאוּתְךָ בְּקִרְוֹב. אֲנִי נִשְׁאָר עַל שֶׁבֶת
פְּרִשְׁת הַחֻדֶשׁ רֵאשׁ-חֻדֶשׁ נִיסָן בִּיבְנָאֵל, בְּיוֹם שְׁנֵי בְלִילָה אֲנִי אוֹמֵר
דְּרָשָׁה בְּאֲשַׁקְלוֹן, וּבְיוֹם שְׁלִישִׁי אֶהְיֶה מַשְׁעוֹת הַצְּהָרִים עַד מְאַחַר
בְּלִילָה בְּאֲשֻׁדוֹד אֶצֶל הַבֵּית שֶׁל ...

הַמְצַפָּה לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ...

כג קלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"א אָדָר־ב' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... גֵּרוּ נְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי מִקְנֶה שֶׁהַדְּבוּרִים שֶׁדַּבַּרְנוּ עוֹשִׂים רָשָׁם לְהַשׁוֹמְעִים, כִּי כָּבֵר נִמְאָס לִי לְשִׁמְעַרְעַר מִזֶּה עַל זֶה וְכוּ', תָּמִיד וּכְרוּחִים וְכוּ', תָּמִיד הַמְּנַהֵלֶת חֲכִיבַת וְכוּ', יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁיְהִיָּה כָּבֵר שְׁלוֹם בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֵלּוּ הַרַע-בְּנִים רָשָׁעִים אַרְוֵרִים, מְסִיתִים וּמְדִיחִים נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל זֶה עַל זֶה, בְּמָקוֹם שִׁיּוּרוֹ לְעַם יִשְׂרָאֵל אֶת הָאֲמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה, אַחֲדוּת וְאַהֲבָה אֲמֵתִית, מְבַלְבְּלִים לָהֶם אֶת הַדַּעַת עִם הַסֵּתוֹת וְכוּ'.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְמִסֹּר אֶת הַמַּכְתָּבִים הָאֵלּוּ לִיעוּדְךָ.

כג קלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"א אָדָר־ב' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שִׁיחִיו נֶצַח.

אֲקַנֶּה שֶׁשִּׁמְעַתֶּם אֶת הַשְּׁעוֹר אֶתְמוּל בְּלִילָה, וְאִם אֶפְשָׁר לְשַׁלַּח דו"ח מְכֹל הַמְּקוֹמוֹת שֶׁרַק הִיָּה הַשְּׁעוֹר — הִיִּיתִי שָׂמֵחַ.

אֲקַנֶּה שֶׁהַקּוֹנְטְרָסִים מוֹצְאִים חֵן בְּעֵינֵיכֶם, נִכְתְּבוּ בִישׁוּעַת ה' וּבִסְיֵעָתָא דְשָׁמַיָא.

לְדַעֲתִי, אַתֶּם כָּבֵר יְכוּלִים לְסֵדֶר "אוֹצֵר-הַקּוֹנְטְרָסִים", חֲלָק י',

וְכַף יִשְׁמְרוּ הַקּוּנְטְרָסִים שְׁלֹא יִלְכוּ לְאִבּוֹד. אֵין מְלִים לְהַסְבִּיר לָכֵם
 מַה הַסְּפָרִים הָאֵלוּ וְהַקּוּנְטְרָסִים פּוֹעֲלִים בְּעוֹלָם, וְיִבּוֹא הַיּוֹם שְׂיַעֲשׂוּ
 מִהַפְּכָה רוּחַנִית בְּעוֹלָם, אֲשֶׁרִי הַמַּחֲפָה וְיִגִּיעַ!

פֹּה תִקְבְּלוּ הַמָּשֶׁךְ "חֲסֵדֵי אָבוֹת", בָּא לִי הַכֹּל בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ
 גְּדוֹלָה מְרַב הַמְּנִיעוֹת שֶׁמִּסְבָּבוֹת אוֹתִי.

הַמֵּאחֵל לָכֵם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כג קלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"א אֲדָר־ב' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִיד נַפְשִׁי וְחֲסִיד ר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

עֲכָשׁוּ בְּאִתִּי הַבִּיטָה וּמִצָּאִתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ, וְגִדְלִי שְׂמֵחָתִי — אֵין
 לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר, כִּי זֶה כַּמָּה רְצִיתִי לְכַתֵּב לָךְ, אֲבָל לֹא הָיָה לִי
 הַכֹּתֵב וּמִסְפָּר הַפָּקֵס.

מָה אִמַּר לָךְ! הַצָּרוֹת וְהַיִּסּוּרִים וְהַעֲגָמַת נַפְשׁ שְׁאֲנוּ סוּבְלִים
 מִהַסְּמ"ך-ד"מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, זֶה לֹא נִתֵּן לְהַסְבִּיר, כָּל פַּעַם מְסִירוֹת
 אַחֲרוֹת, וְאֲנַחְנוּ עֲסוּקִים עִם זֶה.

עִם כָּל זֹאת אֲנַחְנוּ מִתְחַזְּקִים, שְׂיֵשׁ לָנוּ שְׂיִכּוֹת אֶל קִדְשָׁה כְּזוֹ,
 גְּלוּי אֱלֻקוֹת בְּמִדְרָגָה עֲלִיוֹנָה, אֲשֶׁרִינוּ וּמָה נְעִים גּוֹרְלָנוּ.

אוֹדוֹת הַהִזְמָנָה שְׂאִתָּה מִזְמִין אוֹתִי, אֲנִי מְקַבֵּל אֶת זֶה בְּשִׂמְחָה
 רַבָּה, כִּי פֶשׁוּט אֵין לִי כִּבָּר כַּחוֹת עִם כָּל הַטְּלִטּוּלִים. בְּיוֹם שְׁנֵי יֵשׁ
 לָנוּ שַׁעוֹר בְּעִיר אֲשֶׁקְלוֹן, וּבְלִילָה אֲעֲשֶׂה לִּינֵת לִילָה אֲצִלָּה, כִּי בְיוֹם
 שְׁלִישִׁי עָלִי לְהִיּוֹת בְּעִיר אֲשֶׁדוֹד, וְכִּי אִם יֵשׁ מְקוֹה לְיוֹם שְׁלִישִׁי, זֶה
 יִהְיֶה לִי חֶסֶד חֲנָם.

הַמְּקוֹה לְרֵאוֹתָךְ בְּשָׁבוּעַ הַבָּא בְּשִׂמְחָה רַבָּה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כג קלו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תזריע, כ"ד אדר-ב' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

ראה לחיזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ושום דבר לא פיל אותך בחלישות הדעת, אדם צריך תמיד רק לחשב ממנו יתברך, וברגע שמכניס בדעתו אמתת מציאותו יתברך, אזי כבר לא נתבלבל מאף אחד, פי כף אמר דוד המלך נעים זמירות ישראל (תהלים קיח): "הנני"ה לי לא אירא, מה יעשה לי אדם", ברגע שאדם יודע שהקדוש-ברוך-הוא נמצא אתו, עמו ואצלו, אזי הוא כבר אינו מפחד מה יעשה לו אדם, פי האמונה בו יתברך שומרת אותו מהפל, אשר אדם שתמיד מכניס בדעתו את אמתת מציאותו יתברך, ומציר בדעתו, שמלא כל הארץ כבודו, ואז הוא מסבב עם אמונה, ועל-ידי-זה אף אחד אינו יכול לעשות לו שום דבר, פי מאחר שהקדוש-ברוך-הוא נמצא אתו, עמו ואצלו, ולכן אני מאד מבקש אותך, אל תהיה בטלן, ואל תפגס בלחצים שבגני-אדם מלחיצים אותך וכו', פי בלי הקדוש-ברוך-הוא לא יכולים לעשות לך שום דבר, אזי מה אתה צריך להלחץ ממישהו? תראה למסור את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, פי כף אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים סט): "ואני תפילתי לך הנו"ה עת רצון", אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפלל; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית-הפגוסת, ואז טוב לך כל הימים. ואמר רבנו ו"ל (לקוטי-מוה"ר, חלק ב', סימן ח') על מאמרם ו"ל (ברכות נד.): מנחה ישראל כמה הוי? תלתא פראס; הינו כל זמן שאדם מתפלל את השלש תפלות בכל יום, הוא נמצא במנחה ישראל, ואיך שהוא רק מתקורר ומתחיל להתרשל מאיזו

תפלה לא להתפלל במנן, זו כבר קלפת עוג מלך הבשן, שיצקו אותו מהיהדות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה — תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כג קלז.

בעזרת השם תתברך, יום ראשון לסדר תזריע, כ"ד אדר-ב' ה'תשנ"ה.

שלום וברכה אל ... גרו ואיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

באת אלי שבור ורצוץ מפני שאחד בזה אותך וכו', האם שכחתי שרבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ו'): עקר התשובה — שישמע בזיונו ידם וישתק; ולכן אתה צריך לתת מתנות לאלו שמבזים אותך, כי האדם שחוטא, בורא קלפות ומשחיתים שנוקמים בו וכו', ולכן צריכים לצום כל אחד בפני עוונותיו וכו', כמו שגלה האריז"ל בתקוני העוונות וכו', ובא רבנו ז"ל, והחליף הכל לבזיונות, מי ששומע בזיונו ושותק, בזה הקדוש-ברוך-הוא מוחל לו על כל עוונותיו. ואמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות מריבה, סימן כט): מי ששומע חרפתו ושותק — נקרא חסיד, והקדוש-ברוך-הוא שומר את נפשו; וכן אמר (שם סימן פו): מי ששומע חרפתו ושותק, על-ידי-זה נתבטל ממנו רבות רעות שהיו ראויין לבוא עליו. ולכן אני לא יודע למה אתה צריך להיות שבור שאחד בזה אותך, אתה צריך להיות תמיד שמת, כי זו ממש מתנה מן השמים. אקנה שתכניס דבורים אלו בתוך לבך, ואז טוב לך כל הימים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני

אֲשֶׁר כג קלח בַּנְחֹל שׁיז

מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף תְּמִיד, שְׂתַהַיֶּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר
תִּפְנֶה — תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כג קלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּזִרְעַ. כ"ד אֲדָר־ב' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד, וְשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, כִּי
גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

מָה אָמַר לְךָ! רְאוּי לָנוּ לְשִׂמְחַ מְאֹד, שְׂזַכְנוּ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
לְהִתְקַרֵּב לְרַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא מְנַהֵיג הַדּוֹר, וּבְכָר אָמַר פַּעַם (שִׁחֻזֹּת-
הַר"ן, סִימָן קעז), שְׂרְאוּי לָכֶם לְשִׂמְחַ בַּהֲשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, וְאֶף-עַל-פִּי שְׂאִין
אֲתֵם יוֹדְעִים מְגֻדְּלַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, רְאוּי לָכֶם לְסַמְךָ עָלַי, כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ
מְגֻדְּלָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהַזְכִּיר אֹז הַפְּסוּק (תְּהִלִּים קל"ה, ה): "כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי
כִּי גָדוֹל הַגּוֹי" וְגו', גַּם רְאוּי לָכֶם לְשִׂמְחַ בִּי, מֵה שְׂזַכִּיתֶם שְׂיִהְיֶה
לָכֶם רַבִּי בְּזֶה. גַּם חֲזַק אֶת אַחַד, שְׂיִשְׂמַח אֶת עַצְמוֹ אִפְלוּ בְּעַסְקֵי
חַל. וְאָמַר לוֹ: בְּנֻדְאֵי בֵּן הוּא, שְׂבַתְחֵלָה צְרִיכִין לְשִׂמְחַ עַצְמוֹ בְּמַלִּי
דְּעֵלְמָא בְּכֹל מַה שְׂיִכּוּלִין, וְאַחֲרֵי-כֵן בְּאִין לְשִׂמְחָה אֲמַתִּית. וְלִכֵּן
תִּקַּח אֶת עַצְמְךָ בְּיָדֶיךָ, וְתִשְׂמַח בְּזֶה שְׂזַכִּיתָ לְהִתְקַרֵּב לְרַבְּנוּ ז"ל,
שְׂאִין לְמַעְלָה מְזֶה.

נָא וְנָא רְאֵה לְחַטֵּף בְּכֹל יוֹם דֵּף גְּמָרָא בְּסֵדֶרַת הַדֵּף יוֹמִי, שְׂאִין
לְמַעְלָה מְזֶה, כִּי דֵּף גְּמָרָא בְּיוֹם זֶה חַיּוֹת לְנַפְשָׁ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כג קלט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תּוֹרֵיעַ, כ"ה אֲדָר־ב' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רק תּוֹק וְאֶמֶץ, וְשׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם שְׁלֵא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְאֵת הַהִתְחַזְקוֹת הַזֵּה תִקְבַּל רַק מִרְבּוֹנוֹ ו"ל.

צְרִיכִים לְבְרַח מִכָּל מִינֵי דְמִיוֹנוֹת וּמִבְּעֲלֵי דְמִיוֹנוֹת וְכוּ', צְרִיכִים רַק לְהִסְתַּבֵּל עַל הַמְּצִיאוֹת וְכוּ', מֵה שְׁבִיד בְּטוֹחַ, וְאָמַר רַבּנוּ ו"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן נא): אֵת זֶה תִקְבְּלוּ מִמֶּנִּי, שְׁלֵא יִטְעֶה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מִטְעֶה מְאֹד. הַיּוֹם יֵשׁ גַּם בְּתוֹךְ בְּרִסְלָב כָּל מִינֵי בְּעֲלֵי דְמִיוֹנוֹת וְכוּ', שְׁמוּלִיכִים שׁוֹלֵל אֵת הָאָדָם וְכוּ', יִדְבְּרוּ מֵהַכֵּל אֲבָל לֹא מִתּוֹרָה וְסֵדֶר דֶּרֶךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר בְּפִרוּשׁ אָמַר לָנוּ (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן יט): נִכְסַפְתִּי מְאֹד לְהַמְשִׁיךְ אֶת הָעוֹלָם אֶל הָעֲשִׂיָּה, שְׂהִיָּה חַיִּיב אֲצֵל כָּל אֶחָד לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם וַיּוֹם כֶּף וְכָף וְכוּ', עִיֵּן שָׁם; וְלִכֵּן מֵה לְהִתְבַּלְבֵּל מֵה שְׁכַל בְּעַל דְּמִיוֹן אוֹמֵר וְדוֹרֵשׁ וְכוּ'? יוֹתֵר טוֹב לְהִתְמַיֵּד בְּשִׁיחוֹתָיו הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל רַבּנוּ ו"ל, שְׁמוֹהֶרֶן"ת ו"ל רוֹשְׁמָם בְּשִׁיחוֹת-הַר"ן וּבְחֵי-מוֹהֶרֶן, וְלִקְיָם אֵת כָּל מֵה שְׁדַבֵּר וּבִקֵּשׁ רַבּנוּ ו"ל, וּכְבֹר גְּלָה לָנוּ רַבּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר עִם כָּל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שְׁלוֹ יְכוּלִים לְהִיּוֹת אִישׁ כְּשֶׁר כְּמוֹ שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ מֵה זֶה אִישׁ כְּשֶׁר וְכוּ'. וְלִכֵּן אֵל תְּבַלְבֵּל עֲצָמְךָ מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבְּעוֹלָם, וְזָכֹר גַּם זָכֹר אֲנַחְנוּ מִקְרָבִים אֶל רַבּנוּ ו"ל וְלֹא אֶל שׁוֹם בְּעַל דְּמִיוֹן אוֹ מְפָרְסָם שֶׁל שְׁקָר וְכוּ', וְלִכֵּן עֲלִינוּ לְצִיַּת רַק אֵת רַבּנוּ ו"ל, וְכָל דְּבִיּוֹר שְׁלוֹ זֶה אֲצִלְנוּ הַנְּהִיגָה שְׁלֵמָה, אִם תִּלְךָ בְּדֶרֶךְ זֶה, אֲזִי כָּל הַחַיִּים שְׁלָךְ כְּבָר יִלְכוּ בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרִי.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

כג קמ.

בְּצִנּוֹת הַשֶּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תְּנִייעַ, כ"ה אֲדָר־ב' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּדַבָּר שֶׁשָּׁמַעְתָּ בְּשָׁמַי שְׁלֵמוֹד גְּמָרָא בְּגֵרְסָא זֶה מְזַכֵּךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ
כְּמוֹ גֵרְסָא בְּזִהַר וְכוּ', כֵּן הוּא הָאֱמֶת, אֲנִי שָׁמַעְתִּי מֵאִישׁ צְדִיק אֶחָד
שֶׁאָמַר: הָעוֹלָם חוֹשְׁבִים שָׂרָק אֲמִירַת זֵהָר מְזַכֵּכַת אֶת הַנֶּשְׁמָה,
וְאֶצְלָנוּ מִקְּבֵל, שָׁגַם אֲמִירַת גְּמָרָא מְזַכֵּכַת אֶת הַנֶּשְׁמָה, וְדַבְּרִי פִי
חֲכָם חֵן.

וּבְאֱמֶת לְפִי דְבָרֵי רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּשְׁי־מוֹתְרָן, חֶלֶק א', סִימָן רִיד),
שֶׁתְּלַמּוּד עוֹלָה מִסֵּפֶר הַקְּלָפָה הַמְּחַטָּאֵת אֶת הָאָדָם בְּפָגַם־הַבְּרִית,
עֵינַי שָׁם; לְפִי זֶה יֵשׁ פֶּחַ בְּאֲמִירַת גְּמָרָא לְהַרְגֵל לְגַמְרֵי אֶת הַקְּלָפָה
שֶׁמְבַעֲרַת בְּאָדָם תְּאֹנֹת נְאוּף. וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁאֵינּוּ מְסַתְּפֵל עַל אֶף
אֶחָד, וְרַק מְרַגֵּיל עֲצָמוֹ לֹאמַר בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה דְּפִים גְּמָרָא בְּאֲמִירָה
בְּעֵלְמָא, וְעַל־יְדֵי־זֶה יִשְׂרָף אֶת הַקְּלָפָה הַבּוֹעֲרַת בּוֹ בְּתַבְעֵרַת
הַמְּדוּרָה שֶׁל נְאוּף.

וְמָה גַם יְדוּעַ מָה שְׁמוּבָא מֵהַרְבֵּה צְדִיקִים: גְּמָרָא' הוּא רֵאשִׁי
תְּבוֹת שֶׁל הָאֲרַבְעָה מְלֵאכֵי הַשְּׁמִירָה שְׁשׁוּמְרִים אֶת הָאָדָם: גְּבִרְיָאֵל,
מֵיכָאֵל, רַפָּאֵל, אִוְרִיָאֵל. וְרַבְּנֵי ז"ל אָמַר (לְקוּשְׁי־מוֹתְרָן, חֶלֶק ב', סִימָן
ה'), שֶׁזֶּה קְשׁוֹר הַמְּרַבֵּבָה, שְׁעַל־יְדֵי־זֶה נִטְהָר מַחוּ. וְלִכֵּן כָּל מִי
שֶׁנִּדְבָקָה תְּאֹנֹת נְאוּף בְּמַחַ מְחַשְׁבָּתוֹ, שִׁיְהִיָּה רַגִּיל לֹאמַר הַרְבֵּה דְּפִים
גְּמָרָא, וְעַל־יְדֵי־זֶה יִשְׂרָף אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת שֶׁנִּתְאַחֲזוּ בּוֹ, וְזֶה בְּרוּר.
וְאֵינָךְ צְרִיךְ לְבַלְבֵּל עֲצָמְךָ מֵהַ שְׁאֲרוּרִים אוֹמְרִים.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כג קמא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תזריע, כ"ה אדר"ב ה'תשנ"ה.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רק חזק ואמץ מאד, פי גדול אדונו ורב להושיע, ואת זה צריכים לחזור בכל יום ובכל שעה ובכל רגע על הנסים והנפלאות שהקדוש-ברוך-הוא עושה עמנו, כי הסמ"ך-מ"ם שזכר את האדם, ומשפית ממנו את נסיו וחסדיו יתברך, והצדיק הוא אשר מקרב אל צדיק אמתי, שאינו מפסיק להחדיר בנו את האמונה הקדושה, כי את האמונה האמתית מקבלים על ידו, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ז'), אשר עצות הצדיק הן פלו זרע אמת, והוא המכניס בנו אמונה, אשרינו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כג קמב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תזריע, כ"ו אדר"ב ה'תשנ"ה.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

חסדי השם יתברך, שנפתח עוד בית-המדרש על שם רבנו ז"ל בשכונה שלך, אשריך ואשרי חלקך, שיש לך חלק בזה, פי בזה נתגדל ונתקדש שם הצדיק, ומה גם על-ידי-זה נסתופפים עוד אנשים אל הקבוץ הקדוש שלנו, כי איך שהוא יש שכנים שמאד מענינים להכנס להתפלל בשכונת לביתם, ולכן לא אכפת להם אם זה בית-הכנסת על שם רבנו ז"ל, ואם הם נכנסים כבר, איך שהוא

שׁוֹמְעִים אִיזָה דְבוּר שֶׁל אַמוּנָה וְהַתְחַזְקוּת, וְזֶה עוֹשֶׂה עֲלֵיהֶם רֶשֶׁם גָּדוֹל, וְנִשְׁאַרִים לְעוֹד תְּפִלָּה וּלְעוֹד תְּפִלָּה וְכוּ', וּבִשְׂבִיל זֶה צְרִיכִים לְרֵאוֹת שְׁבִית-הַמִּדְרָשׁ שֶׁנִּקְרָא עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ז"ל, יִהְיֶה בּוֹ סֵדֵר מְסוּדָר וְכוּ', הֵינּוּ זְמַנֵּי הַתְּפִלָּה צְרִיכִים לִהְיוֹת בְּזְמַן וְכוּ', וְכֵן הַבְּעֲלֵי תְּפִלוֹת וְכוּ', וְהַכֹּל שִׁיְהִי בְרוּחַ וּבִטְעַם וְכוּ', וְשֵׁלֵא יִהְיֶה אִיזָה יוֹצֵא דִפְּן וְכוּ', כִּי זֶה רַק מְכַעֵר אֶת הַשֵּׁם שֶׁל הַצְּדִיק וְכוּ', מַה שְּׂאִין בֶּן אִם מִתְּנַהֵג כְּרֵאוֹי כְּמִנְהַג הָעוֹלָם, זֶה מוֹשֵׁף אַנְשִׁים, וְזֶה הָיָה רְצוֹן רַבֵּנוּ ז"ל כִּי דְבוּר, שֶׁבְּרֵאשׁ הַשְּׁנָה הִרְאִישׁוֹן מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל הִלָּךְ לְהַתְּפַלֵּל בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת שֶׁל הָעִיר, כִּי שָׁמַע מֵרַבֵּנוּ ז"ל: אֲנִי רוֹצֵה שְׂתַּהֲיוּ מְעַרְבִים בֵּין הָעוֹלָם [אִיְהָר זֶאֱלֹט זֵיין אוֹיס גְּמִישֵׁט מִיט די וועלט], וְזוֹ גַם בֶּן הַיְתָה הַכְּנֶנָה, כִּי כָּךְ יְכוּלִים לְקַרֵּב גַּם אַחֲרִים, אֲבָל אַחֲר־כֵּךְ כִּשְׁהַמְתַּנַּגֵּד שֶׁל מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל שֶׁהַתְּלַבֵּשׁ בּוֹ הַסְּמִיךְ-מ"ם בְּעֶצְמוֹ וְכוּ', הַתְּחִיל לְרַדֵּף אוֹתוֹ וְאֵת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלֹא נִתְּנּוּ לָהֶם לְהַתְּפַלֵּל בְּשׁוּם בֵּית-הַכְּנֶסֶת וְכוּ', אֲזַי הַחֲלִיט מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל לְבָנוֹת אֶת הַקְּלוּזֵי בְּאוּמָן, וְכֵן לוֹ הָיָה בֵּית-הַכְּנֶסֶת קָטָן בְּעִיר בְּרֶסֶלַב. וְלִכֵּן הוּא דְבוּר גָּדוֹל לְבָנוֹת בֵּית-הַכְּנֶסֶת עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ז"ל בְּכָל שְׁכֻנָּה וּבְכָל עִיר, וְזֶה יִהְיֶה לְטוֹבַת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שִׁישׁ שְׁנַיִם בְּעִיר וְכוּ', וַיִּתְּלַקְטוּ יַחַדָּו וְעַם שְׂכֵנִים, כֵּךְ יִהְיֶה מְנִיָּן, עַד שִׁיְהִי נַעֲשֶׂה מְנִיָּן גָּדוֹל, וַיִּתְּרְבוּ הַבְּתִים, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂדוּאָג שֶׁבְּשְׁכֻנָּתוֹ יִבְנֶה בֵּית-הַמִּדְרָשׁ וּבֵית-הַכְּנֶסֶת עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ז"ל, וְלֹא אֲכַפֵּת אֶפְלוּ שִׁישׁ שְׁנַיִם אוֹ שְׁלֹשָׁה בְּתֵי כְּנֶסִיּוֹת עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ז"ל בְּאוֹתָהּ עִיר, אֲבָל בְּשְׁכֻנָּה אַחֲרָת, כִּי כְּדָאֵי לְהַרְבוֹת בְּתֵי כְּנֶסִיּוֹת בְּכָל מְקוֹם, כְּדִי שֶׁהַשְּׂכֵנִים יִכְנָסוּ לְהַתְּפַלֵּל יַחַד עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְזֶה הָיָה רְצוֹן רַבֵּנוּ ז"ל, שֶׁנִּהְיֶה מְעַרְבִים עִם אֲנָשֵׁי הָעוֹלָם, אֲבָל כְּמוֹכֵן שְׁבִית-הַכְּנֶסֶת צְרִיף לִהְיוֹת עַל-פִּי הַלְכָה הֵן בְּזְמַנֵּי הַתְּפִלָּה וְהֵן בְּנֶסֶח הַתְּפִלָּה, לֹא לְשָׁנוֹת בֵּין נֶסֶח לְנֶסֶח וְכוּ' וְכוּ'.

הַהֲכָרַת לְקַצֵּר בְּמְקוֹם שֶׁאֲמַרוּ לְהַצְרִיף.

הַדּוּרֵשׁ שְׁלוֹמֵךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

כג קמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹרִיעַ, כִּי אֲדַרְבֵּי ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ זָאִיר וַיְזַרְח.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

נָא וְנָא תִרְאֶה לְשֹׁמֵר עַל הַחֶק, כִּי רַבְּנוּ ו"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד
לֹא לְהִסְתַּבֵּף עִם הַחֶק, וּמִזִּהְרֵנוּ ו"ל הִזָּה מְדַבֵּר מִזֶּה הַרְבֵּה עִם
אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, וּבִפְרָטִיּוֹת אַחַר שֶׁהָיוּ מוֹסְרִים וְכוּ', מְלַבְּשִׁים בְּלְבוּשׁ
תְּסִידִים, וְהַעֲלִילוּ עֲלָיו עֲלִילוֹת שֶׁל שׂוֹא וְשֹׁקֵר וְכוּ', עַד שֶׁהִכְנִיסוּ
אוֹתוֹ פְּעָמִים בְּבֵית-סֵהֵר עַל לֹא דָבָר, רַק מַחְמַת רְשָׁעוֹת שֶׁל
הַמַּתְנַגְּדִים הַרְשָׁעִים הָאֲרוּרִים, שֶׁהִלְכוּ בְּשִׁלְיחוֹת הַסַּמ"ך-מ"ם
שְׁעָמַד עֲלָיו וְכוּ', מֵאֵז הִזָּה מְדַבֵּר הַרְבֵּה אֲשֶׁר כָּדָאִי לְשֹׁמֵר מְאֹד לֹא
לְהִסְתַּבֵּף עִם הַחֶק וְכוּ', וּבִפְרָטִיּוֹת כְּשִׁיּוֹדֵעַ שֵׁשׁ לוֹ שׁוֹנְאִים אֲרוּרִים,
שֶׁהֵם מְסַגְּלִים לַעֲשׂוֹת אֶת הַרְשָׁעוֹת הַכִּי גְדוֹלָה וְכוּ', וְלִכֵּן הַחֶכֶם
עֵינָיו בְּרֹאשׁוֹ, וְשׁוֹמֵר נִפְשׁוֹ יִרְחַק מֵהֶם. וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה בְּחֻמְכָּה וְתִנְצֵל
מֵהֶם, וְהִזָּה טוֹב שֶׁתִּקַּח עוֹרֶךְ-דִּין.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

כג קמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹרִיעַ, כִּי אֲדַרְבֵּי ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ זָאִיר וַיְזַרְח.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אִמַּר לָךְ! בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים הֵתְחַזְקוֹת חֲדָשָׁה בְּכָל יוֹם
וְיוֹם וּבְכָל שְׁעָה וְשְׁעָה, מַחְמַת רַב פְּגָעִי וּמְקַרִי הַזְּמַן. וְעַקֵּר
הֵתְחַזְקוֹת הַזֶּה, לְדַעַת כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֵב הַרְחֻמָּן, כְּמוֹ שֶׁאִמַּר דָּוִד

(תהלים יח): "אֲרַחֲמֶךָ הַיְיָ הַחַיִּים", בְּזֶה שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שְׂאֵתָה רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם אָב הַרְחֵמֵנוּ, הַמְרַחֵם עַל בְּרִיּוֹתָיו, זֶהוּ חֻזְקִי.

הִיָּה טוֹב שֶׁתַּעֲשֶׂה לְעֶצְמְךָ קְבִיעוֹת חֻזְקָה בְּלִמּוּד אַרְבָּעָה חֻלָּקִים שֶׁלְחֵן עָרוּף עַל-כָּל-פְּנִימִים מַחְבֵּר רַמ"א, כְּדֵי שֶׁתִּהְיֶה בְּקִי בַּהֲלָכָה, וְרַבְּנוֹ ו"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֻלָּק א', סִימָן ח'), שֶׁזֶה מְבַרֵר אֶת הַטוֹב מִהָרַע. וְכֵן אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֻלָּק א', סִימָן סב), שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה זוֹכָה לְיִשְׁרוֹת לֵב, שֶׁלֹּא יִהְיֶה לוֹ קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת, חַס וְשְׁלוֹם, עָלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמִּתְמַיֵּד בְּכָל יוֹם בְּסִימָנִים מַחְבֵּר רַמ"א, וְלִהְיוֹת בְּקִי בְּעִקְרֵי הַלְכוּת, וְאַחֲרֵי-כֵן יִלְמַד הַרְבֵּה טוֹר בֵּית יוֹסֵף וְשֶׁלְחֵן עָרוּף וְהַמְגִינֵי אֶרֶץ, שֶׁהֵם הַטוֹרֵי זֶהב וְהַמְגִן אֲבָרָהֶם בְּאַרְחַ חַיִּים אוֹ הַש"ף וְהַטוֹרֵי זֶהב בְּיִוְרָה דַּעָה וְכֵן בְּאֶבֶן הָעֶזְרָה וּבְחֻשָׁן מִשְׁפָּט, כִּי רְאוּי לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל לִהְיוֹת בְּקִי בַּהֲלָכָה, וְרַבְּנוֹ ו"ל אָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן כט), שֶׁכָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל חַיֵּב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַלְכָה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (מְגִלָּה כט): כָּל הַשּׁוֹנֶה הַלְכוּת בְּכָל יוֹם, מְבַטֵּחַ לוֹ שֶׁהוּא בֵּן עוֹלָם הַבָּא; וְאָמַר רַבְּנוֹ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֻלָּק ב', סִימָן ב'), וּבִפְרָטִיּוֹת מִי שְׂזוֹכָה לַחֲדָשׁ בִּהֵם, הוּא מְרַגֵּישׁ טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּזֶה הָעוֹלָם.

אֲקוּהָ שֶׁתַּצִּיַּת אֶת רַבְּנוֹ ו"ל, וְאִזּוֹ תִרְגֵּישׁ טַעַם אַחֵר בְּחַיִּיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כג קמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֵר תְּזַרִיעַ, כִּי אֲדַרְבֵּב ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רַבְּנוֹ ו"ל הַדְּגִישׁ לָנוּ כָּל-כֶּף עַל אַמוּנָה פְּשׁוּטָה, עַד שֶׁכִּפְרוּשׁ אָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן לג): אֲצֵל הָעוֹלָם אַמוּנָה הוּא דְבַר קָטָן, אָבֵל אֲצֵלִי הָעֵקֶר הוּא אַמוּנָה, וְעֵקֶר הָאַמוּנָה הוּא בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת

בְּדֶרֶךְ שְׁהַנְשִׁים וְהַקְטָנִים מְאֲמִינִים, הִינּוּ בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְׂכָּלוֹת
כָּלֵל.

מַה אֵמַר לָךְ! אִם אָדָם מְכַנֵּס עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ הַאֲמוּנָה, הוּא כְּמוֹ
שֶׁנִּכְנַס בְּמַרְחֵץ חֵם, וְשׁוֹטֵף מִמֶּנּוּ אֶת כָּל הַלְכָלוֹךְ שֶׁנִּדְבַק בּוֹ,
וּמְתַעֲנַג בְּתַעֲנוּג נִפְלֵא מְאֹד. וְלָכֵן חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד לְהִיּוֹת מְסַבֵּב עִם
אֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה, וּתְצִיר בְּדַעְתָּךְ אִיךָ שְׁמֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, הַכֹּל
לְכַל אֱלֹקוֹת גָּמוּר הוּא. וְאַתָּה נִמְצָא בְּתוֹךְ תוֹךְ אֱלֹקוֹתוֹ? יִתְבָּרֵךְ,
כְּבִיכּוֹל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

וְתִרְגִּיל עֲצָמָךְ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכָל מַה שְׁאַתָּה צְרִיךְ, תִּבְקַשׁ
רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאִז לֹא יִהְיֶה לָךְ שׁוּם פְּחָדִים שֶׁל הַכֹּל, כִּי אִף אֶחָד
לֹא יִכּוֹל לַעֲשׂוֹת לָךְ רַע, חֵס וְשְׁלוֹם, מִבְּלַעֲדֵי רְשׁוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְלָכֵן
הַעֲקֹר לְשׁוֹב עַד הַמִּפְהוּ, וְאִז יִתְפָּרְדּוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אָוֶן.

אֵל תִּסְתַּפֵּל עַל בְּנֵי אָדָם וְשַׁעִים אַרוּרִים שֶׁמְצִיקִים וּמְצַעְרִים
אוֹתָךְ, אֲלֵא דַע לָךְ, שֶׁהֵם הַעֲוֹנוֹת שֶׁלָּךְ, וְאִם תִּבְרַח אֲזַי אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ,
תִּזְכֶּה שְׁמִיתְקוֹ מִמָּךְ כָּל הַדֵּינִים, עַל-יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

כג קמו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּזוּרִיעַ, כִּי אֲרַרְבִּי הַתְּשׁוּבָה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

תִּשְׁמַר מְאֹד מְאֹד מַחֲבֹבוֹת, כִּי רַבְּנוּ וְיָל הַקְּפִיד עַל זֶה בִּיּוֹתֵר,
וְאֵמַר, שְׁטוֹב לְהִיּוֹת בְּעַל חוֹב לְעֲצָמוֹ, מִשְׁיִהְיָה בְּעַל חוֹב לְאַחֲרִים.

וְלָכֵן תִּכְרֶה-וּמִיד כְּשִׁישׁ לָךְ אֶפְלוֹ סָכוּם קָטָן, קִדָּם שֶׁתִּשְׁלַם חוֹב
אֶחָד, וְכֵן בְּכָל פַּעַם, וְעַל-יְדֵי-זֶה לֹא יִהְיֶה לָךְ שׁוּם חוֹבוֹת כָּלֵל.

וְזָכַר מַה שֶּׁפָּתוּב (מִשְׁלֵי כב, ז): "וְעָבַד לַיהוָה לְאִישׁ מִלְּוָה"; אָדָם שֶׁחֵיב חוּבוֹת, נַעֲשֶׂה מִמֶּשׁ עָבַד לַמֶּלֶךְ שְׁלוֹ, וְתָמִיד מִפְּחַד מִמֶּנּוּ. עַד שֵׁישׁ בְּנֵי-אָדָם, שֶׁחֵיבִים כָּל-כֶּף הַרְבֵּה חוּבוֹת, שֶׁמִּפְחָדִים לִילֹךְ לְבֵית-הַכְּנֻסֹת זֶה, כִּי שָׁם יֵשׁ לָהֶם בְּעַל חוּב וְכוּ', וּמִפְחָדִים לַעֲבוֹר בְּדַרְךָ זוֹ, כִּי יֵשׁ לָהֶם בְּעַל חוּב וְכוּ', וּמִפְחָדִים לְלַכֵּת לְמִקְנֵה זֶה, כִּי יֵשׁ לָהֶם בְּעַל חוּב וְכוּ', כִּף אָדָם שֶׁחֵיב חוּבוֹת נַעֲשֶׂה מִשְׁעָבַד לְאַחֲרִים, וְהוּא פָּשוּט עָבַד, רַחֲמָנָא לְצִלָּן.

אָבֵל בְּדַרְךָ זוֹ בְּכָל פַּעַם לְשֵׁלֵם אֶפְלוֹ קֶצֶת לְבַעַל חוּב, תִּפְטָר מִכָּל הַחוּבוֹת. אָמֵת, יִקַּח זְמַן הַרְבֵּה, אָבֵל לְבִסּוּף יִשְׁלֵם הַכֹּל, וְזוֹ עֲצָה טוֹבָה לְמַבִּינָה, וּמוֹדָה עַל הָאֵמֶת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כג קמז.

בְּעֹזֶרֶת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר תּוֹרִיעַ, כ"ז אֲדָרִיב ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מַה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! אָדָם מִסְתּוֹכֵב בְּזֶה הָעוֹלָם בְּעוֹלָם הַדְּמִיוֹן, רוֹאֵה לַעֲצָמוֹ עוֹלָם מְלֵא, אָבֵל בְּלִי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מַה שְׁוִים לוֹ הַחַיִּים בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ?! לְכֵן נִקְרָא הָעוֹלָם — לְשׁוֹן הָעֵלִם, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נַעֲלֵם בְּתוֹךְ הָעוֹלָם, וְלָמָּה בְּרָא הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הָעוֹלָם בְּצוּרָה כֵּזוֹ? כִּדִּי שֶׁתִּהְיֶה לְאָדָם בְּחִירָה. כְּמוֹ שֶׁפָּתוּב (שְׁמוֹת ג, טו): "זֶה שְׁמִי לְעֵלִם וְזֶה זְכָרִי לְדֹר הָרִ"י; אוֹמֵר רַש"י: זֶה שְׁמִי לְעֵלִם — חֶסֶד וְאִוִּי, לוֹמֵר שֶׁהָעֲלִימוֹ אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ. הֵינּוּ שְׁזָהוּ שֵׁם הַגִּזְ"ה בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, מְחַיֶּה וּמְהַנֶּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, אָבֵל זֶה בְּהָעֵלִם וּבְהַסְתֵּר; בְּנֵי-אָדָם אֵינָם זוֹכִים לְרֹאוֹת בְּמוֹ עֵינֵיהֶם אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. בְּשִׁבִיל זֶה פָּתוּב: לְעֵלִם — בְּלִי ו'; כִּי רוּחַנִּיּוֹת אֱלֻקוֹת שֶׁמְחַיֶּה אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה אֵין

יכולים להרגיש, למה? כי אז היתה בטול הבחינה; אם אדם היה זוכה ורואה את האלקות של הקדוש-ברוך-הוא בגלוי נורא ונפלא מאד, לא היתה בחינה, כי אדם תמיד היה נמשך אחר הקדוש-ברוך-הוא, אבל מה פן נשאר? "וזה זכרי לדר דר" — הזכרון נשאר לדר דור; כי אנו רואים שעם ישראל נמשכים מדור ודור, ואף שאמות העולם רצו למחוק אותנו מעל פני האדמה — לא הצליחו, אזי רואים בחוש, שהקדוש-ברוך-הוא נמצא עם עם ישראל. בשביל זה אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן סז), ששם הקדוש-ברוך-הוא משתף בשם ישראל, ושם הקדוש-ברוך-הוא משתף בשם הצדיק; כי הקדוש-ברוך-הוא נמצא אצל כל יהודי ויהודי, ושם האדם זה עקר האדם. לכן צריכים להשמר מאד איזה שם נותנים לילד, כי השם של האדם זה כל האדם. כמו שכתוב (בראשית ב', יט): "נפש חיה הוא שמו"; נפש האדם זה השם שלו. ומה אנו רואים? שאלו הרשעים הארורים, שכופרים לגמרי בהקדוש-ברוך-הוא, המציאו שמות בדיינים, ונותנים לילדים שמות כגון: שחר, טל, אבן, אילן וכו' וכו', כל מיני צמחים וכל מיני חיות ודוממים. ובעבור זה סובלים הילדים כל-כף; כי אפלו שנותנים לילד שם בקדשה, צריכים רחמים רבים שהילד יהיה שפוי עם שכל ודעת, וירצה לעשות רצונו ותברך, מפל שכן פשנותנים שמות כאלו, זה מסכן מאד. על-כל-פנים כתוב: "זה שמי לעלם" — שם הקדוש-ברוך-הוא נעלם ונתכסה ונסתר מעיני כל, אבל "זה זכרי לדר דר" — הזכרון שאנו רואים, שעם ישראל זוכים לזכר מהקדוש-ברוך-הוא, זה הולך מדור דור. לכן אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן נד), שפך צריך להיות מנהג כל ירא ה'; ברגע שפוקח את העינים בבקר, יזכיר עצמו שהקדוש-ברוך-הוא ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין ובתוף כל עלמין. כבר להזכיר עצמו מעלמא דאתי, שהקדוש-ברוך-הוא נמצא פה אתנו, עמנו ואצלנו; וברגע שאדם יודע, שהקדוש-ברוך-הוא אתו, כל חיו משתנים לגמרי — זה בכלליות; אבל אחר-כך יעשה זאת בפרטיות — ירוץ למקוה ויטבל. ומוהר"ן ז"ל אומר (לקוטי הלכות, עבדים, הלכה ב'), שאי אפשר להחזיר את הנשמה, אלא על-ידי טבילת

מְקוּהָ. כִּף אָנוּ רוֹאִים בְּחוּשׁ, כְּשֶׁאָדָם נִכְנָס לְמְקוּהָ, מְרַגֵּשׁ עֲנָן אַחַר לְגַמְרֵי.

לְזֹאת, הַדְּבָר הַרְאִינוּ בְּבִקְרָה — לְטֹבֵל בְּמְקוּהָ, וְאַחֲרֵי-כֵן אוֹמְרִים בְּרִפּוּת הַתּוֹרָה, וְרָצִים לְבֵית-הַפְּנִסָּה וּמִתְעַטְטְפִים בְּצִיצִית וּבַתְּפִלִּין, וּמִתְחִילִים לְהִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמִמְשִׁיכִים עַל עֲצָמָם אוֹר זֵיו חַיּוֹת וְדִבְקוּת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ. וְכִשְׁאָדָם מִתְמַיֵּד, זֹכֵה לְהַרְגִישׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כֹּל הַיּוֹם.

וְאוֹדוֹת וְכוּ', צְרִיכִים הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁלֵא יִכְנָסוּ בוֹ שְׂגִיּוֹנוֹת. כִּי אֲצֵל כָּל אָדָם יֵשׁ שְׂגִיּוֹנוֹת שְׁעוֹשֶׂה בְּחַיִּים, כְּמוֹ שְׂאוּמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן א'), שֶׁהַיֶּצֶר הַרָע מִתְלַבֵּשׁ עֲצָמוֹ בְּמַצּוֹת, אֲבָל הוּא מְשַׁנֵּעַ, אֲשֶׁר זֶה מֵה שְׂרוּאִים הַרְבֵּה שְׂגֵעוֹנוֹת אֲצֵל בְּגֵי-אָדָם. וְכֵן אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ז'), שֶׁכָּל אֶחָד כְּפִי רַבּוּי עֲוֹנוֹתָיו, כִּף הוּא מְשַׁנֵּעַ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (סוֹטָה ג.): אֵין אָדָם עוֹבֵר עַבְרָה, אֲלֵא אִם כֵּן נִכְנָס בוֹ רוּחַ שְׁטוּת; וּמִסְבִּיר רַבְּנוּ שָׁם, שֶׁכְּפִי רַבּוּי עֲוֹנוֹת שְׁלוֹ, כִּף רַבּוּי שְׁטוּת יֵשׁ בוֹ. לְכֵן רוֹאִים אֲצֵל כָּל בֶּן-אָדָם שֶׁיֵּשׁ לוֹ שְׁטוּת, וּמֵה מְכַנִּיעַ אֶת הַרוּחַ שְׁטוּת שְׁלוֹ? רַק לְמוֹד תּוֹרָה. אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל שֶׁהַתּוֹרָה הִיא כְּצוּרַת מַקָּל, וְכֵן הַתּוֹרָה יֵשׁ בָּהּ שְׂמוֹת וּקְמִיעוֹת; כִּי יֵשׁ שְׁנֵי אַפְּנִים לְרִפְאָה מְשַׁנֵּעַ: הַדֶּרֶךְ אַחַת — לְקַחַת מַקָּל וּלְהַכּוֹתוֹ, וְהַדֶּרֶךְ שְׁנִיָּה — לְקַחַת שְׂמוֹת וּקְמִיעוֹת וּלְתַלּוֹת עָלָיו. וּמִדּוּעַ צְרִיכִים שְׁנֵי דְבָרִים אֵלּוּ? אֲלֵא יֵשׁ אֲצֵל הָאָדָם שְׁתֵּי בַחֲיִנוֹת בְּשַׁנְעוֹן, רַחֲמָנָא לְצַלָּן; אַחַת — שְׁנִתְעַרְבַב לוֹ הַשֶּׁכֶל, וּמִסְכָּן — עוֹשֶׂה שְׁטוּת, אֵינְנוּ שְׁפוּי, עוֹשֶׂה דְבָרִים בְּלִי יִשׁוּב הַדְּעַת, עַד שְׁעוֹשֶׂה כָּל מִינֵי הַכָּל וְכוּ' — זוֹ צָרָה אַחַת, אֲבָל צָרָה שְׁנִיָּה חֲמוּרָה יוֹתֵר — שְׁעוֹשֶׂה בְּמִזִּיד, עוֹשֶׂה דִיקָא וְדִיקָא, אֲזִי צְרִיכִים לְקַחַת מַקָּל וּלְהַכּוֹתוֹ. וְעַל זֶה שְׁנִתְעַבְּד שְׁכָלוֹ, צְרִיכִים לְתַלּוֹת עָלָיו קְמִיעוֹת שְׁיִתְרַפֵּא. כֵּן אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל: בְּזֶה שְׁאָדָם לּוֹמֵד תּוֹרָה, הַתּוֹרָה יֵשׁ בָּהּ שְׁתֵּי הַבַּחֲיִנוֹת: מִצַּד אֶחָד — מַקָּל, וּמִצַּד שְׁנֵי — שְׂמוֹת וּקְמִיעוֹת. וּבִיּוֹתֵר זֶה סוֹכֵב עַל לְמוֹד מְשַׁנְיּוֹת, יֵשׁ שְׁשֶׁה סִדְרֵי מְשַׁנָּה, בַּחֲנִינָת ו', כִּי הַלּוֹחֲזוֹת אֲרַכָּן ו' וְרַחֲבָן ו', שְׁזֶה כְּדַמוּת מַקָּל, אִם אָדָם

לומד ח"י פְּרָקִים בְּכָל יוֹם, שׁוֹבֵר אֶת הַשְּׂגִינּוֹת שֶׁנִּכְנְסוּ בוֹ; וּכְכֹל שֶׁמְרַבֵּה בְּלִמּוּד מְשָׁנִיּוֹת, כִּי שׁוֹבֵר אֶת הַרוּחַ-שְׁטוּת, וְכֵן זוֹכֵה לְקִמְיַע. הַקִּמְיַע הֵכִי טוֹב זֶה פֶּרֶק מְשָׁנִיּוֹת וְעוֹד פֶּרֶק וְכוּ'. לְכֵן אָנוּ רוֹאִים, שֶׁעַל נִפְטָר, לֹא עֲלִינוּ, שְׁלֹא עֲשֵׂה מִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, אוֹ שְׁנִסְתַּלַּק בְּלִי יְלָדִים, אוֹ שֶׁבְכֻלָּל צָרִיךְ תִּקּוֹן, לּוֹמְדִים פֶּרֶק מְשָׁנִיּוֹת, כִּי לִמּוּד מְשָׁנָה עוֹלָה עַל כָּל הַלִּמּוּדִים, וְזֶה הַתִּקּוֹן הֵכִי גָדוֹל. לְזֹאת, אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים בְּמִדְרָשׁ (וַיִּקְרָא רַבָּה, פֶּרֶשֶׁה ו'): אֵין הַגְּלִיּוֹת מִתְקַבְּצוֹת, אֶלָּא עַל-יַדֵּי לִמּוּד מְשָׁנִיּוֹת. וּמָה אָנוּ רוֹאִים? שֶׁעַל לִמּוּד מְשָׁנִיּוֹת, הַסֵּמ"ך-מ"ם מִתְלַבֵּשׁ מְאֹד, וּמִפְחָד מְשָׁשִׁים מִסְכָּתוֹת, כִּי זֶה מֵה שֶׁמְכַנְיַע אוֹתוֹ, לְכֵן שָׁמוּ סֵמָא"ל, רְאֵשִׁי תְבוֹת: ס' מ'סְכָתוֹת אֵין ל'לִמְד. אֵינְנו רוֹצֵה שֶׁיִּלְמְדוּ מְשָׁנִיּוֹת. וַיְדוּע שֶׁרַבְנוּ ו"ל גַּתֵּן תִּקּוֹן לְמוֹהֲרַנ"ת ו"ל, שְׁיֵאמַר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת, וְכֵן לְעוֹד כַּמָּה אֲנָשִׁים, וְלְכֵן הָיוּ הַמּוֹן מְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, שֶׁדַּחְפוּ רֵאשִׁים וְאָמְרוּ: אִם רַבְנוּ ו"ל גַּתֵּן תִּקּוֹן לְמוֹהֲרַנ"ת ו"ל וְכֵן לְעוֹד כַּמָּה מְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ לוֹמַר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת, גַּם הֵם רָצוּ לְתַחַב רֵאשִׁים, וְאָמְרוּ: "לְמָה אָנוּ לֹא נִקְחָ תִּקּוֹן זֶה?! וְאָנוּ רוֹאִים, שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְעוֹלָם הַעֶקֶר לֹא לְלַמֵּד מְשָׁנִיּוֹת. לְזֹאת מִי שֵׁשׁ לוֹ רַק קִצַּת דְּעַת וְשִׁכְל, וַיְדוּעַ מֵה קוֹרָה בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּדְאִי לוֹ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מְשָׁנִיּוֹת. וְרֵאִיתִי פְעַם אֶחָד מְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, שֶׁגָּמַר לְלַמֵּד אֶת הַשְּׂשֵׁה סְדְרֵי מְשָׁנִיּוֹת, אֲזִי אָמַר אֶת הַתְּפִלָּה שְׁאוֹמְרִים עַל הַנִּפְטָר, וְהִזְכִּיר אֶת הַשֵּׁם שְׁלוֹ. שְׁאֵלֹתִי אוֹתוֹ: מֵה זֹאת? אָמַר: הֲלֹא כְּתוּב שֵׁם, שֶׁבְּכֹחַ לִמּוּד מְשָׁנִיּוֹת, לֹא יִהְיֶה לוֹ חֲבוּט הַקְּבֵר, וְלֹא יִסְבַּל צְרוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, אֲזִי אָנִי מְבַקֵּשׁ גַּם עַל הַנְּשֵׁמָה שְׁלִי, אֵף שֶׁעֲדִין אָנִי חַי, אֲבָל אָנִי מְבַקֵּשׁ מֵאֵתוֹ יְתַבְּרֵךְ, שְׁלֹא יִהְיֶה לִי חֲבוּט הַקְּבֵר, וְלֹא יִהְיֶה לִי צְרוֹת בְּחַיִּים, וְאֲנַצֵּל מִכָּל מִינֵי שְׂגִינּוֹת שֶׁנִּדְבְּקוּ בִּי, אוֹ מִשְׁאֵר מְרַעֲיָן בִּישִׁין וְצְרוֹת שֶׁעוֹבְרוֹת בְּעוֹלָם.

וּמַחֲמַת רַבּוּי טְרִדוּתִי — אֶקְצֹר.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַבָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כג קמח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר פְּזָרִיעַ, כ"ז אֲדָר־ב' ה'תשנ"ה.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ הָאָרוּךְ.

אודות שְׁאֵלְתְּךָ וְכו', הֲלֹא כָּבֵר אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכוֹת ח) עַל הַפְּסוּק (תהלים סט, יד): "וְאֲנִי תַפְלְתִּי לָךְ ה' עַת רְצוֹן", אִימְתִּי עַת רְצוֹן? בְּשִׁעָה שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְלִים; אֵין עוֹד עַת רְצוֹן גְּדוֹל יוֹתֵר מִשִּׁעָה שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְלִים — הֵן שְׁחֵרִית, הֵן מְנַחֵה וְהֵן עֲרַבִּית. לְזֹאת צְרִיכִים לְהִזְהַר מְאֹד לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְאִפְלוּ שְׁנֵה בָּא קָשָׁה מְאֹד, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְמַסֵּר נַפְשׁוֹ לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן, וְזוֹ סִגְלָה לְפָרְנָסָה, כִּי מִי שֶׁמִּתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן, יֵשׁ לוֹ דְּבָר שֶׁבְּמִנְיַן, וְכֵן זוֹכֵה לִזְמַר קִדִּישׁ, קִדְשָׁה וּבְרִכּוֹ וְאָמֵן יֵהָא שְׁמִיָּה רַבָּא, שְׁאֵלוּ בְּרִכוֹת רַבּוֹת שְׁאָדָם זוֹכֵה לְהֵן בְּצַבוּר. וְהִנֵּה אָנוּ רוֹאִים שְׁבִנֵי־אָדָם אֵינָם נִזְהָרִים בְּזֶה, וְזֶהוּ אֲצֵלָם זְלוּל גְּדוֹל מְאֹד, רַחֲמָנָא לְצַלָן. וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מְדַרְשׁ אַגְוָה), שֶׁהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בָּא לְבֵית־הַכְּנֶסֶת וּמִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ שָׁם. וְכֵן אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכוֹת ו:): כָּל הַרְגִּיל לְבוֹא לְבֵית־הַכְּנֶסֶת וְלֹא בָּא יוֹם אֶחָד, הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְשָׂאֵל בּוֹ; רוֹאִים מִכָּאן שְׁמִי שְׁנִזְהָר לְבוֹא בְּכָל יוֹם לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן, הַשְּׁגָחְתוּ יִתְבָּרַךְ עֲלֵיו גְּדוּלָה, כִּי הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שׁוֹאֵל עֲלֵיו בְּהַעֲדָרוֹ: הֵיכָן אָדָם זֶה? וְאִם הוּא יִתְבָּרַךְ שׁוֹאֵל עֲלֵיו, בְּוֹדָי נִשְׁפָּע עֲלֵיו שְׁפַע גְּדוֹל.

סִפֵּר לִי יְהוּדֵי אֶחָד, שֶׁהִיָּה בֵּית־הַכְּנֶסֶת, אֲשֶׁר בְּכָל יוֹם בְּעַת שֶׁהַצְּבוּר הִתְפַּלְלוּ: שְׁחֵרִית, מְנַחֵה וְעֲרַבִּית, הִיָּתָה חֲתוּלָה נִכְנֶסֶת לְתוֹךְ בֵּית־הַכְּנֶסֶת, יוֹשֶׁבֶת בְּצַד, וְהִילָדִים שִׁחְקוּ עִמָּה, וּבְכַף הַפְּרִיעוּ לְמִתְפַּלְלִים, וּבְלִבְלוֹ אֶת הַתְּפִלָּה. וְעַל אַף שֶׁהַשְּׁלִיכוּהָ לְבַחוּץ, הִיא חֲזָרָה שׁוֹב וְשׁוֹב, וְלֹא יָדְעוּ מַה לַעֲשׂוֹת, וְהֵיִאָף לְהִתְפַּטֵּר מִמֶּנָּה. יוֹם אֶחָד עָבַר שָׁם צְדִיק מְקַבֵּל, וּשְׁאֵלוּהוּ מַה עוֹשִׂים? עֲנָה הַצְּדִיק: בָּאוּ

ונלמד יחד פֶּרֶק מִשְׁנֵי־חַד לְטוֹבַת הַנְּשֻׁמָּה הַזֹּאת שֶׁמְגַלְגֶּלֶת בְּחַתוּלָּה, וְכֵן עָשׂוּ, לְמַד כֹּל אֶחָד פֶּרֶק מִשְׁנֵי־חַד לְעֵלְוֵי נְשֻׁמַּת הַנְּשֻׁמָּה הַזֹּאת, וְחִכְךָ כְּשֶׁנִּמְרוּ, וְעֵלְמָה הַחַתוּלָּה וְלֹא שָׁבָה יוֹתֵר. לְמַדִּים מִכַּאן, מֵהַזֶּה, רַחֲמָנָא לְצַלּוֹן, כְּשֶׁאֲדָם לֹא נִזְהָר לְהִתְפַּלֵּל בְּמַגִּין, עַל־לֵוֹל לְהִתְגַּלְגֵּל בְּחַתוּל אוֹ בְּשָׂאֵר חַיּוֹת רְעוּת, וְלִבּוֹא לְבֵית־כְּנֻסַּת וְכוּ'. כֹּל־כֶּפֶךָ חֲשׂוּבָה הַתְּפִלָּה בְּצַבּוֹר.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! הַיּוֹם יֵשׁ בְּתֵי כְּנֻסִיּוֹת וּבְתֵי מְדַרְשׁוֹת, וּבְכָל עִיר וְעִיר יֵשׁ מְנַגְנִים אַחַר מְנַגְנִים, אֲזַי אֵין תְּרוּץ לְהִתְחַמֵּק וְלֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּצַבּוֹר. וְצְרִיכִים לְהִזְהָר מְאֹד מְאֹד לְהִתְפַּלֵּל בְּמַגִּין דִּיקָא. רַבְּנֵי וְ"ל אוֹמֵר בְּסְפוּרֵי־מַעֲשֵׂי־חַיּוֹת (מַעֲשֵׂה ב'), שֶׁהִבַּת קִיסָר אָמְרָה, שְׂעִיעִשׂוּ בְּאֵרוֹת בְּאֵרוֹת בְּכָל עִיר וְעִיר, כְּדֵי שְׂמִי שְׂיָבֹא וְיִרְצָה לְשִׁתּוֹת, יִהְיֶה לוֹ הַיֶּכֶן לְשִׁתּוֹת, וְאִם יַעֲשֶׂה פְּרָצוּף יִתְפַּסּוּהוּ. אוֹמְרִים עַל זֶה אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, שְׂזֵה סוֹבֵב עַל בְּתֵי כְּנֻסִיּוֹת וּבְתֵי מְדַרְשׁוֹת עַל שֵׁם רַבְּנֵי וְ"ל. שְׂבָכָל עִיר וְעִיר הַיֶּכֶן שְׂגָרִים אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, הֵם צְרִיכִים לְפִתּוֹחַ בֵּית־הַמְּדַרְשׁ עַל שֵׁם רַבְּנֵי וְ"ל וְלְהִתְפַּלֵּל שֵׁם יַחַד, וְאִם אֶחָד עוֹשֶׂה אֵיזָה פְּרָצוּף, צְרִיכִים לְתַפְסּוֹ וּלְקַרְבוֹ לְרַבְּנֵי וְ"ל, מִדּוּעַ? כִּי סִימָן שְׂאֲדָם זֶה יֵשׁ לוֹ קָשָׁר אֶל רַבְּנֵי וְ"ל, כִּי עוֹבֵר עַל־יָד מֵהַ שְׂעוֹבֵר, וּבּוֹדָאֵי הוּא שְׂבוֹר וְכוּ', וְלִכֵּן הוּא שְׂיָף אֵלָיו וְ"ל. בְּרוּךְ הַשֵּׁם, גַּם עַל זֶה יֵשׁ לָנוּ לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂבָכָל מְקוֹם וּמְקוֹם יֵשׁ לָנוּ בֵּית־הַכְּנֻסַּת עַל שֵׁם רַבְּנֵי וְ"ל, אֲזַי צְרִיכִים לְרִאֲוֹת לְהַכְּנִס לְהִתְפַּלֵּל שֵׁם, וְזֶה הִיָּה רְצוֹן רַבְּנֵי וְ"ל, וּבְכַרְט רְצוֹן מוֹהֲרֵי־תָּה וְ"ל, שְׂמֵאֵד הַשְּׂתוֹקֵק שְׂיִהְיֶה לְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ בֵּית־הַכְּנֻסַּת עַל שֵׁם רַבְּנֵי וְ"ל לְהַכְּנִס שֵׁם וְלְהִתְפַּלֵּל. וְכֵן רְאִינוּ בְּכָל הַדּוֹרוֹת, שְׂאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הַקְּפִידוּ לְהִתְפַּלֵּל דִּיקָא בְּבֵית־הַכְּנֻסַּת הַנִּקְרָא עַל שֵׁם רַבְּנֵי וְ"ל, וְאֵין מִתְבַּיְשִׁים לְרַקֵּד שֵׁם בְּכָל יוֹם, וְלִדְבַר דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְּׂגָחָה פְּרָטִית, אֲשֶׁר זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד. וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עֲזָרְנוּ מִמֶּשׁ בְּזִכְיוֹת חֲנֻם, שְׂאֲנוּ יוֹרְעִים מְרַבֵּי כְּזֵה, עַל־יָדוּ לְלַמֵּד זֶה עִם זֶה סְפָרֵי רַבְּנֵי וְ"ל, וְלְהִתְחַזֵּק בְּיַחַד, וְזוֹ זְכוּת גְּדוֹלָה מְאֹד, וְאִם זוֹכִים לְלַמֵּד עֲצוֹת רַבְּנֵי וְ"ל, אֲזַי אֶחָד מִחֻזֵּק אֶת הַשְּׂנִי, כִּי כֹל אֶחָד עוֹבֵר בְּזֵה הַעוֹלָם צְרוּת וְיִסּוּרִים מְרִירוֹת וְכוּ', אֲשֶׁר אֵין נִכְרַ בַּחוּץ כָּלֵל.

כּי נקרא מבחין אכרף רגיל שאין חסר לו כלום, אבל בפנים רק
 הוא והקדוש-ברוך-הוא יודעים מה עובר עליו, וכזה שנוכנסים
 לבית-הפנסת על שם רבנו ז"ל, ומדברים מעצות רבנו ז"ל, חש
 שגם לו יש תקנה. ורואים בחוש שיש בני-אדם שהם ממש מטופים
 ומשגעים, ואין להם ישוב הדעת מה עושים וכו', רק אם יביאו
 להם מראה ויראו להם: "תראו איך אתם נראים", אזי יתחילו
 להתביש, איך שעושים העויות, מנענעים עצמם כליל, או עצבניים
 ומוציאים עצביהם על זולתם, על האשה והילדים, כל אחד
 ושגיונותיו; אחד בא ומשתולל, קופץ וצוהל, וחושבים שזה 'עובד'
 ה', ובאמת אינו אלא עובד עבודה זרה, כי כף אומר רבנו ז"ל
 (לקוטי-מורה"ן, חלק ב', סימן פו): מי שאין לו אמונה, צריך לעבד
 עבודות קשות; כי מי שיש לו אמונה יכול לעבד את הקדוש-ברוך-
 הוא בכל דבר, ואינו צריך את כל השגיונות האלו שמדמין לעצמו,
 כאלו אם יקפץ ויעשה פרוצופים, ויתנועע בכל מיני נענועים, בזה
 יתפס את הקדוש-ברוך-הוא יותר. ומספרים חכמינו הקדושים
 (ברכות נח.) על רב ששת, שיצא לקבל את פני המלך עם שאר אנשי
 העיר. והנה בא איזה צדוקי, ועשה ממנו צחוק: "מילא כל האנשים
 באים לקבל פני המלך, אבל מה אתה באת?" ענהו: "אראה לך
 שאני יודע מתי המלך בא". והנה רואים תהלוכה גדולה קרבה, של
 כל מיני כלי זמר, ותפים וכנורות, וכלם קמו, חשבו שהנה פה
 המלך. הצדוקי אומר לרב ששת: "המלך פה". ענהו: "המלך לא
 פה". ועברה עוד תהלוכה בקול רעש גדול, אומר הצדוקי: "המלך
 פה, צריכים לקום". ענהו: "המלך לא פה, זו רק תהלוכה של
 חילים". ואחר-כך נעשה שקט גדול, ורב ששת קם ונתן פכוד
 למלכות. שאלו הצדוקי: "כיצד ידעת טוב יותר ממני?" ענה:
 מלכותא דארעא כעין מלכותא דרקיעא; ועל מלכותא דרקיעא
 כתוב (מלכים א יט): "לא ברעש ה' ואחר הרעש אש, ולא באש ה'
 ואחר האש קול דממה דקה", שם מוצאים את הקדוש-ברוך-הוא.
 מי שרוצה למצא אותו יתברך, צריך לדעת, שעקר השלמות רק
 התבודדות, כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך — זו הצלחה
 נצחית, הצלחה כזו שאין לתאר ולשער כלל. לצעק ולצעק

וְלֹהֵשׁתַּגַּעַע וְלֹהֵתְלַבֵּשׁ בְּכָל מִינֵי לְבוּשִׁים תִּמְהוּנָיִים, וְלִחְשֹׁב שְׂפָדֵי
 לְהִיּוֹת בְּעַל תְּשׁוּבָה צָרִיף לְהִיּוֹת מְשַׁגֵּעַ, לְהֵתְלַבֵּשׁ בְּכִפָּה לְבָנָה,
 וְלַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי הַעֲוִיּוֹת, לְהֵשְׁתַּלְּל וְלַצְהֵל, וְיִדְמָה לוֹ שְׂפָזָה יִתְפַּס
 אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא? לֹא וְלֹא! בְּזָה מִתְרַחֵקִים מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ. מַה
 שְׂצָרִיכִים זֶה רַק לִפְתּוֹחַ אֶת הַפֶּה וְלִדְבַר אֱלֹוֵי יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁר זֶה מְכַנִּים
 יִשׁוּב הַדַּעַת בְּזָה, שְׂאִין צָרִיכִים אִף אֶחָד, רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 וְזוֹ הַמְדַרְגָּה הִכִּי עֲלִיוְנָה בְּזָה הָעוֹלָם — לְדַבֵּר אֶל הַבּוֹרָא יִתְבַּרֵךְ
 שְׂמוֹ בְּשִׁפְתַי הָאֵם כְּמוֹ שְׂמִדְבַר הַבֵּן אֶל אָבִיו וְאִישׁ אֶל רֵעֵהוּ. וְאוֹמֵר
 רַבְּנוּ ו'ל' (לְקוּיטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ק'), שְׂפָל הַצְּדִיקִים לֹא הִגִּיעוּ אֶל
 מַעְלָתָם, רַק עַל-יְדֵי שְׂדָבְרוּ אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְזֶה אֶפְשָׁר
 לַעֲשׂוֹת תְּמִיד: בֵּין שְׁהוֹלֵף בְּרַחוּב, בֵּין שְׂמִסְתַּוְבֵּב בְּבִית, בֵּין שְׂנִמְצָא
 בְּרִכָּב, בֵּין שְׂמִטִּיל בְּשִׁדָּה אוֹ בִיעֵר אוֹ בְּהָר וְכוּ', תְּמִיד לְדַבֵּר אֶל
 הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. אָבָל בְּאִפְן שְׂאָדָם יְדַבֵּר אֱלֹוֵי יִתְבַּרֵךְ, צָרִיף
 שְׂתִהְיֶה לוֹ אֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכָּכַת, לִידַע שֶׁהוּא יִתְבַּרֵךְ נִמְצָא פֶה,
 וְשׁוֹמֵעַ אוֹתוֹ. וְאִיךָ זֹכִים לְשִׁמַּע קוֹל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא? אוֹמֵר רַבְּנוּ
 ו'ל' (לְקוּיטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס'), זֶה עַל-יְדֵי שְׂשׁוֹמְעִים אֶת קוֹל
 הַצְּדִיק; כִּי הַצְּדִיק מְעוֹרֵר אֶת הָאָדָם מִהַשְּׁנָה, וְאָז נִפְתָּח לוֹ הַמַּחַ
 וְהַדַּעַת, וְזוֹכֶה לְהִבִּין שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא פֶה. לְזֹאת צָרִיכִים
 לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִהְיֶה לוֹ אֲמוּנַת חֻכְמִים, כְּמוֹ
 שְׂאוֹמֵר רַבְּנוּ ו'ל' (לְקוּיטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סא), שְׂאֵם יֵשׁ לְאָדָם
 אֲמוּנַת חֻכְמִים, יוֹדַע אִיךָ לְהִתְנַהֵג בְּזָה הָעוֹלָם, וְאֵם אֵין לוֹ אֲמוּנַת
 חֻכְמִים, אֵינוֹ יוֹדַע אִיךָ לְהִתְנַהֵג, וְהוּא מְבַהֵל וּמְבַלְבֵּל מְאֹד, עַד כְּדֵי
 כָּף, שְׂעוֹלִים לוֹ עֲשָׂנִים סְרוּחִים בְּמַח, וּמַחוּ נַעֲשֶׂה 'מַעֲקָל', שְׂזָה
 אוֹתִיּוֹת 'עַמְלָק', וְיֵשׁ לוֹ סִפְקוֹת "הֵיִשׁ הַנְּיָה" אִם אֵין"; כִּי נִתְעַקֵּם
 לְבוֹ. וְזֶה 'סִפְק' גִּימְטְרִיָּה 'עַמְלָק', וְזוֹ כָּל מְלַחֲמַת עַמְלָק, אֲשֶׁר כְּתוּב
 בָּהּ (דְּבָרִים כה, יז): "זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לָךְ עַמְלָק", שְׂזָהוּ הָאָמּוֹר
 לְעֵיל: "וְזֶה זְכָרִי לְדוֹר דוֹר"; כִּי מְלַחֲמַת עַמְלָק הִיא מְדוֹר דוֹר,
 כְּדַכְתִּיב (שְׂמוֹת יז, טז): "כִּי יָד עַל כַּס יָ"ה מְלַחֲמָה לְהַנְּיָה" בְּעַמְלָק
 מְדוֹר דוֹר"; כִּי שֵׁם הַנְּיָה"ה בְּרוּךְ הוּא נַעֲלָם מִכָּל הָעוֹלָמוֹת וּמִהָעוֹלָם
 הַזֶּה, אִף אֶחָד אֵינוֹ מְרַגֵּשׁ שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא פֶה, וּמִמִּילָא
 אֵין אֲהַבָּה וְאֵין יְרָאָה, אֵין מְפַחְדִּים מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְאֵין

אוֹהֲבִים אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא; כִּי אִם אָדָם הָיָה יוֹדֵעַ שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא פֹה, לֹא הָיָה עוֹשֶׂה שְׁטִיּוֹת כִּי הָיָה מִתְפַּחַד: "הֲלֹא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא פֹה וּמִסְתַּכֵּל עָלַי!" וְאִם הוּא כֵּן עוֹשֶׂה שְׁטִיּוֹת, בְּסִימָן שְׂאִין לוֹ יִרְאֶה לְפָחוּד מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, אֵינן לוֹ יִרְאֵת שְׂמִים כָּלֵל וְכָלֵל, וְכֵן אֵינן לוֹ אֶהְבֵּת הַשֵּׁם, אֲלֹא אוֹהֵב שְׁטִיּוֹת, תַּאֲוֹת גִּשְׁמִיּוֹת, תַּאֲוֹת גְּאוּף, רַחֲמָנָא לְצַלָן, תַּאֲוֹת מְמוֹן, תַּאֲוֹת אֲכִילָה וְשִׁתְיָה, כָּל מַחוּ גִתוֹן כָּל הַזְּמַן — מָה אוֹכְלִים וְאֵיךְ וּמִתִּי? אֵילוּ מַעֲדָנִים יִקְבַּל וְכוּ', בְּשַׁעֲה שֶׁהָיוּ צְדִיקִים שְׂוִיתָר מִחֲתִיכַת לְחַס וְתָה, לֹא אָכְלוּ כָּל הַשְּׁבוּעַ, וְכֵךְ לְמַדוּ תוֹרָה כָּל הַיּוֹם, הַתְּפַלְלוּ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְכוּ', מִתּוֹךְ: "פֶּת בְּמַלְח תֹּאכַל וּמִים בְּמִשְׁרָה תִשָּׂה". וְהַיּוֹם כָּל מִינֵי מַעֲדָנִים שְׁנוֹתָנִים לְאָדָם — אֵינן דֵּי לוֹ בְּהֵם, וְרוֹצֶה עוֹד וְעוֹד, וְנַעֲשֶׂה בְּעַל חוֹב, וְאֵינן לוֹ מֵהֵיכֵן לְשֵׁלֶם, אֲשֶׁר כָּל זֶה בְּכָלֵל תַּאֲוֹת אֲכִילָה. וְכֵן תַּאֲוֹת מְמוֹן — רוֹאִים בְּגִי-אָדָם יוֹצֵאִים מִדַּעְתָּם כְּדֵי לְהַרְוִיחַ עוֹד כֶּסֶף וְעוֹד כֶּסֶף, וְכָל הַיּוֹם מְדַבְּרִים אֵיךְ מִשִּׁיגִים כֶּסֶף וְאֵיךְ מְרוֹיַחִים יוֹתֵר, הַכֵּל סוֹבֵב עַל כֶּסֶף. וְכֵן תַּאֲוֹת גְּאוּף — יֵשׁ בְּגִי-אָדָם שֶׁרַחֲמָנָא לְצַלָן, הֵם מִמֶּשׁ מְשַׁנְעִים וּמְטַרְפִּים, וְכָל אִשָּׁה שְׁעוֹבֶרֶת בְּרַחוּב הֵם מְכַרְחִים לְהִסְתַּפֵּל, וְכָל רֹאשׁ וּמַחֵם מִנַּח בְּגְאוּף. רוֹאִים מִכָּאן, שְׂאִין לְאָדָם אֶהְבֵּת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אִם הֵיטָה לוֹ אֶהְבֵּת הַשֵּׁם, אֲזִי לֹא הָיָה אוֹהֵב שׁוּם תַּאֲוָה כָּלֵל, עַקֵּר תַּאֲוֹתוֹ רַק לְאַהֲבָה אֶת הַבּוֹרָא יִתְבַּרֵךְ שְׁמוֹ. וְזוֹ צְרִיכָה לְהִיּוֹת תְּכִלִּית בְּרִישָׁא — לְאַהֲבָה אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּלֵב שְׁלֵם, אֵינן לִי שׁוּם דְּבָר רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵינִי אוֹהֵב כְּלוּם רַק אוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ. וְכִמוֹ שְׂאוּמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן יז), שְׂאֶהְבֶּה וְיִרְאֶה אֶפְשֶׁר לְהַשִּׁיג רַק עַל-יְדֵי הַצְּדִיק, שְׂמִכְנִים בְּאָדָם אֶהְבֶּה וְיִרְאֶה. וְאִם אֵינן לְאָדָם אֶהְבֶּה וְיִרְאֶה, סִימָן שְׂאִינוֹ מִקְרֵב לְצְדִיק.

לְזֹאת, רֹאֵה לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲפִלוּ שְׂאִינוּ יוֹדְעִים מִרַבְּנוּ ז"ל, אֵךְ שְׁנוֹזֶכָה לְצִיּוֹתוֹ. הִנֵּה רַבְּנוּ ז"ל מְעוֹרֵר מֵהַשְּׁנָה (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס); כִּי כְּשֶׁאָדָם יֵשֵׁן, אֵינִי יָכוֹל לְדַבֵּר לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַמַּחֲזִין שְׁלוֹ יִשְׁנִים, אֵךְ כְּשֶׁמְעוֹרְרִים אוֹתוֹ מֵהַשְּׁנָה, אֲזִי יָכוֹל לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ. וְזֶהוּ מֵה שְׂאוּמֵר רַבְּנוּ ז"ל

(לקוטי־מוֹהַר"ן, חלק א', סימן יז), שְׁאַהֲבָה וְיִרְאַה אֵין מְקַבְּלִים, אֲלֵא עַל-יְדֵי הַצַּדִּיק, וְאִם נִחְשֵׁף מִמֶּנּוּ אֹר הַצַּדִּיק, אֵין לוֹ אַהֲבָה וְיִרְאַה; עַל-פֶּן עֲלִינוּ לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם, שְׂעִיעֲרוֹנוּ שְׁנוֹזָפָה לְהִיּוֹת מְקַרְבִּים לְרַבְּנוּ ז"ל!

נָא וְנָא רְאֵה לְנֹצֵל הַזְּמַן הַיָּקָר, כִּי בְּמָה שָׁנִים יֵשׁ לָנוּ לְחַיּוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם? דוֹד הַמֶּלֶךְ אָמַר (תהלים צ. י): "יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בְּהֵם שְׂבָעִים שָׁנָה" וְגו'; מִי שֵׁשׁ לוֹ שָׁכָל, יוֹדֵעַ אֵיךְ לְנֹצֵל אֶת הַשְּׂבָעִים שָׁנָה. וְכַמֵּאֹמֶר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי־מוֹהַר"ן, חלק ב', סימן סא), שֶׁהַשְּׂבָעִים שָׁנָה הֵם כְּדָגְמַת רְבַע שָׁעָה; וּפּוֹרְחִים בְּמַהֲרֵי־יָד, הֵנָּה יוֹם וְהֵנָּה לַיְלָה, הֵנָּה שְׂבֻעָה וְהֵנָּה חֹדֶשׁ וְהֵנָּה שָׁנָה; הֵנָּה עֲבָרוּ לָנוּ כְּבָר מֵרֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּמָה חֲדָשִׁים, וְעוֹד בְּמָה חֲדָשִׁים יֵשׁ לָנוּ שׁוֹב רֵאשׁ הַשָּׁנָה. הָאִם אָנוּ שְׂמִים לֵב, שֶׁהֵנָּה יוֹם וְהֵנָּה לַיְלָה וְהֵנָּה הַפֶּל פּוֹרְחַת? לֹא! אֲלֵא מְבַטְלִים אֶת כָּל הַיּוֹם עִם שְׂטִיּוֹת, וְחֻבָּל! כִּי אֵין אָדָם זוֹכֵה לְרֵאוֹת אֶת הָאוֹר הַרוֹחֵנִי שֵׁשׁ בְּכָל יוֹם, כְּדֹאִיתָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי־מוֹהַר"ן, חלק א', סימן פד): בְּכָל יוֹם יוֹם מֵאִיר הָאוֹר הַגִּנּוּז, וְלָמָּה אָדָם אֵינוֹ זוֹכֵה לְרֵאוֹתוֹ, וְכָל הַיּוֹם שְׁלוֹ מְבַלְבֵּל? כִּי יֵשׁ נַחֲשִׁים וְעַקְרָבִים הַמְּבַלְבְּלִים וּמַעְקָמִים מֵחוּ, וְאֵינוֹ מְשִׁיג אֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲבָל אִם אָדָם הוֹלֵךְ בְּמַדַּת אֲבֵרָה אֲבִינוּ, שֶׁהִיָּה וְתָרֵן, אֲזִי כָּל יוֹם נִמְשָׁף לוֹ, וְיֵשׁ לוֹ יוֹם אָרֶךְ, כְּמוֹ שֶׁשְׂאֵלוֹ הַתְּלַמִּידִים לְר' נְחוּנְיָה בֶּן הַקָּנָה: בְּמָה הֵאָרְכַת יָמִים? וְהַשִּׁיב: וְתָרֵן הֵייתִי בְּמַמוֹנֵי; לְמַדִּים מִכָּאֵן, שֶׁאָדָם צָרִיךְ לְהִיּוֹת וְתָרֵן. וְדַבָּר זֶה מֵתַחִיל מִבֵּיתוֹ; אֲסוּר לַיְלָךְ בְּיַד קֶשֶׁה עִם אֲשֶׁתוֹ וְהַיְלָדִים, וְכֵן בְּבֵית-הַפְּנִסָּת וּבְבֵית-הַמְּדֻרָשׁ, בְּפוֹלֵל וּבִשְׂאָר מְקוֹמוֹת, עֲלֵיו לְהִיּוֹת וְתָרֵן עִם הַבְּרִיּוֹת, וְאִם אָדָם הוֹלֵךְ בְּמַדַּת הַוַּתְרָנוּת, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְרַחֵב מֵחוּ וְדַעְתּוֹ וְשָׁכְלוֹ, וְזוֹכֵה לְזַכֵּר שְׁכָל יוֹם יוֹם הוּא יוֹם.

רְאֵה לְהַזְהֵר בְּכָל יוֹם לְבּוֹא לְבֵית-הַפְּנִסָּת לְהַתְּפַלֵּל הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת, וּלְהַתְּכַנֵּן בְּתַפְּלָה, לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתַּזְכֶּה לְהַתְּפַלֵּל אֵלָיו בְּכוֹנָה, שְׁגַם עַל זֶה צָרִיכִים לְהַתְּפַלֵּל אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי יְכוּלוֹת לְעַבֵּר שְׂמוֹנֵה-עֶשְׂרֵה בְּרֻכּוֹת, וְלֹא כּוֹנֵן בְּהֵן פֶּלֶל וְכָלֵל. וְכַמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי־מוֹהַר"ן, חלק א', סימן ל'), שְׁכָל הַמַּחְשְׁבוֹת

זרות והבלבולים באים לאדם רק באמצע התפלה. אם תשים לב, תראה שעובר שמונה-עשרה שלם מלא מחשבות זרות, ובכרחה אחת לא פונת למה שאתה אומר, וכן הולך בשחרית, במנחה ובערבית. האם אנו שמים לב: רגע, אל מי אנו אומרים את הברכות? אל הקדוש-ברוך-הוא! על-כן למה לנו לחשב דיקא בשמונה-עשרה מהסוס שלנו, מהחמור שלנו, מהפרה שלנו, מהרכב שלנו, מהחובות שלנו וכו'?! נתפנן למה שאנו אומרים: "אתה קדוש ושמך קדוש", "אתה חונן לאדם דעת", "השיבנו אבינו לתורתך" וכו'. אם אדם היה מקשר את המחשבה אל הדבור שלו, אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן עג), היה עושה כלי לקבל בו כל השפע. אנו אומרים לעצמנו: הלא אנו מתפללים שלש פעמים ביום, והנה אין לנו שפע, מדוע? כי אין לנו כלי לקבל את השפע; נותנים לאדם שפע, אבל אין לו כלי, אזי ממילא נשפך לבחוז ונחסר ממנו. ואומר רבנו ז"ל: מהו הכלי? לקשר את המחשבה אל הדבור, ולכן ראה מעתה להתחיל לקשר המחשבה אל הדבור.

וראיתי באיזה ספר ספור מענין; היה חכם גדול שהיה עני מרוד, עד כדי כך שמלבושיו היו קרועים, מחמת שלא היה לו כסף לקנות מלבוש מתקן ומתדר כראוי לתלמיד חכם. פעם נגש אליו איזה עשיר, והיות שאומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן סד), שכל העשירים משגעים, אזי בא עם המצאה אל התלמיד חכם, ואמר: אם אתם מבטיחים לי, שמהתחלת השמונה-עשרה עד סופו, לא תחשבו שום מחשבה זרה, אלא תכוננו פרוש המלים, אני קונה לכם שני מלבושים — אחד לחל ואחד לשבת. והוא היה תלמיד חכם גדול, החל להתפלל שמונה-עשרה ובודאי קשר מח-מחשבתו אל מה שאומר. ולבסוף כשהגיע אל התפלה האחרונה: "אלקי נצר" וכו', פתאם נכנסו לו מחשבות — איזה מלבוש יבקש את העשיר, איזו דגמא לחל ואיזו לשבת וכו'. וכשסים שמונה-עשרה, נגש אל העשיר, ואמר לו: "אני מכרח לומר לכם את האמת, שאין מגיע לי כלום, כי כל השמונה-עשרה קשרתי את המחשבה אל הדבור וכונתי כראוי, ורק בסוף ב"אלקי

נצר", נכנסו בי מחשבות זרות — איזה מלבוש אבקש אותך, ואם-כן אין מגיע לי המלבוש, כי הלא עשיתם אתי תנאי וכו'. אמר העשיר: אם עד שם התפללת כראוי, אתן לך את שגי המלבושים. מה למדים מספור זה? שאפלו תלמיד חכם גדול, צריך רחמים רבים שיחזיק וישמר מחשבתו, כי גם לתלמיד-חכם נכנסות באמצע שמונה-עשרה קשיות בגמרא ובתוספות וב"מ, ומנסה לתרץ את הקשיות, וזה גם בכלל מחשבות זרות. ואפלו אדם עובד את ה', וכל השמונה-עשרה חושב איך לעבד את ה', זה גם מחשבות זרות; כי כשאדם בא להתפלל לפניו יתברך, אסור לו לחשב משום דבר רק מהקדוש-ברוך-הוא (לקושי מוה"ר, חלק א', סימן נה), כי הוא נמצא בהיכל-המלך, וצריך לבוא לבטול בזה, שגם את עצמו לא יראה ולא ירצה ולא יבין, "אני רוצה פלוס רק את הקדוש-ברוך-הוא".

רבי חיים ויטאל ז"ל ספר, שפעם התפלל ביחד עם רבו האריז"ל, והיה בעת התפלה איזה חזן, תלמיד חכם גדול מאד, והאריך מאד בשמונה-עשרה, וכשפסע השלש פסיעות אחר השמונה-עשרה ברכות, האר"י הקדוש חזק, ואחר התפלה נגש אל החזן, ואמר לו: "תאמר לי, מה עם האפך של החמור?" אזי החל החזן לבכות ואמר: "מה אני יכול לעשות? כל תפילתי נתבלבלה"; מחמת שהיה לו חמור ולא היה לו אפך, אזי חשב כל התפלה איך משיגים אפך לחמור לשבת עליו. למדים מכאן, שאף חכם גדול שהיה מתפלל במגן האר"י הקדוש, חשב מחשבות זרות באמצע התפלה, מכל שבן היום, שצריכים לחזר בתשובה על כל השגיגות שלנו וההבלים שעשינו; רואים בני-אדם מתנדנדים בשמונה-עשרה כלולב, וחושבים מי יודע איך מתפללים בכונה, ולכו תספרו להם, שחשבו כל התפלה מהרכב שלהם, או מהחמור או מהחובות שלהם וכו'; כי כשאדם מתפלל צריך לחשב רק מהקדוש-ברוך-הוא ולקשר המחשבה אל הדבור, ולהתפלל מתוך הסדור דיקא, ועליו לבקש הרבה אותו יתברך, שיזכה לבטל מאתו את כל השגיגות.

מה אמר לך! הלא תראה ותתבונן, שאין בן-אדם שאיננו משגע — אחד יותר ואחד פחות, יש לכל אחד פחות, יש מיני שטיות,

והכל בא, מחמת שרחוק מהקדוש-ברוך-הוא, ומדוע? פי רחוק מהצדיק; פי אם היה מקרב אל הצדיק, הצדיק לא היה נותן לו לישן, אלא מעוררו, פי הצדיק פוקח את העינים (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן סז), העקר להסתכל על עצמו, לראות איפה אוחז בד' פחות שלו; הינו שיש לאדם ארבעה יסודות: אש, רוח, מים ועפר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ד'), וכל התאוות באות לאדם מארבעה יסודות שבו: מאש — בא הפעס, שרותח באש. מרוח — באים דבורים בטלים, שמדברים ומפספטים עוד ועוד כל מיני הכלים ואין חדלים, אשר זה בא מכח הרוח שנוכנס באדם. ממים — באות כל התאוות, רחמנא לצלן, שאדם בעל תאוה גדול, תאוות אכילה ושתיה, תאוות מומן ותאוות נאוף. ומעפר — בא שאדם בעצבות ובמרירות, ואינו רוצה לחיות יותר וכו'. אומר רבנו ז"ל, אם אדם מתודה להקדוש-ברוך-הוא, הוא מזכך את הד' יסודות שלו. וכן אומר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ח'), שאם אדם לומד בכל יום שלחן ערוך פוסקים, על-ידי-זה מקביר את הטוב מהרע של הד' יסודות שלו. ועל זה צריכים הרבה רחמים, שנוזף ללמד בכל יום שלחן ערוך. פי רבנו ז"ל מאד הקפיד על אנשי שלומנו, שילמדו בכל יום שלחן ערוך, וזה היה אצלו יסוד גדול. וכך אמר (שיחות-הר"ן, סימן כט), שכל יהודי מחיב ללמד בכל יום שלחן ערוך חק ולא יעבר; וצריכים רחמים רבים, שלא לצאת מהשלחן ערוך, פי השלחן ערוך הוא היסוד ביהדות, וברגע שיהודי עובר על השלחן ערוך, מנתק עצמו מהיהדות. לזאת אמר רבנו ז"ל: כשלומדו שלחן ערוך פוסקים, מקבירים את הד' יסודות, ונופלת הרשעות שלו, "מישפיל ר'שעים ע'די ארץ", אומר רבנו ז"ל, שזה ראשי תבות של הד' יסודות: אש, רוח, מים, עפר; ולכן אם זכית להתקרב אל רבנו ז"ל, ראוי לך ללמד בכל יום שלחן ערוך ולקיימו, ולבקש מהקדוש-ברוך-הוא, שתזכך לקיים כל הלכה; ובפרט הלכות שמאד מאד צריכים להשמר עליהם, שהן בכריתות, כמו הלכות גדה — טהרת המשפחה, או שהן בסקילה, כמו: הלכות שבת, וצריכים ללמד פעמים אין מספר, וכמה שילמדו בהם, לא ימלט שלא יחלל שבת, פי אין שמים לב. לזאת צריכים כל החיים ללמד הלכות

שֶׁבֶת, וְכֵן הַלְכוֹת נִדְּהָ — טְהֵרַת הַמִּשְׁפָּחָה, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, שְׂאֵם אָדָם אֵינוֹ מְקַיֵּם אֶת הַהֲלָכָה, הוּא עוֹבֵר עַל אֲסוּר כְּרִיתוֹת. וְלִכְּן רָאָה לְהַקְפִּיד לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם שְׁלֹחַן עֲרוּף, וּבְרַגַע שְׂאָדָם מְבַרֵר אֶת הַטּוֹב מִהָרַע, אֲזַי נַעֲשֶׂה שְׂמֵחַ, וְהַשְׂמֵחָה הִיא הַגְּאֻלָּה. וַיִּכְמוּ שְׂאוּמֵר רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מִוֵּהֲרָן, חֶלֶק ב', סִימָן כד), שְׂמֵצוּנָה גְדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד; וְחֻכְמֵי הַרוֹפְאִים אוֹמְרִים, שְׂכָל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים בְּאִים לְאָדָם רַק מִחֻמַּת הַעֲצָבוֹת, וְאִם אָדָם תָּמִיד שְׂמֵחַ, וְצוֹחֵק מִהַפֵּל, אֲזַי יִהְיֶה בְּרִיא, וְאֵין כַּח לַמַּחְלוֹת רַעוֹת לַגַּע בּוֹ, כִּי הוּא תָּמִיד שׁוֹחֵק וְשְׂמֵחַ וְצוֹהֵל, וְהִכִּי מְאֹשֶׁר בַּחַיִּים. וְאוֹמְרִים חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (כְּתוּבוֹת קִיא): "וְלִבָּן שְׂנִים מִחֶלֶב" — טוֹב הַמְּלִבִּין שְׂנִים לְחַבְרוֹ יוֹתֵר מִמִּשְׁקָהוּ חֶלֶב; רוֹאִים בְּנֵי-אָדָם הוֹלְכִים מְמַרְמְרִים, וְאוֹמְרִים לָהֶם: קַחוּ תַשְׁתּוּ כּוֹס חֶלֶב, וְהֵם בְּמִרְרוֹת דוֹחֲפִים אֶת הַכּוֹס וְאֵינָם רוֹצִים לְשִׁתּוֹתָהּ. אֲבָל אִם בְּאִים אֲלֵיהֶם וּמְחַיִּכִים, הֵינּוּ שְׂמֵרָאִים אֶת הַשְּׂנִים הַלְּבָנוֹת, וְהוּ יוֹתֵר מִמִּשְׁקָהוּ חֶלֶב, כִּי לֹא הֵם זְקוּקִים, וְזֶה מְכַנְּסֵם בְּהֵם הַרְבֵּה מִצֵּב רוּחַ וְשִׂמְחָה. לְזוֹת צְרִיכִים לְהִיּוֹת שְׂמֵחִים, וְלִשְׂמַח אֶת אַחֲרִים. וּמָה אָנוּ רוֹאִים? שְׂכָל מִשְׁגָּע נִמְצָא בְּדַבְּאוֹן, נִכְנָס בְּתוֹךְ עֲצָמוֹ וְשְׂרוּי בְּרוּחַ רָעָה. וְלִכְּן הִזְהִירָנוּ רַבְּנוּ ו"ל כָּל-כֶּף עַל מִצּוֹת הַשְׂמֵחָה — לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה וְלִצְחַק מִהַפֵּל, וְלִהְתַּרְחֵק מִהַעֲצָבוֹת, כִּי מָה פּוֹעֲלִים עִם הַעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת?! וְאִם אָדָם אוֹמֵר: "אֲבָל עוֹבֵר עָלַי כָּל-כֶּף הַרְבֵּה צָרוֹת וְחֻבוֹת, וְאֲנִי מוֹסִיף וְכוּ', אֵל תִּשְׂאֲלוּ מָה עוֹבֵר עָלַי?!" עוֹנִים לוֹ: "וּמָה תִּפְעַל בְּזֶה? וְכִי הַעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת יַעֲזְרוּ לָךְ?!" עַל-כֵּן יוֹתֵר טוֹב לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ. וְאִיךְ זוֹכִים לָזֶה? כְּשֶׁמִּשְׂמֵחִים אַחֲרִים. וְזֶה מָה שֶׁהַתַּנָּא אוֹמֵר (אֲבוֹת פָּרָק ד'): "אֵינְהוּ עֲשִׂיר? הַשְׂמֵחַ בְּחֵלְקוֹ"; מִי הוּא הָעֲשִׂיר הָאֲמֵתִי? הַשְׂמֵחַ בְּמָה שֵׁישׁ לוֹ, וְאֵינוֹ צְרִיף כְּלוּם, שְׂמֵחַ בְּמָה שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא נִתֵּן לוֹ, וְאִיךְ שְׂאֵין לוֹ כְּלוּם, הוּא שְׂמֵחַ כָּל-כֶּף, כִּי אֵין לוֹ מָה לְאַבֵּד בְּזֶה הָעוֹלָם, אִם הֵיזָה לוֹ, הֵיזָה דוֹאֵג וְנִכְנָס בְּעֲצָבוֹת. אֲבָל כְּשֵׂאֵין לְאָדָם כְּלוּם, אֵינוֹ רוֹצֶה כְּלוּם, וְאִם-כֵּן מָה יְכוּלִים לְטַל מֵאָדָם זֶה? כְּלוּם! וְעַל-כֵּן הוּא שֵׁשׁ וְשִׂמְחָה מְאֹד. לְזוֹת צְרִיכִים לְרַאוֹת לְבַטֵּל עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה וְלִשְׂמַח אֶת אַחֲרִים, וְלֹא לְהִסְתַּפֵּל עַל הַדְּאֻגוֹת וְהַמְרִירוֹת. וְזוֹ

אָשֶׁר כג קמח בַּנַּחַל שֶׁלֵט

הַרְפוּאָה לְכֹל הָאָדָם; שְׁמֵחָה הִיא רְפוּאָה לְכֹל. וְלִכְּנֵן מִי שֶׁנִּכְנַס בּוֹ
אֵיזָה רוּחַ שְׁטוּת וְשִׁגְעוֹן, יִשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וְיִצְחָק מֵהַכֹּל,
וְיִתְחַדֵּל מֵהַשְׁטִיּוֹת, וְיִתְחַיֵּל מֵהַיּוֹם רַק לְחַיֵּךְ וְלִצְחָק וְלִקְבֹּל אֶת כָּל
אֶחָד בְּסִבּוּר פְּנִים יְפוֹת, וְזֶה יִרְפְּאֵהוּ לְגַמְרֵי; אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְכַנֵּס
דְּבוּרִים אֵלָיו בְּתוֹךְ לְבוֹ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים!

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי
שְׂאֵנִי מִתְּפִלָּל וּמִבְּקֵשׁ בַּעֲדֵךְ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכֶּךָ תְּמִיד, וְתִזְכֶּה לְשִׁמְחָה
אַמִּתִּית.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׁבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם!

בְּרִיךְ רַחֲמָנָא, שֶׁזִּכְנֵנו לְסִיִּים אֶת כָּל הַחֲבוּר הַנִּפְלֵא הַזֶּה, וְהוּא כְּרִיךְ
ק' יִזְכְּנו הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְסִדּוּר עֲכָשׁוּ לְדַפּוּס אֶת כְּרִיךְ קא לְהַגְדִּיל תּוֹרָה
וְלְהַאֲדִירָהּ.

אָנָּה ה' הוֹשִׁיעָה נָא, אָנָּה ה' הַצְּלִיחָה נָא.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

כ"ק מרן רבינו

אליעזר שלמה בן מלכה

שליט"א

לרפואה שלימה לכל רמ"ח
אבריו ולכל שס"ה גידיו ולכל
טיפי דמיו.

תֵּכֵן הָעֲנִינִים

חֵלֶק ק'

- ג פֶּתַח דְּבַר
- ה הַקְדָּמָה
- יא כב תתמח
יְדַבֵּר מֵעֲנִין זְהִירוֹת בְּמִמּוֹן בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וּמַמְעֵלַת הַשּׁוֹמֵר עַל בֵּית-
הַפְּנִסָּה בְּכַבּוּדוֹ.
- יב כב תתמט
יְדַבֵּר חֲזוֹק לַמַּדְפִּיס, וּמֵעֲנִין כָּאֵב שֵׁשׁ לוֹ בְּחִזָּה, וַיִּגְלֶה לוֹ חֹבֶת
בְּרִיאָתוֹ, וּבִפְרֹט לְאוֹר תַּפְקִידוֹ.
- יג כב תתנ
יְפַלֵּיג בְּמַעֲלַת שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", וְאֵיךְ נִתְחַבְּרוּ הַמְּכַתְּבִים הַלְלוּ.
- יד כב תתנא
יִצְעַץ בְּעֲנִין בְּדִיקוֹת רוּפֵא, וְהַעֲקֹר לְחֹזֵק אֶת עֲצָמוֹ, וְלַהֲרִיגֵל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר
אֵלָיו יְחַבְּרֵךְ בְּכָל מְקוֹם.
- יז כב תתנב
יְדַבֵּר נִפְלְאוֹת אַחַר שְׂרָאָה אֶת הַסֵּפֶר "אֲשֶׁר בְּנַחֵל" חֵלֶק י' יוֹצֵא לְאוֹר,
כְּלוּל בְּהַדְרֵוֹ, וַיִּשְׁבַּח מְאֹד הַהַדְרָפְסָה.
- יח כב תתנג
יְבַאֵר נִפְלְאוֹת שְׁהוֹלֵךְ לַקְרִאתָנוּ הֵר גְּדוֹל וְנוֹרָא, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל.
- יט כב תתנד
יִשְׁמַח בְּהַתְרַחְבוֹת קְהֵלְתָנוּ וְהַכּוֹלֵל, וְשִׁיְצַרְף גַּם זְקֵנִים.
- כז כב תתנה
מְכַתֵּב הַמְּלַצָּה לְמוֹסֵד "בֵּית שְׂפָרָה".

- כב תתנו טז
 יגיב על האשמה שמאשימים את הילדים בכך שהאפליה הגזענית של
 הנוגזעים בדבר היא שגויה.
- כב תתנו יז
 יחזק את כל אנשי שלומנו להיות בשמחה, שהיא נחלת הצדיקים
 שרואים בעולם רק את השם יתברך, וידבר מענין צריכת 'ענג שבת'
 בכל ליל שבת, וליל ההלוא של מוהרנ"ת ז"ל, שראוי לעשות אז
 מגבית להדפסת ספריו הקדושים.
- כב תתנה יט
 יגלה מעלת הזוכה לילך תמיד בפנים שוחקות.
- כב תתנט יט
 יחזק על אמונה פשוטה בו יתברך.
- כב תתס כ
 ידבר נפלאות ממעלת הזוכה להחזיק ידי הדפסת הקונטרסים, ובפרט
 ביומא דהלוא דמוהרנ"ת ז"ל, ויערף מגבית גם להשלמת החובות
 בעבור האולם.
- כב תתסא כד
 ידבר מצניעות הנשים באריכות, ומגדלתו ורצונו של מוהרנ"ת ז"ל.
- כב תתסב לד
 מכתב חזק לנשים אודות האחדות שביניהן, ויחזק ויאמץ מאד.
- כב תתסג לה
 ידבר מפמה ענינים פרטיים השכיחים לקהלה.
- כב תתסד לו
 ידבר נפלאות מעבודת ההדפסה.
- כב תתסה לז
 יחזק את אנשי שלומנו להתפלל דיקא בבית המדרש שעל שם רבנו
 ז"ל.
- כב תתסו לט
 ידבר מכף שנוכה להקים את "יבנאל עיר ברסלב" על אפס ועל חמתם
 של המתנגדים.

תְּכֵן הַעֲנִינִים

3

- כב תתסז לט
יְדַבֵּר מֵעֵינַי בְּחֵינָה שֶׁל צְמֵאוֹן וּמֵאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ.
- כב תתסח מא
יְדַבֵּר מִכְּמֶה עֲנִינִים הַשֵּׁיכִים לַמַּעֲרָכָה עַל יְבִנְאֵל.
- כב תתסט מב
פְּלִיג נִוְרָאוֹת נִפְלְאוֹת מֵעֵינַי הַהִדְפָּסָה הַמַּפְאֶרֶת, וַיִּחְזַק מְאֹד.
- כב תתע מד
יִדְרִיף אֶת הַעֲסָקָן בְּעֵינַי יְבִנְאֵל, אִיךָ לְהִתְעַסֵּק עִם הַרְשָׁעִים הַחוֹרְקִים שָׁן.
- כב תתעא מה
יְדַבֵּר נִפְלְאוֹת מִזֶּה שְׁעוֹזֵר לְהִדְפָּסָה, וַיִּחְזַק עַל הַדְּפַסֵּת וְהַפְּצַת הַקּוֹנְטְרַסִים, וַיְדַבֵּר מֵעֵינַי הַתְּבוּדוֹת.
- כב תתעב מו
יִחְזַק מְאֹד בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ.
- כב תתעג מז
יְדַבֵּר מֵעֵינַי הַעֲזוֹר לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, וַיִּחְזַק עַל לְמוֹד מִשְׁנִיּוֹת.
- כב תתעד מז
יִחְזַק עַל שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְעַל לְמוֹד בְּחִבְרוּתָא.
- כב תתעה מח
יְדַבֵּר מֵעֵינַי מְגוּרֵי יְבִנְאֵל, וּמַעֲלַת הַתְּבוּדוֹת.
- כב תתעו מט
יְדַבֵּר מֵעֵינַי קְרִיאַת שֵׁם עַל שֵׁם מוֹהֲרֵינֵי ו"ל, וּמֵעֵינַי עֲשִׂית שְׁלוֹם-בֵּית בְּיְבִנְאֵל, וּמֵעֵינַי מְלֻמְדִים, וְאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ.
- כב תתעז נ
יְדַבֵּר מֵעֵינַי לְמוֹד עִם אֱלוֹ שְׂאִין יוֹדְעִים לְלַמֵּד, וּבְחֵינַת רוּחַ שְׁלֵא רְצָתָה לְהַפְרֹד מִחֲמוּתָה.
- כב תתעה נב
יְדַבֵּר מִכְּמֶה עֲנִינִים הַשֵּׁיכִים לְהִתְמוּדוֹת עִם הַרְשִׁיּוֹת, וַיִּחְזַק מְאֹד, שְׁהִתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה עוֹזֶרֶת, שְׁלֵא יוֹכְלוּ לָנוּ כָּלֵל.
- כב תתעט נג
יְדַבֵּר מֵעֵינַי אַהֲבָה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ.

- נד** **כב תתפ**
 יְדַבֵּר מֵאִיזָה פָּרִט הַנוֹגֵעַ לַמַּעֲרָכָה עַל הַחֲנוּף הַטְּהוּר בִּיבְנָאֵל.
- נה** **כב תתפא**
 יוֹרָה בְּעִנְיָן הַדְּפַסֵּת הַיִּתְקוֹן הַפְּלִי' וְכוּ', שְׁלֵא לְשִׁנוֹת מְאוּם.
- נה** **כב תתפב**
 יְדַבֵּר בְּעִנְיֹת רוּחוֹ עַל שְׁאִין לוֹ כְּלוּם, רַק מֵה שְׁזוּכָה לְשִׁמֵּשׁ אֶת רַבְּנוֹ
 וְ"ל.
- נו** **כב תתפג**
 יְדַבֵּר מֵעִנְיָן הַמְּלַחֲמָה שְׁלֵא לְהַכְנִיס אֶת יְלָדֵינוּ לַפְּעוּטוֹן שְׁמֵאֲכִילִים שֵׁם
 טְרַפּוֹת.
- נו** **כב תתפד**
 יְפַלֵּיג בְּעִנְיָן "יבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", וַיִּתֵּן הַדְּרָכָה בְּכָל מִינֵי דְרָכֵי מְלַחֲמָה
 עַל הַמַּעֲרָכָה שֶׁל הַחֲנוּף הַטְּהוּר שֵׁם.
- נט** **כב תתפה**
 יְדַבֵּר סֵדֵר הַהִתְנַהְגוּת עִם הַרְשָׁעִים בִּיבְנָאֵל, שְׁאוּמְרִים בְּפֶה מְלֵא, שְׁאִין
 לָנוּ זְכוּת קִיּוּם, וְאֶסוּר לָנוּ לְהַתְּפֹתוֹת מִחֲלָקָתוֹת לְשׁוֹנֵם שֶׁל הַמְּסִיתִים
 וְהַמְּדִיחִים.
- ס** **כב תתפו**
 יְדַבֵּר מֵעִנְיָן הוֹצֵאת הַעֲתוּן וְסִפֵּר הַדְּרָשׁוֹת שְׁלוֹ.
- סא** **כב תתפז**
 יְבַאֵר נְקֻדַּת חַיּוּתוֹ, שְׁזוּכָה לְהַפְּיֵץ אֶת דַּעַת רַבְּנוֹ וְ"ל בְּעוֹלָם, אִף שְׁאֲבָד
 אֶת שְׁמוֹ לְגַמְרֵי.
- סא** **כב תתפח**
 יְדַבֵּר מֵעִנְיָן הַתְּנַהְגוּת עִם אָדָם עֲרַמוּמִי.
- סב** **כב תתפט**
 סֵדֵר הַתִּיּוֹסוֹת לְמֵאִמִּים לְמִינֵיהֶם, וַיִּחְזַק וַיֵּאֱמַץ בְּאַמוּנָה.
- סג** **כב תתצ**
 יְדַבֵּר מִכְּמָה עִנְיָנֵי מַעֲרָכָה וּמִיּוֹם הַנְּשׂוּאִין.
- סד** **כב תתצא**
 יְדַבֵּר מֵעִנְיָן אֶהְבָּה וְאַחֲדוּת וְזִהִירוּת בְּמִמּוֹן הַזּוּלַת, וְתַפְּלָה בְּמִנְיָן.

- כב תתצב** סה
 יְעוֹרֵר מָאֵד לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ-הוּא, וְלִבְרַח מִכָּל מִינֵי דְמִיּוֹנוֹת, וַיַּחֲזֵק מְאֹד
 בְּמִדַּת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה.
- כב תתצג** סו
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין שְׁמִירָה עַל הַבְּחוּרִים, וַיִּקְנֶה לְצֵאת בְּקִרְוֹב מִהַפֶּח יְקוּשׁ,
 וַיִּבְטְטִים וַיֵּאחֵל כַּמָּה הַבְּטָחוֹת וְאֲחֻלִּים.
- כב תתצד** סז
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין אִי עֲשִׂית גְּדֵר פִּיל לְיָלְדִים, וְגִדְל הַזְּכוֹת לְשִׁמּוֹשׁ אֶת רַבְּנוּ
 ו"ל.
- כב תתצה** סח
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין סְפָרֵי רַבְּנוּ ו"ל, שְׁנִדְפְּסוּ עַל-יְדֵי הוֹצָאת "הַיִּכְל-הַקְּדֹשׁ"
 דִּיקָא, וַיַּחֲזֵק עַל זֶה מְאֹד.
- כב תתצו** סט
 מִקְּטָב כּוֹאֵב וּבּוֹ דִּין וּדְבָרִים מֵעֲנִין הַמַּעֲרָכָה הַקָּשָׁה עַל הַמַּעוֹן יְלָדִים
 וְשִׁהֲרָתוֹ.
- כב תתצז** עא
 יִתֵּן כַּמָּה הַדְּרָכוֹת לְמַדְפִּיס מַה לְהַדְפִּיס קֶדֶם וְכוּ', וַיִּגְלֶה אִיךָ שֶׁהַסְּפָרִים
 נִתְפָּשְׁטִים עַד מְדִינַת מְרוֹקוֹ הַגִּיעוּ.
- כב תתצח** עב
 יִגְלֶה אֲהַבְתּוֹ הַעֲצוּמָה לְעוֹסְקִים בְּמִלְאֲכַת הַקְּדֹשׁ שֶׁל הַדְּפֻסֶּת סְפָרֵי רַבְּנוּ
 ו"ל וְסְפָרֵי מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל וְסְפָרֵי הַקְּדוּשִׁים, וַיְדַבֵּר עַל לִבָּם דְּבָרֵי חֲזוֹן
 בְּשִׁבְעָה מְשִׁיבֵי טַעַם, וַיִּגְלֶה גְּדֵל הַכֶּרֶת הַטּוֹב שֶׁיֵּשׁ לוֹ כְּלַפִּיהֶם.
- כב תתצט** עד
 יְדַבֵּר עוֹד מֵעֲנִין הַמַּעוֹן הַנ"ל.
- כב תתק** עה
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין מְגוּרִים בִּיבְנָאֵל.
- כב תתקא** עו
 יְדַבֵּר עוֹד מֵעֲנִין הַמַּעֲרָכוֹת בִּיבְנָאֵל.
- כב תתקב** עז
 בְּאֵר, שְׁמָה שְׁאֲנָשִׁים מְשֻׁמָּחִים אֶת עֲצָמָם מִהַסְּפָרִים, זֶה מִחִיָּה אוֹתוֹ.

תִּכּוֹן הַעֲנִינִים

- כב תתקג** עז
כִּמָּה עֲנִינִים מְנַהֲלִים בְּעִינֵי הַבַּיִת וּבֵית-הַמִּדְרָשׁ.
- כב תתקד** עח
יָגַה רְשָׁעוֹתוֹ שֶׁל זֶה שֶׁקָּלַקַל פְּרוֹנָסָה לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.
- כב תתקה** עט
יְדַבֵּר מִשְׁמַחְתּוֹ לְקִרְאֵת הַנִּמְעָנִים, וּמִפְּחַד לְפָנֵי טְפוּל, וּיְחַזֵּק בְּעוֹד פְּרָטִים.
- כב תתקו** עט
תִּעֲנֵן אִיךָ עֶבֶר נְתוּחַ, וַיַּעֲזֹר לְחַזֵּק אֶת הָאֲהָבָה בֵּין הַנָּשִׁים.
- כב תתקז** פ
יְדַבֵּר מִעֲנֵן לִידָה, וַיִּמְלִיץ עַל בֵּית-חֹלִים מְסִים.
- כב תתקח** פא
יְדַבֵּר מִהֵתְקַשְׁרוֹת אֲלֵינוּ, וַיִּזְהֵר שְׁלֵא יִתְעַרְבוּ בְּעִנְיָנוּ.
- כב תתקט** פא
תֵּן עֲצָה וְהִתְחַזְּקוֹת לְמִי שֶׁסּוֹבֵל מֵאִשְׁתּוֹ וְכוּ'.
- כב תתקי** פב
יְחַזֵּק אֶת כָּלִלְיֹת הַנָּשִׁים עַל תְּפִלוֹתֵיהֶן, וַיְדַבֵּר מִמַּעַלַת הַמוֹסֵר נִפְשׁוֹ בְּעִבּוֹר זוּלָתוֹ.
- כב תתקיא** פג
יְדַבֵּר עִם הַגַּבָּאֵי דְבֵית מִדְרָשְׁנוּ כִּמָּה עֲנִינִים פְּרָטִים הַנוֹגְעִים לְסִדְרֵי בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ וְהַנְהַגְת הַכּוֹלָל, וַיְחַזְּקוּ מְאֹד.
- כב תתקיב** פד
יְדַבֵּר מִעֲנֵן שֶׁאֲסוּר לְרַחֵק אֶף אֶחָד מֵאֵתָנוּ, כִּי אִם נִכְנַס בֵּין אִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, סִימֵן שְׂבִיבֵיא לוֹ תוֹעֵלַת.
- כב תתקיג** פו
יְבַאֵר אֵיזָה מִהֲלֵךְ שֶׁעָשָׂה בְּעִינֵי הַמוֹסְדוֹת שְׁלוֹ, וַיִּכְתַּב זֹאת לְמַעַן לֹא תִהְיֶה חִלְישוֹת הַדַּעַת לְנִמְעָן, וַיְדַבֵּר מִשְׁבַּח הַחַנוּךְ שְׁלֵנוּ.
- כב תתקיז** פז
יְחַזֵּק אֶת כָּלִלְיֹת אִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עַל הַפְּצָה וְעַל אֲהָבָה בִּינֵיהֶם וְעַל כִּמָּה

פְּרָטִי הַתְּקָרְבוֹת לְרַבְּנוּ ז"ל בְּאֲרִיכוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד, וַיִּחְזַק וַיֵּאמֶץ מְאֹד עַל זֶה.

צו **כב תתקטו**
 יְדַבֵּר מִעֲנִין לְעַמֵּד עַל הַמְּשֻׁמֵּר בְּעֲנִינֵי הַמַּעֲוֵן לִילָדִים בְּכַנּוּאָל.

צח **כב תתקטז**
 מִכְּתָב כָּלְלִי לְכָל־לִיּוֹת אָנָּשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִחְזַק עַל אַמוּנָה וְעַל תַּפְּלָה.

צט **כב תתקיז**
 יְדַבֵּר מִעֲנִין רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְאִשָּׁה, וַיִּחְזַק מְאֹד שְׁלֵא לְהַשְׁבֵּר וְשְׁלֵא לְהַתִּיאֵשׁ כָּלֵל.

ק **כב תתקיה**
 יְבָאָר שְׁכָל כְּפֻתָנוּ לַתָּן לִילְדֵינוּ חַנוּף עַל טְהֻרַת הַקֹּדֶשׁ כְּכַר מְגִיל קְטָנוּת.

קא **כב תתקיט**
 יוֹכִיחַ אֶחָד עַל שְׁלוֹם בֵּיתוֹ, וַיִּחְזְקוּ מְאֹד אִיךָ לְהַתְּנַהֵג עַל־פִּי מַעֲשֵׂה מֵאָחָד הַצַּדִּיקִים זי"ע.

קב **כב תתקכ**
 יִתֵּן עֲצָה וְהַדְּרָכָה לְמִי שֶׁבַעֲלָה עֲזָבָה, וַיִּרְעִיף עָלֶיהָ דְבָרֵי נַחוּמִים וְהַתְּחַזְּקוֹת.

קג **כב תתקכא**
 יִחְזַק אִשָּׁה בְּהַרְיוֹן, וַיַּעֲזִירָהּ עַל שְׁמוֹת הַצַּדִּיקִים וְיִתְקוֹן הַכָּלְלִי.

קד **כב תתקכב**
 יְדַבֵּר מִשְׁמַחַת הַחַיִּים, סְבָלָנוּת וְאַמוּנָה.

קה **כב תתקכג**
 יִתֵּן עֲצָה פְּרָטִית עַל אֵיזָה פְּרוֹפְסוֹר, וַיְדַבֵּר מִעֲנִין הַרְיוֹן בְּקָלוּת.

קה **כב תתקכד**
 יִחְזַק לְהַתְּאָזֵר בְּעִזּוֹת דַּקְדָּשָׁה כְּנֶגֶד הַרְשָׁעִים, וּמִעֲנִין שְׁעוֹר ב"ל קוֹטִי מוֹהַר"ן בֵּין מְנַחֵה לְעַרְבִית, כְּנֶהוּג אֶצֶל אָנָּשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

קז **כב תתקכה**
 יְבָרֵךְ בְּרַבַּת "מְזֵל טוֹב", וַיִּחְזַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה.

קח **כב תתקכו**
 יְדַבֵּר מִעֲנִין הִיכָלֵת שְׁלֵנוּ לְלַמֵּד אַחֲרֵים אֶת הַחֲסִידוֹת שְׁלֵנוּ וְלֹא הַהֲפֹךְ

וכו', וידבר מבנין "עיר ברסלב", והשעור בלקוטי מוהר"ן שבין מנחה לערבית.

כב תתקכו קט
 ידבר מענין למוד "ספר המדות" ואהבה בין החברות.

כב תתקכח קי
 יחזק ילד לפני הבר-מצוה ללמד הלכות תפלין.

כב תתקכט קי
 ידבר לאנשי שלומנו מענין גלוי אלקותו יתברך, ויחזק מאד מאד להפטר מהעצבות והעצלות וכו'.

כב תתקל קיב
 ישקוט איזה ריב קטן, שכמעט גרם פרוד בהדפסה, ויישר ההדורים.

כב תתקלא קיב
 ידבר מענין הפעוטון, וכמה ענינים קשים שקורים שם ביבנאל, ויחזק ויאמץ מאד לעמד חזק.

כב תתקלב קטז
 יחזק להיות בשמחה, פי עקר גדלת בר ישראל הוא — כשיכול להחזיק מעמד.

כב תתקלג קיז
 ידבר מצער איזו משפחה מאנשי שלומנו, ויחזק מאד על הפצה.

כב תתקלד קיח
 ידבר מענין הצפיפות של בית הספר.

כב תתקלה קיט
 ידבר משאיפתו לפתוח המוסדות שלנו ביבנאל.

כב תתקלו קכ
 ידבר ממתת הסבלנות, ויעורר לזכות לזה בבית ובחוץ.

כב תתקלז קכא
 יעודד על הרחבה ושפע, ויצאה מן החובות.

כב תתקלח קכב
 יחזק משפחה שעובר עליהם מה שעובר.

- כב תתקלט** **קכג**
 יְעוֹרֵר עַל עֲרִיכַת הַשְּׁבוּן הַנֶּפֶשׁ, וְלִשְׁפֹּר הַמַּעֲשִׂים בַּפֶּרֶט בְּעֵינֵי שְׁלוֹם-
 בֵּית וּכְבוֹד הָאִשָּׁה.
- כב תתקמ** **קכד**
 יְדַבֵּר מִכְּמָה פְּרָטִים בְּקִהְלָה בִּיבְנָאֵל, וַיַּחְזֹק מְאֹד עַל לַעֲנוֹת לְרָשָׁעִים
 כְּאוֹלָתָם.
- כב תתקמא** **קכה**
 יְדַבֵּר מִעֵינֵי גָסִים וּפְרִנְסָה, וְעֵינֵי הַמַּעֲזוֹן, וְשִׁצְרִיף לְהִיּוֹת קְשׁוּיָם עִם
 הָרָשָׁעִים.
- כב תתקמב** **קכו**
 יַחְזֹק יוֹלְדֵת שְׁעוֹבֵר עָלֶיהָ.
- כב תתקמג** **קכז**
 יְדַבֵּר מִסְּבִלְנוֹת וְהַתְחַזְּקוֹת, וְלִהְשִׁתְּדֵל שְׁלֵא יַעֲשׂוּ לָנוּ שׁוּם רָע.
- כב תתקמד** **קכח**
 יְדַבֵּר מִעֵינֵי הַפְּצַת הַקּוּנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, וְהַקְּמַת "עִיר בְּרֶסֶלֶב", וַיַּחְזֹק
 עַל הַתְּבוּדוֹת.
- כב תתקמה** **קכט**
 יְדַבֵּר מִעֵינֵי מְקוֹר פְּרִנְסָה לְאֹנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.
- כב תתקמו** **קל**
 יְדַבֵּר מִהַדְּפֶסֶת כָּל סְפָרֵינוּ בְּמַהְדוּרָה מְקַטְנֵת.
- כב תתקמז** **קל**
 יַמְלִיץ עַל פְּתִיחַת עֶסֶק קָטָן מִשְׁלוֹ דִּיקָא.
- כב תתקמח** **קלא**
 מִכְּתָב לְאֹנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אוֹדוֹת הַתְּחַבְּרוֹת לְדַבֵּר מִרְבֵּנוּ וְ"ל פַּעַם אַחַת
 בְּשָׁבוֹעַ, וַיֵּאָרִיף לְדַבֵּר עַל זֶה בְּכִמְהָ מִיְּנֵי דְבוּרִים חֲמִים הַמַּעֲזוּרִים אֶת
 הַנֶּפֶשׁ לְהַתְּקַרְבוֹת אֶל רַבְּנוּ וְ"ל.
- כב תתקמט** **קלט**
 יְדַבֵּר מִעֵינֵי הַקְּשִׁיּוֹת אוֹדוֹת הַדְּבָרִים שְׁנֵאָרִים בְּלִמֵּי תוֹאֲמִים בֵּין
 הַקְּדָמוֹנִים לְחַכְמֵי הַקְּבֵלָה הָאֲחֵרוֹנִים.

- כב תתקנ** קמ
 יְדַבֵּר בְּאֲרִיכוֹת לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מֵעֲנִין לְהַרְגִישׁ אֶת זִוְלָתוֹ, וַיִּסְפֹּר מַעֲשֵׂה
 עַל זֶה, וַיַּעֲוֹר מְאֹד עַל הָאֵהָבָה שֶׁבֵּין אִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.
- כב תתקנא** קמב
 בְּקִשׁ הַעֲלָאָה בַּמְשַׁכֶּרֶת לְמַעַן אֲחַת הַמּוֹרוֹת.
- כב תתקנב** קמב
 בְּקִשׁ אֶת עֵזְרְךָ כָּל אִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עַל בְּנֵית הַמַּעֲוֶן, שְׁלֵא נִצְטַרְךָ לְהִתְעַרֵּב
 עִם רְחוּקִים.
- כב תתקנג** קמג
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין הַמַּעֲוֶן הַזֶּה.
- כב תתקנד** קמד
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין הַהַרְגָּשָׁה שֶׁל הַנִּמְצָן בְּקוֹנְטְרָסִים, וַיִּשְׁבַּח אֶת הַעוֹסֵק
 בַּמְּלָאכֶת הַקִּדְּשׁ שֶׁל הַדְּפֹסָה וְהַפְּצָה.
- כב תתקנה** קמה
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין שְׁצַרְיָךְ לְכִסּוֹת הַסּוּדוֹת מִפְּחַד הַמוֹסְרִים, וַיְגַלֶּה שֶׁכָּל מֵה
 שְׁעוֹבֵר עֲלֵינוּ הוּא מִחַמַּת רְחוּקָנוּ מֵרַבְּנוּ ו"ל.
- כב תתקנו** קמו
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין מְכַתְּבִים חֲסֵרִים, וַיְגַלֶּה מַעֲלַת הַזּוֹכֵה לְהַדְּפִיס סְפָרִים
 שְׁמֵלָאִים בְּאוֹרוֹת צַחְצַחוֹת.
- כב תתקנז** קמז
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין הַדְּפֹסֶת סְפָרֵי "לְקוֹטֵי-הַלְכוֹת" בְּסִדְרָה חֲדָשָׁה, וּמֵעֲנִין סְפָר
 "שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים", וְעוֹד שְׁנֵי קוֹנְטְרָסִים חֲדָשִׁים, שְׂרוּצָה לְצַרְף לָהֶם,
 וַיְבַרֵךְ אֶת הַמְּדַפְּסִים לְרַגְלֵ יוֹם הַלְּדוֹתוֹ.
- כב תתקנח** קמז
 יְדַבֵּר מֵהַקּוֹנְטְרָס "מַצִּיאַת-הַזּוּיג" הַחֲדָשׁ, וְעוֹד שְׁלֹשׁ תְּפִלוֹת מְגֹדְלוֹי
 יִשְׂרָאֵל שְׂרוּצָה לְצַרְף לָהֶם, וַיִּשְׁבַּח מְאֹד אֶת הַקּוֹנְטְרָס הַזֶּה.
- כב תתקנט** קמח
 יְדַבֵּר מֵעוֹד בְּמֵה פְּרָטִים מֵהַסְּפָר "שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים" הַזֶּה.
- כב תתקס** קמט
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין עֲבוֹדַת הַקִּדְּשׁ שֶׁל הַמְּלַמְדוֹת.

כב תתקסא קנ
 יבקש בנתרצות מאשה אחת, שמעשיה אינם עולים פהגן, שתעזוב את קהלתנו.

כב תתקסב קנא
 ידבר ממעלת הזוכה לנקות את בית-המדרש, ומנקוי הבית מאבק.

כב תתקסג קנב
 יעודד את מגורי ובנאל, ויחזק אשה לדבר עם נשות אנשי שלומנו דבורי אמונה.

כב תתקסד קנב
 יביע שאיפתו להיותנו אנשים כשרים, וידבר ממעלת הזוכה לשמש את רבנו ו"ל.

כב תתקסה קנג
 ידבר מיהודי אחד שמזכה את הרבים באפן נפלא, והוא בעצמו שבור לגמרי.

כב תתקסו קנד
 ידבר מענין כלליות ישראל, שהם בעלי ג' מדות טובות, ויפליג במדת הסבלנות.

כב תתקסז קנה
 יגלה את נקדת הדרך שיהיה האדם למעלה ולמטה כאחד, הן שיהיה דבורו בו יתברך, והן שיהיה מציאותי, וירחם על אשתו ובניו וכו'.

כב תתקסח קנו
 ידבר מענין הדפסת והגהת ה"לקוטי-הלכות", וענין האיש השבור שמזכה כל-כף הרבה יהודים, והוא בעצמו שבור לגמרי.

כב תתקסט קנז
 יחזק על בריאות המשפחה, ולהיות בשמחה, ולהכניס את הקדוש-ברוך-הוא בתויו האישיים.

כב תתקע קנח
 יודה על נקוי דירתו, וידבר מהשעור בלקוטי-מוהר"ן, ויחזק על שגשוג קהלתנו.

כב תתקעא קנח
 ידבר מרצונו להדפיס ספרים רבים להפיץ את האמונה הקדושה, ומענין

השבור שלא יחשב מעצמו, אלא רק לפרסם האמונה הקדושה בעולם.

כב תתקעב קנט
 יחזק את הזוכה להפיץ דעתו של רבנו ז"ל בעולם, אף שהוא בעצמו
 שבור וכו'.

כב תתקעג קס
 יחזק איש "שבור", שגרים זכוי הרבים לאלפים ורכבות, ומה יש לו
 להשבר, אלא להחיות עצמו.

כב תתקעד קסא
 יתנה פאבו שאין כסף לגו של המקנה, בעוד שאחרים מקבלים על זה
 סכומי עתק, ויודה על נקיון דירתו ועל שמוש רבנו ז"ל בחלקת הספרים
 וכו'.

כב תתקעה קסב
 יבקש הפונה מאמירת הדרשות והשעורים, ויחזק בהדפסת הספרים.

כב תתקעו קסג
 ידבר מאיזה רשע שהוציא עליו שם רע, ואיך שאין לו שום מחילה.

כב תתקעז קסד
 ידבר מרופא שמתלמד על חליו.

כב תתקעח קסד
 יבקש שיפטר אותו מאיזה שעור שלא רצה לומר.

כב תתקעט קסה
 ידבר מענין נסיעתו וכו', ואיך שהוא מביא עמו כמה ספרים.

כב תתקפ קסו
 מכתב נורא ונפלא לכלליות אנשי שלומנו, בו ידבר מענין ההתקרות
 לרבנו ז"ל, שהוא על ידי הלמוד בספרו הקדוש, ויגלה מעלת הפלגת
 המקרבים לרבי נורא כזה, ומעלת הקונטרסים שהם הלבשת דברי רבנו
 ז"ל, ויבקש את עזרת אנשי שלומנו על הדפסתם והפצתם, ויעורר מאד
 על זה.

כב תתקפא קעד
 מידע קצר על נסיעת בן הנמצא.

- כב תתקפב** קעד
 יִשְׁבַּח הַיְזְמָה לְהַקְלִיד אֶת סִפְרוֹ הַקְדוּשׁ "חֲסֵדֵי אָבוֹת", וַיְדַבֵּר מִהֶמְשֵׁךְ
 הַדְּפֶסֶת הַסֵּפֶר הַזֶּה, וּמַעֲנִין הַבְּרִיאוֹת.
- כב תתקפג** קעו
 יְדַבֵּר מִהַעֲגוּעִים שֵׁישׁ לוֹ לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּמִיָּמֵי הַשׁוֹכְבִים הַקְדוּשִׁים,
 וְהַתְּשׁוּבָה שֶׁצָּרִיךְ לַעֲשׂוֹת בָּהֶם.
- כב תתקפד** קעו
 יְגַלֶּה מַעֲלַת הַיְזוּכָה לַעֲסֵק בְּצִרְכֵי הַכֶּלֶל, וּמִתְקַלְהָ הַקְדוּשָׁה שְׁלֵנוּ.
- כב תתקפה** קעז
 יְמַלִּיץ לְאִמָּא שְׁבִנָּה נֹסֵעַ לְמַרְחָקִים לְלַמֵּד, שֶׁלֹּא תִכְבִּיר בַּעֲגוּעֵיָה עֲלָיו,
 כִּדֵּי שֶׁלֹּא יִקְשֶׁה עֲלָיו יוֹתֵר מִהַקְשֵׁי הַשְּׂבָעִי בְּלֹא הַכֵּי.
- כב תתקפו** קעז
 יִפִּיר טוֹבָה לָזֶה שֶׁמִּשְׁמָשׁוּ בְהִיּוֹתוֹ עַל אִם הַדֶּרֶךְ.
- כב תתקפז** קעח
 יְדַבֵּר מַעֲנִין דִּינָה בִירוּשָׁלַיִם, וַיִּכְבְּטִים אֶת אֲרוּחוֹ שָׁם.
- כב תתקפח** קעט
 יְדַבֵּר מַעֲנִין סְבָלְנוּת בְּעִנֵּין דִּינָה, וּמַעֲנִין כְּאֲבִים בְּשַׁעַת הַרְיוֹן, וְהַדְּפֶסֶת
 ה"חֲסֵדֵי אָבוֹת" וְשַׁעוֹר לְבַחֲוֵרִים.
- כב תתקפט** קפ
 יְדַבֵּר מַעֲנִין כְּסֵף שֵׁישׁ לוֹ בַּבֶּנֶק.
- כב תתקצ** קפא
 יְדַבֵּר מַעֲנִין הַפְּרָדָה מֵהֶם וּמִמוֹעֲצוֹתֵיהֶם וּמַעֲנִין הָאֲרֻבָּעָה לַמוֹדִים
 הַקְדוּשִׁים כְּנֶגֶד הָאֲרֻבָּעָה עוֹלָמוֹת.
- כב תתקצא** קפב
 יִחַזֵּק עַל אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְפָּרֵךְ, שֶׁהִיא תְרוּפָה כְּנֶגֶד כָּל הַנְּסִיווֹנוֹת,
 וַיִּבְאֵר שְׁמֵנְהִיג הָעוֹלָם הוּא רַק הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ וְלֹא זוּלָתוֹ.
- כב תתקצב** קפג
 יְדַבֵּר מִסְגַּלַת הָאֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה, וּמַעֲנִין אֲמִירַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים.
- כב תתקצג** קפד
 יְדַבֵּר מִהַסוּד שֶׁגָּלָה לָנוּ רַבְנוּ ו"ל, שֶׁאֲמוּנָה בְּגִימְטְרִיָּה בְּנִים.

כב תתקצד קפה
 וַיְדַבֵּר מִמַּעַלְת הַפְּצַת סִפְרֵי רַבְּנֵי ו"ל בְּמַרְץ הַכִּי גָדוֹל.

כב תתקצה קפו
 וַיְדַבֵּר לְכָל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מֵעֵנֵן שִׁמְחָה וְאַמוּנָה, וְלִלְמַד קוֹנְטְרַס אֶחָד לְיוֹם, וַיַּחֲזֹק מְאֹד שְׁכָל הַגּוֹרְמִים הַמְּמַשְׁלֵתִים הֵם רַק כְּמַקְל, וְאִינָם כָּלוּם כָּלֵל.

כב תתקצו קפז
 וַיַּחֲזֹק אֶת הַמַּדְפִּיסִים בְּבְרִיאוֹתָם, וַיְדַבֵּר מִטְּרַחְתּוֹ לְסִים כַּמָּה סִפְרִים חֲדָשִׁים.

כב תתקצז קפח
 וַיְדַבֵּר מֵעֵנֵן שְׁעוֹר לְבַחֲרִים צְעִירִים, וַיַּחֲזֹק שְׁכָלְנוּ צְרִיכִים לְהִיּוֹת צְעִירִים.

כב תתקצח קפט
 יִפְּלִיג בְּמַעַלְת הַדְּפָסָה, וַיַּחֲזֹק אֶת הַמַּדְפִּיס מְאֹד.

כב תתקצט קצ
 וַיַּחֲזִס לְדו"ח שֶׁל הַשְּׁעוֹרִים, וַיַּחֲזֹק אוֹדוֹת הַכּוֹלֵל בְּקָר.

כג אָלְפִים קצא
 וַיְדַבֵּר מֵעֵנֵן שְׁעוֹר לְצְעִירִים, וְשֶׁהַמְּבַגְרִים גַּם יֵהִיוּ צְעִירִים, וְשִׁיחִיָּה נַעֲשֶׂה מִזֶּה סֵפֶר הַתְּחִזְקוֹת חֲדָשׁ.

כג א קצב
 וַיַּחֲזֹק אֶת הַמַּדְפִּיס עַל פְּעִילוֹתוֹ בְּקֶדֶשׁ, וַיְדַבֵּר מֵעֵנֵן הַסֵּפֶר "חֲסֵדֵי אָבוֹת" שֶׁמְּחַבֵּר אֹז.

כג ב קצג
 וַיִּתְּנֶה שְׁצַרִיף לְהוֹצִיא הַרְבֵּה כְּסָפִים מִחֲמַת מְסִירוֹת הַסֵּמ"ך־מ"ם.

כג ג קצד
 הַמְּלַצָּה לְאֶחָד מִגְּדוּלֵי הַדּוֹר, שֶׁיִּבְחַן אֶת אֶחָד מִתְּלַמִּידָיו, וַיִּתֵּן לוֹ כְּתַב קַבְּלָה.

כג ד קצה
 וַיְדַבֵּר מִלְמוּד סֵפֶרוֹ שֶׁל רַבְּנֵי ו"ל "לְקוֹטִי־מוֹהַרְוֵן", וַיַּחֲזֹק מְאֹד עַל הַחֲבוּרָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁלָּנוּ, שְׁעוֹסְקַת בְּתַפְלוֹת וְהַתְּבוּדוֹת וּבְעִבּוּדַת הַשֵּׁם.

- כג ה** קצה
 יְדַבֵּר מֵעֵינָיו זְכוּתוֹ לְהַעֲנִיק חֵלוֹת וַיִּזַּן לְצָרְכֵי שַׁבָּת, וְאֵינּוּ רוֹצֵה לְהַפְסִיק
 הַזְכוּת הַזֹּאת, וַיִּזְהֵר שֶׁלֹּא לִפְגֹּעַ בְּאַבְרָךְ אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו שֶׁמְשַׁפֵּיעַ,
 וַיִּכְאֵב לָבוֹ עַל שְׁזוּרְקִים כְּסָפִים בְּגִלְל מִסִּירוֹת הַשֶּׁטֶן.
- כג ו** קצו
 יְדַבֵּר מֵעֵינָיו מִקְלֵט, וַיֵּאחַל וַיְבַרֵךְ.
- כג ז** קצו
 יְדַבֵּר מִמְשֻׁלֹחַ הַפְּרוּשׁ שְׁלוֹ עַל מַסְכַּת אָבוֹת כְּסִדְרָן, וַיְבָאֵר סֵדֵר
 הַמְשֻׁלֹחַ.
- כג ח** קצז
 יַחְזֹק מְלַמֵּד אֶחָד שֶׁמְרַגֵּישׁ שְׁעֵסְקוֹ עִם הַנְּעָרִים גּוֹזֵל מִמֶּנּוּ אֶת עֲלִיתוֹ
 בַּתּוֹרָה.
- כג ט** קצז
 יְדַבֵּר מֵעֵינָיו הָאֲבָרָךְ הַנִּ"ל, וּמִהַמְדַּבֵּר הַשׁוֹמֵם שֶׁהִגְעֵנו אֵלָיו שֶׁהוּא
 יִבְנֵאל.
- כג י** קצח
 יְדַבֵּר מֵעֵינָיו קְנִיַת דִּירָה בִּירוּשָׁלַיִם, וּמִפְּרוּשׁ עַל מַסְכַּת אָבוֹת שְׁשׁוּלָח
 לָהֶם.
- כג יא** קצט
 יַחְזֹק וַיֵּאמֶץ אוֹדוֹת הַהֶתְקַרְבוּת אֶל הַצַּדִּיק וְהַהֶתְקַשְׁרוֹת אֵלָיו, וַיִּגְלֶה
 נִפְלְאוֹת בְּמָה נִקְרָא שֶׁמְקַרֵּב אֶל הַצַּדִּיק, וַיַּחְזֹק מְאֹד עַל מַהוּתוֹ שֶׁל חֲסִיד
 בְּרִסְלָב אֲמַתִּי, וַיִּרְחִיק כָּל מִינֵי דְבָרִים שְׂאִינָם שְׂיָכִים לְדַבֵּר רַבֵּנוּ ז"ל,
 וַיַּעֲזֹר מְאֹד לִילֵף בְּדַרְכָיו הַקְּדוֹשׁוֹת.
- כג יב** רד
 יְדַבֵּר מִסוּד חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב, שֶׁהוּא תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת וְשִׁמְחָה, וְלִמּוּד
 סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל וְאַחַדוֹת וְשְׁלוֹם, וַיִּסְקַל הַקּוֹצִים הַסּוֹכְכִים אֶת הַשׁוֹשְׁנָה,
 שֶׁהִיא חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב הָאֲמַתִּית.
- כג יג** רח
 יֵשֵׁב אֶת עֲבוֹדַת הַהַדְפָּסָה, וַיַּחְזֹק מְאֹד בְּקִצְרָה.
- כג יד** רט
 יְדַבֵּר עִם זֶה שֶׁמִּמֶּנּוּ עַל הַכוֹלָל הַחֲדָשׁ שֶׁהוּקָם בְּיִבְנֵאל, אִיךָ צָרִיךְ

תִּכּוֹן הַעֲנָוִים

לְהַרְאוֹת הַכּוֹלָל, וְיִרְגִיעוּ שְׂאִין מוֹצִיאִים זֹאת מִיָּדוֹ, וְיִגְלֶה שְׂאִיפָתוֹ לְהַפְּךְ
אֶת הָאוֹרֵה בִּכְבֹּאֵל לְאוֹרֵה רְצִינִית שֶׁל הַתְּמִדַּת הַתּוֹרָה.

כג טו רי
יִחְזַק אֶת מִי שֶׁמְשַׁקֵּיעַ בַּחֲנוּךְ הַכָּשֵׁר שְׁלֵנוּ.

כג טז ריא
יִדְבַר מֵעַנְיָן לְלַמֵּד בַּחֲבֻרֹתָא עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְיִחְזַק לְבָנוֹת בְּכָל יוֹם
בִּי"ת שֶׁל שְׁעוּרֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

כג יז רבי
יִבָּאֵר בְּעַנְיָן אֶסְפַּת מְעוֹת לְצַדִּיקָה, שֶׁמִּתַּר לְקַחַת לְעֲצָמוֹ אַחֲזוּזִים, וְיִנְעֵץ
לְנִמְעֵץ עַל כְּבוֹד חֲמִיו וְחַמּוֹתוֹ וּמִשְׁפַּחַת אִשְׁתּוֹ בְּכָל אַפֵּן שֶׁיִּהְיֶה.

כג יח ריג
יִחְזַק בְּגֵד הַדְּאָגוֹת הָאֲמִתִּיּוֹת בַּמַּעֲרָכָה עַל יְבִנְאֵל.

כג יט ריד
יּוֹצֵא רְמִזִּים מֵעַנְיָן בְּנִית הַגֶּדֶר סָבִיב הַמַּעוֹן.

כג כ רטו
יִחְזַק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּפָרִס חֲדָשׁ אָדָר, בּוֹ יִחְזַקֵּם עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֻחָה
וּמִלְחַמַּת הַמֶּן בַּמַּרְבָּכִי, וְיּוֹצֵא מִזֶּה רְמִזִּים וְהִתְעוֹרְרוֹת לְעַבְדָּה וּלְמַעֲשֵׂה.

כג כא ריז
יִרְחִיק אֶת מִי שֶׁחָרַד מִלְּלַכַּת לְמָקוֹם לְמוֹד עַל הַשּׂוֹאָה, וְיַעֲזֹר לְהַתְמִיד
בְּלִמּוּד וּלְהַרְבוֹת בְּמִדּוֹת טוֹבוֹת.

כג כב ריז
יִדְבַר מֵעַנְיָן הַכִּנְסַת סֵפֶר תּוֹרָה שְׂזֻכָה הַנִּמְעֵץ, וְיִחְזַק עַל בֵּית שֶׁל תּוֹרָה.

כג כג ריח
יִשְׁבַּח הַסֵּדֶר וְהַעֲמוּד שֶׁל הַסֵּפֶר הַחֲדָשׁ "חֲסֵדֵי אָבוֹת" עַל אָבוֹת, וְיִגְלֶה
הַתְּלַבְבוֹת הַתְּלַמִּידִים מִזֶּה, וְיִתֵּן לְעֵצָה בְּעַנְיָן קְנִיַת דִּירָה בִּירוּשָׁלַיִם.

כג כד ריט
יִחְזַק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְשַׁמַּח בְּשִׁבְתָּ, וְלִלְמַד הַלְכוֹת שִׁבְתָּ, וְלְהַתְאַסֵּף
יַחַד.

כג כה רכ
יִחְזַק לִילָךְ בְּתַקְףָּ וְעוֹ נִגְדֵי הַרְשָׁעִים בִּכְבֹּאֵל.

- כג כו** רכ
 יְדַבֵּר מִהַתְּלֵהבוֹת לְלַמּוֹד וַיֵּרְאֵת שְׁמַיִם, שְׁמַגְלִים הַנְּעָרִים הַרְפִּים בְּתַלְמוּד
 תּוֹרָה הַחֲדָשׁ בִּיבְנָאֵל.
- כג כז** רכא
 יִחְזֹר עַל מַה שְּׁדַבֵּר בְּסַעֲדָה שְׁלִישִׁית דְּבָרִים נְחוּצִים — אִיךָ לַחֲיוֹת חַיִּים
 טוֹבִים בְּאַחֲדוֹת וּבְדַבְּקוֹת הַבוֹרָא, וּמַעֲנִין הַכּוֹלֵל שְׁבִיבְנָאֵל, וַיְגַלֶּה
 שְׂאִיפְתּוֹ וַתִּקְנֹתוֹ מִהַגְרָעִין הַזֶּה שֶׁל לּוֹמְדֵי הַתּוֹרָה.
- כג כח** רכב
 יְדַבֵּר מִעֲלֵילָה עַל מְלַמֵּד, וַיּוֹדֶה עַל הַהִתְמַסְרוֹת לַעֲנִינֵי הַתַּלְמוּד תּוֹרָה.
- כג כט** רכג
 יִחְזַק אֶת גּוֹתֵן הַשְּׁעוֹר בְּ"לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן" בֵּין מְנַחֵה לְעַרְבִית, וַיִּבְאֵר
 מִשְׁנֵה בְּאֵבוֹת אוֹדוֹת חֲשִׁיבוֹת עֶסֶק הַתּוֹרָה, וְעֲנִין הַשְּׁפִלוֹת וְכוּ'.
- כג ל** רכד
 יוֹדֶה וַיִּשְׁבַּח עַל הַהִתְמַסְרוֹת לְבֵית הַחַנוּף לְבָנוֹת בִּיבְנָאֵל.
- כג לא** רכה
 יְדַבֵּר מַעֲנִין מְשֻׁלּוֹחַ פְּרוּשׁ עַל מַסְכַּת אָבוֹת כְּסֻדְרָן כְּדָרְכוֹ אַז, וַיִּתֵּן עֲצָה
 בְּעֲנִין קְנִיַת דִּירָה.
- כג לב** רכז
 יִחְזַק זוג שְׁחֲזָרוּ אֶל עֲצָמָם, וַיּוֹדֶה לָהֶם אִיךָ לַחֲיוֹת בְּשָׁלוֹם, כִּי הַיְלָדִים
 סוֹבְלִים מִזֶּה מְאֹד, וַיִּתֵּן עֲצָה בְּעֲנִין דִּירָה.
- כג לג** רכח
 יִתֵּן בְּרַפְתּוֹ עַל אֵיזָה שְׁדוּף, וַיֹּאחֲזַל וַיִּכְרֹף מְאֹד.
- כג לד** רכט
 יִזְהִיר שְׁלֵא לְהַשְׁהוֹת אֶת הַקָּשֶׁר, אֲלֵא לְהַתְחַמֵּן תַּכְּף-וּמִיד כְּרָצוֹנוֹ שֶׁל
 רַבְּנוֹ ז"ל.
- כג לה** רכס
 יִחְזַק עַל תְּפִלַּת הַנְּתִיקִין שְׁבִיבְנָאֵל, וַיְגַלֶּה שְׂמַחְתּוֹ עַל זֶה מְאֹד.
- כג לו** רכס
 יִעֲזֹר לְאִשָּׁה לַעֲשׂוֹת סֶדֶר קְרִיאָה לְעֲצָמָה בְּסֻדְרַת "אוֹצֵר-הַקּוֹנְטְרַסִּים",
 וּבְפֶרֶט בְּקִנְטְרַס מְסִים, וַיִּחְזַקְנָה עַל עֲצָבִים חֲלָשִׁים שְׁלֵאֲחֵר לָדָה, וּבְעוֹד
 כְּמָה פְּרִטִים, וַיִּזְהִיר שְׂאָסוֹר לְהֵאֲשִׁים אֶחָד אֶת זולָתוֹ.

- כג לו** רכח
מכתב השתתפות באספה למען המעון שהוקם אז אחרי מסירות נפש,
ויגלה כמה סעיפים נחוצים להצלחת המשך בפוסו וקיימו.
- כג לח** רל
יִדְבֵר מֵעֵנִן הַסֵּפֶר "חֲסֵדֵי אֲבוֹת", וְיִשְׁבַּח אוֹתוֹ, וּמֵעֵנִן קִנְיַת דִּירָה
בִּירוּשָׁלַיִם לַמִּדְפִּיסִים, וְיַחְזֹק מְאֹד.
- כג לט** רלא
יַחְזֹק אִשָּׁה שְׁעֵבֵר עֲלֶיהָ הַרְבֵּה בַחַיִּים, וְשִׁתּוּדָה עַל כֵּךְ שְׁזָכְתָה לְדַעַת
מִרְבֵּנוּ ו"ל וּמַעֲצוֹתָיו הַקְּדוֹשׁוֹת, וְיִדְבֵר מֵעֲזָרָה לְזוּלַת מִיָּד בְּלִי שְׁהִיּוֹת,
וְיַחְזֹק וְיַעֲזֹר מְאֹד.
- כג מ** רלב
יַמְחָה עַל פְּנֵי בַחֹר לְגוֹר בְּמָקוֹם מְסִים, וְיִדְבֵר מֵאֶחָד שֶׁהִתְחַזַּק בִּיהֲדוּת
עַל-יְדֵי הַסְּפָרִים הַקְּדוֹשִׁים.
- כג מא** רלג
יַחְזֹק בְּמִדַּת הַשְּׂמִיחָה וְהָאֱמוּנָה וְהַהֲבָה וְאַחֲדוּת בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
וְיַעֲזֹר לְלַמֵּד בְּחִבְרוּתָא אֶחָד עִם זֹולָתוֹ.
- כג מב** רלה
יִדְבֵר מִדְּרָכֵי רֵבֵנוּ ו"ל, שֶׁהֵן הַתְּמִימוֹת וְהַפְּשִׁיטוֹת, וְיַחְזֹק לְמַסֵּר נֶפְשׁוֹ
לְהַפְּיץ אֶת אֹר רֵבֵנוּ ו"ל, וְלַהֲזַהֵר מִחֻבוֹת כְּרָצוֹן רֵבֵנוּ ו"ל.
- כג מג** רלו
יִדְבֵר מֵעֵנִן אֲוִירָה שֶׁל שְׂמִיחָה בְּתוֹךְ הַבֵּית, וְיַחְזֹק בְּאֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ
יְתִבְרֵךְ.
- כג מד** רלז
יַחְזֹק עַל תְּפִלָּה בְּמִנְיָן, וְיַגִּילָה לְנַמְעֵן כַּחוֹתָיו לְקָרֵב אֲנָשִׁים אֵלָיו יְתִבְרֵךְ
וְלִשְׂמֹחִים.
- כג מה** רלז
יִדְרִיף אִיף לְהַתְּיַחַס אֶל אֲנָשִׁים אֱלִימִים וְרָשָׁעִים שְׂמֵתֵנְפְלִים לְכַנּוֹן
הַמוֹסְדוֹת שֶׁלָנוּ בִּיבְנָאֵל.
- כג מו** רלח
יִדְבֵר מֵעֵנִן דִּירָה וּמַצְעָרוֹ עַל שְׁעָצְרוֹ אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְיִדְבֵר
מ"חֲסֵדֵי אֲבוֹת".

- כג מז** רלח
 יְדַבֵּר מִהַמְשָׁפֵט שֶׁצָּרִיכִים אָנֹשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְהִתְיַצֵּב בְּעִבּוּר עֲמִידָה עַל
 הַזְּכוּיּוֹת הַבְּסִיסִיּוֹת שֶׁלֵּנוּ, וְיִמְסֹר הַמְשָׁפֵט לְאֱלֻקִּים.
- כג מח** רמ
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין הַמַּעֲרָכָה בִּיבְנֹאֵל אֹדוֹת הַמַּעוֹן, וְיִבְיַע צַעְרוֹ עַל זֶה.
- כג מט** רמא
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין הַקָּמֵת וְעַד שְׁכוּנָה אֹדוֹת הַמַּעֲרָכָה שְׁקוּרִית אֲזַי בִּיבְנֹאֵל.
- כג נ** רמב
 עוֹד בְּעֲנִין הַנ"ל.
- כג נא** רמג
 יִגְנֶה הַקְּטָנוֹת שֵׁשׁ בֵּין אָנֹשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְעֲלִינוּ לְצֵאת מִזֶּה, כְּדֵי שְׁנַצְּלִיחַ
 לְהַחֲדִיר דַּעַת רַבֵּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם.
- כג נב** רמד
 יִחְזֹק עַל חֲלִישוֹת הַדַּעַת שֶׁל אֶחָד מִמְּחַרְי הַמוֹעֶצָה, וְיֵאחַל שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ
 לְטוֹבָה.
- כג נג** רמד
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין מַקְלָט מַסִּים שֶׁעָלְיוֹ כָּל הַמְרִיבָה, וְיִתֵּן עֲצוֹת בְּכָאֵב לֵב גְּדוֹל
 אִיף לְהִתְנַהֵג בְּזֶה.
- כג נד** רמה
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין מַסַּבֵּת סְדוּר לְבָנוֹת, וְיִזְרֶה שְׁלֵא לְשָׁנוֹת נִסְחָאוֹת שֶׁל
 אֲבוֹתֵיהֶן מְדוּר דוּר.
- כג נה** רמו
 מִכְּתָב הַדְּרָכָה וְהַתְּעוּרוֹרוֹת לְמוֹרוֹת וְלִמְתַנַּכּוֹת שֶׁבְּבֵית הַחַנוּף, וְיִזְרֶה לָהֶן
 אֵת הַהִתְיַחְסוֹת הַנְּאוּתָה לְכָל עֲנֵן הַחַנוּף, וְהַמְבַט הַמִּיחָד אֶל עֲבוֹדַת
 הַקֶּדֶשׁ, וְיִחְזֹק מְאֹד עַל הָאֲחֻדוֹת שֶׁבֵּין הַמוֹרוֹת.
- כג נו** רמח
 יְדַבֵּר קְשׁוֹת עַל אֶחָד שֶׁבְּגִינוֹ נִפְלָה כָּל תְּכָנִית בֵּית־הַמְּדַרְשׁ, וְכַּבְּגָלְל
 רְשָׁעוֹת, וְיִזְרֶה לְנַמְעֵן לְהוֹכִיחוֹ עַל זֶה מְאֹד.
- כג נז** רמט
 יִצַּעַץ בְּעֲנִין שֶׁפוּר חַנוּף הַבָּנוֹת.

- כג נח** רנ
 יְדַבֵּר מֵעֵינֵי הַמַּעוֹן הַזֶּה, וַיַּחֲזֵק כְּנֶגֶד כָּל הַנְּסִיווֹת הַקָּשִׁים עַל־פִּי תוֹרָה
 מִרְבֵּנוּ וְז"ל, וַיַּחֲזֵק שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.
- כג נט** רנא
 יְדַבֵּר מֵעֵינֵי הַמַּעוֹן וּמַעוֹד כִּמְהֵרָה פְּרָטִים בְּזֶה וּבַמַּעֲרָכָה הַזֶּה, וַיַּחֲזֵק עַל
 כָּף מֵאֵד.
- כג ס** רנג
 יְדַבֵּר מֵעֵינֵי אֲסֵפָה לְמַעַן וְעַד הַשְּׂכוּנָה, שִׁיְהִיָּה לָהֶם כַּח מוֹל הַמוֹעֵצָה
 וְכו'.
- כג סא** רנד
 יִיעֵץ בְּעֵינֵי קִנְיַת דִּירָה בִּירוּשָׁלַיִם וּמְכִירַת זוּלָתָהּ בְּבִנְי־בְרַק, וַיַּחֲזֵק עַל
 אֲשֶׁר בְּנַחַל שֵׁם גּוֹרְלָנוּ, וּמִדַּת הַשְּׂמִחָה וְרַחוּק מֵעֲצוּבוֹת.
- כג סב** רנה
 יוֹדִיעַ לְהוֹרִים עַל הַתְּאֵקְלוֹת בְּנֵם וְהַצְלָחָתוֹ, וְשִׁישׁ לוֹ כָּל צָרָכָיו, וַיִּבְקֹשׁ
 מִהֵם לְחַדֵּל מִלְּהַתְקַשֵּׁר אֵלָיו בַּתְּכִיפּוֹת מְגֻזְמָת, לְמַעַן יוּכַל לִפְתַּח אֶת
 הָעֲצָמָאוֹת שְׁלוֹ.
- כג סג** רנה
 יְדַבֵּר מֵעֵינֵי מַעֲבִיר עַל מִדּוֹתָיו גַּם בְּתוֹךְ לַהֵט הַמַּעֲרָכָה.
- כג סד** רנו
 יְדַבֵּר מֵעֵינֵי חוֹב בְּעִבוּר הַבֶּשֶׂר שֶׁמִּחֶלֶק לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֹנוּ.
- כב סה** רנו
 יְדַבֵּר מִהַקְלָדַת אֵיזָה שַׁעוֹר, וּמִגְדֵּל זְכוֹת הַמַּדְפִּיסִים לְהַדְפִּיס דְּבוּרִים
 כְּאֵלוּ.
- כג סו** רנז
 יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַפְּצַת הַקּוֹנְטְרָסִים מִבְּלִי לְהַתְּבַלְבֵּל מִהַמְדַּבְּרִים עֲלֵיהֶם,
 וְלִלְכֵת בְּגֵאוֹן לְשִׁמּוֹחַ נִפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל, וַיַּחֲזֵק אֶת הַנִּמְעֵן לְהַשְׁאֵר בְּאֶרֶץ
 יִשְׂרָאֵל, וְלִשְׁמֹר עַל הַזְּמַן וְעַל הַכֶּסֶף שְׁלוֹ, וְלְהַתְּעַסֵּק בְּחִיּוּבֵי.
- כג סז** רנח
 יַחֲזֵק בְּעֵינֵי סְבָלָנוֹת וְשִׂמְחָה בְּקִשְׁר לְמַעֲרָכָה וְהַמְּאָבָק.
- כג סח** רנט
 יַחֲזֵק עַל זְכוֹת הַדְּפִסַּת סְפָרֵי רְבֵנוּ וְז"ל.

- כג סט כג סט
 יאחל על ישועות בקרוב.
- כג ע כג ע
 יבאר כי 'שוא תשועת אדם', ואסור לסמוך על המועצה.
- כג עא כג עא
 יזהיר על חתימות מהירות ופזיזות בלי ישוב הדעת, שאחר-כך תגרמנה
 עגמת נפש.
- כג עב כג עב
 ידבר מענין הדפסת הספר "חסדי אבות".
- כג עג כג עג
 יבהיר הענין, שאלו הרשעים השיגו חיל, וזכות הדפסת הספרים, שלכל
 אחד יש כתבתו, ויחזק מאד.
- כג עד כג עד
 מכתב בללי לאנשי שלומנו לקראת ימי אדר הקדושים, בו יחזק על
 התרבות הקדושה בעקבות השמחה, ויגלה מעלת השמחה שבאה על-ידי
 למוד התורה, וידבר בענין הסתת הסמ"ד-מ"ם שיהיו פרוידים בין
 נשמות ישראל.
- כג עה כג עה
 יביע קורת רוחו על הפולל, וידבר מענין ספרו "חסדי אבות".
- כג עו כג עו
 יחזק ויאמץ מאד על ענין תודה והודאה, וקדשת הדבור, ויזכיר זאת
 בקרשת השבוע מענין החשן.
- כג עז כג עז
 ישבח חדושי תורה של הנמען, ויגלה מעלתם, וידבר מענין רוח-הקדש
 הבאה על-ידי שמירה מפעם ושמירת הדבור, ויגלה גלוי נפלא איה כל
 זה מתקשר לפרשת השבוע מענין חשן, וידבר ממדת הסבלנות.
- כג עח כג עח
 ידבר מהפרוש על מסכת אבות "חסדי אבות", וממשלוח ספרים, וישבח
 הספרים שבהוצאת הנמען.
- כג עט כג עט
 יביע ברכתו ואחוליו, וידבר מהחוב בעבור הפשר שמחלק.

- כג פ** ער
 יִבְהִיר, שְׁחִיית הָאָדָם בָּאָה רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, וְצָרִיךְ לְהִכִּיר טוֹבָה לְיוֹצְרוֹ.
- כג פא** רעא
 יִבְיַע תּוֹדָתוֹ עַל מְסִירוֹת נַפְשׁ בְּעִבּוֹר הַקְּלָדָת סִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים.
- כג פב** רעא
 יְעוֹרֵר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְעֶרֶךְ יוֹם תְּפִלָּה כְּנֶגֶד גְּזֵרוֹת רַעוֹת שְׁגוֹר
 הַשּׁוֹפֵט בְּטַבְרִיָּה, כִּי תְּפִלָּה זוֹ אֲמֵנוֹת אֲבוֹתֵינוּ הַקְּדוּשִׁים.
- כג פג** ערב
 יְדַבֵּר מֵעִנִּין אֲסַפְת הַיְלָדִים לְשִׁלְשָׁה יְמֵי תְּפִלָּה בְּעִבּוֹר בְּטוֹל רַע הַגְּזֵרָה,
 וַיִּחְזַק עַל זֶה מְאֹד.
- כג פד** רעג
 יִבְשֹׂר בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת מֵהֵבֵן שֶׁל הַנְּמַעֲנִים, וַיִּחְזַק כְּנֶגֶד הַדְּחָקוֹת
 וְלִהְמַשִּׁיף הַשְּׂמֵחָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְהַעֲקֹר תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים.
- כג פה** רעד
 יְדַבֵּר מֵעִנִּין חֻקָּה שְׁצָרִיךְ בְּעַת הַמְּצַרְכָּה.
- כג פו** ערה
 יְדַבֵּר מֵעִנִּין הַהֲגָהוֹת עַל הַסֵּפֶר "חֻסְדֵי אֲבוֹת".
- כג פז** ערה
 יְדַרְיךְ אֶת הַמְּנַהֲלָת שֶׁל בֵּית הַחֲנוּךְ אִיךְ לְהַתִּיחֵס לְכָל מִינֵי הַתְּפָרְצִיּוֹת
 שֶׁל אֲנָשִׁים, וַיִּחְזַק שְׁלֵא תִתְבַּלְבַּל כָּלֵל מִן הַטְּעָנוֹת וְהַמְּעָנוֹת שְׁעוֹלוֹת
 וְצָחוֹת בְּכָל פַּעַם.
- כג פח** רעז
 יְדַבֵּר בְּכָאֵב עַל הַפְּרוֹד שֶׁיֵּשׁ בֵּין נָשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וַיִּבְיַע כְּאֵבוֹ הַעֲצוֹם
 וְהַנוֹרָא עַל זֶה.
- כג פט** רעח
 יִחְזַק כְּנֶגֶד וְתוֹר עַל הַמַּגִּיעַ לְאָדָם, וַיִּחְזַק בְּנַסִּים הַגְּדוֹלִים שֶׁל הַפְּצַת
 הַסִּפְרִים.
- כג צ** רעט
 יִבְיַע שְׂמֵחָתוֹ עַל כְּנֶס הָאֲחֻדוֹת שְׁעוֹשׁוֹת הַנָּשִׁים.

- כג צא** רעט
יחזק ילדה על ציות למורות ועל התמדה ב"ספר-המדות".
- כג צב** רפ
יחזק אשה על בריאותה ועל בעלה היקר.
- כג צג** רפ
ביע קורת רוחו מהתרקמות הפרוש "חסדי אבות" אחרי עמל ויגיעה,
ויאחל רפואה שלמה, ובטול אליו יתברך, כי הכל תלוי בידו.
- כג צד** רפא
ידבר מענין אמירת מזמור מסים בצותא יום יום, כדי לכטל הגזרה
בקום עלינו אדם רע.
- כג צה** רפב
יחזק ויאמץ את המדפיס של הספרים הקדושים אודות עבודתו הנוצרה.
- כג צו** רפג
יבטל ענין הקטנות של הנסחאות, אלא שכל בת תתפלל בנסח שלה,
וענין מעלת ועד וכו', שפך הצד שפנגד יודע שיש כאן איזה כח, ויחזק
מאד.
- כג צז** רפד
ידבר מענין בית-ספר, שאי אפשר להנהיגו כשיש מרידה, אלא צריך
לעמד על המשמר של תקנון ואחריות.
- כג צח** רפה
תקנון בעבור בית-ספר "בית פיגא" לבנות שב"יבנאל עיר ברסלב".
- כג צט** רפו
ידבר מענין רופא והוצאת "אשר בנחל" בירושלים, ותתוק שעור
והגהות על "חסדי אבות".
- כג ק** רפז
ברכת "מזל טוב" על הלדת הבת ואחולים וכו', ויחזק נוצרות נפלאות
על אמונה והשגחה פרטית.
- כג קא** רפח
יעורר בעל לכבד את אשתו, ולהביא לה פרנסה.

- כג קב** רפט
 יחזק אשה שלא תחשב על גרושין בעבור חסר פרנסה וכו'.
- כג קג** רפט
 תענין בהרגשת הנמצאן אחרי גתוח, וידבר מענין ישוב הדעת.
- כג קד** רצ
 ידבר מענין המערכה על המקלט למעון, ומנסחאות תפלה לפורים ומגלת אסתר.
- כג קה** רצא
 ידבר לבנו שיהיה בפורים ביבנאל, ויחזק על השמחה, ויעורר ללמד משניות.
- כג קו** רצא
 יחזק זוג, שיחיו חיים בלי מריבות.
- כג קז** רצב
 ידבר מחנוף הדורות בשמחה.
- כג קח** רצג
 ידבר מדרשה שדרש במסירות נפש, ויחזק על התקנון של בית-הספר.
- כג קט** רצג
 ידבר ממשלות של ספרי רבנו ו"ל, וידבר מעניני משלות והפצה.
- כג קי** רצד
 יכתב פרוט באילו ספרים הוא חפץ להפצה, ויגלה מה קורה כשהספרים מגיעים ונתקפים.
- כג קיא** רצה
 יחזק על הספקות שונכנסים בלב האדם, ועקר עצתו להתחזק באמונה, והכל יכול להיות אצלו יתברך.
- כג קיב** רצו
 יאחל שיאיר אור מהשמים, ויגלה שנגזר תמיד מתי יסתים הסבל.
- כג קיג** רצו
 ידבר ממצלת האדם הזוכה לעשות טובות לזולתו, ויגלה שזהו ההפרש בין יום הכפורים לגבי מצלת ימי הפורים.

תַּכּוֹן הַעֲנֻיִּים

25

- כג קיד** רצז
יְבִיעַ תְּפִלְתּוֹ וְעִתִּירָתוֹ לְמַעַן הַנְּמַעַן בְּיוֹם הַפּוּרִים הַקָּדוֹשׁ.
- כג קטו** רצח
מִכְתָּב בְּרָכָה לְפּוּרִים לְאַחַד מִגְדוּלֵי הַדּוֹר הַסְּפָרָדִים, שְׁמֻקָּרֵב אֶת בְּנֵי
עֲדָתוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וַיְבָרְכוּ וַיַּחֲזִקוּ.
- כג קטז** רצח
יְעוֹרֵר לְהַבִּיעַ תּוֹדָה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ עַל גַּם שְׂאִין בְּעֲלִיו מְכִיר בּוֹ.
- כג קיז** רצט
יְדַבֵּר מַעֲנִין כַּמָּה קוּנְטְרָסִים חֲדָשִׁים לְנִקּוּד וְהַדְּפָסָה.
- כג קיח** ש
יְדַבֵּר מִתְכַּנֵּית לְהוֹרִיד מְחִירִים בְּשׁוּק מְסָפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל.
- כג קיט** שא
יְדַבֵּר מִהַדְּפָסֵת כַּמָּה סְפָרִים חֲדָשִׁים.
- כג קכ** שא
מִכְתָּב עַל הַוִּדְעָה מִתִּי שֶׁבַּ הַבֵּן, שְׁלֹא הִצְלִיחַ אֲצִלוֹ, וַיְבִיעַ צַעֲרוֹ
וְהַצְטַדְקוֹתָיו עַל זֶה.
- כג קכא** שב
יְדַבֵּר מִיִּשְׂרָאֵל, שְׁעָקָר כַּחֲנוּ הוּא רַק בְּפָה וְלֹא בְּאֵלִימוֹת וְזַרְקֵת אֲבָנִים,
וַיַּחֲזִק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה לְדַעַת שֶׁהַכֹּל נִסְיוֹנוֹת מִן הַשָּׁמַיִם.
- כג קכב** שג
יְעוֹרֵר לְדַבֵּר דְּבוּרִים טוֹבִים עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִמְשִׁיף עֲלָיו
נְסִים.
- כג קכג** דש
יְדַבֵּר מַעֲנִין שְׂמֻחָה וּמְזֻכּוֹת הַפְּצַת הַקּוּנְטְרָסִים בְּמַרְץ גָּדוֹל.
- כג קכד** שה
יְדַבֵּר מַעֲנִין פְּרָנְסָה וְתִשְׁלוּם הַחֻבּוֹת וּמַעֲזוֹת דְּקִנְיָה בְּעַת הַהַפְּצָה.
- כג קכה** שה
יַחֲזִק הוֹרִים עַל שִׁבְנָם לֹא הִצְלִיחַ בְּמַרְחָקִים, כִּי זֶה טַבְּעוֹ.

- כג קכו** שו
מכתב קצר להבחור הנ"ל, ויחזקו על מקוה, מנן ומשניות, ויגלה
אהבתו אליו.
- כג קכז** שז
יחזק את הממנה על חנוף הבנות ביבנאל, וינדיכנה בהצלחתה.
- כג קכח** שז
ידבר מפתוח המקום על ידי קניית ספריה גדולה ורהוט חדש להגדיל
תורה ולהאדירה.
- כג קכט** שח
יגלה איך להתנהג עם אלו שאין מבינים שפה נוספת מלבד בג"ץ.
- כג קל** שט
יעורר את כל אנשי שלומנו על מדת הרחמנות זה לזה, ואשר בשביל
העדרה באות עלינו כל הצרות, וידבר מהפיכת המקום לתשמית רצינית
של התמדת התורה, ולצורך זה קנו המון ספרים וכו', ויעורר את אנשי
שלומנו הלבדנים ללמד ברבים הלכה וחסידות, ויחזק מאד על זה.
- כג קלא** שיא
ידבר מענין שאיפתו ל"עיר ברסלב" במלא מוכן המלה.
- כג קלב** שיב
יורה על הדפסת כמה ספרים ומהתכנית של שהיתו בארץ ישראל.
- כג קלג** שיג
יחזר כל דבוריו שרוצה להחדיר איכות בשומעים, שיחדלו מהרע זה
לזה.
- כג קלד** שיג
ידבר ממעלת הסדרה של "אוצר הקונטרסים" והמשך על "חסדי
אבות".
- כג קלה** שיד
ידבר מהיסורים שסובל ומהתחזקותו בגלוי אלקות, ויקבל הזמנת ארוח
אצל הנמצא.
- כג קלו** שטו
יחזק על אמונה פשוטה, והמלטות מלחצים, ותפלה במנן שהיא העקר.

- כג קלז** שטז
 יחזק שְׁלֹא לִהְיוֹת שְׂבוּר לְאַחַר בְּיּוֹנוֹת, אֲלֵא אֲדַרְבֵּה זֶהוּ תִּקּוּן גְּדוֹל.
- כג קלח** שיז
 יחזק לְשִׂמַח עַל הַהִתְקַרְבוֹת לְרַבְּנוּ ו"ל, וַיַּעֲזֹר עַל לַמּוֹד דָּף גְּמָרָא לְיוֹם.
- כג קלט** שיח
 יגְלֵה, שְׁעָקַר הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ הוּא לַמּוֹד הַתּוֹרָה, וּבְרוּךְ הַשֵּׁם, שְׁאַיִנְנוּ מְקַרְבִּים לְבַעֲלֵי דַמְיוֹן, הַעוֹשִׂים כְּלֵה מְדַבֵּר רַבְּנוּ ו"ל לְפִי דַמְיוֹנָם.
- כג קמ** שיט
 יְדַבֵּר מִסְּגֻלַת אֲמִירַת הַרְבֵּה דַפֵּי גְמָרָא, וַיַּעֲזֹר עַל זֶה מְאֹד.
- כג קמא** שכ
 יגְלֵה שְׁעֵצוֹת הַצַּדִּיק הֵן לְהַחֲדִיר בְּנוֹ אֲמוּנָה.
- כג קמב** שכ
 יְדַבֵּר מִהֶקְמַת בֵּית־הַמִּדְרָשׁ עַל שֵׁם רַבְּנוּ ו"ל, וְאִיךָ הוּא צָרִיף לִהְיוֹת וּבְאִיזָה אִפְּזָן.
- כג קמג** שכב
 יַעֲזֹר שְׁלֹא לְהִסְתַּבֵּף עִם הַחֵק כְּדַבְרֵי מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל.
- כג קמד** שכב
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין שֶׁהַתְּחִזְקוֹת שֶׁל הָאָדָם הֵיא רַק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיַּעֲזֹר לִהְיוֹת בְּקִי בַּהֲלָכָה וְכוּ'.
- כג קמה** שכג
 יחזק בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁמִכְבֹּסַת לְגַמְרֵי אֶת הַנְּשֻׁמָּה, וַיִּגְלֵה שְׁאֵי אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹת רַע לְאָדָם כָּלֵל.
- כג קמו** שכד
 יִתֵּן עֲצָה שְׁלֹא לִהְיוֹת שְׂקוּעַ בְּחֹבוֹת, וְאִיךָ זוֹכִים לְהַפְטֵר מֵהֶם.
- כג קמז** שכה
 יחזק וַיֵּאמֶץ בְּאַרְכוּת נִפְלְאוֹה עַל עֲנִין הַגְּלוּי אֲלֵקוֹת הַמִּסְתַּתַּר בְּבְרִיאָה, וּמְנַתִּינַת שְׁמוֹת נְכוּנִים לִילְדִים, וּמַעֲבוֹדַת הַשֵּׁם בְּבִקּוּר וּטְבִילַת מְקַוָּה, וּמַעֲנִין שְׁנֵי תִּקּוּנִים שְׁעוֹשִׂים לְמַשְׁגֵּעַ, וְכֹל אַחַד כְּפִי עוֹוֹנוֹתָיו הוּא כְּזֶה, וַיִּחֲזַק עַל לַמּוֹד מְשֻׁנְיוֹת, שְׁמִשְׁבֵּר אֶת הַרַע שְׁבָאָדָם.

כג קמח שכת

מִכְתָּב אָרְךָ וְנִפְלָא עַד מְאֹד, וְכוּ יִגַע כְּמַעַט בְּכָל הַנְּקִדוֹת הַמְּקִיפּוֹת
 בְּעִבּוֹדַת הַשֵּׁם שֶׁל הָאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי, וַיִּחְזַק עַל תְּפִלָּה בְּמִנְיָן, וְעִנְיָן בֵּית
 מִדְרָשׁוֹ שֶׁל רַבְּנֵי ז"ל, וַיִּדְבֵּר מִלְמוֹד הַתּוֹרָה וַיֵּשׁוּב הַדַּעַת בְּתְפִלָּה,
 וְהַתְנַהֲגוֹת נְאוּמָה, וְתְפִלָּה בְּכוּנָה, וְקִרְבַּת אֱלֹקִים, וּמִדַּת הַשְּׂמִחָה וְכוּ'
 וְכוּ'.